

676511

உ.
த.ம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ சந்திரகுமாரம்.

வழிபட்டாவிவர் பூரணமுக்கு உபதேசித்தருளிய

ஞானவாசிட்ட

உமலாராமாயனவெனம்.

இஃது

பி. தெய்வதிகாமணிமுதலியார்

அவர்களால்

பார்க்கப்பட்ட உபதேசித்தருளிய

சேலம் - சுப்பாராமயின் கையெழுத்தாடா

சே - கண்ணாடியின்வரை

அவர்கள் உத்திரவிட்டார்.

சென்னை, தாழ்த்தப்பட்டவர்களை மேல்விடாமைக்குத் தாழ்த்தி

விதவான் - கெல்லேவி

முருகேசமுதலியாரவர்கள்

முன்னிலையில்

விதவான் - திருமுடிவை

விவாரிகாசு ஸ்ரீராமவர்கள் - மாணுக்கர்

பார்க்கப்பட்ட

மாநிலாமணிமுதலியாரால்

பரிசீலித்தாந்தார்.

கொ - மாணிக்கமுதலியாரவர்கள்

சென்னை :

மேதான்மணிவிவாச - அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிவுக்கப்பட்டது.

உத்தரவு.

1812

REGISTERED COPY-RIGHT.

உ

கடவுள் துணை.

வி ள ம் ப ர ம்.

இப்பாதகண்டந்தின்கண்ணே வசிக்காரின்ற ஒவ்வொருமகான்கள் முத
வியயாவருக்குத் தெரிவிப்பது யாதெனில், அயோத்திமாநகரத்திற் கஜபதியா
யிருந்து மதுரீதிதவறாது நிலைபெற்று அரசுசெய்த தசரதர் திருக்குமாரராஜி
ய பூராமபிரானுக்குத் தவசிரேஷ்டராகிய வசிட்டமுனிவ ருபதேசித்தருளிய
வமலராமாயனமென்னும் ஞானவாசிட்ட வசனம், இப்போது நன்கு
மதிக்கத்தகுந்த கடிதத்தில் வெகுதிருத்தமாக என்னால் அச்சிட்டு முகிஷு பெற்
றிருக்கின்றது, ஆகையால் விருப்பமுடையவர்கள் ஸ்ரீரங்கப்பட்டணம் சுப்பிர
மணியமுதலியார்வீதி உஅ-வது எண்ணுள்ளகிருகத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்
கும் மனோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்திலும், சிதம்பரம் மேற்கோபுரவாயல்
வீதி மண்டபத்தில் வைத்திருக்கும் என்புத்தகஷாப்பிலும் அடியிற்கண்டவின
தப்படி தொகை செலுத்தி ஷே. புத்தகத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

விபரம்.

விலை.

தபாற் கூலி.

ஆ ப் ப லு ண் டு புத்தகம் க-க்கு ... க	ச 0 ... 0 ரூ 0
புல்பவுண்டுகலிக்கா புத்தகம் க-க்கு ... க	அ 0 ... 0 ரூ 0

இப்படிக்கு,

தொண்ணூர்-மாணிக்கமுதலியார்,

உஅ - ரெ. சேங்கப்பட்டணம் சுப்பிரமணியமுதலியார் வீதி,

சென்னை.

PRINTED AT THE MANONMONIVILASAM PRESS—MADRAS.

ஓம்.
 நிருச்சிற்றம்பலம்.
 ஸ்ரீசுந்தரேசுவரம்.
 ஸ்ரீராமாபிஷேக வாலாபாயன துதையின்
சங்கரகம்.

மேலான வால்பிராணியின், பரத்துவானருக்கு அனுக்ரஹிக்கப்பட்ட
 கலாபவாயனானது, அபேதாட்ச மாயம்பொருட்டு வந்தபிராணியின், இராம
 னைந்த கலாபவாயன மாயோட்சமாயு ரிபித்த ருபதேசித்த கருகலிசர் சொல்
 லத் தொட்டவெனதாம்.

ஸ்ரீராமர், வந்தபிராணியோடு தசாதர் அனுக்ரஹம் பெற்றுக்கொண்
 டு தம்பிரமாய்க்கொண்டு தான் தீர்த்தவாத்தியைமொழிது பின்பட்டனம்க்கு ஸ்ரீ
 னபாதத்தில் விருப்பற்றவாய் பாசவைராக்கியொழைப்பாய் பிராணையால் சா
 தன சதுஷ்டாயமுறித்து குருதரிசனோபேகாபுண்டாக அப்போது ஐசாரிய
 தையுரிவிக்க, விசுவாமித்திரமுறலினர் யாகசம்மலகலையொழைப்பினிட்டு எழுத்தரு
 விவந்து, அரக்கரைச்சிதைவிக்க ஸ்ரீராமரை யுதவிக்கெண்டுகந்த காரியத்தை
 வெயிபிட்டு, தசாதர் குறந்தைமையுடைய மனம்வருத்த, முறலினர் அவரவதரித்
 துதினுக்கையொழை விசுவகச்சொல்லவும், தசாதர் ஸ்ராமர் என்மொழைவின்னா
 மொன்று ஏவலையொழைக்கேட்ட, இராமர் தீர்த்தவாத்தியைமொழிது வந்தகாள்மு
 தலாக கருத்தையுரிவிக்கி யிருக்கிறதன்னைனா அனரகன் விசுவகச்சொல்லொழை
 வும், இராமரைச் சனம்முத்தருவித்து, அறிவுள்ள மீதுக்கிக்கொண்டாமென்
 டு முன் பிறமொழைவின், பின்பு முறலினர் கித்தாஸ்கொழைவும், அதனைவும்,
 அதலிமுற்றும், அதன்மாயானமுறையான கான்முதலையொழைக்கேட்ட, இராமர்
 ஸ்ரீகேஸ்வர கருகலிசர் பிரமாயகத்தாவித்து, கித்தத்தியாகம் விருப்பி, ஆதர்
 ஸ்ரானத்தை மயிப்படுத்தி, விசுவகத்தி வருமையின் கித்தியாகமுறமும் செய்வா
 டு தேருத்தை விசுவகெண்டுக சனமில் முறலினர்கள் அபிப்பிராயக் தெரிந்து
 கொள்ள மொழைவியாக விருத்தாம்.

அயமாயுண்டான பிராணையொழை, தேவத்தன்மைநிறைந்தசனமில்மொ
 ல்லிய இராமரைவாயத்தினால், திவன் கருகலிசர்க்கு கித்தி சாதர்வியைமொழி
 திரமாயுறமொழை யுணர்க்கேதரில் விசுவாமித்திரமுறலினர் மேற்காண விசுவக
 மான சாஷாத்தமாமே மிமொன்றிவிக்குப்பொருட்டு அனுமையுறவன் கருகலி
 சிவகருதைய மிவாபித்து விசுவாமித்திரர் சொல்லுவார்.

ஸ்ரீராமர், மனநிலைநிக்ந்தமொருளே மொழை, மேறுமொழை இல்லையெ
 ண்டு மகான்களால் சொல்லக்கேட்டு, மகாமனதில் விவராக்நியைமொழை கந்தே
 கத்திராயின்ற பெரிமொழைக்குள் வையையுத்துச் சொல்லுதம்பார்த்து, கம்பி
 ருணர்க்குள்பிரமனல் ஆத்காணகத்தாரம்விசுவகத்தார அனுக்ரஹித்த ஒழை
 தருகலிசைமொழை மயித்தையுள் இராமரைவாயுள் மொழிக்கெண்டுக என்மொ
 லை, அப்பொழைமொழைமொழை மயித்ததின்கெண்டுக அனுக்ரஹித்தமொழை
 மொழைமொழைமொழை மனநிலைநிக்ந்த மொழைமொழைமொழை, கருகலிசரித்த
 அறிவைக்கொண்டே அந்தகலாபுத்தி சாஷாத்தாமாயுறப்பொருட்டு, சனமொ

சனநுளியபடியே, இராமனறிந்த அறிவைக்கொண்டு அவர் சுவானுதி சாக்ஷா த்கார மாகும்பொருட்டு அவர்க் குதயமான முத்திவிருப்பத்தை வைப்புத்துவ சிட்டமுனிவர் முழுட்சுப்பிரகாரணத்தைக்கூறி, சாதனசதுஷ்டயத்தில் மூன் றுசாதனமு நிறைந்து நான்காஞ்சாதனமான முழுட்சுவில் அதிதிவரணான இ ராமனுக்கு அத்துவித ஸ்வரூபத்தையும், அஃதடையு முயற்சியையும், அதற்குக் கருவியான சுத்தவாசனையையும், அதற்குச்சகாயமான சாந்தியா நிகுணக்களை யுஞ்சொல்லி, அத்துநியனானம் பிரசன்னமாம்பொருட்டு சிறுஷ்டிக்குமுன், ச த்தாமாத்திரமாயும், சதோதயமாயும், பிரகாசிக்கின்ற பிரம்மத்தின் லீலாச மீபத்தில் பிரதிபலனமான சைதன்னியமே சகத்துற்பத்தியென்றும், அதன்வி ளக்கமே சகஸ்திதியென்றும், அதனடக்கமே சகசாந்தமென்றும், இம்மூன்றி லும் ஒருதன்மயவாகவிளங்கு மதிஷ்டான சைதன்னியமே நிருவாணமாகுமெ ன்றும் இன்னுக்கு பிரகாரத்தால் சர்வமும் பிரம்மமயமென்பதையும் ராமரு க்குவுபதேசிக்க, காணப்பட்டயாவுஞ் சைதன்னியவடிவமாகப் பார்க்கும்போது உதயமானசுக்ஸ்வரூபமாய் விளங்குவாயென்றும், இக்கணமே ஆத்மாதீதமா கவிளங்கும் போதாகாரமாய் சகலகிருத்தியங்களுஞ் செய்வாயென்றும், நித்தி யசுகபோதமான சிவஸ்வரூபமே யாவுமாய் விளங்குதென்னுஞ் சுவானுதியே கருமத்தியாகமென வாக்கியார்த்த உபதேசத்தை வசிட்டமுனி முடித்தார். இந் தப்பிரகாரஞ் சீவன்முத்தித் தன்மையிலிருந்து, இராமா, இராஜாக்கத்துக் குரி த்தான துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனஞ் செய்வாயென்று சொல்லியபடியே ஸ்ரீராமர்செய்து பின் விதேகமுத்தியை யடைந்தார், இதைபரத்துவாச முனிக் கு வால்மீகமுனிவர் அனுக்கிரகஞ்செய்ய, அந்தப்பிரகாரம் பரத்துவாசரும் நிர திசயாநந்த சைதன்ய சாக்ஷாத்காரமான சீவன்முத்தி பதத்திற் சுகத்திருந்து பின்விதேக முத்தியை யடைந்தன ரென்பதாம்,

ஞானவாசிட்ட வமலராமாயன சங்கிரகம்

மு ந் நி ற் று.

உ

பா யி ர ம்.

வீரே ஆளவந்தாரென்னும்முனிவர், திராவிடபாஷையிற் பாவினமாக வருளிய ஆத்மஞானசாஸ்திரத்துக்கு, திருத்துருத்தியென்னும் திருப்பதியின் கண் ணெழுத்தருளி விளங்கிய ஸ்ரீ அகிலாண்டகோடி பிரம்மாண்டநாயகராஜ ய இந்திரபீடம்கரபாத்திர ஸ்வாமிகளென்னும் சதாசிவப்பிரம்மேந்திர யோகீ ஸ்வரூடைய வாதினத்துக்குரியராகிய திருநாகை-அருணாசலஸ்வாமிகளுடைய பிரதமசிஷியராகிய பிறைசை-அருணாசலஸ்வாமிகளால் வடதுலாஸூயிரத்தின் சமுத்திரதரணியென்னும் வியாக்கியானம், பிறைசை - அஷ்டகோத்திரம், சின் கராசாரியராலும், காஞ்சிபுரம்-இந்திரபீடம் - உபநிடதப்பிரம்ம யோகீஸ்வர ராதினபரராகிய இராமப்பிரம்மேந்திரயோகீஸ்வரர் அனுக்கிரகித்த முப்பத்தி ராயிரம் திருக்கோட்டியூர் சுந்தராசாரியராலும், தத்துவபோதினியென்னும் வியாக்கியானம், மோசூர்-சுப்பாசாஸ்திரியாலும் ஒத்துக்கொண்டு அதன்கருத் தை யனுசரித்த அவதாரிகைமுதலிய வைந்திலக்கணமாகப் பகுத்துச் செய்தி ன்படி அவதாரிகை, நாத்பரியம், இவைகளோடு உத்திரம், வசனரூபமாகப் பதி ப்பிக்கப்பட்டது.

உ
ஒ ம்
சிவமயம்.

ஞானவாசிட்டம்.

வயிராக் கியப்பிரகாணம்.

அவதாரிகை.

வடமொழியிலுள்ள ஞானவாசிட்டநூலைத் தமிழ் செய்யுளில் மொழிபெயர்க்கப் புகுந்த இந்நூலாசிரியர் இஃது நிர்விக்கினமாய் நிறைவேறும்பொருட்டு விநாயகமூர்த்தியைச் சகுணமாகவும், நிர்க்குணமாகவும் உபாசனைசெய்கின்றார்.

பெண்மைபாதிபன் பெற்றகளிற்றினை
யண்மைதூர மறவகத்துன்னுவாந்
திண்மைஞானச் சிறப்புயர்வாசிட்ட
முண்மையாக வொருங்குரைசெய்யவே.

(இதன்பொருள்.) திடம்பொருந்தியவாக் கியார்த்த போதச்சிறப்பினால் மேன்மையாகவிளங்கிய ஞானவாசிட்டத்தை, கீர்வாணத்திலுள்ள பிரகாரமாக தமிழ்ச்செய்யுளான் முழுதுஞ் சாற்றும்பொருட்டு உமைபாகனாகிய பரமசிவன் ஈன்றருளிய யானைமுகத்தினை யுடைய விநாயகமூர்த்தியை ஆணிமையேய்மையின்றி இடைவிடாம லுள்ளத் தின்கண் சிந்திப்பாம்.— ॥

க. கவி. அவதாரிகை. வசிட்டோ பதேசமான சுவானுபவத்தைக் கீர்வாண ஸ்லோகமாய்ச் சொல்லப் புகுந்த டி. நூலாசிரியர், இந்நூல்நிர்விக்கினமாய் நிறைவேறி யாவருஞ் சிவனஞ் செய்யும்பொருட்டு ஆத்மஞான சாட்சாத்கார ஸ்வரூபத்தைவிருபாதிக

நிலைபெற்ற ஞானப்பிரகாசமே சுவர்க்கலோகத்திலும், பூலோகத்திலும், அந்தரிசூலோகத்திலும், என்னுடைய வகத்திலும், புறத்திலும், விளங்காநின்றது, வருக வங்க ளனைத்துமாய் நிறைந்திடமாகா

॥ இதனதுதாற்பரியம். இந்நூலில் கூடஸ்தபிரமைக்கியத்தி லுதாம், வின்ற சுவானுபுதி சாட்சாத்காரத்தை விநாயகமூர்த்தியாகக்கூறின

நிட்டையினுஞ் சோபாதிக நிட் கின்றது, அவ்வஸ்துவை திரிகர டையினுளும் விலட்சண சலட்சண ணங்களாலும் இரண்டறத் தொ மாக வுபாசனைசெய்கின்றார். முதுவணங்குவாம்.— ‡

உ. கடவுள்வணக் பிரகாசியாரின்ற பிரமன்முதலிய கடவுளாகிய கங் கூறி நூற் பெ மும்மூர்த்திகளாலும், சமஸ்தகருதிகளாலும், சகல ருமை துவலு கின் சாத்திரங்களாலும், சொல்லப்பட்ட வாசிட்ட மென்னுஞ் சிறப்பாகிய ஞானசாஸ்திரம் ஆத்ம னுநுத்தினால் நிறைந்திருக்கின்றது.— § நிலை

ங. இதுவுமது.

பெற்ற வாசிட்டமாகிய மேலான ஞானசாத்திரமா னது முதன்மைமாகிய பிரமதேவனது இதயகம லத்துக்கு ஞானசூரியனாகவும், தனுசை யெடுப்ப தற்கு மனமில்லாத முழுட்குப்பருவத்தை யுடைய இராமனது சிறப்பான சிரவணத்துக்கு தெளிவா கிய வானந்தாமிர்தமாகவும், சலனமில்லாத வான் மீகரிஷியி னுடைய அனுபூதிவசனத்திலுதயமாகிய

ச. இதுவுமது.

சத்தாகவும் விளங்குகின்றது.— † அறிவிப்பெரிய மகத்துவங்களால் தன்மையமா யறியத்தக்க மேன்மை நிறைந்தது, மனோசங்கற்பம்விரியப்பெற்றவழி வையுடையவர்களால் அனுபவமாயறியத்தகாதது, அறிவிக்கத்தக்க முறைமைபிற்றிற்றது வாசிட்ட நூலானது, அறிதற்கரிய மெய்ஞ்ஞானத்தை யறி வியாரின்ற ஞானசாத்திரங்கள் எல்லாவற்றிலுமே லானதாம்.— ‡ தன்னைத் தெரிந்துகொள்ளும் அறிவில்லாத புத்திரருக்கு ஞானாகாரத்தைபூட்டி ஆத்மசம்மாட்சனை யென்னும் இயத்தைச் செய்யா ரின்ற தையையினால் அரியவாசிட்டநூலாகிய அன் னைக்குவிடையாகாரத்தைபூட்டி தேகசம்மாட்சனை செய்யாரின்ற தாயானவன்சமானமாவானோ, தேகந் துக்குரித்தான தாயானவன் விடயவாசனைவையுண் டாக்கிச் சநநத்தைமாறாமல் நிலைபெறச் செய்வன், பெருமைபொருந்திய வாசிட்டநூலென்னுந் தாயா

இ. அருள்வழிவ மாயிருத்தல்.

‡ இதனதுதாற்பரியம். அத்தொய்த சித்தாந்தமான வேதாந்தங்களினது மகாவாக்கியார்த்தத்தின்படியே விலட்சணமாகிய கூடஸ்தபிரமைக்கியஞானத் மவியாபகத்தை நிருபாதிகநிட்டையினுளும், பின்பு சலட்சணமான சர்வமுஞ் சச்சிதாந்த பிரமமென்கின்ற வாத்மஞான சாட்சாத்தகாரத்தை சோபாதிக நிட்டையினுளும் துவிதமின்றி வணக்கக்கூறியதாம்.

§ இதனதுதாற்பரியம். இந்நூல்கருதி ஒருசுவானுபவத்தை விளக்குகின்ற பிரபலச்சுருதியாம்.

† இதனதுதாற்பரியம். இந்நூல், சிவேஸ்வரஜகங்கள் சச்சிதானந்தப்பிரம மயமென்பதை யறிவிக்கின்றதாம்.

‡ இதுகனதுதாற்பரியம். சாலமும்பிரமாரந்த சாட்சாத்தகாரமாகவிளங்குமதீ தானுபூதிய யுணர்த்தும் பிரபலச்சுருதியாயிருக்கின்ற இந்நூலென்பதாம்.

கூ. துன்பெருமை
துவன்று அவை
யடக்கம் கூறுகின்
றது.

எ. அவை யடக்
கக்கறி அடிகாரியி
லச்சணக்கறியது.

அ. அடிகாரி கு
ருமுகமாய் விசாரி
த்தல்.

கூ. விசாரித்த சீ
டனது மோகவிவர்
த்தியின் பொருட்ட
தனுற்பத்திகூறல்.

னவள் பிரமானந்தவாசனையை யுண்டாக்கி இச்
சநந்தை நீக்குவாள்.— † எண்ணத்தகுந்த மகா
சாந்தகுணத்தையுடைய இராகவன், தனதாத்மஸ்
வருபத்தையுடைய வசிட்டமுனியானவ ரனுக்கிர
கஞ்செய்த ஞானார்த்தத்தையே, வான்மீகமுனிவ
ரால் வடமொழியி லருளிச்செய்யப்பட்ட இவ்வா
சிட்டமென்னும் ஆத்மஞானசாத்திரத்தை சொன்ன
பாத்திரத்தில் வைக்கத்தகுந்த ஆமிர்த்தத்தை மிர்
த்திரா பாத்திரத்திலும் வைக்கத்துணியு மேழை
யேனாகிய யான் இசையமைந்த தென்மொழியி
னால் சொல்லுவேன்.— § இவ்வாசிட்டநாலுக் கதி
காரியானவன் அஞ்ஞானியுமல்லன், மனோதுன்ப
நீங்கும்படி. ஞானாத்மாவையடைந்த சீவன்முத்த
னாமல்லன், பான்பந்தத்தையடைந்திருக்கின்றேன்;
இதைநீக்கி இனி மோகத்ததைச் சேரக்கடவே
னென்று சிந்திக்கும் அந்நிச்சயத்தை யுள்ளவனே
யென்று கொள்ளக்கடவது.— முழுதையு முணர்
ந்த ஆசாரியராகிய மேலானவான்மீகமுனிவரைபா
த்துவாசமுனிவர் நமஸ்காரசெய்து கொடிய பிற
வியிற்செறிந்த வெவ்வியசம்சார துன்பத்தில் அரிய
சத்துவ குணத்தையுடைய இராமனிருந்த தெப்
படி? தேவரீர் கிருபையினு லனுக்கிரகஞ் செய்ய
வேண்டுமென்று மிருதுவாகக் கேட்டார்.— †
புதல்வனுயிபரத்துவாசரோ? நீகேட்டவினாபரம
சுதந்தைவினைக்கு நன்மையுள்ளதாம், நீ நிருவாண
சுதந்தைக் கேட்பதற்குரித்தான சாதன சதுஷ்
டய சம்பந்தமுள்ளவன் யானதைச் சொல்லுவேன்
கேட்டாயாக; துன்பஞ்செய்கின்ற அஞ்ஞானத்தை
நீ ஜெயஞ்செய்யலாம், மோகமானது ஜகத்சம்பந்த
மாய், வளமைதங்கிய ஆகாயத்தில் இல்லாத நீல
நிற முண்டானதுபோல, பிரமனிடத்தி லெல்லாத

† இ-ம். இந்நூல் அரித்தியமான விடய நந்தத்தை மாற்றி நித்தியமான பிர
மாநந்தத்தைக் கொடுக்கின்ற கருணையில் மிஞ்சினதாம்.

§ இ-ம். இத்தமிழ்நூல் சர்வத்திரசாதாரணமாயிருந்து பக்குவருக்குச் சுவா
ணபூதியை விளைவிக்கின்றபடியால், சீவகாருணியமுள்ள சத்துக்கள் மிகுந்த
வகமுகிடையோடும் மேன்மையாகக் கொள்வரென்பதாம்.

† இ-ம். பரிபக்குவமான சீடன் சீவன் முத்தித்தன்மையை விசாரித்ததாம்.

க0. மாயாவிலக் கணங்கூறி அதை நிவர்த்திக்கு மனு பூதி யிலக்கணங்கூறல்.

கக. திருக்குவைச் சொல்லி திரிசிய சிருஷ்டி நீங்கா விடில் பரமசுகமுண்டாகாதெனல்.

கஉ. திரிசிய விஸ்வ மரணமான வாசனாத்தியாகம் பெரி யோர்க்குஞ் சம்மதமாமெனல்.

கக. வாசனையை நிவர்த்திக்கும் பொருட்டு அதன் விசேடணநிருபித்தல்.

தாக வந்துபொருந்தும்.—* நித்தியமாகக் காணப்பட்ட இம்மோகமாகிய ஜகத்தை எவ்வளவேனும் திரும்ப நினையாமல் மறந்துவிடுவதே நன்மையென்று நிச்சயித்து, ஸ்வரூபசமஸ்காரமான மகாமனாதுக்கு உள்ளதுபோலத்தோற்றப்பட்டசகமானது இதார்த்தமா யில்லவே யில்லையென்று ஞானத்தினால் உண்டாவ தெப்போதோ, அப்போதே மேலான நிருவாணசுகமாம்.—† சதோதயமாய் ஒருவரா லுண்டாக்குவதற்கு உரியதல்லாததாய் சயாமாகவுண்டானநாசமில்லாத நிருவாணசுகமானது, வழிபடா நின்ற பரமஞானமான இந்த திரிசிய விஸ்வமரணத்தைவிட்டு ஆபாநானத்தை புடைபாசாத்திரங்க ளென்கின்றபெருநிலைமுறையுள்ள அநிவின்மையாகிய குணத்தினால் பிறப்போர்க் கெல்லாம் எக்காலத்திலும் பொருந்தாததாம்—‡ சத்த சலத்தை விளைக்கின்ற வாசனையை பற்றாவிடுவதே லேயேனென்றும் நிலைபெற்ற போஷாமென்தாம் மாசற்றமார்க்க மிகுவுென்றும் மேலான சத்ததுக்கள் சொல்லுவார்கள். அவ்வாசனே இரண்டு விதமானது; ஆவற்றில், ஜகத்தைக்கொடுத்து நடுக்கத்தைச் செய்யாநின்ற அசத்தவாசனையொன்று, அசத்த சநத்தை நிவர்த்தியெய்யின்ற சத்தவாசனையொன்றும்.—§ ஆஞ்ஞானத்தினதாயினே தேகமாய் மிகுந்த வகம்பாவநிறைந்து பலசகலத்தை மேலுமேலு முண்டாக்குவதை அசத்தவாசனையென்று

* இ-ம். ஆகாயத்தில் நிலநிலமில்லாநிறுந்துந் தெரிவின்மைவினா விடுதல் தாய்த் தோற்றுவதுபோலப் பரமஞானத்திற் ஜகத்தோகியித்தையாயிருந் துஞ் சுவானுபவமின்மையாற் பரமார்த்தம்போலத் தோற்றப்படுவின்றதென்று அத்தியாரோபவுத்தியாலறிவித்ததாம். அத்தியாரோபமாவது, இதார்த்தமான சத்திதானந்தப் பிரத்தியட்சத்தை இல்லாத நாமரூபவடிவமான சகமாகவிபரீதபாவனையாற்காண்குதல்.

† இ-ம். உபதேசித்த மகாவாக்யியார்த்தத்தோன்ற தான் இன்மாதிரிமான விளங்குத்திருஷ்டியினுற் சகலமுஞ்சின்மாதிரிமாய் விளங்குமென்னு மனுபவம்வந்தால் அதுவேநிரதி சயாநந்தாபரோட்ச சாட்சாத்நாமாமென்று, ஞானகமாயபவாத வுத்தியாலறிவித்ததாம், இவைகுருமுதத்தாற்றெரிந்துகொள்ளுக.—அபவாதமாவது விபரீதபாவனையாற்பார்க்கின்ற இல்லாதநாமரூப வடிவமாகிய ஜகத்தை இதார்த்தமான சத்திதானந்தவடிவமாகத் தெளிவினாற்காண்குதல்.

‡ இ-ம். சாத்திரஞானஞ் சிரமத்தின்பொருட்டேயன்றி திரிசிய விஸ்வமானம்போல நித்தியசித்த பரப்பிரமவிடயாப போஷாநுபவமான விஸ்வாந்தியைக் கொடாதென்பதாம்.

§ இ-ம். வாசனாத்தியாகமே விதேகமுத்தியெனச் சொல்லி அதன்சாமானிய உலக்களத்தைச் சொன்னதாம்.

க.அ. தீர்த்தயாத்
திரைக்குப் பிரவே
சித்தல்.

க.க. பின்னோர்
கனோமீர்த்தீர்த்தயா
த்திரையின் மகிழ்ச்
சியடைதல்.

உ.பி. பின்னோர்
மெய்தல்.

உ.க. தினசரிதை
காரணமாக வுண்
டான ஞானங்களை
யுரைத்தல்.

உ.உ. இதுவுமது.

லையும், காணவாசையுற்று என்மனது எண்ணி
யது.— முடிவில்லாமல் யாசிக்கப்பட்ட சகலமும்
உம்மால் முடிவுபெறுததில்லை, அடியேன் முந்
தினதாக விரும்பிக்கேட்ட வாதத்தையும் தேவநீ
ரருளவேண்டுமென்றுகேட்டக, உலகம் புகழாநின்ற
வகிட்டமுனிவரோடு தசரதராணவர் ஆலோசித்து
சீக்கிரமாகப் போய்வாஸென்று சொல்ல, மேக
வண்ணான இராமன் பிதாவினது பதத்தினமஸ்
கரித்து தீர்த்தயாத்திரைக்குப் பிரயாணமாகி,—
தம்பிமார்சுளுடனே சுபநிவர்த்தில் பிரயாணப்
பட்டு தமது கோசலமண்டலத்தைக் கடந்து நதி
களையும், தபோ வனங்களையும், துறவிகளாச்சிரமங்
களையும், பாலைவனங்களையும், சுமுத்திர தீரங்களை
யும், மலைச்சார்புகளையும், இன்பவிகத்தரிசித் து.—
தேவர்கன்புகழவும் மனிதர் தேவந்திரஞ்செய்ய
வும்திரும்பி, தனதுமேலான விபுரத்தை அடை
கின்ற விசுவேப்போலவும், தேவலோகத்தை பொ
ருந்தாநின்ற தேவேந்திரனுடைய சூமாராகிய ச
யந்தனைப்போலவும், தசரதமகாராசன்வாசஞ்செய்
கின்ற அயோத்தியாபுரியில் ஆனவரும் புட்பங்
களைத் தாவி துதிசெய்ய, இராமர் அடைந்து.— *
தான்பார்த்த தேவாரங்களைச் சொல்லியும்
உதயமாதற்கு முன்னமே சானம்விட்டு முந்தி
ருந்துமித்தியகருவங்களைச் செய்தும், பிதாவானதச
ரதருடையபாதங்களைநமஸ்காஞ்செய்தும், நெடிய
தவமுள்ள வகிட்டர்தலான முனிவர்களுடைய
வசனங்கனினால் ஞானநீதிபொருந்திய நானவித
மான சதைகளைக் கேள்விப்பட்டும்.— † பிதாவி
னுடைய வசனத்தின்படியே பாதைகளுடன் வேட்
டையபடியும், பந்துசனங்கள் இஷ்டசனங்கள் தம்
விமர்களைமீடப் போகாஞ்செய்து இரவைச் சுக
மாகத்தள்ளி, ஞானிச் சிவான சந்திரனைப்போலவும்
மதுரமான ஆமிரத்ததைப்போலவும், அரசர்களுக்கு
இனிமையைச் செய்தும் பதினைந்து வருடங்களை

† இ-ம். புத்திரன் முந்தினதாகப் பிதாவின்னங்கிரகம் பெற்றுக்கொள்ள வே
ண்டிய விதிப்படிக்குச் சிந்தசுத்திக்கேதுவான தீர்த்தயாத்திரைக் கலங்கிர
கம் பெற்றுக்கொண்டதாம்.

* இ-ம். ஸ்நானமுதவியவைகளைக் கிராமமாகச்செய்து வந்துரென்பதாம்.

† இ-ம். சரிதை கிரிகை போகமென்று மிம்மூக் துபா தமங்கடந்து ஞான
பாதத்தில் விருப்பமுற்றாரென்பதாம்.

உரு. இக்குணங்
களுள்ள இராமன
து வயிராக்கிய வி
ஸ்கணங்குறல்.

உசு. நிராசையா
ல் சாதனசதுஷ்ட
ய முதித்தல்.

உரு. ஆசாரியனா
அறிவிக்க விசுவாமி
த்திர ரெழுந்தரு
ளுதல்.

உசு. ஆசனூந்
தித்தல்.

உள. இதுவுமது.

ப்போக்கினார். அந்நாளில்.— ¶ தனதுநிறைந்த
வழகையுடையசரீரமுழுதும்சரம்காலத்திற்குறைந்
துவரும் ஆழ்ந்துச்சலத்தைப்போல தினந்தோறும்
குறைந்துவர, நெடிய கண்களையுடைய செவ்விய
குளிர்த்த முகமானது வண்டிகள் மொய்க்காநின்ற
வெண்டாமரைப் பூப்போலவெளுத்துவர, ஓர்கரத்
தினால் கன்னத்தைத் தாங்கிக்கொண்டு சத்தியா
நின்றவீரகண்டையைத்தரித்த பாதத்தையுடைய
இராகவன் பதுமாசனத்தில் இருந்து,— சிந்த
னையுத்தனாகி செய்யத்தக்க செயல்களியாவையும்
விடுத்து புத்திதளர்ந்து எவர்க்குஞ் சொல்லாத
வராய் எழுதினதித்திரத்தைப்போல சதாகாலமும்
இருத்தலைப்பார்த்து, பரிசனங்கள் தனதுபாதத்
தில் வணங்கி வேண்டிக்கொள்ள மனதுநொந்து
பார்த்தற்கரியதளர்ந்தமுகத்தை யுடையவராய்நித்
தியகன்மங்களைச் செய்தார்.— ‡ பிதாவான தசர
தன் ஒருநாள் இராகவனைவரவழைத்து தன்மடி
யின்மேல் வைத்துக்கொண்டு வருந்தப்படுவதென்
னவென்றுகேட்க, பாதத்தைவணங்கி வருந்தமொ
ன்றுமில்லையென்று சொல்லியகன்றார். உலகம்புக
ழாநின்ற விசுவாமித்திரமுனியானவர் இராஜசபை
க்குவரவும் வணங்கித்தோத்திரஞ்செய்து மகுடத்
தையுடைய ஆரசர்க்கரசனான தசரதன் ஆராத
னையை நிறுப்படிசெய்து,— § அடியேன்சின்தியாத
காலத்திலும் கிருபையினை வெளிதாக வெழுந்தரு
ளிய தோவரீரது மேலான தரிசனத்தினால் வினைக
ளைத்தூநீங்கி, சூரியனால்விகழ்த்தலையடைந்த தா
மரைப் பூவுக்கொப்பானேன், இப்படிப்பட்ட ஒப்
பற்றுகத்தை எப்போது மடைந்திலேன், மழை
யின்றியகாலத்தில் வருந்தும் பயிரைகுளிர்விக்கின்
றமழையையும் குருடனடைந்த கண்ணையும் நின்
காட்சியொத் திருக்கின்றது.— இத்தேகத்தோடு
ஆகாயகமனம் பண்ணுநெறிவந்ததுபோலவும், நீங்
கியசீவன் அச்சரீரத்திற்புக மீளவந்ததுபோலவும்,
ஆரவாரிக்கின்ற பாற்கடலின்கண் ணுண்டாகிய

¶ இ-ம். சீவகாருணியமும் பாசவயிராக்கியமு முண்டான தென்பதாம்.
இதில் ஈசரபத்தியும், பிரமநானமு மமைந்து கிடக்கின்ற தெனவறிக.

‡ இ-ம். இராமாது விரத்தியினால் திரிசுரணங்களுமெலிந்து, நான்குசாதன
முநிறைந்து, சூருதரிசனத்திற் கபேட்சையு முண்டாயிற்றென்பதாம்.

§ இ-ம். தீவரதரபங்குவத்தையுடைய இராமருக்கு விஸ்வாத்தி யுண்டாகும்
பொருட்டே யாக்சம்ரகுகையை முன்னிட்டு முனிவந்ததாம்.

அ]

வாயிராக்கியப் பிரகாணம்.

[ஞானவா

உஅ. முனிவந்த
கருமத்தை யாசன்
வினாவுதல்.

உக. அவசியஞ்
செய்ய வேண்டிய
வேள்விக் குதவிவே
ண்டல்.

உஉ. நிருதர்க்கு
இயமனான விராக
வணக்கேட்டல்.

உக. இராமனது
சத்திய யுரைத்
தல்.

உஉ. இராமன்
பெருமையை யறி
வித்தல்.

தேவலோகத்தில் அக்கினிக்கோட்டைக்குள்ளிருக்கும் அமுதகலசமானது என்னிடத்தில் வந்துது போலவும், எமதுவிதாவாகிய தேவரீர் எழுந்தருளிய சுகமானது தேகமுமுமையும் கங்கையைய போல குளிரிவிக்கும்படியிருந்து எனதுள்ளத்தின் றளர்ச்சியெல்லாம் நீங்கினது.— || இராகத்துவே டங்களும், விடயத்துக்குஞ்சுதனும், நிலையின்மையும, வீணைகோடமும, கொடியசநநவியாதுபுரில் லாத மகாதவத்தைபுடைய முனியே ? இவ்விடத் தில் தேவரீர் எழுந்தருளிய வாவானது அநிசய மாம், எதுநீர்நினைத்ததேதா அதைத்தாவினசந்தே நநிவியுமென் றாசன்கோட்டான், மேலான விசுவாமித்திரமுனிவர் தேகத்தில் மயிர்க்குச்செறிந்து சொல்லுவார்— || அரசர்கன்பணியவாழ்கின்ற தச ரதமகாராஜாவே ? ஆகிரியராகிய விட்டாது வாக் கியத்தை தடுக்காதவரோ ? மேலான ஸூரியவாசிக் தில் வந்துதித்தவராதலால் உமக்குத்தகுந்த வசனத்தைச்சொன்னீர், முதன்மையாகிய விவந்துவக் கினியையுடையாகத்தைமுயற்சிப்பதற்குவிக்கின மாய் தீமைசெய்யாநின்ற இராசத்தர்களுக்கு சகி கமாட்டாமல்,—நீர்கொடுக்கத் தக்கவரென்று உம் மையடைந்தேன், உயர்ப்படுத்திவந்தவியாக்கிராமத் தைப்போல பலமுளவன் தேவேந்திரனோட, போ லவீரமுள்ளவன் மயக்குவின்ற இராசத்தர்க்கு வியா னவன் சத்தியசந்தனென்னும் உம்முடைய முந் தினகுமாரனானதெளிவுபொருந்தியஇராகவனென் கின்ற குழந்தையைத்தருவாய்,—வெல்லுதற்கரிய இராசத்தசேனையை இராகவனேஎளிதாக்கக்கொல் வான்,அரசனே ? பாலவென்கின்றஅரசுத்தெளிவி கிவிடு என்னையொத்த முனிவர்கள் வந்துத்துத்தந் தேகமான காரியத்தில் மனம்மையார்கள்.— இரா வரிலுஞ்சிறந்த இராமனது பெருமையை யானும் வசிட்டர்முதலிய வாகிரியர்க ளறிவார்கள், பெரு மையையும், தருமத்தையும், கீர்த்தியையும்,கீவண் மியையாபின் ; ஆம் மகா குணசாலனான இராம னைக்கொடும், பெருந்தகைமையை யுடையவர்கள் இரப்பவர்க்குக்கொடாதபொருளுண்மே லா, கொடி பபின் செளரியமுள்ள இராசத்தர்கள், இவனெல்

|| இ-ம். முனிவரவிலுண்டான சகத்தின்பெருமையைச் சொல்லியதாம்.

|| இ-ம். புத்திரனது மனோதுக்கத்தைந் தீர்க்குமந்தரங்கமுடைய தசரதம காராஜன் விசுவாமித்திரமுனிவர் சருத்தின்படி நடக்கசம்மதித்ததாம்.

௩௩. புத்திரனது
ஸ்வரூபத் தெரியா
மல் தசரதன் பா
தவித்துக் கூறுதல்.

௩௪. புத்திர
வாஞ்சையை யறி
வித்தல்.

௩௫. இக்காலத்
தில் இராக்கதர்களை
க்கொல்லுஞ் சத்தி
எங்களுக்கு இன்றெ
னல்.

௩௬. பயபத்தி
யுண்டாகும் பொ
ருட்டு முனி கோ
பித்தல்.

௩௭. வசிட்டர் பிற
திக்கனையைக்காக்கு
ம்படிஞாயக்கூறல்.

நாசமடைவது சத்தியமென்று சொன்னார். ௧ —
விசுவாமித்திரருடைய வசனத்தைக்கேட்டு தச
ரதன் இரண்டுநாழிகைநேரம்வருந்தி, தனியான
ஒருபாலன், பதினைந்து வயதுள்ளவன், யுத்தஞ்
செய்தறியான், நடுக்கஞ்செய்யும் வல்லமையை
யுடைய இராக்கதர்களுடன்போர்செய்ய வலியில்
லாதவன், சத்துருக்கள் கோட்பாடறிதலிற் றெளி
வில்லாதவன் ; ஆதலால், சதுரங்க சேனையோடு
போய் அடியேனே அவ்விராக்கதர்களோ டரிய
யுத்தஞ்செய்வேன்.† —மைந்தரில் முதல்வனாகிய
இராமன்பிரிந்தால்மற்றமூன்றுபேருமுயிருடன்வா
ழார், நானு மினிய உயிரோடும் வாழமாட்டேன்,
இப்போது இராவணநீங்க மறையாவராயினும் அ
வர்களுக்குப் பயப்படேன், முன்பு இராவணயுத்
தத்துக்கும் பயப்படேன், பகைவர்முதுகு காட்டப்
போர்செய்யும் வீரர்களுடைய வீரங்கள் நிலையா
யிருக்குமா.‡ —காலவேறுபாட்டினால்சகலவஸ்துக்
களும் மயங்கிவேறுபடும், வலியோரெளியராவர்,
வயோதிகத்தினால் இனிச்செய்வதுபாதென்று மிக
வும்துயருறுகின்றேன் என்றுசொன்னான்,அதற்கு
முனிவர் கோபித்துச்சொல்வார். § —நீ விரும்பிய
தைக் கொடுத்தேனென்றுசொன்ன சத்தியந்தவறி
னாய், போரிலுயர்ந்த கேசரிபோன்ற அரசனானீ
அப்பயிருகத்தி னியல்பைச்செய்தாய், மனைவி புத்
திரர்முதலிய சற்றத்தாரோடு நீவாழ்வாய், நாமே
குதுமென்று விஸ்வாமித்திரர் கோபிக்க. * —அ
தைப்பார்த்து வசிட்டமுனிவர், மனுவமிசத்திற்
பிறந்தவனாய் தசரதச்சக்கிரவர்த்தி பெண்ணு நாம
த்தைப் பெற்றிருக்கின்ற நீ சொன்ன சத்தியத்
தைக் காப்பாற்றிக்கொள், உன்வாக்குப் பிறமுமா

௧ இ-ம். இராமன் இராக்கதசங்காரார்த்த முதித்தவரெனச் சூசகமாயறி
வித்ததாம்.

† இ-ம். புத்திரவாஞ்சையினால் அவனையனுப்பமனமில்லாமல் விசனமடைந்
தவராய், இராக்கதர் யுத்தத்துக்குச் சத்தியில்லாதிருந்தும் இருப்பதுபோலச்
சொன்னதாம்.

‡ இ-ம். அறுபதினாயிரம்வருடஞ் சென்றபின்பு யாகத்தினுற்பவமான புதல்
வனைப்பிரிந்தால் நமது உயிரும் பிரியுமென்னும் வருத்தத்தை முனிவருக் கிரக்
கம்வரும்படி யறிவித்ததாம்.

§ இ-ம். இக்காலம் பலமுள்ள அரசர்களுக்கு இராமனையனுப்ப மனமில்லை
பென்பதைக் குறிப்பாற்காட்டினதாம்.

* இ-ம். துட்டநிக்கரகஞ் செய்விக்கும்படியான கோபமுண்டாயிற் றென்
பதாம்.

ந.அ. குருவாக்
கியபரிபாலனம்.

ந.க. இராமாது
விரத்தியைக்கூறல்

ச0. இதுவுமது

னால், வேறேயார்காக்கவல்லவர், நிருத்தஞ்செய்து
உம்மால் நிறுத்தப்பட்ட இராஜநீதியை யுரிமையி
லுள்ளவர்கள் கடவாமற்காப்பாராயின், இராஜனோ
நீ கடக்குந்தன்மைத்தோ.†—அக்கினியினால் இரா
ஜநீதிக்கப்பட்ட வாழத்தையுடைய இப்பினிஸ்சு
மித்திரரிஷி இராகவணிகவாங்காப்பார், போலா
யே வாழ்வாகவுடைய இராஜதந்தர்கள் செங்கித
நீமைநெருங்காது, என்று வரிட்டமுனிசொல்லவை;
கேட்ட வலையுயத்தையுடைய தசாத மகாராஜ
னாவன், பெரியோர்கள் கிருபையினுற்றினால்
இராமன் என்னசெய்கின்றனோ இராமனது பரி
சனங்களைக்கேட்க, ஏவலாளர் கையெக்குறித்தார்.
கொண்டு தீர்த்தபாத்திராசெய்துவந்த நான்முத
லாக அவர் அடைந்திருக்கின்ற துக்கத்தைச் சொல்
லத்தொடங்கினார்கள்.† —நாங்கள்பாத்திராவை
ங்கிவேண்டிக்கொண்டபின்பு பழமையானபித்திர
கருமங்களை சிலவற்றைச்செய்தினோம்; இத்தகைய
கொடுக்கின்ற மகனும், செல்வமும், வீடுமிக்கைய
பாதவினென்னபிரயோசனமென்பினோம்; வெண்
ளிய லல்லவந்திரமும், அறுகையொண்டிரமும், ஞானி
ர்த்தசலமுதலியவற்றில்கருத்தில்கூறியிருக்கின்றார்;
செருக்குநீங்கிய துறவினர்களைப்போல அரிமாவை
த்தையும, இராஜப்பிரவித்திரமையும, கருமங்களைத்
சந்தேசாதித்தலையும, துக்கத்தில் வருந்துதலையும
நீக்கியிருக்கின்றார்.— துன்பமில்லாத நிலைமுத
திப்பதத்தை நீங்கிய நானுவிதமான செயல்களையி
னால் ஆயுளானது கழியுமென்று துக்கத்தோடு
சொல்லுகின்றார்; நிறைந்தசம்பத்தானது அழிந்து
கிடமா யிருக்கின்றதென்று அவரவையிற் சாசன
ருக்குக் கொடுக்கின்றார்; விபாதித்திருக்கின்றபிர
வையாங்குறித்திலேம், இவ்விவையாருக்கு வாய்
கள் அரவிஞ்சிய நற்குணங்களை கற்றிக்க வல்லவா
கள், இப்போது தொடர்ந்திருக்கின்ற செயலித
வென்று வணங்கிச்சொன்னார்கள். முனிவரவையின்

† இ-ம். வாக்கிய பரிபாலனஞ்செய்யும் மரபித்திரிய நீராதெமொம் அடியும்
காக்கவேண்டு மென்பதாம்.

¶ இ-ம். இராவம்மிசத்துக்கு லல்லவந்தியுத்திர்த்திய முண்டாருப்பொழுது
இராமனைமுனிகாப்பதும் அவன் அரக்கரைக்கொல்லதும் நிச்சயமென்றதையும்
பும்படி தசாதருக்கு வரிட்டமுனி குறிப்பினுற்சொல்ல, அப்படியே சம்பந்தி
த்ததாம்.

சக. முனிவர் இ
ராம னபிப்பிராய
மறிவித்தல்.

கேட்டுசொல்லத்தொடங்கினார். §—இம்மகத்தான
செல்வமுள்ள இராமனைக் கூட்டமாயிருக்கின்ற
மான்களில் தனித்தமாணைக் கொண்டுவருவது
போலநீங்கள் இவ்விடத்திற் கொண்டுவருங்கள்,
இப்போ துண்டாயிருக்கின்ற இந்த மகாமோகமா
னது ஆசையினாலும் ஆபத்துக்களினாலும் வந்தத
ன்று, சொல்லுதற்கரிதாகிய இராகத்தினாலும்விவே
கத்தினாலும்வராரின்மரூனசம்பத்தாம், குற்றமற்ற
ஆத்மவிசாரணைக்குரியபலபுத்திகளால்மயக்கநீங்கி
எங்களைப்போலபிரமத்தில் விஸ்வரூபியடைவர். †

சஉ. இராமர்
சபைக்கு வருதல்.

—இராமர்மனது பூரணத்தையடைந்து பெருமை
யோமும் மனிதர்களுக்குத்தகுந்த அனைத்தையும்
இன்புற்றான் செவ்வாரென்று முனிவர் சொல்லு
கின்றசமயத்தில், பூராகவனும்பிதாவைமஸ்கரித்
தும்பொருட்டுச் சபைக்குவந்து பிதாவினுடைய
ஆரவாரிக்கின்ற வீரக்கழலணிந்த பாதங்களையும்,
வசிட்டர்விசுவாமித்திரர்களுடைய பாதங்களையும்
கலைஞானமுள்ள பிராமணர்களுடைய பாதங்களை
பும். வித்தியாகுருக்களுடைய பாதங்களையும் வண
ங்கி, தனதுபயபாதத்தில் நமஸ்கரித்தவர்களைமுக
மன்வசனத்தினாலும், சிரக்கம்பத்தினாலும், கண்
சைகையினாலும், அங்கிகரித்தார். ‡ —மடியின்
மேல் வந்திருப்பாயென்று அரசன்சொல்ல, வரா
மல் மடித்தவஸ்திரத்தை பூமியின்கண் விரித்ததி
றெருந்த மாத்திரத்தில், அரசனோக்கி மேலானவறி
னையடைந்தபுத்திரனே? முடிவில்லாதநற்குகங்க
ளிருத்தற்கு நினைக்கத்தகுந்தஸ்தானமானநீ மூடர்
கள்போல நொடிநேரமாகிலும் மனஞ்சோர்ந்து
பார்த்தற்குழகானதேகம்மெலிந்து, துக்கிக்கவேண்
ண்டாம். §—முதியோராயும், பிரமரிஷியாயு மிருக்
கின்ற நம்மாசாரியராகிய வசிட்டர்சொல்லிய நிரு
வாணபதத்தை, ஆசையைப் பொருந்தாத மன
தையுடைய உன்னையொத்தவர்கள் அடைந்தார்
கள் நீயேன் வினாகவருந்துகின்றாய், துன்பத்தைச்
சொல்லாநின்ற வாபத்துக்களைத்தும், வலியமோக

சக. முன்பிதா
போதித்தல்.

சச. இதுவுமது

§ இ-ம். இராமனது விசாரணையாலுண்டான பிராசையை விசனமாகக்கரு
துச் சொன்னதாம்.

† இ-ம். இராமன் வருந்தவது நிருவாணசக மடைவதற்குக் காரணமே
யன்றி வேறின்மென்பதாம்.

‡ இ-ம். இராமன் கீவன்முத்தியைப்பெற்றுப் பூரணமனதுடன் பூமிபா
லனஞ் செய்யப்பொருட்டு போதிக்கவழைப்பித்ததாம்.

§ இ-ம். சகமிருத்தற்கு ஸ்தானமான வறிவுள்ளவன் துக்கிக்கவேண்டுவதின்
மென்பதாம்.

ச.ரு. விசுவாமித்
திரர் இராமர்மனோ
துன்பத்துக் கேது
வான சிந்தையை
நான்ரு. விதமாக
வினாவுதல்.

ச.க. முனிவர்
வினாவுக் குத்தாஞ்
சொல்லத்தொடங்
குதல்.

ச.எ. சிந்தாஸ்ஸ
ரூபமும் அதனை
வர் அதனிருப்பும்
அதன் காரண மு
மான நான்கு சங்
கைக் குத்தாஞ்
சொல்லி இதனாற்
பயனின் மெனல்.

ச.அ. இதுவுமது.

நீங்கினால் உனதுபக்கத்திலும் வரமாட்டாதென்ற
மகா மருடத்தைபுடைய ஆசாச்சக்கராணியை து
ரதன்சொன்னபின்பு, வளிட்டமுனியானவர்களு
களைச் சொல்லத் தொடங்கினார். § — ஜயித்தா
கரிய கொடிய முயற்சிக்கிடமாகிய விடயங்களெல்
லின்ற சத்துருக்களை எளிதில்ஜயித்த வறிஞராகே
கலங்குகின்ற வறினில்லாதவர்களுக்கு உரியத
யிருக்கின்ற அஞ்ஞானநிறைந்த மோட்சமுத்திரா
தில் வீழாதேயென்றும், நல்லளிட்டை... நீழை
யறுத்தழிக்கு மழிவைப்போல நீ மோகத்தினு
றுன்பப்படுங்காணமென்ன சொல்லவாயில். அது
நீங்கி நீ இச்சித்திருப்பதெனவோ அதனோடான
பென்றும். † — திருப்பிவராமல் மனோதுக்கள் நீ
கும்கொல்லென்னுவிசுவாமித்திரரினிகேட்டக, மோ
த்தின துசத்தத்தினால்உஷணநீங்கிக்கவிடபுற்றா
லேப்போல துக்கநீங்கி இராமர்சந்தேகாதித்து ஆர
யாமையையுடையவென்கே மருபாவடி. அமுப்பிரி
ட்டமுமுள்ளவராகிய மகாதவத்தைபுடைய பாகிகை
மித்திரரோ? தேவரீர்சொல்லென்னுமுன்சொல்லிய
படியால்சொல்லுகிறேன்கேட்டாளுளீராக; பெரி
யோர்களைவாக்கியத்தைதடுக்கின்றவர் யாவரென்ற
சொல்லத்தொடங்கினார். ¶ — அநாவாபொதுத்தசா
தனதுமனையினுதித்து விரத்தியை... து கலவிநி
தைபுகளைபுமப்பியாகஞ்செய்து நல்லவராகாப்பாடி
நடந்துமேலானா ஸ்ரணியதிநத்தங்கனில் ஸகானை
செய்து சமுத்திரஞ்ஞாந்தக பூரியையர் பிரதக
ணஞ்செய்துவாயும், இக்கெடிய ஜகப்பிரகந்தியில்
ஆகைகளேத்து நீங்கிற்றா. இச்சகத்திலெவ்வை
னினுஞ் சுகமில்லை காசாவை... தல் ஜயிப்பதற்கே
யாம், ஜயிப்பது திருப்பவரணத்ததுக்கேயாம், ஆத
லால், சகலமு மித்தகையாம். — எவ்வென்னுக்கெழு
திவையாயும், ஆபத்துச்செவதற்கு ஸ்தானவாநி
யும், ஒன்றற்கென்னு சம்பந்த மில்லாததாயி
மனோசங்கற்பத்தினால் சம்பந்தவாயும், இதுபு
சலாகையைப்போல வன்னவாயாயும், மதுசா
பத்துக்குஸ்தானவாகின்றன. ஆகலால், விடயபோ
கத்தினாலும் இராச்சியத்தினாலும் என்னவிரைமோ

§ இ-ம். ஆரியர் உபதேசத்தினால் விளங்கு மாந்தரனுபவத்தினால் மோகத்
தை வெல்லவேண்டு மென்பதாம்.

† இ-ம். துன்பத்தையிவ்ந்திப்பதில்பொருட்ட சற்கேதுவைவினா ளதாம்.

¶ இ-ம். துக்கத்தை நிவர்த்திசெய்து பரமகருத்தை யடைபும் பொருட்டி
உத்தரஞ் சொல்வதாம்.

௧௨. இத்தனம் அநர்த்த நிமித்தமே யன்றி யர்த்தநிமித் தமாகாதென முடி த்து, நிறுத்தமுனையான் இத்தனத்தை யனுபவிக்கும் பொ ருட்டு வேண்டிய வாயுளைப் பினைவ த்து அஃதொரு க ணமு நிலையன்றெ னத் தூஷித்தல்.

௧௩. கன்மிகளுந் காயினுஞ்சுகங்கொ டிக்குமென்னில் அவர்க்குக் கொடா தெனல்.

௧௪. ஆயுளினிச் சை லியர்த்த மா மெனல்.

வுடையவரு மெளியவர்களும் வீரர்களும் மின்னஞ் சமானமில்லாதவேனையோரும் செல்வத்தால் புழு தியினுன்மறைபட்ட ஒளிருகின்ற விரத்தினம்போ லீனமடைவார்கள். ¶ —குற்றமற்றசெல்வர்களும் சொற்றவருந் வீரர்களும் சமநிருஷ்டியாய் பார் க்குமாசர்களுமாகிய இவர்கள் மிகவும் ஆரியர்கள், மனதைக் கிரிகிப்பதாயும் கணத்தி னளிப்பதாயு மிருக்கின்ற தனமானது சர்ப்பஞ்ஞுந்த கூப்பத் தி லுள்ள கொடியினரும்பைப்போல நிட்பலமாம். [ஆயுள் தூஷணம்] தலைமுறையிருக்கின்ற இலையி னுனியில் தொங்கிய மழைத்துளிக் கொப்பாடிய பி ராணனுனது உன்மத்தரைப்போலகாலமல்லாத காலத்தில் தேகத்தைவிட் டோடிப்போரும் † — வளர்வின்ற வைம்புலமென்னும் சர்ப்பந்தீண்டி, மனத்தளர்ப்பவர்களும் உண்மைஞானம் அடையா தவர்களுமான இவர்களுடைய ஆயுளானது தளர் வடைவதற்குக் காரணமாம், மட்டிடப்படுஞ் சரீ ரத்தை மெய்யென்றமுந்தி மோகமென்கின்ற மே கத்தில் மின்னலைப்போலு மிருக்கின்ற இவ்வாயு ளில் சுந்தோஷியும், கிரந்தராமான வந்தரத்தைப் பிளக்கவும் சஞ்சலமுள்ள காற்றைப் பிடிக்கவும் தோன்றித்தோன்றியுநியாநின்ற அலைகளைக்கோக் கவும் இலேசாம், இவ்வாயுளைநிலையென விரும்பக் கூடாது. ‡ —சரங்காலமுநிலைப்போலவும், நெய்யில் லாததிபத்தைப்போலவும், கடலின் அலையைப்போ லவும், நிலையாகக்கொடுவின்றதாயும், எவ்வளவேனும் விஸ்வரத்தியில்லாதகின்றையாயும், விஸ்தாரமுள்ள மூடமாயும், புருடார்த்த குணியமாயு மிருக்கின்ற ஆயுளின் பிரயோசனத்தை ஆராயில், ஓட்டியிருக் கின்றவுடையுடைய இடங்க்கு உயிரொட்பிரிக்கின்ற கருப்பத்தைப்போல நீக்கக்கூடாத தூஷிப்பதை

¶ இ-ம். செல்வம் சுவர்க்கப்போக மமதையினால் ஆமொர்ந்தத்தைக் கிரிகிச்ச வெட்டாமல் வருந்துமென்றும், அஃதுள்ளவனில் லவனிலக்கணம் இன்ன தென்றுக்கூறினதாம்.

† இ-ம். உயர்த்தோரை நிக்திக்கச்செய்யுஞ் செல்வமுந், அதையனுபவிக்கு மாயுந் துன்பமேயென்பதாம்.

‡ இ-ம். கன்மிகளுந் காத்தவிவேகத்தைக்கொடாமல் ஐயாததைக் கொடுப் பதுமன்றிக் கணமுநிலையில்லாததினால் இவ்வாயுளிற் சுகமின்றென்பதாம்.

ருஉ. இத்தனம்
அர்த்தம் நிமித்தமே
யன்றி யர்த்தநிமித்
தமாகாதென முடி
த்து, சிவத்தமுறை
யான இத்தனத்தை
யனுபவிக்கும் பொ
ருட்டு வேண்டிய
வாயுனைப் பின்வை
த்து அஃதொரு க
ணமு நிலையன்றெ
னத் தூவித்தல்.

ருங். கன்மிகளுக்
காயினுஞ்சுகங்கொ
டுக்குமென்னில் அ
வர்க்குக் கொடா
தெனல்

ருச. ஆயுவினிச்
சை வியர்த்த மா
மெனல்.

வுடையவரு மெளியவர்களும் வீரர்களுந் பின்னொரு
சமானமில்லாதவேனையோரும் செல்வத்தால் புற
தியினுன்மறைபட்ட ஒளிருவின்ற விரத்திவாய்போ
லினமடைவார்கள். ௧ — குற்றமற்ற செல்வர்களுந்
சொற்றவராக வீரர்களுந் சமநிருஷ்டியாய் பார்
க்ருமாசர்களுமாகிய இவர்கள் மிகவும் ஆரியங்கள்,
மனதைக் கிரிவிப்பதாயும் கணத்தி விவிப்பதாய்
மிருக்கின்ற தமையானது சர்ப்பஞ்ஞெழந்த கட்டத்தி
லுள்ள கொடியினையுண்டைப்போல நிப்பலாமாம்.
[ஆயுள் தூஷணம்] தலைநோயிருக்கின்ற இலையி
னுனியில் தொங்கிய மறைத்தாவிக் கொடியாகிய
பிராணனுனது உண்டாக்கவாப்போலலாமல்லாத
காலத்தில் தேகத்தைவிட்டு போய் போவதும் ௧—

வளர்வின்ற வைப்புலமென்னும் சர்ப்பத்தினால்,
மனத்தளர்பவர்களும் உண்மைஞானம் ஆவையா
தவர்களுமான இவர்களுடைய ஆயுளானது தளர்
வடைவதற்குக் காரணமாம், மட்டிப்பாடுஞ் சரீ
ரத்தை மெய்யென்றழந்தி மேகமென்கின்ற மே
கத்தில் மின்னலைப்போலு மிருக்கின்ற இவ்வாயு
ளில் சந்தோஷியோம், கிரத்தாமான வந்தரத்தைப்
பிளக்கவும் சஞ்சலமுள்ள காதலர்ப் பிழக்கவும்
தோன்றித்தோன்றியபுரியாகின்ற ஆலைகளைக்கேள்
கவும் இலேசாம், இவ்வாயுநிலையென விழுந்த
கூட்டாது. ௧—சாதகாலமுலையெப்போலவும், நெய்யில்
லாத திபத்தைப்போலவும், கடலின் ஆலைவாய்போ
லவும், நிலையாகக்கொடுக்காததாயும், எவ்வளவுமெனும்
விஸ்வரத்தியில்லாதபிந்தையாயும், கிண்டாடிவள
முடாமாயும், புருடார்த்த ஞானியவாய் மிருக்கின்ற
ஆயுளினபிரயோசனத்தை ஆராயில், ஒன்றாயிருக்
கின்றவுடையுடைய இடங்கிலு லாபினைப் பிழிக்கின்ற
கருப்பத்தைப்போல நீக்கக்கூடாத ஆவப்பத்தை

௧ இ-ம். செல்வம் அவர்க்கப்போக மறைவினால் ஆவையர்த்தத்தைக் கிரிவிக்க
வொட்டாமல் வருத்துமென்றும், அஃதுள்ளவனில் வைவிக்கவாய் இன்ன
தென்றுக்கூறினதாம்.

௨ இ-ம். உயர்ந்தோரை நித்திக்கச்செய்யுஞ் செல்வமும், அதையுண்டிலு
மாயுநுந் துன்பமேயென்பதாம்.

௩ இ-ம். கன்மிகளுக் காத்மவிவேகத்தைக்கொடாமல் ஈகத்ததைப் பெட்டு
பதுமன்றிக் கணமுநிலையில்லாததினால் இவ்வாயுவிற் கையினை நென்பதாம்.

ரு. விஸ்வரூபி
யடையுள்ள
சபல மாகமெனல்.

ரு. பாலினி
நிபவாயுள்ள
யாகமெனல்.

ரு. இவ்வாயுள்ள
நப்பமித்திரேயன்
நிப சகமித்திரேயன்
நெனமுறத்திரேயன்
நீதமுறையான ஆய்
விர்வரூபி. ஸ்கந்த
தாபேயத்தா நென்
நாமபிமான் முன்
டாபுலா நெனப்பின்
அகங்காரத்தைத்
அதையுட்குறித்தல்

ரு. அ. பித்தையா
வஸ்த்துக்களை கா
னென் நாயிபாலிக்
ளும் அகம் டாபுந்
தாந் கலங்கு மீதே
னெனல்.

யுண்டாக்கும். †—அடையத்தக்க வாத்தொனத்
தையடைந்து இனிந்துன்பநீங்கி ஆகந்தமானது
அளவற்றதாய் கீழானவிருகங்களுக்கும் மிருகங்க
ளும் பட்டிகளுமாய் இவைகளைப்போல வினா
காலத்தை போக்காமல்தடையற்ற ஆத்மவிசாரத்
தால்விடப்படுதேமேலானவாயுளாம், மறுசகந்தை
ஒழிந்தவருடைய சகந்தமேலானதாம் மத்தவனைத்
தாம் கிறித்தமுதையினிப்பிரவியாம். ‡—விவேகமில்
லாதவருக்கு நாலாவது சுமையாகும், உன்மை
நூலானில்லாதவருக்கு சரீரஞ்சுமையாகும், சாந்த
மில்லாதவருக்குமனஞ்சுமையாகும், காமாதிதோஷ
முடையவருக்கு ஆத்மநூலஞ்சுமையாகும், அழ
கியதேகமும் ஆயுளும் மனதும் புத்தியும் அகங்
காரமும் தொழில்சூழமாகிய அனைத்தும் அறி
விற்குள் அடையாதவர்களுக்கு கீழ்மக்களெடுக்
குஞ் சுமையைப்போல நிரண்டசுமையாகும். §—

எவ்வளவையுள்ளது நிலநாள் தேகத்தில்பழகி
தூர்ச்சுனாறுதனை விடுகின்ற நூலானிகள் தன்மை
யைப்போலபிரியும், இன்பமும்நிலையும் நிலபெரு
மல் நடிப்பதற் கிடப்பாமிருக்கின்ற வாயுளைப்போல
தீதானது வேறென்றில்லையாம். [இனியகங்கார
தாடலாம்] துன்பமானமேகத்தினால் விருதாவாக
வுண்டாய் எவ்விரி கங்கவினும் விருதாவாக நிறைந்
திருக்கின்றதான நிலையாகிய மித்தையான வகங்
காரபென்மைச் சத்தவருவினால் அச்சப்படு கின்
தேன். § —மனோனுகமும் ஆபத்துகளும் விருத்
தியாகின்ற விவரமாகவரும் அகங் காரத்தினு
லுண்டாகும், இவையுடையால் பெரியசத்துரு வே
றில்லை, வெறுகாலம் சத்தவருவான இவ்வகங்காரத்
தை அடைந்து கலங்குமின்றேன், அன்னத்தோடு
சலந்தையும புறியேன் அரியபோகத்தை சொல்
லுவதென்ன, அகங்காரஞ்சேர்ந்த நித்தியகன்மங்
களுப்பாகங்களும புரிப்புகளுமாகிய எல்லாமித்

† இ-ம். கணமறிலேயின்றி, விருப்பினவர்களுக்குத் துக்கத்தைக்கொடுக்கின்ற
ஆயுளில் என்னபிரயோசன மென்பதாம்.

‡ இ-ம். ஆத்மப்பிரயோசனத்தை யடைந்ததிற் கீவிச்சுமாயுனைத்தவிர மத்
தநிலென்ன சுகமென்பதாம்.

§ இ-ம். அறிவிலின்ப மலபவியாமல் அநாத்மாவான சுகலமுகியானெனதெ
னத் தாய்கிவருந்துகின்றவ னாயுளிலென்னசுக மென்பதாம்.

§ இ-ம். பாலினி தேகத்தைச் சுமந்துகொடுக்கின்ற வாயுளில் எப்போதுஞ்
சுகமில்லையென்றும், அதையபிமானித்த வகங்காரத்திலென்ன சுகமென்றுஞ்
சொன்னதாம்.

௩௯. அகம்பாவ
நீக்கும்கை வினா
வுதல்.

௪௦. அகங்காரத்
தைச்சொல்லி நிறு
த்த முறை யான்
அவ்வகங்கார வசத்
தாற் சங்கற்பவிகற்
பாத்மகமான மன
துண்டாதலா லத
ன்பின் மனதை
வைத்ததையுற் று
வரித்தல்.

௪௧. மனம் இச்
சாவசத்திற் சென்
று என்னைவருந்து
கின்றதெனல்.

௪௨. மித்தையா
ன மனம் என்னைப்
பலகன்மத்திற் றள்
ளி வருத்து கின்ற
தெனல்.

தையேயாம், இவ்வகங்காரமானது விடுதலேதத்து
வமாம். § — அகங்காரமாகியமேகம் எம்மட்டி ருத்
கின்றதோ இச்சையென்னும் மலைமல்லிகை ஆம்
மட்டும் விருத்தியடையும், மிகுந்த துன்பமாகிய
இந்தவகங்காரத்தினது செயலேவிட்டும் என்னை
யறியாமையினால்மிகவும்வருந்தினேன், உலகத்தில்
ஆபத்துக்கு ஸ்தானமாயும் நிலையில்லாததாயும்
மனதின் கண் ணிருப்பதாயும் உன்மத்தமாயும் மு
டிந்த விசாரணையும் அறிவுமில்லாத அகங்காரமா
னது தீரும்படி அனுக்கிரகிப்பாய். † — இராகாதி
தோடங்களுக்குச் சிதைந்து பெருங்காற்றி லகப்
பட்ட பெரியமயிலின் இறகைப்போல, சாதுசங்
கத்தினின்று நீங்கிச்சஞ்சலிக்கும் நகர்நாய்போல்
நெடுந்தூரம் மனதுவிருதாவாக விடயங்களிற் சுழ
லும்பயனுனது அற்பமுஞ்சித்தியாது, காப்புற்ற
பூங்குடலையானது சலத்தை தன்னிற் றரியாதது
போல் அரியதிரவியங் கிடைத்தாலும் களிப்புறா
வுட்கொள்ளாமல் தீயமனமானது சுழலும், ‡ —
ஆசையென்னு மில்லாளின் பின்றொடர்கின்ற ம
னமென்கின்றகோரமுள்ளநாயானது, பிணத்தைப்
பிடுங்கித்தின்னுந்தன்மையைப்போல அறிவின்மை
பொருந்தியவென்னை பிடுங்கிப்புகிக்கும், அடி
கின்ற சண்டமாருதத்தினால் சின்னாபின்னமாய்
முறிபட்டெழுந்த திரணத்தைப்போல மயக்க
மும் துன்பமும் அடையும்பொருட்டு மனமானது
மகாகுணியத்தில் விழும்படி அறிதூரத்தின் மலங்
கும்படி பென்னைத்தள்ளிவிடும். § — காரணமில்
லாத மித்தையாகரிமைந்த உருமாய் விசாரணை
யால் வேறுபடாநின்ற கொடியமனமானது விசார
சம்பற்றிய பாலரைப்போல என்னைநாளுநிதமான
விருத்திகளிற் கூட்டிவிக்கும், பூமியினின்றுநீங்கி
பாதாளத்துக்குச் செல்லும் பாதாளத்தி னின்று
நீங்கிப்பூமிக்குவரும் கள்ளமனமானது கிணற்றிற் றும்

§ இ-ம். மனோதுக்கமுண்டாவதற்குக் காரணமாகிய நித்தியகன்ம முதலிய
வற்றிலகம்பாவஞ்செய்யு மித்தையான வகங்காரத்தி லென்னசுக மென்பதாய்

† இ-ம். ஆசைக்குப்பீசமாயும் ஆபத்துக்குஸ்தானமாயும் முடகிரேட்டமாய்
மிருக்கின்ற வகங்காரத்திலென்ன சுகமெனமுடித்ததாய்.

‡ இ-ம். பிரயோசன மொன்றுமில்லாமல் வீணாகச்சுழல்கின்ற மனதினா
லென்னசுக முண்டாமென்பதாய்.

§ இ-ம். மோகத்தையுண்டாக்கி வீணாகவென்னை வருத்துகின்ற விச்சாவச
மான மனதினாலென்ன சுகமிருக்குமென்பதாய்.

சுங. வன்மை
யுள்ளமனதைநசிப்
பிக்கவேண்டு மெ
னல்.

சுச. மனோதூட
னத்தை முடித்து
நிறுத்தமுறையான்
அதுநிரந்தரம்போ
கத்தை இச்சிப்பத
னாலதன்பின்னாசை
பைவைத்து அதனை
யுத் துணித்தல்.

சுதி. ஆசையே
யக்கினியாக வருத்
துகின்றதெனல்.

சுசு. ஆசையைக்
கிழக் கணிகையாக
ந்துணித்தல்.

டக்கின்ற மரத்தை நைந்தகயிற்றால் கட்டி யெதிக்
பதுபோல என்னையுயர்வுதாழ்வான விருத்திகளிற்
றள்ளும். ¶ — விடம்போன்ற மனமென்னும் வலி
யேயோனது அக்கினியிலுங் கொடுமைபாம் ; மலை
களைக் காட்டிலுங் கடத்தற்கரியதாம் ; நீண்ட வச்
சிரத்திலும் வன்மையாம் ; வாரியைக்குடித்தாலுங்
குடிக்கலாம், மகாமேருவையடி யோடே பிடிங்கி
னாலும்பிடுகிலாம், சுடாரின்ற அக்கினியை விழுங்கி
னாலும்விழுங்கலாம், இம்மனதை ஒர்நிலையினுநிதுத்
தக்கூடாது ; விடயங்களனைத்து முண்டாவதற்குக்
காரணமாம் ; நசிக்காரின் மஜகமானது இம்மனதுண்
டானாலுண்டு, இல்லையானாலில்லையாம் ; ஆதலால்
இம்மனதை நசிப்பிக்கவேண்டும். § — மலையிலுண்
டானகாடுபோல சுகதுக்கங்களாகிய இவை யாவும்
மனதிலுண்டாகும், குற்றமற்றவிவேகத்தினால்மன
நசித்தால் அச்சுகதுக்கங்கெடுமென்று மறிந்தேன்,
[ஆசாதுஷணம்] கடினமான மோகமென்கின்ற
கறுத்த இருட்டினையுடையசெயலிலமைதிபிறவாத
ஆசையென்னு மிராத்திரியில் ஆத்மகாயத்தில்
காமக்குரோத மென்கின்ற கோட்டான் கூட்டமா
னதுவினையாடும். † — என்னால் விரும்பப்பட்ட சற்
குணங்கள் எலியினால் யாழ்நரம்பு கெடுவதுபோல
இராகத்தினால் கெடும், ஆத்மஞானத்தையுடைய
பலமில்லாதசித்தத்தையுடைய நாங்கள் மேலுள்ள
வலையிலகப்பட்ட பறவையைப்போல மெலியும்
படியுண்டாகும், அவா வக்கினியானது எரிக்கவரு
ந்தினேன், குற்றமற்ற வயிர்த்தத்தின் முழுக்கினும்
என்னறிவு சீதளமாகாதென்று என்மனதி லெண்
னுக்கிறேன். ‡ — அபரபஷத் தமாவாசை யிரு
ளோப்போல மகாவலிமையுள்ள தீரர்களையும் அச்
சஞ்செய்விக்கும் நல்லறிவாகிய கண்ணைக் கெடுக்
கும், உபசாந்தமுடையசத்துக்களையும் நடுங்குவிக்
கும், ஆந்தைவடிவமான ஆசையென்கின்ற கிழத்
தாசியானவள் ஓர்வஸ்துவும் தனக்குக் கிடையாத

¶ இ-ம். விசாரயின்றிய விடத்துண்டாய்த் தான்சுழல்வதுமன்றி என்னைப்
பவத்திற்சுழற்றுகின்ற மனதினாற் சுசமென்னவென்பதாம்.

§ இ-ம். மனது, அநர்த்தரூபமான ஐகத்துக்குக்காரணமாதலால், அதை எவ்
விதத்திலுங் கெடுக்காவிடிற் சுசமில்லையென்பதாம்.

† இ-ம். சுகதுக்கத்துக்குப் பீஜமான மனதை விவேகஞானத்தாற் கெடுக்
காவிடிற் சுசமென்தென்பதாம்.

‡ இ-ம். இவ்விச்சை விஸ்வாந்தியைக் கொடாடுன்பதாம்.

சு.எ. ஆசையொ
ன்றிலு மமைதிபிற
வாமல்வருத்து கின்
றதெனல்.

சு.அ. ஆசாவியா
திக்கவுஷதங்கு றல்

சு.க. ஆசையாவ
சையுங்கெடுக்குமெ
னல்.

எ.0. ஆசா தூடண முடித்
தூரிதுத்தமுறையான் இப்
போ கமஹபலித்தற்கு ஸ்தா
னந்தேகமாநலா ஸ்தனே ய
தன் பின்வைத் ததையுந்
தாவித்தல்.

¶ இ-ம். யாதிடத்திலுந் தன்மனோசை க்றென்கொடுக்கல் ஆவாவி கற்புணர்
களை மாறுபடத்தி வினாநவருந் துகின்ற ஆசையிதனால், என்னைக்கெனென்பதாம்.
¶ இ-ம். முடியாதகாரியத்தின் முயன்வென்றிலுந் தாசைநிபிதவனமத்கழன்
வருந்துகின்ற வசையாசைவென எகவென்பதாம்.
§ இ-ம் தசதிரையிலுஞ்சுழன் னு வருந்துத்கைக்கொடுக்கின்ற ஆசைவையிந்
தாத்தியாகத்தாற் கொடுக்காவிடல் என்னைக்கெனென்பதாம். [பாடுவென்பதாம்.
¶ இ-ம். யாதினும்வல்லமைபுள்ளவிச் சாத்தியாகம்வாராவிடல்வெனென்பதாம்.

தாயினும் இவைய திரவியத்தை விருப்பி மாவன்க்
கும் பின்செல்லுவன், தனதிஷ்டமு மனை மாத
தாம். ¶ —வாந்திகடப் பருவத்திலுண்டா ளுத்தவன்
வினா தன்னுந் சுகநிலில்லாத நடனத்தை முயற்
சிப்பவளாய் மனக்களிப்பில்லாமல் நடனஞ் செய்
கின்ற நாடகக் கணிகைகையாட்டோல வண்ணமில்லாத
வருத்துகின்றது : கேசோபெருதற்குக் கூட மதவன்
துக்களை ஆடையாட்டோம், விவாத்தாணும் பின்
னுந் சுகத்தைமோகமும், திராபில்லாமல் ஆசையா
னது ரூபங்கையோல ஒரிடத்திலுந் தன்வயம்
லலையின்றது. § —பூங்காவில் மதவன்கொடுக்கித்த
வண்ணாட்டோல மாதாள்முன் ஆகாயமுன் எப் றுத்
திலுமாவிய விவாணையித்திலும் எவ்வைத்திலும் சுந்
றிக்கொண்டிருந், தாவிவாசாநிலிற் றாசையோ
துன்பங்கள் எல்லாவற்றினு மதத்தாளை விநாதித்
துன்பத்தைக் கொடுக்கும் ; கோபுரை க்குள் விரிப்
பவர்களுக்கும் துக்கத்தைச் செய்யும் ஆவாவென்
கின்ற விநோகாவியா திலுந் திகையாதமலை ஆவாந்
டுதிலுந் மந்திராவுஷதமாய் ; திகையாதமுன் னு
த்துன்பநிலும். § —இவ்வையானது பகவான்
யானசொன்னவையிலையணிந்த மாதகையாட்டோல ஆன்
வியாதிவையாட்டோலும் தாமரை முகையா டுகியவா
து மிரளை மலர்த்துவனதுபோல ஆழ்ந்த கருத்தை
யுடையபருடர்களை பகிர்முனவாய்க்கொண்டிருந்து
வந்திரத்தின் முனையையும் முனையிற்சுழன்றுவ வ
ளாயுதத்தையும் ஆக்கியவிலுல்லென்த ஆவாப்போ
தியையும்தோல கொடுவாயான மனோகாமவானது
மகாமேருவுக்கொட்டான வாய்வாய்வாய்க்கொடி பழ
ருள்ள ஞானவாய்க்கொயும் திர முனவாய்க்கொயும்
விராய்க்கொயும் மந்திரவாய்க்கொயும் கொடியில் திரவா
மக்கும். § —ஒவிரிந்தொரு வினாவுயர்வாய்
னாவன்கொருக்குந்து பாலக்கா முனா மாதாய்
இரங்கும்படி ஒழுபோதவாயுயும் ஒழுபோ
து பருத்தாவிருக்கின்றதெனவானது மனவா
வற்புத்திரிப்பிரவாதித்ததையும் துக்கவித்த

எரு. சைவமறி
யாமெக்கிடமாமெ
னல்.

எசு. பால தூட
ன முடிந்து நிகுக்
த முறையான் அநி
ன முதிர்ச்சியே எவ்
வனமாதலாதனை
யதன்பின் வைத்த
தையுந் தூஷித்தல்.

எள. எவ்வனக்
காமத்துக் கிடமா
மெனல்.

எஅ. சற் கு ன
முள்ள வெவ்வன
மரீதெனல்.

முந்துகனும், மின்னல்கனும், இவையனைத்திற்குஞ்
சஞ்சலமப்பியாசிப்பது அலைப்பபட்ட ஞானியைப்
போல மலத்தைப்பிசுக்கும், அற்பவியத்தால்சந்
தோஷிக்கும்துக்கிக்கும். § —மண்ணைப்பிசுக்கும்ஆ
காயத்திலுள்ளசந்திரனை தன்னிடத்தில்வாவென்று
கூப்பிபிம்இவ்வறியாமை சுகத்தின்பொருட்டாமா,
உபாத்தியாயருக்கும்மாதாவிற்கும்பிதாவிற்கும் உ
றவினர்க்கும்முன்பிறந்தவருக்கும், மற்றெவருக்கும்
நடுக்கமிகுகின்ற நோதலுள்ள வாலப்பருவமானது
அச்சத்துக்கு ஸ்தானமாம், குற்றமெலாம்நிறைந்த
கூடாம், குறிக்கப்பட்ட அவிலேவகமென்னுந் தூர்
தன்வாழ்தற்குவீடாகும், யாவருக்கும் இப்பருவத்
திற்சுகமுண்டாகாது. § —இவ்வாலப்பருவத்திலுள்
ள அநர்த்தங்களைக்கடந்து துன்பத்தில் விழுகின்ற
எவ்வனப்பருவத்தையடைந்துமனமென்னும் இழி
விற்சமானமில்லாத பொந்தில்வசிக்கும்மனமதனெ
ன்கின்றபேயடிக்க மனமெலியும், அறிவானதுசொ
ல்லுதற்கரிய வித்தியாப்பியாசத்தினால்விஸ்தாரமு
டையதாய் குருபணியாற் றெளிவுற்று சத்திருத்தி
யத்தினுற் பரிசுத்தமாகி சிறப்புள்ளதானாலும் கார்
காலத்தினது ஆற்றுசலம்போல எவ்வனப்பருவத்
திற் சேருங்காலத்தில் கலக்கமாம். ¶ —மனதென்
னும் மாணாது மயங்கிப்போய் விடயங்களைன்
கிற படுகுழியில் வீழும்பொருட்டு தேகமென்கிற
பாலேநிலத்தில் எவ்வனமென்கிற கொடிய பேய்த்
தேரானது உண்டாகி மிகவும்வளரும், மிகுந்த
துன்பமானது, எவ்வனத்தினின்பம் எம்மட்டிருக்
கின்றதோ அம்மட்டிம்வளரும், ஆசைகளும் இள
மை பெய்மட்டிருக்கின்றதோ வம்மட்டிம்வேகமுற்
றெழுந்து மிகவுமநர்த்தங்களைச்செய்யும். † —எவ்
வனமென்கின்ற விக்வினத்தைத்தாண்டி இலேசாக
முத்தியிற்சேர வலியுள்ளவர்கள் எத்தன்மை யுள்
ளவர்களோ அத்தன்மையுள்ளவர்களேபுருடர்கள்,
அப்புருடர்களே எல்லாராலும் வணங்குதற் குரி
யர், அவர்களேயறிஞர்கள், உண்மை நிலையுள்ளசத்

§ இ-ம். அலைமுதலானவைகளிலு மதிசஞ்சலத்தையுடைய பாலப்பருவத்
தில் என்னசுகமென்பதாம்.

† இ-ம். அறியாமைமுதலிய சகலகுற்றமு நிறைந்திருக்கின்ற பாலப்பருவத்
தால் என்னப்பென்பதாம். [லென்னசுகமென்பதாம்

¶ இ-ம். தெளிந்தவறியையுங்கலக்குகின்ற காமத்தையுடையவெவ்வனத்தினு

† இ-ம். மனதுமயங்கி விடயத்திற்சென்று துன்பவின்பங்களில் வருந்துமந
ர்த்தத்துக் கேதுவான வெவ்வனத்திலென்ன சுகமென்பதாம்.

துகள். சார்தற்கு ஸ்தானமாயும் விநயசம்பத்தைப் பெற்று கருணையினால் பிரகாசியாரின்ற பரிசுத்த மான குணத்தையுடைய வெவ்வனமானது இச்சக

எக. எவ்வனதுடனமு டித்து நிறுத்த முறையான அதற்கு முக்கியமான போ கத்துக்குத் தகுந்ததாயுஞ் சுவலிடயசமவடி ரூபமாயு மிருக்கின்றதுஸ்திரீகள், ஆ னையாலவர்களை யதன்பிண் வைத்தவாறு தேகசட்சுத்த தைத் தூஷித்தல்.

அ. மகளிர்தன தூஷணம்.

அக. மகளிரைச்ச வாலையாகவும் இந் தனமாகவுந் தூஷி த்தல்.

அஉ. மகளிரை வாலையாகவுந் தூண் டிவி. னினாயாகவுந் தூஷித்தல்.

த்தின்கணுண்டோ, ஆகாயத்தில் நிறைந்த வனமுண்டோ : † —கணுக்களும், நார்பு களும், எலும்புகளும், மாமிசங்களும் நெருங் கிய பிரதமையை யொத்த மகளிருடைய குத்திரத்திலாடும் சரீரமாகியகூட்டில் என் னாகம்? வாசனையுள்ள மிருதுவான கூந்த லையுடைய மாதர்கள் நேத்திரத்தில் தோ லையும் மாமிசத்தையும் கண்ணீரையும்இரத் தத்தையும் மனதினால்பகுத்துப்பார்க்கில் சிறப்பா யின் இச்சிப்பாம். § —மகாமேருவி னுச்சியினின் றும் வீழாரின்ற விரிந்தவலையையுடைய கங்காசல த்தைப்போலமுத் துமாலேபொருந்திவிளங்குகின்ற அழகிய வாபரணத்தை யணிந்த மாதர்களுடைய தனங்களானவை ஊர்ப்புறத்திலுள்ள சுகோட்டில் அடைந்தகாலத்தி லேதனை நேராகக்கிடைத்த உரு ண்டைச்சோற்றின் கவளத்தைப்போல வரிசைவரி சையாகவந்து நாய்கள்புசிக்கும். ¶ —அடைதற் கரிய சூடுள்ளதாயும் கூந்தலென்னும் தூமமுள்ள தாயும் கண்ணென்னும் திக்கின்றதொழிலையுடைய தாயு மிருக்கின்ற பாவமென்னும் அக்கினியின் மக ளிரென்னுஞ் சுவாலையானது சேருகின்ற துரும் பைப்போல எவரைத்தானெரிக்காது; தூரத்தெரி க்கின்ற நரகாக்கினிக்கு மடவாருடைய குளிரந்த தேகமானது உலர்ந்தகாட்டமாம். § —கரியவிழி களையுடைய மகளிர்கள் மிருந்தவறியாமைநிறைந்த மனதையுடைய மாணிடராகிய பட்சியைப் பிடிக் கும்பொருட்டு மன்மதனாகிற வேடனானவன் எறி யாரின்றவலைக்குச் சமானமாவார்கள், கொடியமன மென்கின்ற சேறுநிறைந்த பிறவியென்னுஞ் சிறு குளத்தில் மனிதராகியமீனைக்கவர்த்தற்கியமவாதனை யென்னும் பாசத்திற் பூட்டிய தூண்டின் முள்ளி

† இ-ம், விடயசகத்தை நீக்கிப் பரமசகத்தை யடைவிப்பதற் கேதுவான வெவ்வனமில்லாவிடி. னென்னசகமென்பதாம். [சகமுண்டென்பதாம்.

§ இ-ம், மாதர்களுடையுந்நேத்திரத்தையும்பகுத்துப்பார்க்கிலிவைகளிலென்ன

¶ இ-ம், ஆபரணங்களா லலங்கரிக்கப்பெற்றும் அந்தத்தினுய்தன் முதலான வை பட்சிப்பதற்கு யோக்கியமாயிருக்கின்றஸ்திரீகளினது தனத்திலென்னவழ கிருக்கின்றதாம்.

§ இ-ம், இம்மையிற் காமாக்கினியினு லெரிப்பது மறுமைக்கு நரகாக்கினி யை யுண்டாக்குவதுமான மின்னரிடத்தி லென்னசகமென்பதாம்.

அஃ. மகளிர் இன்
பத்தைத் துணித்தல்

அச. மகளிரின்ப
நீக்கலேபேராந்த
மெனல்.

அரு. மகளிரின்
பத்தை விரும்பே
மெனல்.

அச. ஸ்திரீ துட
ண முடித்து ஸ்திரீ
முதலிய போகக்க
ளையனுபவிக்கசத்த
யில்லா திருத்தும் அ
வைகளில் இச்சை
யுள்ளது முப்பாகை
யால் அதனை பதன்
பின்வைத்து அதை
யுத்தாணித்தல்.

அள சரையின்
அற் குணக்கையு
ரைத்தல்.

ஐள்ள இரையாகிய மாமிசத்துக்கணையாவார்.†—
மிகுந்ததுக்கத்தை பூட்டியிருக்கின்ற பூட்டாகவும்
முடிவில்லாத விராகத்துவேஷங்களென்கின்ற இர
த்தினங்கள் வைத்திருக்குஞ் சம்புடமாகவு மிருக்
கின்றமாதர்களது சுகத்தைவிரும்பேன், இதுமாமி
சம், இதுவிரத்தம், ஈதஸ்தி, இதுநரம்பென்று விசா
ரிக்கில் சந்திரவதனத்தையுடைய மகளிரது ஆசை
யானது சிலநினைத்தில் பகையாம். † —மனைவியை
யுடையவ நெவனே, அவனுக்கே போகத்திலாசை
யுண்டாம், மனைவி யில்லாதவனுக்கு புணர்ச்சியி
னிர்ப மெவ்விடத்துண்டாகும், போகத்துக்கிட
மான பெண்ணைவிடில் மனதின் கண்ணுள்ள வலக
பந்தம்போம் நாமமாத் திரமான வலகநீங்கினால்நீங்
காத பேராந்தமுதயமாம். §—விசாரமின்றி வருஞ்
சமயத்தி னிர்பமாகியும் வந்தபின் இசைபாடா
ரின்ற வண்டின திறகைப்போல எக்காலமுஞ் சஞ்
சலிப்பதாயும் நீக்குதற்கரிதாய் மிருக்கின்ற மகளி
ரனுபோகத்தினுண்டாகும் வியாதியும், இறப்பும்,
வயோதிகமும் ஆகியான துன்பங்களுக்குப் பயந்து
மனதில் இச்சிக்கேன் ; எப்படி இனியடைதற் குரி
யபிரமபதத்தை யடைவேன். ¶ —முடிவுபெறாத
பாலப்பருவத்தை எவ்வனமானது விழுங்கிவிடும்
இவ்வெவ்வனத்தைவேறுபடுத்திகின்றமூப்பானது
விழுங்கும் மயக்கமும் வியாதியும் துன்பமுமாகிய
விவைகளை மிகவும் பயனாகவுடைய வார்த்திகம்வந்
தால் இரண்டாம் விவாகத்தில் வந்தமனைவியால்
முன்னுள்ளமனைவியானவள் புருடன்மனதினின்று
நீங்குவதுபோல முதிர்ந்தவறிவு பிரிந்தோடும்*—
வார்த்திகம்வரும்போதில் நவத்துவாரமுள்ளசரி
ரத்தில் தளர்வும் மறதியும் அமைந்திராரின்ற வா
சையும் துயரமும் செய்தற் களவுள்ளன வாகிய

† இ-ம். அறிவிலான மனிதரைப்பிடித்து காமத்திலழுத்தி துக்கம்விளைவிப்
பதற்குக் காரணமான மாதரிடத்தென்ன சுகமென்பதாம்.

† இ-ம். துக்கத்தைக்காப்பதாயும் இராகாதோஷங்களுக்கிடமாயும் இருக்
கின்ற மாதர்களினுருவத்தை விசாரிக்கி லதிலென்னசுகமிருக்கின்றதாம்.

§ இ-ம். மகளிரிச்சையை நீங்கும்காரணத்தினால் திரிசயநீக்கிச் சுகமுதய
மாமென்பதாம்.

¶ இ-ம். வரும்போதிற்பமும் வந்தபின் துன்பமுமாய் வருத்துகின்றமாதர்
கள் சுகத்தைநீக்கிப் பரமசுகத்தை யடைவேனென்பதாம்.

* இ-ம். தெளிந்தவறிவையு நீக்குந் துன்பமயமான வயோதிகப்பருவத்தில்
என்னசுகமிருக்கின்றதாம்.

அ. சரையினு
ள்ளிந்தையையும்
ஆசையையுமுரைத்
தல்.

அ. சரையினுல்
வரும் அச்சத்தை
யுரைத்தல்.

சு. சரையிற் ச
த்தியின்மையும் அ
து வுண் வாதலுந்
கூறல்.

சு. சரையைம
ரணவாசனக் கங்க
மாக வருணித்தல்.

காரியங்களில் செல்லுதற்குச் சத்தியில்லாமையும்
கொடியவியாதி யுண்டாதலும் குறிக்கப்பட்ட வஸ்
துக்களை சம்பாதிக்கத் தடுமாற்றமும் புத்திரன்முத
லியவர்களாற் செய்யப்பட்ட பழிப்புமாகிய விவை
கொடாநின்ற துக்கமானது நானாவிதமாகும். §—வ
யோதிகப் பருவம்வந்து சரீரநடுங்கப் பட்டவர்க
ளைப்பார்த்து இஷ்டர்களும், புத்திரர்களும், உற
வினர்களும், மகளிரும், அடிமைகளும், சிரிப்பார்
கள்; பார்ப்பதற்குச் சங்கப்படாத வடிவமாய் து
ன்பத்தையும் நரையையும்பொருந்தி வலிமையை
யும்நற்குணங்களையும் நீங்கினவார்த்திகத்தைவெட்
டிப்பட்டமரத்தில் கழுகடைவதுபோல ஆசைவர்
துபொருந்தும். § —பிழையையும் மெலிவையும்
பொருந்தி மனதைபெரித்து நிறைந்த வாபத்துக்க
ளனைத்திற்கும் பாங்கியான விச்சையைப் பொருந்
துகின்ற வயோதிகத்தில் ஒப்பற்ற பரலோகத்தில்
பொருந்த நன்மைபென்னவென்று நமதிச்சையினு
லுண்டான வினைகளை நீக்கக்கூடாததால் அச்சம்
மிகவும்திகரிக்கும். §—வார்த்திகத்தில் விடய விச்
சையிற் களிப்புமிதும் அதைப் புசித்ததற்குச் சத்தி
யின்றும் இச்சிப்பதை யனுபவிப்பதற்குவல்லமை
யில்லாததினால் நினைப்பனைத்து மெரிந்துவாடும்
பருவகாலத்தி னீறுபூத்த முதிர்ந்த பூசினையின்பெ
ரியபழம்போல காலனுனவன் மனிதர்களுடைய
வெண்மையான நரையையுடைய சிரசை புசிப்
பான். § இறப்பாகிய அரசன்முன்னே வருகின்ற
நரையென்னும் வெண்சாமரையை விசிக்கொண்டு
கூட்டமுள்ள தேகவியாதிசுரு மந்தக்கரணவியாதி
களுமான படைகள் நடக்கும், தருதியில்லாதநரை
யென்னும் வெண்ணண்ணந்தீற்றியதேகமாகிய வீட்
டுக்குள் ஆபத்தும் அறிவினசத்தியம் சேர்வுள்ள

† இ-ம். சரீரத்தளர்ச்சிமுதலான நானாவிதங்களாலும் துன்ப மனுபவித்தற்
குரிய வயோதிகப்பருவத்தி லென்னசுகமிருக்கின்றதாம்.

§ இ-ம். எல்லாநாலு நகைசெய்வதாயுந் துன்பமயமானவாசை குடிக்கொண்
டிருப்பதாயுமிருக்கின்ற வயோதிகப்பருவத்திற் சுகமின்றென்பதாம்.

† இ-ம். மனதை வேகச்செய்தின்ற வாபத்துகளுக்கும் சகாயமான இச்சை
யும், இளமையிற்செய்திருக்கின்ற தீவினைகளை இப்போது பரிசரிக்கக்கூடாமை
யான் மறுமைக்கென் செய்வோமென்னும் பயமுமிருந்திருக்கின்ற வார்த்திகத்
திலென்ன சுகமிருக்கின்றதாம்.

§ இ-ம். விரும்பப்படும் பதார்த்தங்களிலும் மனுபவிக்கக்கூடாத துக்கத்
தையுடையதாயும், காலனிப்பதற்குப் பக்குவமாயுமிருக்கின்ற வார்த்திகப்பரு
வத்திலென்னசுகமிருக்கின்றதாம்.

கஉ. சரை தூட
ணத்தை முடித்தி
ப்பருவத்தைச் சங்
கரிக்குங்கால முண்
டாதலால் அதன்பி
ன் னதனைவைத் த
தையும் தூவித்தல்.

கங. காலம் ம
கான்களையும் அழிக்
குமெனல்.

கசு. காலம் பல
மான சரா சரங்க
ளையுங்கெடுக்கு மெ
னல்.

கரு. காலத்தின்
சிறுட்டியாயினையச்
சொல்லுதல்.

ரோகமுமானமாதர்கள்வாழ்வார்கள்.†—நரைபொ
ருந்தியகொடிய முதிர்வயதாகிய பிசாசோடும்கூடி
வாழ்வதினல்சுகமென்ன, ஈடணாத்ரயங்களையும்அற்
பமாகநீக்கும்இச்சையையுடையமூப்பைகெடுத்தம்
கு எவர்க்கும் ஆரிதாகும்.[காலதூஷணம்] வரிசை
யாகவந்தசநத்தில்அஞ்ஞானமயமாய்விளங்காரின்
றஇன்பப்பொருள்களெல்லாம் குற்றம்பொருந்திய
எலியால் தூல்போல்கூற்றறாற்கெடும்.¶—மகரமச்
சங்களுமைகின்ற கடலில் ஜலத்தைப் பானஞ்செய்
யாரின்ற வடவாமுகாக்கினியைப்போல எல்லாவற்
றையும் புசிக்கின்றகாலனால் உலகத்தின்கண் புசிக்
கப்படாத தொன்றில்லை; சொல்லுதற்கரிய மகத்
துக்களாயினும் நியதிக்குப் பின்னொரு கூணநேர
மும்பொறான், சகலத்தையும் புசித்து அவனேசம
ஸ்தமுமாயிருப்பன். § —சிறந்தவரசர்களுந் நன்
மை யினைபுடைய பிரமாதிகளும் மகாமேருவுக்
கிணையான விருத்திராசூரன் முதலிய யாவரை
யும் சர்ப்பத்தைக் கொல்லாரின்ற கருடனைப்
போல காலனழிப்பான்; துகளுடன் இலையும்
திரனமும் மகாமேருவும் சமுத்திரத்து வெள்ள
மும் செழித்த மயேந்திரகிரியுமாகிய இவைகளை
காலனாவன் கெடுத்து தன்வசமாக்குவன். ‡ —
விரிந்த சீவமசுகங்கள் சப்திக்கின்ற அண்டங்க
ளெனும் பழங்களை உதிர்த்த அத்திவிருகூழ் மாகி
யும், சூரியனே நேத்திரமாக மத்தியான மென்
னும் பார்வையால் பக்குவம்பார்த்து, உலகமென்
கின்ற பழையகாட்டில் உலகபாலரென்னுங் கனி
களைக்கொய்து, தானே புசிப்பவனுபு மிருக்கின்ற
காலனாவன் பிரகாசிக்கின்ற வ்யர்ந்தோர்களுள்
னு மிரத்தினங்களை வரிசையாக முக்குணங்க ளெ
ன்னுங் கயிற்றில் கோவையிட்டு தரித்து கெடுப்

† இ-ம். மரணத்துக்கங்கமாயுமாபத்துமுதலியவற்றிற்கிடமாயுமிருக்கின்ற
இவ்வயோ திகப்பருவத்திற் சுகமின்றென்பதாம்.

¶ இ-ம். ஈடணாத்ரயங்களாலுள்ள துன்பங்களுக்கு மிகுந்த துன்பங்களைக்
கொடாரின்ற சரையினாலும், சநத்திற் சுகம்போலத்தோற்று மதனையுங்கெடு
க்கின்ற காலத்தினாலுமென்ன சுகமிருக்கின்றதாம்.

§ இ-ம். பஞ்சபூதத்தைக் கெடுப்பதுமன்றிச் சத்துக்கள்வடிவங்களையுங் கெ
டுத்துச் சூனியமாகமிஞ்சுங் காலத்தினாலென்னசுகமென்பதாம்.

‡ இ-ம். உலகத்தின்கண் மகத்தாகியுமற்பாகியு மிருக்கின்றவைகளைக் கெடுத்
துச் சூனியமாக்குங்காலத்தினாலென்னசுகமென்பதாம்.

கூக. காலம் உலகத்திலுள்ள யாவையுங் கெடுக்கு மெனல்.

கூக. காலம், சகலத்தையு மற்பமாகக் கெடுக்கு மெனல்.

கூஅ. காலதூடணமுடிந்த அதனை யுஞ் சங்கரிக்கின்ற சங்கார சத்தியின் குணங்களை யுணர்த்தல்.

கூக. சங்காரசத்தியினா னச சிறப்புரைத்தல்.

பான். ॥—சிறியவுலகமென்னுஞ் சேரணித்த வீட்டில் சிந்தாரின்ற வுலகத்தாரென்னு மிரத்தினங்களை மிருத்துவென்னுஞ் சம்புடத்திற் சேர்க்கின்ற காலனானவன், உணர்வற்ற பல சேவர்களாகிய மிருகங்களும், பட்சிகளும், அளவின்றி எவ்விடத்திலுங்கெட பசையற்ற வுலகமாகிய பாலைவனத்தில் வேட்டைசெய்து, மகாகற்பத்தில் பிரகாசமுள்ள வடவானலமென்னுந் தாமரையானது சேர்ந்திருக்கின்ற சமுத்திரத்தை விளையாடாரின்ற குளமாகச் சேர்வன். † —கசப்பும், புளிப்பு, முறைப்புமாகிய இவைமுதலான அறுசுவையுடைய மிருந்த வசரவுபிரிவுகளாலும், சமானமில்லாத பால், தயிர், முதலாக சத்த சமுத்திரங்களினாலும், நானாவிதமாகிய சிருஷ்டிகளுள்ள உலகங்களினாலும், உணவையுடைய காலனானவன், சுழன்று சுழன்று நிலைபெற்ற வவ்வவைகளில் மகாகற்பத்தில் எப்போதும் சுற்றிக்கொண்டிருவான். ‡ —பழமைபாகிய ஜகத்திலுண்டாகின்ற தாபரசங்கமமான வஸ்துக்களைத் தையும் கொண்டு வெல்லுதற்கரிய சங்கார சத்தியானவன் மிகவும் பயங்கரமும். மிருந்த வல்லபமுமாகிய நடையை யுடையவளாய் துற்காதி சத்திகளைத் தையும் தன்னுடன் பொருந்தப்பெற்று சாரக்கூடாத உலகமோகமென்னும் பொலிவான காட்டில் பெண்புலியைப்போல வாழ்வான். § —மிருந்த சேவர்களைக்கொண்டு இரசம்பொருந்திய பூமிபாகிய மதுபாத்திரத்தைக் கரத்திலேந்திமுன்னுலகமென்கின்ற இதழ்களையுடைய நீலோற்பலஞ், செங்கழுநீர், தாமரை, மலரென்னு மிவைகளாம் ரொடித்த அலங்கலைப்புனைந்து எரியாரின்ற கோடையிடியைப்போல மந்தாகாசஞ்செய்கின்ற நாக சிங்கத்தை, லீலைக்குரிய கிரிப்பிள்ளையாக நீண்டு மிருந்த பராக்ராமத்தையுடைய புஜமாகிய கூட்டில் ஏந்திக்கொண்டிருக்கின்ற தன்மையை யுடை

॥ இ-ம். முத்தொழிற் கேதுவாகியுஞ் சூனியமாகிய மிருக்கின்ற காலத்தினு லென்ன சுகமென்பதாம்.

† இ-ம். சகலவுபிரிவுகளையும் நாசஞ்செய்து மகத்தையு மற்பமாக விளையாடுங் காலத்தினுலென்ன சுகமிருக்கின்றதாம்.

‡ இ-ம். ஜகங்களை புராதனமாகவும், ஜீவகோடிகளை பதார்த்தங்களாகவும், சத்தசமுத்திரங்களை நெய்பாற்றயிராகவும், புசித்து எப்போதுஞ்சுழன்று கொண்டிராரின்ற இக்காலத்தினுற் சுகமின்றென்பதாம்.

§ இ-ம். உலகத்திலுள்ள சகலவஸ்துக்களையுஞ் சங்காரஞ்செய்து பிராந்திவடிவமான ஜகத்திற் சகலசத்திகளுஞ் சத்தியாயெதிரற்றிருக்கின்றது, சங்காரசத்தியென்பதாம்.

க00. இதுவுமது.

யவளாய் §—நிலையான சரங்காலத் தாகாயத்தைப் போல, சரீரத்திற் களங்கமின்றி சரவீணை யினி சையையொத்த மதுரவசனத்தைப் பொருந்தியிருக்கின்ற மகாகாலனை, விளையாட்டின் பொருட்டு குயிற்குஞ்சாகக்கைக்கொண்டு சர்வமுயில்லையென்கின்ற வெற்றிபொருந்திய வில்லைத்தரித்து உண்டாகின்ற துன்பங்களாகிய வம்புகளைத் தரித்துக் கொண்டு எவ்விடத்திலும் தனதுச்சைப்படி நிரூத் தஞ்செய்து பிரகாசித்து சுழன்றுகொண்டிருக்கின்றாள். ¶ —அவளுக்கு சுவர்க்கம் சிரத்திற் றரிக்கு மாபரணமாநுதிவினையென்கின்ற தன்னுயினால் கோத்துக் கட்டப்பட்ட பலநாகமென்னு துபுரங்களை பாதாளமென்கின்ற பாதத்திற்றரிப்பன், சூரியசந்திரரென்கின்ற குண்டலா பரணங்களையும் இமயமலையென்கின்ற அஸ்தியாபரணத்தையும், மகாமேருவென்கின்ற சொன்னா பரணத்தையும் தனது திரண்டு செவியிலும் கீழணிமேலணியாகத் தரிப்பன், சக்கரவாளகிரியை அரையிற் றரிக்கப்பட்ட மேகலையாக சங்கரா சத்தியானவளத்தரிப்பன். § —

க0க. இதுவுமது.

பின்பக்கத்திற்றழந்து அசைந்து விளங்காநின்ற சுப்பிரமணியரது வாகனமென்கின்றவருடையும் மயிலையும் தரிப்பன், மூன்று கண்களென்னும் பெரியபள்ளங்களால் அச்சஞ்செய்யப்பட்ட சந்திரனை யணிந்த வுருத்திரர்களின் சிரசைத் தரிப்பன், கன்னியாகிய பரமேஸ்வரியினுடைய கூந்தலென்னுஞ் சாமரத்தையும் மலைநிகர் பைரவர்களின் துளாருகின்ற கவந்தங்களையும் தரிப்பன், ஆயிரங்கண்களென்கின்ற பள்ளம் பிரகாசியாநின்ற தேவேந்திரனது சரீரமென்கின்ற பிஷ்சாபாத்திரத்தைத் தரிப்பன். † —சரீரசம்பந்தமான நரம்புகளால் கோக்கப்பட்ட சிரக்கபாலமாலைகளால் பிரகாசமிருந்த ஆகாயத்தை யுடையவளாய் தனக்குத்தானே பயங்கரமாய் உலகங்களனைத்தையும் நாசஞ்செய்வான், விஸ்வ ரூபங்கொண்ட விஷ்ணுவின்னு விரூத்தமாகிய சிரங்கென்கின்ற தாமரை மலர்களால்

க0உ. இதுவுமது.

§ இ-ம். காளராத்திரி விசுவத்தைத் தன்வயமாக்குமென்பதாம்.
¶ இ-ம். காளராத்திரி சர்வத்தையுஞ் சங்கரிக்கின்ற மகாகாலனையும் தனது வினோதக்கருவியாய் வைத்திருக்குமென்பதாம்.
† இ-ம். சங்கராசத்தி, சுவர்க்கமுத னாகபரியந்தங்களை விசித்திரமான ஆபரணங்களாகத் தரிக்குமென்பதாம்.
‡ இ-ம். கோரசத்தி உருத்திரன்முதலிய சகலரையும் தன்வயமாக்குமென்பதாம்.

§ இ-ம். காளராத்திரி விசுவத்தைத் தன்வயமாக்குமென்பதாம்.

¶ இ-ம். காளராத்திரி சர்வத்தையுஞ் சங்கரிக்கின்ற மகாகாலனையும் தனது வினோதக்கருவியாய் வைத்திருக்குமென்பதாம்.

† இ-ம். சங்கராசத்தி, சுவர்க்கமுத னாகபரியந்தங்களை விசித்திரமான ஆபரணங்களாகத் தரிக்குமென்பதாம்.

‡ இ-ம். கோரசத்தி உருத்திரன்முதலிய சகலரையும் தன்வயமாக்குமென்பதாம்.

ஹேடுத்த மாலைகளுடன் ஒப்பற்ற நிருத்தஞ் செய்
து சர்வசங்கார காலத்தில் பிரகாசித்துக் கொண்

க0ச. ஐகத்தைத்தனமாக
வும் சீவனை வாயுமுதவிய
வொன்பதாகவுட்பரத்தைக்
காலமாகவும் பகுத்துத் து
ஷ்ணித்துமேல் இவைக்கெ
ல்லாங்காரணமான ஈசரசு
த்தியைச்சொல்லி அதனையு
ருசத்தா மாத்திரத்திலடக்கி
அச்சத் தொன்றுமே சேட
மென்பதை வெளிப்படுத்தி
நிமித்தம் நியதிசுத்திமுதலி
யவற்றையு மித்தை யென
நீக்குகின்றது.

க0ரு. சாதுசங்க
மரிதெனல்.

க0க. ஜீவேஸ்வர
ஐகங்கள் தத்துவத்
தில் அயிக்கிய மா
மெனல்.

டிருப்பள். † —இப்பொழுது சொல்லப்
பட்ட வஸ்துக்களியாவும் நித்திய வஸ்து
க்களல்லவாம், கொடியமனமானது அக
ங்கார நிமித்தமேயாம் தெரியப்பட்ட பொ
ருள்களியாவும் இல்லாததாகப் போகின்
றன சநகங்களின் முடிவு தெரியவில்லை
ஆதலின், அறிவுமயங்கும், வியாருலத்தி
னால் மனம்வருந்தும், இச்சாவியாதிகள்
பாவர்க்கு மிருத்திருக்கின்றன, இருண்ட
மயக்கமான விச்சைதீர்த்த சத்துக்கள்
அரியராம். புருடார்த்த சாதனத்திற் கு
ரிய எவ்வனமானது பயனின்றிய முயற்சியினால்
தானேகழிவின்றது. ‡ —மகான்களிடத் தன்பா
னதுநெடுந்தூரமாம் ஆதலின் அடையத்தக்க மோ
ஷ்மமார்க்கங்கிடையாது, ஆதலின் ஆத்மதத்துவம்
பெறுதற்கரிதாம், களங்கமனது பிறர்க்குத் தனது
சுகமாயனுபவிக்கு மைத்திரியில்லாமையான் மயங்
கும், ஆதலின் பிறர்செய்யுஞ் சத்திருத்தியத்தி
லாநந்திக்கு முதிசையின்மையால் அகமகிழ்ச்சி
தூரமாம், பிறர்க்குத் தனதுக்கமாகப் பார்க்குந்
தையையின்மையாற் கிருபையுண்டாகாது, பரவுகின்
றஇழிவானது பிறர்செய்யுந் தீவினையிலுபேட்சை
யில்லாததினால் அநிதூரத்தி லிருந்தாலும் வரும்,
தெரியம்போய் அதையியமாம், கெடும்படி நாகத்
தில் வீழ்பவர் திரும்பவுஞ் சுவர்க்கத்தி லேறுவார்
கள், மூடர்கள் சங்கமெனினதாம், தெளிந்த சாதுக்
கள் சங்கமானது அரிதாம். † —தோன்றி நசிக்
கின்ற வஸ்துக்களிற்பெற்ற பாவனையானதுபவப்
தமாம், வாசனாசமஸ்காரமூள்ள சீவபரம்பரைகள்
கலைந்து சுவர்க்க நரகங்களிற்செல்லும். திக்குகள்
அதைப்பகுக்குஞ் சூரியனின்மையாற் றேற்றா
வாம், தரிசித்ததேயங்கள் மறுபேருள்ளதாகமாது
படும், கனமானமலைகள் சிதறிப்போம், சத்தாசா
மானியமானது வியாபிக்க அந்தரங்கலோக நசிக்

† இ-ம். சங்காரசத்திகிருஷ்டி. திதி கிருத்தியமுள்ள பிரமவிஷ்ணுக்கையுந்
ன்வயமா க்கிச்சர்வஞ்ஜியமயானத்தினிருத்தஞ்செய்யும் பரமேஸ்வரசத்தியாம்.

‡ இ-ம். நித்தியமான வாந்மார்த்தத்தையடைய முயற்சியாமல் வீணாக்கழி
க்குங்காலத்துக்கு விசனப்பட்டதாம்.

† இ-ம். சம்சங்கமில்லாததினால் தத்துவஞானமு மற்சாமுதலிய வற்றான்
மைத்திரி முதலியனவுமில்லாமற் சமல்வார்களுன்பதாம்.

௧௦௭. இதுவுமது.

கும், தேவலோகநசிக்கும், பூலோகநசிக்கும், நெருங்கிய சமுத்திரம்வற்றும், நாசுத்திரங்கள் ஏதும், அசுரர்களும் தேவர்களுமாயிய விருவருடைய கூட்டங்களுநசிக்கும், † — சித்தர்களு நசிப்பார்கள், துருவனுங்கெடுவான், மும்மூர்த்திகளும் பாதத்துவத்திற் கலப்பார்கள், சிருஷ்டியாதியைச் சங்கற்பத்தா லுண்டாக்கு மீஸ்வரசத்தியான காலமும் விதிக்கிற நியமனசத்தியும் ஆந்தமாம், பருத்தவாகாயமு நாசமாம், மாயாமயக்கத்தை நிவிர்த்தி செய்யும்பொருட்டு கொடுப்பவராயும், வசனத்துக்கும் கேள்விக்குமெட்டாத தத்துவஸ்வரூபராயும், களங்கரகிதமான ஞானமூர்த்தியராயு மிருக்கின்ற ஒன்றான பரமேஸ்வரனால் நிந்தைபொருந்த பழமையாகத் தோற்றுகின்ற ஜகத்து நனமாம். § —

௧௦௮. சகத்துண்மையென்பதை நிந்தித்தல்.

இக்காலம் மங்கலங்களாம், இதுவசந்தகாலமாம், தேச யாத்திரைக்கிது நல்லகாலமாம், அவ்வளவு சிறப்புள்ளதே பந்துக்களாம், இந்தச்சுகமிருந்த பிரகாரமும் அதிகமுள்ளபோகமும் என்னவியப்பள்ளதாகுமென்று விருதாவாகச் சிந்தித்து ஜகத்துளார் நசிக்குின்றார்கள், மகான்கள் சரித்திரத்தை தான்செய்யச்சிந்தித்து முன்னதாயிருக்கின்ற பகற்காலங்களிலெல்லாந்தேடாமல் அக்காலம்வினாகப் போகுமானால் இரவில்நித்திரையுண்டாமோ † —

௧௦௯. சம்சாரசகம் மூடிவிற்பதென்ப மாமெனல்.

இல்லாளையும், புத்திரர்களையும், தனத்தையும் அமுதத்தைப்போல என்னுடையதென்று மபிமானித்து மனதினாலிச்சித்து தனது செல்வங்களனைந்தையும் ஆந்த மனைவி புத்திரர்களுக்காகவே செய்வார்கள். அவ்விருப்ப முள்ளவைகளாகிய வனைத்தும் வினையினால் நசிக்குங்காலத்தில் அதிக துக்கத்தைச்செய்யும். ¶ — சத்துருக்களைத்தையும் துரத்திவிட்டு செல்வம் அனேகம்வர அவைகளை எதிரில்லாமல் அனுபவிக்குங் காலத்தில் எங்கிருந்தோவந்து கேடற்றகாலன் நாசஞ்செய்வான், மனைவிபுத்திரர் முதலானமாயைகள் நானாவிறமான வி

௧௧௦. எதிரற்ற செல்வமு நசிக்குமெனல்.

† இ-ம். சத்தாமாத்திரத்திற் பாவனையாலுண்டானவனைத்து மீத்தையாயிருக்க, காமெப்படி நித்தியமாவோமென்பதாம்.
§ இ-ம். பரிசுத்தமானஞானத்தில் மும்மூர்த்திமுதலிய பேதங்களில்லாதிருக்க, நாமெப்படி யிருப்போமென்பதாம்.
‡ இ-ம். போகங்களை யற்புதமென்று வினாக்கருதி, பிரமவிசாரத்தை விரும்பாம லிருப்பதற்கு விசனப்பட்டதாம்.
¶ இ-ம். தனதுசெல்வங்களைத் தானபியானித் திருக்கின்றமனைவி புத்திரர்களுக்குக் கொடுக்கும்போதிற்குமாயும், அவைநசிக்கும்போது துக்கமாயும் வருத்தமென்பதாம்.

ககக. பிரமராயுளு
மித்தையெனல்.

ககஉ. கருமபல
முதலியபாவு மித்
தையெனல்.

ககந. உயர்வுதா
ழவு நிலையன் மெ
னல்.

ககமு. இராசபோ
கங்களி லிச்சை யு
ண்டாகாதெனல்.

ககடு. சித்தந்தி
யாகம்விரும்பல்.

டங்களிலிருந்து மார்க்கத்தில்வந்து கூடுவார் போ
லவாம் † —கற்பமாகிய கூணநேரத்தில் பிரமராக்
களு நசிப்பார்கள், சிறிதாகிய காலநாட்டத்தினால்
காலசமுதத்தின் அணுத்துவத்தையும் மகத்துவத்
தையும் சிந்தித்து அளவுசெய்யும் புத்தியானது மி
த்தையாம், சொல்லிய சேவர்களனைத்தும் நானாவித
மான தீமையில்மயங்குவர். ‡ —கற்றுணர்ந்த பெ
ரிபோர்க ளரிதாயிருப்பர், வர்ணச்சிரமத்துக்குரித்
தாய் நிறைந்த கிரியைகளும் துன்பத்தினால் சகல
மு மில்லாததாம். எப்படி சிவந்திருப்பது, அப்
படி நிறப்புள்ள நாள்களும் மேலான சம்பத்தும்
அத்தொழில்களுமாகிய யாவநசித்து நினைப்புமாத்
திராமாய்த் தேர்த்தும் நாமுமந்த மார்க்கத்திற்செல்
வோம். § —துன்பஞ்செய்வின்ற வாயத்தும் சம்
பத்தும், சநமும், மரணமும், என்பனவனைத்தும்,
கணிதநூலிற் சொல்லுவதான கூணத்தில் நசியா
தவையில்லை, கொடியவீரன் வீரமில்லாத ஒருவ
னால் நசிப்பன், ஒருவனால் தூறுபேர் கொல்லப்படு
வார்கள், வணங்கத்தகுந்த ஈனர்கள் மேலானபரபு
வாவார்கள், இவ்வண்ணம் வரம்பின்றிச் சக்கரமா
கச் சுழலும், || —அப்படிப்பட்ட தோஷங்களென்
னும் காட்டுத்தியினால் மிகவும்வெந்த என்மனதில்
ஜலத்தில் கானற்சலந் தோன்றாததுபோலப் பர
விய செல்வாபேசைக் யுண்டாகாது, இராஜப்ரவிர்
த்தியிற் செல்கின்ற ஆயுளும் இறப்புமாகிய இவ்
விரண்டையும் இச்சிக்கேன், இப்படிப்பட்ட தா
கிய ஓர்துன்பமில்லாமல் இப்பொழுது இருக்கின்ற ப
டியே இருக்கிறேன், * —அறிவின்வசமாய்வந்த உ
மதுபுத்தியினால் என்மனதை நிவிர்த்திசெய்யாமற்
போனால் நிவிர்த்திசெய்வது இனியெக்காலம், ஆல
கால விடம்விடமன்று விடயமே விடமாகும், துன்

† இ-ம். சார்வபூமனுபவிக்குஞ்சுகமும் சம்சாரமும் மாயாசம்பந்த மாத
லாற்கெடுமென்பதாம்.

‡ இ-ம். பிரமன்முதலிய யாவராயுளு மித்தையாதலால் அற்பாயுசுந் தீர்க்
காயுசுமின்றென்பதாம்.

§ இ-ம். நல்லதினங்கள் முதலியபாவு மில்லாதிருங்க நமக்கென்ன கதியெ
ன்று விசனப்பட்டதாம்.

|| இ-ம். சுகதுக்கமுதலிய யாவுக் கணத்தினசிப்பதுமன்றி வரம்பில்லாமற்
சுழலுமென்பதாம்.

* இ-ம். முன்சொன்ன தனமுதலான தோஷாக்கினியினு லெரிக்கப்பட்ட டி
ருக்கின்ற நான், போகமுதலியவற்றில் விரும்பாமற் சும்மாயிருக்கின்றே னெ
ன்பதாம்.

ககசு. சீவன்முத்
தரிலக்+ணம்.

ககசு. ஆத்மஞா
னத்தை யபேசுந்
துவிசனப்படுத்தல்.

ககசு. நிச்சயம்
விசாரித்தல்.

ககசு. மெய்யுண
ர்வினாவுதல்.

கஉ0. விஸ்வாத்தி
வருமளவும் ஒன்
றையும் விரும்பே
னெனல்.

† இ-ம். முன்சாதன சதுஷ்டயமுண்டாய் அதனுள் விடயத்தோடு, திருமுடி.
யுண்டான இவ்விசேஷமிருக்கும்போதே மடுஞ்சான்றசெய்யாவிடில் விடயமெ
ப்போகும் வருந்துமென்பதாம்.

† இ-ம். மித்தையான சுகதுக்கமுதலிய யாவற்றிற் சத்துக்களை வருத்தாதென்
பதாம்.

† இ-ம். விஸ்வாத்தியடையு நிமித்தமனதை யகடக்கவிவண்டுமென்பதாம்.

§ இ-ம். எவற்றிற்கும் விலகாணமா யவைகளிற்கூடியும் கூடாமலு பிழைக்
கின்றவஸ்து யாதென்றுவினாவினதாம்.

* இ-ம். மஹான்னனது துக்கவிவிர்த்தியான தடையற்ற வானத்துத்தைப்
பெற விரும்பினதாம்.

பஞ்செய்வின்ற விடமானது ஒரு சரீரத்தையெடுக்கி
கும் விடயவிடமானது இனிவருந் தேகங்களையுங்
கெடுக்கும் † —சுகமும், துக்கமும், பத்துக்களும்,
மித்திரர்களும், ஆயுளும், மாணமும, என்பனவளை
த்தும் விளங்காநின்ற ஞானவான்கள் மனைநைப்பாய்
தப்படுத்தாவாம், சொல்லாநின்றவாயுளானது காற்
றினாற்சித்திய மேகசலத்தி விலையை மொட்டாடும்,
சமானமில்லாத விடயபோகமானது மேகவிலை
யெழுமுதலிலி லுண்டாயாநின்ற பின்னனுக் கொப்
பாம். † —மனிதர்களுடைய முத்திக்குச் சாதாரண
எவ்வளவு நிலையிலலாதது இவ்வளவுதான் மனைந்
திற் கித்தித்து உபசாரத்தையுடைய வாழ்க்கை
ளாகிய நீங்குகளையுந் சமாதிகித்தையைய யவன்...
வீரர்கள், ஆராய்த்தறிந்த என்மனமானது அகடஸ்த
பிரம வைக்கியத்தை யடைவாற்றிக் கிடைத்தது, கா
யகளைப்பிரிந்த நாயகியாய்ப்போல ஆகமரிச்சயத்தி
லும் விடயவிச்சையினும்சேராது. § —ஆகையி
னால் துன்பமும், பிழைமும், உபாதிக்களும், சந்தேக
முபயில்லாமல் மேகவிலையாமல் பிரகாசித்த நிலையா
னபதயியானது, இங்கிலும் கையிலுந் விடயமாயி
வக்கினியில் விழுந்தாலும் அக்கினியில்வைத்தது
சஞ்சிகையையப்போல தீதையாத நிலையான பத
யியானது. § —ஆலையின் ஐதத்தையாற்றி சமுத
திரம் வேழில்லாததுபோல வாக்கு விவாயாழ்மே
யன்றி சம்சாரமானது வேழின்னும், ஒழுக்குறையா
சத்துக்கள் எட்டாது. ஒழுகுறையா துன்பத்தை நீக்
கினார்கள், தேவரீ ருணர்ந்திராநின்ற திராது, ஆந்
நிச்சயத்தை ஆடி. யெனக் கதன்கிடங்குற் செய்வாய்.
‡ —இந்நிலையிலையா விஸ்வாத்தி பதயிலிலையா,
இருக்கின்றதென்னால் எதார்த்தமாய்க்கிவை மொளக்
கொருவருந் சொல்லவாட்டார்களா, சொன்னுவா
ர்களாயின் ஆன்விஸ்வாத்திபதத்தை கமங்காலை

க.க. கி. தி. திய
வெள்ளம்சன் சொல்
பெண்ணைல்.

ம.க. வசனியா
திருத்தல்.

அவை...பாட்டுடன், அப்போது சந்தேகமின்றியும்
அகங்காரமின்றியும் மிகுந்திருந்த பாரன் மேல்செய்வ
திருமதென்னில், அன்னமுன் மிகுந்தோன், மதுரா
மாரன் சந்தேகமும் மிகுந்தோன், அழகியவஸ்தித
தையும் மிகுந்தோன். — ஸ்கானம், தானே முதலான
தித்தியாகமுடைய வகைத்தையும் செய்போன் மன்னா
மாரன் இராஜாபகாத்தினும் ககாசகத்தினும்செல்
லேன், சாநீகமுடிவையால்லாமல் மத்தென்றை
யும் மிகுந்தோன், மென்னத்தையுடையவனாய் எழு
தப்பட்டு தித்திரத்தையுடையால் இராசகத்தினுடைய
கனில் இச்சையத்திடுப்போன். || — கனங்காபுற
முனிந்த பூரணசத்திரகோப்போல் இனிமை யுள்
ளவையுள் இனிய வசனத்தினுடைய விசாரிக்கின்ற
ஆதும் வினையத்தினுடைய விசாரிப்பான மனதை யு
டைய வசனத்திடுக்கின்ற இராசமாரனாய், அகங்க
கனிக்கின்ற முனிவர்கள் முன்னே இப்படியாகச்
சொல்லி வசனத்திடுக்கின்றமுன்னே கேட்கவெ
ன்னுஞ் சத்தத்தையுடையுடைய மார்போப்போல் வச
னியமாய் வசனத்திடுக்கின்றார். *

வாழ்க்கியும் பிசகரணத்தில்

சு சு ர் சு லை து .

அவதாரமே.

முன்னதையிற் வசனத்திடுக்கின்ற சந்தேகமுடைய மத்தில் இராசமாரன்
இராசமாரனாய் மிகுந்தோன் மிகுந்தோன் கனங்காபு
மாரனாய், அதுமேல், அகங்காரம் முதலத்தையுடையவனாய்
சொல்லிய இராசமாரனாய், தித்திரத்தையுடையால் இனிமை யுள்
ளவையுள் இனிய வசனத்தினுடைய விசாரிக்கின்ற
மேல் சந்தேகமாரனாய், சந்தேகத்தையுடைய மீயென்ற ஆதிபிப்பிடுக்கும்
பொருட்டி இன்னவையுடைய ககமுனிவின் ககமுனிவியுடையுடையார்

க. ம. கி. திய
தல்.

கனங்காபுற முனிவர்கள் முன்னே இப்படியாகச்
சொல்லி வசனத்திடுக்கின்றமுன்னே கேட்கவெ
ன்னுஞ் சத்தத்தையுடையுடைய மார்போப்போல் வச
னியமாய் வசனத்திடுக்கின்றார். *

|| இம், கனங்காபுற முனிவர்கள் முன்னே இப்படியாகச்
சொல்லி வசனத்திடுக்கின்றமுன்னே கேட்கவெ
ன்னுஞ் சத்தத்தையுடையுடைய மார்போப்போல் வச
னியமாய் வசனத்திடுக்கின்றார். *

|| இம், கனங்காபுற முனிவர்கள் முன்னே இப்படியாகச்
சொல்லி வசனத்திடுக்கின்றமுன்னே கேட்கவெ
ன்னுஞ் சத்தத்தையுடையுடைய மார்போப்போல் வச
னியமாய் வசனத்திடுக்கின்றார். *

உ. சித்தர்கள்
பெற்றதல்.

ந. சித்தர்கள்
சபைக்குவருதல்.

ச. சித்தரு நா
ருஞ் சத்தித்தல்.

ரு. இராமனது
நிராகசையப்புநு
தல்.

சு. சித்தர்கள்தன்
களைபிகழ்தல்

செழுகளிப்பின்மிகுந்தார்கள். ஒலித்தலையுடைய
சித்தர்களுங்களும்கூட ஆகாயத்தின்கண் மகிழ்ந்தார்
கள். § — நல்லது நல்லதென்னும் வசனமும் நல்
லபுஷ்பமாரியும் அரைநாழிகைநேரம் சபையில்
நிறைந்த பின்பு சித்தர்கள் கற்பகாலம் வலிய துன்
பத்தோடும் விண்ணிற் சஞ்சரித்து மனோமயக்க
முள்ள நாங்களைவரும் இன்றையத்தினம் இரா
மன் வசனமென்கின்ற இனியவழிதன் கிடைக்கப்
பெற்றோம். † தெளியப்பட்ட சித்தத்தை யடைந்
தோம் இதற்கு மேன்மையான முனிவர்கள் போ
திக்கும் வஸ்துவை மேலடைவோமென்று சித்
தர்களுக்கள் ஆகாயத்தினின்று பூமியிலிறங்கவும்
மகாசபையி லிருந்தோரனைவரும் எழுந்திருந் தெ
கிர் கொண்கிவந்து, § — சித்தர்க ளனைவர்க்கும்
வசிட்டரும் விசுவா மித்திரரும் முந்தியாராதித்
தார்கள், பின்பிற்த முனிவர்களுக்குச் சித்தர்களும்
பூசித்தார்கள், அரசனான தசரதனும் அச்சித்தர்
களுக்கு பூசைசெய்தான், ஆக்கமுள்ள வவ்வரச
னுக்கும் அச்சித்தர் கண்கள் முகமன் வசனத்
தினால் ஆராதித்தும், * — வணங்கி தங்கள் முன்
னையிருந்த செவ்விய கண்களையுடைய விராமருக்
கும் முகமன் வசனங்களை பழுதற்ற புஷ்பவருஷத்
தினாலும் அன்பான வசனங்களாலும், அன்புசெய்
து முனிகளே நன்மையான மையித்திரியாதி குண
ங்களின் மிகுந்த இராமர் துறவாகச்சொல்லிய வச
னங்கள் முற்றுங் கெம்பிரமுடையதாய் அளவற்ற
வதிசய முள்ளதாமென்றுசொன்னார்கள். † — தேவ
நிரமாணமாய் அளவற்ற தீமையைச்செய்ய உற்
சாகமிகுந்த சூற்றம்பொருந்திய சம்சாரத்தில் எக
ம்வருவது அரியதாம், நிறந்த வாகிராக்ய சித்த
முள்ளஇராமனுக்கு அச்சம்சாரமிஷ்டமென்றுண

§ இ-ம். ஆகாயத்திற் சித்தர்சபையும் பூமியிலிராசசபையும் இராமனது
வைராக்யவசனத்தைக் கேட்டானந்தத்தை யடைந்தனவென்பதாம்.

† இ-ம். இராமன் வாகிராக்யவசனத்தினால் சித்தர்களமயக்கந்தெளிந்ததெ
ன்பதாம்.

§ இ-ம். வஷ்யதோஷதிரஷ்டி நிரூபணத்தினால் மனந்தெளிந்த சித்தர்
கள் மேலாத்மாவைபவத்தையுந் தெரிந்துகொள்ள ஆத்மராமன் சபைக்குவர்
ததாம்.

* சித்தர்களுஞ் சபையினுள்ளோரு மொருவருக்கொருவர் வணங்கும் இரம
மறிவித்ததாம்.

† இ-ம். இராமனது வாகிராக்யவசன மாச்சரியகரமுள்ள வாழ்ந்தகருத்
தாக விருக்கின்றதென்றகிசயித்ததாம்.

கஉ. பக்குசோ
தனை.

கங. இதுவுமது.

கச. சுகதுக்கந்
களிலமுந்தாமை.

கரு. சந்தித்துவி
னவுதல்.

கக. சனகர் வா
கியத்தை யொப்
புக்கொள்ளுதல்.

மிகுந்தவர். † —அவரைக் கேட்கக்கடவாயென்று
கிருபையுடன் பிதாவானவரனுப்ப, மகாமேருவி
னின்று பூமியிற்சென்று ஜனகராஜன் வாழாரின்ற
பொன்மயமான வீட்டினது வாயிலிலடைந்தார்,
மேலான சுகப்பிரமரிஷியினுடைய வரவைத் தூத
ர்களாற் கேட்டு சோதிக்கும்பொருட்டு நினைத்து
அரசன் காணச்சென்றாரில்லை, விகற்பமின்றிய சுக
முனியானவர் ஏழுநாளிருந்தார். ‡ —பின்னு மே
முநாள் மற்றேறாதித்தி விருக்கும்படி வைத்தபின்
பு, அந்தப்புரத்தில் ஏழுநாளிருத்தி சிறிய இடை
யையுடைய மடவார்களால் சந்தனபூஷமுதலான
போகங்களையும் அலசுவை யுண்டிகளையும் கொடு
ப்பிக்க புசித்தான், குளிர்ந்த பூர்ணசந்திரனுக்கு
சமானமுள்ள சுகமுனியானவர் இவ்விடங்களின்
குற்றத்தையும், குணத்தையும், ஆராய்ந்திலர்.

¶ —அரசனாகிய ஜனகராற் கொடுக்கப்பட்ட
போகங்களின் சுகமனைத்தும் அவன் முன்செய்யப்
பட்ட அவமானமான துக்கமனைத்தும் இச்சுக் மு
னியினது மனதை எவ்வளவேனு மசைக்கவில்லை,
இளமையு மேன்மையுமுள்ள தென்றலானது அழ
கியமலைகளில் பெரிதாகிய மேருவை அசைக்குந்
திறத்ததோ. § —ஜனகராசன் அவ்விடத்தவராக
மகிழ்ச்சியைப்பார்த்து நமஸ்கரித்துதுதித்து தாய்
காரின்ற சுகவியாபாரத்தை நீங்கி இலாபமனைத்
தையுமடைந்த சுகப்பிரமரிஷியே, இவ்விடத்திலே
முந்தருளிய காரியம் என்னவென்று கேட்க, எப்
படி மாயையுண்டாயிற்று, எப்படிவளர்ந்தது, எப்
படிநசிக்கும், உள்ளப்பிரகாரம் குருவேயருளு மெ
ன்று, * —உண்மையாகக் கேட்கவேண்டிய கிரமத்
தை சுகப்பிரமரிஷிகேட்க, ஜனகராசனும் வியாசர்
முன்சொல்லிய அவ்வண்ணஞ் சொன்ன மாத்திரத்
தில், ஞானவானாகியசுகரும் சாய விவேகத்தினால்

† இ-ம், ஆசாரியரறிவிப்பதெல்லா மஃகின்றிய வனுபூதியெனக் கொள்ள
வேண்டுமென்பதாம்.

‡ இ-ம், சுகமுனிவரது சாந்தியாதிருணங்களைச் சோதிக்கும்பொருட்டு
முன்வாய்லிற் றடைசெய்ததாம்.

¶ இ-ம், இடையேழுநாளோர் வாயலிற்றித்தலாற் குரோத சோதனையை
யும் கடையேழுநா ளந்தப்புரத்திற் போகங்களைக் கொடுத்தலாற் காமசோதனை
யையுஞ்செய்ததாம்.

§ இ-ம், மனமானது போகாபோகங்களிற் சலியாமற் சமதிறவுடியி லி
ருந்ததாம்.

* இ-ம், ஸ்வரூபப்பிரத்தியக்ஷம் விளக்கும்பொருட்டு மாயாவுற்பத்தி ஸ்
திதிலயத் தெரியவேண்டுமென்பதாம்.

முன்னமே இவ்வண்ணம் தெரிந்தேன், நீரும் என் பிதாவைப்போல அவ்வருத்தத்தைப்பேசொன்னீர், நிறைந்த வேதாந்த சாஸ்திரங்களனைத்தும் சொல்லப்பட்டவாக்கியார்த்தங்களேகமேயென்று சொன்

கள. சங்கற்ப மயமான மாயா ரூபத்தைச் சுருதிப் பிரமாணமா யறிந்தும், வி யாசா சனகர் அப்படியே போதித்தும், தனக்கு விஸ்வ ராந்தி வாராததினும் நன தனுபவத்தைச் சொல்லி, மேலதைப் பெற்றுக்கொள் ளும்பொருட்டு வினாவின சுருங்கப் பிரகாரமே விஸ்வ ராந்தியடையும் பொருட்டு அபரோகூடனுபவத்தை ய ரசனுபதேசித்தல்.

ஹர். ௧ — ஆத்மாவில் ஸ்புரணரூபமாய் வேறுபட்டு தித்தமாயாவேற்றுமையானது உதித்தவிடத் தொடுங்குமாயின், கெடா நின்ற மாயையி னிடத்தில் பிரயோசன மோரணு வளவாகிலுமில்லை, அஃதித்தன் மைத்து, சகலருடைய மயக்கங்களையுங் கெடுக்கின்ற குருவே ஒப்பற்ற நிச்சயமான வாத்தமஸ்வரூபத்தை சொல்ல வேண்டும் என்கேட்க, அதற்கரசன் சொல்லுவான், சுகரே, நீரேவரையறுத்தறிந்தும் பிதாவா கிய வியாசமுனிவர்சொல்ல தடுத்துங் கேட்டாய், அந்தநிலையேசத்தியம், ஆனாலும் இவ்விடத்தில் பரிபூரணமான சிதாகாய மேசாகூடாத் கரித்த ஆத்மாவே யுள்ளது,

கஅ. இதுவுமது.

வேறொருவஸ்துகுமில்லை. ௧ — அந்தஞானமானது தனது சங்கற்பத்தினும் பந்தப்படும், அச்சங்கற்ப நீங்கினும் பந்தநிவிர்த்தியாய், அப்படிப்பட்ட வாத் மஞானத்தை செவ்வையாக நீ யிப்போதறிந்தாயா தலால் போகங்களிடத் தாசையையும் திரிசய திரு ஷ்டியாவையும் விட்டுநீங்கினாய், துன்பநீங்க பூர ணமனதினால் பெறத்தக்க சர்வத்தையும் பிரமமய மாகப்பெற்றாய், காண்பதற் ககோசரமாகிய வஸ்து வினிடத்தில் இரண்டறக்கலக்கின்றாய், சிவன்முத் தனுாய், மனதுலுண்டான மாயாமயக்கமென்கின் ற கவலையொன்றினையும்விடுவாய். † — சனகனென் னின்ற நாமத்தையுடைய அரசர்க்கரசன் இந்தப் பிரகாரமுபதேசிக்க, தனக்குத்தானே யிடமாயிருக்கின்ற பரவஸ்துவில் விஸ்வராந்தியடைந்து, களங் கமற்ற சுகப்பிரமரிஷியானவர் சந்நவச்சந் தவிர்த்து மரணதுன்ப நீங்கி, மனவருத்தமற்று, விசாரிக் குந் தொழிலொழிந்து, அனுபவத்திற் சந்தேக நீங்கி, மகம்மேருவி ஹச்சியிற்சென்று, நிருவிகற்ப மாகிய நிச்சலமான சமாதியில், சூரியனைக் கொண்

கஅ. விஸ்வராந்தி யடைதல்.

௧ இ-ம். மகாவாக்கியார்த்தங்கள் அபேதமென்றறிந்ததாம்.

௧ இ-ம். ஆத்மஸ்புரணத்திலுதித்த திரிஸ்யத்தை ஆத்மசாகூடாத் காரமாக வறியின், விஸ்வராந்தியுண்டாமென்றுபதேசித்ததாம்.

† இ-ம். யாதொன்று தனதுவிஸ்வரணத்தான் மறைப்பட்டதுபோலவும். அதன் விடுதியில் வெளிப்பட்டதுபோலவும் விளங்குகின்றதோ, அச்சைதன்னிய மே சர்வமாய்விளங்குகின்ற தென்றறிந்தார் சந்தேகநீங்குமென்பதாம்.

உ.உ. விஸ்வாமித்
திரமுனி யனுபவ
விலக்கண முரைத்
தல்.

உ.உ. பந்தமுத்தி
யிலக்கணக் கூ
தல்.

உ.உ. அருளிமை
யறிவித்தல்.

உ.உ. பக்குவர்க்
குபதேசிக்க வேண்
டுமெனல்.

டகணக்கினால் ஆயிரம்வருடத்தில், திரியுறையுஞ்
சுவறி விசயோமாக்கினியி னசித்த விளக்குக்கொப்
பாக, ஞானாகாசத்திற் கலந்தான். § — சிந்தையா
கிய குற்றநீங்க பரிசுத்தனாய் அலைகளையுடைய ச
முத்திரத்தில் சேர்ந்தொன்றாகின்ற துளிகளைப்
போல, தன்னிடத்துண்டான ஸ்புரணம் தன்னிற்
கரைந்து பிரமத்திலிரண்டறக் கலந்தான், மாயா
சம்பந்தமான மோகம்விட்டு விஸ்வரூபியடைந்தா
ன், ஆம்மார்க்கம் உனக்குமாகும், அறியத்தக்கசக
லமும் அறிந்திருக்கின்றமனதுக்கு உரிமையான தி
ரமம் யாதென்றால், சதாகாலமும் களிப்புமிருந்த
போகங்களனைத்தும் எனதென்கின்ற சுகந்தரபாவ
த்தை விட்டிருக்கையாம். ¶ — விடயபோகத்திற்
பொருந்திய பாவனையினால் அனாத்மவஸ்துவில் உ
ண்டாகாரின்ற பந்தமானது நிலைபெற வலிமையா
கும், துன்பமிருந்த பாவனையானது நீங்கினாலுன்
பமயமான பந்தமானது குறைந்து நாசமடையும்,
இராமா? வாசனாசூயமே மோட்சமாம், இகத்தி
லுள்ள விடயவஸ்துக்களின் வாசனையினால் கெட்
டிப்படுவதே பந்தமாம், வாசனையின் வலிமையு
றையித்தவர்களுக்கு தபசுவிரதமுதலிய காரணமி
ன்றி போகசமூகங்களில் வெறுப்பாகின்ற மயான்க
ளே சிவன்முத்திரென்று கௌரிகர் சொன்னார். § —
மகான்கள்வசனத்தினால், பரீராகவன், மனதினால்
நீர்ப்பாயறிந்த வஸ்துவே வஸ்துவாம், வேறொரு
பொருளில்லையென்று வசனிக்கக்கேட்டு மஹா
மனதில் விஸ்வரூபியடைந்து, சந்தேகந்திராரின்ற
மஹாத்மாவா யிருக்கின்ற இந்த இராமனுக்கு
வரையறுத்துச் சொல்லுபவன், மயக்கமுள்ள மு
ன்று காலங்களையுந் தெளிந் தறிந்தவராயும் இப்
பூலோகத்தின் கண்ணுள்ள மானிடர்களுக் காசா
ரியராகியும், சர்வஞ்ஞராயும் நாமரூபமுள்ள சக
லத்திற்கும் சாட்சியாகியு மிருக்கின்ற நல்ல வசிட்
டனையென்று, அரசன்சபையில் விசுவாமித்திரர்
சொன்னபின் § — விசுவாமித்திரமுனி வசிட்ட
ருடைய வதனத்தைப்பார்த்து ஞாபக மிருக்கின்
றதா, முன்ன நம்மிருவருடைய விரோதந்தீரவும்,

§ இ-ம். சிவன்முத்தித்தன்மையில் விதேகமுத்தியடைந்ததாம். [தாம்.
¶ இ-ம். அனுபவிக்குயானென தென்னுமகம்பாவமற்றிருக்கவேண்டுமென்ப
§ இ-ம். வாசனையுதயஸயமே பந்தம் வீடென்பதாம்.
† இ-ம். சீடனறிந்தவறிவினால் அவனமைதிபிறர் தனுபுகி யடையும்பொரு
ட்டு அறிவிக்கத்தக்க ஆசாரிபரையறிவித்ததாம்.

உசு. அபக்கு வ
னுக்குபதேசிக்கலா
காதெனல்.

உரு. உபதேசிக்
கத்தொடங்கல்.

நன்மார்க்கமுள்ள சகலரும் பழயசஞ்சிதம் விடுபட்
டு மோட்சமடையவும் தாமரையில்வசிக்கும் பிர
மாவினால் ஆத்மசாக்ஷாத்காரம் விளங்கும்படி ய
னுக்கிரகித்த ஓப்பற்ற ஞானத்தின் கதைகளனைத்
தையும், அறிவுமிருந்த இராகவனுக்கு போதிக்க
வேண்டும், ஆசைநீங்கிய சீடனுடைய மனதில்
அனுக்கிரகிக்கின்ற பிரமவுபதேசம்பாதொன்றோ,
அவ்வுபதேசமே செழுமையாகிய ஞானத்தை
புணர்த்தும் சாத்திரத்தின் அருத்தமுமிது சிறப்
புமிதுவே யென்றுசொன்னார். † —ஆசைமிருந்த
துஷ்டசீடனுக்குப்போதித்த வுபதேசமானது கரி
யசுணங்கண் சருமத்துள் வைக்கின்ற மேலான பா
லைப்போல சுத்தமாகாதென்று மேலான விசுவா
மித்திரர் நாநாவிதங்களாலுஞ்சொல்ல, நீமை நீங்
கியநாதரும், வேதவியாசர்முதலான திரண்டமு
னிவர்களும் இதைக்கேட்டு இதுவே நல்லதென்
று அவ்வசனத்தையே சிறப்பித்தார்கள். கௌசி
கரைப்பார்த்து பிரமாவைக்குச் சமானமான பிரம
புத்திரரான வசிட்டமுனி இவைகளைச் சொல்லத்
தொடங்கினார். ‡ —சுலோஞானங்களைபுணர்ந்த வி
சுவாமித்திரரே? நீர் சொன்னபடியே யுபதேசிப்
பேன்; அறிவையாராய்ந்தறிந்த மகான்கள்வசனத்
தைக் கடைக்கப்பட்டவரெவர், நிலையில்லாத சநநம
யக்கந் திரும்பொருட்டு தாமரையில்வசிக்கும் பிர
மாவாலே விடத்தமலேமே லிருந்தனுக்கிரகஞ்செய்த
நிருமல ஞானக்கதைகளானவை சஞ்சலமில்லாத
பரிசுத்த மனதின்வண் ணிருக்கின்றதை சொல்லு
வேனென்றுசொல்லி, அஞ்ஞானக் குழாங்கணிக்
க பூரணஞானமான பரமபதமானது யாவருக்கு
முதயமாம் பொருட்டு, பரிசுத்தமான தருமத்தோ
டுஞ் சொல்லத்தொடங்கினார். §—

சுகர்கதை

முற்றிற்று.

† இ-ம். ஆசாரியருபதேசம்பெற் றனுபலமான மார்க்கத்தைச் சீடனுக்குப
தேசிக்க வேண்டுமென்பதாம்.

‡ இ-ம். பக்குவனுக் குபதேசிக்க வேண்டுமென்பதை வற்புறுத்திச் சொ
ன்னதாம்.

§ இ-ம். பிரமவுபதேசமான வகண்ட சாக்ஷாத்காரானுபவத்தை இராமனி
மித்தஞ் சகலருக்குந் தோன்றும்படி போதிப்பதாம்.

முழுட்சுப் பிரகாணம்.

அவதாரிகை.

முற்கதையிற் சுகமுனியறிந்த வறிவைக்கொண்டேயவர் சுவானு பூதிகாக்காத்கார மாகும்பொருட்டு அரசனருளியபடியே இராமணி ந்த வறிவைக்கொண்டு அவர்சுவானுபூதி சாக்ஷாத்காரமாகும் பொரு ட்டு அவர்க்குதயமான முத்திவிருப்பத்தை வற்புறுத்த வசிட்டமு னி முழுட்சுப் பிரகாணம் கூறுகின்றார்.

க. சாஸ்திரியமு யற்சியே முத்திசா தனமெனல்.

இராமா ? நீயிதைக்கேட்பாய், இச்சநத்தில் எப் போதும் ஒழுக்கமுள்ள சாஸ்திரபுக்தமானதுநல்ல வெத்தனத்தினால் எவர்க்கும் புருடார்த்த முள்ள சகலமும்வரும் ; ஆக்மனான சாஸ்திரியமான எத் தனமொன்றாகும் ; சாஸ்திரிய வெத்தனமானது ஒன்றாகும் ; மற்றிவ்விரண்டில், துன்ப மின்றிய னானசாஸ்திரிய மார்க்கமானது மோக்ஷநிமித்த மாம்; அசாஸ்திரியமார்க்கமானதுபந்தநிமித்தமாம் ; பாலப்பருவத்திற்குள்ளே தொடர்ந்துவருகின்ற இந் தனானசாஸ்திரங் களிநாலும் மயக்கமில்லாத சத் துக்கஞ்சங்கத்தினாலும், மைத்திரியாதி சம்குணங்க ளினாலும், முயற்சிபெற்ற சத்துக்களுக்கு மோக்ஷ விலாபமுண்டாகுமென்றார். 1—இராகவன், மும்ச நவவாசனையின் வசத்திலிருந்தேன், சன்மார்க்கவெ த்தனமில்லாதவனானேன், யானென்ன செய்வேன் எனதாசிரியரே யென்றுசொல்ல, குணதீசயமுள் ளஇராமா ? தனது சுயப்பிரயாசமான எத்தனத்தி னால் பிரமபதத்தைபெறலாம், இதைத்தவிர வே ரென்றுமின்று, சொல்லப்பட்ட வாசனாசமுதக் தின் வேற்றுமையைக்கூறில், சுபவாசனையசுபவா சனையென நிரண்டுவிதமாம், அவ்விரண்டில்சொற் பமாகிய சநகங்களிலெல்லா நடப்புறுவந்தவாசனே யெதுவேவா அதொன்றுமே பொருந்தியிருக்கும். 2—சத்தவாசனே தொடர்ந்தால் அதினாலே மிருது வாக பரிசுத்தமாகிய பரமபதத்தையடைவாய், பரி

உ. பூர்வவாசனே யேழுக்கையமா யிரு க்கின்றதெனல்.

ங. சுபவாசனே யையடையவேண் டுமெனல்.

1 இ-ம். புருடார்த்தத்தை விரும்பினவன் சாஸ்திரியமுயற்சியையே செய் யவேண்டுமென்பதாம்.

2 இ-ம். 'மதிவிதியென்றிரண்டு, முற்பிறப்பின் வாதனையென்பது விதியெ னவும், தன்முயற்சியென்பது மதியெனவுக்கொண்டு, அவ்விதிவருவதுக் கெடு வதும்இம்மதியினால்தான் அதனால்தம்விசாரமான சத்தவாசனையைக்கொண்டு அவ்விதியினால்வரும் அசுத்தவாசனையைக்கெடுத்து அபரோக்ஷசாக்ஷாத்காரமா கவேண்டு மென்பதாம்.

சு. சுபவாசனையிற் செல்லுதலிலுண்டான பலனுரைத்தல்.

ரு. ஆத்மா னுசந்தானக்கிரமமுரைத்தல்.

சுத்தமாகாத பந்தவாசனே தொடர்ந்தால் துக்கத்தைவினைக்கும், மிகவும் வருத்தமுற்றாயினும் இவ்வாசனையை நீக்கவேண்டும், விதித்தநன்மை தீமையென்கின்ற இரண்டிமார்க்கத்தினால் வாசனையாகிய வெள்ளமதிகரிக்கும், பிரமவித்தையிற்பயிலும் ப்ரயாசத்தினால் மெத்தமுயற்சித்து தீயவிடயவாசனையை நீக்கி நன்மையுள்ள ஸ்வரூபவாசனையில் பொருந்தியிருப்பாய். §—முயற்சித்து வருத்தப்படாமல் சமத்துவமாகின்ற வேண்டுகையினால் தனதுமுயற்சியினால் நயமான வினையாட்டினால் மனமென்னும் சிறுகுழந்தையை அசுபவாசனையிற் செல்லாமற் றடுத்து அபவாசனையினின்றுத் தவண்டும், முன்னெடுத்த நாநாவிதமான சநநங்களில் பழகிய வசுத்தவாசனையே நீங்கச் செய்து மகத்தான சுத்தவாசனையுதயமாயின் முயற்சிக்குப் பிரயோசனமாம், அபவாசனையென் செய்யுமோவென்னுஞ் சந்தேகம்வரினும் அபவாசனையையே யடைவாய், அச்சுபவாசனையின் மிகுதிகொடிதல்ல, விளங்குகின்ற மனஞ்சென்று பிரமஸ்வரூபத்தை தெளிகின்ற பரியந்தம் ஆசாரியரும், வேதங்களுந், பிரமோபதேசத்தையு மகாராக்கியார்த்தத்தையும் போதிக்கின்ற மார்க்கத்தில் அனுபவமாய் நுஷ்டிப்பாய். §—பரிசுத்தமாயும், இப்பிறப்பி லினிமையாயும், சத்துக்கள் விரும்பப்பட்டதாய் மிருக்கின்ற அபவாதனையினால் மனத்தை களங்கமுந் துக்கமுமில்லாத ஆத்மபதத்தை யடைவித்து அச்சுசுத்தவாசனையையும் விடுத்து, சாஷாதக்கார நிலையிலிருப்பாய், அவை திரும்பிவாராத முறைமையாக மாயாபாவனையே நீக்கி பூரணசார்த்தத்தையும், ஆநந்தத்தையும் தவறாமல் விடயவாசனையிற் தியாகமுள்ள அறிவினாலடைந்து சிறந்த தத்துவ மசியென்னும் வாக்கியத்தின்பொருளை கூடஸ்தபிரமமென்னு மிரண்டையும் விசாரிக்கும், மனதை ஆனையென்னும் பிரமத்தி லமரும்படிய யிடுகியஞ்செய்து, இராமா ; நீயனுசந்தானஞ்செய்

† இ-ம். ஜநநந்தரங்களிற் தொடர்ந்துவருகின்ற வாசனைகளின் பலபலன்களையும் அதிற்றன்றாவதையுந் கூட்டுவதையு மறிவித்ததாம்.

‡ இ-ம். மனது செலுத்துமிடத்திற் செல்லுவதாகையால் அதனையபரோட்ச னானமடைகின்ற பரியந்தஞ் சருதிகுரு சுவானுபவமான மார்க்கத்திற் செலுத்தவேண்டு மென்பதாம்.

சு. குருபரம்பரை
யையறிவித்தல்.

ஏ. இதுவுமது.

அ. இதுவுமது.

க. இதுவுமது.

வாய். || —மதுவையுடைய தாமரைப்பூவில் வீழ்
நிராநின்ற பிரமதேவன் சொல்லிய வாக்கியத்தைக்
கேட்பாயென்று சொல்ல, அவர் சொல்லியபிரகாணம்
என்னவென்று இராகவன்கேட்டான்? விரித்தபுறணி
அணுக்கிரகஞ்செய்வார். அந்தமந்தநாய், எவ்வெடிக்
தினு நிறைந்திருப்பதாய் சகலத்திற்கும் இருப்பிடம்
மாகி சகலவஸ்துக்களிலும், பிரகாசமாய் விளங்கிய
உள்ள சிதாகாயத்திலிருந்து விஷ்ணுவுதயமாயி
னார், அவருடைய இவையதாமரையில் பிரமனுத
யமாய் பூமிமுதலிய வேறுபாடுகளை மனத்தின் கற்
பணையைப்போல் விருட்டித்தயர். —ஆகத்தையுண்
டாக்கின பிரமதேவனை நானாவிதமாக உயர்வாயிய
பாரதவருத்தி லுண்டான சிவர்கனியாவும், அள
வில்லாத துன்பமுறுவதைப் பார்த்து, புத்திரரது
துன்பத்துக்கு இரக்கப்படுகின்ற பிரதானைப்போல
இரக்கப்பட்டு, அவ்வுயிர்கள் மேட்டசமையு
பொருட்டுச் சிந்தித்து செபமுதலான நானாவித
கிரியைகளும் தேவக்கைவருத்தும் தபகளுந், சம
ஸ்ததானங்களும், உங்கைமுதலான தீர்த்தங்களும்,
பிறவுமாயி வணைத்தினுளும், சகலதுக்கத்திராது,
ஆகமஞானத்தினால் சகலதுக்கம் விடுவென்று உலக்
கமந்தமானினால் தண்ணைப்போல உலகம் உலக்கை
யும் செபமாலையையும்காத்திநின்றானும்காது
நன்மை உண்டாக்கினார். —அப்படிபிறந்து நான்
கரித்தவரையே தான் மகிழ்ச்சியுடன் விடுகின்ற
தாமரையினது உத்தரநிலையில் ஒரு தளத்தின்
மேலேருத்தி என்னுடையவனை ஒரு முனர்த்தம்
மாயையையாக் கூடவெடுத்து சாமிபுஷ்பம், உலக்
கமடைந்து புத்திரோடு உண்மை ஞானத்தை
மறந்து உலகியில்லாத முடர்களைப்போல புலம்பா
நின்றவென்கைப் பிரமன்பார்க்கு, வெவ்விததுக்க
மென்னவென்று கேட்ட, சம்சாரமானது உண்டா
னமார்க்கமும்கு அதுநீங்கி மேலாநாதையு மாக்
மும்கினுவி, அதுநன்றாய் விளங்கும்படி யானுக்கிர
கஞ்செய்தார். —ஞானதுக்கமஸ்வரூபத்தை யறிந்து
சுலனமற்றிருந்த வென்னை, பிரமதேவன் பார்த்து
நாமே நின்னறிவைமாற்றி னனமான மாயையைக்
கொடுத்து பின்பதை யறிவினால் நீக்கினும், ஆக
மாக்கனியாவும் நின்னுபதேசம்பெற்று, மேலாநாத

|| இ-ம். சுத்தவாசனையாற் கித்தகந்திவந்து, அக் கித்தகந்தியா லறிவுதய
மாய், அவ்விஷயத்தார் கூடஸ்தபிரமைக்கிய பிரதிசபாநந்தானுபவ சாட்
சாத்காரர் தானென்றலுஷ்டானஞ் செய்யவேண்டுமென்பதாம்

கரு. சற்றஞ் சற்
சீடிலக்கண மறி
வித்தல்.

கரு. ஆசாரியர் ஆ
பகருவன்கு உண்
மைமை முடிந்தல்
யாசொல்ல.

கரு. சாத்திரம் தி
ஞானக்கனி லொன்
றையாவது. அனைய
வேண்டி வெணல்.

மடைய உபாயஞ்செய்தோம், ஞான முதிர்ந்தவின்
கெடுகின்ற கிரியைகணிதெய்த சம்பந்தினை மே
விய பாரதவருடத்தில் சீக்கிரத்திற்சென்று நானெ
ன்ற மனநிலைகாத கிரியாகாண்டி. கருக்கு கிரியைக
கருவாகாண்டி. தந்தைப் போதித்து, சாதனசுலோப
முள்ளவர்களுக்கு ஆதாரஞானத்தை உபதேசஞ்
செய்யவென்றவருள்செய்தார். * — அப்படியே பாரத
வருடத்தில்வந்து ஆதாரக்கனித்கின்ற காலங்கனி
லெல்லாம் இறுப்பேன், இவ்விடத்தொரு கிரியை
கனிவாய் விருப்பமில்லை, இவ்விடத்திலிருந்து கன
விந் சுழத்தியையவாடும், ஒழுகத்தினால் தானப
முள்ள மனதைத்தாண்டி. தெய்விக ளானத்தை
புஞ்செய்வோன், அபிமானத்தைக்கிடிகின்ற என்
துசெய்வை பாசெய்வதில்லை, ஞான இவ்வா? —
ஆசாரியர் ஞானபூத்தியையும, ஆதாரத்தை
யும, ஆசாரியைகாண்களால்புத்தியோடுமெவிரிசா
ரித்து உயர்வான சற்றஞ்ஞானப்பெரு, ஆதாரவை
யுபபாயங்கள் அறிவில்லிக்குத்தேர்வன். * — ஆசாரிய
ரான்கிரைஞ் செய்கின்ற அருத்தங்க விவானையு
தான்கும கருத்தைய முடிக்குள் கருத்தையுஞ்
ர்த்து அறிபார்க்கவென்றி பார்த்தவிய உபயா
ரம் பகத்தன்மையை இப்பாச சிவத்தன்மையை
புடைய கருத்தையும், ஞானமற்றவாவிடும், தத்து
வஞானத்தைச் சொல்லார், பிராபியாமின்ற சாத்தி
யும், விசாரணையும், சந்தேகாழ்வும், சாதாரணமும்
என், லுசொல்லப்பாட. மேலதெத்தின் வாயிலை கா
கின்ற நான்கு பேர்களுள் இவ்வாறானால், மேலதெ
மனைத்தற்கு விக்விசார் வேறுண்டே, பூரினைய
காக்கின்ற ஆசன்கனினைபிடி. மனவாயிலைக்காப்பவர்
கள் இராஜதரிசனத்துக்கு விடுவதுபோல மே
லதெத்தில் அவர்களையிவ்வார்வன். * — ஆதார
வர்களில் ஒருவனென்பதுனால் கால்வரு மெய்த்
பாவாவர்கள்; ஆகையினால், சாதாரணமும் முயற்
தித்து ஆதாரவாசனாவையில் கருதாதுவந்தவளி
அவர்களில் ஒருவனாவானது பிறத்தவர்களை
புறக்கஞ் செய்யவேண்டும், நிலைவில்லாத சகமத்
தைக்கெடுக்க சத்துக்கள் சம்பந்தினாலும், ஆதார

* இம். உலகத்திலுள்ளவர்கள் தமதாத்மாவைப்பற்றி சமிக்ஞ்செய்யும்
மொழி ஆசாரியர் திருவடி. சூடியாதுவாயினொழிப்பை யறிவித்ததாம்.

* இம். பாரதபிரபாசன மாரியுள்ள வாசாரியரிடத்திற் பிரமோபதேசம்
பெற்று. ஆதாரவாசனத்து செய்வவேண்டிமென்பதாம். [மென்பதாம்;

* இம் முழுட்குக்குச் சாத்திரததியை நான்குருண்களும் வேண்டி

கரு. விஷயத்தை
க்கெடுத்த விடத்து
உண்டான நன்மை
பையும், அதைக்கெ
டுக்கா விடத்துள்ள
விபரீதத்தை யுக்
கூறல்.

கசு. ஆத்மவிசார
விலக்கணங்கூறல்.

கரு. அஞ்ஞான
விழிவும் முத்திக்கு
ச்சகாய வசகாயமு
முரைத்தல்.

ஞானசாஸ்திர விசாரணையினாலும், மகாநிஷ்டையி
னாலும், அறிவைமுதன்மையாக விருத்திசெய்யவே
ண்டும், துன்பமாகிய சம்சாரமென்கின்ற விஷமா
னது ஞானமென்கின்ற கருடமந்திரத்தினால் திரும்
பும். ॥ — அம்புவருஷங்கள் ஆம்பல்புட்பவருஷத்
தை ஒப்பாகும் ; அக்கினிப்படுக்கை பன்னீர்தெளி
த்த மெத்தைையை யொப்பாகும் ; சிரசையறுப்பது
சுகம்பொருந்திய சுழுத்திரித்திரையை ஒப்பாகும் ;
உடலை யறுப்பது சந்தனம்பூசுதலை ஒப்பாகும் ;
ஒழுங்காகிய கணக்கற்ற சலாகைகள் மார்பிற்பைப்
பது நீண்ட வேனிர்காலத்தில் துருத்தியினால்
வீசும்குளிரந்த சலத்தை யொப்பாகும் ; சேரக்
கூடாத விஷயமென்கின்ற விடவிசேயானது வி
வேகஞான மதிகரித் தவர்களுக்கேயன்றி மற்றவர்
களுக்கு விலக்கக்கூடாது, ॥ — குறை வில்லாத
ஆத்மஞான சாஸ்திரங்களின் தெளிவான விசா
ரணையினால் மேலான நிருவாணசுக முண்டாகுமெ
ன்பது உள்ளதல்லவா, தானறிகின்ற வனுபவமும்,
ஆத்மஞான சாஸ்திரங்களின் முடிவான வாக்கியா
ர்த்தங்களும், சற்குருவினுபதேச வாக்கியார்த்தங்
களுமாகிய இந்தமூன்று பிரிவும், தம்மிடத்திற்
பொருந்திய பிரகாரம் அனுஷ்டிப்பில் ஒன்றையும்
விட்டு நீங்காத ஆத்மஞானம் பிரகாசிக்கும். அந்
பவறிவை யுடையவர்கள் அப்பியாசித்த அரியஞா
ன சாத்திரமானது இழிவுள்ள, வஞ்ஞானத்தைக்
கொடுக்கும், இந்த ஞானநூலைப்போல பத்திகாண்
டம் கருமகாண்டமுதலிய பெச்சாத்திரங்களும்,
அஞ்ஞானத்தைக் கொடாது. ॥ — இப்படிப்பட்ட
அஞ்ஞானத்தோடு வாழ்கின்றவாழ்விலும் சண்
டாளர்கள் வீடுகடோதும் ஓட்டிற் பிச்சைவாங்கிச்
சுழல்வது சீரானவாழ்வாகும் ; மிகுந்த திரவியங்
களும், மித்திரர்களும், பந்துக்களும், காசிமுத
லான புண்ணியதேசங்களும், கங்கைமுதலான தீர்
த்தங்களும், முனிகளின் வாசஸ்தலங்களும், சரீரத்
தை வருத்துந் தபசுகளுமாகிய எல்லாவற்றாலும்,

॥ இ-ம். சாந்தியாகிணங்களைப்பெற்று சுருதிக்கு சுவானுபவங்களினால்
வளருஞானத்தினால் மாயையைக் கெடுக்கவேண்டு மென்பதாம்.

† இ-ம். மனதைப் புலன்வழியிற் செலுத்தாமல் ஆத்மவிசாரத்திற் செலுத்
துவதானார் சுகமுண்டாய் அம்புவருடமுதலிய புத்திரங்கள், புட்பவருடந்
கள், முதலியவைபோலச் சுகமாய்ச் சகிக்கத்தக்கவைகளா மென்பதாம்.

§ இ-ம். ஆத்மஞானம் பிரத்தியட்சமாவதற்குச் சுருதிக்கு சுவானுபவ மொ
த்த விசாரிக்கவேண்டும் அஃதின்மேற் துன்பமுண்டாமென்பதாம்.

கக. சாந்தியும் அ
தை யடைந்தவ னி
லக்கணமுங்கூறல்.

கக. சாந்தியை
டைதலும் ஆத்மவி
சாரமுமுரைத்தல்.

கஅ. விசாரணை
யின் பலமுஞ் சந்
தோட விலக்கண
முங்கூறல்.

எப்பொழுதும் பரகதியைத் தொடர்த்தகுந்தசகா
யங்களில்லை, மனவருத்தத்தால் பரிசுத்தமான பர
மபத முண்டாகும், மோகாவாயற்காக்கின்ற நான்
குபேர்களுக்கு எப்போது நீங்காமலிருக்கின்ற கு
ணங்களை இராமா? நீ கேட்பாய்? மேலானசாந்தங்
கிடைத்தால் ஆசையும், னுக்கமும், சூரியன் முன்
ணே இருளைப்போல நீங்கும். ¶ —சிஷ்டர்களுந்,
துஷ்டர்களுந், தாயைப்போல நம்புதற்குத் தகுந்
ததாகி அமுதமானது தான் புசிக்கும்படி கிடைத்
தாலும், வளப்பமுள்ள பங்கயமலரினும், இல
ட்சுமியானவள்வந்து பொருந்தினபோதிலும், சமா
னமாகாத ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கின்ற சாந்தியை
யுடைபவர்கள், நசித்தலும், வாழ்ந்தலும், கொலை
செய்கின்ற யுத்தங்களும் வந்தாலும், சஞ்சலியார்
கள்; பஞ்சவிடயங்களினாலும், அசுபத்தையும், சுப
த்தையும்புசித்து னுக்கியார்கள், சந்தோஷியார்கள்,
முதிர்ந்த வறிவுள்ளவர்கள், யாகஜிஷ்டதர்கள், கலை
மறையோர், பலத்தையுடைபவரசர்கள், பரிசுத்த
முள்ளவர்கள், மற்றெவர்களிலும், இச்சாந்தகுண
முள்ள பரிசுத்தவான்கள் மேன்மைபாகப் பிரகா
சிப்பார்கள். § —அறிவை யுடையவர்கள் விரும்பு
வதாகி ஏனையோரனைவர்க்கு மரியதா யிருக்கின்ற
சாந்தாமுதத்தைப்புகித்து மகான்கள் சிறப்பாகிய
மோகூத்தையடைந்தார்கள். இராமா? நீயும் அவ்
வொழுக்கத்தின்படி செய்யக்கடவாய், நல்ல ஞான
சாத்திரத்தினால் தெளிவான பரிசுத்தமுள்ள துட்
ப வறிவினால் ஆத்மவிசாரணையை பூரணமாகச்
செய்க. அவ்வாற்த் விசாரணை பூரணமானால், ச
மானமில்லாத வறிவானது அதிகதுட்பமாக பரம
பதத்தையறியும், இவ்விசாரணையே, காரியகா
ணங்களைக் குறித்தறியும் அறிவுள்ளவர்களுக்குண்
டான கொடிய சநநவியாதிக்கு அரிதான மருந்தா
ம். † —கறுத்த அந்தகாரத்தில் மறையாததாயும்,
பிரகாசத்துக் கொளிமழுங்காததாயும், பார்ப்பதத்
கரிய வஸ்துக்களியாவையும் பார்ப்பதாய் மிருக்கி
ன்ற விசாரதிஷ்டயினால் தெளிவுற, யானெப்படிப்

¶ இ-ம். அறியாமையைந் தபமுதலான கிரியைகளைந் நீக்கி சாந்தியைக்
பெற்று மனதை யாதமாலிற்கரையும்படி சிந்திக்கவேண்டுமென்பதாம்.

§ இ-ம். சகலசெல்வங்களும் வலியவருமகிழ்ச்சிக்கு மேலானமகிழ்ச்சியைப்
கொடுக்கின்ற சாந்தியுள்ளவன் ஒன்றினாலுஞ் சுகதுக்கமடையாமல், அநீஞர்
முதலான சுகலருக்கு மேலாவனென்பதாம். [தாம்

† இ-ம். சாந்தியை யடைந்து ஆத்மவிசாரஞ்செய்தார் சநநங்கெடுமென்

கக. சந்தோடத்
தன்பலமுஞ் சாது
சங்கமுந் கூறல்.

உ. சாதுசங்கத்
தன்பலன் கூறல்.

உக. சாந்தியாதி
யுள்ளோர்க் குரிய
இந்தாலின் பயனு
ரைத்தல்.

¶ இ-ம். விசாரஞானத்தினூற் சிந்தையுஞ் சடத்தையுஞ் சிந்தையானமாயையும் விசாரித்து அஞ்ஞானத்தைக்கெடுத்து ஆவத்தத்தை யடையவேண்டுமென்பதாம்.

† இ-ம். முழுட்சுக்கள் சகலபோகங்களுக்கெஞ்ஞாபடியான சந்தோஷத்தை யும் சமசாரத்தைவெல்லத்தக்க சாதுசங்கத்தையு மடையவேண்டுமென்பதாம்.

‡ இ-ம். ஞானாந்தச் செல்வத்தைக்குறைவற பிறைவுசெய்தின்ற சாதுசங்க மெவ்விதத்திலுஞ் சேரவேண்டுமென்பதாம்.

பட்டவன், சகத்தான சம்சாரமுண்டானவிரம மென்ன, மிகுந்தசம்சாரம் யாரையுடையது, எவ்வித பரிகாரயுத்தியோடும் விளங்கிய ஆபத்திலும், விசாரிக்கத்தக்க விசாரணையானது, அஞ்ஞானமுந்த வாரமான ஆபத்தென்னும் விபாதிக்கு மருந்தாம். [இனிச்சந்தோடம்.] அதன்மீன்பு மேலாகிய சந்தோஷமானது யாதென்று சொல்லில், நன்மை தீரையான வஸ்துக்களில் விரிப்பு வெறுப்பு மில்லாமற் புகித்து வாராதவஸ்துக்களில் துயரமில்லாத ஆவத்தந்தான். ¶ —சமமானமில்லாத ஆச்சந்தோஷா முதத்தைப் பொருந்தப்பெற்றால் விடையபோகம் விஷமாரும், அப்பூரண மிழ்ச்சிநீங்க விடையகத்திலமுந்துகின்ற மனது ஆதமருநாதத்தைப் பார்த்தில், அமுக்குது கண்ணாடியில்காணும் முகத்தைப் போலத் தோற்றமல் சந்தோஷமுணதத்தை யடையந்த புருடசிகோஷ்டனை, மகாதவையுளும், நகோந்திரமும் வணங்குவார்கள். [இனிச்சாதுசங்கம்] உலகமென்னு மாயையை ஜெயிக்கத்தக்க சகலமுக்குமும், சாதுக்கள் சங்கமானது, தவிராத சகாயமாகும். † —மிகவு மற்பமானவறிலை பூரணமாகுந் வதாயும் விடயங்களால் வருமாபத்துக்களை சம்பந்தாக்ருவதாயும், ஒன்றிலுஞ்ஞானியாத ஆவங்கலத்தைச் சர்வத்திலுஞ் சுகிக்கின்ற மங்கலமாக்ருவதாயு மிருக்கின்ற சிந்த மகான்கள் சங்கமென்கிற கங்கையினது குளிர்த்த சலத்தில் ஸ்நானஞ் செய்தவர் களுக்கு, அக்கினிகாரியமாயாகங்களுந், கொடாத தவசுகளும், மஹாதானங்களுந், புண்ணிய தீர்த்தங்களும் வேண்டுவதில்லை, துக்கமாகிய மத்தமாக்ருந்தெய்து யாவர்க்கு மினிமைபுள்ளவராயும் சகலமென்னுஞ் சமுத்திரத்தைக் கடப்பதற்கு வாயலாயுமிருக்கின்ற அறிவுரிமைந்த மஹான்களை, எவ்விதத்திலும விரும்பவேண்டாம். ‡ —நெருங்கிய சம்சாரத்தைத் தீர்க்கின்ற சாதனங்கள் நாலாவையாம்; இந்நாலவர்களுடன் மிகுந்தவன்புள்ளவர்கள் சந்நாகரத்தைக் கடந்தார்கள், ஆச்சாந்தியாதி

குணமுள்ள இராமா ? இனோக்கின்ற மனோமயக்கம் தீர்க்கின்ற இக்கதைதையக்கேட்பாய். இதன் குணத்தை விரும்பாமல் இக்கதைதையமாத் திரும் குறிப்பாகக் கொண்டவர்களுக்கும் வேதத்தின்முடிவாயிய ஆத்மஞானமானது தானேவரும், இராகம் ஆடுவதெழுதலான மயக்கங்கள் திரும், சரங்காலத்தில் தடாக சலத்தையுட்போல களங்கமற்று நித்தம் தெனியும், வச்சிரகவசம் தரித்தவர்களைப் பாணங்கள் போல தரித்திரமுதலாயின ஆண்டவர் தாக்கரது. ௧—

௨௨. பிராணையுள்ளவிகாசனையின் பஸ்குறல்.

கருக்கம்பாச் செய்கின்ற மாயையினால் விசாரமுள்ள மனம்வருந்தாதாம், அலைவில்லாத சமுத்திரம் போல சமத்துவத்தை அடைபும், விசாரணையினால் மிகுந்தவானேவர்களுள், சமுத்திரத்தி னுழர் போல கெம்பிரமுள் மகாமேருவின் வலிமையையப் போல வலிமையுள், நிறம்பாவிட ஆரணசந்திரனைப் போல சித்குளமுள்வரும், ஆத்மஞானசாத்திரத்தின் முழுவில் கற்றுகுணமுள்ளவர்கள் அறிவானதுகணக் கணாகலமான சமநிமுதலிய கண்டத்தில், களங்கமற்ற கற்புள்ளவன் தனதருட்புத்தில் தனதுமாயகனையே தெய்வமாகக் கனிக்ருமாறுபோல இன்பமடைவான். ௧ — ஆச்சரியங்க ளியாபுடில்லாத இராகமுடைய விவணக் முன்சொன்ன வந்திரான சிவன்முத்தி ஸ்தானம் பிரமமரகமுதிரும், வசனத்துக் கொண்டாதவனார் உலகத்தாமைப் போலக் காண்டாபிலார், அறிவில் ஓர் கருமங்கனிலும்பிற. பற்றவன், கல்விபிரமோசனத்தினுளும் பொல்லாத பிரமோசனத்தினுளும், அகமுத்துக்கமுடில்லாதவர், விடைத்ததை அண்டாக அனுபவித்து தகாசனத்தி லிருப்பவன், அழவிபசத்துக்களொழுக்கத் துக்கு வேறாயி போகங்கனிடத்தில் எவ்வளவுந் சம்பந்தப்பட்டாதவர். ௧ — ஒருசேனைமுள் நீர்கா

௨௩. சிவன்முத் துணாச்சிறப்பு.

இன்பத்தை யுடையவனுமாய் தேவஸ்மாணம் வமுற்பு. யதிக்ரவியாஸ் சத்துக்கனிடத்தில் வினாவுதலினால்வார்த்த இன்போசனாக்கத்தை விசார

௨௪. சிவன்முத் திவிசாரணையு ற்வுமேலின்பிய விடத்திநின்று கறல்.

௧ இ-ம், சாத்திரமதிருவன்களை யனுசரித்தவர்களுக்கும் காயாதி தோஷங்க ளாத்நித்த ஆத்மஞானத்தை வலிநிற்கெடுக்கின்ற யிக்கதைகளை அகதியுந் பிரவணஞ் செய்பவனையே மென்பதாம்.

௧ இ-ம், ஆத்மவிசாரமுள்ள மனது மாயையினால் கெடாமற் சமபாவம் பொருத்த கெம்பிரமுதலான குணங்களையே சத்திமுத்தியத்தில் மறிச்சியை யடைபுமென்பதாம்.

௧ இ-ம், விசாரத்தொற்றிமாமாக ஜீவன்முத்தி பதத்தைப்பெற்றவனுள் மறா வ்கள் ஆசாரங்களுக்கும் பிறிதாவபோகங்களை விரும்பக்கடாதென்பதாம்.

ரிப்பவன், சநந்திரீர்க்கின்ற ஆத்மஞானத்தை யடைந்தவனாய் மயங்குகின்ற மறுசநந்திதை ஆடைந்து மாதாவினல்குலினால் வேதனைபைப் பொருந்தான். அற்பமாய் விளங்குகின்ற விடபாணாபவத்திலம்மங்குகின்ற மனதையுடைய பாவிகளாய்ப்புன் சொன்ன உபாயங்களில் மருட்சி யுடையவர்கள், மாதாவினுடைய கருப்பத்திலிருக்கின்ற மலத்திற் புழுத்த கிருமியென்றே சொல்லுந் தன்மைபையுடையவர். ௧ — அறிவிற்றருந்த அச்சத்துக்கள் சங்கம் இல்லாதசமயத்தில், தருமத்தூடன் தான் சம்பாதித்து அனடயப்பட்ட திரவியங்களால் சேகரிக்கும் ஆகாராநியைச்செய்யுந் தொழிலையுடையோராய் குற்றமற்றவாந்மாவில் விஸ்வரூபியடைந்துநீங்காத தூரியமென்கின்ற உபசாந்திரிச்சயம் உதயமாகிறபரியந்தம் ஆத்மஞான சாத்திரங்களுந் உபசமனமும், நன்னடையும், உயர்ந்தவறிவும், சாதுக்கள் சங்கமுமாகிய இவைகளினால் ஆத்மவிசாரஞ் செய்யவேண்டும், சமனமில்லாத விசாரணையினால் உண்டாயிருக்கின்ற நிருமலமான தூரியரிச்சயத்தை சொல்லுந்தன்மைபையுடையது. ௧ —

உரு. விசாரணை
பின்னவுகறல்.

உசு. தூரியநிலை
பெற்றவன் அனுப
வமுரைத்தல்.

பாவனைநீங்கிய தூரியத்தில் விஸ்வரூபியடைந்து சநநமென்கின்ற சமுத்திரத்தைத்தாண்டி. போகஷ திரத்தை யடைந்தவன், சிவத்தன்மையோ டிருந்தாலும், சிவத்தன்மைதீர்ந்து சிவமாயிருந்தாலும், குடும்பத்தில் பொருந்தினாலும், தனிமையான தூறவியா யிருந்தபோதிலும் விளங்குகின்ற சுருதிஸ்மிருதிகளின் பிரமையினால் கட்டுப்பட்டாலும், அனைத்தையும் செய்தாலும், தவிர்த்தாலும், அவற்றாலாகிய பிரயோசனமொன்றில்லை, இமோக்தபவதமில்லாதசமுத்திரம்போல ஆத்மசபாவத்தி லிருப்பான். ௨ — சுருதிசுரு சுவானுபவமென்னு முத்தியி லிருக்குமாயின், குழந்தைகள் வசனத்தையுந் கொள்ளக்கடவாய், அந்தபூகமில்லாததையிராமதேவன்சொன்னாலும், துருமபுக்கொப்பாகத் தள்ளு

உஎ. தன்னையறி
யுமுத்தியுந் திருஷ்
டாந்தமும்வேண்டு
மெனல்.

௩ இ-ம். சத்துக்கள் சகாயமாய் ஆத்மவிசாரஞ்செய்வதே ஞானசுரு, இதன் றிப் போகத்திற்செல்வதே ஐநநதுக்கமாதலால் இதை நீங்கி அதைப்பெறவேண்டுமென்பதாம்.

௪ இ-ம். தூரியஸ்தானமான விஸ்வரூபி யுண்டாகிறபரியந்தம் விசாரணைவேண்டுமென்பதாம்.

௫ இ-ம். ஐநநசாகரத்தைக்கடந்து பாவனுதீதமான தூரியத்தையடைந்தவனுக்கு வன்னஞ்சிரம வசுதவாசாங்களால் லருந் தருமாதருமங்க ளொன்றுமில்லையென்பதாம்.

உ.அ. ஞானமுண்டாவந் கேது வறி வித்தல்.

வாய், பிரமஞானம் எளிதிலுதய மாய்பொருட்டு சொல்லப்பட்ட காரணமுள்ள வுமைமகளியாவும் எகதேசமென்று கருதுவாய், உருவமற்றஞன்மை ஞானமானது நாமரூபாகாசமாகிய திருஷ்டாந்தத் தத்துவஞ் சொருந்தாதென்று சொல்லும்மூடர்கள் பிரத்தியட்சை ஞானமில்லாத தனதுபேதஞானத்தி னுச்சொல்லுவின்ற குதர்க்கயத்தியானது ஞானவி சாரஞ்செய்ய மறிவைக்கெடுக்கும்; இராமா?ஆதில் முயற்சிக்காதே. || —நாம்பி லுண்டாகும் நாதம் போல சாந்திபுத்தலாகிய சற்குணங்களில் ஆத்ம ஞானமுதலானம், ஞானத்தினால் சற்குணங்களும் ஆச்சற்குணங்களால் ஞானமும் விளங்குவனவாம், இவ்விரண்டும் தடாகமுந் தாமரைப் பூவும்போல நன்றாய்வளவும், சற்குணமு ஞானமுமாயின விவ் விசண்டையும் சமமாக ஆடவியாசஞ்செய்யில் பிர மம்போசனமவரும், வேறுவேறாக இவ்விரண் னையு மட்டியானிதில் வருகின்ற பாயோசன மொ ண்றுமில்லாததாம், இவ்விண்டையான கதையின் கேள்வியானது முதலான சகலத்தியாக மென்னுந் தருமமும் அழிவற்ற பொருளும் நித்தியாநந்தமும் சத்துக்களாற் புகழ்ச்சியும், சுகசீவனமுமாயின யா வையுங்கொடுக்கும், ஆதுவன்றி மனத்தினது நெ ளினினால் நிரதிசயானந்தமென்று போசஷந்தையு ன்கொடுக்கும். || —

முமுட்சுப்பிரகாணம்

முற்றிற்று.

உற்பத்திப்பிரகாணத்தில்

ஞான விண்மகன்கதை

அவதாரிகை.

முற்றிரகாணத்தில் சாதனாசுஷ்டாயத்தில் முன்றுசாதனமு நிறை ந்து, நான்காஞ் சாதனமான முமுட்சுவிஸித்திவானுன இராமனுக்கு ஆத்மாவிற எவ்வுருபக்கையாம், ஆஷ்டகையு முயற்சியையுந், ஆதற்குக்

|| இ-ம். ஆறுபவயத்தியினை ஸ்வமிக்கப்பட்டாத வஸ்துவை யுபமான வகைக் கொண் டறியக்கடாதென்னுந் குதர்க்கயத்தியினத் தள்ளவேண்டுமென்பதாம்.

|| இ-ம். சற்குணந்தையு ஞானந்தையு மொன்றுக்கொன்று சம்பந்தமாக உற்றின்றதனுண்டாலும் இந்த வாயோசுஷ்டாயவழள்ள கதைகள் சீவன்முத் தியையும் விதேதமுத்தியையும் கொடுக்குமென்பதாம்.

கருவியான சுத்தவாசனையையும், அதற்குச்சகாயமான சாந்தியாகி குணங்களையுஞ்சொல்லி, அத்துரியஞானம் பிரசன்னமாம்பொருட்டு சிருஷ்டிக்குமுன் சத்தாமாத்திரமாகியும், சதோதயமாகியும், சதாநந்தமாகியும், பிரகாசிக்கின்ற பிரமத்தின் லீலாசங்கற்பத்திற் பிரதிபலனமான சைதன்னியமே, சுகத்துற்பத்தியென்றும், அதன்விளக்கமே சுகஸ்திதியென்றும், அதனடக்கமே சுகசாந்தமென்றும், இம்மூன்றிலுமொருதன்மையவாகவிளங்கு மதிஷ்டான சைதன்னியமே நிருவாணசுகமென்றும், சொல்லிய வின்னான்கு பிரகரணத்தாற் சர்வமும்பிரமமயமென்பதை யுபதேசிக்கவேண்டி, ஒன்பது கதைகளா னிறைந்த வுற்பத்திப் பிரகரணத்தில் சைதன்னியத்தி லுண்டான சங்கற்பஞ் சைதன்னியமென்பது தோன்றமுந்தின ஞானவிண்மகன்கதையை சைதன்னிய வுருவமாக நிரூபிக்கிறார்.

க. ஆத்மஸ்வ ரூபப் பிரத்தியக்ஷ நி ரூபணம்.

உ. ஆத்மாவேச கமாய வினக்குந் ததெனல்.

ங. ஆத்மாவேஜ சுத்தாயின் அதற்கு க்காரண மியாதே னில்.

மோக்ஷமடையவிரும்பின முழுட்சுக்களின் ஆசா ரத்தைநீயனுசரிக்கும்படி கிரமமாகச்சொன்னோம், இனி யுலகங்களுண்டாகின்ற காரணத்தை நன்றாகச்சிவனனஞ் செய்யக்கடவாய் ; சுவாநுபூதியாகிய பெருமையினை பொருந்தினதாயும் ப்ரத்யக்ஷமென்று மதஸ்தர்க்களிடப்பட்ட நாமங்களை பெற்ற தாயுமிருக்கின்ற அபரோக்ஷஞானமே நமது சீவன். இச்சீவனை பிரமஞானத்துடன் கூடஸ்த நென்றும், கருத்தத்துவ வீஸ்வரனென்றும், பிரத்தியக்ஷ சிதாபாசனென்றுஞ் சொல்வார். † — சீவனானவன் எந்தவறிவோடும் ப்ரகாசிக்கின்றானே அந்தஞானமே வியோமாதியான வஸ்துக்களாம், தோன்றியபிறித லிற்றுவாரின்ற நானாவிதமான சங்கற்ப விகற்பங்களை பொருந்தியிருக்கின்ற மயக்கத்தினால், பரவியசலமே திரையானதுபோல, சொல்லிய சீவனானவன் பூமிமுதலான சகலவஸ்துக்களாய் பிரகாசித்தது. †† — சிருஷ்டிக்குமுன்னமே சொல்லப்பட்ட அகாரணமான சத்தாமாத்திரமே சிருஷ்டிக்க வேண்டுமென்கிற லீலாசத்தினால்பொருந்தின காரணமாய் ப்ரத்யக்ஷமான சாமானிய திருஷ்டியே பொருட் கூட்டங்களாகி யிருக்கின்ற உலகமாய் தனது வியாபகத்திலுண்டாய் ஞானத்தில்வாயுவினிடத்திற் சலனசத்தியைப்போல தங்கி

† இ-ம். சுயம் சைதன்னிய பிரத்தியக்ஷப்பிரகாசமே நான்கு சைதன்னியமாகவுந் திரிபுடியாகவுந் தோற்றுகின்ற தென்பதாம்.

†† இ-ம். ஆத்மசங்கற்பமே சகம்போலத் தோற்றப்படுகின்றதாம்.

சு. பிரமண்காரண
மாயில் ஐக்காரிய
மாம், அதனாந்துவி
தமும்அதன் வியாப
சத்துட்சகம் விளங்
குவின்றதெனில்,வி
சிட்டாத்துவிதமும்
ஆமேயெனின்.

ரு. அப்படியாயில்
ஐக்கத் தோற்றப்படு
கின்றதேயெனின்.

சு. அப்படிப்பட்ட
பிரமம் எப்போ
முது லெளிப்படு
மெனின்.

எ. இப்படிப்பட்ட
சுயஞ்சைதன்னி
யத்திற்குச்சத்தியா
நிகாமம்லந்ததென்
னெனின்.

அ. அச் சைதன்
னியமேமனமாயந
னும் சக மெப்படி
யாயிற்றெனின்.

யிருக்கும். ¶ — அளவில்லாத திருக்குளம் காலங்
களும் பிரத்யேகமென்கின்ற இச்சர்வாத்மஞானத்
துக்கு இசைந்த நானாவித வடிவங்களாய் எவ்வி
டத்தெப்படி யுண்டாயிற்றோ அவ்வண்ணம் அவ்
விடத்தாகும், நடக்கின்ற விவ்விதத்தினால், இவ்
வுலகமென்கின்ற பிரமகற்பிதமானது வேறுகாசுண
மில்லாத வஸ்துவென்று அறியக்கடவாய். † —

இச்சகத்தை பிரத்தியக்ஷமாகிய ஆத்ம சைதன்
யமே நொடியளவில் இருந்தடித்ததாகும்; அனுமா
னமுதலிய பிரமாணங்களியாவும் அதன் வடிவாகி
விளங்கும், நானாவிதமாகிய திரிஸ்யத்தி ணுண்மை
யே பந்தமாம்; ஆஃகில்லாமையே மோக்ஷமாம்;
திரமில்லாத வித்திரிஸ்யமானது நீங்கும்படிசொல்
லுவோம், நன்றாய்த் தெரியக்கேள். ‡ — மிருந்த
சுருத்தியவத்தையில் வாராநின்ற சொற்பனங்
கெடுவதுபோல, காணப்பட்டனவாகிய சகங்களி
யாவும் கற்பாந்தத்திற்கொட, எண்ணத்தினு லுண்
டான சஞ்சலமும், உருவமும், நாமமுமாகிய இயா
வமில்லாமல் கெட்பிரமாய்தடையற்ற அஞ்ஞானந்
தகாரமும், விருத்திஞானபிரகாசமும், இல்லாமல்
தானேதான யிருக்கின்றதாகிய ஒப்பற்ற தத்துவ
ஞானமானது மிஞ்சியிருக்கும். § — வாய்க்கினால்
விபகரிக்கும் பொருட்டுச் சத்தியமும், பிரமமும்,
ஆத்மாவும், பரமும், முதலாகிய இத்தன்மையவா
கியநாமங்களை, சத்துக்களாற் றறிக்கப்பட்ட இவ்
வாத்மாவானது அதிசயமாகத் தானுணேமற்றோ
ன்றுபோற் பிரகாசித்து குற்றம்பொருந்தி, இனி
வருவதான சிவநாமத்தைப் பொருந்தினது போல
வாகும். * — சிவனென்கிறசத்தமும், அதனருத்
தமுமாய்நிறைந்த வாத்மாவானது பாவிக்,கலுள்ள
சங்கற்பத்தினால் தடித்தொழாநின்ற மனமாம்; அ
கோசாமானபிரமத்தில்சமுத்திரத்தின் நிரையைப்

¶ இ-ம். பரமப்பிரகாசமே சகத்தாதலின் அதற்கதுவேகாரணமானதாம்.

† இ-ம். எவ்வெவ்விடங்களி லெப்படியெப்படி. ஸ்பிரிக்கின்றதோ, அப்படி
யப்படிதானே விளங்குகின்றபடியாற் சகக்காரியமாகாது, அந்நாற் பிரமண்கா
ரணமாகாது, இக்காரியகாரண மின்மையினாந்துவிதமும், காரணத்துக்காரி
யம் வேறுபடா மலபேதமாயிருத்தலின், விசிட்டாத்துவிதமுமின்றித் தானேச
கலமுமாய் விளங்குதலின், அத்துவிதமேயாமென்பதாம். [யென்பதாம்,

‡ இ-ம். பிரத்தியக்ஷ சைதன்னியத்தைத்தவிர வேறுவஸ்து தோற்றவில்லை

§ இ-ம். அத்யந்தப்பிரளயத்திற் சக்கற்பரூபமான சகலசகக்களுநீங்கி, ஞா
னஞ்ஞானரகிதமான சுயஞ்சைதன்யமே விளங்குமென்பதாம்.

* இ-ம். ஆத்மாவானது, மகான்களால் விவகரிக்கும்பொருட்டு பரிமா
மக்களைப்பெற்றுத் தானே சிவனைப்போல விளங்குமென்பதாம்.

க. அப்படியாயி
ன் வேறுபாடாமே
யெனின்.

க௦. அசத்தாகிய
மனதினூற்சகத்தெ
ப்படி யுண்டாயிற்
றெனின்.

கக. பந்தரூபமும்
அதனிவந்தியும்ஞா
னேதயமும் யாதெ
னின்.

கஉ. திருஷ்டா
விற்பிரிஸ்யம் எப்
படியிருக்கின்றதெ
னின்.

கங. திருக்குவி
லுண்டான சகலமு
ந்திருக்குவேயென்
பதற்குத்திருஷ்டா
ந்தயியாதெனின்.

போல உண்டாக்கி, சஞ்சலிக்கின்ற மனது தானே
தனது சங்கற்பப்படியே உலகத்தை யுண்டாக்கி
கும். ॥—நினைக்கப்பட்ட மனோசங்கற்பத்தினாலே
சகமென்னு மிந்திர சாலமானது உண்டாயிருக்க
கும், ஆபரணமென்னுஞ் சத்தத்துக்கு அருத்த
மானது கனகத்தையல்லாமல் வேறின்று, கனகத்
தினால் ஆபரணமென்று சொல்லவேண்டாம், சொ
ல்லிய சகமென்னுஞ் சத்தத்துக்கு பிரமமேயல்லா
மல் அருத்தமேயல்லே. †—ஓடாநின்றகானலாற்
றிற்கோற்றமும் அலைகளைப்போல, அசத்தான மன
தில் உண்டாகாத தாயிருந்தும் உள்ளதுபோலத்
தோற்றநின்ற இச்சகமானது, துன்பத்தைச்செய்
யாநின்ற மோகமென்றும், பந்தமென்றும், தமசென்
றும், மலமென்றும், அவிதையென்றும், மாயை
யென்றும், சம்சாரமென்றும், அநிருக்களால் சொ
ல்லப்பட்டன. † —நான்சொல்லாநின்ற பந்தஸ்வ
ரூபத்தை நீ கேட்டறிவாயானால் மேலாகிய மோ
கூஸ்வரூபம் இனி நன்றாய்வெளிப்படும், இவ்வுல
கத்தையும் நீ நான் முதலாகிய விப்பேதங்களையும்
உள்ளதென்பது பந்தரூபமாகும், அச்சங்கற்பமான
திரிஸ்யமிருக்கின்ற பரியந்தம் மோகூமானது அநி
யதாம், விதையினிடத்தில் அடங்கியிருக்கின்ற வி
ருகூத்தைப்போல திருஷ்டாவினிடத்தில் திரிஸ்ய
யங்களியாவும் உண்டாகாம லடங்கியிருக்கும். ‡—

பிரிவுள்ள வடபிசமுதலிய காரணவஸ்துவின் க
ருப்பத்தில் அதற்குள்ளிருந்த பத்திர புட்பாநிக
ளான பேதப்பிரகாரமே, திருட்டியின் ஆச்சரிசு
சத்தியானது கெடாமல் உண்டாயிருப்பதுபோல,
ஞானாக்மாவென்னும் வஸ்துவின்னுடைய வியாபக
மான கருப்பத்தில்முனையாகி, முறையாகப் பொருந்
திய உலகத்தினுமரூபமான சகலமும், நீங்காமல்
சுபாவமாக நிறைந்திருக்கும். *—பக்குவமான கா
லதேசங்களில் வித்தானது முளைக்கின்ற தன்மை
யைப்போல, திரிஸ்யத்தை சங்கற்பிக்கின்ற மன
தும் தேவதிரியிக்குமுதலியவடிவமாம், ஞானாகாயத்
துதயமானவன் சரிதையினால் அந்தகாரமயமான

॥ இ-ம். சிவசுத்தார்த்தமானவாத்மஸ்வரணமேமனமாய், அதின்சங்கற்பமே, சக

† இ-ம். சகம்பிரமப்பிரகாசமேயன் நிவேறின்றென்பதாம். [மாயிற்றென்பதாம்.

‡ இ-ம். இல்லாத கானற்சலத்தி லலைதோன்றுவதுபோல இல்லாத மனதி
னூற் சகந்தோற்றுகின்றதாம்.

§ இ-ம். விசாரிக்குமட்டுஞ் சகமாயிருந்து, உடனேகெடுக்கின்ற பந்தரூபத்
தற் சுயஞ்சைதன்னியம் பிரகாசிக்குமென்பதாம். [கங்கியிருக்குமென்பதாம்.

* இ-ம், வித்தில்விருகூ நிருப்பதுபோல, திருஷ்டாவிற்பிரிஸ்யசத்தி பபட

கசு. ஞானபுருட-
ன் சரிதையை வினா
வுதல்.

கரு. அப்பருட-
ன் அட்டாணே வெ
னின்.

கசு. இயமனுக்
தியுரைத்தல்.

கா. சருமமகப்ப
ட்டதா வெனின்.

சுகசிருஷ்டி. ஸகுவாயுனக்குப் பிரகாசிற்கும், இக்
கதைதைய நீ கேட்கக்கடவாய். சிறந்தபிரம வடிசுத்
தையுடையவன் வியாபகமான ஞானாகாசமே தா
னுண்டாவதற்குக் காரணமாக ஞானவிண்மகனுண்
டானான். § அனன்டபிரிவற்ற சமாதியும் சிவகாரு
ணியமும் தருமமுமாயிய விவைசனே யுள்ளவன்
னேககாலஞ் சிவிக் திருக்குமனளில், ஈனமாகுமிச்சு
கத்தைப் புளிக்கின்றயாம் இவனைப் புளிக்காமலிருந்
ததென்ன, அனைத்தையும் கசிப்பிக்கு மெனதுவால்
லபம், பாடாணத்திலுழந்துகின்ற கத்திமுனைப்பைப்
போல மிகவு மழுங்கிப்போயிற்றென்று நினைத்து
காலனுனவன் அவனுரிற் சிக்கித்திற்றேசர்ந்து, †
—ஒருதொழிலில் முயற்சிப்பவர்கள் தனதுதொழி
லையிட்டு விரிவார்களுகொன்று பிராபணனுடை
ய ஈட்டிவாயில் காலனுனவன் புருந்தமாத்திரத்
தில், மிகுகின்ற கொடிய நுழித்தியைப்போல சுத்
தியாரின்ற அவாது மலிமையென்னும் கொடிய தி
யானது எரிக்கவும், அதைப்பிளந்துகொண்டு பிர
வேகித்து பார்த்தவப்புருடனை பனைக்கொப்பாயிய
ஆயிரங்கைகளினாலும் பிடித்திழுத்து பிரயோச
னம் பெறுதலுயினான். ‡ —ஆந்த ஞானவிண்
மகன், சங்கற்பத்தையே வடிவவாயுள்ள புமனைப்
போல அசையாமலிருக்க, வெல்லக்கடாமல் இக்
கால எவ்விடத்தினின்றும்பி யானிடத்திற்சென்
து இங்கேகடந்தப் பிரகாசுஞ்சொல்ல, அதற்கு
யமன்சொல்லுவான், கண்டத்தினுனுண்டாயாகத்
து கண்டத்தினுல்லாமல் கரியாது, கமக்குச்சகாய
மானவஸ்துக்கள் மரிக்குப்படி. முன்செய்தகன்மந்
களையாம், ஆக்கன்மங்களையே கொல்வதற்குச்சகா
யமாகக் கொண்டுபோவென்று சொன்னான். § —
காலனில் வசனத்தைக்கேட்டு அப்பிராபணன்
முன்செய்த கருமங்களைத்தேடி தீர்த்தங்களிலும்,
தடாகங்களிலும், பூரண்டலத்திலும், திக்குகளை
னைத்திலும் அலைந்து அயர்ந்தபாததாச திருப்பி
வந்து அறிவுள்ள யானுக்குச்சொல்ல, வெருநேர்
மாலோமித்து அத்தயானுஞ்சொல்லுவான், கேவலா
காயத்தில் உத்தித்தினால் கிப்பில்லாத அப்பிராம

¶ இ-ம், ஆத்மவுல்லாசத்தில் அதன் கபாலமாயுண்டான சகலமும் ஆத்மசாஷாத்
காரமாக வெவியப்பித்தற்கு, இஞ்ஞானவிண்மகன்கதையே திருநீட்டாந்தமென்ப

† இ-ம், காலன், வேறுபட்டதவனை வேறுபடுத்தச்சென்றதாம். [தாம்.

‡ இ-ம், காலநிதனுகையாத் காலனுற்பிடிக்கப்பட வில்லைவென்பதாம்.

§ இ-ம், தேகத்தைக்கேட்டுத்தற்கு முன்னுள்ள சஞ்சிதகன்மத்தானியபித்தமாத்
தன்மத்தைப் பரிசேதித்து, அதைக்கொண்டு செல்லவென்று மென்பதாம்.

கடி. ஆனுவல்
காரியப் பதிலின்
ரோவெனின்.

கக. பிரமாவை
இப்பருடனாகக் க.
நீற்றோவெனின்.

உ௦. காலன் பிர
மையழிக்கத்தணி
ந்தானே வெனின்.

உக. ஆனுவல்
ஸ்வரூப மியா தே
னின்.

உஉ. ஆயின்வே
று வடிவ மின்றோ
வெனின்.

ணனும் ஞானகாயமல்லவோ.† — ஞானகாயத்தை
துதித்தபிரமணன், ஜககாரியமித்தங் காரணத்
தைப்பாருந்தாததனால், கருமங்களைச் செய்துஞ்செ
ய்தானில்லை. காரணமேயில்லையாயின், அவன்செய்
கின்ற கருமங்களுள்ளதாமோ, நீ நினைப்பதற்கு உ
ரித்தான அவனது சஞ்சிதத்தால் விதிக்கப்பெற்ற
மரணகருமமென்னு முதலியானது உனக்கில்லை
யென்று தருமராஜன்சொல்ல, அவனைக் கிட்டக்கூ
டாதென்று மேன்மையாகிய காலனானவன் தனதி
டத்தில் மிகவுமதிசயித்துப்போயினான். ¶ — இப்
படியென்றுசொல்லிய வசிட்டமுனியின் வதனத்
தைப்பார்த்து இராகவாட்சொல்லுவார், தேவரீ ர
னுக்கிரகித்த அந்தஞானவிண்மகனை, தானேயுண்
டானவனாயும், விஞ்ஞானமே வடிவமானவனாயும்,
ஒன்றாகநிறைந்திருக்கின்றவனுய் மிருக்கின்றபிரமா
வாகநிச்சயித்தே நென்றுசொல்லவும், பரிசுத்தமா
கியவசிட்டமுனி, முன்னாஞ்சொல்லியது பிரமாவை
யேசொல்லிய கதையின் முறைமையை இராமா?
நீ கேட்பாய். ‡ — நாசத்தொழிலை செய்யாநின்ற
காலனானவன், யமனுடனேசொல்லும் ஞாபங்களை
யாமறிந்தேம், மேலான மனுவினுடைய முடிவில்
சுகங்களைத்தையும் புசித்தெழுந்த சோம்பலில்
லாத காலனானவன், பிரமாவையும், செகுத்தற்கு
எத்தனஞ்செய்த அச்சமயத்தில், துக்கமில்லாத
காலனது முகத்தைப்பார்த்து உயர்வாகிய இயம
னிலைகளைச் சொன்னான். * — சமானமில்லாதபிர
மாகாயமே நிரூபலாகாரமாயிருக்கின்ற எதிரில்லா
தபிரமாவை அழித்தற்கென்று, நினைக்கின்றநினைவு
எளியின் முடியுமோ, பிரகாசிக்கின்ற ஆகாயமே
வடிவமாய் பூதவடிவமில்லாதவனுய் முன்சொல்லி
யசங்கற்ப புமாளைப்போல நசியாமல் பிரமதேவ
னும் பிரகாசிப்பன். § — சிதாகாயமாகியும், தனிமை
யாகியும், முதலும், மத்தியும், அந்தமும், இல்லாத
தான சயம்பாயிருக்கின்ற பிரமமானது, அடுத்திரு
க்கின்ற தனதுசங்கற்பவசனத்தினால் பிரமாணமான

† இ-ம். சஞ்சிதவினை காரணமாகவதியாமல் ஞானன் காரணமாகவதித்த
லாற் பூர்வகன்மமகப்பட வில்லையென்பதாம்.

¶ இ-ம். சிதாகாயத்தினிமித்தகாரணமுஞ் சககாரிகாரணமுமின்றி யுபாதா
னகாரண மாத்திரமாயுதித்தவனுதலாற் காரியமும், காரணமும், காரணகாரிய
மும் மாண்கன்மமுமின்றி நித்தியனுயிருப்ப நென்பதாம். [னதாம்.

‡ இ-ம். பிரமத்திலுண்டான பிரமனையே யோர்ப்பருடனாக வருவகப்படுத்தி

* இ-ம். பிரமனது ஸ்வரூபத்தையுணராமற் கெடுக்கநினைத்ததென்பதாம்.

§ இ-ம். பஞ்சபூதவடிவமின்றிச் சிதாகாயமேவடிவமாகப்பிரகாசிக்கின்றதாம்

உ.க. பிரமணக்
குச் சிறுவர். பாதி
தொழில் இருக்க,
பொதுகைசீரில்
லாதகாண மியா
தெளிவர்.

உ.ச. இதுவுமது.

உ.ஞ. சகத்தைச்
சிறுவர். குரு மனோ
ரூபமியாதெளிவர்.

உ.க. இதுவுமது.

உ.க. இதுவுமது.

சரீரமுடையது போலவும், நிலையாய் புருஷனைப் போலவும், இஃதுண்ணாமலினால் பிரகாசிக்கும், பிரகாசியாத வந்தியாபுத்திரனைப் போல வடிவில்லாததாகும். § — இப்படி யென்று மிருத்துவுக்குருமன்சொன்னான் என்ருகையிய வளிட்டாது வதனத்தையப்பா ர்த்துநின்றதான ஆதிவாய்சரீரமாயும், பிரகாசித்த ஆதிபொதுகைசீரமாயும், பொருந்தியசரீரங்கள் ஆத்மாத்களனைத்திற்கும் இரண்டிவந்தமாயிருக்க, பிரகாவுக்கு ஆதிவாய்சரீரமாயிய ரூட்சமசரீரமொன்றான தென்னவென்று இராமன்கேட்க, — பிரகாசகாத்நினை வுண்டாயி வலகமுண்டாகுஞ்சிவங்களுக்குக் காரணமாகப்பொருந்துகின்ற தனால், சிவங்களைத்திற்கும்பொருந்தியசரீரம் இரண்டேயாயும்; மேலானபிரமஸ்வரூபத்தைத்தவிர சொல்லப்படாதகாரணம் மேலில்லாததினால்வேறுகவுதியாதபிரமனாகுஞ் ஆதிவாய்வானதுருசரீரமாகப்பொருந்துமாம். § — உலகத்துக்குக் காரணமாகிய பிரமனிதத்தில் அமையகவுண்டாயின்ற மனதின்ஸ்வரூபமாகியகமுண்டாயிப் பாகுதபடியால், அப்படிப்பாகியசகங்கனியாகு, மனோரூபமேயென்று அன்போடுசொன்னவளிட்டமுனியைப்பார்த்து, சகமென்னுமாயை மையகாமனதினது உருவத்தைப்பாருத்துச் சொல்லுமென்றபிரமன்கேட்க, வளிட்டமுனிசொல்லுவார். § — அறிக்கையாய்வுமருவாவில்லாததாயும்தவிர நுகனிலுஞ் சேர்ந்திருக்கின்ற தனித்தமனதுக்கு காரணத்திரமேயன்றி அனைத்துமனதுக்கு வாய்த்தையப்போல அகத்திலும், புறத்திலும், வடிவாவில்லாததாகும்; குற்றமற்ற மெய்யும், பொய்யும், என்வின்ற வஸ்துவில் பொருந்திய தோற்றமே மனதாகும், தொடர்ந்த சங்கற்பமானது எங்கேயுள்ளதோ உண்டாவின்ற மனதும் அங்கேயுண்டானதாகும். — மனதினதுவடிவம் சங்கற்பமேயாம், இவ்விரண்டு மென்தோறும், அகர்த்தமும், மேலகமும், மலமும், பங்கமும், அறித்தையும், மாயையும், தமகம் முதலான கட்டமாயிவாமங்கள் சங்கற்பத்துக்குத் தருந்த காரணமவாம், இச்சங்கற்ப நளிக்

§ இம், ஆதிமத்தியாக்தாதிதமான வயஞ்சைதன்னியமே தனதுவசை சத்தியினால் வடிவமுள்ள அப்போலத் தோற்றினது, அதுபிரமமேயன்றி மாமருபமென்பதாம்.

§ இம், உலகத்துக்குப்பிரமமுதானதானகாரணமாயைவாலாதிவாய்சரீரமும்சகத்து, சகாரிகாரணமையால் ஆதிபொதுகைசீரமுமாக இரண்டாய்பிரமாய்குருப் பிரமமேயானமையா லாதிவாய்சரீரமொன்றே வாமென்பதாகும்.

§ இம், சகமாகத்தோற்றுவின்ற பிரமசங்கற்பத்தை விசாரித்ததாகும்.

உ.அ. ஆத்மாயெ
ந்தவிடத் தெப்படி
விளங்குகின்ற தெ
னின்.

உ.க. மனோராச
முண்டாகுங் கால
மியாதெனின்.

உ.உ. ஆத்மஸ்வ
ரூபவிலக்கணமியா
தெனின்.

உ.க. ஆத்மவிலா
சமியாதெனின்.

கில், பருத்ததிரிஸ்ய திருஷ்டியுநீங்கும், பிரமஸ்வ
ரூபமானது ஒளிவிட்டுப்பிரகாசிக்கும். † —சராச
ரமென்கின்ற சமஸ்தத்தின் சாயையானது புணர்ந்
தும் புணராமல் கேவலமாயிருக்கும், கண்ணாடியா
னதெப்படியோ அந்தப்பிரகாரமே சைதன்னிய
மாத்திரம் பிரகாசிக்கும், கம்பனைப்பொருந்திய நீரா
னென்பது முதலாகக் காணப்பட்டனவாகிய வேற்
றுமைகளைத்து மடங்கி, அற்பமாகிலும் திரிஸ்ய
மானது சேடமின்றிநிச்சிகில், அந்நிச்சிப்பே ஒப்பற்ற
கைவல்யநிச்சயமாம் ‡ —சொற்பனங் கொடுக்
கின்ற சொற்பனத்தைப்போல, பார்ப்பதற்கு வரு
வமில்லாதமனது இல்லாததிரிஸ்யவஸ்துக்க ளை
த்தையுங்காட்டும், ஒன்றிலுந்திரியாத மனமானது
சஞ்சலசத்தினால் பிரகாசிக்கும், சஞ்சலிக்கும், க
லங்கும், செல்லும், திரும்பும், வீணாகப்பொருந்தி
ய களிப்பின்மிகும் அகங்காரத்தை யடையும் வே
று வடிவமாகிய மகாப்ரளயம் பொருந்துங் காலத்
தில் ஆகாயமுதலிய சகலவஸ்துக்களும், ஒருங்கே
யழிந்து பூரணமானசாந்தமே மிச்சமாம். ¶ —அத்
தமானமாகாத சுயஞ்சோதி யென்னும் சூரியஸூ
யும், எல்லையற்றதாயும், அற்பதுன்பமு மில்லாததா
யும், உற்பத்தியில்லாததாயும், எவ்விடங்களினும்
எக்காலத்திலும், சகலமாய் சகலத்தையு முண்
டாக்கியும், சகலமும்விடுபட்டதாயும், வியாபித்தி
ருக்கின்றமுதன்மையானபிரமஸ்வரூபமானதொன்
றுள்ளது. § —வசனாதீதமாயும், சத்துக்களால் வச
னிப்பதாயும், பிரமமுதலிய கற்பிதமாகிய பலநா
மங்களிடப்பெற்று, மிகவுமறிவுள்ள சாங்கியர்கள்
ஆத்மாவென்றும் பரிசுத்தவேதாந்தஞானம்விளங்
கினவர்கள் பிரமஸ்வரூபமென்றும், குற்றமற்றவிஞ்
ஞானிகள் விஞ்ஞானஸ்வ ரூபமென்றும், சூனிய
வாதிகள் சூனியஸ்வரூபமென்றும் உரைக்கப்படு
வதுமன்றி, சூரியப்பிரகாசத்துக்கும் பிரகாசமாயி
ருந்து யாவற்றிற்கும் பிரகாசத்தைக்கொடுத்துபிர

† இ-ம், சங்கற்பரூபமாய்ச் சடசித்துக்களிற் சஞ்சரிக்கின்ற மனதுக்குமோ
கமுதலிய நாமமாத்திரமேயன்றி யுருவமின்றென்பதாம்.

‡ இ-ம், சகமுதலான பேதபாவனை நீங்கியவிடத்தில் தானாய்விளங்குகின்ற
வஸுபவமே சுயம்பிரகாச மென்பதாம்.

¶ இ-ம், மித்தையானமனது மித்தையான ஜகத்தைக் காட்டிக்கொண் டிரு
ந்து அத்தியந்தப்பிரளயத்தி னசிக்குமென்பதாம்.

§ இ-ம், உதயாத்தமனமின்றி சுயமாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற பிரமம்சர்வவியா
பகமான சத்தாமாத்திரமா யிருக்குமென்பதாம்.

௩.உ. ஆத்மவிவ்
காரமியா தெலின்.

காசிப்பித்துப் பிரகாசரூபமாய் விளங்கும். † —
வசனிப்பவனாயும், ஆராய்வவனாயும், கேட்பவனா
யும், பார்ப்பவனாயும், புசிப்பவனாயும், நினைப்பவனா
யும், சுகத்தில், தேகத்தில், திடமாகப் பொருந்தியும்,
பொருந்தாததாய் நிரூபித்த வஸ்துவிலினின்றும்,
ஞரியப் பிரகாசத்தைப்போல ஞானப்பிரகாச முண்
டானும், ஆகாயத்தினின்றும் வாசனை பொருந்திய
மனதேவராகவும், இத்திரியங்களே புட்டங்களா
களும், ஆண்டங்களே காயாகவும், உதயமாலும், மச
ையென்னும் வல்லியை அசைக்கும் நிலமாயும்,
குற்றஞ் செய்யாவின்ற சரீர சம்புடங்களுக்குள் இ
ரத்தினமாய் நிரூபிக்கும் புரியட்டகசரீரத்தை, சித்
தானது போக்குவாளைச் செய்விக்கும். ‡ —பரி
புத்தஞானமாதலால் ஆதாரிதரந்த வாகாயமாம்,
ஆப்பிரகாசமே எவ்வாறுதவையும், பாவனைசெய்த
போது அவ்வாறுதவையே உளதாயிருக்கும், அந்த
ஞானத்தில் திரிபுனமும், கானற்சலம்போல எப்
போதும் உண்டாகுகெடும், இவ்வாறாவையும் செய்
தும் தானிவ்வாறாவையும் செய்யாமல் இருந்தபடி
யிருக்கும். § —நிரூபிக்கப்படமான ஆத்மஸ்வரூபத்
தில் உலகத்தினுற்பத்திலையான இவைகள் கேரோ
புண்டாகளில்லை, விகற்பமேயும் பொருந்தாத பரா
பரமாயிவ் அவ்வாறுதவையே பிரகாசிக்கத்தரித்தால்
பெரிய மனோபந்தமும், சந்தேகங்கெடும், சுகல
கருமங்களுங்கெடுவென்று முனிவர் சொல்ல, இரா
மர், ஐங்குருக்குள்ளே மஹாமேருவானது துழைந்
தாலல்லவோ பிரமாண்டமானது அணுவிற்குண
வானபிரமத்தி லாடங்குமென்று கேட்டது. * —அரிய
தவத்தைபுடைய வரிஷைச் சொல்லுவார், ஆத்ம
ஞான சாஸ்திரங்களினாலும், சாதுக்கள் சங்கத்தி
னாலும், மாதத்தினுல்லாமல் தினங்களினால் இக்
சங்கைக் குத்தாந்தெரியும், பலசாஸ்திரங்களினது
நிச்சயமும் இவையெய்தும், இவ்வாறுதவமுள்ள இக்
தையை விசாரிப்பில் பிட்டையோடு பூரணஞா
னத்தை விபாபகமாய் பிபாபங்களுக்கும் கற்பித்தக
மானது இருக்க, ஐயங்கும் கேட்காவிவன்முத்திபத
த்தைபாடையாலும், இச்சிவன்முத்தியே விதேகமுத்

௩.க. ஆத்மவிவ்
காரமியா தெலின்.

௩.ச. ஆத்மவிவ்
காரமியா தெலின்.

௩.௩. அநிஷ்ட
மாமன பிரமத்திற்
சுகத்தெப்படியடங்
குமெனின்.

† இ-ம். அகோசமானபிரமம், அவாவர் நிச்சலத்தபடி. வ்ளக்குவதனநி
யும் பாவனையும் பிரகாசிப்பித்தென்ற வஸ்துவப்பிரகாசமாய் விளங்குமென்பதாம்.
‡ இ-ம். பாவமாய்விளங்குவின்றபிரமத்தனது சித்தத்தியிவ்வண்டானமாய்மு
தலையிவ்வைத்தெய் மாட்டிவிக்குமென்பதாம். § துஞ்செய்யவில்லைமென்பதாம்.
§ இ-ம். சித்தானதுபாவித்தவாமாய் விளங்குவதன்றியுந் சிஞ்சுபாபிகளைச்செ
* இ-ம். பிரமத்திசனத்திற்சங்கற்பமுதலிய வண்டங்களடங்குமென்பதாம்

௩௬. சீவன்முத்த
நிலக்கண மிபாதெ
னின்.

௩௭. இதுவுமது.

௩௮. இதுவுமது.

௩௯. விதேகமுத்
நிலக்கண மிபா
தெனின்.

௪௦. இதுவுமது.

¶ இ-ம். அணுவுக்கணவான பிரம்மசத்துக்கு மகத்தென்கின்ற சுருதியுத்திய
னுபவத்தாற் பரோகாஞானமுண்டா யதனாற்சமாதியைக்கொண்டு அபரோகா
ஞானமுதிக்கிற் சுசமிருந்துமில்லாமற் சீவன்முத்தி யுண்டாமென்பதாம்.

§ இ-ம். அபரோட்சாணுபவமுள்ளதே சீவன்முத்தித் தன்மையென்பதாம்.

† இ-ம். யாக்ஷக்ஷயுந் கூடாமற் சித்தியாயிருப்பவனே சீவன்முத்தனென்

‡ இ-ம். சீவன்முத்தர் சகசாணுபவமாய் விபகரித்ததாம். [பதாம்,

தியாம் என்றார். ¶ —இராமர், விதேகமுத்தியை
யும், சீவன்முத்தியையும் நல்ல பழமையான சாஸ்
திரமார்க்கத்தில் யான்முயற்சிக்க சொல்லுமென்று
கேட்க. வசிட்டர்சொல்லுவார், வலிமையான பல
விபகாரங்களில் கூடியும், சிதாகாயமானது பிரத்தி
யக்ஷமாய் திரிஸ்யந் தோற்றாததான வகையை யு
டையவர்கள், சதாநந்தம் பொருந்தவருகின்றசீவன்
முத்திப்பதத்தை அடைந்துயர்ந்த சுபாவமுடைய
வர்கள், § —வாராரின்ற ராகத்துவேஷாதி களி
னால் உண்டாகின்ற விகாரஞ் சேர்ந்தும் ஆகாயத்
தைப்போல மிகவுஞ் சொச்சமானவர்கள், ஆகம்
பாவமென்பதில்லாமல் தொழில்களைச்செய்தாலும்
விட்டாலும், அதிலமுந்தாதவர்கள், உலகாசாரங்
களைச் செய்தாலும், பிறரைப்போல அதைப்பார்த்து
குளிர்த்த தன்பையைச் சார்ந்தவர்கள், பிரகா
சித்தின்ற மனமும், கருத்துமிருந்தும், அற்பமும்
பற்றில்லாதவர்களும்; † —துன்பங்களில் மூழ்கி
இன்பங்களில் மேற்கொள்ளாத அறிவினிச்சயமே
இயல்பானவர்களும், அடைந்த சுழுத்தியவத்தை
யில் சாக்கிரமாயி சாக்கிரத்தில் ஆண்டில்லா திருக்
கின்ற வாசனையின்ற சுழுத்திஞானத்தை பொருந்
தினவர்களும் மேலானசமமாகி, சகத்தினால் பயப்
படாமல் சகத்தையும் பயமுறச்செய்யாத மகான்க
ளும் சம்சாரபந்தமற நற்சிந்தனையிருந்தும்சிந்தனை
யில்லாதவர்களுமாகிய இவர்களே, சீவன்முத்தர்க
ளாம். ‡ —நிச்சயமாகிய இந்தச்சீவன் முத்திபதத்
தை நீங்கி சரீரநித்தால், பூரணமான காற்றான
து அசைவற்றாகாயமா யிருப்பதுபோல, விதேக
முத்தியையடைவன். அதனியல்பானது, நலியாது
மறைவுபடாது தோற்றாது சமீபமன்று, சேய்மை
யன்று, நடுங்காது, முடிவில்லாது, யானன்று, பிற
னன்று, ஒன்றுமன்று. —இருளுமல்லாமல், பாகா
சமுமல்லாமல், அலைவுமல்லாமல், பிரமாணமு மில்
லாமல், ஒருகுணமு மில்லாமல், ஒன்றுக் கொன்று
பொருதுகின்ற பஞ்சபூதங்களும் நானாவிதமான
வஸ்துக்களும் அல்லாமல், நிறைந்திருக்கின்ற பூர
ணஸ்வரூபமாயும் உருவமு மில்லாமல் அருவமு

சக, வஸ்துவினி
லக்கண மியா தெ
னின்.

சஉ. இதுவுமது.

சங. இதுவுமது.

சச. இதுவுமது.

மில்லாமல் சத்துமல்லாமல் சத்த சத்துமல்லாமல்
ஏகமாயும், வாராநின்ற ஞானுரு ஞான ஞேயங்க
ளின் மத்தியிற்றே ஞானுவதை நீ மதவாமல் வரை
யறுத்தறிவாய். ॥ —அத்தன்மையாகிய சிதநந்த
மான பிரமஸ்வருபத்தை, ஞானம் பூரணமாம்பொ
ருட்டு விபரமாயனுக்கிரகஞ் செய்வாயென்றுகேட்
ட அழகுள்ள இராமருக்கு, வசிட்டமுனிசொல்லு
வார் ; மகா கற்பம்வந்தபோது எவ்வகைப்பட்ட
காரணங்களுக்கும் காரணமான பிரமஸ்வருபமே
பரகாசிக்கும், விடையங்களைக் கிரிகிக்கின்ற மனோ
விருத்தியை நீக்கி அகங்காராத்மாவைக் கொடுத்த
தால்நாமமற்ற பிரமவஸ்துவாகும். † —எதிரிட்ட
றிகின்ற சகத்தைப்பாராத சிவசைதன்னியத்தை
அப்பிரமமாகச் சொல்லலாம், பரவிய விடயங்களை
யனுபவித்தும் அனுபவியாதமனதை அப்பிரமமா
கச்சொல்லலாம்; உண்டானவிடையஞானமும், சூரி
யாநிப்பகாசமும், மனமும், திரிஸ்பமுமாகிய இவை
களின் சர்வசாக்ஷியாகிய அறிவை அப்பிரமமாகச்
சொல்லலாம் ; கருமங்களைச்செய்தாலும் மலைபோ
லிருக்கின்ற நிச்சயத்தை அப்பிரமமாகச் சொல்ல
லாம். ‡ —அந்தமும், சொற்பனமும், சடமுமில்லாத
நீண்டயோக நித்திரையானது அவ்வஸ்துவாகும்,
முன்றாகி நெருங்கிய ஞானாவும் அறிவும் விடய
மென்னும் திரிபுடியானது உண்டாகி யடங்கும்
ஸ்தானமானது அவ்வஸ்துவே யாம் ; பூதாகாயம்
அல்லாததாயிருந்தும், ஞானாகாயமான நிலைமையா
னது, அவ்வஸ்துவாகும் ; சித்தமும், புத்தியும், ம
னமுமாகிய விவைகள் நீங்கி மரங்களைப்போல பெ
ற்ற உள் ஞானர்வானது, அப்பிரம ஸ்வருபத்தை
ஒக்கும். § —பிரமாவோடும் விஷ்ணுவும், உருத்தி
ரனும், சதாசிவனும், தேவேந்திரனும், சூரியனு
மாகிய விவர்கள் உபசார்தர்க ளாகின்றகாலத்தில் ;

॥ இ-ம் சர்வமும் பிரமமயமான வபரோக்ஷஞானம் சாட்சாத்காரமாய்
விளங்குமனுபவமே விதேகமு தியென்பதாம்.

† இ-ம் அத்தியந்திகப் பிரளயத்திற் சத்தாமாத்திரமாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற
பிரமம் அகம்பாவமற்றவிடத்தி லகோசரமாய் விளங்குமென்பதாம்.

‡ இ-ம் திரிஸ்பதிருஷ்டியின்றித் திருக்குதிருஷ்டியிற் சிவிகின்ற சீவனும்,
விடயானுபவமின்றி யாத்மானுபவமா யனுபவிக்கும்மனமும், திரிபுடிக்குச்சாக்ஷி
யானவறிவும், ஸ்வானுபவத்தினால் கன்மங்களைச்செய்துஞ் செய்யாமலிருக்கின்
றநிச்சயமும் பர-ளர்த்த ஸ்வருபமேயென்பதாம்.

§ இ-ம் அறிதயிலும் திரிபுடியினதாரமும் ஞானாகாசமும் அந்தக்காணஞா
னமின்றிசுழந்தி ஞானமுள்ள தாவரவறிவும் பிரமஞானத்துக் ஞுவமானமாகச்
சொன்னதாம்.

மேன்மையில்லாத உபாதுகளியாவையும் விடுபட்டுப் பிரபோசனமில்லாத உலகமென்கின்ற இச்சை விட்டு ஞானமயமாகிய பிரமஸ்வரூபமானது, மேலான நிர்விசுர்பஸ்வரூபமாய் எங்கும் பரிபூரணமாய் நிறைந்திருக்கின்ற சிவஸ்வரூபமாய் ஆகியுள்ள தமையிருக்கும். §—

ஞானவிண்மகன் கதை

முற்றிற்று.

லீ லை க கை த்

அவதாரிகை.

முற்கதையில், சுயஞ்சைதன்னியனான பரமாத்மாவே சிவேஸ்வர சுகமாகத் தோற்றப்பட்டாலும், அவை அப்பிரமத்துக்குப் பின்னப்பட்டாமையைக்காட்டி, அச்சைதன்னிய வல்லாசுமாயுண்டான மனோமாயையின் பலவானதுற்கிடனாக னுசாமர்த்தியங்களைப் பிரகாசமா யறிவித்து, அம்மாயையை நிவிர்த்திப்பிக்கும் பொருட்டு லீலைகதையைச் சொல்லுகிறார்.

க. லீலை பதுமன் குண நிருபணம்

இவ்வருத்தத்தில் சந்தேகத்தீர்த்து விஸ்வரூபமாய் புகழ்பெற்றது; ஒரு பழமைபான கதையை இராமா? நீ கேட்பாய்? பூமியின்கண் சத்துவஞான முற்றிற்று விவேகம்பெற்றவன், விசயாவஸ்தானிவிக் கின்ற புயத்தை யுடையவன், பதும நாமத்தை யுடைய வோரரசனாவன்; அவ்வரசன் மனைவியான வள் அவர் மனதுக்கினிவையான குணந்தையுடைய லீலாநாமத்தை யுடையவளாம். — அவ்வரசனது சாராயப்போலவும், மனதைப்போலவும், நிமிவற்ற அந்தலீலையானவள், நல்லகணவன் சாராயனமில்லாமல் நல்ல எவ்வனமுள்ளவராய் எப்போதுங்கூடச் சுவைக்க என்னவுபாயமென்று பழமைபான சதுர்வேதப் பிராமணர்களுக்குச் சொன்னார். அதற்கு, § — செபங்களுந் தபசுகளுந் முதலிய வனைத்தும் மீத்தியைக்கொடுக்கும், உலகங்களில் மரித்தலை யாவருக்கும் நீக்கக்கூடாது என்றாணர்கள் சொல்ல, இந்த லீலைநித்திரப்பான், நமதுநாயகனிறத்தற்கு முன்பு நாமரித்தால் நமக்கோர் வ

§ இ-ம், சிவேஸ்வரசுகமென்னும் வாசனாகையிடுமிருவிசிற்ப ஞானமான சிவஸ்வரூபமென்பதாம்.

† இ-ம், சத்தந்தைவிட்டு நீக்காதகருத்தை விருப்பினதாம்.

ச. இதுவுமது.

ரு. சரஸ்வதியை
மூர்த்தியாகக் கொ
ண்டு உபாசித்தல்.

க. பிரசன்னமா
னவுபாசனமூர்த்தி
யைத் துதி செய்தல்

எ. தேவியனுக்கி
ரகித்தல்.

அ. காலசக்கிரத்
தினால் ஆயு ணீங்
கல்.

க. சத்தன் பிரிந்
த விசனத்தைத்தே
வி மாற்றாது.

ருத்தமுமின்றி, நிர்வாண சுகமான துகிடைக்கும்.—
என்னுநாயகன் முன்னேயிறந்தால், அச்சிவாத்மா
வை, இம்மனையில் வசிக்கும்படிசெய்து, அச்சிவன்
என்னைச் சந்தேகாதித் துப்பார்க்கப் பூரணநந்தத்தை
அடைந்திருப்பேன் ; இந்நிலைவரும்பொருட்டு வே
தார்த்தங்களைப்போதித்த சரஸ்வதியினது பாதங்
களைதுதித்து, தேவதிரஞ்செய்வேன் என்றுநினை
த்து. † —தன்னரசனுக்குச் சொல்லாமல் நல்ல
மந்திரங்களிலும், நல்லசாஸ்திரங்களிலும், வல்ல
மையுடைய பெரியோர்கள் அனுக்கிரகஞ் செய்த
மார்க்கத்தினின்று, தேவனையும், பிராமணனையும்,
ஆராதித்து, அசனத்தை திரிதாத்திரி நீங்கிய நான்
காந்தினத்தில் ஓர்போது கொஞ்சமாகப் புசித்து
இனிதான் நித்தையினால் பத்துமாதஞ் சென்ற
காலத்தில். —ஆகாயத்திற் றேறன்றிய பூர்ணசந்திர
னைப்போல நிறத்தையுடைய சரஸ்வதியானவள்,
சந்தேகாதித்துப் பிரத்யக்ஷமாய், லீலையே? நீ விரு
ம்பிய காரியமென்னவென்றுகேட்க? நீண்ட சநந
மாகிய அக்கினிக்கு நீங்காத சந்திரகிரணமே, ம
னோ னுக்கமென்கின்ற இருட்டை நீக்குகின்ற சூரி
யப் பிரகாசமே, என்று பதத்தைத்துதித்து, —
என்கணவனிறங்கில் அந்தச்சிவன் இவ்விட்டி
லிருக்கவும், பிரத்யக்ஷமாகும்படி. உன்னை நினைக்
குஞ்சமபத்தில், என் முன்னே பிரத்யக்ஷமாக
வும் ஆகிய விரண்டு வரங்களையும் அனுக்கிரகிக்
கவேண்டுமென்று லீலையேட்க ; நல்லசரஸ்வதியான
வள் கிருபையுடனனுக்கிரகித்து சுகமாயெழுந்தரு
ளினாள். ‡ —பசுத்தூடன் மாதமும ருதுக்களு
மாகிய வண்டில்களுங்கூட, தினங்களாகிய மேற்
பாப்புகளுஞ் சேர்ந்தவருடமாகிய வெப்பற்ற வச்
சரக் கணப்போதாகிய அந்நிலவும், ஆதிமுதலான
விவைகளையுடைய காலசக்கிரமானது வேகமாகச்
செல்லவும். —ஆனந்தமானது எல்லே யறும்படி.
லீலையானவ எரிருந்தகாலத்தில், தனது நாயகன்
சிதித்துதினத்தில் மரணமடைந்தான். ஓதிமத்துக்
கொப்பான லீலையானவள், சோகாக்கினி பெயிக்
கின்ற வெப்பம் பொறுக்க மாட்டாளென்று சிவன்
பிரிவதற்குமுன்னமே பிரத்யக்ஷப்படாமல் ஆகா
யத்தினின்றுக் கொண்டு சரஸ்வதியானவள் இந்த

† இ-ம். சத்தைவிட்டு நீங்காத சித்தே யாதந்தமாதலால், அஃதைப் பிரிவற்றி
ருக்கும் யுத்தினையக்கருதினதாம்.

‡ இ-ம். விரும்பினவண்ண மடையும் வாதத்தைப்பெற்றதாம்.

க௦. சத்தன்புரிந்
தவிடத்தும் பிரியா
திருக்குமுத்தியுரை
தல்.

க௧. விசேடத்
தோடுஞ் சேர்ந்திரு
க்க விரும்புதல்.

க௨. விரும்பின
தடையத்தேவி மத்
தியக்த ஞானத்தை
யுபதேசித்தல்.

க௩. மத்திய கத
ஞானம் விளங்கு
முத்தி யுரைத்தல்.

க௪. நிஷ்டைகூ
டல்.

க௫. சத்தன்பேத
பாவனா ரூபத்தைத்
தரிசித்தல்.

லீலையின் மோகத்தைக் கெடுத்து. — மரணம
டைந்தவரசனை புட்பங்களினால் ஐமடிவைப்பாய்,
பொருந்திய புட்பங்கள்வாடும், சரீரங்கெடாது, சீவ
னங்காமல் சொன்னமயமான அந்தப்புரத்தை அ
டைந்திருக்கும், இவ்வரசனதுபுயத்தை பொருந்
தி சீக்கிரம் துக்கந்தீரக் கடவாயென்றருளி சரஸ்
வதிமறைந்தனள். † — அசரீரியானசரஸ்வதியின்
வசனப்படிக்கு அரசனைப் பூவினால் மறைத்துவை
த்தாள்; பிரியாத வுயிரையுடைய லீலையானவள்,
உள்ளத்தின்கட் சிந்திக்க, சீக்கிரத்தில் வந்தவனா
கிய சரஸ்வதியையோக்கி எனதுநாயகனை பிரிந்து
வாழ்வதுகூடாது, அவர் சேர்ந்தவிடத்தில் சீக்கிர
த்திற் சேர்ப்பாயென்று லீலைசொன்னாள். — மன
காயமும், பூதாகாயமும், களங்கமற்ற ஞானகாய
மும், என்கின்ற மூன்றாகாயத்தில், முந்தினவிரண்
டாகாயமு மில்லாமலிருக்கின்ற மகத் தானசிதாகாய
மானது, காணப்பட்ட வொருவஸ்துவில் அடை
தலைவிட்டு, மிகவுந்தெளிவாக பக்கத்திலிருக்கின்ற
வொருவஸ்துவை யடைந்தால், அப்போது மத்தி
யகதமான சிதாகாயமாம். ‡ — சங்கற்ப சமூகங்கள்
ஒழிந்தால் சாந்தமாகவும், பரிசுத்தமாகவும், சகங்க
ளனைத்துமாகவும் விளங்குவதாகிய சிம்பரகாசமுத
யமாம். இவ்விடத்தில் எவ்வளவும் திரிஸ்யங்களில்
லையென்று வெறும்பொய்யென்றறிந்தால், அச்சம
யத்தில் அந்த ஞானத்தினால் அச்சிதா காயத்தை
யடையலாம். § — நமது கிருபையினால் அச்சிதா
காயத்தை யடையக் கடவாயென்று சரஸ்வதியனு
க்கிர கித்துச்சொல்ல, பின்வந்த லீலையானவள் நிர்
விகற்ப சமாதியையடைந்து, தங்களால் வசிக்குங்
கூட்டைவிட்டு நீங்கிய பறவைகளைப்போல, அவா
வுகின்ற மனமானது, களங்கமும் விருப்பமுமுள்ள
சரீரத்தை அந்தக்ஷணத்தில் நீங்கினபின்பு, ¶ —
தான் ஞானாகாயமத்தியில் ஒருபெரிதான பட்ட
ணத்துக்கு விருப்பமுள்ள புருடனைவன், பதினா
றுவயதுள்ள வீரமுள்ளவரசனாய் அரியணையின்
பேல் நெருங்கியவரசர்களும், நான்குபடைகளும்,
மிருந்தவாசையையுடைய ஸ்திரீகளும், புகழும்படி.

† இ-ம். பிரிந்தவிடத்தும் பிரியாதிருக்கு லீலையைப்பெற்றதாம்.

‡ இ-ம். சத்தனதுபேதஞானமறிவித்தற்கு அபேதஞானத்தைப்போதித்ததாம்.

§ இ-ம். பேதபாவநீக்கிச் சர்வம்பிரமம்மயமாய் விளங்கும் ஸ்வயம்பிரகாசமா
யின் சங்கற்பநிறைவேறு மென்பதாம். [விசேடஞானம் வெளிப்பட்டதாம்.

¶ இ-ம். தேவியனுக்கிரகத்தினு னிட்டைகூடி, சாமான்யஞானத்தினின்றும்

சித்தியி
வியைச்சி

வன் மரித்
ருக்க மறு
த தியாதெ

முன்சிருட்
பதி விக்கத்
கல்.

துவமது.

வீற்றிருக்கவும். —தனது பிராணநாயகனைப்பார்த்து அவனிருக்குஞ் சபையைடைந்தாள் ; மிகவும் திசயித்தாள் ; சபையைச்சூழ்ந்திருக்கின்ற மேற்கு வாயிலரசர்களும், கீழ்வாயில் முனிஸ்வரர்களும், வேதங்களில் வல்லமையையுடைய பிராமணர்களும், தென்வாயில் ஸ்திரீகளும், உத்தரவாயில் சதுரங்கசேனர்களும், ஏனையோரும், நல்ல பூமியும், மலைகளும், நகரங்களும், நாடுகளும், நதிச் சமுகமும், பலவஸ்துக்களுமாகிய விவைகளைப் போய்ப்பார்த்து, மின்னற்கொடிக்கொப்பாகிய லீலையாள்வள், திரும்பி தனதந்தப்புரத்திலுள்ள சரீரத்திற் புகுந்து, வெண்ணிறத்தையுடைய சரஸ்வதியை பிரியத்தோடும் சிந்தித்தாள். —பரத்தியக்ஷமான மேலானசிங்காசனத் தெழுந்தருளிய சரஸ்வதியை நமஸ்கரித்து, என்னுந்நாயகனுக்கு இறந்தபின், இத்திரிஸ்யமான சர்க்கத்தைக்காட்டிலும் முன்போலவே பந்தமுள்ள பிரமாத்மகமாகியும், அமூர்த்தமாகியுமிருக்கின்ற வேறான சர்க்கமானது உண்டான பிரகார மிப்படிப் பட்டதென்றும், இச்சர்க்கத்தினுடைய சத்தியத்துவபிரமை நீங்கும்பொருட்டும் அருள்வாயென்று லீலைகேட்கவும், சரஸ்வதியுரைப்பாள். முன்னுயர்வான பிராமண சிருட்டியின் அரசுப் பிராந்தியினளவே பதுமனென்னும் வடிவமான இந்தச்சிருட்டியானது வேறாகத்தோன்றினதா கும். ௧ —அவ்வண்ணமே உனது நாயகனுக்கு இரண்டாவதான விநோதசநம் உண்டாயிற்று, இதனது வரன்முறையைச் சொல்லத் தெரிந்து கொண்டுசங்கையுண்டானாகேளென்றுரைப்பாள். களங்கமற்ற நின்மலமான சிதாகாயத்தில், ஓர்பக்கத்தில் மாயாமண்டபமானது ஒன்றுண்டாயிருக்கின்றது ; அதிற் சொல்லுதற்கரிய ஆகாய மென்கின்ற மயிலிறகின் நிரையினால் மூடியிருக்கும் மகமேரு வாகிய கிளைகளையுடைய சொன்னஸ்தம்பத்தில் வசிக்கின்ற இந்திரன்முதலிய வுலக பாலர்களுடைய இந்திராணிமுதலிய ஸ்திரீகளென்னும் சித்திரப்ப டுமைகள் பதித்திருக்கும். —ஒருபக்கத்திலிருதி வியென்னும் புற்றுகளும், அவ்விடத்தில் வசிக்கின்ற சத்தகுலாசங்களென்கின்ற ஓடுகளுமுண்டாயிருக்கின்றன ; ஆசையுள்ள மரீசிமுதலான புதல்வர்

பர், அபேதஞான மிருந்தவிடத்திருக்க பேதஞானமான முன்சிருட்டி னுமயக்கமே இச்சிருட்டியாகி, இச்சிருட்டியின் மனோமயக்கமேமேற் றானதை யறிவித்ததாம்.

௨௦. இதுவுமது.

௨௧. முன்கிருட்டி
யினுமக்களும் அவர்
குணங்களு மு
ரைத்தல்.

௨௨. அவர் பிரா
ந்திரிபுணம்.

௨௩. இதுவுமது.

குழந்திருக்கின்ற, வார்த்துகழும் பரிசுத்தமுமுள்ள
பிரமாவாகிய ஒருபுருடன் வளிக்கின்ற இடமாகும்,
பெருமை பொருந்திய ஆகாசமென்னும் வேதனு
வில் சஞ்சரிக்கின்ற அழகிய விமானத்தைப்போல
தேவகீடங்களினது கூட்டங்களைப்பொருந்தும், ச
மீபமாகிய ஆகாயத்தில் வளிக்கின்ற சித்திரமுமுள்ள
கிய மசகங்கள் சப்திக்கின்ற மும்மென்கின்றசப்தம்
பொருந்தியிருக்கும். —தேவர்களும் ஆகாசங்களும்
என்கின்ற துஷ்டப்பிள்ளைகளினது செருக்குற்ற
விளையாட்டி வுண்டாகிய சப்தமாரமும லிருக்கும்,
இப்படியான ஒப்பற்ற மகாமாயா மண்டபத்தில்
அவ்விடத்தொரு பக்கத்தில் ஒருநிகராகிய ஒருநிர
கமத்தியில் பெருமைமிகுந்த வரைபென்கின்றஒரு
பூமியில், மலைகளினதும், நதிகளினதும், காண்க
ளினதும், மேலாகிய வளப்பரிசுறந்த விரிக்கிராம
மென்னுமொரு பட்டணமுண்டு, அதனிடமாக
வாழ்கின்றவன் அக்கிரியோத்தரத்தை யுடையவன்
பிராமணர்களில் மிகவு மேன்மையானவன். ॥ —

அழகிலும், செல்வத்திலும், வயதிலும், ஆடக்
கத்திலும், செய்கையிலும், கல்வியிலும், வளிட்ட
னுக்குச் சமமானவனவன்; அவ்வளிட்ட நென்று
சொல்லும்படியான குணம்பொருந்திய வறியவையு
டையவனல்லன்; நாமத்தினால் இவ்விராமனையும
வளிட்டநென்று சொல்லலாம்; அவன் துபதத்தைப்
பணிகின்ற அருந்திக்குச் சமமானவனவன்; அவ்வ
ருந்தியினது, அறிவையுடையவனல்லபொருந்திய
நாமத்தினால் உயர்ந்தவருந்தியவனவன், இவ்வளிட்ட
டனுக்கு நாயகி பூலோகத்திலிவனும் தெய்வலோ
கத்தி லன்னுமாம்; இவர்களுக்கும் சமமான வேற
ல்லை. — இவ்வருந்திபுருடன் என்னவசொல்லிய
இவ்வளிட்டனவன், அவ்வரையில் விளங்குகின்ற
தாழ்வரையில் முன்னொருநாளிருக்க, வேட்டை
மிமித்தம் அவ்விடத்தில் ஒரு விட்டத்தைப்போல
அரசன் படைகளுடன் முன்னேவத, அவ்வரச
னைப் பார்த்து வளிட்டன் யோசிப்பான். அரசர்கள்
செல்வம் மிகவுநன்மையாம், அழகானவுலகத் துக்கு
இராசாவாய்ப்படைகள் குழந்தாவா இரண்டொருநா
களைவிட எக்காலத்தில் சுகத்தை யடையவோம். —

வெற்றிக்கொடிகள் பெருங்குடும்பம். வெண்ணொற்
றக்குடையிழையில் வாழ்ந்து மகனிருடைய செஞ்சா

† இ-ம், முன்கிருட்டியை யறிவிக்குமிமித்தம், செல்வமார்க்கத்தி லுண்டா
னவத்சயங்களைச் சொல்லியதாம்.

ந்தணிந்த தனங்களில் படிந்திருப்ப தெத்தநான்,
முடிவில்லாத இப்பிரயோசனத்தை எப்பொழுத
வைவோமென்று நிறைந்தவானை ஆசனேக் கண்
டவென்றுமுதலாக உண்டாயிருக்கின்ற மனையடி
னையவன், இப்படி கொடுத்த தனது கண்டத்திலிரு
ந்தான். வார்த்திகளானது, தாராளமையச் சொந்த
பணியைப்போல அவனுக்குண்டாக, அவர் தேவி
யானவன், உண்டைப்போல பாதுகையெனக்கி எனை
விரும்பிக்கேட்ட சிவனவரீட்டினின்ற நிற்காத
வாத்தையடி கொடுத்தேன் ; பிராமணனாகியவன்
டனும் இராசபோக விசுவயோயின் மாணவன்...

உ.ச. இத்தித்தவ
டி.வமாதல்.

ந்து. § — அவ்விரட்டினவன், கொகாயத்தில்
சொகாய வடிவவாயிருந்தான். ஞானாகாய வடிவ
மான விரட்டினே முன்னாலில் இராசசெல்வத்தி
வெற்றிய மகிழ்ச்சியுறந்ததினால் ஆசனும் பொ
ருத்தி யிருந்தான். தவத்தையான பிதாமணன்வி
ரோதமாவதைக்கண்ட நாயகியானவன், துன்ப ம
டைந்து தவமனையில் இரண்டினிதமாகவினைத்து த
னதுகாலசீரத்தை சமனமான நாயகனுடன் பி
ரோதமாகத்தள்ளி, மேலான ஞான சீரத்தோடு

உ.இ. இதுவுமது.

அந்தநாயகனுடன் போய்ச் சேர்ந்தான். — இத்தன்
வையான பிராமணனாய் பத்திரமுன், வீதிம்,
பூமியும், வனங்களும், மலைகளும், சகலமும், அவ
விரட்டிலிருக்க, அவருக்கு பொருத்திய சிவனவிரி
ந்த விரட்டினவரும், விசுவயோயான சிவனும்
அந்த வீட்டிலிருக்கும், முன்சகத்தில் உண்டான
நாயகனாகிய அப்பிராமணன் னாசனாகி பொருத்தின
ன். அப்போது பரிசுத்தமான அருந்தியெனது
நாயகனான பிராமணன்விசுவயோ, அவன் மனைவியா
வியஅந்த மடவாயில்போன்ற பெண்ணைவன் நீதா
ன், § — புதுவையான சக்கரவாகுபன் கேக்கை
போலவும், பூமியின்கண் இடதுமாகத்தித் சேரும்
பார்வதி பாமேஸ்வரையப் போலவும், கன்னுள்ள
விரிப்பானது இருவருவாய் இவ்விரித்தி லாசா
விரெய்வின்மீதான் அந்த அருந்தியெனட்டோ; ஆ
கையால், முன்னுயிர்ப்போன்ற தெந்நியையுடை
யலேயாய்? முன்பிராமணனிருந்தபின் இராசவாகு
நிலைத்த பிரகந்தியைக்கருதினும், இப்பத்திரமுன்
டிபும் பிரகந்திராத்திரமோயும், சவந்திவிரிவாக

உ.க. முன்னுயிரி
வ்.டி.வினன்ன வடி
வமும் பிரகந்தியெ
னல்.

§ இம், சிவனவிரட்டினவன் மவ்விரட்டினவன், மேலுண்டான மனது
செல்லுத்தான செல்வன் வாய்பெற்றன கொண்டதும்.

§ இம், பிராமணன் சமனான ஞானமவ்விரட்டிருக்க, வீசெடஞானமே
யரசுதிருட்டியை யடைந்ததென்பதாம்.

உள. வசிட்டரது
சீலனங்களை நிக்,
இக்கனம் பத்மஸூ
னரொன்ப தெண்ண
மெனின்.

உ.அ. இதுவுமது.

உ.க. சிருஷ்டிக
ளின் பிராக்ரீரீங்க
தத்துவ முபதேசித்
தல்.

க.உ. இதுவுமது.

யம்போல வடிவமான விதேதசநம் உனக்குப் பா
காசமாகத்தோற்றியது, என்று ஸோகமா தாவாயிய
சாஸ்வதிகொன்னான். † — இத்தவசனக் கதைக் கே
ட்டவளவில் ஸீலையுரைப்பாள், தேவீ? அசுத்திய
மேசொன்னாய், இவ்விதப்படி. பொருந்தும், பிரா
மணன்மனையில் வசிக்கின்ற சிவனெங்கேயிருக்கின்
றது? இவ்விதத்து வேறுகருந்த நாங்களுக்கே
ததெய்கே? முன்பொருந்திய அந்த வேறுகருத் தி
ருக்கின் மவர்கள் அந்த நெருங்கியபுறமே, பத்து
திக்குகளும், முழுதும் கூடிவந்து இனிமையாக
இவ்விதத்தில் நாங்களுக்கின்ற வீட்டுக்குள்ளுப் பொ
ருந்தும்வழி பெய்விதமென்று கேட்டாள்? —

மதர்த்த இத்தவசனையானது ஒருகமினனுடை
யவொருபக்கத்தில் கட்டிப்படுமோ? மகம்மேயுவா
னதுவந்து ஒரு தாமசாவிதைக்குள் நுழைந்திரு
ந்து ஓர்வண்டின் குஞ்சால் மிகவுருகியுமா? மசக
மானது கோபித்து அடித்து போர்செய்ய மிகுந்
கள் பலவற்றுடன் பயம் தோரணவுக்கு ணுணையு
மோ? சொல்லிய உனதுவசனம் இவ்வண்ணமே,
ஒன்றாகும் பொருந்தாதென்று ஸீலை கூறவும்,
தேவிகூறுவாள். — நாம் பொய்சொல்லவில்லை;
இதனுண்ணையை சொல்லக்கேட்டாய். என்னோ
யொத்தவர்கள் எவ்வாறியதினும் சத்தியமாகக்
கொள்ளுவதென்பது பேதில்கார்கள், பிராணணு
டைய சிவனானது அவனகரத்திலுள்ள மனையில்
அதிரிஸ்யமாய் வசிக்கின்றது இந்நாடுகளும், இப்
பத்மவசாங்கமும்; ஞானகாயருபமேயாய், இவை
யனைத்தையும், மைதிட்டிய கண்களையுடைய ஸீ
லாய்? அச்சிதாகாயமே வடிவவாயிய அவ்வாறிட
னே சந்தோஷித்து மனுகாயத்திற் பார்ப்பான். ‡ —

புறமையாகிய அந்தகிரீஷி, இப்பொழுது நான்
னக்குத்தோற்றமில் வேறுவிதத்தோன்றும், நானாவி
தமானசாக்விசுபுரணம் சொற்பனத்திற் தோற்ற
த தன்மையையுடைய, அந்தவசிட்ட ஸ்புரணத்தி
ன்மன்மைதோற்றமில், இப்பொழுது ஸ்புரணத்தின்
ன்மைதோற்றம், தானாகியசத்தினால் பாகாவிக்கின்
றமுற்கூறியவியாபகமான ஞானகாயத்தில், ஒரு
னித்தபக்கத்தில் மனோசங்கற்பத்தினால் கண்ணாடி.

† இ-ம், முன்வசிட்டபிராக்ரீரீயே பதுமனுவும், அப்பதுமப்பிராக்ரீரீயே, விநி
சதனுகுமானதேயனறி, எதார்த்தமாயினர்களுக்கேதேர்வடி வமுயின்மென்பதாய்

‡ இ-ம், சர்வமூச் தானாயினர்களுக்கின்ற சைதன்யமே, தனதுபேத ஞானத்தி
னற் பேதஞானத்தைத் தானாகப்பார்க்குமென்பதாய்.

நக. இதுவுமது.

நக. எண்ண
மருக தின மான
தென் னனமெனின்.

நக. இதுவுமது.

நக. இதுவுமது.

யில் அடித்தசாயை ப்ரகாசிக்கின்றதுபோல, கழன
மாயிருக்கின்ற இவ்வுலகமானது தோற்றும் + —
ஒளியுருவாய் பொருந்திய உலகங்களனைத்தும்
தெளிந்த பரமானுவாகிய ஞானஸ்வரூபத்தில் ப்ர
காசமாக உள்ளுக்குள்ளே நெருங்கியிருக்கும், ஆ
தலினால் முற்கூறிய பிராமணனிருந்த பூமி முத
லானவைகளும் ஞானத்துள் தோற்றும், ப்ரத்தி
யசூதமாக இதைத் தெரிவாயென்று சரஸ்வதி சொ
ல்ல, அப்பிராமணன் எட்டாந் தினத்தில் மரித்தா
னென்று சொன்னாய், எளிதாக வெங்களுக்கு அ
நேக வருடங்கள் சென்றன, என்னவென்று கேட்ட
லீலைக்கு, திரும்பவும் தேவியுரைப்பாள். ¶ —

முன்சொல்லிய சித்துவிலாசமாய் விளங்கிய தே
சத்துக்கு விபுத்துவ மில்லாததுபோல காலத்துக்
குமற்பமும் விபுத்துவமில்லை, மாயா விகற்பமில்லா
த ஞானப்ரகாசமானது தோற்றுதல் மாத்திரமன்
றி காலதேசத்தினளவு வேறில்லை, பொருந்திய மி
த்தியா மரணத்தினால் ஒருகண மெய்மறந்திட சீ
வன் பிரிந்துபோனது, முன் சரீரபாவனையை மற
ந்து இச்சுருத்திற் பொருந்திய பாவனையை யடை
யும். — இவ்விடத்தில் இது நம்மைத் தாங்குகின்
றது, இதனால் மிகவுஞ் சுமக்கப் படுகின்றவனும்,
நதுபருக்கின்ற நமதுசரீரம், இவன் நமதுதற்கை,
இறப்பது இத்தனைவருடத்தில், இது இங்குவிருந்
திபாகின்ற நமதுபந்துக்கள், இது பிரியமாய்வசி
க்கின்ற ஸ்தானமென்று பொய்பா கியமரணமூற்சை
யின் நன்மைதெளிந்தபின்பு சீவன்சிந்திப்பன். —

ஆகையினால் முற்செருமறைபட்டு இப்பிறப்பு
அறியப்பட்டதென்று சரஸ்வதிசொல்ல, ஞானமா
கிய கண்ணை நீயனுக்கிரகஞ்செய்யப் பூர்ணமாகத்
தெளிந்தேன், இச்சை திரும்படி இவ்வசிட்டாதிசு
ள் வசிக்குமிடத்தைக் காண்பியென்று இந்த லீலை
சொல்ல, வேதஸ்வரூபியாகிய சரஸ்வதி சொல்லு
வாள், அதைக் காண்பதற்கு இவ்வினை வடிவமான

—கூ. முற்பவத் தூலசரீரந் தடையாகும். * —இச்சரீரத்தை மற

+ இ-ம். சந்தாமாத்திரமாக விளங்குஞ் சைதன்னியத்தின் ஏகதேசஸ் புர
ணமே உலகமுதலிய யாவும் என்பதாம்.

¶ இ-ம். சைதன்னிய வியாபகத்திற் ப்ரதிபாமாத்திரமாய்த் தோற்றுகின்ற
சகலசகத்தும், அதன் சுப்ரகாசமேயென்பதாம்.

* இ-ம். சீவனுனவன் விஸ்வரூபநனவினின் நித்திரையக்கத்தாற்கனவிற
சென்றஃதைமறந் திஃதிலோர்கழிகையி லநேகங்கழிகையின்சங்கதிகளைச்சத்தி
யமாகக் காண்பதுபோலச் சித்தானதுபிராணனாய் முற்பவத்தினின்றும்மரணம
யக்கத்தாற் பிற்பவத்திற்சென் றஃதைமறந்திஃதில் விழித்துச்சிந்தித்தசங்கற்ப
ஞ்சத்தியமாகவேண்டின வெகுதினமாகத்தோற்றினதேயன்றி வேறின்றென்ப

தை யறியவேண்டு
மென்றதற் குபதே
சித்தல்.

ந்து வேறாக அறிவதின்றி விளங்காநின்ற ஞானப்பா
காசமாகியும் சத்தாகியு மிருக்கின்ற ஆவ்வாநந்து
போதமே ஸ்வரூபமாய் மாயாமலத்தை நீக்குவையா
யின் அவ்விடத்தைப் பார்க்கலாம், தங்களுக்கெ
ன்றேருருவம் பிரமத்தையன்றி வேறில்லாத சக
ங்களாக, பொன் ஆபரணமாய் வந்து வகையையப்
போல, உங்கள் மயக்கத்தினால் அறியப்பட்டும். § —

௩௬. இதுவுமது.

உண்மை ஞானத்தைப் பயிற்செய்கின்ற அந்த
வாசனையைத் தவிர உலகங்கள் எந்தவொருபொரு
து, மிருதுவாகச் செய்கின்ற ஜகநிருத்தியை நீக்கி
னயில்லை, ஆகையால் உன்ற லடையப்பட்டாது.
பரிசுத்தமான பிரமத்தில் எம்போன்றவர்க ளிரு
ப்பது உன்போன் தவர்களுக்கு மனேரு ரூபமாக
வைத்திருக்கின்ற சூட்சுமசரீரம் மிருத்த பாவனை
யினால் வளர்ந்து தூலசரீரமாகும். § — பஸிக்
கட்டியானது சூரியகிரணத்தினால் கரைந்து சலமா
கின்ற முறைமைபோல, உனது மெய்ஞ்ஞானத்
தைக் குறித்துப் பார்க்கதினாலும் வாசனையை வி
டுதலினாலும் ஸ்தூலசரீரத்தை விட்டு சூக்ஞமசரீ
ரம் நிலையாகிற்கும் சிவன் முத்தியுடனும், பூர்ண
ஞானமே நிறையும், உனதுசரீரத்தை யாந்தவட்டு
நிறுத்தி ஆதிசூக்ஞம் சரீரத்தால் முந்நினைகிருஷ்டி
யைப் பார்க்காய். § — இப்படியென் றணுகிசா
கித்த சாஸ்வதியை அந்தப்பிரகாரம்வா முயற்சிக்
குந் தன்மை யென்னவென்று இந்த லீலையானவள்
கேட்க, சிவானமும்மனனமுமநிறைந்தநிதித்தியா
சனமும், அப்பமுமைமயான வஸ்துவநிலைமையான நி
ஷ்டையாய் நிலையான வானந்தமும், சகலத்தியாக
மும், நிராசையும் பூரணமாய் நீண்ட விலகமென்ப
து எப்பொழுதும் ஒன்றுமில்லையென்று வேதனால்
மார்க்கத்தினால் யுத்தியாய் அப்பியாதி யானவர்கள்
அனுபவமா யறிவார்கள். * — நானினுவென்னுஞ்
சகங்கள் இந்துச்சிருட்டியாதியில் உண்டாகாதபடி
யினால் எப்பொழுது மில்லவே யில்லையென்று, தெ

௩௭. இதுவுமது.

௩௮. அஃதடையு
மப்பியாச விலக்க
னயியாதெனின்.

உண்மை ஞானத்தைப் பயிற்செய்கின்ற அந்த
வாசனையைத் தவிர உலகங்கள் எந்தவொருபொரு
து, மிருதுவாகச் செய்கின்ற ஜகநிருத்தியை நீக்கி
னயில்லை, ஆகையால் உன்ற லடையப்பட்டாது.
பரிசுத்தமான பிரமத்தில் எம்போன்றவர்க ளிரு
ப்பது உன்போன் தவர்களுக்கு மனேரு ரூபமாக
வைத்திருக்கின்ற சூட்சுமசரீரம் மிருத்த பாவனை
யினால் வளர்ந்து தூலசரீரமாகும். § — பஸிக்
கட்டியானது சூரியகிரணத்தினால் கரைந்து சலமா
கின்ற முறைமைபோல, உனது மெய்ஞ்ஞானத்
தைக் குறித்துப் பார்க்கதினாலும் வாசனையை வி
டுதலினாலும் ஸ்தூலசரீரத்தை விட்டு சூக்ஞமசரீ
ரம் நிலையாகிற்கும் சிவன் முத்தியுடனும், பூர்ண
ஞானமே நிறையும், உனதுசரீரத்தை யாந்தவட்டு
நிறுத்தி ஆதிசூக்ஞம் சரீரத்தால் முந்நினைகிருஷ்டி
யைப் பார்க்காய். § — இப்படியென் றணுகிசா
கித்த சாஸ்வதியை அந்தப்பிரகாரம்வா முயற்சிக்
குந் தன்மை யென்னவென்று இந்த லீலையானவள்
கேட்க, சிவானமும்மனனமுமநிறைந்தநிதித்தியா
சனமும், அப்பமுமைமயான வஸ்துவநிலைமையான நி
ஷ்டையாய் நிலையான வானந்தமும், சகலத்தியாக
மும், நிராசையும் பூரணமாய் நீண்ட விலகமென்ப
து எப்பொழுதும் ஒன்றுமில்லையென்று வேதனால்
மார்க்கத்தினால் யுத்தியாய் அப்பியாதி யானவர்கள்
அனுபவமா யறிவார்கள். * — நானினுவென்னுஞ்
சகங்கள் இந்துச்சிருட்டியாதியில் உண்டாகாதபடி
யினால் எப்பொழுது மில்லவே யில்லையென்று, தெ

௩௯. இதுவுமது.

§ இ-ம். திரிஸ்யநீக்கித்திருக்குவடிவமாயிற் றெரிவிக்கலாமென்பதாம்.

† இ-ம். சாதனைமன்றிச் சத்தியங் கூடாதென்பதாம்.

‡ இ-ம், ஞானதிறுஷ்டியினு லாதிபெளதிக சரீரங்களைத் தாதிவாங்கசரீர
மாகிச் சக்கற்பித்ததைப் பார்க்கவேண்டு மென்பதாம்.

* இ-ம். இந்திரியமுதலிய காணக்களியாவையு மகமுதப்பித்தி யதனால்
சுகசென்னிய மானவிடத்திந்திரிஸ்யயில்லையென் றுஷ்டிப்பதே சாதகமென்
பதாம்.

சு. ௮. சாதன மு
திர்த்து சாத்தியமா
தல்.

சு. ௯. தனதுவியா
பகத்தி லுண்டா யி
ருக்கின்ற பிரமசுரு
ஷ்டியை யாதிரா
கிக சரீரத்தாற் கா
ணச் செல்லுதல்.

சு. ௧௦. இதுவுமது.

சு. ௧௧. இதுவுமது.

சு. ௧௨. இதுவுமது.

எரிந்த ஞானமும், திரிஸ்யநிருஷ்டி நீங்கி ப்ரகாசிக்
கின்ற ஞானத்தினால் ராகத்து வேடாதிக ளென்
னுஞ் சத்துருக்கள் பிரிந்திட, இன்பமும் வந்தடை
யுமென்று, இவை அப்பியாசமாகவே தொடர்வா
ர்கள்; பிரமாப்பியாசிகள். ௧ — திரிஸ்ய ஸ்மரணமி
ல்லாத அறிவே ஞானமும் மேலடைகின்ற ஆத்ம
லாபமுமாய்சிந்தித்து, அப்பிரம நிச்சயத்தை அப்
பியாசஞ் செய்வதே முத்தியென்று அதிலப்பியாசி
ப்பதே பரிசுத்தமான ஞானேதயமென்று, அவ்வி
ராத்நிரியில் பேசின சரஸ்வதியும் லீலையும் சரீர
வாதனையின்றி ஸ்வரூபசமாதியிற் பொருந்தி நிச்ச
லமா யிருந்தார்கள். ௨ — பத்தங்குலப் பிரமாண
மென்னும்படி ஞானாகாரமான லீலையோடும் முன்
புள்ள ஞானசரீரத்தால் ப்ரகாசித்த சரஸ்வதியும்,
உயர்வாகிய ஆகாயத்தில் எழும்பினார்கள், வெரு
துரம் நீங்கும்படிசென்று பொங்காரின்ற பிரளய
மகா சமுத்திரத்துக்கு ஒப்பாகிய ஆகாயத்திற் செ
ன்று அடியில்வரும் அலைகளைப்பார்த்தார்கள். —

அளவில்லாத தாயும் தெளிந்திருக்கின்ற மிரு
துவாயும் தென்றற் காற்றினது சுகம் தடையில்கா
ததாய் மிருக்கின்ற சிதாகாயத்தில், மனோவேகத்
திலும் வேகமாய்ச் சஞ்சரிக்கின்ற சித்தர்கணங்க
ணிறைந்து எட்டுத்திசைகளிலும் இராட்சதர்களு
ம், பிசாசர்களும், கணக்கற்றிருக்கின்ற ஞானியை
ப்போலவும், காக்கையைப்போலவும், ஓட்டையை
ப்போலவும், கழுதையைப் போலவு மிருக்கின்ற
வதனங்கடையுடைய யோகினிகள் வரிசையாக ஆ
காயத்தில் எழன்று — களிப்புள்ள நிருத்தத்தை
யுடைய இடாகினிக் கூட்டங்களும், வேகமுள்ள
வாயுவினும் சஞ்சரிக்கின்ற வெண்மையான கங்கா
நதியும், சுவரில்லாத வீட்டிற் பொருந்தி வீணாகா
னத்தில்தெளிகின்ற நாரதர், தும்புரு, கானங்களும்,
எழுதப்பட்ட சித்திரத்தைப்போல, சத்த மில்
லாமல் வருஷிக்கின்ற கம்பாந்த மேகங்களும் மக
ளிர கூட்டங்களும் உண்டாகி. — அளவில்லாத
பதின்முகை தூரங்களில் எவர்க்கு மடையக் கூ
டாத தாகியும் கல்லுக்கொப்பாய் மிகவும் கெட்டி

௧ இ-ம். சகலமும்த்தியந்தா பாபமென் தெதிரத்தற்றிந்த ஞானத்தினால் ஆ
ணந்தத்தையடைய வனுஷ்டிப்பதே சாதனமென்பதாம்.

௨ இ-ம். முன்போதித்திருந்த பரோகூ. ஞானம் அப்பரோகூபமும்பொருட்டு
சரீரகரில்க்கணம் போதிக்கும்போதே சாதன முத்திர்த்து சாத்தியமா யாதிரேன
திகைகரைத் தாதிரவாகிகஸ்வரூபமா யபேதமானதென்பதாம்.

யாகத் திரண்டிருக்கின்ற கருணையான விருளை யு
டையதாயும், சிவகாமாகச் செல்கின்ற இரத்தத்தை
யுடைய சூரியனும், அக்கினியும், சமாணமாயிப்பா
காசத்தை யுடையதாயும், சொல்லப்பட்ட இக்க
ட்டங்க வியாவையுமுடைய பலபலவிடங்களினால்
தொடர்ந்து, —கொள்கின் பெருங்கட்டங்கள் அ
த்திக்கனியிடத்தில் சப்திப்பதுபோல, எவ்விடங்
களிலும் பிரமணுண்டாகிய சிவர்களியாவும் சேர்
ந்திருக்கும் குணமுள்ள திரிபுஷணங்களையுடைய ஆ
காயத்தைத் தாண்டி, திருப்பவும் ஒருபூநியை
ச்சேரச் சிந்தித்து பிரமாண்டத்தைக் கடந்து வரி
ட்டனிருந்த லோகத்தில் கிரிக்கி மாமலென்னும்
பட்டணத்தை யடைந்தார்கள். —ஆங்கே எவற்
காரும், உறவினரும், புத்திரரும், துண்டாக வா
டுகின்ற அப்பிராமணனது வீட்டி. னுழைந்தவர்கள்
அவர்களுக்கு அதிரிஸ்யமாயிருக்கும் சமயத்தில்,
சத்திய சங்கற்பத்தை அடைந்த லீலையானவள் வீ
ட்டி. ன் னுள்ளவர் எங்களைப்பார்க்கக் கடவார்கள்
என்று சங்கற்பஞ் செய்தாள். — இலட்சுமிநைய
யும் பார்வதியையும் ஒத்த லீலாதேவிகளை வளர்த்து
வதைபயப்போல விருக்கின்றதென்று தாங்கள் த
ரிசித்துப் பூசுத்தார்கள், அதில் முந்தினருமாதான்
பார்த்து எங்கள் மாதாபிதாக்கண் மரிக்க, நாங்கள்
ளடைந் திருக்கின்ற துக்கத்தை நீக்குகீர், மேலா
னவர்களை தரிசித்தவர்களுக்கும் கிடையாதுபயனென
ன்றுண்டா, பேரறிவை யுடையவர்களை மொன்று
சொல்ல, ப்ரகாசிக்கின்ற லீலையானவர் பிரசாதத்
தொட்டி அவர்கள் துக்கத்தை நீக்கி —சாஸ்வதிலீ
லையென்னு மிருவரும் அம்மிடத்தில் அந்தரத்தபா
னமானார்கள். சக்திசத்தை இவ்வண்ணமாய் நினைத்
ததை பார்த்துமுடித்தோம், மேலுண்ணையாக
ருத் தென்னென்று சாஸ்வதிகேட்க, அடைந்தி
ருக்கின்ற சமாதியினிடமாய் பார்த்த வரச்சபையி
லுள்ளவர்கள் என்னைக் காணாதவையும, இவ்வழ
கியவீட்டி. னுள்ளவர்கள் பார்த்தவிகழும், என்னலெ
ன்று தெய்வத்துக்கொப்பான லீலையானவள் சொ
ல்லென்று கேட்டாள். —ஒரணுமி யாசத்தினுலல்
லாமல் அவிதமத்துவிதமாகாது, நானென்னும் பா
வனையைப் பிரியாமல் ஞானத்தை யடைந்தபடி.

சுரு. இதுவுமது.

சுரு. புத்திரனைக்
காண்டல்.

சுரு. துக்க நிவிர்
த்திசெய்தல்.

சுரு. லீலை யை
முற்றினுவுதல்.

சுரு. தேவி லீலை

† இ-ம். ஆத்மவியா பகத்திலுண்டான ஸ்பாண விசித்திரங்களை யது தா
னே பார்த்துயித்தோம்.

யினையு நீக்கப்போ
தித்தல்.

ரும. முற்பவக்
களைக் காண்டல்.

ருச. இதுவுமது.

ருஉ. பின்சிறுவந்
டியைக் கண்டதி ச
யித்தல்.

ருங. இதுவுமது.

யால் மெய்ச்சங்கற்பமானது உனக்குண்டாக வில்
லை; ஆதலால் அச்சபையி லுள்ளவர்க ளுண்ணைப்
பாரார், இப்பொழுது நானென்னும் பாவனை யிறந்
தஸ்வரூப ஞானத்தை உணர்தலினால் பேதமாக நீ
சங்கற்பிக்க இப்புத்திரர் முதலாயினோர் பார்த்தா
ர்களென்று சரஸ்வதிசொல்லியவுடன், ¶ — சரஸ்
வதியே? உனது கிருபையினால் வெட்ட வெளியாக
எனது பூர்வசென்மம் யாவையுமறிந்தேன், திரிசு
ணங்களினு லுண்டான பாவமு நீக்கினேன், பிரம
த்தினின்றும வேறுருவமாய் நீங்கி யெண்ணாது ச
ரீரம் நானா விதங்களா யெடுத்தேன், முன்னமே,
மாயாவிசுத்தினை லுண்டாகிய வுலகங்களாகிய
தாமரைபுட்பத்தில் வசிக்கின்ற வண்டு களைப்போ
ல, சகலவுலகங்களிலுஞ் சஞ்சரித்த வித்தியாதா
ஸ்திரீயாகவும் வாசனையின் றீமையால் நரவடிவாக
வுமானேன். —மற்றொரு மாயாவிசுத்திபமான லோ
கத்தில், இந்திராணியாகவும், பத்திரவஸ்திரத்தை
த்தரிக்கின்ற லேடஸ்திரீயாகவும், வலையை அறுத்
தபறவையாகவும், சவுராஷ்டர் தேசத் தரசனாகவு
ம், கொசுசாகவும்பிறந்து, இவைமுதலாகிய பலசந
நங்களி லுழன்றுவாடி, சமுத்திரத்தி னலையிலலை
கின்ற துரும்பைப்போல மாயாவசத்தில் ஊர்த்தக
தியும் அதோகதியுமாகக் கலங்கினவென்னை, முத்
திதிரத்தி லேற்றுவித்தாயென்று இந்தலீலைதோத்
திரஞ் செய்தபின் இரண்டுபேர்களும் ஆகாயத்தி
லெழும்பினார்கள். † —யோகமார்க்கத்தினால் ஆ
காயத்திற்சென்று பதுமவரசனிடத்திலடைந்து அ
வனது சரீரத்தைப்பார்த்து பின்பு அப்புறஞ்சென்
று இப்பதுமனிரண்டாஞ் சன்னமாகிய விரேதவா
சனை அடையவும், அத்தருணம், அவ்வரசன் மே
லெதிரந்துவந்து கடுமையான போரையுடையவனு
ய் ஒப்பற்றவேலையுடைய சிந்துவரசன்யுத்தத்ததைத்
தொடங்கி மிகவுமடிக்க, ஆகாயத்திலிருந்து மயிலை
யொத்த சரஸ்வதி லீலையானவர்கள் பார்த்தார்கள்,
இரண்டுசேனையும் யுத்தம்பண்ணின. —அளவற்ற
யிருவர்க்கேனையும் நமனடுங்கும்படியாக கொடிய
சண்டை பொருதுங்காலத்தில், எட்டிலொரு பங்

¶ இ-ம். அகம்பாவத்தோடும் அஃகின்மையோடும் பெற்ற ஞானத்தின் ப
லாபலனை யுரைத்ததாம்.

† இ-ம். பிரமத்தினின்று நீங்கினமுத விதுபரியந்தம் வியாபித்திருந்த பூர
ணஞான முத்யமானபடியினால் அதில் குமிழித்தவடிவங்களியா லுத் தனதுவடி
வமாடித்தெரிந்ததாம்.

ஞச. இதுவுமது.

ஞதி. மாயாவிசித்
திரத்தைக் காண்
பிக்கப் பின் இருஷ்
டியின் வமிசா வளி
யை யறிவித்தல்.

ஞச. இதுவுமது.

ஞர. இதுவுமது.

ஞஅ. லிரேதமய
க்கீர்கி ஞானமுத

காரும்படி எதிரியினால் இவன்படை மரித்தமாத் தி
ரத்தில், மரித்தவர்களது பிரேதமலையினால், மறைந்
ந்தானே போரைக்கண்டு பயந்தானே வென்று
சொல்லத்தக்கதாய் குற்றமற்ற ஞானியன்போக ஆந்
தகாரம் நிறைந்தது, இரண்டு சேனையும் பிரிந்து
போயின. — சத்துருவாகிய அரசனதுசேனை நீங்க
தனது சிலசேனையுடன் மனமுறிந்து திரும்பி, த
ளர்வையுடைய விநோதவரசன் மேன்மாரியில் நித்
திரைசெய்யவும், இங்கச் சரஸ்வதியும் லீலையும்
அவ்விடத்திலவா, பிரகாசம்பொருந்திய சந்திரான
து அமுதகிரணத்தை யொக்க இவர்கள் தேயினி
னால், சிரமந்தீர்ந்து கண்களென்னும் தாமரைமொ
க்குமலா விழித்தெழுந்து, தேய்த்திருந்த சொல்லி
வணங்கி முன்னேயிருந்த சரஸ்வதி லீலையை பூரி
த்தான். — இவ்வரசனுடைய நல்ல வமிசபரம் ப
ரையை லீலைக்குச் சொல்லும்படி நினைத்து, சரஸ்
வதியானவள் அவனது சமீபத்தில் நித்திரைசெய்யு
மந்திரியானவன் விழிக்கக்கடவதென்று சங்கந்திக்
கவும், ஆம்மந்திரியானவன் அப்பொழுதே தன்னைக்
கவந்திருக்கு நித்திரையைவிட்டு எழுந்திருந்து வ
ணங்க, பார்த்தசரஸ்வதியானவள் அவளை...த்திந்
கிருபை மிகுந்து இப்பூமிக்கரசராகிய இவன் குல
த்தின் பூர்வசரித்திரத்தைச் சொல்லென்று கேட்
டான், அதற்குமந்திரி இவைகளைச் சொல்லத்தொ
டங்கினான். — அரசரில் மதிக்கப்பட்டவைவாதா
னுவின் வமிசத்தில் அரசனாகிய சும்பாதனானவன்
இராசாதிராசனாகிய அவன் பத்திராதனைப் பெற்
றான், இவ்வரசன் அகிலரதனைப்பெற்றான், இவ்
வரசன் பிறகந்தனைப்பெற்றான், இவ்வரசன் பிந்
து ரதனையின்றான், சொல்லியவாங்கரசனது புத்திர
ன் சைலரதனும், அவ்வரசனுக்கு காமரதனேற
ன்றினான். — இப்படிப்பட்டவனுடைய புத்திரன்
மகாரதனும், இவனுடையபுத்திரன் விண்ணரதன
ம், இவனுடையபுத்திரன் போர்விரந்த மகேந்தரத
னும், இவ்விடத்தி லீவன்பெற்ற விநோதனரசரான
திராசனும், இவருக்கு தாயானவன் அமுத்கிரையெ
ன்னும் பெடையுடையவளாம், பத்திரவயதில் இவ
ருக்கரசராகியைக் கொடுத்து மனதடங்கிய பிதா
வானவர் தமந்தவனத்திற்சென்றார். இவன்திமார்
க்கத்தார் பூமிபாலனம் பண்ணினான். — என்னுமந்
திரி சொன்னமாத் திரத்தில், இராசாவை உனது

யமாம் பொருட்டு
முற்பலம் அறிவித்
தல்.

இ. ஒருநாளே
முபது ஒருமான்
மயக்கந்தீர விசாரி
த்தல்.

சு. ம. மயக்கந்தீர
ப்போதித்தல்.

சு. இதுவுமது.

சு. இதுவுமது.

முற்சநந்தை ஞானக்கண்ணினால் இலே சாய்த்
தெரிந்துக் கொள்ளக் கடவாயென்று அன்பி னுட
ன் தனதஸ்தத்தினால் அவ்வரசனதுசிரசை சரஸ்
வதியானவள் ஸ்பரிசித்து அனுக்கிர கித்தவுடன்,
தனதுபகையாகிய மனதிலிருக்கின்ற மாயாந்தகா
ரீங்கி, லீலையோடுக்கூடிச் சுகிக்கின்றபதுமவரசன்
தனதுவடிவமாகப் பார்த்தான், ஆநந்தம்பொருந்த
வியப்புற்றான், மகாமாயையானது இருந்தவிதமெ
ன்னவென்று அறியிற்று, — மாதாவாகிய இவ
ர்களால் மாயையைத் தெரிந்தேனென்று சிந்தித்து
அவர்களபாதத்தைச் சிரசின்மேற்றரித்து, போன
சநந்தின் சரீரீங்கி நாளொன்றாகவும் இச்சரீரத்
தில் வந்தபின்பு அதிகமான வெழுபதுவயது நடந்
தபடியால் நடந்த சகலமுந்தெரிந்தேன், இதென்
ன மாயாவிசித்திரமென்று அரசன் கேட்கவும், கி
ருபையே வடிவமாயுள்ள சரஸ்வதி யனுக்கிரகஞ்
செய்வாள். — மரணமென்கின்ற பெரியமயக்கம் வ
ந்தபின்பு, அக்காலத்தில் அவ்விடத்திலேயே சநந
மென்கின்ற மகாமோகமானது மிகவுமுண்டா யிரு
க்கும், ஆகாயத்தைப்போல நிறைந்து பரிசுத்த
மான சிறப்பையுடைய நின்மனதில், செய்கன்மமா
கிய பிராந்தியே காண்கின்றதான எழுபது வருட
மானது உனக்கு நீக்கினதென்பதை நீ யறிந்து பா
ர்ப்பாய். — ஒருமுஞ்ந்தகாலத்தில் அநேககால
ம்வருகின்ற சொப்பனத்தை யொத்திருக்கும். நீங்
கிய ஆயுளானது, மாயையின் விகற்பத்தினால் சாக்
கிரத்தில் நாளாவிதமாக விரிந்துதோற்றும், மிகுந்
து சநநமானவள் எப்போது முனக்கில்லை, உண்
மை ஞானமே உனக்கு ஸ்வரூபம், அந்தமில்லாத
பரமபதத்தி லிருக்கின்றாய், உலகங்க ளியாவையும்
பார்த்தும் ஒன்றையும்பாராய். — சமஸ்தமுமா
யிருக்கின்ற சுபாவத்தினால் உனதறிவினால் உனதர்
த்மஸ்வ ரூபத்திலிருந்து பாகாசிக்கின்றாய், பேசத்
தெரியாத குழந்தைகளைத் தொட்டிலி லிருக்கும்
பருவத்தில் பிடித்த விசாசானது மயானத்தி னீங்
குகின்ற பழமையைப்போல, திமையையுடைய

† இ-ம், தேவியனுக்கிரகத்தினால் ஞானமுதயமாய் மாயாவிசித்திரத்தைப்
பார்த்ததறியித்ததாம்.

‡ இ-ம், இறந்து பிறக்கு மயக்கத்திலுண்டான மனோவிகற்பத்தார் காலவள
வுதோற்றினதேயன்றி எதார்த்தமாயின் நென்பதாம்.

§ இ-ம், ஆயுளானது மாயாவிசித்திரத்திற் றோற்றினதேயன்றி ஆத்மஸ்வ
ரூபமான நித்திலின்றென்பதாம்.

கூக. இதுவுமது.

கூச. இதுவுமது.

கூக. மூற்பவம்
அடைதற்குவினாவு
தலையும் அதற்குத்
தரத்தையுக்கூறல்.

கூக. மூற்பவம்
அடைதற்கேதுவா
ன சரித்திர முறை
த்தல்.

மூடர்களுக்கு சுகமானது சத்தியமாகத் தோற்றமும்
சுவணமென் றறியாதவர்களபொன்னல்ல ஆப்பொ
ன்னை ஆபரணமென்று சொல்லுவார்கள், அவை
போல ஸ்வரூப திருஷ்டி யில்லாதவர்கள் சுகமென்
பார்கள். † — யானெனதென்னு மகங்கார முதலா
க பாராநின்ற உலகங்களையாவும் நீண்ட சொப்ப
னமாய் உலகத்தினிடத்தில் தோன்றா நின்ற இப்ப
டிப்பட்ட வஸ்துக்களும் சொப்பனத்திற் காணு
நின்ற வஸ்துக்களாமென்று உணர்வாய். அப்படிப்
பட்ட வஸ்துக்களுங்காணாத ஞானமே ஸ்வரூபமா
ய்வெற்றிலங்குடி தொழிலில்லாத நிறைவாய் மக
த்தாய் பரிசுத்தமாய் பரமாகாயமேயிருக்கும். † —
எல்லாமாகியும் எல்லா முடையதாகியும் சத்தி
களெல்லா மிருக்கின்ற ஸ்வரூபமே பழுதாடாமல்
காலகன்ம பரிபாகத்தினால் எந்தவிடத்தி லெப்படி.
தோன்றுமோ அங்கவண்ணமே தோற்றமும். குற்
றமற்ற உண்மைஞான நிலையை லீலைநிகழ்தம் நா
முபதேசிக்க நீயடைந்தாய், கெடாத தத்துவத்து
டன் தெளிந்தாய், நாங்களை குதுமென்று சாஸ்
வத்சொல்லவும், ‡ — இவ்வாறுபுத்தையி டோதி
க்க சிரவணஞ்செய்த விநோதன், என்னை யாசுவமா
யடைந்தவர்களும் வேண்டியதைப் பெறுவார்கள்,
புதுமையான சிந்தாமணியைப்பொத்த வுங்களை வ
ணங்கி தோத்திரஞ் செய்தவனாகிய நான் ஆடைய
வேண்டிய தடைதல் ஆச்சரியமாமா, முற் பதுமச
ரீரத்தை யானடைவ தென்றென்றுகேட்க, நீ இந்
தபுத்தத்தின் மரிப்பாய், மரித்தால் ஆச்சரீரத்தை
யடைவாயென்று சாஸ்வதி யனுக்கிரமித்த பின்,
மேல்வீட்டி. லொருவன்வந்து சொல்லத்தொடங்கி
னான். — அம்புருட்டுஞ் சொரிந்துவருகின்ற நிறை
ந்த சேனாபுத்திரமானது என்னிடத்து நினைந்தி
ருக்க, வெம்மையாகிய அக்கினிச் சுவாலையினால் ஆ
ப்பட்டணம் சாம்பலாகவேகின்றது, இவ்வகியத்
தைக் காணவில்லையோ பாலம்பொருந்திய ஆரசு
னே என்று சொல்லுஞ் சமைபத்தில், பனைவர் ப
டையானது மூன்றுலகங்களு நடுள்ளும்படி. கெற்கி
க்கின்ற சப்தத்தை காது செவிடுபா... வரசை கேட...

† இ-ம். திருக்கைத் தரிசித்தவர்கள் திரிஸ்ப்பேத மறியா கிளனப்பதாம்.
‡ இ-ம். சகத்தென்னுந் தீர்க்கசொற்பனத்தில் வஸ்துக்களென்னும் பேதத்
தோற்றவதேயன்றிச் சுயஞ்ஞைசநன்னியத்தி லின்றென்பதாம்.
§ இ-ம். சைதனியஸ்புரண மெக்காலத்தெப்படி. தோற்றவதேதோ வப்படி.
சகலமும் தோற்றவதேயன்றி நெடிது குறிநென்னு மாயுளின் பேதமின்றென்
பதாம்.

சுள. இதுவுமது.

டான்.—சத்துருக்களின் படையினது சப்தமும், அலைவுற்றலராரின் பட்டணத்தி லுள்ளவர்களின் சப்தமும், இடியைப்போல எதிர்த்தெழ வடவாக் கிளியைப்போல சப்திக்கப்பட்ட அக்கினியினது புகையெங்கு மூடிக்கொள்ள, நேத்திரமுஞ் சுரோ த்திரமும் அழிந்தன, ப்ரகாசிக்கின்ற பட்டணமழி ந்தது, இக்கேடனைத்தையும் ப்ரத்யக்ஷமாக லீலையு ம், சரஸ்வதியும், அரசனும், அமைச்சனும், பிரதத் துபட்சமாகப்பார்த்தார்கள் —புத்தத்தில் வீரமுள்

சுஅ. இதுவுமது.

ள அரசனுடைய மனைவியானவர் பிரமித்து நடுக்க முற்றுவந்தாள், இவருடன் வாராநின்ற தோழியா னவள், அரசனே? அரண்மனையிலுள்ள மாதர்க ளனைவரையும், மிகுந்த தனங்களைபும், சத்துருக்க ள் கொள்ளையிட்டார்களென்று சொல்ல, அதைக் கேட்ட விநோதவரசன் என்டக்கத்திலுள்ள தேவி யானவர் உங்களைடக்கல மென்றுசொல்லி புத்த

சுசு. லீலைவடிவ மாகவேவந்த புதிய லீலையின் காரணம் வினாவுதல்.

த்துக்குப்போயினான்.—கண்ணாடியி லெதிரிட்டத னது சரையைப்போல வந்தவிநோதன் மனைவியா டிய லீலையை, பதுமன் மனைவியான இந்த லீலையா னவள் ஆச்சரியமடைந்து அருமையான சரஸ்வதி யைப்பார்த்து தூதனமாக நானே யிவ்விடத்தில் வந்திருக்கின்ற வுண்மை யென்னவென்று கேட்ட வுடன், சந்திர நிறத்தையுடைய சரஸ்வதி யானவ ளம்மயக்கத்தை நீக்கிச் சொல்லத் தொடங்கினாள்.

எஓ. தேகாந்தஸ் புரணமே இப்புதி யலீலை யாயிற் மெ னல்.

—நின்று புருடனாகிய பதுமன், உன்னிடத்தி லிரு க்கின்ற வாஞ்சையினால் உன்னைப்பிரியாமற் சுகித் தற்கு மரணசமயத்தில் நினைத்தான், அந்நினைவின் படியே அவ்விடத்தி லுன்னைப்பெற்றான், துன்ப மிகுந்த மரணத்தில்யாவருக்கும் சிந்தித்து அடை யும், தன்முன்னிருந்ததன்றி கண்ணாடியில் வேறு

எக. இதுவுமது.

தோற்றுமோ.—மரணமும், சநமும், மனோமயக் கமும், சாக்நிரமும், சொப்பனமும், சுழத்தியுமா கிய இவைகளைத்தும் குற்றம்பொருந்த ஒன்றி னிடத்தில் ஒன்றில்லாத படியினால், இல்லையென் பது உள்ளதென்பது களங்கமுற்ற பிரமையி னள வே, அளவின்றி விருத்தியாகின்றது, குற்றமற்ற வனுபவங்க ளானவை இரண்டு விதமாம், அவை களைக்கேட்பாய். †—முன் னனுபவத்துக்குத் தகு ந்தமுறையாக சிலவுண்டாயிருக்கும், பின்புள்ள தூதனமாகி பேதமாகச் சிலவுண்டா யிருக்கும், ஆகையால் உனதுவடிவம் உனது ஆசாரம் உனது

† இ-ம் மயக்கத்திலுண்டான சந்தாவந்தையு லீலையற்றன வென்பதாம்.

எஃ. புதியலீலை
வினாவுதல்.

எசு. புதியலீலை
விருப்பி ன வ ர த்
தைத் தேவி யனுக்
கொகித்தல்.

எடு. பழைய லீ
லை வினாவுதல்.

எசு. தேவியுத்த
ரம்.

எள. ஈஸ்வர ர
னுக்கிரகம் பெற்ற
மகான்மரிக்குக் கா
ரணமியாதெனின்.

எஅ. தேவி யுத்
தரம்.

குலம் உனதுநடை என்னும்படி இந்த லீலையான
வள் முன்றோற்றிய உனது நிழலைப்போல பேதமி
ல்லாம விருந்தாள். ॥—இராசாவினிகைவினால் நி
ன்னைப்போலவே இவளுமுண்டானாள், கலந்த இ
ந்த யுத்தத்திலிழந்து விரேதனுனவன் பதுமனெ
ன்கின்ற வரசனாவனென்று சொல்லிய சரஸ்வதியி
னது வாக்கியத்தைக்கேட்டு, நூதனலீலையானவள்
வணங்கி யிதைச் சொல்லத்தொடங்கினாள்—முந்
காலத்தில் நான் பூசித்த சரஸ்வதியைப் போலிரு
க்கின்ற நீயே, சத்துருவினால் எனது புருடனிறந்
தால் எவ்விடத்தில் வசிப்பதோ அதைப்பார்த்து
யானந்த விடத்தில் இச்சரீரத்துடன் போய் வாழ
ம்படி தடையில்லாதவரத்தை அருளெனக்கேட்க,
அப்படியே கொடுத்தேனென்னவும்,—இப்படிசொ
ன்ன சரஸ்வதியைப்பார்த்து பழையலீலைசொல்லு
வாள், என தாதிபெளதிகசரீரத்துடன்செல்லாமல்
இருந்தவேறான ஆதிவாதிகசரீரத்தைப்பொருந்தி,
உயர்ந்த மறுலோகத்திலும் மேலானகிரிக்கிராமத்
திலும் நாளின்கின விதமென்னவென்றுகேட்க,வே
தமாதாசொல்லுவாள். ॥—ஒருவருக்கானாலும் யா
மொன்றுங் கொடுப்பதில்லை நினைவின்படியே சிவா
களடையும், முன்னமேறினென்று நீ ஞானத்தையா
சித்தாய் விரும்பின ஞானதிருஷ்டியைக் கொடுத்
தோம், மிகுந்தவாசையினால் இந்தப்படி இப்பெ
ண்ணிரும்ப இவ்வரத்தைக்கொடுத்தோம், மனதில்
கருதினது எம்முடைய கிருபாநேக்கினால் யாவர்
க்குங் கிடைக்கும் என்றுசரஸ்வதிசொன்னாள் ॥—
பலமுள்ள விதேரவரசன், கோபமிகுந்தவனாய்
இரதத்திலேறி சேனாசமுத்திரத்துடன் யுத்தகள
த்திற்சென்று இயம்புரிக்குச்செல்கின்ற மார்க்கமா
னது நெருங்குமபடி சத்துருக்க ளனைவருங் கெட
அடித்தான். மரிப்பானென்று சிந்தித்து நாயகணி
டத்திற் பிரியமாறாத லீலைகள் சரஸ்வதியினது பா
தத்தைத் துதித்து, எமதுநாயே? வீரத்தன்மை
மிகுந்திருந்தும் உனது கிருபையிருந்தும் எமதா
சன் இப்போரின் மரிப்பரோ என்று கேட்க,—
கல்வியையுடைய விரேதனுனவன், பரகதியை
யிச்சித்தால் இரண்டற்ற பரமபதத்தை கலக்

॥ இ-ம், பாவனுப்பகார முன்னனுபவத்திற் கொத்தவண்ணம் புதியலீலை
தோற்றினு ளென்பதாம். [ல்லு மென்பதாம்.

॥ இ-ம், எனக்குச் செல்லக் கூடாதென்னுந் தாலசரீர மிவனுக் கெட்டபடிசெ

॥ இ-ம், ஆத்காக்கள் பாவனைப்படி யீஸ்வரன் கூட்டிவிக்கின்றதென்பதாம்

கும்படியாயினான், எதிர்த்துவந்த இச்சிந்துவரசு
னென்பவன் தனது வல்லமையினாலேனைச் செயி
க்க வேண்டுமென்று என்னைப்பூசித்ததினால் நியமி
த்தபடியே செயித்து அவனரசனாவென்று சொ
ல்லுஞ் சமயத்தில், உதயகாலமாகவும் அந்நிரும்படி
யுத்தஞ்செய்து மேனெருங்கிய வெம்மையாகிய யு
த்தகளத்தில் இரண்டிடத்திலுஞ் சேனையொன்று
மில்லாமலிறந்தது. ॥ — சிந்துவென்னும் பெய்
ரைபுடைய வரசனும் வீரமுள்ள விரோதனாகிய ச
ம்பத்துள்ள வரசனும் வில்லுகளையெடுத்து, சந்தி
ரணஞ் சூரியனும் திக்குகளும், ஆகாயமும், விடப்
பட்ட அம்புகளினால் எவ்விடத்துநிறைந்தார்கள் ;
முன் நெனிக்கின்ற வெப்பமான பாணங்களின்
கூட்டங்களின்று அக்கினிச்சுவாலை விராபித்து
யுகமுடிவைப்போ லிருக்குமளவில், தேரை நடத்
தானின்ற சாரதியும், இரதமும், தணுகும், அறுப
ட்டு மேன்மையான விரோதவரசன் தனியாக,---

எக. நூற் பவம
அடைதற் சேகுவா
னயுத்த முறைத்தல்

அற. புதிய லீலை
புருடன் செல்லுமி
டத்திற்செல்லுதல்

அக. இதுவுமது.

அஉ. இதுவுமது.

அர்த்தசந்திர பாணத்தினால் வச்சிரகவசஞ் சி
ந்திரிழும்படி பிளந்து, தேகத்தினவயவங்கள் பா
வும் பிளக்கப்பட்டுச், சின்னாபின்னமாய்ச்சிதது ம
ளவில், வலிமைநீங்கி பூமியிற்சாய்ந்த விரோதனைப்
பார்த்து, வெண்டாமரையானே தூதனலீலை நோ
க்கி என்னுயக னுமிர்பிரியுஞ் சமயத்தை யடைந்
தான், இவரைப்பொருந்த யான்செல்ல அருளெ
ன்று சொன்னமாத்நிரத்தில், அந்தாயாயிய சாஸ்
வநி யனுக்கிரகித்தான், அந்தலீலையும் ஆகாயத்தி
ல் லேசாடிப்போனார். —மேக மண்டலத்தைக் க
டந்து,வாயுமண்டலத்தைக்கடந்து, வெம்மையான
சூரிய மண்டலத்தைக் கடந்து, சமீபமான நகர
த்திர மண்டலத்தைக் கடந்து,மேற் சத்தியலோக
முதலிய தேவலோகங்களைக் கடந்து, பொருந்தா
நின்ற இவ்வண்டத்தைத் திழித்துக்கொண்டு போ
ய் சலமுதலான யேழாவாணத்தையும் ஊடுருவி,
அளவும், அந்தமும், இல்லாததான தத்துவசிதா
காயத்தை சீக்கிரத்தி லடைந்தான் — அளவில்
லாகாலம் வேகமாகக் கருடனோடும் கடக்கக்
கூடாததாயும், அத்திவனம் காய்த்திருக்கின்றன
போல், உதித்த அளவற்ற பிரமாண்டங்கள் ஒன்
றையொன்று பார்த்துக் கூடாததாய் மிருக்கின்ற
அவ்வண்டங்களுக்குள், பெரிதாக ஆவாணபேத
மானது அருகில் விரைந்துகொண் டிருக்கின்ற ஓர

॥ இ-ம். அவரவர்பாவையே நிதற்குக் தூரணமென்பதாம்.

அ. விரேதன்
முற்பல மடையச்
செல்துதல்.

அ. முற்பலத்
திற்புருவிக்கு நிமி
த்தம் அபேதஞான
த்தாற்பேதஞானத்
தைத்தேத்தல்.

அ. ஆதிபெள
திகசரீரமறைந்ததி
யாதெனின்.

அ. இதுவுமது.

ண்டத்தினுள் ஞானாகாயத்தைக் கடந்துபோய் ப
துமவரசனது ப்ரேதமிருந்த அந்தப் புரத்தைச்
சேர்ந்தாள். † —பெருங்கானஞ் செய்யும் வண்டு
கள் நிறைந்த புட்பங்களினால் மறைக்கப்பட்ட ப்
ரேத தேகமாகிய பூபாலனே? எம்முடைய கணவ
ன், கிருபையுள்ள சரஸ்வதியினால் எப்படியோ மு
ன்னமே யிவ்விடம் வந்தோமென்று நன்றாய்ச்சிந்
தித்து, வெண்சாமரம் வீசிக்கொண்டு அவ்விடத்
தில் தனது நாயகனுடைய பொருபக்கத்தில் அப்
புதியலீலை யிருந்தபின்பு, நின்மலஞானியான மகா
னா விரேதவரசன் பொருந்திய சீவனானது ஆகா
யத்திற் சென்றது. —ஞான திருஷ்டியை யுடைய
லீலை, சரஸ்வதி யென்னுமிருவர் அவ்விடேத சீவ
னைப்பார்த்து ஆகாயத்திற்சென்று பின்வருகின்ற
சிறந்தமாதர்களைத் தானறியாமல் நீங்கின சீவனான
து நகரத்திற்சென்று பதும ப்ரேதமிருந்த வந்தப்
புரத்தை அடைய, உடன்சென்ற இவ்விசண்டி ஸ்
திரீகனும் புதிதானலீலையை விரும்பிப் பார்த்தார்கள்
ள். சுவணத்தினுற்செய்த மண்டபத்தில் பொருந்தி
யசீவனைத்தடுத்திருப்பவும் நிறுத்தினுள் மேற்
செல்லாமற் றடுத்தாள். † —பழையலீலையானவள்
தனதாதிபெளதிக சரீரத்தைக்காணாமல் சரஸ்வதி
யை வணங்கிக் கேட்கவும், கற்பனைபுருந்த மனோ
நாசமாய் பூரணநிஷ்டையினால் மரித்து விழ்விழ
ந்தசரீரத்தை இறந்ததாமென் மெண்ணிக்கொண்
டு மந்திரிகள் கொடியவக்கினியினால் தகனம் பண்
ணினார்கள். இவ்வாறாவாகிய சரீரத்துடன் நீ மிபி
பூமியின் கண்ணிருந்தால் தேவலோகத்திலிருந்து
முன்மரித்த லீலையானவள் சரீரத்துடன் வந்தா
ளென்று யாவரும் வியப்பார்கள். — ஆதிவாகிக
சரீரத்துடன் இருந்து வாசனையை நீக்கின்படியால்
ஆதிபெளதிக சரீரத்தை நீ தள்ளத் தக்கதென்று
இந்த லீலைக்குச்சொல்லி, அந்நூதன லீலையான
வள் இப்போது நம்மைக் காணக் கடவாளென்று
சரஸ்வதியானவள் மனநிற் சங்கற்பித்த மாத்நிரத்
தில், தெரியாதிருந்தவர்கள் பரத்தியக்ஷமான வள
வில், தான்பெற்ற செல்வங்களைப்போல தெரிசித்
த லீலையானவள் அத்தேவிகளின் பரதங்களை வண
ங்கித் தோத்திரஞ்செய்தாள். ‡ —ஞானஸ்வ ரூபி

அ. முற்பலம் ன்கித் தோத்திரஞ்செய்தாள். ‡ —ஞானஸ்வ ரூபி

† இ-ம். தேவி யனுக்கிரகத்தினுற் புதியலீலை பதுமனிடஞ் சேர்ந்ததாம்.

‡ இ-ம். விரேதஸ்புரண முன்னுள்ள பாவனாஸ்தான மடைந்ததாம்.

§ இ-ம். பிரமாப்பியாச முகிர்ச்சியர் லாதிவாகிக சரீரம்பெற்றவர்களுக்கா
திபெளதிக சரீரமறையு மென்பதாம்.

அடைந்து முத்த
னாதல்.

அ. வினாவிடை.

க. தேவியனு
க்கிரகித்தெழுந்தரு
னாதல்.

க. விதேகமுத்
தனாதல்.

யாகியசரஸ்வதியும், புராதனலீலையும், நூதனலீலையும், சுடியிருந்தவிடத்தில், மிருதுவாகிய சாதிபுட்பமானது வாசனையைவிட்டதுபோல, சரஸ்வதியானவள் சீவன்மடையை விட்டுவிடவும், பிராணரூபமாய் மூக்கினுட்கொண்டு உலர்ந்தசரீர மியாவும் பரந்து வியாபிக்க, குளிர்ச்சியர்க்கி இரத்தமுண்டாய்கண்விழித்துமரித்தவரசன் எழுந்தான்.†—இவ்விடத்தி லிருக்கின்றவர்கள் யாரென்று பேரிடியின் சப்தத்துக்கொப்பாக இப்பதுமவரசன் கேட்கவும் அங்கிருந்த லீலையானவள் அரசனை நமஸ்கரித்து யான் இத்தேகத்துக்குத் தகுந்த மனைவி, உன்பக்கத்தில் வணங்கின இப்பெண்ணைரென்ற கேட்க, என்வடிவத்தைப்போல நீர் மனதி நினைத்ததினால் நீ சுகிக்கவந்தவள், இவ்விடத்திருப்பவள் பரிசுத்தமாகிய சரஸ்வதியென்று பழைய லீலையானவள் தெரியச் சொன்னாள் — இப்படியென்று லீலை சொன்ன மாத்நிரத்தில், பாதத்தில் வணங்கிய இப்பதுமவரசனை சரஸ்வதியானவள், தனது பரகாசிக்கின்ற வழகியவந்தத்தினால் கிரகைத் தொட்டு நீ பாரியர்களோடும் சிறந்துவாழவும், நல்லகீர்த்தியும் மேலானசம்பத்து வளரவும், சுகத்தினுள்ள சனங்கள் விளங்கவும், தீமைகளைத்து நீங்கவும், எவ்விடத்தும் பரகாசிக்கின்ற மகான்கள் நிறைந்திருக்கவும், நீ சுகத்திருப்பாயென்ற நுள்ள்செய்து, நின்மலமான சரஸ்வதி தனதிடத்திற் கெழுந்தருளினாள். — சரஸ்வதியாழ்க, நாமகள்வாழ்க, கலைமகள் வாழ்க்கடவதென்று இனிமையாகத் தோத்திரஞ்செய்து, சக்கரவர்த்தியான பதுமவரசனும் பாரியர்களும் எண்பதினாயிரவரும் பூபாலனஞ் செய்தபின்பு, எழுவகையாகிய பெரிய சநநங்களை யிப்போதே கெடுத்த சரஸ்வதியானவள் முன்னனுக்கிரகஞ்செய்த சீவன்முத்தி பதத்துடன் பூமியிலிருந்து பின்பு மகாகற்பமிற்றநாலும் அற்பமாகிலுங்கெடாத விதேகமுத்தியான மோசஷத்தையடைந்தார்கள். †—

லீலைகதை-முற்றிற்று.

† இ-ம், சத்தாமாத்நிரமாய் விளக்குஞ் சைதன்யத்தின் அபேதஞானத்தி னுண்டான பேதஞானமானது, நூதனம் புராதனமென்னு பிராண்டிற் புராதன வடிவமானதாம்.

‡ இ-ம், சத்தவரசனையோடுஞ் சீவன்முத்தர்களையிருந்துபி ன்வாச னாகைய மான் விதேகமுத்தியைப் பெற்றதாம்.

கற்கடிகதை.

அவதாரிகை.

முன்பு சைதன்ய வுல்லாசமாய்த் தோற்றின ப்ரபஞ்சம் சைதன்ய திருஷ்டியால் ஈசுக்கும்பொருட்டு, அச்சகத்தை மாயாவிசித்திர மென்பதைப் பூரணமாயறிவித்து, அதற்கதிஷ்டானமான சைதன்ய திருஷ்டி ப்ரசன்ன மாம்பொருட்டு, அதன்விலாசத்தைக் கற்கடிகதை யி னிநுபிக்கிறார்.

க. பிரமமே நித் தியமெனல்.

உ. பிரமமொன் றே நித்திய மெனி ல், சீவன் யாதெ னின்.

ங. பிரமப்ரகாச மே சீவனுயின், ம னமென்பதுயாதெ னின்.

ச. பிரமப்ரகாச பேதமே மனமாயி ல், சுகத்தென்ப தி யாதெனின்.

திரிஸ்யமென்கின்ற களங்கம் நீங்க சொல்லிய லீ லையின் கதையினால், அற்பமாகிய சுகமென்கின்ற தோற்றமுடைத்தாய் அபேதமாக மகத்தான சத் தும், சித்தும், ஆந்தமுமே ஸ்வரூபமாய் ப்ரகாசி க்கின்ற பிரமஸ்வரூபமே யுள்ளதென்றறிந்து, கெ டிதற்குரித்தாகிய உலகமென்கின்ற பெரும்பாரத் தை ஒருங்கே நீக்குவாய். ॥ —அப்பிரமத்துக் கொப்பாகியும், வசனிப்ப தற்கரிதாகியும், வியாபி த்து, பரிபூரணமாய் கெம்பிரமா யிருக்கின்ற நின் மலமாகியும், சத்தை யுணர்ந்தவர்களும் அநின் குணத்தைச் சொல்லக் கூடாததாகியும், உபசாரத் தாகியும், ஸ்திரம்பொருந்தி, அலைவற்ற சமுத்திரத் தைப்போலவும், காற்றில்லாத தீபத்தைப்போல வும், ப்ரகாசிக்கின்ற முதன்மையான பிரமப்ரகாச மே, முடிவில்லாத மேலானசீவனும். ॥ —அக்கினி யை யுண்டாக்குகின்ற நீண்டவிறகினால் அற்பமா னவக்கினி மிகுவதுபோல, சீவன் வெகுந் முகத் தில் விரிந்தவுணர்வினால் ஈனென்று பேதமாகவ றிந்து சங்கற்பநினைவினால் அகங்காரத்தை யடை யும், பூரணமான சீவனுக்கு இவ்வகம்பாவங் கார ரணமாக சிந்தனைசெய்கின்ற சித்தமும், மனமும், பிரகிருதியும், மாயையும் என்கின்ற நாமங்களைச் சத் துக்கள் பகுத்துச்சொல்லுவார்கள். ॥ —சங்கற்ப விகற்பங்களினால் விரிகின்றமனமானது, பிரமங்கா ர ணமாய் இந்தப்ரகாரமுண்டாகும், மனதுணல்தோ ன்றிப் ப்ரவியவுலகங்களியாவும் மனோரூபமே வே றில்லை, மிகுதியினு ள்ளவில்லாதவிருத்தி ஞானமா கிய பேரலையையுடைய ஞானசாகரம் ப்ரகாசிக் கும், காலங்களினால் நெடியசொற்பனத்துக் கொப்

॥ இ-ம். சுகத்துப்ரமாணிகமல்ல, அதுவாகவிளங்கு ஞானுணந்தமே ப்ரமா ணிக மென்பதாம்.

† பிரமப்ரகாச மானவபேதஞானமே சீவனென்பதாம்.

‡ இ-ம். பிரமப்ரகாசத்தைப் பேதமாயறியுஞ் சங்கற்பமேமனமென்பதாம்.

டு, இப்படியாயி
ல் பேத மாகாதோ
வெனின்.

சு. இதற்குத் தி
ருஷ்டார்த்த மி யா
தெனின்.

எ. இதுவுமது.

அ. கற்கடி சிந்தி
த்தல்.

சு. மூர்த்தியா
னஞ் செய்தல்.

பாக மனதினவயத்தினால் உலகமானது நிச்சய
மாம். † —கட்டையென்றறியாத வறிவினால் உள்
ளன் றோற்றுவதுபோல, சர்வம் பிரமமெனத்தெ
ளி வுண்டாகாமையின் சகமுண்டாகும், நாசமற்ற
பிரமத்துக்கும், சேவனுக்கும், மறந்தவிடத்தும் பே
தமில்லாததுபோல, நீங்காதசேவனுக்குஞ் சித்தத்
துக்கும் பேதங்களில்லை, இதைப்போல நிலைபாத
மனதுக்கும், உலகங்களுக்கும், அற்பமும் பேதமு
ண்டாகாது. † —இதுகாரணமாகிய ஒருகதைமுன்
னமே பலம்பொருந்திய இராட்சதியானவள் சொ
ல்லிய முதிர்ந்தவினாவினால் அறியவேண்டிய அரு
த்தங்களியாவையும் தெளியும்படி தெளியச்செய்வ
தாம், அதை நீ கேட்கக்கடவாய். இமயகிரிக்கு வட
பக்கத்தில் இருப்பவள், கற்கடியென்னு நாமத்தை
யுடைய இராசுத்தி பிறைபோன்ற தந்தங்களும்
பெரியவாயும் மின்போன்ற விழியுமுடையவள். —

கறுத்த பருப்பதத்தையே பெண்வடிவாக கர
சரணங்களாகச் செய்ததென்னும்படி சஞ்சரிப்ப
வள், இடியையொத்த புன்சிரிப்பை யுடையவள்,
ஓடாமற் சுழலு மச்சத்தைப்போல சுழலப்பட்ட
கண்களையுடையவள், பெரிதான சரீரத்தைச் சும
க்கின்ற இரண்டு தொடையும் பேரிச்சமரமென்னு
ம்படி பருமனுடையவள், வாராநின்ற முகிலைக் கி
ள்ளுகின்ற நகம் வயிரேரிய முறத்துக் கொப்பாக வு
டையவள். § —விசாலமான பூமியின் கண்ணுள்
ள பிராணிக ளனைத்தையும் பகலுமிரவுமாகப் பெ
ய்யும் ஊழிய்கனல்போல் தணியாத உதராக்கினி
யினால் மனநொந்து, கடினமாக ப்ரகாசிக்கின்ற
சம்புத்திவில் பார்க்கப்படுகின்ற பிராணிகளனைத்
தையும் சமுத்திரத்தினிடத்தில் விழுமின்ற வாறு
களைப்போல புசிக்கில் அற்பாகாரமாக சேவன்மெ
லிவுற்றிருக்கும். ¶ —வருஷத்தினால் தணியுங் கா
னலைப்போல உதராக்கினியுங் கொஞ்சந்தணியும்,
குற்றம்வராமல் இவ்வுதராக்கினியை தணிப்பதற்
குத் தவஞ்செய்து பிரமதேவ னனுக்கிரகத்தினால்
பெற்றுக் கொள்ளுனோமென்று, இமயமலைக்குப்

† இ-ம். பிரமசங்கற்பாகாரமே சகம்போலத் தோற்றுமென்பதாம்.

† இ-ம். பிரமப்ரகாசமே சேவன்முதலிய யாவுமாய் விளக்குதலின், அபேத
மேயாமென்பதாம்.

§ கற்கடியின் வினாவை யறிவிக்கும்பொருட் டனாளுடைய வவயவங்களை வ
ருணித்ததாம்.

¶ இ-ம். போகங்கைக்குசிமித்தமதை மிகவுமனுபவிக்கத்தோற்றினதாம்,

அம்

கற்கடிகதை.

[தொனவா

கா. உபாசனமூர்
த்திப் பிரசன்னமா
தல்.

கக. கேட்க வே
ண்டு மபிப் பிராய
த்தைச் சிந்தித்தல்.

கஉ. விற்றம்பின
வரக்கொடுத்தது, அ
தை யடையுந் பிர
மமருளுதல்.

கங. இச் சைவி
னு லற்ப வடிவமா
தல்.

கச. உண வின்
இச்சை வெறுத்தல்

கரு. நிஷ்காமத
வஞ்செய்தல்.

போய் ஸ்மானஞ்செய்து ஒருபாதம் பூமிவிரிந்தொரு
ந்தறின்று கண்ணினால் ஆகாயமத்தியில் பரகாசி
க்கின்ற சூரியனை பகலில் கேட்பார்த்து. || —
வருத்தமுற்று நின்று மேலான தவத்தினால் ஆ
யிரவருடம் நடத்த, திருத்தபாடிய தாமரைமலர் வ
சிக்கின்ற பிரமன் பரத்தியவனானார். தீமைவையு
டையவராயினும் அரியதவத்தினால் அமைபுக் கூ
டாத வஸ்துக்களுண்டோ, பிரமன்வரவுப் பூர்ண
முத்தபடியேயிருந்து இரகசியபரவன் மனநி
லவணங்கி இதைச் சிந்தித்தான். — தாவுகின்ற பசி
தவையுப்பொருட்டு அற்பமான இரும்பால் உண
டான ஒருபிராண ஒயிவடிவமானால், உலகத்திலு
ள்ளவர்களுடைய சரீரங்களில் நுழைந்து உணவுக்
ள் வேண்டிமானவைகளை பிடுக்கலாமென்று எண்
னுபவினை, ஆகவேண்டியவினைவுகள் உணக்கென்ன
வென்றுகேட்ட பிரமனுக்கு, இக்கற்பு.கூறுவான்
—தோற்றிஞ்செய்கின்ற அடியார்களுக்கும் சகா
யமான வாண்டவரே? அடியேன் உயிரிவாய்கவே
ண்டுமென்று கேட்ட, நியமிப்பான், வீ பெண்ணும
ட்சரத்தை முதற்கண் ணுள்ளதான விநிமிசாகச் ச
ரீர மெடுத்ததுக்கொண்டு பாய்வாய், அற்பமுத்திய
முள்ளவர்களும், பூட்டர்களும், தூஷர்களும், கொ
டிதான விடத்தில் இருப்பவர்களும், மமதைவின
ல் விரும்பக்கூடாத துன்புரிப்பைப் புரிப்பவர்களு
மாயி விவர்களுடைய மனநிலை பிராணவாயுவோ
டுங்கலந்து, — அறிஞர்களிடத்தில் நீ சொன்னால்
நாம் நியமித்த வுனது நிக்ச்சைமென்னு மந்திரசெ
பத்தினால் கொலை செய்யாதிருப்பாய், அறிபில்லா
தவர்களைக் கொன்றுண்டாயென்று பிரமன்சொல்
வி மறைபுரளவில், பூர்பு வரைக்கொட்டானவன்
சிவஞ்சி யுருவமெடுத்து, பூரர்களும், மனநிலைச்
மிருத்தவரும் நசிக்கும் வண்ணம் ஆகத்திற் பாலோ
சித்தான். — வாயுவடிவாகி பூமிவிலும் ஆகாயத்தி
லுமுள்ள பலசிவர்களின் உள்லோ பிரவேசித்து
ஆவர்கள் வாணனைத்தையும் சிவஞ்சி, வாகஞ்சி,
பெண்ணு பிரண்டிவடிவமாய் வெளுகாலம் புதித்த
பின்பு தளர்ந்த மனதைபுடை யாவளாய், வீணுகவே
அழன்று, நைந்து, உலகிபுமாய்க் தேய்ந்துபோனார்
படி. அவாவானதுநன்றை அழித்தது, சீ, சீ, என்
துமயங்கினார். || —கொடியானதாண்டான் வீணாக

|| இம், தவச்சின்ன முரைத்ததாம்.

|| இம், மிகவு மனுபவித்த புரிப்பிற் கைப்புண்டானதாம்.

கக. நிகழ்காமத
பயிஞ்சல் ஞான மு
ண்டாகுதல்.

கக. பிரமாவது
கொடுத்தல்.

கஅ. சீவன்முத்தி
தன்மையில் தின்ன
விதியான அனாவை
கொடுத்தல்.

கக. உத்தேசித்த
புதிப்பெற்றிடல்.

உ.உ. கண்டத்தவு
னவின் தன்மை
வையிசாரித்தல்.

அநேக வயிர்களைப்பித்தோம், அவ்வாசையை நீக்
கிடுகெமென்று இமயபருவத்தில் அரிதான தவத்
தை அடைந்து, ஒரு சங்கற்புற மில்லாமல் சலனா
ததைநீக்கி புரிப்பின்றி மனம் ஒன்றுடைய சகஸ்நி
ரவருஷங்கள் நடத்தவும், கொடிய இருவினையுள்
நீங்கிற்று. 91—இப்படி தீமை நீக்கி மனது தெளி
வடைய பிரமத்தியானம் தனதுபொருள் பொருந்த
வும், இச்சகத்தை நினைத்து சாகத்துமே மில்லா
தனளாய் சகஸ்நிரவருடம் தவவினிருந்தவின்பு, பூச
ணஞான முதித்ததென்று பிரமதேவன் தானேவந்
து இக்கற்கடிக்கு ஒருண்ணையைச் சொன்னான்.—

நீ சீவன்முத்தியை யடைந்தாய், மனத்தெளிந்
தாய் ஆகிலும் பரையாசிரிசாகி வடிவாய் பூமி
யில் ஞானமில்லாதவர்களுள், கொடியவர்களுள், நீ
முற்களுநாயிவ் ஞானகளுடைய சீரங்களை உணக்
ளுவதாக சீவனஞ்செய்து சகவாசியுட்பாயென்ற
ஊக்கொகந்தெய்து பிரமன்மறையவும், அத்துவித
ப்பிரமமே பாவனையுள்ள சர்வனென்னும் பாவனா
யைப்பொருத்தி நினைவியையான தற்புத்தினிருந்
தாய். 92—இப்படி நிர்விகற்பசமாதிமில் அநேக
காலமிருந்து சமாதியிலின்றித் திருப்ப, நீங்காத
ஆனந்தத்தோடும் மனதுடன்சேரவே பரையா பரி
வைய நிலைத்து நானென்னும் தன்மை சகத்தின்க
ளுள்ள பரிபந்தம் சீர்த்துக்குண்டாயிவ் சமாவந்
நீங்காதுபடி. பிஞ்சல் உலகத்தில் இராசுதவாரிசுத்து
க்குத் தொழிலாயிருக்கின்ற மாரிசாகாரம் புரிப்ப
னென்றும்,—பிரமனனாகொடுத்ததும் அப்பிரகா
சமாதலால் அவ்வாசைப்படியே முடிசுள் சீர்த்
தை அமுதாய்ப் புரிப்பெனென்று மெய்தும் இமய
மலையின் சாரலிற்சென்று வெற்றியிருந்த வேடர்
களின் நாட்டைந்து அகிலுள்ள கானகத்தில் வரிக்
குங்காலத்தில், நீதியுள்ள வனமச்சுனெடுந் அவ்வி
த்தேவாசாசன் வந்தனன்.—சோமனூரி யாக்கினி
கனொன்றாக வந்தடைந்தாலும், அவைகளொளி ம
முங்கத்தருந்த பிஞ்சு விஞ்ஞானம் முடிக்கொண்
டிருக்கின்ற இராகதியில் பாய்ப்பாத அசமந்
தியுகள், பராசங்குமுதல் துஷ்டர்களைப் பரிசோ
தித்துவரவும், அவ்விடத்து அந்தக் கற்கடிபார்த்த
மாத்திரத்தில் பசுவையான புரிப்பாவர், ஞானவர்

91 இ-ம். நிர்விகற்பசமாதிமேற் சகலவின்களு நீங்கினவென்பதாம்.

92 இ-ம். பிரமத்தேசம் நீங்கும்பொழுது விதியானபுரிப்பை யனுபவிக்க
கொடுத்ததாம்.

30127

உக. துற்சன ரோ வென்றோ சித்தல்.

உஉ. சற்சனரில் க்கண முணர்தல்.

உங. சற்சனர்க் கன்புசெய்பவரிலக் கணமறிதல்.

உச. பரி சோதி க்கு நிமித்தமத்தடி ப்பேசுதல்.

உரு. நீக்களாடு என்று வினாவுதல்.

உண்மை ஞானமில்லாதவர்கள் மூடராயிருக்கின் றவர்கள் இவ்வுலகத்தின்கண் சீவித்திருக்கின் இக் த்திலும், பரத்திலும், மற்மெவ்விடத்தும் துன்ப மாமென்று, — திரும்பவு நினைப்பாள், பிரமன்முன் னியமித்தது மிவ்வண்ணமே, தீங்கறக் கிடைத்த பலனைக் கொள்ளாதவர்கள் அற்பமன துள்ளவர்க ளென்று மிகவும் ஆலோசித்து, தெளிந்த வறிவை யும், நற்குணமுள்ள சுபாவத்தையும், அடைந்திருக் கின்றவர்கள் கெடும்படி கொலைசெய்ய மனமெழு மோ, அன்றியும் இவர்கள் வலிய துன்ப மடைவ ரோ. — தெளிந்த வறிஞர்கள் மெய்யான மிகுந்த ி ர்த்தியையுடைய நீண்டவாயுளெல்லாம் பிரிக்கக் கூ டாத சுகத்தைப் பொருந்தினவர்கள் யாவரும் வ ணங்கத் தக்கவர்களாவர்; குறைவில்லாத தனதுயி ரைக்காட்டிலும் இனிமை யுள்ளவர்களாதலால் அ க்குணவான்களுக்குத் துன்பம் வருமாயின் பயப்ப டாதேயென்று பிராணனையாவதுகொடுத்து இரட் சிக்கத் தக்கவராவர், தங்களித்ததில் அன்பையுடை யவர்களுக்கு வணக்கமாக யமனையும் உறவுபடுத் தும் சுபாவமுள்ளவர்கள் — இராசுத்தி யென்கின்ற நாழுதலாக சத்துக்களைப் பூசிக்கின்ற பக்தியைப் பார்க்கில், அன்பாக சுவணத்தைப்போல யார்தா னன்பு வைவாதவர்கள். இப்பூமியில் இரட்சிக்க வ ருகின்ற பூர்ணசந்திரனைப்போல அடுத்தவர்கள் ம னதை சத்துக்கள் சுகிக்கச்செய்வார்கள், அவர்க ளைச் சாராதவர்களே மிகவுமிழிவுபட்டு மரித்தவ ராம்; சார்ந்தவர்களே மோகூழாதலைய ப்ரயோச னத்தைப் பெற்றவர்கள். † — ஆகையால் இவர் களை ஞானிகளோ, அஞ்ஞானிகளோ யாரோ வெ ன்று ஆராய்ந்ததிகின்ற கேள்விகளைக் கேட்போ மென்று நினைத்து, இடிகளும் திடுக்கென்று பயப் படுமபடியாக ஆகாயத்தினின் றாவாரித்து கொடி ய இடி யிடித்தபின்பு, மழைபொழியு மேகத்தைப் லச் சொல்லுதற்கரிய கொடிதாகிய காடென்னும் ஆகாயத்துக்கு சந்திரசூரியர்களுக் கொப்பாவீர்க ளென்று, — திரும்பவுஞ் சொல்லுவாள், மாயை யென்கின்ற வெவ்வித விருண்டகல்லின்கீழ் விளங் கியழிகின்ற கூட்டமாகிய கிருமிக் கொப்பானவர்க ளே? எனக்குணவாக இந்தக்ஷணத்தில் மரிக்கவந் தீர்கள், மேலானவர்களைப்போல மிருக்கின்றீர், நீ மையுடையவர்களைப்போல மிருக்கின்றீர், நீங்க

உ† இ-ம். நெரிட்டவர்கள் சற்சனரோ துற்சனரோ வெனப்பரிசோதிக்கு நி மித்த மாலோசித்ததாம்.

உ.சு. அரசன் சூழ
மற்றுரைத்தல்.

உ.எ. அரசன் நம்
துவோ முரைத்தல்.

உ.அ. அரசன் கற்
கடி-கருத்தை வினா
வுதல்.

உ.க. கற்கடியின்
ஐயப் பீங்கல்களா
வொனவினாவுதல்.

உ.ப. மந்திரிகொ
ல்லுதல்.

உ.க. கற்கடி-மது
நீதி சொல்லுதல்.

ளார் சொல்லுமென்று கற்கடி கேட்டமாதிரித்தி
ல், ஜீவ இயிசையைபுடையவிராசத்தையே கேட்டபா
யென்று வலியுறுத்தினவாசன் சொல்லத் தொடங்
கினான்.—எவ்விடத்திலிருக்கின்றாய்? நீ யிவ்விடத்
திற்கொல்லிய சகலமும் இளவண்டின் இரைச்சல்
போல அழகாகக் கேட்டோமென் றாசன்கொல்ல,
இராசத்தையும் நன்றா யிருக்கின்றதென்று எதிரோ
யின்று நகைத்தமாதிரித்தில், கொடிய தந்தப்பிரா
காசத்தினால் அவனது வாடிவதைப்பார்த்து, எவ்
வளவும் பாயப்படாமல், மைநாகம்போல வாயைத்
திறந்து வீணாக நீ வருத்தப்பட்டாதேயென்று அரசு
சன் சொல்லுவான்.—அடைகின்ற பாயோசனைத்
துக்கு முயற்சியாதவர்கள் இல்லைபென்று சொல்
வியபோதும் அற்பகாரியத்தில் அற்பமானவர்கள்
தூரிதப்படுவார்கள், நெய்யம்மைதோன்ற தூட்டல
றியினால் விஸ்வாந்தியடைந்த ஞானவான்கள் கன
மானகாரியத்தைச் செய்வார்கள், கொடி-தாயிருக்கி
ன்ற உண்ணையொத்த அருகர்களை மசகம்போல
எடுத்து வீசக்காற்றினது தள்ளிவிடும் — ஆகையா
லுனது துராயம்ப வேகத்தை விட, உனதெண்ண
த்தைச்சொல், எங்கள் சமீபத்தில் வந்தவர்கள் ஆ
சையினையாழித்த பொருள்களைக்கொட்டிவந்திலுந்
கொடிப்போமென்று அரசன் சொன்னவுடன், ஞா
னமும், வித்தையும், தல்லலையும், சாந்தமுமாயிய
இவையளவில் மட்டில்லாதவர்களென்று அறிந்து,
மேன்மையாயிய அவர்கள் வசனத்தை மிகவுமதி
சயித்து குறைவற்ற ஏண்ணையையப் பார்த்தது. —
வசனத்தினாலும், வதனத்தினாலும், கிழிசனினா
லும், வேறுபட்டாமல் மேலானவர்களுடைய கனங்
கமற்ற மனமானது மிகவு முயர்ந்திருக்கும், இக்கு
ணங்களை லயிப்பாயத்தைபுத் தெரியலாம். மகான
களை சொல்வம்போலையில் ஐயந்திராதவர்கள் கிழ்
மக்களாவர் ஆதலால்கடாவுமுதையினால் இவர்களை
யறிவோமென் னுன்னி நீங்களார் கூறுமென்று.—
கற்கடியானவன் கேட்க மந்திரி சொல்லுவான்.
வேட்களுக்கெல்லாம் இவர் அரசனாகும், மந்திரி
நானாகும், இராக்மலத்தில் எவ்விடத்தும் பார்த்து
உனக்கொப்பான துஷ்டர்களை ஆராய்ந்து அலைக்
கவும், பிராணணையாட்கவும், விஷ்டர்களுடைய பி
ராணை இரட்டிக்கவும் வந்திருக்கின்றோம், இவ்
விடம் வந்ததற்குச்சங்கற்பரிதுவென்றுசொல்லி
ருப்பி அந்த இராசத்திசொல்லான்.—துஷ்ட மந்திரி
யினால் நல்லயரசனுந் தீயரசனும், பொல்லாங்கி

ந.உ. இராச மந்திரிகளென்றால் ஞானமிருக்க வேண்டுமெனல்.

ந.க. வினாப்பஞ்சரத்திலடக்கத் தொடங்கல்.

ந.ச. ஆத்மவ்ருபத்தை வினாவுதல்.

ந.ரு. இதுவுமது.

ந.சு. அ.னுபவஞ் சூபதியுண்டாகு

ல்லாத பரிசுத்தமான மந்திரியினால் தீயவரசனும் நல்லவரசனாவன், இத்தொடர்வைப்போல நீதியுள்ளவரசரால் மந்திரிகளு மப்படியேயாவார், ஆதலினால் நல்ல விவேகமுள்ள மந்திரி உண்டாயிருக்கில் எந்தப்பிரயோசனமும் அரசர்களுக் குண்டாகும்.— அரசனெப்படியோ சகத்திலுள்ள பிராணிகளு மப்படியேயாகும், இராச மந்திரிகளென்பவர்கள பெருமையும் நல்ல சமதிருஷ்டியும் ஞானசாஸ்திரங்களை ஆராய்ந்தவர்களுக்கே பொருந்தும், அந்த ஞானநூலை கல்லாதவர்களென்றால் பொய்யராவார்கள், இத்தன்மையான ஞானநூலின் அப்பியாசம் இல்லையானால் நீங்கள் எனக்குணவாய் எவ்வனத்தி னன்மைகளை இப்போதே இழந்தீர்கள்.—

சீங்கமெனு முங்களை நான் சொல்லுகின்ற கேள்வியாகிய கூண்டில் காவல்செய்கிறேன், உங்களரிவென்னுந் திறவுகோலினால் ஆக்கூண்டின் வாயலை நீங்கள் திறந்தால் பிராணனோடுஞ் சிவிப்பீர்க ளென்று இராசுத்தி சொல்ல, அதென்ன பிரித்துச் சொல்வாயென்று பரிசுத்தமுள்ள அரசன்சொல்ல, இராசுத்தி நல்லவமுத வருஷங்களைப்போல அவ்விராச மந்திரிகளுக்குக் கூறுவாள். அவ்வாக்கியங்களைத் தைதும், இராமா ? நீ கேட்பாயென்றுவிரிடமுனி யனுக்கிரமிக் கத் தொடங்கினார்,— (க) பரவிய சமுத்திரத்தில் குமிழிகள் போல் ஒன்றான எந்தவனுவுக்குள் அளவிறந்த அண்டபந்திகள் நாகாவாகியும், உற்பத்திஸ்திதிலயமாம். (உ) ஆகாயமாகியும், (ங) ஆகாயமல்லாததெது. (ஈ) வரையறவுள்ளதா யிருந்தும், (ஐ) இல்லாததெது. (ஐ) சஞ்சரித்தும், (ஏ) சஞ்சரியாததெது. (அ) காணாநிறுத்ததாகியும், (க) நிர்மின்ததெது. (க) சித்தாகியும், (க) கல்லானதெது — (க) ஆகாயத்தில் சித்திர மெழுதுகின்றதெது. (க) வினையினிடத்தில் விருகூங்களைப்போல குறைவில்லாத எந்தவனுவில் சகங்களியாவு மிருக்கின்றது. (க) எந்நிடத்திருந்தும் சமுத்திரத்தி லுண்டான அலை நுரைகளைப்போல ஒருவஸ்துவும் வேறுபடாமல் நிறைந்த சலத்தையும் குறைவற்ற நெகிழ்ச்சியையும்போல உண்டாய், (க) இரண்டும் எங்கொன்றாயிருக்கும். 1—ஆகிய இக்கேள்வியின் பிரயோசனத்தை தம்முணர்வால் தெரியச் சொல்வீர்களா

1 இ-ம். பிரவலவ்ருபத்தைச் சகசத்தினவநவமா யனுபவிக்கும்பொருட் டுதப பதினைந்து சங்கையாகப் பஞ்சுவினாவினதாம்.

- க. கச்சு முரை யின் வாசனைபொருந்த எனது கூந்தலின்மேல் எக் காலத்தினு பிருக்கின்ற மணக்கின்ற புஷ்பமாவீர் கள், அற்புதமாயி அறிவினோல். மிமித்தும்சொல்லக் கூடாமல் கலங்குவீர்களாயின் எரிந்த வுதராக்கி லிக்கு விறகாவீர்களென்று இராசத்தி சொல்ல வும். — ஆமைச்சன் முன்புசொல்லுவான், கள ம்கமற்ற பிரமணத்துவை பருத்துக்கூறினும் ஆம் தியாதெனின், மனமுதலாயி அறிந்திரியங்களினு லும் எட்டித்தவிரி தன்னையினுல் முடிவில்லாத ஞானமாத்நிரமாயி, ஆகாயத்தினும், தட்டமா யிபுப் பரமணுவுக் கொப்பாயி பிருக்கும். அந்த ஆணுவுக்குள் முத்தின் பிரமணமடங்க வளைத்துப் பண்டாவனென்று கருக்கும். § — (உ.) விசால மு ள்வ அம்பிரமத்துக்கு புறம்பில்லாத படிபால் ஆ காயமாய். (ங.) கேவலஞானமாக கிருத்தலின் விரி ந்த தூதகாயமன்றும். (ஐ) இப்படிவென்று கட்ட டியுதித்தவிரி தன்னையினுல் விதிரமாத வில்லாத தாய். (ஏ) சத்தாயிருத்தலால் உள்ளதாய்ச் சொல் லப்படும். (ஊ) சொச்சமாய்ப்பகாதித்தலினுல் ஞான மாயும். (க) அபிபுத்தன்மையில்லாத நிமித்தத்தி ளுல் சாபமாயி கல்லைப்போலுமாய். ¶ — (கஉ.) மிக கொத்தாய் சொச்சமாயிபுத் தானுபு பிருக்கின்றபி தாகாயத்தில் உலகமாய்களையி வித்திரத்தைத்தா னெ வெறுதாய். (கஉ) நீங்காத சகலனைத்துத் தன தன பரமமாய்ப்படினில் ஆன்வென்றுக்கு ஆ ன்வியமென்றில்லை. (கஐ) நீகானென்ற உலகமே த்துவைய புருவமாய் இருக்கின்ற அச்சத்தினுரு வாய் எட்டிபோ தாய் விரியாதாய். (க) நானாயி வந்துக்கலின் சாய்ந்தத்தினுல் சஞ்சரித்ததாய். (ஏ) சஞ்சரிக்க வேறுஸ்தான பின்னையின் சஞ்சரி யாததாய். — (அ) தான் பொருந்துவதற்கு வே வேறிய பில்லாதபடியால் நிற்கவில்லையாய். (ஊ) ச தாகவையுள் கலப்பொருந்தகலி த்துவாத் தத்தாமாத் திரமாய் பிருக்கின்றதினும் நிற்கின்றதென்று அரசு வளநின்றுவாய் கல்லவிவுள்ள மந்திரிசொல்லுகத்த
- உ. பின்பு இர சங்களுக்குத்த டு, மேலாச தாய்.

இ-ம். இத்தப்பதினென்று பிணைபுப் புருவமாய்த்துவெண்டுமென்பதாய்.
இ-ம். அணுவுக்கணு யோகமாய்ப்பிருக்கின்ற பிரமமே யண்டகோடிகளாக மாறுபென்பதாய்.
இ-ம். இவ்வாறுத்தாத்தினு உயிராமல்வருப மெல்லாமாய் அல்லவாமா நுகவென்றதன்மையை விளக்கினதாய்.
இ-ம். இவ்வாறுத்தாத்தினு உயிராமல்வருப தாணுவுண்டாகித் துகவென்கித் தானதுவென்று பிருமையின் நித் தன்மையாய் விளக்குகின்ற தனித்ததை விளக்கினதாய்.

சு.க. பின்பாறுத்
தூங்குறல்.

ச.உ. பின்பிரண்
தீத்தாங்குறல்.

ச.க. சந்துக்கள்
தரிசனத்தைப்புறத்
து கைம்மாறு வி
னாவுதல்.

ச.ச. சீவகாருண்
யமே கைம்மா மெ
னக்கூறல்.

டியானவள்கேட்டு மிகவுமதிசாதித்து ஆதற்குயின்
இராசாவே? உனதறிவை சொல்லென்று கேட்டே,
அவ்வரசனும் கூறுவான். சுகமானது இன்றென்றி
ன்ற உறுதியே, அகண்டாகார லென்று ஏன்மென்
னும் உறுதியாம், பிரமத்தின்தன்மையை மேலுஞ்
சொல்லக்கேட்பாய்? — மனநினால் சங்கற்ப விக
ற்பங்க ளெனத்தையும் கைவிடுவதே பிரமத்தைக்
கைவசப் படுத்துவதாம், திருத்தமாகிய தனது சங்
கற்ப முறித்தொடுங்குதலே சகமுற்பத்திலயாமாம்,
ஒன்றாகிய வேதாந்தங்களினது சர்வார்த்தங்கள்
பொருந்திய மகாவாக்யத்தினிடமாம், அச்சுறுதி
வாக்யத்துக் கந்தாங்கமான வலுபுதி யாகையால்
புறம்புமாம், வடிவமாக விளங்குகின்ற சத்துச் சத்தி
ரண்டுக்கும் மத்தியமாம், அந்த விரண்டினது ஸ்வ
ரூபமுமாம் — தாவரசங்கமான சுகங்கொல்லாம்
மனோசங்கற்பத்தினால் தானியற்றும் லீலையாம், உ
லகமாயிருந்தும் பழமையான ஏகத்துவத்தினால் பி
ரிவற்றதாயிருக்கின்ற பரிபூரண ஞானமாத்விமர்
ய் விளங்குகின்ற பிரமவைத்துவையே புரைத்தாய்,
இராகமனதை யுடையவர்கள் உணர்வின்ற பிரமஸ்
ரூபமேயிதுவென்று அரசன்சொல்ல, அரசன்கியான
வன் மனநிற்கிவித்து, கலந்து வழுதாமறைவையாரு
விக்க சகலமும் குளிர்ச்சியடைந்த தன்மையையா
போல மிகவுமதித்து, உபசாந்தமடைய சொல்
லத்தொடங்கினான். 11 — அதிசயமாகியும் கொடா
ததாகியும் உதயமும் அஸ்தமனமும் இல்லாத ஞா
னகுரியனாக் கொட்பாகிய மிருக்கின்ற அழகு மிகு
ந்த அறிவையுடைய வங்களுக்கொட்பான சத்துந்
களுடைய அழகியபாதங்களை மீட்டமாக சகலமுந்
தரித்தார்களல்லவா, முத்தியுலகத்தை யாடாநின்ற
அரசர்களாகிய ஆதமஞ்ஞானிகளைக் கூட, ஞால் சோர்
வுண்டாகுமோ, ஆதமஸ்பதத்தைப்போல வராதின்
றவங்களுக்கு இவ்விடத்திலெல்லாம் விடைத்திறந்
தாலும் யானியற்று முபகாரத்தை இன்னதென்று
சொல்லுமென்று கேட்டான். — தனானை யுடைய
விராட்சுதவாபிசமென்கின்ற எட்டிவனத்தில் நெரு
ங்கிய திமங்கனிக்ரு ஓட்டானவனோ? உலகத்தின்

12 இ-ம். இவ்விரண்டி சங்கையினுத்தாத்நாதம் பிரமஞ்ஞாநத்தாயும் அசத்தாயு
மிருக்கின்ற பூரணஸ்வரூபத்தைவிளக்கிப் பதினெந்துசங்கைக்கு மொருமையா
கப் பதினான்குத்தாத்திற்சொல்ல, அஃதன்றி யரசனானுத்தாத்நாதம் பிரமநிச்ச
பத்தை விளக்கினென்பதாம்.

13 இ-ம். இவ்வெட்டித்தாத்தால் ஆம்மாலீலாவுல்லாச விலாசங்கோ விளக்கி
அக்கற்கடி பதினெந்துசங்கைக்கு இவ்வொன்பதுத்தாத்தா லொருமைப்படுத்தி
ச்சொல்லியதாம்.

சுரு. அமுத தா
ரணையே புதிப்பா
மெனல்.

சுரு. மகாநகர
க்கல்புசெய்தல்.

சுள. அன்பிற்கு
ரிவற்றிருத்தல்.

கண்ணோருயிரையும் கொல்லாமல் இருப்பாயென்
று அரகன்சொல்ல, அப்படியே கொலைசெய்வதை
விட்டேனென்று இராட்சதசொல்லவும், அளவற்
றமாய்சாகார முள்ளவளாகிய நீ பசிக்குச் செய்யுந்
தண்ணையென்ன கூறென்று அரகன்கேட்க, முன்
னையில் நிர்விகற்ப சமாதியிலிருந்து என்னுதராக்
கினியைக் கெடுத்தேன், அவ்வண்ணமே இப்பொ
ழுதும் சமாதியிலிருந்து தணிப்பேன். — தெளி
வாகிய அமுததாரணையினால் வேண்டிய காலமட்
டும் சிவன்முத்தியிலிருந்து, அதற்குப்பின் விதேக
முத்தி யடைவேன். அகத்தில் பூரணஞானத்தை
புடைய நான் ஒருயிரையும் வாதையேன், இது சுத்
திய மென்றுசொல்லி போக நினைப்பவனே, பெரு
தற்கரிய விஷயத்தை எளிதாகப்பெற்றோம், நீ யெ
ங்கள் ஞாப்பெண்ணை எமதாண்மனைக்கு கூடவந்
தால், கொலைசெய்யும் கள்வருடைய சரீரத்தை பு
ணவாகக் கொடுத்தோம், இத்தேகம் நீக்குமளவும்
நினைப்புமுதலாகிய வாதைகள் நீங்காது. — ஆகை
யினால் பாவிகளின் சாரீமென்னும் புசிப்பைக்கொ
ண்டி அரிய புதராக்கினி நீங்கி நிஷ்டையிலிருப்பா
ய், இவ்வண்ணம் அன்போடு எப்போது மியற்ற
வாயென்று அரகன் சொல்லவும், இராசுதி மயிற்
ந்துசொல்ல, பிங்கங்குட்டியையெடுத்த இராசமந்தி
ரிகள் தமது பட்டணம்போய் அவணையாமாகிய வர
ண்மனையை யடைந்தார்கள். ஸூரிய னாதயமாதான்,
சூரியாமிரம்பா விகளை ஆறுதினத்தில் அரகன்கொடு
த்தான், இராசுதி பெற்றுக்கொண்டான். — இல
ட்சுமியைப்போல அவ்வாண்மனையிலிருந்த வடி
வத்தை இராத்திரியில் நீக்கி, இராசுதியாதி, சூட
ரான கொலைக்காரரை புயத்தினமேல் வைத்துக்
கொண்டு, அரகனுடையமந்திரிக்கும் உபசாரங்களை
ச்சொல்லி கனகமயமான இமோர்ப் பருப்பதத்தில்
நிஷ்டையி லிருக்கப்போயினான், இன்றையவரைக்
ளும் இவ்வண்ணமே அரகனும், சுற்கடியும், கிணை
காரனாகவென்று இராமனுக்கு வசிட்டமுனி யா
னவர் சொன்னார். ‡—

சுற்கடி-கதை முற்றிற்று.

‡ இ-ம். ஆபத்தர்கள் பிராரத்த கன்ம சேடத்துக்குள்ள வுபாதியை நீக்கி
யன்பிற்கலந்திருந்தனராம்.

அபிந்தவரிகதை.

அவதாரிகை.

முன் பிரமபிரகாசமே சீவன்முதலான சகலமு மென்பதைச் சொல்லி, அதுதிடமாகும்பொருட்டு அதனுல்லாசமான மனதே சகமென்பதை யறிவிக்கவேண்டி அபிந்தவரிகதையைச் சொல்லுவிறார்.

க. மனமே சகத் தென்பதற்குத் திருஷ்டார்த்த முரைத்தல்.

சொல்லிய கற்காடி கதைவினால் தத்துவமான யுபாய்ந்த வசனாதிதமான பிரமஸ்வரூபமே உள்ளதாம், திரிஸ்யவஸ்துவென்ப தொன்றில்லை, அளவற்ற திருஷ்டிகளிலும் காரணமாக மனதே பரகாசிக்ஞம். இதுதெரியுமிதித்தம் சூற்றமற்ற ஒரு கதையைக் கேளென்று வசிட்டமுனி இராமனுக்குச் சொல்லுகின்றார்.—இக்கதையினால் ஞானசத்தியினையய

உ. மனஞ் சகத் தென்மவதன லத்தருக் காரணமான சிற்சத்தி வெளிப்படல்.

விலாசமே சகமென்று சொல்லப்பட்ட மிச்சயமுண்டாம், அவாவியெழாநின்ற மனமென்னுஞ் சிறு குழந்தையும் அபியாமைவினால், முழுதாயித்தையாக உலகப்பிரகாசம் வாப்பார்க்கும், அதுதருவத்தைத் தெரிவிக்கில் பிரமஸ்வரூபமாயிற்று துன்பநீங்கும், இராகத்து வேடிகளென்ன நானாவிகாரங்களை மனமடைவின் சகநாமம், அவ்விகாரங்களை

ங. தூதனசிருஷ்டியைப் பார்த்ததிசயித்தல்.

நீக்கிவிடுதலே மோசனமாம். 1— ஒருகாலத்தில் பிரமதேவன் திருஷ்டிகளனைத்தையும் மடக்கி இராத்நியில் நித்திரைசெய்தபின்பு, உதயகாலத்தில் திரும்ப சகத்தை திருஷ்டிப்பதற்கு ஆகாயத்தைப் பார்க்கவும், மனதினால்விரிய மாகாயத்தில் நானாவிததிருஷ்டிகள் சம்பிரமாணத்தைப்பார்த்தான். யார் திருஷ்டித்தாரென்று விவாய்ந்து, — அதிலொரு குரியனை வாவென்றதைத்து வாவருண்ணையிந்தச் சகத்தைபுஞ் திருஷ்டித்தவர் என்றுகேட்க, ஞானியனமஸ்கரித்துச் சொல்லுவான், முடிவில்லாத சகத்துக்குக் காரணமாகிய பிரமாவாயிவ நீர் இதை யறிபவிலையாபின், சொல்லக்கூடப்படாப், வெள்ளியம் கிரியிடமாயி சம்பந்திவில் விரிந்தவெடத்தில் ஓர்

ச. திருஷ்டி யுண்டான காரணமுரைத்தல்.

பக்கத்தில், — சிறப்புள்ள கனகசுட மென்கின்ற ஒரு நாடி, உனது புத்திரர்களால் நிறந்த திருஷ்டியைப்பெற்றது, அத்தேயத்தில் பாசம்பரியமான காரியதனைய வமிசத்தில் உண்டானபிரமணன், இன்றுவென்னும் பெயரினாந் நிறந்தவன், புத்திரசம்பந்தில்லாமல் பாபாப்பான மனதினால் நாயி

இ. தவத்துக் கேகல்.

இம், சிற்சத்தியில் விருத்தியான மனோபாந்தியே திரிஸ்யமும், அதனிவிர்த்தியே திருக்குவமாமென்பதாம்.

சு. தவந்தரால் ம
சுப்பேறுண்டாதல்.

சு. உயர்வாராய்
தல்.

சு. உயர்வைப்
போகமாசுத்தெ
ளிதல்.

சு. உயர்வபரோ
சுமா தல்.

சு. மனதேசுத்
தென்பது திருந்
டாந்தமாதல்.

புடன் பரமேசுவரனுடைய கயிலாயமலைக்குப்போய். — தவமேற்கொண்டு விருட்சத்தைப் போல நீரையே பானஞ்செய்து வருந்துகின்ற காலத்தில்தான், பரமசிவன் மனமகிழ்ந்துவந்து உமக்கு வேண்டியதென்ன சொல்லுமென்று கேட்க, சிரசினால் வணங்கி எங்கள் துன்பந்தீருமாடி. பதினமூன்று விழித்தெனின்து புத்திரர்கள் வேண்டிமென்று கேட்க, அவரவ்விடத்திலுடைய யாருளிச்செய்ய, இந்த ஸ்திரீபுருடாள் மகிழ்ந்து வந்திருக்கும் போது புத்திரர்கள் அவதரித்து, — வேதசாஸ்திராபிபிராச ரிசம்மி வளர்த்ததண்டின்படி, மாதாபிதாக்கண்மரிக்க, புத்திரர்கள், கைலாச மலையினிற்சென்று விசாரிப்பார்கள். நானு தரித்திர நீர்நாடி. மேலான சாமந்தர்களானோம், அச்செல்வம் கொஞ்சமாவாடி. உயர் பெருமைமையுடைய வரசரானோம், — அதுவுமற்பமாம், பூமிக்கெல்லாம் சக்கரவர்த்தியானோம், அதுவுமற்பமாம், நவநிதியுணரிதறத்த தேவோத்திரமாவோம், சொல்லிய விச்செல்வமும் பெரிதல்ல, தாமரைமலரி லெழந்தருளிய பிரமாவாருதல் நூற்றமற்ற செல்லமென்று நிச்சயித்தார்கள். தோன்றினமனதில் பத்துபேர்களுமொருமித்து மேலாகிய பத்மாசனத்திலேருந்து, — யானேவிரமதேவன், சிருட்டி. கனியாவும் உண்டாருதல் நானிடத்தென்று அகத்திற் சலனமற்ற மனதிலுந் திரவனத்து தேகவரமரணமின்றி விருஷத்தையுட்போல இருக்கவும், வருகின்றகாலங்க ளேநகராகச்சென்று, மகேஷபாவனைமுதிர்ந்து, அப்பதினமரும் பிரமாவாருர்கள், பத்துலகங்க ளுண்டாவன. — மனுகாயத்தில் இவர்கள் பத்துவிதமாக சிருஷ்டியைச் செய்தார்கள், கூட்டமாகிய வப்பத்து சிருஷ்டிகளில் நானும் ஒரு சூரியனென்று சொல்லி போயினன். கனமகிய மனதினது விசாலத்தினால் பார்க்கப்பட்ட லுலகங்கள் உள்ளனவா மென்று அன்னவாகனத்தைபுடைய பிரமதேவன் மனதினற் சிருஷ்டித்தானென்று, இராகவருக்கு வசிட்டா னுக்கிரகித்தார். † —

அறிந்தவர்களை முற்றித்து.

† இ-ம். மனோபாவமே சகத்தென்பதை யறிவித்ததாம்.

வஞ்சவந்திரான்கதை.

அவதாரிகை.

முன் சிற்சத்தி யுல்லாசமாயுண்டான மனோபாவமே சுகமென்பதைத் திருஷ்டாந்தமாகவாழிவித்து அங்காரணமான மனதைத்தவிர காரியமானதேகம் வேறின்மென்பதை டாவினியந்திரிய விபகாரத்திலுந் திவிக்கு நிமித்தம், விடயாநந்தாநுபவமுள்ள வஞ்சவந்திரான் கதை யை நிரூபிக்கின்றார்.

க. மனோவிசால நிரூபணம்.

ஒப்பில்லாத உலகங்களைச் சிருஷ்டிப்பவனாய், ஆத்மாவும் சொல்லப்பட்ட மனதேயாய் ; நினைக்கின்ற மனதின் துறையிலே தொழிலாளும் ; தேவத்தின் நெழில்மகள் தொழில்மகள்ல்லாமல் ; முன்கூறுதலில் சூரியன்சொன்ன துறையானவிய பிராமணர்கள் பதுமாசனத்தையுடைய பிரமதேவர்களாய் பூரி யைச் சிருஷ்டித்தார்கள். மகாமனநிறையுடைய மீன லானசத்தியை வேறொருவரால் லறிவதற்கு இலே லாருமோ. — மனது சரீரத்தைப் பாவனைசெய்ய

உ. பிரமாநந்தா நுபவிக்கு விடயா நந்தாநுபவ மின் மெனல்.

சரீரமாய், அச்சரீரத்தினால் மனம்வருந்தும் பூரண ஞானிகள் அகத்திற் பொருந்துமின்ற பிராமபாவனை யினால் மனத்துவாரமுள்ள சரீரத்தில் மன்னை தீ மைகளை யுறியார்கள். முன்னுளில் சோரத்தொழி ல்செய்த அகலிகையென்பவனும், சோரவிந்திரனும்,

ங. திருஷ்டாந்த மறிவித்தல்.

இதற்கொப்பாவார்கள். 5—என்றுசொல்ல, இ வர்களாரென்று இராகவண்டுகேட்டே விவிட்டமுனி சொல்லுவார். முன்னுளில், மகததேசத்தையுடைய இந்நிரத்தியமென்றும் பெயரையுடைய ஓ ராசனும், அவனுக்குப் பிராணனைப்போல கடிக்க ளிக்குமனைவி அகலிகையென்றும் பெயரையுடைய வளாம். முன்கொல்லிய பட்டணத்தில் ஒருவனா ண்டி, அவனும் இந்நிரனும். — அங்காளத்தில்

ச. இரதலைக்கா மமுமொத்தே க மாதல்.

அவ்வகலிகையும், அப்பிரந்தானம், புணர்ந்தகதை யைக்கேட்டி, இந்நகரளில் இவ்வாதிபெண்ணு மக லிகையும், இந்நகரத்தினிந்திரனை இனிவாயாகக் கூடினாள், மெடுங்காலம் நீங்கினவர்க்கும் கூட்டத் தைப்போல, விடசிரேஷ்டனுடன் சிலவாட் கழி த்து எனமா யிருக்குங்காலத்தில், நீதியையுடைய

ரு. சிற்றின்பத் திற் பிரிவற்றிருத்த லின் துன்பந் தோ ன்ருமை.

வரசனுக்கு அறிவித்தார்கள். — கேள்விப்பட்ட வரசன் மிகவுங்கோபித்து அவர்களை மிகுந்தகல த்தி லமிழ்த்தியும், தந்தவர்களுைய மதுமனை யை நேரோவிட்டிடமணித்தும், கொடிய வங்கினிற் சுவாலையில் முழுகச்செய்தும், வருத்தாநின்ற குறி

5 இ.ம். மனதைத்தவிர சரீரத்துக்கோர் அகதுக்கமில்லையென்பதாம்,

சு. விடயானுபவ
முரைத்தல்.

எ. மனவுறுதியி
ன் பெருமையை ய
றிவித்தல்.

அ. மனதின் வி
சால மறிவித்தல்.

க. இதுவுமது.

ரைச் சம்மட்டிகளா லடிக்கச்செய்தும், இப்படி ப
லவருத்தங்களைச்செய்ய, அவர்கள் வருத்தப்படா
மல் இருவர்கண்ணு மொன்றுக்கொன் றெதிர்பார்
த்து மனமொன்றாய் வருத்த மறியாதவர்களாய்
நகைத்துக்கொண் டிருக்க, — இராசன் பார்த்து
அதிசயித்து, மிகவுந் துன்பப்படுத்த துன்பப்ப
டாத விதத்தைச் சொல்லுங்களென்று கேட்கவு
ம், மனமகிழ்ச்சியையுடைய விருவரும் சொல்லு
வார்கள், மலைபோன்ற தோள்களை யுடையோனே?
எங்கள் வதனமாகிய சந்திராமுதத்தை கண்கள்
புதிக்க, தடைசெய்யக்கூடாத மகிழ்ச்சியினால் உ
டலையே காணாத யாம் வருத்தங்களைப் பார்ப்போ
மோ. — அறுத்தகாலத்திலும் சரீரவருத்த மறி
ந்திலம், ஒன்றிற் பிரியமாய் பிடிக்கின்ற மனத்தினு
க்கு சரீர நசிக்கவந்தாலும் துன்பந் தோன்றாது;
தெரிந்த வஸ்துவில் மனமுழுகினால் சரீரத்தினது
செயலை. வேறே யாவாப்பாப்பார்கள். வியாபித்த
முனிவர்கள்சாபமும், பலகன்மங்களும் அதைத் தி
ருப்பக்கூடாது. — இறந்து வீணாகக்கூழிந்த சரீர
ம் ஓரளவில்லை, அச்சரீரங்களியாவும் தாவாநின்ற
மனத்தினற்றோற்றும், நீரையன்றி வனமுண்டோ,
சுகலந்தையு நடத்தாநின்ற மனநே முதன்மையா
னசரீரமாம், இத்தூலசரீர நீங்கினாலும், இச்சிக்கி
ன்ற சரீரங்களை விரிகின்ற சொற்பனத்திற்குஒன்று
ந்தொழிலைப்போல வேகமாயெடுக்கும். — இம்மன
மாத்திரமடங்கினால், சரீரமொன்றையு மறியமாட்
டாதென்று தூர்த்தாள்சொல்லக் கேட்ட அவ்வா
சன் பரதனென்கின்ற பக்கத்திலிருக்கின்ற முனிவ
ரன் வதனத்தைப்பார்த்து, சித்தத்திற் காமமயக்க
மடைந்திருந்தும் இவர்கள் ஞானபாவணையைச்சொ
ன்னார்களென்று மனமகிழ்ந்து, பரதேயத்திற் போ
ங்களென்று அவர்களைத் துரத்திவிட்டான். ‡ —
வஞ்சவிந்திரன்கதை முற்றிற்று.

மனத்தின்கதை.

அ வ த ர ி னை க.

முன்னகத்திற் சுகதுக்கவிருத்தி ரூபமானமனமேபுறம்பிலிருப்பதெ
னக்காட்டி, அம்மனமகமுகப்படிற்சித்தாகவும், பகிர்முகப்படிற்சுகத்தா
கவுமிருப்பதை யறிவிக்கும்பொருட் டதனுருவத்தைநிரூபிக்கிறார்.

‡ இ-ம். பிரமாந்தாஹுபவமுள்ளமனது விபகாரங்களிது மவ்வனுபவமா
யிருப்பதெய்ன்றிப் பேதிக்க மாட்டா தென்பதாம்.

க. உயிர்களின் தூலகுக்கும் தேகத்தின் குணங்களை யறிவித்தல்.

பிரமாணந்தத்தைக் குறிப்பாலுணர்த்து மிவ்வஞ் ச விந்திரன்கதையை, விடயாணந்த மனுபவிக்கும் லீலையாகச் சொன்னோம். இயாவருக்கும் அம்மன திற்குரிய சூட்சுமசரீர மொன்றும்; வேறானதூல சரீரமொன்றும்; அவ்விரண்டில், மனோசரீர மா னது, சிக்கிரத்தில் தொழில்களனைத்தையுஞ் செ ய்து அதிற் றொந்தமாய்ச் சஞ்சலிக்கும், மற்ற தூ லசரீரமானது ஒன்றையு மறியமாட்டாது. —

உ. அவற்றில் மனோசரீரத்தின் குணங்களை விசாரித் தல்.

இப்படியென்றுசொன்ன வசிட்டமுனியை, சட மாகவும் ஸ்வரூபமில்லாத தாகவுமிருக்கின்ற இந்த மனதுக்குரிய வருவத்தை விரித்து நன்றாகச் சொ ல்லுமென்று இராமன்கேட்க, பிரமன் வாக்கியப் படியே ஞானஸ்வரூபியான வசிட்டமுனி சொல்லு வார்.—சகலசத்திகளு முடையதாய் முடிவற்றிருக் கின்ற வாத்மாவானது, சங்கற்பத்துடன் கூடுகிண் ற உருவமே மனமாகும். வலியுள்ளசத்தும், அசத் துமாகிய இரண்டின் மத்தியிலுமுண்டாகி சொல் லப்பட்ட செயல்களோடும், பழமும்பாவனையும், அந் த மனதினுருவமே. † —எவ்விடத் துண்டாயினு முண்டாகட்டும், எந்தவுருவமாகத் தோற்றினு லுந் தோற்றட்டும், இப்படிப்பட்டமனதை மோ கூடமடையுங் குறிப்பில் உபாயங்களிலும், ஆத்மா விலும் சேர்க்கில் நன்மைபாம். பிரமதேவன் சொ ன்னதாகிய ஒரு புராதனமான கதையை நீகேள்,

ச. அம்மனதைச் சித்திற்சேர்க்கதி ருஷ்டாந்த முரை த்தல்.

கொடியதுன்பமும் பயங்கரமுமா யிருக்கின்ற முழு துயித்தையாகிய ஓர் காடுள்ளதாம்.— அவ்வனத்தி னது ஒருகடைப்புறத்தினளவு அளவற்றகாதமாம், இவ்வனத்தில் ஒருபுமான் நேத்திரங்களுந், கைக ளுந், அளவில்லாததையுடையவன், பலவாகச் சித் துகின்ற கருத்துடையவன், ஆகாயம்போன்ற விரி ன்ந் வருவமுள்ளவன், விரைவிற்செல்கின்ற வளை ய டிகளானேகங்களையும்கைகளிற்றரித்துக் கொண்டு,—

௫. இதுவுமது.

சு. இதுவுமது.

தன்னைத்தானே சிதறுப்படி யடித்து ஒடித்து வெருண்டு கதறிக்கொண்டு எல்லாத் திக்குகளிலு மோடி வசந்தப்பி சகலத்திலுந்தாக்கி அந்தகா ன மாகி பயமதிகரித் திருக்கின்ற தீவினையாகிய ஆடா முள்ள பாழுங்கிணற்றில் விழுந்து வெருகாலம்மெ லிலான்.— திரும்பவு மெழுந்திருந்து வந்து சரீ ரத்திலடித்து கதறிக்கொண்டு ஓட்டத்திற் சுழலு வாள், நீண்ட முட்கணிறைந்த கருவேலங் காட் டில் முறியும்படி விழுந்து, அக்கணியில் விழுந்து

எ. இதுவுமது.

† இ-ம். பிரமஸ்புரணமேமனமாம், அஃது சடாசடங்களிற் றொற்றியனையே பா வித்த நன்மயமாயிருக்கின்றதாம்.

அ. அம்மனதைக் கித்திற்சேர்க்கதிருந்தார்ந்த முரைத்தல்.

க. இதுவுமது.

க. இதுவுமது.

க. இதுவுமது.

க. இதுவுமது.

க. இதுவுமது.

க. இதுவுமது.

விட்டிலைப்போல பதைபதைப்பான், இப்படிவாடி தலைநீங்கி உதவிவனத்தில் களிப்புந் நிரூப்பான்.—

வாழை வனத்தைநீங்கி கருவேலங்காட்டிற் சுழலுவன், வினாந்து கூப்பத்தில் விழுவன்: இப்படியே நெகந்தாஞ் சுழலுதலைப்பார்த்து நடுங்காவண்ணம் நாய் விடித்துக்கொண்டு விழுதாவாக வருந்துகின்ற நீரோவர்? என்னசெய்கின்றாய்? உனதுகருத்தியாபாடுதன்று கேட்க, அவனினதைக் கூறினான்.— நாளை நெருருவனுமில்லை, இவ்விடத்தொரு தொழிலையுங் கண்டிலன், நீயிருந் திப்பேதக்களைச்சொல்லுகருதி உன்னுள்வாக்கின்றேன், நனம்பொருந்தியவெழுது சத்துருநீ, நின்னாற் சுகதுக்கங்களை யானெனத் தெரிந்தேனென்று அடிபட்ட தனதுதேவதைப்பார்த்து, —

சுப்திக்குன்ற மேகத்தினது வருடம்போல இரக்கமுற்று ஒவென்று அலறி கூப்பிட்டமுதான், ஒருகணத்தி ல்வழைகையென்கி துண்மையான் தனது ஸ்வரூபத்தைப்பார்த்து வெகுநேரமாக வறிய விளக்குப்படி. விரித்தான், திரும்பவும் எமக்கு முன்பு பருத்திருக்கின்ற தனது வடிவங்களை யெல்லாம் தானே கிரமமாக நீங்கினான்.—

விதியின்வசத்தால் இவனோரிடத்தி லடைந்தான், எனக்கெதிராகவந்து ஒருபுருடன் சமீபத்தில் முன் சொன்னவனைப்போல் அடித்துக்கொண்டு போகமுன் வந்தவனைப்போல நாமுறுதியாகப்போதிக்க, அவ்வழிச்செல்லோலும் முன்வடிவம் நீங்கச்சென்றான்.—

மேலு பொருவாவந்து அப்பெரிதான் பாழும் விணற்றில் விழந்தான், வெகுநாள் திரும்பியேறிவாடி பார்த்திலன், கலக்கமிருந்த வக்காட்டில் மற்ருருவன்வரவும், அறிவோமென்று தடுத்துக் கூடியபட்டுங் கூறினான்.—சொன்னதி லொன்றுங்கேளாமல் அதட்டி நிந்தித்து மேலு மேலுமடித்துக்கொண்டு போயினான். புரக்களும் அவனையொத்தவர்களுமாய் துன்பப்படுகின்றவர்கள் மிகுந்து கூந்த முட்களானெழுந்தியத்துக் கிடமாயிருக்கின்ற அந்தகராஞ்ஞாந்த மகாசனியமானது இப்பொழுது மிகுக்கின்றது.— மிகவுந் கொடியதாகி வெந்துபோன காடானாலும், ஓநானிகள் வாசனைவிக் குளிர்த்திருக்கின்ற புஷ்பவனத்தைப்போல சந்தோஷிப்பார்கள், என்றுசொல்லிய வசிட்டரிஷியைப்பார்த்து, இக்கனைய விளங்க வருள்வாயென்று

கரு. உருவகத்தை வெளிப்படுத்தல்.

இராமன் கேட்க, ௧— மகாமுனியான கசிபட்டர் சொல்லுவார் (க) ஸ்தாபிப்பதற்கு ஆதிமத்தியந்த மில்லாமல் மித்தியாசங்கமாகியும், கெம்பிரமாகியும், கொடியதாகியும், விகற்ப மிகுதியாகியுமிருக்கின்ற கூட்டமுள்ள சம்சாரகபாவமே, நாமுன்சொல்லிய

கசு. இதுவுமது.

காடாம்.—(உ)கோபாக்கினியின்புகை நிறைந்த உலகமென்னுங் காட்டில் புருடென்றவன், துன்புற்றுச் சுழலாரின்ற மனமேயாம். (அ) தடுக்கின்ற யாமும், ஒப்பற்ற விவேகமேயாம் (கரு) பகையாகிய விவேகத்தினால் மனமானது, பிரமத்தை யுணர்ந்து விஸ்வரூபி யடைந்ததாம். (கஅ) குற்றம் பொருந்திய மனங்கள், விவேகத்தை நிந்தித்து விஷயவாசன வயத்திற்கென்றன.—(ரு) அடித்துக் கொண்டு செல்லாரின்ற முனங்களானவை வீழ்ந்

கள். இதுவுமது.

கிணறென்றது நரகமாம். (எ) கதலிவனமென்றது, போகநிறைந்த சுவர்க்கலோகமாம். (சு) முட்கணிமைந்த கருவேற்காடென்றது, மோகமுள்ள ஸ்திரீ புருடர்கணிமைந்த பூலோகமாம். (கஎ) சிதறிவீழ்ந்த கிணற்றினின்றும் திரும்பவேழுமற் கிடந்தவனென்றது, விரைவில் நகரத்திற்கிரவேசித்து பாவகன்மம் நீங்காதமனமாம்.—(சு) கூர்மைபொருந்திய முள்

கஅ. இதுவுமது.

ளென்றது, காமாந்தகாரத்தையுடைய ஸ்திரீ புருடர்கள். (கௌ) நினைக்கின்ற சுகதுக்கங்களை உன்னுற்பெற்றேன். (கக) நீயே யெனக்குச் சத்துருவா மென்றது, அறிவினால் நசிக்கின்ற மனது துன்புற்றுச் சொன்னது. (கஉ) அவர்களமுதார்களைன்று சொல்லியது, இச்சையைக் கெடுக்கின்ற அருத்தமாம்.—

கசு. இதுவுமது.

(கஃ) கூப்பிட்டமுததென்றது, ஞானம் அரைவரிசையுண்டாகி ஞானநிறையாத மனமானது ஆசையை விடும்போது துன்பப்பட்டு வருந்துதல் அவ்வுருத்தமேயாம். (கசு) குளிர்ச்சியாகச் சந்தோஷித்து நகைத்திருந்ததென்றது, குற்றமற்ற ஞானத்தில் ஒன்றானவாந்தமாம் — (கசு) அந்தமில்லாத

கௌ. இதுவுமது.

ஞானத்தினால் ஆசையைவிடுத்த மனமானது தனது வருவத்தை நாசஞ்செய்யும்பொழுது சந்தோஷிப்பதே சந்தோஷமாம். (சு) மிகுந்தவலையினால் தடுத்துக் கேட்டோமென்று சொல்லியது, அழிவற்ற ஞானோபதேச பலத்தினால் மனமொருமைப்பட்ட

௧ இ-ம். பாவித்தவழுவமாகிய மனது ப்ரவீர்த்திரிவர்த்திகளில் சடமாயுஞ் சித்தாயுமிருப்பதை யறிவித்தற்கு; அதுசெல்லும் விடயப்பரபஞ்சத்தை வனமாகவும் அதிர்ச்சுசுரிக்குமனதைப் புருடனாகவு முருவப்படுத்தி யதன்கிரியை வைப்பதினெண்விதமாகப் பகுத்துக்கூறினதாம்.

உ.க. ஆதலால் மனதைக் கெட்டுக் கெட்டு வெளில்.

உ.உ. இதுவுமது.

உ.உ. — (உ) சரி ருத்தி லடித்துக்கொண்ட தென்ற னு, மிகுந்த கற்பனைகளின் கெடுதிப்படுகின்ற வலி யுண்டாயினாம். (சு) நெடுந்தூர மோடின தென்ற னு, கெடும்புருந்த வாசனையாலடிபட்டு மயங்கித் திரிவதாம். ஆதலால், சங்கற்பங்களும் வாசனைகளும் தன்னைத்தானே வலையைப்போல சிறைப்பட்டுத் தூய். † — கோசகாரக் கிரிமையைப் போலத் தனது கொடிய சங்கற்பவாசனைகளால் யாவரும் பாசத்தைய யடைவார்கள் சொல்லிய இம்மனத்தின் சரித்திரத்தை களங்கமற்ற மனதினால் வரையறுத்தறித்து, களங்கமனதைக் கெடுப்பாய், தெளிவையுடைய இராமாவென்று தெளிவுள்ள வசிட்டம் முனிசொன்னார். ‡ —

மனத்தின்கதை முற்றிற்று.

பாலன் கதை.

அ வ த ர ி கை.

முன் மனமானது நிற்பாவனையாற் கித்துஞ், சட்பாவனையாற் கித்து மனமாய்தையறிவித்து, அதன் சங்கற்பவருடமான சகத்தை யாற்றி விசாரமில்லாதவர்கள், எதார்த்தமாகப் பார்ப்பதைப் பாலன்கதையி னிதழிசனாய்க் சொல்லுகின்றார்.

உ.க. அறிஞர்கள் மனது பிரம்மமே வெணல்.

உ.உ. இதுவுமது.

ஞாநமற்ற ஞானிகளுடைய மனமானது, சகல சத்திகளை யுடையதாகும், பரிபூரணமாய் மிகுந்தி ன்ற எப்பொழுதும் நாகரிகல்லாத பிரமஸ்வரூபமா வதுதான், அதையன்றி வேறின்னு. பிரமஸ்வரூப மாகிய இதுவே...த்தில் இல்லாதவைக ளொன்றுமி லலை, எழுதுதற்கரிய சிற்சத்தியானது சகலமுமா ய்ப் பிரமநிகழும், இச்சத்திகளில் ஒருகாலத்தில் ஒரு சத்தியுண்டாம், குறையில்லாத பிரமத்திணையு ஞானசத்தியானது அழிவின்ற சரீரங்களிற் றேற்றும். — வாயுவில் சலனசத்தியும், கல்லில் கடினசத்தியும், அகுவியில் உஷ்ணசத்தியும், ஆகாயத்தில் ஞானியசத்தியும், சலத்தில் தீர்வசத்தி யும், நாகத்தில் நாகசத்தியும், வலியுள்ள வித்தில் உய்யு விருத்திப்போட்போல பிரமத்திணை எட்டி

† இ-ம். முன்னொருக்கச்சொன்ன பதினெண்பகுப்பையு முறைப்படியிலக் கம்பைத்து வஞ்சுத்துததாம்.

‡ இ-ம். மனதை யகழுகத்திற்செலுத்தி பகர்முகத்திற் செல்லாமற் தடுக்கி ன் ஞானமயமா மென்பதாம்.

ந. அசுத்தைச்
சத்தாகக்காணதல்.

ச. அசுத்தைச்
சத்தாகவுணாதல்.

இ. இதுவுமது.

ச. இதுவுமது.

யிருக்கின்ற பிரமசத்திகளான இவை பலபிரகந்த
காலதேச விதித்திரத்தினால் பூமியில் பாவிகளைப்
போலத்தோற்றும். 1. —பிரமஸ்வரூபமே எவ்வி
டத்தினும் எப்போதும் உண்டாயிருக்கும். அப்பி
பிரமமே, சொல்லப்பட்ட மனனத்தினால் மனமாய
வும், இழிவிற் சமானமில்லாத பந்தமுள்ள சிவாத்
மாவாகவும், வீடுள்ள பரமரத்மாவாகவும், பெரியவு
லகமாகவும், சத்திகளெல்லாமாகவுமிருக்கும், ஸ்தி
ரமில்லாத குழந்தைகளுக்குத்தாய் சொல்லப்பட்
ட கதையைப்போல, சொல்லிய விக்கற்பனைகள் எ
னைத்தும் நிலையாகும். கைகளென்னும் தாமரைம
லர்களை யுடையபோலமே, என்று விவிட்டார் சொல்ல
வும், அச்சரித்திரத்தை இராமர்கேட்க, 2. —மன
வஞ்சனைக்கு காரணமானகதையை இராமனுக்கு,
அரியதவமுள்ள விவிட்டார் சொல்லுவார். பெரியபி
ரில்லாத வொருபாலனுனவன் விருப்பமுற்று, தா
யே நீ ஒருகதையை பெனக்குச் சொல்லாயென்று
கேட்க, உள்ளதுபோல ப்ரமுதுமித்தையான வேர
ர்கதையைச் சொல்லுவான். இராசகுமாரர் மூன்று
பேர்கள் பரிசுத்தமாயி விரத்தினும் நல்ல குணங்
களிலும் பிரகந்தவர்கள், சூரியமகரி விருப்பவர்க
ள், —மூன்றுபேர்களில் இரண்டிபேர்கள் பிறந்த
தேயிலலை, ஒருத்தன் காரணமாயி வருப்பத்தினு
மில்லை, இவர்கள் சகலலாபமுமெண்ணிச் சஞ்சரிப்
பவர்களாய், ஆகாயத்தில் மட்டத்தகவிகளை யுடை
யவனத்தில் பொருந்தவும், அதிற் செழுநையான
புறவைகளைப்பிடித்து வெப்பமானா பி கிமி மீதத்
போயினார்கள். அக்கானகத்தின் பக்கத்தில் மூன்
றுகளை கதையின்மேலதாமின்ற அலைகளுடையபா
ர்த்தார்கள். —வேகமாகச் சொல்லிற்ற நல்ல மூன்று
ற்றினான் இரண்டி. சலயிலலை, ஒன்றுலர்ந்த வெண்
மணலையுடையதாம், இந்த மதியில் ஸ்கானஞ்செ
ய்து சலத்தை பாணம்பண்ணினார்கள். சாயங்கால
மாய் இனியுண்டாகும் பட்டணத்தைச் சேர்ந்து,
அதில் மூன்றுவிடுகண்டார்கள், அம்மூன்றுவிடுகண்
டில்லவேயிலலை, மேலேமரங்களுஞ் சத்திச் சுவரு
மில்லாத வீடொன்று, சேர்ந்தவம்மனைகளில் கவ
ரில்லாமனையில் இராசகுமாரர்கள் குடியாகப்புகுந்

1 இ-ம். பிரமத்தைக் கபின்னமான சிற்சத்தியுல்லாசமே, விதித்திரமான ச
கமாகத் தோற்றுவின்றதாம்.

2 இ-ம். சத்தினுபாசமாகத் தோற்றுவின்ற மித்தையாருபமான சகம், அந்
வினமையார் சத்தாகப் பார்க்கப்படுகின்றதாம்.

எ. அசுத்தைச்சுத்தாகவுரைத்தல்.

அ. இதுவுமது.

திருந்தார்கள் — ஒருவரும் பாராதபட்டணத்தில் ஆகாயமனையி லிருப்பவர்கள் மூன்று கனகபாத்திரங்கள் தனதுபக்கத்தி லிருக்கப்பார்த்தார்கள், அதி ரெண்டோடாகும், மிகவுந் தூளாயிருப்பதொன் று. உருவமில்லாத இப்பாத்திரத்தில் ஆறுமரக்கா லில் தூணிபதக்கைத்தள்ளி மிகுந்திருந்த பருத்த தண்டிலத்தை தாங்கள் பாகஞ்செய்து, வாயில்லா த பிராமணன் அளவற்றவர்களுக்கு முன்பு பரிமா ரினார்கள். — அப்பிராமணர்க ளனைவரும் பூரணமா கப் புசித்தபின்பு, சேடத்தை ப்ரசாதமாகப் புசித் து வேட்டைகள் செய்துக்கொண்டு, இம்மூவர்க ளும் அத்தலத்தில் வசித்தார்களென்று அன்னை சொல்ல, பாலப்பருவத்தினால் குழந்தை எதார்த் தமாக நம்பினான். சுகத்தையும் இவ்வண்ணம் அ ன்ஞானிகள் பார்ப்பார்கள், சொல்லப்பட்ட மனதி ன்விசாலமே சங்கற்பமாம், பருத்துச்சொல்லுகின் ற இச்சங்கற்பத்தாற்சுகமாம், இச்சங்கற்பத்தை நீ க்கு, நீ நிருவிகற்பனாகக்கடவாய். 1—

பாலன்கதை முற்றிற்று.

சித்தன்கதை.

அ வ த ா ரி கை.

முன்பு திருக்கு திருஷ்டியில்லாதவர்களுக்குத் திரிஸ்யமுண்டுபோ லத் தோற்றுமென்பதை யறிவித்து, அத்திரிஸ்யஞ் சுகதுக்கானுபவ மாயிருத்தலாற் கேவலமித்தையன்றிச் சிற்சத்தி விலாசமாயிருக்குமெ ன்பதையும், அம்மனமே காலவளவா யிருத்தலைப் பறிவிக்கு நிமித்த ம், சித்தன்கதையை நிரூபிக்கிறார்.

க. பிரமத்துக்குப் பந்தமின்றெனல்.

அஞ்ஞானிகள் தமதுசங்கற்பத்தினால் மிகவுமய ன்ருவார்கள், அகஞ்ஞானிகள் ப்ரகாசிக்கின்ற ஆத்ம விசாரஞானத்தினால் மயங்கார்கள், அறிவினாஸமீத் தையை நீக்கி பரிசுத்தமானவுண்மையை அறிந்து க்கொள்ளக்கடவாய், பந்தமில்லாதிருந்தும் பந்த முண்டா யிருக்கின்றதென்று வேறுபட்டுத் தளரா தே, நின்மலமாயும் நாசமில்லாததாய் யிருக்கின்ற பிரமவஸ்து கட்டப்படுமோ? 1—தேசகாலவஸ்து க்களால் முடிவிறந்து ஏகமாயும் பேதமிறந்து சின் மாதிரிமாய் யிருக்கின்ற கெடாத பிரமவஸ்து

உ. மனதுக்கே பந்த முத்தி யுண் டெனல்.

1 இ-ம். பிரமத்திலாரோபிதமாகத் தோற்றினகற்பனைகளை நீக்கி அப்பிரமவ ஷ்வமான எதார்த்தமாய் சஞ்சரிக்கவேண்டுமென்பதாம்.

1 இ-ம். சைதன்ய மொருதன்மையதாக ப்ரகாசிக்க அதற்குப் பந்தமெப்ப டி. யுண்டாமென்பதாம்.

ம. மனமேதேச
காலமா யிருத்தலை
த்திருத்தலாந்த மர
கவறிவித்தல்.

ச. சித்தன் மய
க்குதல்.

இ. குகிரைதோ
ற்றல்.

ஈ. அறிவு மயம்
கல்.

விருக்க, பந்தத்தை யடைந்தவரியார் ? வீட்டடைந்த
வரியார் ? சுகலமும் பாவனாவிசுற்ப விசாலமேயாம்.
நினைப்பின் விசாலமேயுடையதாகும், ஆதலால்விசாலமே
மேலாகுமாயும், மனதினது தொந்தரமான விசாலமே
ட்டினால் சமீபமுஞ்செய்யவாயாம், வெகுதூரமுமாம்
சமீபமாய்த்தோற்றும். †—மனத்தின்வெளியினால் க
ற்பகால மொருசுண்ணப்போதாம் சூதணங்கற்பகால
மாம், இவைகளை தெளிவாயுறியெய்திவந்த ஒர்க்கைய
யாய், ஆக்கையால் உலகமென்கின்ற இந்திரசால
மானது பெருகாபொருத்திய மனத்திலிருக்கின்ற
தன்மையானது வெளியாகத்தோற்றுவென்று, வயி
ட்டார் சொல்லுவார். இப்படியிவி லொருபுருடன்
அரிச்சந்திர வயிசுத்திற் பிறந்தவன், உத்தராதாண்
டவமென்னுந் தேயத்தைபுடையவன், ‡—இலக்
சூரியும் சாஸ்வதியும் அழகிவந்த இராசகுமார
ரன், விசயலட்சுமி வயிவந்த புயங்களை புடைய
வன், லவணமென்னுந் நாமத்தை புடையவன், ஆ
லோசனைகள் மிகுந்த மந்திரிகள் தன்னைச் சூழும்
படி. நவரத்தினங்கனிதொழுக சிங்கரத்தனத்தில்
நீற்றிருக்க, இந்திரசால வித்தையால் வல்லமை
புள்ள பொருட்புருடனவன், வணங்கிப் புழங்குது,
மறிகொட்டாண் கண்கலையிறந்த மறிகுறையெயி
ன்சுழலினால், அரசனே, இவ்வித்தையையப் புழு
மென்றுசுழற்ற, —பரிசுத்தமாயிவ் பிசுத்தினால் ந
நாவிதமான விருட்டிகளை தோற்றுவிக்ரு மாயை
யானது தோற்றுகின்றதுபோல, வித்தனைப்பன
ன் வித்தைபுறத்தலானவற்றைக் காண்டித்துசுழற்ற
கின்ற மறிகுறையெயிவட்டத்தை அரசன்பார்த்தான்,
அவ்விடத்தில் சமீபத்தவிகைத் தரசனனுப்பிய ஒ
ருதூதனைவன், தாவாரிவந்த ஒரு குகிரையைக்
கொண்டுவந்து தேவமந்திரன் குகிரைக்கு சமன
மென்று, —அரசனே, உமக்கென்று எங்குதரசன
னுப்பிய வெற்றிக் குகிரையென்றுசொல்லவும், வித்
தன் இக்குகிரையெய்ப்புத்ததுவிடையது நீரிடலி
லெறுமென்றுசொல்லினன். இத்தன்மையுள்ளவித்
தன் கூறியவையெனைக்கேட்டி, ஒளியம்போல குகி
ரையே நோக்காக அரசன் முழுத்தேவமம் ஓதாவி
கள் துண்டமற்ற சமாதியிலிருந்ததுபோல, அங்கிரு

† இ-ம், மறிகின்றமனதுக்கே சுகமும் முண்டா மென்பதாம்.
‡ இ-ம், ஒன்றிற் பிரிய வைத்ததிற் கடுக்கும்போது கற்பகணமாகவும்
அதையடைய முயற்சிக்கும்போது சணங்கற்பமாகவு மிருப்பது மனதேயன்றி
வேறின்மென்பதாம்.

எ. அறிவுதெளி
யுல்.

அ. மனோராச்சி
யஞ்செய்த சரிதை
யையுரைத்தல்.

சு. இதுவுமது.

கௌ. இதுவுமது.

கக. இதுவுமது.

கௌ. இதுவுமது.

ந்தான்.—இராசசபையி னிருந்தவர்கள் சந்தேக
மும் அதிசயமுமிருந்து, தடாகத்தில் குவிந்ததாம
ரைமலர் கூட்டத்தைப்போல முகஞ் சுருங்கியிரு
ந்தார்கள், அறிவுடனும் உபாதுபுடனும் உழன்று
நாங்குமடிவை நீங்கினபின்பு, சிங்காதனத்தினது
முன்பாகவிருகின்ற இராசாணை, அருகிலிருப்ப
வர்கள் தாங்கிக்கொள்ள விரிந்துழல்வின்ற மனது
தெளிந்தறிந்தான். “—அப்படிப்பட்ட வாசனை,
நின்பலமரான மனதைபுடைய நீர் தளரும்படிவந்த
தெள்ளவென்று வணக்கமுள்ள வணமச்சர் கேட்க
வும், அரசன் விழித்துக்கொண்டு இதைக்கேளு
ங்களு என்று சொல்லுவான். சபீபமாக மயிற்றே
வையைச்சுழட்டி இச் சித்தன்சொல்ல அறிவுடைய
ங்கி இக்குகியாரின்போல் நிரோப்புணை நிரோ
ட்டையடி நிமித்தம் வெளுதூரம் சிக்கெத்திந்தோ
யினான், —நிரோட்டில்லாத மனதினால் வருத்தத்
தையுடைய செல்வத்தில் அஞ்ஞானிகள் மயங்கிச்
செல்வதுபோல, வெளுதூரம் குகியாவினற்போய்
அக்கியைவினால் சகலமும்வென்று பொறிகள் சிதறு
கின்ற பாலேவனத்தினுழைந்து, குகியாயும் நானா
ய்ச்சீரவொன்று, குகியன்போற்றத்தில் அடையுப்பரி
யந்தம் ஊன்பத்துடன் மயக்கமுற்று மனத்தளர்ந்
தேன்.—சம்சாரசபையை ஞானிகள் துறந்து செ
ல்லின்ற தன்மைமையேபோல, பாலேவனத்தைத் தா
ண்டி, நீண்டநிலைகளைபுடைய சம்புவிருகையுள்,
கடம்பபிரிவுகையுள், எலுவிரச்சிவருகையுள், நிறைந்
தும், பண்புரின சத்தங்களைவினா மிகுந்து மிகுக்கி
ன்ற ஊன்பமில்லாத வனத்தில்போகவும், அவ்வி
டத்தில் குகியங்கொடியானது என்னுகண்டத்தில்
சுற்றிக்கொண்டது, கங்காநதியின் குற்றினவர்க
ளுடைய பாவத்தைப்போல வேகமுள்ள குகியா
யானது என்னைவிட்டு நீங்கிற்று.—கண்டத்திற் சு
ற்றிய கொடியால் வசைலைப்போல தொங்கிக்கொ
ண்டு, நானகத்திற்றொருந்திய தென்றற்காற்றினால்
குவிர்வுற்று மயக்கத்தின்புழுநி மனத்தளர்கதேன்.
ஸகானமும், பூசையும், தியானமும் மல்ல பரிபுட
னும் இல்லாமல் இரவெல்லிந்த வீணைவல்லவா,
அவ்வீராவில் இருப்பும், துக்கமும், குவிர்ச்சியும்,
பல்லுக்கத்தி வேளையும், சகாயமா மிகுக்க,—
மனோவிருளை நீக்குகின்ற ஞானத்தைப்போல,
அவ்விருட்டை குகியணுதயாராகி நீக்கவென்ப த்திற்
“இம். வலவனநிஷ டையிழம்பொருட்டி அவ்வாறு மனோவையிழ
வல்லமையைத் தெரிவித்ததாம்.

கக. மனோராக்
சியஞ் செய்த சரி
தையை யுரைத்தல்.

கச. இதுவுமது.

கரு. இதுவுமது.

கக. இதுவுமது.

கஎ. இதுவுமது.

சுற்றிய வல்லியைதறித் தவ்விடத்திலிறங்கி சோ
லையுணுழைந்து அவ்விடம் தொருவரையும் பார்
த்திலன். கனமானவொரு மத்தியானத்தில் மூன்
றேழுக்கா னுழிகை கழிந்தபின்பு, நாளுலுலால்லா
த ஒரு நீசப்பெண்ணை இருளைச் சந்திரனெதிர்த்து
துபோல, அவள்முன் னெதிர்ப்பட்டேன். —சுருத்
தறிதமும் கருநிறமுள்ளவஸ்திரமும் அஸ்தத்தில்
அமுதுள்ளவாய் என் பக்கத்தில்லாவும், பரிநோய்
தாங்காமல் அப்பெண்ணை, யான் ஆன்ன நலையா
னே அமுதையத்தருவாபென்று யாபித்தேன், உய
ராக்கினியினால் யாவருக்கும் இழிவுவருவென்பதை
தெரிந்தேன், சிந்தித்தது வாதக்கை தவையுற்றது
வர்கள் இச்சித்த வஸ்துபோல, அப்பெண்ணை
வள் அமுதைய கொடுத்திலன். —தொட்டிக் கேடாறு
ஞ் சத்தாரின்ற அவள்விண்ணெதொட்டிந்து வாடு
கின்ற என்பசியின் வருத்தத்தைச்சொல்ல கரியலா
ள் சொல்லுவாள், நான் நீசப்பெண், உடக்கு எனது
முதமாகுமென்றால் எங்களுரில் என்றந்தையின்
முன்வந்து கலியாணஞ்செய்து என்னுடன் சேர்
வையாயின், இச் சமயத்திற்கொடுப்பேன் என்று
சொல்லவும் அதற்குச் சம்மதித்தேன், ஆகையோ
டும் அமுதையகொடுத்தாள். — கொடுத்த பாதிய
முதையும புதித்து, நாவற்புற விரசமுங்குடித்து,
தளர்ந்த பசித்துன்பரீயி, இருக்கவும், புறத்திற்
சஞ்சரிக்கின்ற நற்பிராணியென்று என்னை கைக
ளினும்பிடித்து, சூட்சுமசீரத்தை மிகவும் பயத்
தைச்செய்கின்ற நரகத்திற் கொண்டுபோய் வருத்
துவதுபோல மனம்வருந்தத், தன் மந்தைமுன்
கொண்டுபோயினான். — எனக் கிஷ்ட முள்ளா விப்
புருடனை என் கொழுனனாக கொடுப்பாபென் மப்
பெண்ணே, நிகாவுற்றவாநித்து, குணப்பா
விரண்டுபேர்களையும், பராசபங்கனமுள்ள காவ
கத்தினின்று நீங்கி விழிக்ஞத்தோற்றுகின்ற எலா
டாளைப்போல, கரிய நீசனான வஸ்தைத்துக்கொ
ண்டுபோய் புலிக்கின்ற மாரிசவாசனைகள் பரிமளி
க்கின்ற தனதுரிலடைந்து, ஒருவையான கலியா
னம் செய்யுநீதது, — குரங்கும், குதிரையும்,
கோழியும், காக்கையும், பன்றியும் என்றவொல்ல
ப்பாட்ட மாரிசவாகைகளை ஆயிர்த்தெடுக்கவும், மாரி
சங்கள் நாமில் தோரணங்களாக காயவும், பகலி
களுராய் தலைக்கவும், நடக்கின்ற குதிரைகளு
டைய கரத்திலிருக்கும் மாரிசங்களில் இழிவுள்ள
வீக்கள் சத்திக்கவும், இரத்தமும், ஆஸ்திரும், ஆன

க.அ. மனோரத்
வியகு செய்ந சரி
தைதையுரைத்தல்.

க.க. இதுவுமது.

க.க. இதுவுமது.

க.க. இதுவுமது.

க.க. இதுவுமது.

வற்றிருக்கின்ற பறைச்சேரியில்வந்து, வாழைகளை
யே காலாக நடட்டிருக்கின்றபந்தலில் சந்தோஷத்தி
னால் புதுமையான கல்பாணாற்ற செய்யத்தொடங்கி
னார்கள். — இழிவுள்ள மாமிசநெருங்கிய சிறிய வி
ழிகளாற்பார்த்து மருமகன் நல்லவனென்று, யாம
லிலுங்குந்துத் தகலோபுடைய கிழமாமியானவள்
களித்தாள், சண்டாளா ரஜேவாருஞ்சேர்ந்து சத்திக்
கின்ற வாத்தியங்களுத்தார்கள், கள்ளோபும் மாமி
சங்கலோபும் பாகஞ்செய்தார்கள், அப்பெண்ணை
அழிவுசெய்தின்ற பாவாணாது நாகத்தில் வருந்து
கின்ற யாதுளுகீரத்தைக் கொடுப்பதுபோல, அ
ந்த நீசன் கண்ணிகாறாளுஞ் செய்தான். — கொடிய
பாவங்களானவை வாடிக்கொண்டதுபோல, சண்
டாளார்களுடைய விவாகமானது எழுதினத்தில் நி
லையேறவும், அந்த நீசப்பெண்ணுடனிருந் தெட்
பிவாதம் கழித்தேன், முகையோன்ற தனங்களுட்
ன் புஷ்பவதியாளன் என்னுடன்கூடணர்ந்து சமிக்
ஞங்காலத்தில், கொடியோடியான வோதாபத்து கொ
டுக்கின்ற துன்பத்தைப்போல, ஒரு குழந்தையை
ப்பெற, அக்குழவியும் தன் னுருவுகெடவெந்த வி
தனைப்போலிருக்கின்ற கிரிநித்தோடும் முடர்க
ளுடைய மனதைப்போல வளர்ந்தது. — பின்பு
மூன்று வருஷத்தில், அநியானையைக் கொடுக்
கின்ற சகலத்தைப்போல, ஒரு புத்திரனோயினான்.
அவன் நுழம்பவும் தூதாசையிலுண்டாகிய அனற்
த்தகலாபுபோல ஒரு குழந்தையையும் பெற்றா
ள், இம்மனோபி புத்திரர்களோடும் அநேகம் காலங்
கூடி, சிறுந்தேன், சம்சாரத்தினது துன்பங்களா
லும், அவர்களிடம் வருத்தத்தினாலும், நான் வரு
த்தப்படுகின்ற துன்பத்தினாலும், எனதுசீரம் மூ
ட்பாடாட்கது. — வருந்துகின்ற வயோதி கத்தினு
லோக்கின்ற காலத்தில், அவ்விந்தாலையின் அடி
வாரத்தில் பதியேறகன் வருஷியாமல் பூநிலிற் சல
பில்லாயும் கசர்ந்து, உதாராக்கினியினு லுமிக்கள
லோத்தந்தாடிக்க, கிளைகலோபுடைய விழுஷங்களு
டைய பட்டிவந்தகொடுகளுந் புல்லுகளும் எரிந்து,
என்மனத்தும் வெய்யலிலும் புழுதியானும்படி. வச
வும், எமதுபுவிவாழ்கவர்கள் வெகுபேர்மரித்தார்
கள், பல்பலதேயங்கினுஞ்சுதிப்போனார்கள். —
புத்திரர்களோண்டுபேர் புசங்களிலும் மற்ரு
ருவோ மிரகின்மேலும் இருக்குமபடி. கமந்துக்
கொண்டு, எனது பாரியாளுடன்போய்சீரத்தை
புஷ்பவதியாசெனென இரவாமல் அத்தேயத்தை

உரு. மனோராச்
சியஞ் செய்த சரி
தையையுரைத்தல்.

உச. இதுவுமது.

உரு. சேவ வலத்
தைகளை யறிந்தே
னெனல்.

உச. சித்தன்க்
குதல்.

கடந்து ஒரு பனைமரத்தடினீழலில் புத்திரர்களை யி
ழித்து, தீவினைவடிவமான நரகத்தினின்றாககரை
யேறி, பழைய நல்வினையுடன் பொருந்திய சுகத்
தைப்போல சற்றுநேரம்சிரமந்தீர்ந்திருந்தேன்.—
மூப்பினாலும் வழிநடந்துவந்த துன்பத்தினாலு
ம் இரண்டு பிள்ளைகளையுங் கட்டிக்கொள்ள, களை
தானே ரித்திராதானே வென்னும்படி. எனது த
லைவியிறந்தாள், அதைப்பார்த்து மனமுருகியானி
ருந்தேன், இளையபிள்ளையுறங்காமல் என்மடியிலே
றி யிருந்துக்கொண்டு இரண்டுகண்களிலுஞ் சலம்
பெருகவழிது உண்டாகின்றபசிக்குச் சடுக்கேன்,
இரத்தமும் மாமிசமும் யான்புரிக்கவேண்டும் இப்
போதுகொடென்று கேட்க, —பிரியமுள்ள இளைய
குழந்தையானவன் என்னைமுன்னே துடிக்க, நா
ன்செய்வ தொன்றுமின்றி பிராணன் பிரிந்திருக்கி
ன்ற சுவந்தைப்போ லிருந்தேன், அவன் ஓயாமல்
முத கண்ணீரைப்பார்த்து, மிகவுங்கரைந்து, மிகத்
தில் இவன் பிழையானென்றெண்ணி யாணும்பிரா
ணனை விடும்பொருட்டு காடாக்கினியை வளர்த்து
அவ்வகினியில் விழும்படி சமீபத்திருந்து எழும்
பினேன், இச்சிங்காதனத்திலிருந்து கீழே விழுகி
ன்ற சமயத்தில். † —என்னைத் தாங்கினவர்களாகி
ய நீங்கள்னைவரும் சயசயவென்றுசொல்ல, அடிக்க
கப்பட்ட சகலவாத்தியங்களுஞ் சத்திப்பிக்க, இவ்
விடமறிந்தேன், சண்டாளனல்லாதவனுய் லயண
னென்னு மாசனானேன், குற்றம்பொருந்திய சித்த
னதுவித்தையினால் மயங்கினேன், சீவாழ்மாவுக்கு
அவதூதையானவை பலவுரிமையாக வுண்டாயி
ருக்கின்றனவென்று தெரிந்தேனென்று சொல்லு
ஞ்சமயத்தில், சாம்பரிகன்மறைந்தனன்.—சடையி
லிருந்த வமைச்சர்கள் சித்தனென்ற இவனொருவர்
று விசாரிக்கவும் கண்ணிமைக்கு முன்னொளித்தா
ன், அடைந்தசுகமானது மனமெப்பென்று பிரிவாகத்
தெரியக்காட்டும்பொருட்டு, அனுப்பியதேவமாயை
யானது இதுவாகும், சொல்லப்பட்ட இச்செய்கை
களினால், திரமுள்ளவாசனே, பிரமத்தின் தற்பாகா
சமே மனமாகிய பெரியசுகமாம், என்றுசத்துக்கள்
சொன்னார்கள் என்று வலிட்டமுனிசொன்னார்.—

சித்தன்கதை முற்றிற்று.

† இ-ம், மனோராச்சியத்திலுண்டான சற்பனைகளை வியப்புற்றசாரியர் மு
தலியோர்க் கறிவித்ததாம்.

[பெட்டம்.]

உற்பத்திப்பிரகாரணம்.

அவதாரிகை.

முன்பு சிற்பரதிபலனமான மனதுக்கே யற்படுதாம் அநேககாலமா
னசம்சாரம் வந்ததன்றிச் சித்ததுக்கென்றென்றறிவித்து, இம்மனதைச் சி
த்திற்சுரைத்துச் சிந்தையையாய் பிரகாரிக்ருமித்தும், ஞானவிண்மகன்
முதலிய வெண்கதையின் சாரமுள்ள உற்பத்திப் பிரகாரணத்தைச்
சொல்லுகிறார்.

க. மனோ வல்ல
மையாதெனில்.

உ. இதுவுமது.

க. அம்மனோசா
சு அபாய மியாதெ
னின்.

க. அம்மன திற
கிற பல்லியா தெ
னின்.

மனத்தினது தொழிலெதொழிலாம், அம்மனதி
னால் விடுபட்டதே விடுபட்டதாம், உண்டான ம
னோசாஞ்சல்யத்தை விடுத்தவர்கள் மிகவுமுத்தம
மான நிஷ்டையுள்ளவர்கள், பரிசுத்தமாகமனங்கெ
ட்டால் மந்தரநிரியினால் அலைபடாத ஸ்ரீராமபுத்
திரம்போல அறிவுநிச்சலமாய் சநகமாண மென்கி
ன்ற சம்சாரமயக்க நாசமானென்ற, விட்டபுராணி
திருப்பாவுத் தொல்லுவார். — பந்தித் திருத்தும் நா
நாவித போகங்களினது சங்கற்ப மடைந்திருக்கி
ன்ற மனங்கிருத்தி யென்னும் முனையால், மகாமா
யா மயக்கமென்கின்ற விஷ்ணுசுமனது விருத்
தியடையும், வாராநின்ற மனோவியாதிக்கு சத்து
க்கணியமித்த அஷ்டதமானது, வருத்தமில்லாமற்
சுருவாக அம்மனதினால் செய்யப்படும், இதைக்கே
ட்டாயாக. § — இச்சிக்கப்பட்ட சகலவஸ்துக்களை
யும் விருந்தபாமல் நீக்கினவர்கள் மனதைச்செய்த
தவர்கள், சுகமாகவும், ஸௌவாகவும், தனக்குரி
யதாகவு மிருக்கின்ற ஆக்கமற்ற வயிராகிய ஞா
னம் பெறுதவர்கள், உலகத்தின்கண்ணுள்ள மானிட
மிமிக்கி கிணையாவார்கள் ; அறிஞர்க ளுடனேசத்
தாலும், சுவாவாஸகிய சருதிமுடிவாகிய மகாவா
க்யமார்த்தத்தாலும் ஆக்மாண சந்தானஞ்செய்து,
நானென்னுஞ் சங்கற்பநிரந்தரமனதினால் பவிரமுக
மாய் வருந்தும் மனதை அந்தரமுதத்திற் சகிக்கத்
திருப்பலாம். § — இறுந்தால் இறுந்து திருந்துவா
ஆகோல் சன்மாரக்கத்தின் முயற்சிக்கின்ற சுத்தம
னதினால் அசுத்தமனம் திருத்தப்படும், மீளாதிரா
சையுருவாகியும், தனதுமுயற்சியினால் சாதிக்கத்
க்கதாயும், மேலாஷ்டவிச்சையுடையவர்களுக்கு லே
சாகியுமிருக்கின்ற வெவ்விவமனத்தினொழிவே பெ
ருப்பாரநீங்கிய பாகதியாம், வேகே ஒருகதியு நன்

§ இ-ம். மனோசங்கற்பமே மாயைமுதலியவைகளாகத்தே துற்து மென்பதாம்
§ இ-ம். சருதியுத்தியலுபவமுள்ள மனதினாலவையின்றிய மனதைக்கெடுக்க
கவேண்டுகமென்பதாம்.

இ. அப்பரம சுகம் எப்படி யுண்டாமெனின்.

க- எம் முயற்சிவின லம்மனைதக் கெடுக்கலாமெனல்

எ. அவ்விடய நிருஷ்டி யாதினற் கெடுமெனின்.

அ. மன மிறந்த தற் கடையாள மியாதெனின்.

அ. பரம சுகத்திற் கு விக்கின மியாதெனின்.

மையாகாது. 11—ஒன்றைவிட்டுடானில் தானிக் கொண் டிருக்கின்றமனைதை சங்கற்பாதிருமென்னுங்கத்தியினுற்கெடுத்தால், எவ்விடத்தும் பரிபூரணமாய் சுகலமுத்தன்மையாய் விளங்குகின்றவாஸ்து ப்ரசன்னமாம். இம்மார்ச்சுத்திலிருந்து ஞானத்தினால் விரும்பத்தக்க மனைதப்புவித்து, அதற்குமே லானதாய் சம்சாரவிகற்பமில்லாத சுகலத்தியாயாரானவறிவினால் ஆக்ட்மஞானத்தையடைந்து, மனைதை ஐக்கஞ்செய்கின்ற ஸ்வரூபஞானத்தை யறிந்துக் கொள்வாய். † —பிரவணியில் வருத்தப்பட்டு அப்பியாவித்து மனைதக்கெடுத்து சத்தசத்தென்துரைக்கக்கூடாமல் சுயமாயிருந்து பிரபலத்திலிருப்பாய். துன்பமற்ற மோக்ஷசம்பத்தை துன்பமின்றி தைரியத்தினு லடையவேண்டும். இப்படி, மனோராசமானால் மூன்றுகாலமுந் திரணமாம், இனிமையென்று சொல்லப்பட்ட விஷயங்களியாவும் தீமையாகத் தோற்றினால் மனதுநாசமாம். ‡ —

இருதயாகாயத்தில் ப்ரகாசிக்கப்பட்ட ஞானநிஷ்டையா லுண்டாகும் பரமஞானமென்றிற உரித்தாகிய சக்ராயுதத்தினால் சந்தேகங்கெட்டமனைதக்கெடுப்பாய். கெடுத்தின்பு நிரூந்த் துன்பநீங்கும். அவனென்றும் இவனென்றும் பொருந்தப்பட்ட சுகலமும், அதுவெனதாகவும் இதுவெனதாகவும் வைத்திருக்கின்ற இவைகளேமனமாயும், இம்மனைதை அபாவனமென்னும் கத்தியினால் கெடுப்பாய். § —கூட்டமான மேகங்களனைத்தும் சுண்டமாருதத்தால் நீங்குவதைப்போல, வராரின்று கற்பனாசூயத்தினால் மனமானது எத்திற் சென்று நிற்கும், மனதுநகித்தலே மோதாரின்று ஸூழிக்காற்றும் பிரளயசமுத்திரமும் பூரிமுடிதும் உருகுப்படி பெரிக்கின்ற பன்னிரண்டு ஸூரியர்களுந் தககாலத்தில் வந்தாலும் துன்பமுண்டோ. * —

மனைதைக்கொண்டே மனைதக்கெடுக்கில், தானாகி உலகங்களனைத்திற்கும் முடிசன்மையான சார்வபூமினைப்போல ஆகந்தமானது பூரணமாகப் பெருகி, கற்பனையற்ற மோக்ஷசாம்பிராச்செய்துக்கே

- ¶ இ-ம். மனோராச மானவிடமே பரமசுகமென்பதாம்.
† இ-ம். மனோசங்கற்ப மிறந்தவிடத்தப் பரமசுகமுண்டாமென்பதாம்.
‡ இ-ம். விடயதோட திருஷ்டியினுலம்மனைதைக்கெடுக்கவேண்டுமென்பதாம்.
§ இ-ம். ஞான திருஷ்டியினு லவ்விடயம் கெடுமென்பதாம்.
* இ-ம். அநத்தவிடர்களுண்டாயினு மவ்விடரில்லாதிருப்பதை மனமிறந்தருவியென்பதாம்.

க0. அச்சங்கற்ப
பிரபந்தினைக் கெடு
மெனின்.

கக. பிராசையா
னமனதைக் கெடுக்
கு முபாய பிரப
ந்தெனின்.

கஉ. சஞ்சல மா
னமனதைக் கெடுக்
கு முபாய பிரப
ந்தெனின்.

கஃ. மனோ வுரு
வியபாதெனின்.

கச. அம்மனதை
பாதின ஸட்கலா
மெனின்.

நெருங்கிப் பாகாதிக்கின்ற பிரமபதத்தைச் சேர்ந்து
நிராசியாநந்தத்தைப் பெறுவாய். நானாவிரதமாக
நினைத்து மிகுந்த மித்தையென்னும் சம்பத்துள்ள
ள மனதே ஆத்மாவுக்கு விரோதமாம். §—மன
மென்னுஞ் சத்துருவானவன், நானாவிரதமாக விட
யாணுபவங்களால் உண்ணக்கெடுக்காமல் தெளிவா
தற்குரிய சந்தேகாஷு மென்கின்ற வாழ்நையுடைய
இராகத்தினால், குற்றமுள்ள தனிமையான மன
தைக் கெடுப்பாய்; அறிஞர்களுக்கும் பிரியமாகி
யும் நிம்மலமாயிடும் மிகவுங் குளிர்ச்சியாகியு மிரு
க்கின்ற பூரண பரமமானது ஆகம்பாவத்தினால் பி
ன்னப்படாது. §—குறைவு நிறைவுமில்லாத பூர
ணபாவத்தினால் சுகநிலில்லாத பரமநந்தத்தைக்
கொடுக்கின்ற பிரமபதமானது, அழிவற்ற பதமா
ளும்; சஞ்சலத்தினால் கெடாதமன மரியாதாம்; உ
ண்ணமானது அக்ஷியை நீங்காததுபோல தா
ழ்வைச்செய்தின்ற சஞ்சலமானது மனதைவிட்டு
நீங்காது. ஞானத்தினுடைய சலனசத்தியே மன
மாம், §—சலிக்கின்ற அம்மனமே சகனாகும், சல
னமற்றால் மனதுயரிக்ளும், இச்சிச்சயமே நித்காம
தபநம், ஆத்மஞான சாத்திரத்தின் ஆந்தரங்கமு
ம், நிருமலமான மோகசுமும், தெளிந்த வாஸ்துவு
மாம். மனத்தினது நீங்காதசலனமே மாயையென்
றும், தெய்வாமின்ற வாத்தவாசனையென்றும், அ
ச்சலன சத்தியினாய்களாம், சலிக்கின்றமனதும்
அச்சஞ்சலசத்தியேயாம், அம்மனமே சலனசத்தியை
நீங்காதவாத்தமஞானவிசாரணையால் கெடுப்பாய். --†
அற்பமாவின்ற இஷ்டவஸ்து திராகத்தினால் பர
மவின்பமுண்டாகும், உள்ளதாகிய பிரமபதத்துக்கும்,
இல்லாததாகிய சுகத்துக்கும், நடுவிரெருந்து சித்தி
லும் சாத்திலும் பொருந்தி, மத்தியிற் சலித்துக்
கொண் டிருப்பதே மனமாகும். இம் மனமானது
அறிவின் முயற்சியால் ஞானஸ்வரூபமாம், அறி
யாமையின் முயற்சியினால் சுகத்தாம். *—முயற்சி
யுள்ளதாய் மனமானது ஒன்றிலழிந்தில் அப்பொ
ருளேயாம், ஆதலால் விடபத்திற் பாய்வின்ற மன

§ இ-ம். சங்கற்ப விகற்பாத்மகமானமனதே யாத்மசுத்திற்கு விக்கினமெ
ன்பதாம்.

§ இ-ம். பிராசையா ஸ்வவிகற்பங்களைக் கெடுக்கவேண்டுமென்பதாம்.

† இ-ம். பரமபதத்தைக் கொடுப்பதற்கு நிராசையேகாரணமாம்.

† இ-ம். ஆத்மவிசாரத்தால் மனோஞ்சலத்தைக் கெடுக்கவேண்டுமென்பதாம்.

* இ-ம். மனது செட்கித்து உ19.வமா மென்பதாம்.

தை ஆத்மஞானமனதிலுள் நீக்கி, மேற்சென்ற
சோர்வில்லாமல் செல்வமென்னு மழிவற்ற பரமபு-
தத்தை சித்திரத்திற் பெறுவாய் ; சலனமுள்ள மன-
தை நிச்சலமானமனதிலுள், சார்வமுன்னவன்
ஆசைகளைத் தமதாக்கினையில் திருந்துவற்ற நீதி-
யைப்போல, நீக்கித் தன்னிலையினி றுத்தற்கு வ-
லமையான தன்மைமையுடையதாம். §—சுமரமெ-
ன்னுஞ் சமுத்திரத்தில் ஆசையென்பின்ற புதலே
பானது மிகுத்திழுக்க, மரணமென்னுஞ் சுழலில்
அகப்பட்டச் சுழலின்கேடுமென் றறிபவர்களுக்கெ-
மனமென்னும் கப்பலானது எட்டி, வீரமுந்த
மலினமனதை திரிமனமனதிலுள் வெடுத்து, சாம-
நில் கையாமல் பரிசுத்தமானதை புறவுசெய்து ஆ-
த்மமான நீ ஆநந்தமாபுரி லடைபவியாய் ஆத்ம-
வுக்கு வேறொருவரால் வாழவுண்டாகோ §—
வ வெவ்வாதனைகள் மனதின்சுறுதித்தனமோ உ-
வ்வாதனை எய்யாவையம், அந்தந்தவிடத்தில் பெ-
ருக்கில் ஆநந்தமே மாயாமாசுபாம். புதன்மைம-
ன போகமென்றும் போதமென்றும் சொல்லிய த-
வ்விரண்டு வாதனைகளுக்கிடையே, வந்திருக்கின்ற ப-
வா பாவமென்னு மிரண்டையுமாற்றி, நிருவிசுத்-
மாய் நீகிடப்பாய். §—நிரிவயத்திலுள்ள இச்சை-
நீங்கினால், அவ் விச்சைத்திரியாகமே அஞ்ஞானமு-
மனதும் நசித்ததாம், விடயத்திற் பழகுகின்ற த-
ச்சையே ஆன்பமாயும், நிராசையே சொல்லுந்-
தரிய நிருவானைகளாயும், மிரிவற்ற தன தெத்த-
த்தால் ஆனண்டாயும் அறிவிலலாதவர்கள் உ-
பென்பதாயும், நிறைந்த பித்தையாயும், பெரு-
மாத்நிரமாய் மிருக்கின்ற ஆரியவானையானது, ச-
லமுஞ் சைதன்யமென்றவையில் பித்தையாயும். §—
இப்படிமென்று வரிப்ப சொல்லாயும், இரா-
சானாயும், ஆரியவாயினது சொல்லத்திலுண்டா-
நெருங்கியிருக்கின்ற இவ்வறிமாயவாயானது, இவ்-
பத்தில் ஆற்புறவில்லாமல் எப்படி போய்விடு-
நீர ஹக்கிரமிக்க வேண்டுமென்றுமே ; வலின்

கடு. மனதிலுளா-
த்மவுக்குச் சகாய-
முண்டோவெனின்

கசு. மாயா மய-
மானமனதைக் கெ-
டுக்குமார்க்க மியா-
தெனின்.

கசு. விடய மய-
மான மாயாசக்தி-
பதியாதின னீங்கு-
மெனின்.

கசு. அஞ்ஞான-
திருஷ்டி நீக்கு மு-
பாயமியாதெனின்.

§ இ-ம். சித்தஞானமானமனதிலுந் கெடவுருவானமனதைக் கெடுக்கக்-
ண்டுமென்பதாம்.
‡ இ-ம். சித்தஞானமான மனதைத்தவிர, ஆத்மவுக்கு வேறுசகாய மின்-
ன்பதாம்.
† இ-ம். சங்கற்பமுறித்தவிடத் தொடுக்குவதே யதைக் கெடுக்குமார்க்க-
ன்பதாம்.
¶ இ-ம். நிராசைவடிவமான ஞானதிருஷ்டியாசைச்சக்திப் நீங்குமென்பதா

க.க. ஆற்றாண
நிருஷ்டி. நீங்கு நா
பாயமியாதெனின்.

உ.உ. திரிஸ்யத்
வைகெடுககுத் திரு
வ்யாபாத்தெனின்.

உ.உ. ஞானமெ
ப்படிப்பட்டதெ
னின்.

உ.உ. ஆயினா
னத்திற்கு வேளுக
வொன்று பின்னே
வெனின்.

யான தவத்தையுடைய வரிட்டார் சொல்லுவார்.
வலியுறுப்பமென்னும் முட்கணிதைந்த கொடிதா
கிய சநகமென்கின்ற மலைச்சார்பில், நிலைபெற்றவா
த்பாணை பொருந்தத்தவளி, ஆவ்வாத்தொடர்
கட்டத் தாணும் விழுகின்ற மாலையானது, உள்வ
தென்னுடார்க்கினர் தந்துவதிருத்தொழில்லையாம் —
சநகமென்கின்ற ஆயித்தையின்முடிவாய் எவ்
விடத்தும் நிறைந்திருக்கின்ற பாவஸ்தவானது
உதயமாயின், கங்கிளையாய்க்கு ஆகையே னை
வாறுபாடாம், இம்மாயா காசமே மோகனமாம், திறப்
பில்லாத சங்கற்பமானது கங்கில் இவ்வாதித்தை
யானது நாசமாம்; ஞானமென்கின்ற ஞாயிள் உத
யமாயினால், ஞானாகாயத்தில் வாசனையாகிய ஆத்
மாநுத்தகமாயானது நீங்குமென்று சொல்லுவா
ம். §—காணப்பட்ட வஸ்துக்களையுள் மாயை
மென்றே சொல்லிலே, ஞானமென்கின்ற ஆத்மா
பாவையினால் கிள்கின்றிற் றி ஆத்மாவையானது
கெடுமென்று சொன்னால், ஆத்மாவென்பது எது
வென்ற நிராமணியை, எண்ணத்தக்க தவசை
யுடைய வரிட்டார் சொல்லுவார். திரிஸ்யத்தி னிட
த்தில்மோ பாயாபாத்தகாவிடும், எவ்விடத்திலும்
பரிபூரணமாயிடும், உள்வதென்னு சொல்லப்பட்ட
தாவிடும், பெயரில்லாததாயிடும்பிறக்கின்ற மேலான
ஞானமே, மோகனமென்பாம். §—இவை பெண்
று கட்டப்பட்ட கலைமும் ஞானாகாமாவிடும் சித்
திராமாயிடு பிறக்கின்றது பரிமேயமாம், எப்போ
முதும் ஞானமுள்ள மனமாயிடு கற்பனையின்மூலம்,
மாணமுள் சநகமென்று சொல்லப்பட்ட ஆவை
களையுடைய ஞானமே மோகனமெனில்லை, ஆது
வதை விகாரமுமில்லை, ஞானமில்லாத தூரணமா
கிய ஆவையானம் பெற்றிருக்கின்ற மெய்காத்திர
மே பாதபாஷையாயிருக்கும். §—உலிவைவாயிடும்,
தலிப்பாசாயிடும், ஆழிவற்றதாயிடும், பரிசுத்த
மாயிடும், பரிமேயமாயிடும், பரிமேயமாயிடும், ஞான
மாத்திரமாயிடும், உள்வதென்னு சநகமென்கின்றதாயிடும்,
உட்காந்தமாயிடும், இலிவைவான வஸ்துக்களையே
த்துக்கும் கலந்து விகாரமற்றதாயிடும் பிறக்கின்ற
ஞானமாயில், தாவுதற்கரிய தனது சங்கற்பத்
தையே பித்தத்து, தனதுவசத்தில் ஞானிவு உண்

§ இ-ம். ஞானமாகவாதவத்தி லுள்ளுணர்ந்தகா நீங்குபென்பதாம்.

§ இ-ம். ஞானமுள்ளவான ஞானமே திரிஸ்யத்தைக்கொடுப்பதாம்.

† இ-ம். சகாதிகையாகிகுததேவநிமானை பரிபூரணமோகனம்.

உ.ந. ஆயினப்போ
தம் வெளிப் படவி
ல்லையோ வெனின்.

உ.ச. ஆயினப்போ
தம் பந்தமாகாதோ
வெனின்.

உ.இ. ஆயின் மா
யாகாரிய மின்றோ
வெனின்.

உ.சு. கல் வணுப
ல மியாதின லுண்
டா மெனின்.

டாயிற்று. ¶—சொல்லிய ஞானமானது அளவற்
த சங்கற்பத்தைச்செய்து அதிற்செல்லும் அவ்வ
றிவானது இந்தப்பிரமத்தின் மனமேயாம் ; இப்பி
ரமத்துக்கு அளவற்ற சத்திகளுண்டா யிருக்கும்,
இரண்டில்லாமல் எவ்விடத்திலுஞ் சமமாகச்செய்
கின்ற வேகமான விம்மனத்தில், சலத்திலுண்டா
ன அலைகளேப்போல, நாராவீதமாகிய வல்லடசுத்
தி யுண்டாகும். †—உள்ளே பொருத்தப்பட்ட ச
ங்கற்பத்தினு லுண்டாகிய மனோரூபமானது, அச்
சங்கற்பத்தினால் மோதாநின்ற வாயுவினுல் உண்
டாகிய வக்கினிச்சுவாலையானது வாயுவினுலணை
துபோல நிற்கும். யான் மத்தியமாகிருக்கின்ற பி
ரமஸ்வரூபம் அல்லவென்று பார்ப்பதே மனத்தி
லுள்ளபந்தமாம் ; எள்ளளவாகிலும் பிரிவில்லாத
பிரமஸ்வரூபமே நாமென்கின்ற திடப்பானையோ
முத்தியாம். ‡—யான் அஞ்ஞானமும், துன்பமும்
உறுப்புக்கணிறந்த வுருவங்களுமாகிய இவைகளை
உள்ளவெனென்று பரவியிருக்கின்ற அவைகளுக்
கினைந்த நாமாவீதமாகிய நடைகளினால், ஆலாச
யும் கட்டுப்படுத்தலும் உண்டாகும் ; உடனாகிய வி
வைகளில் பாரொன்று நாளாலேனா, ஊன்களும்,
நரம்புகளும், அஸ்திகளும், புண்ணீரும், நாளாலே
ன், தேகத்தினதீதமாகிய பிரமஸ்வரூபமே யானை
ன்கின்ற நிச்சய முடையவர்கள் மாயையையுறுத்
து தன்னை யறிந்தவர்கள். §—தானல்லாததுமாகிய
சரீரமுதலிய வஸ்துக்களில் நானென்கின்ற பாவ
னையாகிய ஈனமானிடமானையைய, அறிவில்லாதவர்
கள் உண்டென்று நியமிக்க உண்வாயாம் ; அறி
வை யுடையவர்களுக்கு அம்மாயை யில்லாததாய்
மனதெண்ணினதை ஆசைகளுக்கு மந்திரியையப்
போல, சித்திரத்தில் பஞ்சீசந்திரியங்கள் செய்யும்,
அதிகந்த நல்லறியினாலும் நன் முயற்சியினாலும்,
போகத்தின் அவாவென்னும் வாசனையை வேறு...

¶ இ-ம். சின்மாத்நிரமான பிரமத்தினின் றுந் தனது ஸ்வரணமான நோர்
போத முதித்தகண்டென்பதாம்.

‡ இ-ம். போதமானது மனோரூபமாய்ச் சகலசத்திகளோடுக்கூடும் சகலத்
தையும் பேதம்போலத் தோற்றிவித்ததாம்.

§ இ-ம். போதமான துதித்தவிடத்தொடுங்கிச் சகலமும் தன்மையாய்ச் சித்
திக்கிற் பந்தமாகாதென்பதாம்.

¶ இ-ம். தானே பிரமமென்று மனப்பவற்றினும் பாஞ்சபந்தமொடுக்க மனத்
தும் வேறின்றென்பதாம்.

உள. போக விசை யாதினா ஸீங்கு மெனின்.

உ.அ. ஆயினித் தேக நாமல்வென மெனின்.

உ.க. ஆயினிருக்க லெண்டிய பிரமயி யாதெனின்.

க.உ. இல்லாதமாயை வருத்தவதும் அதனால் லவணம் அன்புற்றது மிபா தென்ற சன்மை க விரண் டு. அங்கு முதற்காக்க நல்

ன்கெடுப்பாய் ||—என்னுடைய புத்திரரென்று ம், என்னுடைய திரவியமென்றும், யானென்றும், இவனென்றும், அவனென்றும், இதுவென்றும், அதுவென்றும் சொல்லப்பட்ட வாசனையானது, மின்னலைப்போல அழிகின்ற நிலைமையுள்ள இந்தச் சாலத்தைப்போலவானும் ; நன்மையுள்ள ஞானதாவாடி அஞ்ஞானமான குணத்தைப்போக்கி அழிவுள்ள திரிஸயத்திலிருந்தும் நினைப்பைவிடுவாய் ; உன்னுடைய ஸ்வரூபமில்லாத புத்திரராதியான அம்மாயாசம்பத்துங்களை நீயென்றெண்ணி அஞ்ஞானிகளைப்போல வருத்தப்படுவதென்ன. ||—மூடமாயிடும் சடாமாயிடிருக்கின்ற தேகமென்பதார் ? அதனிடிக் தஞ் சுகதுக்கங்களில் அமிழ்ந்தி ஓர் பிரயோசனமுமில்லாமல் துன்பப்படுவின்ற நீயென்பதார் ? ஆச்சரியமாய்ச்சரியம் || இத்த வொருநிதித் திரமானது இருந்த பாகாரம்பராய், ஒன்றாயிடும் சத்தியமாயிடும் பாகாதித்த பிரமஸ்வ ரூபமானது எவ்விடத்திலு மிலாதிருக்கவும், தோற்றமில் துன்பமாயிடும் மித்தையாயிடும் விளங்குகின்ற மாயையானது உண்டாகாம லிருக்கவும் தோற்றும். ||—நல்ல படிக்கணிகள் பற்றிப் பாய்த்திருக்கின்ற பஞ்சவண்ணங்களை பற்றாமல் பற்றியிருக்கும் தன்னையையேபோல, அளவில்லாத செய்கைகளிலிருந்தும் வின்பதில் சிருப்பவின்நி அத்தொழிலை நடத்தென்று அரியதவமுள்ள விரட்டிப் பிகவுஞ்சொல்லவும், பாத்துவாசனோ ? கேட்டாய் நினைந்த சாந்தகுணத்தைபுடைய இராமன்கேட்டுருந்தமற்ற இதயதாமரை விகிதமாய் விரிட்டரி வினையப்படுத்தி, இதைச்சொன்னார். ||—நதோசுதியாய் ! இருத்தபாகாரமென்ன, தாமரைத்தண்டி. னாலேனில் மலைக்கட்டங்கள் கட்டுப்பட்டு வெரிபடுவதுபோல, முழுது மித்தையாகிய மாயையினால் பிரபஞ்சமானது நானாவிகளாகிய துன்பத்தினால் பரிபெயர்ப்பதாம். துரும்பானது பருத்தவயிரத்தினால் வலிவையைய யடைவதுபோல, சுகதிரும்பியானது மித்தையாய் விளங்கும், அம்மாயை யினால் துத்தையப்பொருத்தும், என்னுடைய

|| இ-ம். விடயபோக விக்காத்தியாதத்தாற் பிரமாணபவமுண்டாயென்பதாம்.
|| இ-ம். நடனத்தாய்க்களை யானெனதென்பது நீயே விராசையுண்டாமென்பதாம்.

|| இ-ம். ஆதம்ஸ்வரூபமேயாமன்றி யித்தேகமென் தென்பதாம்.

|| இ-ம். பாத்துவாசனம்ஸ்வரூபமாயென்றிடும் பற்றிது சொச்சமாயிருக்கவேண்டுமென்பதாம்.

ந.க. இல்லாதமா
யை வருத்துவதும்
அதனால் லவணன்
மூண்டிருக்கிற மியா
தென்னின் மசக்கை
க எரிண்டு டிஸ்கு
முத்தரங்கு நல்.

ந.உ. இதுவுமது.

ந.க. இதுவுமது.

ந.க. சித்தன் மூன்
பங்கொடுத்ததென்
னெனின்.

ந.ந. இதுவுமது.

திரும்பவும் இராமர் சொல்லுவார். —இதுவும் இ
ன்னமொரு சந்தேகமும் என்மனத்தி லுண்டாயி
ருக்கின்றது; முன்னொன்ன லவணவரசன் பெரிய
துன்பமடைந்து என்னகாரணமென் றிராமன்
கேட்க, அக்கேள்விக்கு வசிட்டமா முனியானவர்
சொல்லுவார். குற்றமற்றமனதினால் செய்ததினால்
அத்தொழிலின் பரயோசனத்தை தேகமனுபவிக்
கவில்லை; சொல்லப்பட்ட அலவரசன் ஒருகிணத்
தில் சிங்காரவனத்தில் தனியனு யிருந்துகொண்
டு, —மனதில் கிந்திப்பான், மனது பாட்டினுயி வ
ரிச்சந்திரன் தேகத்தோடுசெய்த பெருமைபா
ன விராசகுயபாகத்தை நாமனதினால் செய்தோ
மென்று நினைத்தமனதினால், யாகத்தாக்குரித்தாடி
ய உழுவின்கலப்பைகலையும் சகலநிசயங்கலையு
ம் சங்கற்பித்து, வேதசாஸ்திரமார்ச்சுமாக யாகசா
லையிற்போய் முனிகளை மியமித்து பூசித்து வாரும்
கொண்டு தேவர்களை வேதமந்திரங்கலினால் வ
ரச்செய்து, மிகவு மக்கினியைவார்த்தி, —தேவர்
களுக்கும், தபரிகளுக்கும், அந்தணர்களுக்கும், ஆ
ராதனைகளை ஓர்வருஷம் தொடர்ச்சியாக நடப்பித்
து, தனது திரவியங்களைமெல்லாம் தொலைய நீதி
யாகக்கொடுத்து, திரமுள்ள மனதினால் யாகத்தை
நிறைவேற்றினபின்பு, புகழ்பொழுது நீங்கிந்து,
அரசு எனமுதமும் விட்டுவிழித்தான், இக்காரணத்
தினால் ஒன்றி லொதுங்கியமனதே சுகதுக்கங்கள்
அடையும்படி யனுபவிப்ப தென்றறிவாய். ॥—

சாம்பரிகனுடைய குணத்தை யான் சொல்லக்
கேட்பாய், தெளிந்த லவணவரசனது சலாபவின்
முன்னடைந்து இந்நரசாலனிக் கையினால் மயக்க
த்தைச் செய்திருக்கின்ற சாம்பரிகனுனவன், மறை
ந்தான், அவ்விடத்தில் இவ்வாவு மடைமையு
பார்த்து கட்டிவிருந்த கமமை இதைன்னகாரண
மென்று, அவ்வல்லமை யுடையவரசனும் மந்திரி
முதலிய சகலருங்கேட்க, உள்ளத்தில் நிரிகாலத்
தையுந் தெரிந்துகொண்டு, —இவ்விடத்துத் தூண்
பம்வந்த காரணத்தைச் சொல்ல, இராமர்கோ ?
இராசகுய யாகத்தைச்செய்த யாவரும், பன்னிர
ண்டுவருஷம் வலியதுன்பத்தில் தீயவருத்த மடை
தலால், லவணனும் தனக்குரித்தான மனதினால்
இராசகுயங் கூட்டிச் செய்தபடிக்கு, இந்நிரன்
துன்பங்கொடுக்கு மிமித்தம் விண்ணுலகத்தி னி

॥ இ-ம. சுகதுக்க மனதுக்கேயன்றித் தேய்த்துக் கின்றென்பதை யறிவித்
ததாம்.

६५६

1 இ-ம். ஆதம்பலிபலாபம் ஞானபூரிக் கொண்டு, அநாதம்பலிபலாபம் ஞானபூரி எ
 2 இ-ம். ஆதம்பலாபம் விவகலமலிவத்தாம். ஞானமலிவிக்கப்பட்டதாம்.

சு0. அதன்முதற் பூமியி னிலக்கணம் அறிவித்தல்.

சு1. திரண்டா ம்பூமி மூன்றாம் பூ மியின் இலக்கணங் கூறல்.

சு2. நான்காம் பூமியி னிலக்கணங் கூறல்.

சு3. ஐந்தாம் பூ மியாரும்பூமி யி னின் இலக்கணங் கூறல்.

சு4. ஏழாம் பூ மியி னிலக்கணங் கூறல்.

ப்படும்.— இத்தன்மையையுடைய அஞ்ஞான பூ மிகளேமும் ஒன்றோடொன்று கலந்து இப்பூமி களாக நாமங்களையுடையும், ஆத்மஞானத்தி னி றுந்து ஒருஞானமானது, நாமமில்லாததாயும், கள ங்க மில்லாததாகியும், இனியுண்டாகிவந்து விருத் தியடையாரின்ற மனது சீவன் முதலாகவருகின்ற நாமக்கிரகைகளுக்கு ஆதாரமாகியும் பிசுரூபமாகி யும் நிற்றின்றவதனால், முதற்பூமியானது விந்துசா க்கிரமாம். —இவ்விந்து சாக்கிரமானது பிரமஞா னத்துக்கு முதன்மையான அவத்தையாம், சீவனு ண்டானபின்பு இவனுனென்றும் இதென்னுடைய தென்றும் முன்னில்லாததான இப்பொழு தற்ப மாக உண்டாயிருக்கின்ற நிச்சயமே, சாக்கிரமாம். இதையன்றி இவனுனென்றும் அவனுனென்றும் இதுவென்னதென்றும் அதுவென்னதென்றும் சி ங்திக்கப்பட்ட இதுமுதலாகிய சநநாந்தரங்களில் தொந்தமாக பெருக்கின்ற இந்நிச்சயமானது மகா சாக்கிரமாம். —முன்வாதனையினால் அறிந்ததா னாலும், அறியாததானாலும், தோற்றினதிலமுந்த தானந்தமயமாகி சாக்கிரத்தில் மனோராச்சியஞ்செ ய்வது சாக்கிரசொற்பனமாகும். அலைகள் வீசா நி ன்ற கானலிற்சலமும் கிளிஞ்சிலில் ரசிதமும் இர ண்டி சந்திரனுமாகிய இவைகள்முதலாக நானாவி தங்களாக நீங்கின வேற்றுமைகளை சாக்கிரத்தி ல னுபவிக்கின்ற தன்மையால் சொற்பனம் நானாவ கைப்படும். —சூனண்காலத்தில் அளவில்லாததொ ழில்களை பார்த்துணர்ந்தோமென்னும் சொற்பன மீவ்கி முன்னடைந்தசங்கதிகளை சிந்திப்பது சொ ற்பனமாம். முன்பார்த்தபொருளை அநேகநாள்கழி ந்து பின்பு பார்க்கின்ற அவ்வஸ்துக்களை மறந்தவ னாய் வெகுநேரம் அறிவுவரப்பார்க்கின்ற சொற்ப னமானது சாக்கிரத்தைப்போல சாக்கிரத்திற்கே தோற்றுகின்ற இத்தொழிலே சொற்பனசாக்கிர மாம். —ஆறுவிதமாகிய வவத்தைகளை நீக்கியசீவ னுனவன் பெற்றிருக்கின்ற அவத்தைகளின் தன் மையானது சடத்துவமாகி மேலுண்டாகின்ற துக்

1 இ-ம். பிரமத்தினுமரூபரகிதமா யுண்டானவறிவே சகலசிருஷ்டிக்கும் ஆ தாரமாகையர் லதுவிந்துநவென நாமமிடப்பட்டதாம்.

2 இ-ம். பொதுவாயுண்டான வறிவிக்கு முன்னில்லாதபேதஞ் சூட்சுமமாயு ண்டானவிடமே சாக்கிரமென்றும், அவ்வாசனாவார்த்தவிடமே மகாசாக்கிர மென்றுங் கூறப்பட்டது.

3 இ-ம். சாக்கிரத்தின்முன் பார்த்ததையும் பாராததையுங்கற்பித்து பயனி ன்றி வீணாக மனோராச்சியஞ்செய்வதே, சாக்கிரசொற்பன மென்பதாம்.

சுரு. மாயாவிதித் திரத்தையறிவிக்கு நிமித்தம் அஞ்ஞானபூமியைச் சொல்லியதை நீக்கிச் சித்தையடையும்தொருட்டு ஞானபூமியைப் பகுத்துக் கூறல்.

சுரு. முதற் பூமி ஞானமாய் பூமிகளின் இலக் கணம் கூறல்.

சுரு. மூன்றாம் பூமி நான்காம் பூமி ஐந்தாம் பூமிகளின் இலக் கணம் கூறல்.

கமிசுத்த அறிவுள்ளதான விதுவே சுழுத்தியாம். உலகங்கள் இவ்வவத்தைகளிலுண்டான மாயாந்தகாரத்தில் உண்டாகி நசிக்கும் ; இவ்வஞ்ஞான பூமிகளேமூம் அடையப் படுவனவாகிய பேதங்கள் ஒன்றுதானாகும் ; இந்தவேமூம் அஞ்ஞான பூமிகளாம். ॥—ஞானபூமிகளை அளவில்லாத பேதங்களாக வாதஞ்செய்பவர்கள் சொல்லுவார்கள், அவைகளில், இப்படி சொல்லப்படுபவை நமக்கிஷ்டமுள்ளதாம், இந்த ஞானபூமியின் ஸ்வரூபத்தை யுணர்தல் ஆத்மஞ்ஞானமாம் ; அறிந்த வினைகளின் முடிவே அழிவற்ற நிருவாணமாம் ; பிரமாணமுள்ள சுபம் விரும்பல், அடைகலாகிய விசாரணை, மனஞ் சிவகல், உண்மையிற் பொருந்திரிற்றல், இழிவற்ற சங்கற்பமறல், பதார்த்தபாவனை யறுத்திடல், தூரியம், என்று எழுந்தகைப்பிடும் — இந்த ஞானபூமிகளை யுணர்ந்தவர்கள் மயக்கமென்கின்ற சேற்றி லமுந்தார்கள், இவைகளின் குணமாகிய மோகமும் வருமானும் துன்பமானது இனியில்லை, குற்றம்பொருந்திய மோகத்துடன் யாம் பெறவேண்டியதென்ன ; பிரமவித்துக்களாலும், ஆத்மஞ்ஞானசாஸ்திரம் களிதலும், அனுபவஞ்ஞான விசுத்தை அடைவோமென்று வயிராகியத்தினால் எப்போதும் நாடுகின்ற விரும்புமே சுபேச்சையாம் ; இச்சுப விரும்புமுறிந்து இரண்டில்லாத சத்துக்களினது குணங்களும், ஆத்மாவசுந்தானங்களும், கைகாமாருதலே விசாரணையாக நினைக்கவேண்டும். ॥—இப்படிப்பட்ட சுபேச்சையோடு விசாரணையென்று சொல்லிய இரண்டு பூமிகளின் சாதன நிறையவும் விடயவாசைகளைத் தள்ளி மனதொருமிப்பது சித்தஞ் சிவகலாகும். சொல்லிய இந்த மூன்றுபூமியின் சாதனத்தினாலும் மனத்தினிடத்தில் உண்டாகப்பட்ட அந்த நிராசையினால் தவ்ஞானம் பொருந்துதலே உண்மையிலே மருவலாகும். ஆத்தன்மையவான இந்நான்ரு பூமியினப்பியாசத்தினாலும், மெய்ஞ்ஞான நந்தாணுவத்தில் அமுந்தி வேறாபிய விடயசங்கமில்லாததே சங்கத்

॥ இம். ஆத்மப்பிரதிபிம்பமாயெழிரிட்ட விடயத்தைச் சுருமென்றதி லமுந்திப்போவதே சுழுத்தியென்பதாம்.

† இம். எப்போதும் பத்தத்தைக்கெடுத்த முதத்தியையடைய விரும்புவதே (சுபம்விரும்பல்) சுபேச்சையென்று, அஃதையு நிமித்தமாத்மநாத்மவிசாரமே விசாரணையென்றுஞ் சொல்லப்பட்டதாம்.

சு.அ. ஆனும்பூமி
ஏழாம் பூமிகளின்
இலக்கண மறிவித்
தல்.

சு.க. இவ்வேழா
ம்பூமியி னிலக்கண
ங்கூறல்.

இ.ஓ. ஞான பூமி
யின் பெருமையை
யறிவித்தல்.

பம் அமலாகும். †—இன்னவந்து பூமியின்முதற்கு
சியினாலும் தானாகிய ஆத்மஞானத்திலுமுந்நிய ஆ
நந்தத்து அமைதியால் புறம்பினு முள்ளினு மிருக்
கின்ற விடயங்கள் விடுபட்டு, பக்கத்திலிருப்பவர்க
ள் வலிமையினால் அறியவருவதே பதார்த்தபா
வனையாம். நிறைவாகிய இவ்வாறு பூமியினதுபா
த்தினாலும் திரிஸ்ய வேறுபாட்டை நீக்கி திரமுள்ள
தனது சுபாவஸ்வரூபத்தில்நிற்பதே மறைபட்டிரு
க்கின்ற தனதாத்தம் ஞானஸ்வரூபத்தைப் பரத்யக்ஷ
ப்படுத்துந் துரியமாரும். களங்கமற்றசீவன்முத்தர்
களது மார்க்கமிதம் துரியமேயாம். ‡—துரியவாழ்வா
னது சொல்லிய சீவன்முத்தித்தன்மைக்கு மேலா
ன விதேகமுத்தர்கள் பொருந்தாரின்ற துரியாதீத
மாகியபதமாம்; ஆத்மஞானத்தினால் தனதுஸ்வரூ
பத்தையுணர்ந்த மகான்மியத்தையுடைய புருடூ
ல் அடைகின்றதன்மையையுடையதாம்; நிலைபெ
ற இத்துரியபதத்தைபெற்ற சீவன்முத்தர்கள் அ
துக்கங்களில் முழுதார்க்கள்; இம்முறைமையினால்
க்கத்தினுள்ள சீடன்முதலானவர்களால், தேகசம்,
க்ஷணையாய் நித்தியகன்மங்களைபுற செய்யும்படி
சொல்லுகின்ற மார்க்கத்தின்படியே நித்திராண
விட்டு எழுந்தவர்களைப்போல நிகழ்காலத்துக் க
த்தஞ்ஞானங்களைச்செய்துந் செய்யாதவர்களாய் நி
வாணசுகமாய் வாழ்வார்கள். †—இந்தஞான பூமி
னேழும் பரிபூரணஞான மடைந்தவர்களுக்கேய
றி மற்றவர்களுக்குக்கேதாற்றாது, இத்தஞான பூமி
னையடைந்தால் அத்தஞானத்தையுடைய மிருகங்
ளானாலும், ஆசாமில்லாதவானாலும், சரீரத்தே
டு கூடினவானாலும், மாணமடைந்தவானாலும்
முத்தனென்பதற்குச்சந்தேகமில்லே; தத்துவஞா
மென்பது தன்மனோபந்தம்விடுதலாம், இப்பந்த
வர்த்தியைப்பெற்றால் இதுதானேமோக்ஷலாப
ம். அத்தஞானானது, கானற்சலமுதலாகிய மயத்
ங்களை பொப்பென்றுபார்க்க வதின்பாராந்திரோ
அறிவின்மையும் மித்தைபென்றுபார்க்கில் அனை

† இ-ம். மனம் ஆத்மவிசாரத்திற்கரைவதே (மனம்சிறுதல்.) தனுமாகிடு
ன்றும், தத்துவஞானமாதலே (உண்மையிற் பொருந்திநிறுதல்.) சத்துவாபத்
யென்றும், அஃதொன்றிலும் பற்றற்றிருப்பதே (சங்கற்பமறல்.) யசம் ச
யென்றுஞ் சொல்லப்பட்டதாம்.

‡ இ-ம். திரிஸ்யதிரஷ்டிநீக்கி திருக்குவாயிருப்பதே பதார்த்தபாவனை
ன்றும், கசாதிக விசாதிக சுகதபேதமதிதமான சைதன்யமே துரியமென்று
சொல்லப்பட்டதாம்.

† இ-ம். இப்பூமியான துரியமே துரியாதீதமாயும் விளக்குமென்பதாம்.

ருக. ஞான பூமி யை யடைந்தவர்கள் பெருமையும் அடையா தவர்கள் சிறுமையு மறிவித்தல்.

ருக. அத்து விதத்தை யடையுமார்க்கு மிந்த ஞான பூமியைத் தவிர வேறின்மேனல்.

ருக. ஞான பூமி யினு லுண்டான வஸ்துவி லிலக்கணங் கூறல்.

ருச. ஞான பூமி யினு லுண்டான பிரம்ம சித்தயத்தைச் சொல்லி அஞ் ஞான பூமியினு லுண்டான மாயா விதித்திரம் ப்ரத்யாக்ஷமான தறிவித்தல்.

ருதி. இதுவுமது.

இம். மனதாந்நின விடந்துண்டான ஸ்வாஹ பூமியிலாத்தை யறிவித்ததாம்.

நாசமாம்.—தனதாந்நின ஸ்வரூபத்தையுணரா நின்ற சமாநிபுடையவர்களுக்கு அடையத்தகுந்த உண்மைஞான பூமிகளை உணர்ந்த முதன்மையான சத்துக்கள், சகலரூந் தியானிக்கவும், வணங்கவும் உரியராம். இத்திரியங்களென்கின்ற வெகுதாலமாயுள்ள சத்துருக்களை செயித்தவர்கள் ஆழிவற்ற நிலையிலிருந்தவர்கள், பலசீவர்களும்வணங்க மேன்மையாக வாழுகின்ற தேவேந்திரர்களும், சக்கரவர்த்திகளும், திராணமாகத் தோற்றுவின்ற அத்தன்மையான ப்ரமபதத்தை அடைந்தவர்கள், அப்பூமிகளை யடைந்தவரேயாம். ஞான பூமியை யடையாதவர்கள் அநுசமுத்திரத்தில் மூழ்கிக்கிடப்பவர்களாவர். —மனதாந்நின தந்திர மேஞானமாம், ஞான பூமிகள் அம்மனமடங்குமுடாயமாம், மாட்சிமைநிலந்த இத்தஞான பூமிகளையல்லாமல், இப்பொழுது சொல்லிய மகத்தாகிய பிரமபதத்தை அடையக்கூடாது. மட்டி. ன்நி, நீயென்றும், நானென்றும், தானென்றும், அன்னியமென்றும் சொல்லப்பட்ட ஒன்றுமாகாமல், அபேதமாகியும், தோஷமில்லாததாகியும், காசணமில்லாததாகியும், பாகாசிக்கு நிராகியாயாததாகியும், உபசார்தமாகியும், ஞானமாகியும், ளகமாகியும், நாசமில்லாததாகியும், நாமமில்லாததாகியும், உயர்வுதாற்றில்லாததாகியும். —பாவமும், அபாவமும், ஆதியும், அந்தமும், பற்றுதலும், உள்ளதும், இல்லாததும், அநேகமும், பாகாசமும், ஞானமும், அநிசின்னமாயும் என்னுசொல்லப்பட்ட விவைகளில்லாததாகியும், திகாகாயத்தி லிருக்கின்றதாகியும், நியோபகமாகியும், சகலமுமாகியும், அல்லாததாகியும் மனதினாலும், வாக்கினாலும் தாவக்கூடாததாகியும், ஆநந்தங்களுக்காநந்தமாகியும், நீங்குதற்கரியபூசணத்துக்குப் பூசணமாகியும், அவாவிறந்தவிடமாகியும், தானே தானாய்விவாதாகியும் விளங்குகின்றவஸ்து ஒன்றேயாம். ॥—ஏழுவிதமாகிய ஞான பூமியினால், அடையப்பட்ட பிரமஸ்வரூபம் இத்தன்மையது. இனிமாயாயின் பெருமையை, இராமா நீகேட்பாய்? மெப்புபொருந்தியலவணவாசனுவன், சரீரத்தை மறந்து மனமெண்ணுங்கண் ணாநிலில் முன்னமேபாற்றத்தெந்தமலையினது பக்கத்திலுள்ளகாடுகளை இச்சரீரத்துடன் போய் பார்க்குமிடத்தில் கண்ணிற்காணப்படுமென்பதை மந்திரிகளுடனாலோசித்து, ப

ருதி. இதுவுமது.

இம். மனதாந்நின விடந்துண்டான ஸ்வாஹ பூமியிலாத்தை யறிவித்ததாம்.

ஞசு. ஞான பூமி
யினு லுண்டான பி
ரம நிச்சயத்தைச்
சொல்லி அஞ்ஞா
ன பூமியினு லுண்
டான மாயா விசித்
திரம் ப்ரத்தியக்ஷ
மான் தறிவித்தல்.

ஞசு. இதுவுமது.

ஞசு. இதுவுமது.

ஞசு. இதுவுமது.

ஞசு. இதுவுமது.

ந்தான், திரும்பவும் திருக்கோவெல்ல நடப்பவனைப்
போல எதிரிப்பாசுகளினின்றும் விந்தமலைக்கு முன்வ
ந்தான், வாடகிசையல்லாத மூன்று மிசைகளில் காட
னைத் துள்ளிப்பார்த்தான், மிகவும் வருந்தினான், கு
றிப்பானவோரிடத்தில், அப்பொழுது நினைத்ததுபோ
ப்பு உருவெடுத்ததுபோலிருக்கின்ற மூன்னனுபவி
த்தவன்தைப்பார்த்து, --- இயம்புரத்தையொத்த அ
ந்துக்கொடி தானகாட்டிற் சஞ்சரிக்குமளவில், நீசர் க
ள்தொழிலைப்போல அந்தலவண்ணமுன்சஞ்சாரஞ்
செய்தபூமிகளையும், அவ்வுட்களையும் நன்றாய்ப்பார்த்
தான், மிகவும் திசயித்தான், முன்கண்ட நீசர்களை யும்
நீசஸ்திரீகளையும், சூடிசைகளையும், தவிராதபடி, க்ரு
பூமிக்கரசனானவண்ணப்பார்த்து அதுசெய்தினுல்ல
னமயக்கமடைந்திருந்தான், --- மனந்தளர்கின்ற துண்
பங்கரைக்க கண்கரையும்படி, நீர்பெருகி சரீரமிளகி
கதறியழுகின்ற மூப்புள்ள நீசமாதர்களுமுதலில்,
மிகுந்தவிசனத்தினுல்லாயைத்திறந்து தேம்பித்தே
ம்பி ஒருஸ்திரீ முதனாள் மரித்ததுன்மக்களா மங்களரி
யாவையுஞ்சொல்லி மிகுந்தசத்தத்தினால் இப்படி
நாநாவிதமாக அழுதாள். --- எனதுமடியிலிருந்து நீ
ங்கி இறந்துபோகா நின்ற குழந்தைகளே ! தீவினை
யினால் என்னேப்பிரிந்து எவ்வளவு தூரம்போனீர்க
ளோ ! யார் முகத்தைப்பார்த்து பரதனிக்கின்றீர்க
ளோ ! சரசமாகச்சிவந்த ருண் றாமணிமாலையைத்தரி
த்திருக்கின்றபுயங்கனினால் குளிர்ச்சியாகத்தழுவி, த
ணியாத எனதுவிசனத்தினாலைய, பெண்ணே ? தணி
ப்பாயோ, ஐயோவையோ ! ! --- யாங்கல்பூர்வத்திற்
செய்ததனாலினால் தேடாமற்கிடைத்ததுநியைத்தை
ப்போல எங்கள் முன்வந்தடைந்து, இலக்குமிபோல
மவராகிய உனதந்தப்புரத்து ஸ்திரீகளினதுபோலாகத்
தைவிடுத்தது, எனதுபெண்ணைக்கூட, ச்சிவந்த ஆர
சனையமருமகனே? எங்களை மறந்துவிட்டாயோ ! சந்
திரனையொத்த வனதுவதனத்தை இன்னிடத்தில்லா
ந்துகாட்டுவையா ! இலக்குமிபோன்ற வெனதுபெ
ண்ணுக்குகாயகனே ? உமக்கெனதுபெண் செய்கிண்
ற அற்பகுற்றங்களினால் மனம்மோறுபட்டாயோ ! ---
வலியசநமென்னு மகாநதியில் கொடியவினைகளா
வியல்களானவை வந்துபொருந்தி தனக்குண்டா
னபூபாலனத்தைவிட்டு, எனதுமகனாக் குருநாயகனாகி,
அற்பமான சநந்தைபுடைப்பு சண்டாளரைப்போ
லநேரந்திரனும் சண்டாளத்தன்மைமையடைந்தா
ன், மின்னோர்சநநிலையில்லாதது, உதாரணதுமி
கவுக்கொடியது, மிகவுக்கொடியது, என்றழைக்காள்.

கக. ஞான பூமி
யினுண்ணாண்ட பி
ரம மிச்சயந்தைச்
சொல்லி அ ஞ ஞா
ன பூமியினு ளுண்
டான மாயா விசிற
திரம் ப்ரத்தியக்ஷ
மான தரிசித்தல்.

கக. இதுவுமது.

கக. இதுவுமது.

கச. மாயை வ
ருந்து மென்பதை
யு மதனாற் பிரமத்
தை யடைந்ததை
மறிவித்தல்.

கசு. சா க் கி ர
சொற்பணஞ் சந்தி
யாரண தென் ன
வெனின்.

கக. சா க் கி ர
சொற்பண மெ ய்

இஃம். சா க் கி ர சொற்பணத்தினுள்ள மயக்கங்களைச் சா க் கி ரத்திற் மெளவா
கப்பார்த்த தரிசுவித்ததாம்.

இஃம். இவை மெற்கதைவினன்னுப்த் தெரிபுமென்பதாம்.

இப்படியென்றமுது, — அவள்ப்ரலாபித்துச்சொ
ல்லியசகலத்தையும் கேட்டலவணராசன், அவ்விட
த்திற் கட்டவிருக்கின்ற தன்னுபாங்கிகளால், அவள
து துன்பத்தைத் தணித்து, அன்புடன் வருந்தினவு
னது துன்பமென்ன? நீயெவன்? உனது புத்திரியெ
வன்? உனது புத்திரர்களார்? ஞான்றையுமவிடாமல்
சொல்லுவாயென்று அரசன்கேட்டது, புலக்கிழவியா
னவள் கட்டவாள். — இதுபறைச்சேரி இதிலொருச
ண்டாளன் எனது புருடன், இச்சண்டாளனுக்கு இ
வ்விடத்தொரு பெண்டிறந்தாள், அப்பெண்ணைத்
வேந்திரன்போலுமிருக்கின்ற ஓரசன்வந்தபுனர்
ந்தாள், வெருகாலாகட்டியபுழினைல் அப்பெண்மூ
ன்றுபிள்ளைகளை யின்றாள், காரணமாயினால்லஜை
ப்போல கொடியபுழிவந்து எனது மகள் மரணம
டைந்தாள். — அநேககாலம் என்மகள் முதலான
வர்கள் வாழ்ந்திருந்தபின்பு, கரியபேரகத்தினுல்மழை
யில்லாமல் நல்லசலம்வந்தி கொடியபயமானையொத்த
கருப்பினுல் திக்குதிக்காகச் சென்று சண்டாளர்கள்
னைவரும் இறந்தார்கள், நடுங்குகின்ற துன்பத்தையு
ந்தணித்திருப்பதையும் பாங்கன்சகாயமாகப் பெற்
மெனென்று சொல்ல, வேலாயுதத்தை யுடைய அரச
ன்களது மந்திரிகளைப்பார்த்து, பரவசனாய்விப்பும்
அ, — அவர்களுக்கு வேண்டியவைகளைக்கொடுத்
து இந்நீசன்திரியினுடைய கொடியதுன்பத்தை நீ
க்கி அய்யூரிலின்று நிற்குமிந் தன்னகரில்வந்து நெ
டியபாகத்தின் தன்னகையுள், மாயையினுடைய வ
ல்லவையையுள், அந்தலவணவரசன் நன்றாகப்பார்
த்து, அத்துக்கள் தரிசிப்பதற்குரிய பிரமவஸ்துவை
யுமாய்ப்போதுக்கத்தெரிந்து அனைநிபெற்றான். அ
ருட்கொண்டையுண்டாய் ப்ரீராமா? இம்மகாமாயை
யானது தாண்டெற்கரிய வலையேராகத்தைக்கொடு
க்கும். — இம்மாயைவல்லவையினுல் அசுத்தசுத்தா
ருந்தசுத்தாரும், என்னுமிடமுனிசொல்லவு
ம், கலக்கமுள்ளவனேனாச் சியத்தில் பார்த்தவனைத்
தும் ப்ரத்யக்ஷத்தின்பார்த்ததென்ன, நமதுகுலத்து
க்காகியிரோயென்றுகேட்ட, ப்ரீராமருக்கு, வசிட்ட
முனிசொல்லுவார். கொடியதானமாயையானது அள்
வற்ற மயக்கத்தைச் செய்கின்ற காதிகதைவினாலே

இம்மாயைவிலித்திரத்தை இவ்விபயியலாம், — காக்
கையேற பணம்பழம் வீழ்த்ததுபோல, வாசனாவய

யாகத் தோற்றின
தற் கனுபவஞ் சூக்
குமமா யுரைத்தல்.

எள. இதுவுமது.

க.அ. ஆத்மஸ்வ
ரூபநிபுணம்.

க.க. ஆத்மாஸு
பந்தானநிபுணம்.

எ.உ. ஆத்மாஸு ப
வநிபுணம்.

ததில் மனமானது தமக்குள்ளே தாம் ஒன்றாகக்கல
ந்திருக்குமென்று அறிவினிச்சயத்தினின்றுவர்களா
கிய சத்துக்கள் சொல்லிக்கொண்டிருப்பார்கள், ஆ
கையினுள்முன்னுளில் இத்தரகாலவித்தையுள்ளசா
ம்பரிகனல் கடைபுறராகக் காணப்பெற்ற மயக்கத்
தையே யான்சொல்லியிருக்கின்ற ஸ்வணவாசன் பி
ன்றினத்திலுங்கண்டதேயன்றிவேறல்ல. —அரசன்
பார்த்திருக்கின்ற சாக்கிரசொற்பனத்திலுண்டான
அறிவினமயக்கத்தையே, வரையின்பக்கத்திலிருக்
கின்ற அச்சண்டாளரும்நல்லறிவினால் அறிந்தார்க
ள். ஸ்வணவாசனென்னும் அறிவினுதையானது ச
ண்டாளர்களின் மனங்களிற்றேன்ற, சண்டாளரெ
ன்றுதோற்றுகின்ற வறிவானது இவ்வாசனுடைய
மனதில் உண்டானபடியால், மகாமாயையானதென்
னசெய்யமாட்டாது. †—தோற்றப்பட்ட மாயாவஸ்
துக்களானவை ஞானப்ரகாசத்தினால் உள்ளனவா
கும், பஞ்சேந்திரியங்களுக்கும் சம்பந்தமாயிருக்கின்
றவஸ்துக்களியாவும் ஞானத்தினுல்லாமல் உள்ள
வைகளாகமாட்டாவாம், உண்டாகிவரு ஞானாவும்
தேயமுமாயிப இரண்டினுடையமத்தியில்ஞானம்
மாவதற்கு இசைந்தவாடிவம், சார்ந்தியப்பட்டவிட
யவஸ்துக்களும் இவைகளையறியப்பட்டஞானாவும்,
ஞானமும், இல்லாததாகியும், இவைகளைப்பொருந்
துவதாகியிருக்கின்றதே, மேலானமோகந்தமாம். ‡
ஒருவிடயத்தினின்று மற்றொன்றில் மனம்பொரு
ந்தினால் அவ்விதன்மத்தியில், சந்தாமாத்நிர
மாகியும், நாமமில்லாததாகியும், அறிவில்லாததாகியு
ம், விடயமில்லாததாயிருக்கின்ற, அதுவென்னும்
பிரமமும், நீயென்னுங்கூடஸ்தரும், ஐக்கியமான சி
தாநந்தஸ்வரூபமாய் எக்காலமுமபிரிவற்றிருப்பாய்;
பிரகந்தனுட்பமாகிய அறிவினுல்புத்தியாய்விசாரித்
து, நான் சம்சாரியென்கின்ற கருத்தைக்கெடுத்தா
லேரோடேகெடுப்படிமனதின்னொருந்தங்களைக்கெடு
த்துஅபாவமாயிருந்தபடியே தெளிந்திருப்பாய்—
சமநமரணமாயிப எந்தத்திற்குடங்களைகட்டிச்சுந்
ந்துகின்றவாசனையென்னும்பொருங்கயற்றைமெய்யும்

† இ-ம். ஒருவன்சொற்பன மற்றொருவனுக்குச் சாக்கிரமாகவும், ஒருவன்
சாக்கிர மற்றொருவனுக்குச் சொற்பனமாகவு மாவதுபோல, அரசன்மனோரா
ச்சிய மன்னுள்ள சண்டாளருக் கிதார்த்தமாகவுஞ் சண்டாளர் சாக்கிரமரசனு
க்குச் சாக்கிரசொற்பனமாகவுத் தோற்றிவித்தது, மாயாவிதித்திரமேயன்றி வே
றின்றென்பதாம். [மத்தியகதஸ்வரூபமாய் விளக்குமென்பதாம்.

‡ இ-ம். திரிபுடிக்கு விலகணமாயிபுஞ் சலகணமாயிபு மிருக்கின்றவஸ்து

* இ-ம். மனதை யாத்மாவின் கரைக்கவேண்டுமென்பதாம்.

எக. ஆத்மப்ரகா
சுநிருபணம்.

பெரிதான எத்தனத்தினால் அறுக்கக்கூடவாய். மே
லானவாழ்மனோனத்தில் முன் ஸண்டாகியிருக்கும்
மித்தையாகியமனது, உலகவேற்றுமைக ளென்கின்
ற அசத்தியத்தை சிறப்பையுடைய ஆகாயமானது
வாடிவல்லாததாயிருந்தும் இல்லாததாயினிலநிற
த்தை பொருந்துவதுபோல காண்பிக்கும் :—அ
ன்பம்பொருந்திய சங்கற்பநாசத்தினால்மனநிறந்தா
ல், பிறையாகத் தொடர்ந்துவந்த மேகமென்கின்
றமூலிபனியானது விட்டுநீங்கும், சாத்கால முதிரு
ம்பாடிவந்தால் ஆகாயம்பரகாசிப்பதுபோல, ஆநந்த
போதநாத்திரமாயும், அழிவற்றதாயும், ஒன்றா
னதாயும், உருவமில்லாததாயும், சந்நமாண மில்
லாததாயு மிருக்கின்ற பிரமமானது சொச்சமாய்
பரகாசிக்கும். †—

உற்பத்திப்பிரகாணம் முற்றிற்று.

திருப்பிரகாணத்தில் சுக்கிரன் கதை.

அ வ த ர ி கை.

முற்பிரகாணத்திற், சைதன்யத்தினுண்டான மனோவுல்லாசமே சக
மென்பதற்கு அஞ்ஞானபூரினாயும், அதை நிவர்த்திப்பதற்கு ஞான
பூரி யாதிரியாயுநிலித்தது, அச்சகஞ் சைதன்யமாயாக விளங்குமென்
பதை, சைதன்யத்தைகண்ணிற்றந்த திருப்பிரகாணத்தி லுநிலிக்கு நிவர்த
தம், அவைகளின் முதலினுள்ள சுக்கிரன் கதையிற் சைதன்யத்தி னு
ண்டான மனதில் சகங்கிளங்குவதை நிரூபிக்கிறார்.

க. சகஸ் திதிலி
லிலக்கண மறிவித்
தல்.

எழுதுகின்றனனும், எழுதுகின்றவிடமும், எதி
ராகக்கூண்டின்ற திரவியங்களும், இல்லாமல்குற்ற
மற்றிருக்கின்ற விதாயுத்தில், சகமென்னுஞ் சித்தி
ராமானது உண்டாகித்தோற்றும், உண்மையாகத்
தோற்றிய தன்னைத்தானே பார்த்துக்கொண்டிருக்
கும்; ஆதலின்நாநா விதவித்திரியங்களுநீங்குகின்ற
சித்திவாயிலில்லாமல் சகச்சாக்கிரத்திற் றோற்றும்
சொரப்பணத்தை பொத்திருக்கும். —*சாட்சியாகி

உ. ஆயிற் சகமி
ன்றோவெனின்.

யுந், பரிபூரணமாகியும், சொச்சமாயும், வியாபித்தி

† இ-ம். ஆத்மப்ரகாசத்தை யறினசங்கற்பமானமனது, சகம்போலத்தோற்
றிலிக்குமென்பதாம்.

† இ-ம். பிரமசங்கற்பமாயுதித்த மனதைப் பிரமத்திற்கரைத்து தானுமப்பிர
மப்ரகாசமாய் விளங்கவேண்டு மென்பதாம்.

* இ-ம். ஓர்நாணமின்றி ஆத்மாவிற்குற்றுவின்ற சகத்தானது ஆத்மப்
ரகாமாய் நிகழ்தலின் அச்சகத்திற்க்க சொர்பனமென்பதாம்.

௩. ஆயிற் சகம்
வேறுமேயெனின்.

௪. ஆயிற் சகத்
னியே தோற்று
ன்றதே யெனின்.

௫. இதற்குத் தி
ருஷ்டாந்தம் பார்
க்க வரண்பவத்தை
நிரூபித்தல்.

௬. திரையத்தி
லுதித்த ச க் கற்ப
மே ஸ்திர வடிவ
மாதல்.

ருக்கின்றபேதமற்ற வாழ்மனோனத்தினால் தாங்கா நி
ன்றசகங்களைத்தும் ப்ரதிபலித்தல், கண்ணாடியில்
தெரிகின்ற நிழலைப்போலாகும், நெருங்கியகாரண
காரியசம்பந்தமில்லாமல் சொல்லாநின்ற சகங்களை
னைத்துப் பிரமத்தினிடத்தில் ப்ரகாசித்துக்கொண்
டிருக்கும். §—சகங்களுக்கு வடிவமானது தோண்
றாநின்ற ப்ரதிபலிமானத்திரமேயாம், பின்னமில்
லாததாயும், சர்வாதிகமாயும், பூரணஞானமாயு
ம், வியாபகமான திராகாசமாயும், நிலைபெற்றிருக்
கின்றபிரமஸ்வரூபமும் எகமேயென்று, வருத்தத்
துடன்முயற்சியெடுத்து, புராரா? நீதிநிப்பாய், அச்
தன்மைபுள்ள நிச்சயமானது கைவசமாயினர், மன
மானதுசுலபமற்று நிச்சலமான ஆத்மஞானஸ்வரூ
பமாகும். ¶—சித்திரங்களைக்கூற சேர்ந்திருக்கின்
ற ஒருகல்லைப்போல ப்ரகாசித்தின்ற கலகங்களைந
வை ஒருபிரமமானது தோற்றிக்கொண்டிருக்கும்,
இரண்டென்பதற்கு சககாரியகாரணம் வேறில்லாத
படி, பின்னால்சகங்களைந்து சொல்லுதற்கொன்றில்லை
யாம், ஆத்மஞானமேயுள்ளதாம்; சகலசகங்களுந்நி
ச்சயமானபிரமனிடத்திற் ப்ரதிபலித்திரமாயிருக்
கும், இவை தெளியும்பொருட்டு சுக்கிராசாரியரு
டையகதைப்படி, புராரா? நீகேட்கக்கூடாது. §—மு
ன்பொருளுகாலத்தில் பிருகுமுனியானவர், பிறமைபு
முயர்வுமுள்ளமந்தரகிரியினதுபக்கத்தில், நிலைபெற்
றதவத்தைச் செய்யுமிடத்தில், அவருடையபுத்திர
ன், அறிவையுடையவன் சந்திரனைப்போத்தவன் தன்
பிதாவினுடைய பாதத்தினின் றுநீங்காதவன் ஒப்ப
ற்றஞான்றொன்மென்கின்ற இரண்டுபார்வையின்
மத்தியில்விளங்காநிருக்கும்மகாபதத்தைபுணையா
னானசுக்கிராசாரியர்.—ஆகாயாநத்தியி லிருக்கின்ற
திரிசங்குமகாராசனைப்போல அறிவிறியாமைபின்ம
த்தியி லமர்ந்திருக்கின்றகாலத்தில், அவருடையபி
தாவாகியபிருகுமுனியானவர் நிருகேற்பசமாதியிற்
பொருந்தும்படியிருக்க, திரானைவிட்டு நீங்காதசுக்
கிரானவர் தனித்திருந்து சுத்தமாயி வா காயத்

§ இ-ம். பிரமத்திலுதித் ப்ரதிபலிப்பான சகத்தானதோ ரோதுவுமன்றி வி
ளக்குமென்பதாம்.

¶ இ-ம். சகமானது வேறுபிரப்பதுபோலத் தோற்றுவதேயன்றி வேறன்
மென்பதாம்.

† இ-ம். கல்லைவிளக்கும் ப்ரதமை பங்கல்லாயிருந்து முழுபதிருஷ்டியால்
வேறுகத் தோற்றுவதுபோலச் சித்தைவிளக்குஞ் சகஞ்சித்தாயிருந்தும் திரிஸ்ய
திருஷ்டியாய் வேறுகத் தோற்றுமென்பதாம்.

எ. அச்சம் நற்ப
வடிவமாய் மனோ
ராச்சியஞ் செய்
தல்.

அ. விண்ணுலக
மாகக் காண்க.

க. விண்ணுலக
த்திற சங்கற்ப மா
தைக்காண்க.

கஉ. அத்தசங்கற்
பஞ்செய்தல்.

கக. விடயாநந்த
மஸ்பவித்தெய்தல்.

கஉ. தன்னே மற
ந்து யிசாமனா னு
தல்.

வும், ஒருதேவஸ்திரீயானவள்வாப்பார்த்தனன்.—

தென்றற்காற்றாலுலகின்ற மந்தாரபூட்டங்க ணி
றைந்த அளகத்துடையவள் ; பெண்பாணையப்
பொலம் தனித்துவரவும், எதிரோபார்த்து சிந்தாக்
கிராந்தனாய் ஆந்தப்பெண்ணினுருவத்தைச்சிந்தித்
து இருநிலிகளோபுறமிக்கொண்டிருந்து, முந்துமா
சையினால் அளவிறந்தமனோரரசியத்தில் முயற்சி
த்து, —இந்தப்பெண் தெய்வலோகத்து ஸ்திரீயே
பெண்ணாதிச்சயிந்து, ஆந்தத்தெய்வலோகத்தில் நா
னுப்போயடைந்து, இந்தவுலகத்துக்குத் தேவர்க
ளாகிய இவர்கள் துறிக், அழகுமிருந்தசங்காதுதத்
தின்றேமல் மின்னல்வணிகைந்த மேகத்தைப்போல
இவள்தேவலோகத்தினும், இவ்வாசனேச்சூழ்ந்துகா
த்தினுற்தனிக்கின்ற தெய்வமாதுகளின் ஸட்டமி
வைபெண்ணு மனதிலுநிறுது, — தேவலோகத்தே இந்
தச்சுக்கிராணவணங்க, இந்தச்சுக்கிராணே அத்தேவே
ந்திர ஸ்வவணங்கிப்பிண்டி கிடைத்தற்கரியசுகத்தை
புடைபுதெய்வலோகத்தில் நீங்காமற்சஞ்சரிகின்ற
அத்தருணத்தில், பருத்துங் சுச்சணிக் துமிருக்கின்ற
ததனங்களைபுடையதெய்வப்பெண்களுள்முன்சொ
ல்லியே ஆந்தப்பெண் முன்னேதோற்றினமாத் திரக்
தில், சுகித்தற்கரியவிச்சையினால் இரண்டுகண்களு
ங்களிக்ஞாந்தடி. சுக்கிராண்பார்த்தான் ; அத்தெய்வப்
பெண்ணு மப்பாபுயே பார்த்தான். —அவ் விருவாரு
டையகண்களும், மனங்களுந், ஒன்றாகக்கலந்து
ருளுகின்றமையத்தில், சங்கற்பித்தகாரியங்கனில் ஒ
ன்றுந்தப்பாதபெருநையபுடையசுக்கிரா, கரிய
ஆந்தகார புறமிக்கொள்ளக்கடவதென்று சங்கற்பிக்
கவும், சுத்தபாந்தகாலத்தைப்போலும் ஆந்தகாரபு
றமிக்கொள்ள, அவ்விடத்திலுள்ளசகலருந்தலுக்கு
களிலும் நீங்கினார்கள். —அத்தெய்வப்பெண்ணிந்த
சுக்கிராசாரியரை வந்துபொருந்து, அழகுபொருந்
தியுற்பகவிருசுத்தினிழையில் ஒருபக்கத்திலெரு
ங்கிச்சேர்ந்து, இருவருமோருயிராக இடையூறில்
லாதவிடயகந்தில் கல்காலமாக எட்டெதுர்புக
முங்கழிந்தின்பு, முன்னமோர்செய்த தருவங்க
ளலோத்துப் புறந்துபோபுறந்துபோம் என்கின்ற
நின்றையினால், — தேவலோகத்தினின்ற பூலோகத்
தில்வந்துசேர்ந்தான் ; தனதுவடிவத்தை மறந்தா
ன் ; இந்தச்சுக்கிராணடையிலுணைதுமிருதுவாயி
பூர்ணசந்திரகலையைச்சேர்ந்து குளிர்ச்சியையுடைய
யானியாகி, ஆந்தப்பணியினால்நல்லாகி, ஆந்தச்

கந. புத்திரன்வ
டிவமாதல்.

கச. முனிவடிவ
மாதல்.

கரு. பிருகுமுனி
புத்திரனைக் காண
மை.

கங. புத்திர வடி
வத்தைப்பார்த்தல்.

கள. புத்திரன்ம
ரித்தர் னென் னுன்
னல்.

கஅ. காரணந்தெரி

செழுந்தகாளைபுடையநெல்லை தேசார்ணதேசத்தி
லுள்ளபிராமணன்சமையற்செய்துபுகிச்சு, உண்டா
கின்ற வீர்திரியருபமாய் சுகிராசாரியர்வந்து இப்
பிராமணன் மனைவியினிடத்தில் புத்திரனாகப்பிறந்
தான். —ஆக்காலத்தில் தபசிகளின் றொட்பினால்
அரிதாகியதவத்தை, ஒருமனுவுள்ளபரியந்தம் களை
கமயமான மகாமேருவை சூழ்ந்திராமின்ற வாரணீ
யத்தில்செய்தான் ; அச்சுக்கிரானவ்விடத்தில் ஒரு
பெண்மானினால் ஒருபுத்திரனை மலிதவடிவமாகப்
பெற்றான் ; அப்புத்திரவாஞ்சையினால்பந்தப்படுத்
துவின் அறிபாமையினால்கெடாதவுண்மைமலிலையி
னின்றுநீங்கினான். —பின்னும் அளவில்லாதஜநநங்
களில் மயக்கம்பொருந்தியவாசனையினால், சனித்து
மரித்து மேலாகியகங்காதீர்த்தில் ஒருமுனிபுத்திர
னாகவந்தேதானானான். முன்பற்றியவியிரானதுநீ
ங்கி சுகிராசாரியருடையமூர்தினசரீரமானது, கா
ற்றினாலும், சூரியகிரணத்தினாலும், ஈன்றுவளர்த்து
பிதாவாகிய பிருகுமுனியின்பக்கத்தில் மிகவுமுலர்
ந்து ஆஸ்தியாகி, —பிதாவாகிய பிருகுரிஷியினா
டையதவமகிமையினால், எல்லாநூல்களும், பறவைச்சு
ட்டங்களும், பக்கத்திலுநெருங்காமல், பூமியின்மே
ல் சரீரமுழுமையும் ஆக்காலத்திலுழியாதிருக்க, நி
ருவிகற்பசமாதியில் தேவதாவருட மனோமானின்
பு இரண்டுகண்ணும் விழிக்க, தவமுள்ள பிருகுமு
னிவர் இஷ்டமுள்ளபுத்திரனை எதிரேபார்த்து, —
தருமஸ்வரூபமாய் கொழுதுக்கொண்டு பக்கத்
திலிருக்கின்ற புத்திரனைக்காணாதவராய் உலர்ந்தச
ரீரமானது முழுவென்புகளாகவும், தரித்திரவுருவ
மாய் உண்டானதுபோலவும், தேரற்றுவின்ற நிர்ப்
பாக்கியமேவடிவாகி இருப்பதுபோலவும் முன்னோ
யிருக்க, துறந்தமனதையுடையவனாகிய பிருகுமெ
ன்கின்றபரிசுத்தமான தவந்தையுடையவன் தனி
யேபார்த்து, —உலர்ந்துமெலிந்த சருமத்தினால்மு
டப்பெற்ற என் வீட்டில், நவத்துவாரங்களினால்
லாய் சிச்சிலிக்குருவி நடந்தோடுவதையும், வயி
றியருகையில் தவளைக்கூட்டங்கள் ஒன்றுடனொன்
றுபாய்ந்து விளையாடுவதையும்பார்த்து, வந்த கா
ணமென்னவென்று தனதறிவினால் நின்றாய்ந்து
பாராதவராய், அன்புள்ளபுத்திரனை இறந்தானென்
றுகிறான். — நியமித்தகாலத்தையல்லாமல் என்

|| இம். ஆத்மசங்கற்பமே விடயமா யதிச்சுவித்த சங்கற்பரீகிப பூமியா
யதிலளவற்ற வடிவமெடுத்து முடிவான வாசுதேவவடிவமான தென்பதாம்.

யாமற் காலனைச்ச
பிக்க நினைத்தல்.

கக. கா ர ண ன்
நெரிவிக்கக் கால
னெழுந்தருளுதல்.

உ.௦. காலனியதி
வல்லமையையுந் த
னது வல்லமையை
யுமறிவித்தல்.

உ.க. இதுவுமது.

உ.௨. நூன நிச்
சய முரைத்தல்.

உ.௩. முனியின்
விசாசமின்றையை
வெளிப்படுத்து நி
மித்தம் காலன் இ
ருடையுடன் கோபி
த்தல்.

குகரிதாநியபுத்திரனை அகாலத்தில் கொன்ற யமனை
ஒருசுஷணத்தில் கெடுப்பேனென்று, இடபத்தை ந
டாத்துகின்றவருத்திரன் பெருங்கோபங்கொண்ட
துபோலபிருகுரிஷியானவர் கோபித்துசபிக்கும்படி
நினைக்க; இவரது கோபமுணர்ந்த யமனானவன் நடு
டுங்கிவிளங்கா நின்றபஞ்சபூதவடிவமெய்தித் து, —ஆ
துமுகங்களுந், ஆறுவைகளும், கத்தியும், பாசமும்,
குண்டலமும், பாதுகா க்கும் வச்சிரகவசமுமாகிய
வினைகளைப்பொருத்தி, மிருந்தசேனைகடங்கத்திந்
ருடம்படி வியசனத்தையுடையபிருகுமுனியிடனி
த்தில்வந்துசேர்ந்து வேண்டிக்கொள்ளும்பொருட்
டு பிருதுவாக சகலத்தையுமழிப்பதற்குக்காரணமெ
ன்று சொல்லப்பட்ட யமனானவன், நின்மலனாகியபி
ருகுமுனிக் கினைகளைச்சொன்னான். '—உண்டா
கப்பட்ட ஈஸ்வரனியதியையாரிடாலனஞ்செய்திந்
நாய்கள், உன்னை அளவற்றமாத் திமைப்பட்டதபி
னூல் துதிப்பமேயன்றி வேறொன்றினாலென்று, ஆ
லையினூல் பூரணமானதபாச வெளியியகோபாக்கி
லியினூல் எரிப்பதுதகுதியல்ல, உண்டாகின்ற பிர
ளயாக்கியெழுமெங்களைச்சுடாது, உமது சொல்லா ச
டத்தக்கது. — சம்சாராடியாவிலையில் கட்டப்பட்ட
அளவில்லாத வுருத்திரர்களுந், நெடியதாமரைக்க
ணைவையுடைய மகாவிஷ்ணுக்களுந், நிலையாய் எ
ன்னூல் நாசனாந்தரர்கள். துண்டாயியசகங்கனில்
என்னைச்செய்தவர்களிலை, சகலரும் எனக்குப்பு
ரிப்பாவர், உண்டாகின்ற சகலவுயிர்களைமும்நாழி
ப்பதுபாமேஸ்வரனார் பருக்கப்பட்ட அனாதியம
ம். '—என்னுடைய நியதியல்ல, இந்தநியதியான
து என்னுமுள்ளபடியாரும்; நின்மலமானநூனதி
ருஷ்டியில்கருத்தாவும், போக்தாவும், இல்லனவாம்;
அஞ்ஞானதிருஷ்டிக்கு இக்கருத்தாவும், போக்த
தாவுமிகவுமுண்டாயிருப்பர்; கண்டவசத்தினால்சக
லபிராணிகளும், தங்கள் சங்கற்பத்தினால் நிறக்கும்
கற்பாந்தத்தில்நிற்கும். —அத்தியயானஞ்செய்வதா
கிய வேதங்களைந்கொடுக்கப்பெற்ற ஞானதிருஷ்டி
எங்கே, உதுதியாக இருப்பதெங்கே, உமதுமகிமை
எங்கே, பெரியோர்கட்பரகாபிக்கின்ற இந்நெறிக்கு
அற்பவறிவைவையுடையவராகிய அந்தகரைப்போலநீ
ந்தாரச்சியனடைதென்ன, உனதுபுத்திரன் தனது
சங்கற்பத்தினால் உண்டானசெய்கையை யுணராம

இம், பிருகுமுனியின் அமனதைத்தெளிவிக்கக் காலனியதெளிக்கத் தொட
ங்கின நென்பதாம். [காலன் கூறினனென்பதாம்.

இம், அகமடங்குமித்தம் நியதியின்படி.உட்குந் தனது வல்லமையைக்

உச. கால ஸூப
தேசித்தல்.

உரு. சக்கிரன்ம
னே சக்கற் பந்தா
லெடுத்த வடிவக்க
ளை யறிவித்தல்.

உச. இதுவுமது.

உள. இதுவுமது.

உஅ. இதுவுமது.

உக. இதுவுமது.

உஓ. இதுவுமது.

ல்கோபித் துரீசபித்தற் குரியவானே !—மனமே ! ஆ
த்மாவாமவேறின்று, மனத்தினதுதொழிலே தொ
ழிலாகும், சீவிகின்றதினால் சீவனமாகும், கிரிகி
கின்ற நிச்சயத்தினால் புத்தியுமாகும், சினக்குறிப்பு
டன் யானெனதென்னு மபிமானத்தினால் கொடிய
ஆயங்காரமுமாகும் ; தனதுவேற்றுமைமிகுதியினால்
தனித்தமனமே உலகமாகும். —அதினால், உமது
புத்திரனுடம் நீ நிருவிகற்பமாகிய சாரதியைப்பொ
ருத்தினகாலத்தில், ஆசையினால் சக்கிரனென்னு
தனதுசரீரத்தை இவ்விடத்தில்வைத்து, ஆகாயத்
தில் விச்சவாசியென்னு மபெயரை புடைப
தெனலோகஸ்திரீயையானதினால்டைந்துவிட்டிடு,சொ
ல்லும்துதியில் தேசார்ணதேசத்திலுள்ள ஓரந்தனை
விட்டத்திற் புத்திரனாகப்பிறந்தும், —கோசல நாட்
டில் அரசனாகப்பிறந்தும், விசாலமானகாட்டி. லு
ளேவேடனாகப்பிறந்தும், கங்காசலம்பொருந்திய க
ரைபில் ஆன்னமாய்ப்பிறந்தும், பெளண்டி தேச
த்தில் உயர்ந்தகுரியவம்சத்தின்பிறந்தும், சொல்ல
ற்கரிய அரசனாகியும், —சாலுவைதேசத்தில் குரியவ
ம்சத்துக்கு ஆசாரியானான். பின்புநிருந்தகற்பகா
லவளவும் வித்தியாதாரமுக்கு அரசனானான், பரிசுத்
தவறிவுள்ளவனாய் ஆவ்விடத்தில் ஒருதேவோ முனி
வனுடையபுத்திரனானான் ; தேசக்கெண்டைகள் கரு
கிறாவி தடாகத்திற்குக்கின்ற சவ்வீர நாட்டில்
சாமந்தனாகப் பிறந்தான் ; —திரிகத்தமென்னுந் தே
சத்திவிடத்தில் சைவசமயத்துக் காசாரியானான் ;
வாசனேருமுந்த வேடுவர்பட்டணத்தில் மூங்கிற்கா
டானான் ; சீரணமானசிறுகாட்டில் ஒருநான்பிறப்
பாய் அமர்ந்திருந்தான் ; விரிவாகச் சூழ்ந்திருக்கின்
றதாலவனத்தில் வெவ்விவ கோபுத்தையுடையானலை
ப்பாம்பாகவும்பிறந்தான் ; —இந்தப்பிரகாரம் ஆன
வில்லாத யோனிகளில், தாழ்வாகவும்மேலாகவுமி
ருக்கின்ற நூநங்களை அடைந்து, தளங்கமுள்ளானதி
னால்வாசனையத்தினின்ற, மெய்யம்மைமயான கங்கா
நதியின்பக்கத்தில் ஒப்பற்றவுண்மைமயானரிஷிபுத்தி
ராய், அசத்தியவாடிவமான இந்நிரியங்களைக்கின்
ற ஈனமாகியசத்துருக்களைக்கெடுத்துவெற்றியடை
ந்து, —மீண்டசடைகள்முதலிய ஆனைத்தையுந் த
ரித்து, வாசுதேவனென்னு நாமத்தைப்பொருந்தி
தபதில் எண்ணாரருவாருடன் அமைந்திருந்தான். உ
னதுபுத்திரனாகியசக்கிரன், சுழலாநின்றசொற்பை
த்துக்கொப்பான மனதினுண்டானமயக்கத்தை அ

இ-ம், பிரமசங்கற்பமான மனதே சகலமுமாயினங்கு மென்பதாம்.

ந.க. வியாபக
நிருஷ்டியாற் பார்
த்துமயக்கந்தெளிந்
துரைத்தல்.

ந.உ. இதுவுமது.

ந.க. காலனைத்
துறித்தல்.

ந.ச. காலந் சுக்
ரனிருக்கு மந்தி
ற்சென்று முனிவ
ரும் கறிவித்தல்.

ந.க. காலனான
வர் தனக்கொண
ச் சங்கற்பித்தல்.

ந.க. வாசுதேவ
ன் துறித்தல்.

ந.எ. புத்திரனும்
ஞானன் வெளிப்
பா மிதித்தல் முனி
வர் ஞானநிருஷ்டி
வைத்தல்.

௦ இ-ம். சுக்கிரனிறந்தேத்த வாடிவன்களின் காரணத்தை ஞானநிருஷ்டியா
ற்பார்க்கும்படி. காலன்போதித்ததாம். [தாம்.

1 இ-ம். மனோசங்கற்ப வாடிவன்களை எதார்த்த நிருஷ்டியாற் பார்த்ததென்ப
து இ-ம். காலனெதார் த்தவாடிவன்களை முனிவனுணர்ந்தனனென்பதாம்.

ன்பாகப்பார்க்க வேண்டுவையாயின், ஞானநிருஷ்டி
யினாற்பாற்பாயென்று, ௦—யமனானவன்சொல்ல
கேள்வியுற்றகல்வியுள்ள பிருகுமுனியானவர்தனது
ஞானநிருஷ்டியினால் மேன்மையான ஞானப்பாசு
த்தினால் பாரதிபாநாத் திராமாகட்காசித்து, நல்லொ
ழக்கமுள்ள ஆறிவென்கின்ற தெளிவுற்றகண்ணாடி
யிற்சிரதிபுரித்ததாயிதனதுபுத்திரனுடைய நிரு
த்தார்த்தங்களியாவையும் நெருடியவனில்பார்த்து —
கங்காதிரத்திலேயும் துரு மந்தரமிரிபக்கத்தில் தனது
சரிரத்தில் வந்துபொருந்திய உண்மையுள்ளபிருகு
ரிஷி, மிகவுமதிசயித்து, குற்றமற்றகாலனை பலவித
மாயிய வேண்டுகதலினால் ஓசாசையுடில்லாத முனி
யானவன்சொல்லுவார்.—சாவஞ்ஞானியகாலனே ?
மியதிக்கு முதன்மையானவன் நீ கொருவனே, நிரி
காலங்கனையும் தெளிவுடனறிவாய், எம்போன்றவர்
கள் குற்றத்தைமாய் பிரமஞானமானது ஓங்காத இ
னையோர்களாவர், என்னுமுனிசொன்னவனளில், நி
லைவையுள்ளயமனானவர், 1—பிருகுமுனி காத்தை
ப்பிடித்துக்கொண்டு மந்தாமலையின் குகையினின்
றும்வெளியிலவந்து தேவாநதியைப்பொருந்தி, இவ
ர்களில் அவ்விடத்தில் வேளுனவாகுதேவநாமத்து
டன் இருந்தபுத்திரனை ஆசையினால் பிருகுரிஷிபா
ர்த்தரன், யமனுமிச்சங்கற்பத்தைச் செய்தார்.—இ
வ்விடத்திற்பொருந்திய சமாதியைவிட்டு இத்தவா
குதேவன் எங்களைப்பார்க்கக்கூடவெனென்று சங்கற்
பித்தமாத் திரத்தில் த்திரனாவை வதேவன் சமா
தியைவிட்டு. ௧.வர்களைப் பார்த்துவாணங்கவும், மிருந்
தவ்யர்வையுடையவர்களாயி மூன்றுபேர்களுந்
ருவாருக்கொருவர் நிருப்பமுந் ஒருகல்லின்மேல்
கூடியிருந்தார்கள்.—வாசுதேவனென்னும் புத்திர
னானவன் மற்பிவ்விருவர்களைப்பார்த்து ப்ரகாசம்
பொருந்தியவுங்களுடையநற்றிராடபலத்தினால், க
ளங்கமற்றதவத்தினாலும், சாஸ்திரத்தினாலும், யாக
ங்களினாலும், நிரவியங்களினாலும், நீங்காதகுற்றம்
பொருந்தியவாய்க்கீங்கினென், இதைப்பார்க்கினும்
ஆமுதவாருடன் இன்பத்தைக் கொடுக்காது.—என்
றுசொல்லியவாகுதேவன், பிருகுமுனியினிமையா
கப்பார்த்து, உனக் கின்பம்பெருகும், ஞானமடை
யக்கடவது, குற்றமுள்ள ஆஞ்ஞானந்தீர்க்கடவது,

ந.அ. சுக்ரனுக்கு
ஞானமுதித்தல்.

ந.க. ஆத்மாவிலு
ண்டான மனோசுங்
கற்பத்தா லெடுத்த
வடிவங்களை ஞான
திருஷ்டியாற் கா
ண்டல்.

சு. இதுவுமது.

சு.க. சரீரத்தில்
சுடத் தன்மையை
ப்பார்த்து ததிசயித்
தோதல்.

சு.உ. அமன்ஸ்க
பாவத்தைச் சுடத்
தின்மேல் வைத்து
ததுதித்தல்.

சு.க. சுக்ரதித்
தைச் சுடத்தின்மே
ல்வைத்துரைத்தல்.

சு.ச. காலன் அச்
சுக்ரசாரியராகக்க

என்றனுக் கிரகிக்கவும், ஊனங்களை ணிரண்டையு
முடிக்கொண்டுநொசுமற்றஞானதிருஷ்டியினால்முன்
னடந்தவைகளைபெல்லாம் பார்த்தான்.— ஒருநிமி
ஷத்தில் ஐநங்களைத் தைபுரீகிவினான், ஞானதிரு
ஷ்டியினால் பார்த்தபின்னர் அநிசயித்துரைப்பான்.
பிரகிருதியான மிகுந்தமோகமானது பூரண சகங்க
ளாகி, கோசமாகிய எண்ணத்திலிடத்தில் இஷ்ட
மாகவளருகின்றது இதுவொன்று, என்னவதிசய
மென்னவதிசயம்!—அநியவேண்டுமென வெல்லாம்
அறிந்தேன், காணவேண்டுமென வெல்லாம் கண்டே
ன், ஐநத்தில்வெருகாலஞ்சுமுன்ற வெவ்வியதுன்ப
முமீகிவினான், நற்பரயோசனையொய்யொத்தஞான
த்தையடைந்தேன், ஐயுண்டோ? நானினிமேற்போய் ம
ந்தரமலையிலிருக்கின்ற சரீரத்தைப்பார்த்தோம்.—
கருமமே காணாமலின்ற சரீரமாகிய என்ருவடிவ
த்தை இரண்டுகண்களினாலும்பார்த்து வகத்தைய
டையுமபொருட்டு வந்தித்தவெனக்கு, யாதொரு
தொழிலிலும், விருப்பமின்ற, வெறுப்புமின்றவா
ருக்களென்று வாசுதேவன்சொல்ல, அம்புலாவும்
மந்தரவிரியில்செனத்தில்தாந்துசேர்ந்தார்கள். 11—

முதன்மையாகிய சகத்தினுடையபொருளைத்தை
தெளிந்த லுவர்களும்தவிர்த்தில், முன்பார்க்க
வசநத்தில் பொருந்தியசரீரத்தை, புத்திரானிய
வாசுதேவன் அளவில்லாத சந்தேகத்தைவினல்பார்
த்து, அநியதவமுள்ளதந்தையைப்பார்த்து, இங்
வலிமையான முழுமென்பையா நீபெற்றவளர்த்த
தென்றுகேட்டான்— பின்பும், தானதுபிரகாரே? பெ
றுதற்கரியகங்களினால் முன்பு நீ வளர்த்தசரீரமா
னது துன்பபிரயாபுந்நி, துன்பமிருந்த ஆசையுந்,
சந்தேகமுந், இயமுந், அநிதமுநாயி வளைத்துமி
ல்லாமல், நிலைபெற்றவாந்நாநாய் மனநித்திருந்த
து.—மனமிருந்த நிலையையல்லாமல் விவகர்களுக்
ச்சுமுண்டானோ, பேராநந்தாணுபவையொ சமுந்
திரத்தில் முழுதகப்பட்ட களங்கமற்ற வியாபுஞான
த்துக்கும், உபசாரத்தத்துக்கும், ஞானவான்கள் துன்
பரீகிவிருக்கின்ற தனதுமேலான ஆக்மரிச்சயத்
துக்கும் ஒப்பாக, இத்தனிமையானசரீரமானதுசு
த்தையடைந்திருந்தது. 12—அநியதபோபலத்தின
ல் இங் த ஆச்சரியத்தைப் பார்த்தேனென்று வாசு
தேவன்சொல்ல, சமீபத்திலிருந்த அந்தக்காலனா

11 இ-ம், சுக்கிரானது சங்கற்பத்தை நசிப்பித்து ஞானவடிவமாய் முன்ன
ள்ளசுக்கிர வடிவமெடுக்கப் பற்றினித் சங்கற்பித்தனென்பதாம்.

12 இ-ம், சங்கற்பநாசத்தினுண்டான பிரமசுகத்தை யறிவித்ததாம்.

விட்டம்.]

தாமவியாளகடர்கதை.

கஉ௭

டவதென் றனுக்கிர
இத்தல்.

சுரு. சுக்கிரனது
வழிவந்திற் புருந
ல்.

சுசு. சுக்கிராசா
ரியராக வெழுதல்.

சுள. சிலன் முத்
றனுக்க சஞ்சரிந்
தல்.

வர்பார்த் துந்தவார்த்தையைதடுத்த, அடுத்திரு
க்கின்ற இச்சரீரத்தில், அரசர்கள் தனதுபட்டண
த்திற் ப்ரவேசிப்பதுபோலப் புருந்த, அருணர்கள்
னைவர்க்கும் திருத்தத்தையுடைய ஆசிரியக்கிரிகை
யைச்செய்வாய்,—என்று சுக்கிராசாரியருக்கு ஆக்
கியாபனஞ்செய்து, இத்தப்பிருகுமுனியையுஞ் சுக்
கிராசாரியரைபு மாரீர்வாதஞ்செய்து, காலனானவ
ர்நின்றவிடத்தில்திறைந்துபோனார் ; காலனைவிட்டு
ப்பிரிந்தவர்கள்வியசனமடைந்திருந்தார்கள். பின்பு,
அந்தவாசுதேவனென்னு நாமத்தைபுடைய நிறை
வைத்தள்ளி, வலியபெறுமையையுடைய சுக்கிரா
சாரியரானவர் முன்பொருந்தியிருந்த சரீரத்திற்
புருந்தார்.—விதியின்வசத்தினால் சுக்கிரனடைந்த ச
ரீரத்தைதனக்குத்தானே சமானநாகியபிருகுமுனி
வர், காலண்டத்திலுள்ள வேதாந்திரதீர்த்தத்தில் ஸ்
நானஞ்செய்தெக்க, 'நலையவும், நரம்புகளனைத்தும், ந
யத்தையடைய பிராணனைத்தரித்து அச்சுக்கிராசா
ரியரொழந்து பிதாவின்பாதத்தை வணங்கி பக்க
த்தினின்றார்.—பிதாவாகியபிருகுமுனியும், புத்தி
ரானியபார்க்கவமுனியும், உயர்ந்த மந்தரமலையிலு
ள்ளவனத்தில் குற்றமாகியமனமென்கின்றதீமைபா
னசத்துருவை தீர்ப்பாகக்கெடுத்து, அலையற்றச
முத்திரத்தைப்போல குற்றமற்றவென்முத்தகலிலே
யில்வாழ்ந்தார்கள். கிருடைவடிவான மகாமேகம்
போன்றவரோமொன்று கல்லிஓரனத்தையுடைய வ
விட்டமுனியானவர் சொன்னார். 5—

சுக்கிரன்கதை முற்றிற்று.

தாமவியாளகடர்கதை.

அவதாரிகை.

முண்டுகமாத்நசங்கற்பமாய் விளங்குமென்பதை யறிவித்து, அ
ச்சுக்கம் ஆக்மாணசந்தான விவேகமின்றி யாக்மாணசந்தானமாக வி
வாங்கிவர விருத்தியடையுமென்பதை யறிவிக்குமித்தம், தாமதிக
தையைச் சொல்லுகிறார்.

க. சத்துக்களனு வவிட்டமுனி பின்னுஞ்சொல்லுவார், முழுதும்
பவவிலங்கன மறி விசாரணையுடையவர்களும், மனவிருத்திநீந்
வித்தல். தின மனமுடையவர்களும், ஒப்பற்ற சங்கற்பத்தை

விடுத்தவர்களும், ப்ரகாவிக்கின்ற ஆந்தபோதத்
தையுடையவர்களும், சங்கற்பத்தினுற்றிற் திருத்தி

5 இ-ம், சுக்கிரன அசுத்தசங்கற்பத்தை நீக்கிச் சத்தசங்கற்பத்தி னாசிரியத்
தன்மையைச் செய்தனென்பதாம்.

உ. சத்துக்களனு
பல விலக்கண மறி
வித்தல்.

ங. இதுவுமது.

ச. வாசனாகைய
வுபாய மியாதெனி
ன்.

ரு. அச்சகலத்தி
யாகம் மனதுக்கெ
ப்படி புண்டாகு
மெனின்.

சு. அவ்விசாரமி
யாதெனின்.

எ. இதுவுமது.

ன்றதிரிஸ்யவஸ்துவில் போகவேண்டியவனுர்தசுட
துக்கத்தைப் போக்கிக்கொள்ளவேண்டிய சச்சிதா
நந்தஸ்வரூபத்தைக் கொண்டவர்களும், திருஷ்டா
வான ஆத்மஸ்வரூபத்தைக் கண்டவர்களும், அதி
ருஷ்டாவான அநாத்மஸ்வரூபத்தைக் காணாதவர்க
ளும், — சிவிக்வின்றவனாகவிருந்துபாராநின்றநூன
மாகியபரதத்துவத்தில் சாக்கிரத்யைபடைந்தவர்க
ளும், கொடியசந மயக்கமென்னும்வழியில் நீங்காத
நித்திரையையடைந்தவர்களும், ஒப்பற்றமுதிர்ந்த
பக்குவமானிராசையினால் பாவிக்கப்பட்ட நன்மை
யிலும், தீமையிலும், பழகினவாசனையைக்கெய்த
வர்களும், — வாசனையென்னும் வலையைக்கெய்து
மனத்தினதுகட்டை அறுத்துவிட்டால் தேற்றான்
கொட்டையினால் கலங்கியசலமானது தெளிவது
போல, மேன்மையாகத்தெளிந்த மெய்ஞ்ஞானத்தி
னால் உண்மையாகியதந்தபாவமே, முன்சொல்லிய
குணங்களை யுடையவர்களுக்கு துன்பமற்று நிரதிக
யானந்தமாகப்பிரகாசிக்கும். ॥ — விடயத்திற் சேரு
கின்ற இச்சைநீங்கி சுகதுக்கமானவிரண்டு நீங்கி ஒ
ன்றையும்பற்றாமல், சிக்கஞ்செய்யும் சுண்ணிலிருந்
தும் ஆகாயத்திற்செல்லுகின்ற பறவையைப்போல
மகாமோகத்திலிருந்தும் பரிசுத்தமாகிய மனமான
துவெளிப்பட்டு, வேறுபாடாகியசந்தேக நீங்க, ஆ
சையென்கின்றபாவு நீங்கும். ॥ — மாட்சிமையான
அம்மனமானது, பரிபூரணத்தைப்பெற்று களங்க
மற்ற பூரணச்சந்திரனை ஒப்பாகப்பிரகாசிக்கும், இந்
நிலையிற் ப்ரகாசித்தவர்கள் மும்மூர்த்திகளாகியதெ
ய்வயத்தன்மையின் முதன்மையானவர்களுக்கும் வி
ருபைசெய்வார்கள். உறுதியாகிய விசாரணையினால்
மேன்மையாகிய பரமவஸ்துவை அடையவேண்டு
ம். ॥ — இத்தச்சக மெப்பாடிப்பட்டது நானெப்பாடி
ப்பட்டவனென்று உறுதியாய்விசாரித் தநிவின்ற
பரியந்தம், கலகநிறைந்த சநநமயக்கமானது ஆந்த
காரத்தைப்போல மூடிக்கொண்டிருக்கும். கணக்
வில்லாத விலகங்களும், ஆத்மாவுள் அழிவில்லாத
ஞானப்பாகாசமென்று சலனமற்றஞானக்கண்ணின
ற்பார்த்தவர்கள் தத்துவநிச்சயத்தைத் தரிசித்தவ
ர்கள். — சுகலசத்திகளாகியும், ஏகமாகியும், அளவி
ல்லாததாகியு மிருக்கின்ற ஆத்மஞானமே, சமஸ்த

॥ இ-ம், மனோநாசமும் வாசனாகையமும் வந்தவ்வண்ணுபவத்தினால் தத்துவ
ஞானம் விளங்குமென்பதாம். [ஞானமென்பதாம்.

॥ இ-ம், மனம் விடயசம்பந்த நீங்கித் தன்மயமாய்த் தனித்திருத்தலே வாச

॥ இ-ம், விசாரணையால் விடயபற்று நீங்கம் வருமென்பதாம்.

அ. விடய சுகம
ஊபவிக்க வாமோ
வெலின்.

க. அங் னன் ம்
பாராவிடி. சென்ன
வருமெனின்.

கௌ. துன்பநீக்கு
கெதியா தெனின்.

கௌ. இதுவுமது.

கௌ. அம்மனை
காசமியாதினல் வ
ருமெனின்.

பாவனைகளுக்கும் ஆந்தரியாமென்ற பார்த்தவர்கள், ஆத்மஸ்வரூபத்தைத் தெரிசித்தவர்கள் சொல்லப்பட்ட நாளென்கின்ற ஓராதாமியில்லை, ஆதற்கு வேறுகிய சுகமென்னுந்ருயமுதலில்லை, பிராமமேயுண்டாயிருக்கின்றதென்று இங்விடத்திற்பொருத்த சத்தங்கூடம். அசத்தங்கூடத்திற்பொருத்த பார்த்தவர்களே ஆத்மாவைத்திரித்தவர்கள். ௧—புறப்பதியில் லாமல் தானேதோற்றுகின்ற திவ்யகனினுள்ள விடய வஸ்துக்களில் இச்சையில்லாமல் செல்கின்றதிருவடிமையப்போல களங்கமற்ற பிரமவித்யைக் கருவையுடைய புத்தியானது தொழில்களில் செல்லுமென்று தெளிவுற்று பல்போகங்களைப்பித்தால் அது துன்பமுற்றசெய்யாது, தெரிந்துகொள்ளுகின்ற ருட்பாவம். ௨—மார்ச்சுமத்தியில்வந்து கலையாண்க்கட்டங்களை வழியின டப்பவர்கள் காண்கின்ற தன்மைமையப்போல, மிகுந்தபோகவஸ்துக்களைத் தையுடும் அறிவுள்ளோர்பார்ப்பார்கள்; ஆதற்குநானத்தினுல்லாணைதச்செயித்தவர்கள் அற்பபோகத்தைப் பெரிதாகப்பார்ப்பார்கள்; மின்பது துன்பமாமென்று நினைத்து விடயப்போகத்தைவிருப்பார்கள். ௩—வருத்தமுற்ற விறைச்சாலையினின்று நீங்கினவாசுந்தன துபட்டணவாவினும் மகிழ்ச்சியடைவார்; செத்திவையையுடும், வேலாயுதத்தையுத்தரித்த சொம்பொருத்தியவாசுனாவனவழிமுழுமையுடும் அற்பமென்றாநினைப்பார். கலங்கம்பொருத்திய மனத்தைச் சொரிப்பவர்க்காத்தைக்காத்தினுனும், கால்களைக்கால்களினுனும் பல்லைப்பல்லினுனும் சரீரமுழுமையுடும் இப்படியேமுன்னேர்க்குக்கூடவது. ௪—சத்தருவாபிராமமேயுண்டாயிருக்காதமுத்தியத்தைக்கூடத்துமேதற்கு ஈப்பலென்று, இருதயப் புத்தியினிடத்தில் தொழில்களானவிஷயினைத்தொல்லாங்காடிய மனச்சுத்தத்தைச்செய்திதோரொன்பவர்கள், வையுள்ள மோசனவுலகத்திற்போவார்கள்; கல்லொழுக்குள்ளவர்கள் குற்றமுற்றவர்கள் மிகவுயேனமைபாண்டவர்கள் புகழ்மிகுந்தவர்கள், ௫—மனமென்கின்றபலகையைச் செயித்தவர்களுடைய தாமசாமலம் போன்றபாசங்களைச்சொரித்தோரென்றோம்; கூட்டமானவிய நகரங்களைவிடவலகத்திருந்து கித்தமுற்ற

௧ இ-ம். வித்தையுந், செட்க்கையுந் விவரித்துச் செட்க்கைக்கித் தித்தாயி ருப்பதே ஆத்மவிசாரமென்பதாம்.

௨ இ-ம். பிரமநகத்திலாசமே விடயமந்தமென்றுணர்ந் ததாயித்தி லுது வேசகாயமென்பதாம். [பல்புறமென்பதாம்.

௩ இ-ம். ஆத்மநிருஷ்டியினின்று அகாந்தாவைப் பற்றாப்பாசாவிடந்துள்ள ௪ இ-ம். மரீஞ்சிக்கிரகமே துன்பத்தை நீக்குதற் குடையமென்பதாம்.

கரு. அவ்வித்தி
ரியகிரக மியாதி
னல்வருமெனின்.

கசு. விவேகி க
ளுக்கு வாசனாத்தி
யாகம் வந்தமனதி
ன்சகாய மியா தெ
னின்.

கரு. இதுவுமது.

கரு. இதுவுமது.

கரு. இதுவுமது.

ஹள்ள பாவமென்கின்ற காமவெருளிமயக்கமென்னு
முன்றுமதங்களை யுடைய யானையினாலும், பேராசை
பென்னுமாபுதங்களினாலும், கெம்பிரமுடையவிந்தி
ரியமென்னுஞ் சத்துருக்களை செயஞ்செய்வாய்.†—

துன்பமுள்ள மனவகங்காரத்தைக்கெடுத்துத் தொ
டரானின்ற விந்திரியங்களென்னுஞ்சத் துருக்களைவெ
ன்றால், பணிதோய்த்த தாமரைக்காட்டைப்போல,
விஸ்தாரமானவாசனைக ணைமடையும். ஒப்பற்றநா
னம் எனமெயென்றுசாதித்து இந்தமனதைச்செயிக்
கின்றனவும்பழுத்த இருட்டினிடத்தி னெருங்கியிரு
க்கின்ற பசாசைப்போல, மனதின்கண்வாதனையான
து வரமாட்டாது.*—துன்பத் துடன் சுழலாத மன
மானது, சகலத்தையுந் தனது ஸ்வரூபமாகப்பார்த்
த ஞானிகளுக்கு, தத்துவத்தையடைகின்ற விசார
னையினால் அமைச்சனென்று சொல்லப்படும். இந்தி
ரியங்களென்கின்ற துன்பமென்னுஞ் சத்துருவைக்
கெடுத்ததினால் உபாயமுள்ள சாமந்தனென்று சொ
ல்லப்படும். தனக்கிஷ்டமுள்ளவைகளைச் செய்கின்ற
தினால் பரிசாரகனாகச் சொல்லப்படும்.†—விவேகிக
ளுக்கு பழுத்த தொழில்களில்லாத பரிசுத்தமனமா
னது, களிக்கின்றசுகத்தைக்கொடுப்பதினால் ஆசை
யுள்ள பாரியாளாகும்; இரகஸிக்குந் தன்மையினால்
பரிசுத்தமுள்ள பிதாவாகும்; குணமுள்ள விருப்பி
னால் தேடிதற்கரியநேயனுமாகும். ‡—சத்துக்களு
க்கு, மனமானதுநல்ல ஆத்மஞான சாஸ்திரங்களி
னால் நன்மையான மார்க்கத்தைப்பார்த்து, நன்மை
யான வாத்தத்தியானஞ்செய்து, நன்மையானவனு
பவத்தையடைந்து, நன்மையாகத் தன்னுருவத்தை
க்கெடுக்கும். நல்லவொப்பற்றபிதாவாகி நல்லஞான
சுத்தியைத்தரும். §—தெளிவுள்ளஸ்திரமாக குற்ற
மின்றிப்பார்த்து எவ்வளவேனும் தடையில்லாமந்
பார்த்து ஸ்ரணஞானத்தைப் போதுக்கப்பட்டால்,

†இ-ம். இந்திரிய நிகிரகத்தான் மனோநாசம் வருமென்பதாம். [மென்பதாம்.

* இ-ம். விவேகத்தாற்பெறும் வாசனாத்தியாகத்தா ஸ்வவிந்திரியத்தியாகம் வரு

† இ-ம். மனமானது ஆத்மவாசனாக்கெதிரற்ற பிரமாநந்த முண்டாக்கு நிமி
த்தம் விசாரஞ்செய்தலின் மந்திரியும், அகமுகப்பட்ட மந்திரியங்களைக்கெடுத்தலி
ற்றந்திரியும், சின்னாபின்னமான விடயாசனங்களைக்கிரகித்த பின்னமான பிரமா
சமாக்கி யூட்டிவித்தலின் ஏவலாருமாகுமென்பதாம்.

‡ இ-ம். மனமானது ஆத்மாவை நீங்காதிருந்து நிருவாணசுகத்தைத் தருந்
லின்மனைவியும், விடயத்திற் செல்லுவதைத்தடுத்து பிரமத்திற் செலுத்துதலி
ன்பிதாவும், உண்மையிற் நிரப்படுத்தலிற் சினேகிதனு மாகுமென்பதாம்.

§ இ-ம். மனமானது புத்திரனுக் கிராசபேசுகத்தைக் கொடுத்திமக்கின்ற பி
தாவைப்போல, ஆத்மாவுக்காகநந்த நாட்டாசாங்கத்தைக் கொடுத்திமத்தலிற் பி
தாவுமாமென்பதாம்.

க.அ. ஆயின் ம
னோளக்க நீ க் கு
முபாய மியா தெ
னின்.

க.க. அம் மன
தோளக்க. டில் பக்
த மாகாவோ வெ
னின்.

க.உ. இவ்வனு ப
கம் வரும்பொருட்
டு திருவடாத்தல்
கூறல்.

க.க. கார காரி
ன் புத்தல் திறப்பு
கைத்தல்.

க.உ. இதுவுறது.

இதயாம்பாத்தில் குற்றமற்றதனதுகடாவத்தினால் க
ளங்கமற்றமனது இரத்தினம்போலப்பிரகாரிக்கும்.†
மனமென்னுமிரத்தினமானது, வேறுபாடென்னு
மனெனவாசனையாகியுமுன்பியில் மறைபட்டு ஒருவருக்
குந்தோற்றாது, கனமானஞானசலத்தினால் சுத்திப
ண்ணினால் தனதுபாசனாகிய கோசத்ததைக் கா
ட்டும். சொல்லுவின்றவிவேகவலையையால் எதார்த்
தஞானத்தை அறிவினற்றிவித்து அகங்காசமுள்ள
வித்திரியத்தைச் செயித்து நீங்குதற்கரியசமந்ததை
நீங்குவாய்.†— இக்காரணத்தினாலென்னென்றும் நா
னென்னும்திடமுள்ளவித்யமங்கிருதாவாம்; அத்தன்
மையை அறிவினற்றிடமாகத்தள்ளி அதற்குவேறு
விய உள்காரணத்தைப்பிடித்து உனதாத்மாவாயிய
தற்புத்தலிலிருந்து இவ்வித்தபடி நடப்பாய். பொய்த்
திராநாமமனதோடுபித்த ஆந்தகஸ்துக்கன்பத்தமா
கா. †—தாமதனான்வியாளகட. நென்றசொல்லப்
பட்டவகரர்கள் சார்த்திருக்கின்ற ஓநாயத்தை, இரா
நா? நியனாயாமல்விட்டுவிடுவீமன்பாசன்திடனெ
ன்ற மகார்களுடைய ஓநாயத்தைப்பொருத்தி துண்
பத்திரக்கடாபென்று சொல்லவும், இப்பெயர்களா
ற்சொல்லப்பட்ட ஆகரர்களாயவென்று ஓநானவீர
னாகிய இராமன்கேட்க, மகாரிஷியானவர் நாமதைச்
சொல்ல ஆசையாயிருக்கின்றதெனவோநியதிப்பொ
ருத்தவாயென்று சொல்லுவார்.— சஞ்சாரஞ்செய்
து உயர்வாகியபாதாளத்திற் பொருத்திரிருக்கின்றச
ம்பாநென்னும் ஓசாரன், வஞ்சனைமுதிர்ந்தமாயை
நிலேவாழப்பட்டவன், வலியசேனா சமுத்திரத்தினால்
ல்தேவேந்திரனை குறைவுசெய்ய, தேவர்களும் இவ
னெத்திரையையாகத்தோடினும், நிசைசுனிலடைந்த
தோடினும், மிகவுங்கோமித்து ஆகரர்கள் கெடுப்ப
டியடித்தார்கள்—இப்படியானதேவர்கள்வல்லமை
யை திறந்த சம்பராகாந்தெரிந்து ஆளுவனும் துரு
மனும், பலத்தைபுடைய முண்டுகளும்பொருத்திய
விவர்களுடைய சேனைகள்முன்னேபோக அனுப்பி
வன்; மிகவும் அன்பிபுத்தி லுள்ளபாவமுடைய, தே
வர்கள் சமயம்பார்த்துப் போர்செய்தார்களென்று
சொல்லவும், கோபமிருந்த சம்பராகான் தெய்வலோ
கம்வா, மாயா வித்தையில் மிருத்தலென்றது அவன்

† இ-ம. மனமானது ஆத்மவுக்கதன் ஓநானாக விளங்குமென்பதாம்.

† இ-ம். மனதுவிவேகஞானத்தான் மறைப்புமீதும் சுயமாய் விளங்குமெ
ன்பதாம்.

† இ-ம். மனமானது ஆத்மாதாசமாதலா லஃதாந்நாசத்தமேயன்றி வேறு
யாதென்பதாம்.

உ.அ. தேவர்கள்
பிரம விடத்துப்
சென்று முறையி
டுதல்.

உ.க. பிரமதேவ
ன் ஞானவாசக்செ
யிக்கு முபாயமுறை
த்தல்.

உ.உ. வாசகையே
து முபாயத்தை ய
றிவித்தல்.

உ.க. உயிருக்கிச்
சையே கூற்றென
ல்.

உ.உ. இச்சையா
னது யாவனாக்குப்
பத்தமாமெனல்.

உ.க. வானவர்பு
த்தத்துக் காம்பித்
தல்.

உ.க. அராதக்கு
வாசகையேற்றல்.

பு.னர்கள் ; ஓடாநின்றதேவர்கள் பின் தாமனும்மற்று
முள்ளவகசர்களும்திக்குகள்முழுதுங் தேவ.னர்கள்.

தேவர்களோடிமறைந்ததை காணாதவர்களாய், உ
யர்வானபுறவர்களும்தெய்வலோகத்தினின்று திரும்
பிசம்பாபாசாணுக்கு முன்பாகவந்தார்கள் ; கூட்டமொ
டியதேவர்கள் என்னசெய்வதென் றெண்ணிக்கொ
ண்டு பதுமாசனஞ்ஞன் பிரமன்முன்பேபாய், அண்டபு
ன்வணங்கி எடுவென்றவர்க்கெனிகொட்பான சம்பாபாசு
ரானது கொடுமையையும், கொடிய கண்களையுடைய
தாமவியாளகடர்கடாடர்ந்து தூதத்தினதையும் சொ
ன்னார்கள். — இவையனைக்கேட்ட பிரமனிடத்தித் துபய
ப்பாடிகொண்டாமென்று இந்தவாக்கியத்தைச்சொன்
னார். ஆயிரம்வருடந்தொன்னூல் பெரியச்செய்தினர்
தாம்பாபாசாணுத்தத்தில் அகசர்களை தேவன்திர
ன்கொல்லுதான், அந்தமட்கிங்குகள் செய்யத்தக்க
தைச்சொல்லுதான். — மேற்கொல்லியதாமன், வி
யாளன், கடனென்று சொல்லப்பட்டவர்களை போய்
கூட்டிட்டு யுத்தஞ்செய்வதாகவும் மீள்வதாகவும்
துவக்கினமுதல்குகள் தொந்தராககடாட்தால், அக
ங்காசவர்களைதொடர்ந்து இரந்தகண்ணாடியின் சா
வையிப்போல அவர்கள் மனத்தினுண்டா யிருக்கும். —
நிலையையுடையபடியாக நானென்னின்றவாதலையி
ருந்தால் : வலைக்குளகடாட்ட பதையையிப்போல, மு
ன்னுபோக்குறு மாள்வார்கள் ; கொல்லுதற் கெனிகா
னும் ; இச்சையே, அதற்காகவானைக்குங்காலனுய்
ங்காதுதுக்கவாழும் இராகையே அக்கபிலிலாதவாகந்
தாம். — வாதனைமென்னுங் கயற்றினுல்லிருந்த பிரா
ணிகள் இயாபின்பட்டிப்பட்டு துன்பமடைபும், அக்
கயளுன துறந்தாமனாண்டையகொடுக்கும், பற்ற
றவியிமாணுல்துன்பபிலையாம். அச்சையினுல்லுறந்தா
ற்றவர்களாயினும், சர்வஞ்ஞர்களாயினும், தீசர்களா
யினும் பந்தப்படுவார்கள். — தனைபூண்ட கேசரியை
ப்போல, அச்சையில் மேன்மைபுள்ளவர்கள் தாழ்வை
யடைவார்கள். நீங்கள் கலங்காதிருக்கனென்று பிர
மாவானவர் பார்த்தவிடத்தின் மறைந்துபோனவின்
பு னும்புலனாகியதாயும்படியாக அகலத்தையுக்கேட்
ட தேவர்கள் தெய்வலோகமடைந்துபூமியிளந்து அ
ண்டங்கிழியும்படி. பெரியபேரிகையுடன்சத்தித்தார்
கள். — சத்தித்ததைக்கேட்ட அவ்வாணர்கள், பா
தாத்தினைநூல் மிகுந்தவைத்துடன் கோபித்து
வந்துகொடியதாகிய வாயுதங்களை தேவர்களின்மேற்
பெயறிந்தார்கள் ; காலத்தைக்கழிக்கின்ற தேவர்கள்
யுத்தமுடைந்தோடிப்போய், மீள்வென்று யுத்தஞ்

ந.இ. மனதுவா
சுணையிற் கட்டுப் ப
டல்.

ந.க. தேகாபிமா
ன முண்டாதல்.

ந.எ. மனோமய
ச்சுமாதல்.

ந.அ. தானவரிற்
தீதல்.

ந.க. அவிவேகத்
தன்மை யுரைத்த
ல்.

சு.0. தாமதிகள்
பிரமத்தி னுதித்த
தென்னைமெனின்.

சு.க. ஆயின்யா
மெப்படி. விளங்கு
வமெனின்.

செய்து ஓடிப்போய், திரும்பவும்வந்து ஆந்தபுத்தத்
தைச்செய்தார்கள். — இத்தபாசாரம் நானாதிதவுபா
யங்களால் கழிந்தவெனுகாலமாகியுத்தஞ்செய்ய, கெ
டாரின்றிரமமாகிய நானென்னென்றபழக்கத்தினால் உ
ண்மையாக நானென்னுமின்கிணர் ஆசையை இச்
சித்தார்கள் ; ஆவ்விதத்தினுன்மனமானது பந்தப்ப
ட்டிருந்தது. — அச்சம்வந்து பற்றிக்கொள்ளவும்,
பிரகந்தமயக்கம் தனைத்துக்கொள்ளவும், வாயுத்துகின்
ற மாயாபாசத்தின்மூலம் என்னசெய்வோ மென்று
துண்டம்வரமெனின், தேகநாசமாகாம லிருக்கும்
வண்ணமும், மயக்கம்பொருத்திய திரவியங்களினு
ல் சுகம்வருவதும் எவ்வண்ணமென னுலோகித்தா
ர்கள். — எப்போது பித்தபாசாரநிகைக்க பந்தப்ப
ட்டமனதையுடையவராய் முடிவற்றதிடமில்லாமல்
போரென்றால் மிகவும்பயந்து மனமொரு தாமதிப்போ
மென்றும், ஆதாவானவிடமாமக்கெதுவென்றும், நி
னைவினாலாகிய தீயமனதினால் கலக்குந்து வாடினார்
கள் — தாங்கள் வல்லமைகளையெல்லாம்போக்கி த
ங்கள்முன்னொருவன்வந்து நின்றாலும், அழிவுசெய்
யமாட்டாதவர்களாய் நடுக்கமடைந்தார்கள் ; சமீபத்
தில்லாமற்போனால் ஆகுதிக்கொடுக்கின்ற தேகவருண
வை அக்கினியானது புகிக்குப்படி வல்லமையுண்டா
மோ, சத்தமாகச்சொல்லியென்ன, பயந்தோடி. இறந்
தனர் — தாமனென்பவனும், வியாளனென்பவனும்,
கடனென்பவனும், முன்னடந்தவழியை ஞாற்றற்ற
ஞானமுண்டாசும்படி உமக்குச்சொன்னோம் ; வினா
யாட்டினால் மகாமனமானது அஞ்ஞானத்தில் தடை
யில்லாமற்புறதினால் அறிவினவையாவிடப்பவத்தன்ப
மானது இப்படிப்பற்றினது. — ஆகலால், இத்தத்தா
மாதி ஆசாரங்களுடைய நீதிகளை, ப்ரீராயா ? நீ இவ்
விடத்திற் பொருந்தாதே என்றசொல்லவும், அவ
ர்கள்பிரமத்திலிருந்தும் உண்டானதன்மையை அறி
யவேண்டும், சொல்லுமென்று இராமன்கேட்கவும்,
வரிட்டமுறையெனவொர் அச்சமுள்ளதாமன் முத
லானவர்கள் பதத்தினது தேகத்தொருத்திரமே சரீர
மானவர்கள். ॥ — எதுகேகாணப்பட்டதோற்றமே ச
ரீரமாயிருக்கின்ற இத்தாமாதிகளைப்போல, இவ்வி
டத்தினுள்ளாகாமுட உண்மையாகவிதாசாரத்திற்குப்

இ-ம். பிரமபிஷ்டையுள்ள சம்பராசாரனுண்டாக்கின் தாமாதிமுறஞ்
திரமுள்ளவராயிருந்தும் யானெனதென்றும் வானையாற் தேகாபிமானமடை
தலிலறிவித்தார்கள் என்பதாம்.

இ-ம். பிரமபாதிபாமாத்திரமாய்த் தாமாதிகள் தேகத்தினொன்பதாம்

[செட்டம்.]

வீமபாசதிடர்கதை.

கநரு

சஉ. சம்பராநு
ந்ராமாதிக ளுண்
டாயினகாம மிபா
தெனின்.

சக. ஆயிற்சுகம
நி த்தியந் தானே
பெனின்.

புறம்பாக னுன்றினும் பொருந்திலம். சத்தவிரனே ?
உனதறிவிலநானென்பதும், அசத்தியமே ; நீயென்ப
தும் அசத்தியமே ; தாமன்முதலியவர்கள் ளுண்டெ
ன்பதும் அசத்தியமே. — பிரமத்தினது விளக்கமே
உருவமாய் வியாபித்திருக்கின்ற ஓராய் சத்தியான
து, திரமுள்ள சம்பராநுநுடைய நினேவினும் சல
னமடைந்து தாமாதிமுண்டுவடிவங்களாய் திரமா
ன வல்லாசத்தையடைந்துசொல்லிய இக்குணத்தி
னும் வாராநின்றவர்களும், யாமும் உண்மையாகவே
என்னிடத்துமில்லே. — யாவையுஞ்சாட்சியா யறிவ
தாயியும் போதாக்காரமாயியும் நினமலமாயியும்சமஸ்
தாமாயியும் உபசார்தாமாயியும் வேற்றுமையுதயாஸ்த
மனமும் இல்லாததாயியு நிருக்கின்றபிரமஸ்வரூப
மே யுள்ளதாயும். அப்பூரணவஸ்துவினுடைய நிற்
சத்தியினது உண்டாதலேயுலகாயிருக்கும், இத்திரி
யங்களாலறியப்பட்ட நாமாவிதமாயியு திரிஸயங்கள்
அசத்தியமே, பிரமவஸ்துவே சத்தியமென்று நீ ச
கித்திருப்பாய். —

தாமவியானகடர்கதை முற்றிற்று.

வீமபாசதிடரி கதை.

அ வ த ர ி கை.

முன்சம்பராநான் பிரமத்தியானத்துதித்தும் வினேயிருந்தும்
இந்துயுத்தத்தைத் தங்களுடைய வல்லாசமாய்ப் பாராமல் வேறுபட்
டி, யானெனதென்னும் பழக்கமேறத் தன்னை யறிதத்ததைக்கூறி, எப்
படிப்பட்ட இடறுவந்தவிடத்தும் வேறுபட்டு தேகத்தி லகம்பாவம்
வாராமல், தனதுவல்லாசமாய்ப் பார்க்கு நிரித்தம் வீமாதியர்கதையை
நிரூபிக்கின்றார்.

க. விடயவிருப்ப
த்திற் பயனின் றெ
னல்.

இப்பத்திராதிகள் நமக்கென்றும் இப்பூரிமுதலா
னவைகள் நமக்கென்றும்வாடுகின்ற நிர்ப்பாக்கியத்தி
னும், சகாயமானது ஒருசாம்பராளவானு விடைக்கா
து. உதாரணத்திருக்கின்ற புருடர்கள் நாமடைகி
ன்றசுகங்களானதும் திரணம்போல காண்பவர்களி
டத்தில், மான்களவைக்கோலைத்தொடாதுபோல,
உ. உலாத்தைய துண்பங்களியாவுந் தொடராவாம். — உள்ளத்திற்

§ இ-ம். யாமுமப்பிரமபாசாமாய் விளங்குமேயன்றி வேறன்றென்பதாம்
¶ இ-ம். சம்பராநுந்நவல்லாசமே யப்படிதோற்றின தென்பதாம்.
‡ இ-ம். சகலமுற்பிரமபாசாமாய் விளங்குதலிற்காரித்தையேயென்பதாம்
† இ-ம். பயனின்றிய சகத்தை யற்பமாகப்பார்க்கும் சகமுண்டா மென்
பதாம்.

ஞுவாகப் பார்த்துந்
திருஷ்டியா தெனி
ன்.

க. உண்மையை
யுணருமுயற்சி யா
தி னு லுண்டாகு
மெனின்.

ச. அவ் விசார
மெதைக் கொடுக்கு
மெனின்.

இ. ஆத்மாவின்
ஸ்வரூப மியாதெ
னின்.

ச. அப்போதும்
தத்தாலியாது வரு
மெனின்.

எ. பவத் துன்ப
நீங்குமுபாய மியா
தெனின்.

பொருந்த சமக்காசத்தினேர்ந்த பிரமத்தை அறிப
வர்களை, அளவிடுதற்கரிய பிரமாண்டத்தைப்போல
எண்டிவையுடையவர்காப்பார்கள், சொல்லற்கரியருண
ங்களில் அண்டாபியும்விசாரணையில்விருப்பமாகியும்
தத்துவத்தை விளக்காவின்றி வஸ்துவிலிபிரயாசமிரு
ந்தவர்களையு மிருக்கின்றவர்களை புருடர்களாவர், ம
ற்றவர்கள் விலங்குகளாவர். †—செய்தற்கரிய துன்ப
மடைந்தாலும் செய்யக்கூடாததொழில்களைச் செய்
யக்கூடாது; ஒழங்கல்லாதவர்க்கத்தினுல்தரிக்க இ
ராகுவென்பவனை அமுதமானது கொலைசெய்தது,
முயற்சிக்கின்ற சற்குணங்களினுல்திருந்த தீர்த்தியை
அடைந்ததும் துக்களுக்குவாய்க்கல்லாதவனைத் தூய் வா
மாவ, ஆபத்தாக்களென்று சொல்லப்பட்ட சகலபுரீ
யி, எப்பொழுதும் அளவற்றசம்பந்தமுண்டாம். †—

நீங்கா முயற்சியினாலும் யுத்தியினாலும் மேலான
ஞானசாஸ்திரங்களினாலும் சூற்றாடுபட்டபவர்களுக்கு
கு எத்தபாயோசன மெனினிற்றிவையாது, வழிபா
டாகிய ஆத்மஞானசாஸ்திரத்தை யனுபவிப்பவர்க
ள் வாழ்பட்டபாயோசனத்தை வினாவிலடையச்சி
ந்தியாமல்கொமரகவாஸத்தித்தால் கொடாமனமுற
துமுதிர்ந்து முடிவற்ற ஆதாமலாதத்தைக்கொடுக்கு
ம். †—துன்பமில்லாமல் உயரவந்தோம்பலும் செரு
க்குமில்லாமல் ஆத்மஞானசாஸ்திரார்த்தங்களின்பி
ன்சென்று ஒருவரால் எழுதலில்லாமல் சஞ்சரிக் கக்
கடவாய், செம்புடிவிரும்பாதே; திரவியங்கடைய
னில்லனவாய்; மிருத்தபோகங்கள் துன்பமாம், செல்
வமானது பெரியவாபத்தை யுடையதாம்; நிராசை
யோபோதாதாம. †—துன்பமிருத்தகூட்டமில்லா
மல் இயல்பானவொழக்கமடைந்து சர்ச்சாமானது
ன்பத்தையுடையவிடாய்க்கங்களை கருதாதபொருளை
யையுடைய சத்துக்களுக்கு, மிருத்ததீர்த்தியுயர்வா
ருந் செல்வமும்சற்குணங்களுமாயிய சகலபுரூண்
டாகி, பிரமப்பாயோசனமானது வாகத்தகாவம் பூந்
கொடிவளைப்போலக் கிடைக்கும். * —தடகளினு
லும், புண்ணிய தீர்த்தங்களினாலும், தால்களினு
லும், நீங்காதசகலங்களை, மகான்களது திருவாடிவையனை

† இ-ம். தத்துவத்தையறிவின்றி முயற்சியாத் சகமற்பயாசத் தோந்துமெ
ன்பதாம்.

† இ-ம். மலித்திரியாதி குணங்களுண்டாவதாம் துன்பமாவரினும் விசாரமுய
ற்சி யுண்டாகுமென்பதாம்.

† இ-ம். கருதியுத்தி யனுபவத்துடன் விசாரிக்குந் விசாரனை யாத்மலாபத்
தைக் கொடுக்குமென்பதாம்.

† இ-ம். நிரதிரியமாகிய பேராசத்தமே யாத்மஸ்வரூபமாம்.

* இ-ம். பவத்துன்பநீங்கி பாகதியுண்டா மென்பதாம்.

அ. மகாநக
ளாரெனின்.

க. நானென்
பதிபாதினும் கெ
டுமெனின்.

க. அகங்கா
தினின் ஸ்வரூபம
ம் அதைநான் த
தற்கெடுக்கு மு
பாயமும் அஃது
நீயினவிடத்து
ண்டாகும்பயனு
மியா தெனின்.

க. அங்கங்
காசமுந்நின் மு
ந்நின் வகங்கா
கிலக்கணங் கூ
றல்.

க. இரண்
டா மகங்கா
லக்கணங் கூறல்.

க. முன்னு
மகங்கா
ண மறிவித்தல்.

ங்கிப் பாசங்களைக் கெடுக்கவேண்டும். பயனின்மை
யான நானென்னுமோகமும், தினமும், மிகவுந் கு
றைந்து இயல்பாகிய சன்மார்க்கங்களிற்சென்று, ஆ
த்மஞானசாஸ்திரமார்த்தத்தினின்றவர்கள் மேன்மை
யானசத்துக்கள். †—நானென்பதற் கருத்தமாகியபி
ரமத்தைக் காணாதவர்கள், திகாகாயத்தைப்பாரார்க
ள்; நானென்பதினருத்தமாகியபிரமத்தைக்கண்டவர்
கள் திகாகாயமாவார்கள், நானென்கின்ற வகங்காசமே
கமானது ஞானாகாயத்திற்குமேமறைக்கில் நானென்று
சொல்லப்பட்டாத பிரமமென்னும் அல்லிப்பட்டபமான
துமலசாது. ‡—அவ்வற்ற துன்பமுள்ள வகங்காசமா
னது, அங்குசமாகமுனைத்து நீங்காதசநமென்னும்
தருக்கட்டங்களானவை யானெனதென்கின்ற நீண்ட
புகிலைகளாகவிரிந்து நாகமென்னும் காப்புகளைக்காய்
்களும், அத்தருக்களானவை குறைவற்றஞானத்தினி
யினால், வேறுபெற்றிந்துபோகும். § — என்னுவி
ட்டார் சொல்லையும் இந்த வகங்காசமானது என்னவடி
வமுடையது, எப்படி செய்ஞ்செய்யலாம், தேகவா
சனைப்பாப் பொருத்தினவனுடும் பொருத்தாகவனு
டனுமிருந்து, ஒருபொழுது செய்ஞ்செய்கால் வருகி
ன்ற ப்ரியோசன மென்னவென்று, இராமர் கேட்க,
விரிப்பமுணி சொல்லுவார். —
முன்னுமிகமாகியபுலகங்களில், இவ்வகங்காசமானது
முன்னுமிகமாகும்; அவற்றுள் எப்பொழுதும் இரண்
டகங்காச நன்னையையுடையதாம், ஓரகங்காசம் இழி
வையுடையதாம்; சகலசகங்களுந் பாரமாத்மாவிற்கா
வேயாம், நாமுடிவிலம், நன்னையன்றி ஒருபாவனைபுமி
ல்லே என்று ஆராய்த்தறிந்திற்ற ஞானமேமென்னையா
விய வகங்காசமாம், —கெல்லாதுவிரியுஞ் சூட்சும
மாகியசகலபுலகங்களுக்கூட்புறம்பாயிதும் நாம் எப்
பொழுதும் நிலையாயிருக்கின்றோமென்று கொள்ளப்
பட்டஞானமே இரண்டாவதாகிய அகங்காசமாகும்,
இத்தரிச்சயத்தைமுடைய விரண்டகங்காசமும்மீவன்
முத்தர்க்கரிடத்திலிருந்துகலாயேற்றி அடைதற்கரிய
மோசந்தைதக்கெடுக்கும், கழலுநின்ற பந்தத்தைக்
கெடுக்கமாட்டாது. ¶ — இப்படிப்பட்ட யான் பா
ணிபாதுவாகவளைய சரிசமாத்மாவாம் என்றறிந்திற்ற
உறுதியே முன்னுமிகங்காசமாம். உலகத்தினுள்ள

† இ-ம். மகாநகளைப்பணிவதே பவத்துன்பரீங்கு முபாயமென்பதாம். [ம்.

‡ இ-ம். நானென்பதை நீங்கித்தானாகவிளங்குபவர்களை மகாநகளைப்பதா

§ இ-ம். ஞானத்தினுலகம் பாவங்கெடுமென்பதாம். [ம்

¶ இ-ம். இவ்விரண்டகங்காசமுமோட்சமடைவதற்குச் சகாயமாகமென்பதா

கச. இவ்வகங்
காரத்தைக் கெடு
க்குமுபாய மறி
வித்தல்.

கரு. அக்கார
ங்கணியின வி
டத்துக்குப் ப
யனுரைத்தல்.

கக. இவ்வனு
பவமறிவிக்கதிரு
ஷ்டாந்த மறியி
க்கத்தொடக்கல்.

கங. விவேக
னைச் சிறுஷ்டிக்
கவினைத்தல்.

கஅ. விவேக
கருவித்தல்.

கக. அந்த வி
வேகவியல்பை
க்கூறல்.

அனைவர்க்கும் உரித்தானும், மிகவுங்கொடியது, சநந
மென்கிற விடவிராஷும் வளர்தலுக்குக் காரணமாம்,
வருத்தமுற்றவது இதனைக் கெடுக்கவேண்டும்.——

கொடியதுகொடியது மிகவுங்கொடியது, இவ்வக
ங்காரத்தின்கொடுமையினால் அளவற்ற வ'த்தமக்களோ
ளைத்துப் பவக்கத்தைபடைத்து அறிவிற்றந்தார்கள்,
தெக்கரத்தில் முன்சொன்ன அவ்விரண்டுகங்காரங்க
ளாலும் இந்த முன்னுபகாரன அகங்காரத்தைக் கெடு
த்து இதை யெவ்வளவுகீக்கினேயோ அன்றையதோ மே
லானபிரமவஸ்துவானது வரும். ¶ —மேலாயிடு இ
ரண்டுகங்காரங்களினால் பிரமத்தைபடைத்து அவ்
விரண்டுகங்காரங்களுடையதன்வரி முன்னுபகாரன வோ
ரகங்காரமுடில்லாமல் உ-றுதியாகநிப்பாயாகில், அந்நி
லையே முதிர்ந்த பிரமபதமாம்; தேவாற்றுகின்ற சரீர
த்தை நானென்று சொல்லலானபே நேதங்கள்முறை
யிடுகின்ற மிருவாணமாம். § — இவ்வகங் காரங்க
ளின் ஞானத்தை சொல்லக்கேட்பாய், முன்சொல்லி
யிருக்கின்ற தாமன்முதலியவர்கள் அதமாக நதித்
தபிப்பு, மாயாவித்தையில் எல்லவையுள்ளவனு
அச்சம்பாசரனுனவன் கோபித்து கெறுவித் திருக்கி
ன்ற தேவர்களைச் சொல்லும்பொழுட்டு தந்தி
ரத்தைநாநாவிதமாக இக்கம்பகாரம் தித்தித்தான்.——

அசுரர்களென்று சொல்லும்படி முன்புபாற்றியு
ஷ்டித்த தாமன்முதலிய மூவர்களும் ஆத்தமநான பி
ன்னமையால், யானெனதென்று அசத்தியத்தை யுடை
யவர்களாய் தேவர்கள் யுத்தத்திவிற்றந்தார்கள். ஆகை
யாலேயிமேல் ஆத்தமநானசாஸ்திரத்திற் நெவித்தவர்
கவாகவும் ஓரானத்தையுரை யவர்களாகவும் பொரு
ந்தய வெனது மாயையினால் நிரூபிப்பேன்.——

சத்தியநானம் பொருந்துகின்றதின்னால் முழுது
பித்தையாயிடு வாகம்பாஸத்தினால் கெடாமல்படார்கள்,
தேவர்களுடைய சேனையைக் கெடுப்படி.செயிப்பார்கள்
என்று கவங்கமற்ற மனதிற்றித்தித்து மாயையினு
லவர்களுடையுண்டாகினால்; பூமியைச் சூழ்ந்திருக்கி
ன்ற சமுத்திரத்தி லுண்டாகப்பெற்ற ஸ்மிரியைப்
போல முன்னுயேபுண்டாகுங்கள்.——சகலத்தையுமறி
ந்தவர்களும் தங்களை ஓரணவடிவமென்று ஓரான
த்தினுக்கண்டவர்களும் சத்திதனைத் தேவர்படவில்

¶ இ-ம். இவ்வகங்காரஞ் சநநானத்தைக் கெடுக்குமென் றறிந்திதை யவ
விரண்டுகங்கார ஞானத்தாற் கெடுப்பதே யுத்தியென்பதாம்.

§ இ-ம். தேகத்தை நானென்பதென்றும், பிரமத்தை நானென்பதிரண்டு
ம் ஆகியமூன்றுங் கரைந்தாற்றான் மாத்திரமான மேட்சலாப முண்டாவம
ன்பதாம்.

௨௦. தேவர்க
ளிடத்தகரர் செ
ன்று யுத்தஞ்செ
ய்தல்.

௨௧. அகாந்த
நிருஷ்ட வானு
ம் அழைநீக்கி
நிறல்.

௨௨. அவர்க
ளையுபவ நிருஷ்
டையைக் கூறல்.

௨௩. தேவர்க
ள் பாயமுடையுள்.

௨௪. அவர்க
ளாத்ம சித்தி ய
டைதல்.

௨௫. மனோ
ஞ்சல நீக்கத்தை
யறிவித்தல்.

லாதவர்களும், ஒருவஸ்துவில் ராகந் துவேஷமில்லாதவர்களும், நினைக்கப்பட்டாலத்தில் அடைந்தவஸ்து நிமிஷேருப்பவர்களும் நினைப்பவையினும் சந்தேகமில்லாதவர்களும், தெளிவுள்ளவர்களும், — நாமத்தினுள்ளேயினென்றும், பாசனென்றும், திடனென்றும், தங்கள் செல்வத்தினுள் சுகங்களையே துறையும் துறும் பாயநிலின்ற பரிசுத்தர்களுமாயின இவர்களை, தேவ யுத்தத்தின்போங்குகொன்று சம்பராகரண செரல்லப் போய், ஒப்பற்ற தேவர்களுடைய பெரிதாயின யுத்தத் தைச் செய்யத்தொடங்கி, — அளவில்லாத வருஷம் கொடிதாவின யுத்தத்தைச் செய்தார்கள் ; இவர்களு டையமனத்தில் துணுக்கென்று யானெனதென்றும் தோற்றமுண்டானபொழுது சூரன் விசாரஞானத் தினுள் மாமெட்டாடிப்பட்டவனென்று நன்றாகப்பட்டார்க் கவும், தருவனில்லாதவர்களுடைய செல்வம்போல, அந்த யானெனதென்றும் தோற்றமானது அசுத்தியாய்ப் போய் ; — பஸவிகையாயின அந்தவிசாரணையினுள்ளி ருந்துகங்கார பிறந்தவர்கள், பிறப்பிறப்புகள் வருமே மொன்று உயர்ப்பிடுந் சலனையில்லாதவர்கள், களங்க ம்ற்றவர்கள், எளிதாய்க்கிடைத்தபொருளைக் கிரிமிப் பவர்கள், இப்பொழுது நடந்தவனைத்தும் பழமை மாயிய புதுமையாயின ஞானநிருஷ்டயினுள் குற்றம தச் சமமாகப்பட்டவர்கள். — அகையினுள் சூரர் களையிருக்கின்ற அந்தபீமாதிகளால் தேவர்களையா னது, அகையினுள் புதித்துத் துலைக்கின்றகாரிகளது செல்வத்தைப்போல, ஐடிப்போதலையே நிருஷ்டி திசைகளின்போய் மறைத்து, பூரிமையுடைய நிரு டாலே அடையமென்று விஷ்ணுவின் புத்திப் போயடைந் தார்கள். — சரணுகெதிரென்றடைந்து தேவர்களு ள்ரு பாயப்பட்டிருக்கின்றென்று அடையக் கொடுத்து, கோபித்துவந்து யுத்தங்களில் அடிக்கின்ற விஷ்ணு மோமே அரிதாயிற்றுத்தத்தைச்செய்து, சக்கராபுத த்தையுடைய, அதிவினும் பாயப்பட்ட அக்கிவிந் தவாலெயிர்க் பெரிந்து, துயமாய்ணைய மணிந்த மார்பையுடைய விஷ்ணுவா முகின்ற மோனையைடைந்ததற்கு யவைக்தார்கள். ॥ — மெலிந்த பரகாத்தி னுள் வாசனையினுள் பரசமானது பிறத்தன்கொள்ளு ம் ; அவ்வாதலையே நீங்கினுள் பரசமானது நீங்கும் ; வினோகஞானத்தால் இராமன் ? நீகண்ணாபிவாய், அப்

॥ இம் சம்பராகரணது பிசுத்தியுலித்தினுதித வீமாதிகளென்றும் வி வேகிகள் யுத்தத்தினுள் திரிப்பதிலைப்பாமின்றித் திருக்குளையே யிருந்து மூடினில் விபாயகலட்சுத்தாபமென்று ஞானபரகாத்திந் மலத்தவமென்றறி வித்ததாம்.

படியறிதின்ற தத்துவத்தினால் உபாநியாயிய வாசனா
சூத்யம்வரும் ; வாசனாசூத்யம்வந்தால் அச்சமற்றமன
மானது நெய்யில்லாத தீபத்தைப்போல உபசாரந்த
மாகும். ௧—

வீ மபாசதிடர்கதை முற்றிற்று.

தாசுரான்கதை.

அவதாரிகை.

முன்பு அகங்காரத்தியாகம் ஆதமார்த்தத்தின் பொருட்டாமென்ப
தையறிவித்து, அவ்வாத்த மசங்கற்பத்தால் விளங்கிய சுகஸ்கிதியைவி
பரமாயறிவிக்கு நிமித்தம், தாசுரான்கதையை நிரூபிக்கின்றார்.

க. மாயையை
க்கெடுக்கு முபா
மியா தெனின்.

நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கின்ற மாயையெ
ன்கின்ற ஆபத்தைக்கெடுக்க மனோநாசமே ஒப்பற்ற
தந்திரமாகும் ; குறைவில்லாத தத்துவஞானூர்த்தங்க
ளனைத்தையும் நான்கொல்ல இராமா ? நீ கேட்டு மற
தியில்லாமல் உளத்திற் றரித்துக்கொள்வாய். குற்ற
மாகியபோகத்தினது ஆசையேபந்தமாகும், அவ்விச்
சையைவிடுவதே பிரமஸ்வரூபமான மோகநாசம் ;
இதரமார்க்கமான பலசாத்திரங்களாலும் ப்ரயோச
னமென்ன, வருத்தப்பட்டாமல் இச்சாநியாக முள்ள

உ. அம்மனி
ற்கு முபாய மி
யா தெனின்.

இந்த மார்க்கத்திலே வரவேண்டும். ௧ — ஈதின்
பமாம் ஈதன்பமாமென்று சொல்லப்பட்ட வினைந்
தையும் அக்கினியைப்போலவும் விடத்தையேபோல
வும், ப்ரீராமா ? நீ நினைக்கக்கூடவாய். உயர்வுதாழ்வா
யிருக்கின்ற துன்பமுள்ள போகங்களைப் பலகாலும்
விசாரித்து மனதிற்குலவாமல் இலேசாகப் புதித்தால்
இன்பமாகவே யிருக்கும் ; என்னையாகச் சொல்லப்
பட்ட மனதுண்டாகுதலே ஆத்மநாசமாம் ; மனோ
நாசமே மகத்தான ஆத்மவுதயமாம் ; நல்ல பிரப
ஞானிகளது மனதுநாசத்தையடையும் ; அஞ்ஞானி
களுக்குக் குற்றமிருந்த மனமானது கால்விலங்காரு

க. ஞானிகள்
மனதும் ஆத்மா

ம். ௧—ஆருந்தமும், ஆருந்தமில்லாததும் இவ்விரண்
டுமில்லாதது அசைமலு மசைவில்லாததுமான ஆத்

௧ இ-ம், வாசனையுதித்தலேபந்தமும், அதனிவித்தியே முத்தியுமாதலின் அ
வ்வகங்கரவாசனையை நீக்கல் ஞானசுகமாய் மனோசஞ்சலநீக்ஞ மென்பதாம்.

௨ இ-ம், விடயவாசனையுள்ள மனதைக்கெடுத்தலே மாயாநாசவுபாயமெ
ன்பதாம்.

௩ இ-ம், விடயசுகந்தன்பமென்றறிவதே மனமிற்குமுபாயமென்பதாம்.

விற்குத்தும் இ
ருக்குத் தன்மை
எப்படியெனின்.

சு. தத்துவவி
ல்களை மறிவித்
தல்.

இ. சந்தேசந
த்தாகத்தோற்று
தல்.

சு. சித் தெவ
வொர்க்கெப்படி.
யோ வப்படியே
யிருக்குமெனல்.

எ. சகலமுஞ்
சித்தர்காச மாக
வேவிளங்குதல்.

இ-ம். ஞானிகள் மனமானது ஒன்றிலும் பற்றாது தன்மையமாய் விளங்கு
மென்பதாம்.

விரண்டு மில்லாதது, குறைவில்லாத சத்து மசத்து
மல்லாதது, இவைகளைத்திற்கு நடுவுமல்ல, ஞானி
கள்மனம் என்று சொன்ன மாத்திரத்தில், முடிவில்
லாத வாத்தொனமாகியும் சகத்துக்கு மேலாகியுமி
ருக்கின்ற தத்துவஸ்ரூபத்தில் சகமிருக்கின்ற தன்
மையை, அறிவானது வளரும்படியாக சொல்லுவா
யென்று ஸ்ரீராமன்கேழ்க்க, வசிட்டமுனி சொல்லத்
தொடங்கினார். § —வேறுகாமல் எந்த விடங்களிலு
ம் பொருந்தியிருந்தும் பொருந்தாமல் சூட்சுமத்தி
னால் வேறுபடுகின்றவாகாயத்தைப்போல, வேறுப
டாத ஞானஸ்ரூபமானது எவ்விடத்திலும் பூசண
மாகவிரும்பும் வேறுபடுகின்ற அவ்வஸ்துக்களிலொ
ன்றிலும் பொருந்தமாட்டாது. பபனின்றிய சங்கற்ப
ங்களியாவு மில்லாததாயும், நாமமில்லாத தாயும்,
நாசமில்லாததாயும், வேற்றுமை மில்லாததாயுமி
ருக்கின்ற வாத்தொனமானது, இடையூறில்லாத அ
ம்பரத்தை தூயிலக்கம் பங்குசெய்து அவைகளி
லொருபங்குக்கு சமானமாகச் சூட்சுமமாம் — நன்
மையைக் கொடுக்கின்ற ஆத்மாமுதலாகிய நாமக்க
ளிடப்பெற்றும், ஞானவானக ளிடத்தில் நிருமலமா
கியஞானமாகி, பொருந்து மத்தொனஸ்வ ரூபமாகிய
சம்சாரரூபத்தோடும் ஏகமாயிருந்து, தன தாத்தம்ஸ்
வரூபத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஞா
னமே, சத்தியமாய் தனக்குத்தானே பொட்பாயிருக்
கின்ற ஞானமாத்திரத்துக்கு வேறில்லாமல் இச்சத்
தாமாத்திரமே பாகாரமாயிருக்கின்ற உலகங்களைத்
தும், நெருங்கிய வலைகண்முதலாக உண்டாகிய சகல
மும் சூழ்ந்திருக்கின்ற சமுத்திரத்தில் வேறுபடாமற்
ரெட்டாந்து நின்றது போலவாம். — ஆத்மாவையறி
யாதமுடர்களுக்கு, துன்பத்தைக் கொடுக்கின்ற நா
நாள்களாகிய சகலமாகியும் கொடிதாயும் தனத்தன்
மைபாகியுமிருக்கும், எப்பொழுதும் தனதுஸ்வரூப
த்தைத் தெரிந்தவர்களுக்கு, ஞானப்பாகாச மாகியும்,
சகலமும் ஏகமாயும், தானாகவே யாறுபடியாக நின்ற
சுடாவத்தினால், கருந்துடன், கருந்தாவும் கருளியும்
தொழிலுமாயிய விம்முள்ளையும பரகாசிப்பதிலும்
பாவனைசெய்த நினைவுகளைத்திற்கும் அந்தாசமாக
வேயிருக்கும் ; பிறவிச்செல்வத்தை யனுபவிப்பவர்க
ளுக்கு அந்தப் பிறவிச்செல்வமாகவே யிருக்கும். —
உதயாத்தமானமில்லாததாயும், எழுதின்றதும், நிற்
கின்றதும், பக்கத்திற்போதலும், வருதலுமென்கின்ற

அ. எத்திற்சக
த்திருப்பதைய
நிவிக்கத் தொட
ங்கல்.

க. சீவனேம
னமாய் அநுசு
ந்தாக விரிதல்.

க0. ஆத்மா
லையசாந்தவா
கத்தோற்றிவின
ங்குதல்.

கக. திரிஸ்ப

சகலமுமில்லாதகாமியும், இவ்விடத்தில் இல்லாததா
கியும், இருப்பதாயிடிமிருக்கின்ற இக்குணங்களை
டைய ஞானமான்னு, களங்கமில்லாதவாடவாடாய் பரி
சுத்தமாய்வாத்மாவே ஞானஞ்சுமாவே ஸிட்டுலதிலேருக்
கும்; இப்பொழுது சொல்லியமார்க்கேடு உலகெ
ன்றுசொல்லப்பட்ட நாமத்தினால் நானாவிதவாடிவா
ரும்; தன்னுசுத்தியியாபித்து எவ்விடத்தானு ஞான
மென்னுநாமத்தா லொளிரும். § — இத்தன்மைவா
னது பாகாசமாயிடிமிருக்கின்ற தன்னுசுத்தியியா
மாயிடிமிருக்கின்ற தன்னுசுத்தியியாபித்து எவ்விடத்தானு
ஞால் தானே பூசனஞான தத்துவஸ்வரூபத்தை வி
ட்டி : இவ்வேனென்னும், அவ்வேனென்னும், நானென்னுந்
சொல்லியவின் குணத்தை விற்றித்த பாவனேரினால்,
மெல்லச் சீவனாயிடிமிருக்கின்ற தன்னுசுத்தியியா
ல் சொல்லிய நானாவிதமாயிடிமிருக்கின்ற தன்னுசுத்தியியா
முற்றி பாவமும், அபாவமும், பற்றுதலும் விற்றி
மாயிருக்கின்ற பேதருடையபதத்திலேருக்கும். § —

அந்தப்பேதமான விடத்திலேருந்து பரிபட்ட
வாடலை அளவற்றவிகற்பங்களினால் செய்யும் செய்யா
தாம்; இக்குணத்திலிருந்து சலிப்பதே ஸ்வரூபமா
யிடிமிருக்கின்ற தன்னுசுத்தியியாபித்து எவ்விடத்தானு
ம் செய்யும், சமமானந்த தானுசுத்தியியாபித்து எவ்விடத்தானு
சொல்லியவாடி முற்பத்தியும், பரிசுசுத்தியியாபித்து எவ்விடத்தானு
யும்; திசுவாடிவிலாத பூதாகாமியத்தில் கானந்தலம்
பரவிவாதப்போல, மனோசங்கற்பத்தினால் உலகம்
பரவித்தோற்றும். § — மிருத்தமதத்தினால் தன்னு
யாலாசாத்தோல தோற்றுவின்றதுபோல மிரிசில்
லாத அந்த ஞானஸ்வரூபமென்னுந் தன்னுசுத்தியியா
போலத்தோற்றிற்று; சத்தமுதலிய பஞ்சமியாய்
களைபும் யாதொன்றினு லறிவின்றோயா, அதுவே பூ
ராமா? முன்சொல்லிய இத்த ஞானஸ்வரூபமா
ம். தோற்றப்பட்டசகலமும் தானுசுத்தியியாபித்து எவ்விடத்தானு
க்கின்ற வியாபகமான பரம்பாஸ்வரூபமானது இப்ப
டி சொல்லப்பட்ட தோற்றும். இத்தரு இத்தப் பி
மமென்னு நாமமானது ஸபாவாம். இத்தருவென்னு

கக. திரிஸ்ப தொன்றுமில்லை. § — சமுத்திரத்தில் அலைமுதலா

§ இ-ம். தத்துவவிஸாகத்தைக் கெடாமாய்வித்ததாம்.
§ இ-ம். சுயஞ்ஜித் திருத்தபாடிமிருக்க வதன்சங்கற்பமே சீவனடிப்போதாவ
த்திலமுத்தின தென்பதாம். [சரிசங்கையுண்டாக்கிக் கெடுக்குமென்பதாம்.
§ இ-ம். ஆத்மா தன்னுசுத்தியியாபித்து எவ்விடத்தானு ஸபாவிக வாடிப்பொதிக
§ இ-ம். ஆத்மா தன்னுசுத்தியியாபித்து எவ்விடத்தானு ஸபாவிக தன்னுசுத்தியியா
தத்து ஆரோபிதமான சகத்தாகத் தோற்றப்பட்டது தானுசுத்தியியாபித்து எவ்விடத்தானு
தொன்றுமில்லை.

வில்லக்கண மநி
வித்தல்.

கஉ. பிரமபுப
தேச வில்லக்கண
வகூறல்.

கங. சிங்கபா
வீம சகத் தெ
னல்.

கச. சர்வத
மாய் விளக்குவி
ன்ற வாத்நாவுக்
ஞச் சங்கற்பவ
ந்தகாரண மிபா
தெனில்.

கவுண்டான சகலமும் சலமாவினிளங்காமல் புழுதி
யாமா ; ஆறுபோல, ஒப்பற்றவன் துவாய பிரமஸ்வ
ரூபமாத்திரமேயல்லாமல், இரண்டென்றகின்ற ஆகா
சாதி கற்பனாநாமங்கள் ஒன்றாகினுமில்லை. அக்கினி
யினிடத்தில் உஷ்ணமாத்திரமேயன்றி இரண்டென்
டாயிருக்குமோ, அத்தன்மையப்போல எப்போ
தும் பிரமபாவமானாகவும் பிரமத்தி லெயின்மே
யாம் ; சரிதை மிரியா போகமென்றகின்ற மரீச்சங்கள்
நில்புதிர்ந்து நான்ரு சாதனங்களு நிறைந்தவர்களு
க்குச் சொல்லவேண்டும். § — முன்னமே விடனது
இயல்பானபக்குவங்களைப் பரிசோதித்து வின்பு சர்
வபுமாய்வினாங்கிய பிரமஸ்வரூபமே நீயென் னுப
தேதிக்கவேண்டும். அதிசயிக்குப்படி, விருப்பத்திற்
கழலுபவர்களுக்கு இந்தப் பாகாத்தொன்னால் திருந்
டாக நாகாக்கினியில் தள்ளிவிட்டதாம். கலங்கற்பொ
ருந்திய சொல்வதினது பிரியத்தைவிட்டு அறிவுதெ
யிற் திருக்கின்ற உனக்குச் சமமான மானவர்களுக்கே
ப் பாகாசமாய்த்தோற்றும். மயக்கமில்லாமல் அறிவி
க்க வல்லவையுடைய வாசரியகாமிட்டி வருத்தமுந்
ருவது தனதுபவத்தை நீக்கிக்கொள்ளும் சீடனும்
முன்னொன்ன பிரகாசமே யிருக்கவேண்டும். § —

திபுமும், சூரியனும்; புஷ்பமும், உண்டாமிருக்கும்
போதே விசம்பட்டப் பாகாசமும் பகற்காலமும் வாச
னையும் உண்டானதுபோல, சித்தனாண்டானால் சகமு
ண்டாயிருக்கும் ; தோற்றாதவ்மாத்திரமே அதற்குநா
டிவாயிருக்கும் ; சொல்லிய விதார்த்தத்தால் இல்லை
யென்று விரித்தமுனிசொல்ல, பூரணமே கேட்டு
கதிரசமுத்திரத்தைப்போல வெம்பித்தால் அளக்க
க்கூடாததாயும் குளிர்ச்சியாயும் நிருபலமாய்ப்பிருக்
கின்ற தேவசீர்வாக்மியும் அதிசயமானமுமென்று சொ
ல்லுவார். § — இத்தனானங்கனினால் இமைகோத்தில்
மறைப்பாயியும் திருந். இமைகோத்தில் வெளியாகி
யு யிருக்கின்ற இத்தப் பாகாசமாய் கலத்தமேகத்தி
னால் அழப்பாக வெம்பினும் குளிர்ச்சியும் அடிக்கடி
வருவதும் பொலுதுவாயிருக்கின்ற காக்காலத்துக்
கொட்டினேன். உண்மையான விரித்தமுனியே ?
முடிவில்லாததாயும், அகேசமாயும், எகமானாயும்,

§ இ-ம். பிரமத்தினுண்டானாகவும் அப்பிரமப்பாகாசமாய்க்கொண்டென்பதாம்
§ இ-ம். சர்வம் பிரமமென்றகின்ற அண்மையைச் சாதன சதுஷ்டபுமம்
எ னுநானுமிகாரிக்கே யுபதேதிக்க வேண்டிமென்பதாம்.
§ இ-ம். சகயமானது சித்தங்கற்பத்தாத்தொத்தியச் சித்தப்பாகாசமாகவே விள
ங்குவென்பதாம்.

கரு. அக்கா
ண மனுபவத்தி
ற் றேற்ற மெ
னல்.

கசு. மாயாநா
ச நிருபணம்.

கள, மாபை
யானது எதார்த்
தமாகவே யின்
றெனல்.

கஅ. மாயை
ணைக்கெடுக்குமு
பாயத்தை யறி
வித்தல்.

கெடாத சத்தியையுடையதாகியும், அளக்கக்கூடாததாகியும், ப்ரகாசத்தையடைந்து பெருமைபுள்ள குணத்தை யுடையதாகியு மிருக்கின்ற ஆத்மஞானத்துக்கு, இக்கிரமங்களானவை உண்டான ப்ரகாரம் சொல்லுமென்று இராமன்கேட்டார். — மெய்யானப் பொருளுடைய மஹாவாக்கியத்தினது தத்துவார்த்தமாய், முன்னுக்குப் பின்னிகேராதவில்லாமல் ப்ரத்தியக்ஷமாகக் காட்டவல்லமையுடைய நாம், இவ்விடத்திற்சொல்லியவனைத்தும் உறுதிவசனமேயாம், உண்மையான ஞானநிருஷ்டியானது, ரட்சன்னமாய் அறிவுவியாகமாகவுதையமானால், எனது வாக்கியமென்கின்ற ஞானத்தை கையிற் பொருந்துமபடியாக வலிதென்றும், எளிதென்றும், உள்ளப்ரகாரமாய் கலக்காவின்றி நிலையாகவிரும்புபார்ப்பாய். ¶ — தனதுருவமானது கெடுவதற்கே எத்தனஞ்செய்வாய். ஆந்தகாரத்தை நீக்கிய உத்தமமாகிய வளித்தையினால், சுகலதுன்பமும் பொருந்திய சூற்றமற்ற ஞானம்தரும். எய்யாநின்ற அம்புகளை அம்புகளாலும், நஞ்சை நஞ்சாலும், நெருங்கிய சத்துருவைச் சத்துருவினாலும், தீயவழக்கைத் தீயவழக்கினாலும், கெடுப்பதுபோல், அஞ்ஞானத்தைக் கெடுக்கவேண்டும். கருகிவிசாரித்துப்பார்த்தவளவில் இவ்வவித்தையினது ஈபாவநீங்கி தனது ஆவித்தாநாசத்தினால் ப்ரமாதந்தத்தைக்கொடுக்கும். † — உண்மையாய் மாயையிலையென்று இந்தப்ரகாரஞ்சிந்திப்பாய். ஞானத்தை யுடையவனாய் சிவேஸ்வரவைக்கியமான ஸ்வரூபஞானத்தைப் பெற்றால், துன்பத்தைச் செய்கின்ற இத்தவளித்தையின் ஈபாவத்தையறிவாய் ; சூற்றமற்ற சுகஞானமானது உதயமானவையும் நடுக்கஞ்செய்ய மாயையானதில்லையென்பதை, எனதுவாக்கியத்தினால் தவறில்லாத நிச்சயமாக விடித்திருப்பாய். சுகலமும் பரிசுத்தமுள்ள பிரமஸ்வரூபமேயென்று அறிவினற்றரிசுத்தவர்கள் மேகாஷ்டமடைந்தவர்கள். — பேதமுள்ள ஞானமே மாயையாம் ; மிகவும் வருத்தமுற்றுவது இம்மாயையைக் கெடுக்கவேண்டும் ; ஞானமுள்ள வாழ்மலாபத்தாலல்லாமல் மாயையென்னும் அலைகளடிக்கின்ற வாற்றின்சுரையோற்றுவாம் ; நன்றாகத்தோற்றினால் சூற்றமற்றவப்பதமே நவியாத நிருவாணமாம் ; இந்த மாயையானது உண்டாகிய தெந்தவிதமென்று விசாரிக்கவேண்டாம். கெடுப்படி.

¶ இ-ம். சக்கற்பமுதித்தகாரணம் அச்சக்கற்ப மொடுக்கின விடத்தொலிருமென்பதாம்.

† அசுத்தமாயையைச் சுத்தமாயையாற் கெடுக்கவேண்டு மென்பதாம்.

கக. பிரமத்தி
ல் பின்ன மான
வாதம் சந்தி யு
ண்டான தறிவி
த்தல்.

உ.உ. ஆத்மசத்
திரிபி பின்னபா
ன காலதேச கிரி
யாசந்தியுண்டா
தல்.

உ.உ. இதுவுமது.

உ.உ. ஆத்மாவி
ல் அகங்காபுத
லிய பேத முண்
டான தறிவித்த
ல்.

உ.உ. ஆத்மச
த்தி பந்த மடை
வதறிவித்தல்.

கெடுக்கின்றமமார்க்கமெதுவென்று ஸ்ரீராமா? விசாரித்
தறிவாய், கெடுமானால் இம் மாயையுண்டானருணர்
தெரியும். — இத்தமாயையான தெதுவெண்டானதெ
ன்றும், இத்தெப்படிப்பட்டதென்றும், ஈழிந்தமார்
கமெதுவென்றும், நதித்தாற்றேன்றும், ஆகையால்
வலியதுன்பத்தி னிருப்பிடமான அஞ்ஞானமென்னு
ம்வியாதிக்கு மருந்தாகிய ஞானத்தைப்படுத்திக் கொ
டுத்தால், தீமையுள்ள சகலமென்கின்ற சமுத்திரத்தி
ல் ஸ்ரீராமா? நீயமுந்தமாட்டாய், நெருங்கிய வாயுவா
னது தனக் காதாரபுபமான விண்ணிலுண்டாகிச் ச
ஞ்சரிப்பதுபோல, பிரமத்திலுதித்த பிற்சத்தியால்
ஆத்மசத்தை விளங்கும். — சொச்சமாய் வியாபித்
திருக்கின்ற ஞானசாகரத்தில் அற்பவசைவினால் சி
வேஸ்வரசுகமென்னும் குழாங்கள் பரவாவிடும், ஞ
ட்சுமஞான திருஷ்டியினால் சந்தேகமின்றி பிரமஸ்
வரூப மொன்றையுமே அகண்டாகாசமென் றொண்
ணி அந்தஞான சமுத்திரத்தில் முழுநுவாய் ; சந்
றேயசைவுற்று வியாபகஞானமாகிய ஞானசத்தியா
னது சந்தனநேரத்தில் சர்வசத்தியினாலும் ஒலிக்கவு
ண்டாகி, தூய்ம இடமும் காலமும் தொழில்களுமா
கிய மூன்று பரிசுத்தமுள்ளசத்திகளை சகாயமாகச்
சேர்த்துக் கொள்ளும். — தனது ஸ்வரூபத்தைப்பற்றி
ந்து முடிவில்லாத பிரமபுத்தியிருந்தும், ஞானசத்
தியானது ஞானவாடிவ பின்னவு பரமண மூள்ள
தென்று அறிந்ததுபோல பாவிக்கும். இத்தபரகாரம்
இந்த பிற்சத்தி தனது ஸ்வரூபத்தைப் பாவனைசெய்
யில் தொடர்பாக அக்காலத்தில் நாமங்களின் அளவு
முதலிய நோக்காலவை வந்தனையும் ; பிறுந்த விகித
பங்களை கொடுக்குமாகாரமாய் சிற்சொருபானது
கிரிகிக்குவிடத்துக்கும், காலத்துக்குஞ் செயலுக்கும்,
சேர்த்தபந்தமாம். — இவ்விடத்திற் சொல்லா மின்ற
ஞானத்தினது ஸ்வரூபத்தை சகலரும் விவனென்று
சொல்லுவார்கள் ; அச்சிவனும்வாதனைவாய் செய்து
கொண்டு அகம்பாவனையை அடைந்திருக்கும் ; வண
ங்கக்கூடாத வகங்காரமும் நிச்சயிக்குந் தொழிலையு
டையதாய் களங்கமுள்ளபுத்தியாம் ; களங்கமிதாந்த
புத்தியானது பிறுந்த கற்பனாகாரமாய் மனனமுள்ள
மனதாம் ; விகிதப்பிழந்தமனது மெதுவாகவந்த இந்
திரியங்களாம். — பஞ்சவிந்திரியங்களே பாணி பா
நாகாரமான சரீரமென்று சொல்லுவார்கள். இப்படி
யல்லவா, கலந்திருக்கின்றவிவனானவன் கலந்த சங்க

† இ-ம். மாயையிலிருப்பவ னம்மாயையைக் கெடுக்காவிடி. அம்மாயாத்தம்
வெளிப்படாததென்

உச. ஆத்ம ச
த்தி பந்த மடை
வதறிவித்தல்.

உரு. மனத்தி
னது அன்பறி
வித்தல்.

உச. மனதை
இரகத்திற் க ல
ண்டிமெனல்.

உள. மனம்
வெளிமுகப் படு
தலி னுண்டான

தம்பமென்கின்ற ஆற்றினும் கட்டுப்பட்டு அக்கமென்
னும் வலையினாலெறியப்பட்டு ததரிவ்வி யிழிவை கிர
மமாகவாடையும். சத்திமயமாகிய மனமானது இவ்வ
ண்ணமாய் பொருதுதற்கு ஆகம்பாவத்தைப் பொ
ருத்தி கோசகாரக் கிருமியைப்போல தனதாசையி
னால் பந்தத்தைத்தரிக்கும். — தானே புண்டாக்
கிருக்கின்ற பஞ்சதன்மாய்க்கிரையினால் தனித்தவலை
யாகிய உள்தொழில்சனானவை தன்னோப் பந்தனொ
செய்ய, காட்டிலிருக்கு மாண்கிங்கமானது ஊலிற்
னோபுண்டாதுபோல, துன்பத்தினால் மனங்கரைந்துவா
கும். நீங்காத மனமென்றும், புத்தியென்றும், ஞான
மென்றும், தொழிலென்றும், அகங்கார மென்றும்,
யாதனா சரீரமென்றும், பிரகிருதியென்றும், மாயை
யென்றும், இழிவாகிய மலமென்றும், கண்டமென்று
ம், பந்தமென்றும், சித்தமென்றும், சொல்லப்பட்ட
வெறித்தையென்றும், ஆசையென்றும், பெரியோர்க
ள் சொல்லுவார்கள். — அந்தப்பகாரம் ஒவ்வோரிட
த்தில் ஒவ்வொன்றாக ஆசையாகவளினால் உண்டாக்
கிச் சொல்லிய சமனமில்லாத உலகத்தினது மிகுதி
யான இவைகளையாவையும், அகத்திற்குறித்திருக்கி
ற மனதுக்குப் பாயோசனாவானது இவ்விடத்தி லொ
ன்றாபில்லை. வினோகனோபுண்டா நீண்ட வாலைவிருத்தி
தை ஆலம்பிவந்தபானது ஒளித்துவைத் திருக்கின்ற
துக்குச் சமனமாம் ; துன்பாக்கியினால் வெறுப்ப
மிருந்து சினமென்று மலைப்பாம்பினால் எடுத்து விழு
ங்க ஆசையென்கின்ற சமுத்திரத்தலைகளால் மனங்க
ளர்வனாயும். † — இத்துன்பங்களினால் தனது வச
ந்தப்பி தன் பிரமஸ்வ ரூபத்தைமறந்து மிகுந்து
வந்ததைப்படைந்து தித்தலிற்ற இத்தமனதை, சே
ற்றிலமுந்தியபாறையை கரைபிலெடுத்து விடுவதைப்
போலமாவையினின்றும் கரையேற்றுவாய் ; பயங்கர
முள்ள முட்டி மரணமென்கின்ற விஷாக்கியினின்றுத்
தடுக்கப்பட்டு, நன்னாமதிசைமகளென்றும் சத்துருவி
னால் தளருகின்றமனதுக்கு கிருபையெய்யாத மன
தர்கள், கிருபையே வடிவமாகிருக்கின்ற பூராமா
நாவடிவமாகிருக்கின்ற இராசத்தர்கள் ; ‡ — இத்த
ப்பகாரமே சித்துவிலாசமாகிருக்கின்ற சீவனுனவன்
வேற்றுமையான வாகாரமாய் பிரமத்தி னிடத்திலே

‡ இ-ம். ஆத்மாதனது சங்கற்பசத்தியினால் பஞ்சபூதபௌதிகமாயதனாற்
ன் மறைப்பட்டதுபோலத் தோற்றமென்பதாம்.

† இ-ம். தனது சங்கற்பரூபமான விடயங்களிலகம்பாவஞ் செய்வதனாற்
னம் வருந்தமென்பதாம். [மென்பதாம்]

¶ இ-ம். மனதை விடயத்தினின்று திருப்பிப் பிரமத்திற் சேர்க்கவேண்டு

சிட்டம்.]

தானூன்கதை.

கசன

செருஷ்டி.க்சிரம
மறிவித்தல்.

உ.அ.இ.அஷ்டம்.

உ.அ.இ.அஷ்டம்.

உ.அ.இ.அஷ்டம்.

உ.அ.இ.அஷ்டம்.

ந்து, மேருமலையினின்று வருகின்ற அருவிநீர்ந்து
ளிகள்போல, தாங் கொண்டபாவனையால் வந்திருக்
கின்றவைகள் ஆளவில்லனவாம், வருகின்றவைகள்
ஆளவில்லனவாம் ; இனி வரப்பட்டவைகள் ஆளவி
ல்லனவாம். வந்தவர்களில் சிலர் சமந்ததை ஒன்றை
இரண்டை மூன்றை அடைந்தார்கள் ; துன்பத்தைக்
கொடுக்கின்ற சமந்தங்கள் சிலர் தூற்றிலு மதிக்கப்பட்டா
ர்கள் ; ஆளவிடுதற்கரியபிறக்களை சிலரடைந்திருந்தா
ர்கள். — சிலர் கின்னராகவும், சிலர் கந்திருவராகவு
மானார்கள் ; சிலர் வித்தியாதரர்களாகவும், சிலருசகர்
கள் கூட்டமாகவுள்ளார்கள் ; சிலர் சூரியராகவும், ச
ந்திரராகவும், சிலர் வருணனாகவுமானார்கள் ; சிலர் பி
ரமாவாகவும், சிலர் விஷ்ணுவாகவும், சிலர் சிவனாகவு
ம் நின்றார்கள் ; சிலர் பிராமணர்களாகவும், சிலர் ஆ
ரக்கர்களாகவும் ; சிலர் வைகியராகவும், சிலர் உ
பகாரத்தொழிலையுடைய சூத்திரராகவு நின்றார்கள் ;
சிலர் மிருகங்களாகவும், சிலர் பட்டிகளாகவும், சிலர்
ஊர்வனவாகவும் வந்தார்கள் ; சிலர் பத்திரமராகவும்,
சிலர் காயராகவும், சிலர் கனியராகவும், சிலர் வேராகவு
ம், சிலர் தூயுட்பாகவுமானார்கள். — சிவமானவர்கள் சி
லர்கள் மயேந்திரபருப்பதமாகவும், சையபருப்பதமா
களும், மகாமேருவாகவும், பொதியமலையாகவும், மந்
தாமலையாகவும், கிறட்டாகநின்றார்கள் ; சிலர்கள் கட
ம்பவிரிசூத்திரமாகவும், எலிபிச்சமரமாகவும், பனைவிரி
சூத்திரமாகவும், ஆச்சாமரமாகவும், பச்சிலைமரமாகவும்,
கெருங்கி நின்றார்கள் ; சிலர்கள் உவராகவும், துதி
மராகவும், நெய்யராகவும், பாலாகவும், கருப்பஞ்சாகு
களும், தேனாகவும், சுத்தசலமாகவுமிருக்கின்ற பெருங்
கடலாகவும், அடைந்திருந்தார்கள் ; சிலர் திக்குகளா
களும், சிலர் ஆறுகளாகவு மிருந்தார்கள் ; சில ருயர்ந்
தவர்களாகவும், சிலர் தூற்றந்தவர்களாகவு மிருந்தார்
கள். — கையிலுண்டுகூப்பப்பட்ட பந்தைப்போல்காலனா
லடிக்கப்பட்டது ஆளவற்றசரி ரத்தில் பரவேறித்து சலி
த்து விடுவனவடைந்தும், அறிவில்லாத சிலபோர்கள்
சமந்தத்திற் நிறுப்பவும் விழுந்தார்கள் ; அஞ்ஞானத்தி
னுல் திரிசிலைவான ரெழுட்டையெய்து உற்பத்தி
ஸ்திவிலையானாளுப்படி விதிந்து அமுத்திரத்தின் அலைக
ளைப்போல் பிரமபதத்தில்சொல்லிய மாயையானது
வீணாக மித்தையினால் மிகவும் விஸ்தாரமாம். —

சகலமும் தெளிந்தறிந்தவரிடத்திலுமிவானவர் இங்
ன்கற்பனையான ம வான்குற்ற சொன்னவராத் திரத்தில், சிவனானவன்மனை
த இம், சைதன்யத்தில் பன்னமவண்ணமாயிய சித்தத்தின்பே பன்னமவரேட்
மகிழ்ந்தமுதற் சீவெஸ்வரசுகங்களாகத் தோற்றினைத யறிவித்ததாம்,

சஉ. சகமுமி
த்தை யென் னு
ரைத்தல்.

சஉ. சம்சார
மித்தையெனல்.

சச. தனதுச
ங்கற்பமே துன்
பமாமெனல்.

சரு. தத்துவ
த்திற் சகத்திருக்
கின்ற தன்மை
பைக்கூறி அத்த
த்துவ முணர்ந்
தமநான்களிலந்
கணங் கூறல்.

சச. சத்துங்க
ளிலக்கணங் கூ
றியனுபவமுண்
டாகுஞ் சாதன
ங்கூறல்.

கியயாவரும் தங்கள் தங்கள் சங்கற்பத்தினால் சநநத்
தையடைந்தார்கள் ; இப்படியுணர்ந்து அச் சங்கற்ப
நசிக்கில், நெய்யில்லாதவிளக்கைப்போல சநநமடை
யார்கள். ¶ — ஆகாயத்தையொத்த சகலமும் சங்க
ற்பமாத்திரத்தில் விருதாவாகவளரும். இப்படியுண்
டாகிய வலகமானது சாக்கிரத்திலுண்டாகுஞ் சொ
ற்பனத்தைப்போல, ஸ்ரீராமா ? நீ யறிந்துகொள்வா
ய். எந்தவிடங்களிலேயும் எப்பொழுதும் நானாகச்
செனித்ததுமில்லை, மரித்ததுமில்லை, ஏகமானபரமா
ர்த்தஞானத்தினால் இவையாவித்தையாகச்சாரும். §
ஆசையென்ன மகாசர்ப்பமானது நெளிகின்ற புந்
ருகிய சம்சாரபாரமானது, முழுதுமசத்தியமென்று
சம்சாரபாசத்தை முழுதுங்கெடுத்து அளவற்றபிரம
பதத்தில், ஸ்ரீராமா ? நீ நிலைபெற்று வாழக்கடவாய்,
அழகாகத்தோற்றமின்ற கந்தருவாகமானது இருந்
தென்ன நாசமடைந்தென்ன, அதுனால் நன்மையோ
திமையோ, வேறுபாடாகிய பாசமாயையான மனைவி
புத்திரர்கள் வாழ்ந்ததினாலென்ன, கெட்டதினாலெ
ன்ன. — மனைவியிடத்தும் பொருளினிடத்தும் பா
சமிருமாகில் விலங்காகும் ; அவ்வாசையைக் கட்டிக்
கொண்டால் ஆரதைக்கெடுத்து நீக்குகின்ற உடாய
முடையவர்கள். அஞ்ஞானிகள் இச்சைமிருந்து மி
ருதியான அந்தப்போகத்தில்கழன்று, கலக்குகின்ற
கொடியதுன்பத்தை நினைத்தபோது, திரமுள்ள ஞா
னிகளுக்கு நிராசையுள்ளதாய் மனமானது தெனி
வையடைபும். ¶ — இப்படியான நன்மையினால் சம்
சாரபாரமாகிய தொழிலினெருங்குங்காலத்தில், நீந்
தின பொருளுக்கு துன்பப்பட்டாமல் வந்தடைந்த
பொருளை மாத்திரம் அனுபவித்து சிவன் முதலான
வாழக்கடவாய். இப்போதில்லாமைப்பாச இனி வரு
கின்றபொருள்களை நினைப்பார்கள் ; வந்தபொருளைக்
குற்றமாகநினைப்பார் ; பூரணஞானத்தை யுடையவர்க
ளுக்கு, தாமதமாகக்கண்ணே ? இதுவே வியல்பான
ருணம். — காணப்பட்டவனைத்தும் மித்தையே யெ
ன்று மனதில் சகலவிடங்களிலும் கொம்மையான
வாசனையை நீக்கின பண்டிதரான சர்வமுந்தெயிந்த
சத்துக்களை, பாசமாயையானது, வாதிக்மமாட்டாது.
சத்தசுத்தென்று சொல்லப்பட்ட அவிவிரண்டினதில்

¶ இ-ம். சங்கற்பநாசமே சநநமான நாசமென்பதாம்.
§ இ-ம். பிரமசங்கற்பத்தி லுண்டாகிவருகின்ற சகலமும் அப்பிரமதிரஷ்ட
டியி லில்லையென்பதாம்.
† இ-ம். மித்தையாகியசம்சாரத்தைச் சத்தாகப்பார்த்து வறந்து மூடக்கோ
ப்பார்த்தாவது தான். நெளியவேண்டுமென்பதாம்.

சுள. இராகத்
துவெடிக் கத்தி
ன்பலன் கூறல்.

சுஅ. வாசனை
யுள்ள மனதைக்
கெடுக்க வேண்
டுமெனல்.

சுக. சுகநிஷ்
டைய நிவித்தல்.

இர. அனுபவ
த்தில் மகிழ்தல்.

இக. சுகஞ்சக்
கற்ப வடிவமா
மென்பதைவை
ப்புறுத்து நிமித்
தஞ் சிருஷ்டி.

இயில் பரிசுத்தமான பரமபதத்தில் அறிவைத் திட
மாகவழுத்தி வேறானசீர்த்துக்கு உள்னும் புறம்
புமான சுகத்தை, ஸீராமா? நீ பிடித்தலும், விடுத்த
லும் வேண்டாம். — எந்ததொழில்களிலும் இரா
கத்துவேஷ மில்லாம லிருந்து ஆத்மஞானத்தை
யடைந்துவர்களுக்கு, அத் தொழில்களில் தாமரை
யிலேயிற் சேர்ந்திருக்கின்ற சலத்தைப்போல அறி
வானது பற்றமாட்டாது. தேகவிந்திரிய விடைய
ங்களினால் மையான விசத்தைவிடும்படி. ஸீராமா?
உனதுமனம் பொருந்தவுண்டானால், அறியத்தக்
க வாத்தஞானத்தை யறிந்துவைய சம்சாரசாகரங்
களைக்கடந்து அப்போதே பவத்தை நீங்கினாய். —

மேலானபரமபதத்தை விரும்பினால் சகலவாசனை
களிலுமிருந்த மனதை மெய்யாகிய ஆத்மஞானத்தி
னால் புட்பத்திலினின்றும் வாசனை நீங்குவது போலப்
போக்குவாய், ஈனமுள்ள வாசனையாகிய ஆலைகையு
டைய சலநிறைந்த சம்சாரகரத்தில் அபிமுடவர்க்
கெல்லாம் பயபின்னி சுகபோதங் கடப்பலாகிக் கரை
யேற்றாமேயன்றி வேறென்றுண்டானோ. — ஆத்ம
ஞானப்ரத்யக்ஷமானவர்கள் சுகலத்தையும் அனுசரி
ப்பார்கள் ; சுகத்தின்குணங்களைப் பொருந்தார்கள் ;
நீங்கார்கள் ; சுவர்க்கத்திலுள்ள புட்பவனத்தையும்
இச்சிக்கார்கள் ; குணியமான விடத்திலும் ஆன்ம
டையார்கள் ; சூரியனைப்போல நியதியையுடையள்ளமா
ட்டார்கள் ; மேல்மையான சுகத்துக்கள் சுகலத்தையு
மனுசரிப்பார்கள். ஸீராமா? இந்தப்ரகாரம் நடப்பா
யென்று வசிட்டமுனிசொன்னவளயில். ‡ — வான்
நீகர் டரத்தவாசனே? கேளென்றுசொல்லுவார் ; இ
ந்தப்ரகாரம் வசிட்டமுனியானவர் பிரமபதத்தைச்
சொல்லக்கேட்டு இராமாகப் பூரணமானவரைப்போல
ஸ்ரீராமர் களங்கமற்றவராய் மனதுநீங்கி வலிமையிற்
சமானமில்லாத தத்துவஞானமென்னு நல்லவையிற்
த்தினுனிறைந்து குளிர்ச்சியாய் திரமுற்ற வளராரி
ன்ற பூரணசந்திரனைப்போல பூரணத்தை யடைந்
தார். வசிட்டமுனி திருமபவுஞ் சொல்லத் தொட
ங்கினார் — சுகங்களைத்தையும் ஒருகாலத்தில், சிவ
ன்கிருஷ்டிப்பார் ; ஒருகாலத்தில் பிரமன்கிருஷ்டிப்
பார் ; ஒருகாலத்தில் விஷ்ணுகிருஷ்டிப்பார் ; ஒரு
காலத்தில் முனிவர்கிருஷ்டிப்பார்கள் ; மேலான பிர
மாவானவர் ஒருகாலத்தில் மூடனாயிற் பிறப்பார் ; ஒ

‡ இ-ம். திருக்குறளுக்குயினும் நிரிஸ்பதிகிருஷ்டியைக்கெடுக்கிற் சிற்சபாவ
மாய் விளங்குவரென்பதாம்.

ளி லொவ் லொ
ன்றுக்கு நியம
மின்றெனல்.

ருஉ. இதுவுமது.

ருங். இதுவுமது.

ருச. இதுவுமது.

ருதி. இவ்வனு
பவத்துக்குத் தி
ருஷ்டாந்தன் கூ
ற வேண்டி மலை
யின் கிரப்பு கூ
றல்.

ருசு. தாசுர
முனிவன் பெரு
மையைக்கூறல்.

ருள. பிதாபூர
ணமரால்.

ருகாலத்திற் சலத்திற் பிறப்பார் ; ஒருகாலத்தில் அ
ண்டத்திற் பிறப்பார் ; ஒருகாலத்திலாகாயத்திற் பிற
ப்பார். —

ஒருசிருஷ்டியில் வலிமையானதருக்களே நிறை
ந்திருக்கும் ; ஒருசிருஷ்டியில் மானிடமே நிறைந்தி
ருப்பார் ; ஒருசிருஷ்டியில் பலமலைகளே நிறைந்தி
ருக்கும் ; ஒரு சிருஷ்டியில் மிகுந்த மண்ணுகளே நிறை
ந்திருக்கும் ; ஒரு சிருஷ்டியில் கல்லுமையாய் நிறை
ந்திருக்கும் ; ஒரு சிருஷ்டியில் மானிடமாய்ப்பார்க்க
ப்படும் ; ஒரு சிருஷ்டியில் தங்கமையாயிருக்கும் சூ
ரியானது இவ்வண்ண மானவிறமையாயிருக்கும். —

ஆகாயமுதலாகும், பிரிதிபுமுதலாகும், அப்பமு
தலாகும், அக்ஷிபுமுதலாகும், காந்தமுதலாகும்,
இவ்வண்ணமே சிருட்டிகடோறும் ஒவ்வொன்று மு
தன்மையாகும். நான்முதற்கண் ஒரு பிரமசிருஷ்டி
யை அருக்கமாக உனக்குச்சொன்னேன் ; இத்தன்
மையால் முன்பு உனக்குநியமமானது இச்சிருஷ்டிக்
கொருவிதமாகவில்லை நான்விதமாகத் தோற்றும். —

சிருஷ்டிமுதலையொருபுகள்களும் திருப்பித்திரும்பி
ப்பிறந்துவரும், சகத்தின்கண்ணுருவன் ஆவதுவரை
ந்துவரைந்து அநேகந்தரம் பிறந்து அமுலாததில்லை ;
அந்தகாரமிகுந்த மஹாமாயையினது வர்ணிப்புக்கு,
முன்னிலையான அரியவேதங்களையாசாய்ந்தறிந்த தா
சுரமுனிவன் கதைகளை நாயிவ்விடத்திற் சொல்ல,
பூராமா ? நீ கேட்கக்கடவாயென்ற, விரிப்ப முனி
சொல்லுவார். || — இத்தப் பூரிக்ஞா அமுருநிறை
ந்த புட்பனத்தில் குளிர்ந்த தென்றற்காற்று பரிப
ளிக்கின்ற மகத்தேசத்தில் கருப்பூரவாசனை பொருந்
தியவாழைகளும், கட்டிபுருஷங்களுந், கோங்கு
விருஷங்களுந், நெருங்கியிருக்கின்ற கருத்துக்கிலி
வையான ஒரு பிறந்தாலையினிடத்தில், — மேகசு
ரெகத்தை யடைவதற்கான தவத்தைச்செய்து பிர
மாவைப்போலுயர்வாயிவ சரலோமாவெண்ணும் பெ
யரையுடைய முனிவனது புகல்வாறுவிய தாசுரனெ
ன்னும் நாமத்தையுடைய முனிவன், தேவிலோகத்
திலுள்ள பிரகஸ்பதிகவாணையைய குழந்தையாயிவ
கசனாக்ஞ்சுமாமானவன், மானிடலோகத்தின் மே
லானவன், குற்றமற்றதவத்தினும் பெரியவன். —

ஒரு புத்திரனுடன் சரலோமாவெண்ணுமுனியான
வன் அந்த மலையின் கண்ணுள்ள கானகத்தில் பல

|| இம். சிருஷ்டிக்குஞ் சிருஷ்டிப்பவருக்குஞ் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவைகளும்
பிரமசத்திய நியமப்படியேயுன்றி யோர்வரன்முறையான நியமின்றெ
ன்பதாம்.

கிட்டம்.]

தாசுரன்கதை.

கருநா.

இ.அ.தாசுரன் வி
யசன மடைதல்.

இ.க. வனதே
வதை தெளிவித்
தல்.

கூ. இ.துவமுது.

கூ.க. சாதனச
துஷ்டய முதித்
தல்.

கூ.உ. ஏ. பார்த
ஸ்தானம் விசா
ரித்தல்.

கூ.உ. தேவர்க
ளைக் குறித்து யா
கஞ் செய்தல்.

கூ.உ. அக்ஷிணி
தேவன் வெளிப்
பயித்தல்.

யுகங்கழிந்தபின்பு, செய்தகூண்டைவிட்டுப் பறவைசெ
ல்வதுபோல, வினையியற்றுகுஞ் சரீரநீங்கிப்போய் தே
வமுபய் கொண்டான். — தனியானது அக்கானகத்
தில் தாசுரனென்னும் புதல்வனுனவன், இனிமையான
பிதாவின்மரணத்துக்கமுது, நீராற்செய்கின்ற
பரிசுத்தமாகிய பிராமணன் பூசைமுழுதானுஞ் செய்
பாட விசுவாமிதன்மனதுடையவனுய் புருடனைப் பிரிந்த
அன்றில் பட்சியானது கதறுகின்றதுபோலக் கதறி
க்கொண்டு. — மாதாபிதாக்களின் பிரிவினால் மிகவும்
வெட்பத்தோடு தளர்வுற்ற புத்திரனாகிய தாசுரனை,
கிருபையினால் வனதேவதைபார்த்து கிருபைசெய்து
பாத்தியசூன் மாகாமனின்னு, மகாமுனியின் குமார
னே? முனியானவனே? மனந்தெளிந்தவனே? தெளி
வில்லாத முடர்களைப்போல துன்பமுற்றது தளர்ச்
சியடையாதே; — அறித்தியாகிய சம்சாரத்தினு
டைய பொய்யான நீயரியாத தென்னகாரணம், நிறந்த
பொழுதே மரணமெவ்வாறு தப்பமாட்டாது, கண்
னீர்சொரிய வருகின்றவனே? சூரியனுடையாளுல்
மேற் தனதுநிலையான அஸ்தமானத்தை அடையமா
ட்டானென்று சொல்வாருண்டோ. || — வீணாகத்
துன்பமடையாதேயென்று மறைந்திருந்து வனதேவ
தைசொல்ல; கேட்டறிந்து சோருகின்ற துன்பத்
தைக்கெடுத்து, ஸ்திரமாய் வேதவசனத்தின்படியே
உதகபூருவாமாய்ச் செய்யவேண்டிய விரிகைகளைச்செ
ய்து, திருந்தாத மோகத்திற்கேசர்க்கின்ற தவனில்
மிகவும் விருப்பமடைந்து. — தனக் குரியவேத சம்
பந்தமான கருமத்தினால் தவத்தைச்செய்யும் பொரு
ட்டு, மிகுந்த சங்கற்பத்தினால் பரிசுத்தமான வாசா
ரத்தின் மிகுந்தான். பூரணஞானமில்லாதவன் பரிசு
த்தமுள்ள பூமியில் போனவிடங்களையாவுஞ் சிலமல்
லவல்லவென்று, — விருட்சத்தினதுமுனையே சுத்த
மென்று அழகிய பட்சியைப்போல அவ்விடத்தில்
தவத்தைச் செய்யத்தொடங்குவோமென்று மனநிற்ப
பொருத்தச் சிந்தித்து வெளியே அக்ஷிணியைவளர்
த்து தேவவணங்களைக்கருகி, — தனதுதேவத்தை
யறிந்தெடுத்து யாகஞ்செய்த மாதிரத்தில், தேவர்
களுக்கு என்னிடமாக கலைஞானத்தையுடைய பிரா
மணன் சரீரத்தினுள்ள மாமிசங்களால் கண்டமுடம்
தோள்களு முதலானவைகள் வேகவேண்டிய தென்
னவென்று பாகாசமுள்ள அக்கினிதேவனிலேந்து

|| இ.ம. மாதாபிதாக்கள் பிரிவுக்காற்றாமல் வியசைப்பட்டு தெளிவுற்றதென்
பதாம்.

சு.இ. அக்கினி
தேவன் வரங்
கொடுத்தல்.

சு.க. பரிசுத்
தமுள்ள ஸ்தா
னத்திருத்தல்.

சு.ள. யாக மா
ன சிகமாகச்செ
ய்தல்.

சு.அ. ஞான
முதித்தல்.

சு.க. வனதே
வதை தெரிசித்
தல்.

எ. வனதேவ
தையுரைத்தல்.

மறையவர்முன்பு உதயமாய், — நீ ரொண்ணியகாரிய
மென்னவென்றுகேட்க, காங்களைக் கூட்டிக்கொண்டு
தோத்திரஞ் செய்து பரிசுத்தமான விடத்தை இப்
பூமியிற்குண்டிலுதலால், விருட்சத்தினது தானியி
லிருக்கின்ற தானியின்மேல் இடங்கொடுத் தணுகிர
கஞ் செய்வாபென்று தாசுரமுனிகேட்க, வரத்தை
முழுதுங்கொடுத்து அக்கினிகேவன் சமுத்திரத்தி
னிலையப்போல மறைந்தனர். — காட்டிலிடத்து
ள்ள ஒரு கடம்பவிருகமானது, மேகமண்டலத்தை
த்தாண்டி ஆகாசத்தை யளவியிருக்கின்றது; அந்த
விருகத்தின்மேல் வளருகின்ற தனிரொன்விர வாசன
த்தினது இடத்தில் சந்தேகமின்றி தாசுரமுனிவரி
ருந்து நல்லதவஞ்செய்ய மிகவுயிரும்புகின்ற மன
துடையவன். — ஒரு கண்ணேரத்தில் திக்குகளை
பெல்லாம்பாற்சூது சொல்லப்பட்ட பத்மாசனத்தி
லிருந்து விரிந்த திக்குகளைத்திலுமின்று நீங்கி, பி
ராமனானந்தையறிதற்கரிதானவனுய் கருமமட்டி
லிருப்பதாய் ப்ரயோசனமாகிய காற்பண்ணியத்தை
விரும்பாதமனதினால் பண்ணிரண்டுவிருடம் யாகங்க
ளைச்செய்து தேவர்களுக்கு அளிப்பாகங் கொடுத்
தான். — கோமேதகங்களாலும், அகவமேதங்களா
லும், நாமேதகங்களாலும் செய்யா நின்ற குற்ற ம
ற்ற யாகங்களை பெல்லாம் வேதவிதிப்படி செய்து,
வெகுமாலம் விக்வினமின்றியுட்கதினால், ஸ்திரம
யமனமானது மிகவுந்தெளிவுற்று பூரணமானதின
லும், அவ்விடத்தே கண்ணுபவஞானமானது நல்ல
மனதில் தானேவந்தடைந்து பூரணமாயிற்று.†—

சுரு மறையானது நீங்கி வாசனைகளின் நாமமுந்
மிகவுங்கொடுத்துள்ள மகானுபயதாசுரமுனி, தேவர்
கூடுகளுள்ள கிளைகளின் தானியின்மேல் இருந்தகால
த்தில், ஒருநினைத்தில் கிருமலமாகிய கண்களுக்கு மு
ன்னே விரிந்த புஷ்பவஸ்திரங்களைத்தரித்த உயர்ந்த
வனதேவையானவன்தோற்ற, ஞானவானுரை முனி
வனுட்பாற்சூது நீயாரென்றுகேட்க, அமுளுள்ள தெய்
வப்பெண்ணெசல்லுவாள். — மகாண்கலிடத்தில் பெ
றுதற்கரிய அன்படைந்தவர்கள் ஆகித்தவனைத்துந்
அருமையானுலும் கணத்தில் இலகுவாய்க் கிடைக்கு
மென்று சந்தேகமற்றுணர்ந்தேவர், ஞானதுகங்கை
செய்வின்றமுனியே? நீரோமுந்தருளியிருக்கின்றவிவ்
வாசனியத்தின் வனதேவையாய்; இவ்விடத்தில்
மலர்ந்த புட்பக்கொடியாகிய விகோதமுள்ள விட்டி

† இ-ம், நிட்காமகச் செய்தகிரியாபலத்தினுந் பூரணஞானமுதித்த ரெ
ன்பதாம்.

எக. வனதே
வதை தன்ன சி
றுமையை புரை
த்தல்.

எஉ. வனதே
வதை புத்திரனை
வேண்டல்.

எங. வனதே
வதைக்குப் புத்தி
ரனை யளித்தல்.

எச. புத்திர
னைவளர்த்தல்.

எஇ. புத்திர
னேடு முணியை
த்தரித்தல்.

எஃ. புத்திர
ன்குருபணியினை
த்தல்.

விடத்தில் யான் பிரியத்தாட னிருக்கின்றவள்.—

சித்திரை மாதத்தில் சந்திரனானவன் பதிமூன்றுக
லையைப்பொருந்திய இரியோதனியில் பார்த்தற்கரிய
மன்மதனுடைய மகோச்சவகாலத்தில், புஷ்பனாக்
தில்வந்துசேர்ந்த வனதேவதைகளினது கூட்டத்தை
நெருங்கினான்; தேவதிகளனைவரும் தேடுதற்கரிய
புத்திரர்களுடன் களித்திருந்தார்கள்; குழந்தைகளில்
லாத நான் தளர்வானேன். — இச்சித்தவர்களுக்கு
எண்ணியதைக் கொடுக்கின்ற கற்பக விருஷத்தை
யொத்த நீயிருக்க, நாதனே? இரட்சக நிலலாதவர்க
ளைப்போல யான் புத்திரனுக்கு வியசனப்படுவது ந
ன்மையோ, புத்திரனை நீர் கொடுக்கவேண்டும், அப்
படியல்லாமல் உமதுகிருபை என்னிடம் தில்லாமற்
போனால், புத்திரனில்லையென் னுத்துக்கத்தை நவந்த
வக்கினியில் பாரேனென்று நீக்குவேன்,— என்னுளை
தேவதை சொல்லவும், தாஞ்சாமுணியிடுத்து ஒரு சூ
வைக்கொடுத்து ஒருமாதத்தில் இலேசாக, அன்னம்
போன்றவனே? புத்திரனைப்பெறுவாய். நீ முன்பு அ
க்கினியிற் பாரேனென்பேனென்று சொல்லிய துன்பத்
தினால் வலிமையாக புத்திரனை வேண்டினாயால்,
இனிமையாக நீ பெற்றிடும்புத்திரனும் நின்வாட்டப்
பட்ட வருத்தமானமர்க்கத்தினால் ஞானத்தையடை
வானென்று மகானுடைய தாஞ்சாமுணி சொன்னார்.—

கோட்ட ஆந்த வனதேவதையானவள் புத்திரன்
செனித்ததென்று பாகாவிக்கின்ற முகமெண்ணுஞ் சந்
திரன் ஒளிவிளங்க திருப்படி மந்தமுணியைப் பார்த்
தா, உமதுபணியையிச்சித்து இவ்விடத்தில் வசிப்
பேனென்று சொல்ல, தாஞ்சாமுணியானவர் சம்மதி
க்காமலனுட்ப, தெய்வப்பெண்ணானவள் தனதுடற்
தில்வந்தாள்; உயர்வுள்ள புத்திரனைப்பெற்றான்; கி
ணங்கனினு ணிறையப்பெற்ற சந்திரனைப்போலவளர்
த்தனன். — வருஷமெண்ணெற குறிப்பினால் பன்னி
ரண்டுவருடம் கழிந்தன; பின்பு அழகிய முணியை
டைய பாதத்தை புத்திரனுடன்சேர்ந்து வணங்கி
முன்னு கின்ற உயர்வையுணர்ந் தணுக்கிக் கஞ் செ
ய்கின்ற கவாரியே? நீ தணுக்கிக் கஞ்செய்ய நானீ
ன்ற இப் பெரிதான ஞானத்தையுடைய புத்திரன்,
அரிய வேதசாஸ்திரங்களையாவையும் யானே யறிவி
க்க தனதுநினைவுந் தெரிந்துகொண்டான். — கலைக்
கவானங்களையாவும் சூரணமாயுந் தும் ஜனிக்காத
வாதாநுநானத்தெத் தரித்திலன், அமுத்திரத்தை
யொத்த சமந்துண்பத்தினால் சலனமடைகின்றான்,
தன்னை யரிக்கின்றனானத்தெ அணுக்கிக் கஞ் செய்வா

எள. ஞானத்
தை யுபதேசித்த
தெனல்.

எ.அ. அந்த
ஞானதேசத்தை
ப்டோதித்தல்.

எ.க. பிரமசங்
கற்பத்தை யரச
னாக வருவப் படி
த்தல்.

அ.அ. அரசன்
து வலியைக் கூ
தல்.

அ.க. அரசன்
முயற்சியின் பெ
ருமை யறிவித்
தல்.

பென்று வனதேவதைசொல்ல, இவனை எமக்கு நிலை
த்தசீடனுக்கி நீ நீங்குவாயென்று முனிசொல்ல, அந்
தவனதேவதையானவன் புத்திரனைவிட்டு நீங்கினான்.
பெருமைபொருந்திய முனிவருடைய உபயபாதங்க
ளைவிடாமல் சற்குணசீடனு மிடுந்தான், † — வருத்
தப்பட்டு, தத்துவஞானத்தைப்பெற னுய்யும்படி,
தாசுரமுனிவனது கிருபையினால் மெதுவாக திருத்
தமானகதைகளும், ப்ரமாமனங்களும், இதுகாசங்க
ளில்சொல்லிய காரணங்களும், மிகவுஞ் சகாயமான
வேதாந்தத்தில் தெளிந்துசொல்லிய மகாவாக்யியார்
த்தங்களும், இன்னுஞ் சேர்ந்திருக்கின்ற மார்க்கங்க
ளுமாகிய விவைகளை பலவாகவிரித்து பூரணஞான
த்தையேசொன்னார். — யாம் கங்காஸ்நானஞ் செய்ய
அந்தமார்க்கமாக வானிலேமறைந்துபோய் ஒருநி
னம் சத்தரிஷிகளுடைய இடத்தினின்று தாசுரன்
வாழ்கின்ற கடம்பவிருகத்திற்சேர்ந்து, இராக்கால
த்திலிருந்து முனிவர் சீடனுக்கனுக்கிரகித்த ஞான
ர்த்தங்களைக்கேட்டோம்; அதையா முனக்குள்ள ப்ர
காரஞ்சொல்லுவோம். ‡ — சநகமில்லாத பிரமஸ்வ
ரூபமானது ஈதென்று நிச்சயமுண்டாவதாகிய இந்த
வொருகதையை நீகேட்பாய். சிறந்தவனாகிய வொரு
மஹாராஜன், வீரத்தினால் கீர்த்தியிலும் சிரேஷ்ட
மானவன், தெளிஞ்ஞெனாநாமத்தையுடையவன், நா
சமடைகின்ற ஜகரகூகராயுள்ளவர்கள் ஆந்தத்தெளி
ஞருடையபணியை சிரசின்மேல் ப்ரகாசிக்கின்ற விர
த்தினத்தைப்போல தரிப்பார்கள், யாவர்க்கும் திரமா
கரிதுத்தத்தகரிய வியாபகன், — மெய்மாத்நிரம் விரு
ம்புகின்றவன்; நாநாவிதமாகிய அதிகுயத்தைவிளைக்
குஞ் செயலையுடையவன்; துன்பவின்பமுங் கொடு
க்கப்பட்டதாய் முயற்சிசெய்கின்ற தொழில்களின்
கூட்டத்தை அளவுசெய்யில், பெரியசமுத்திரத்தின
லேகளை எண்ணினு மெண்ணக்கூடாது; விளக்கமு
ள்ள ஆயுதங்களும், காற்றுகளும், அக்கினிகளுமா
கிய விவைகளில் ஒன்றும் இத்தெளிஞ்ஞான நெருங்க
க்கூடாததாம். இருநகங்களா ஸாகாயத்தை யென்செ
ய்யலாம். — அளவின்றிப் பாவிய விளையாட்டினுந்
செய்கின்ற அளவற்ற எத்தனங்களியாவும் நிலைபெற்
றிருக்கின்ற தேவர்களாகிய மும்மூர்த்திக ளாலேயும்
எவ்வளவும் பின்னொடர்வதற்குக்கூடாதாம். மகத்தா

† இ-ம். தமதுகிருபையினால் வனதேவதைக்குப் புத்திரனைத்தந்து சீடனுக்
கிக்கொண்ட தென்பதாம்.

‡ இ-ம். தாசுரமுனி சீடனுக்குப்போதித்த நெறியை இராமருக்குப்போதித்
ததொடங்கின தென்பதாம்.

அஉ. அரசன் சநக பூமியையு ம் அவனுமைக் கப்பட்ட நகரச் சிறப்பையுங் கூறல்.

அங. அரசன் லீலாக்கிரகங் களின் சிறப்பு கூறல்.

அச. அம் ம ணையின் காவலா கிய பேய்களைக் கூறல்.

அரு. அக்காவ லோமேம்மனை யில்லியாடல்.

அஃ. புதுவிட் டிற் குடிபுகுந் து லாகுதல்.

யிருக்கின்ற இவனுக்குத் தேகங்களாய் பாவையுஞ்ச மக்கத்தக்க மூன்றுபேர்களுண்டு, அவர்கள் வலிமை யுள்ளசகத்தை யதிக்கிரமித்திருக்கின்றவர்கள் ; உத்த மன், மத்திமன், அத்மனென்றுஞ்சொல்லப்பட்டபெ யரைபுடையவர்களாம். — ஞானாகாயத்தில் உதித்த வவ்விடத்தில் வசிப்பவன் மூன்றுவிதமாகிய சரீரத் தையுடையதலைவன், அந்த ஞானாகாயத்தில் அவனு ண்டாகிய பட்டணத்துக்கு நீளமான தெருவுகள் பதினான்றாம் ; கெடாத மூன்றுவகைகளோடும் அழகுள்ள சிங்காசவனங்கள் சோலைகள் லீலாபருப்பதங் கள் கொடியையொத்த முத்துமலைகள் ஏழுதடாகங் கள் குளிர்த்திபுஞ் சூடுமுள்ள இரண்டுவிளக்காம். —

என்றுசொன்னவைகள் நிறைந்திருக்கின்ற இந்தப் பட்டணத்தில், இவனுண்டாக்கப்பட்ட கூடாரங்கள் மூன்றுள்ள கீழ்மேல் நடு என்னின்ற சொற்கமத்திய பாதாளமென்னு மிடங்களெல்லாம் சுழலும்படியுண் டாக்கின அவற்றிற்கு வலிமைபொருந்திய தூண்கள் மூன்றிருக்கின்றன ; அஸ்திமரங்களினால் நெருங்கியிருக்கின்றன ; உதிரத்தினாலு மிருதுவாகப்படாந் திருக்கின்ற சருமத்தினாலு முடைந்து விரிந்த மயிர்க்கற் தையினுற் பரப்பப்பட்டன. — எப்பொழுதுமில்லா தமாயையினால் அந்தத்தெளிஞ்ஞானை வரசன் உண் டாக்கின பாவறைகளானவை, தென்மற்காற்று சூழா நின்ற பலகணிவாயிலொன்பதாம் ; பஞ்சேசந்திரியங்க ளொன்னும் அழகிய திபங்களினால் பரகாசிக்கின்றன ; இரண்டு புயங்கென்னும் தேற்றங்களையு முடை யன ; முடிவெல்லாத பிரமபாவனைக்குப் பயப்படுகி ன்ற அகங்காசமென்னும் பேய்களானவை காத்திரட் திக்கப்பட்டன. — சஞ்சரிபாரின்ற பாவறைய்கூட்

ட்டத்தில் அகம்பாவமென்னும் பசாசுடன் விளைபாடி, சந்தோஷத்தைத்தருகின்ற விளைபாட்டுகளை நானாவி தமாகநடத்தி, கூண்டில் வாசஞ்செய்யும் பறவையை ப்போல இருந்து, வேதத்தினு லந்தப்பாவறையை விட்டுநீங்கி பக்கத்தில் மேல்வருகின்ற பாவறையைபு ண்டாக்கி, அசையுடன்போய்போயேவசத்தையடைந் தவார்களைப்போல அவ்வாசஞானவன் நடனஞ்செய் வான். — இப்பாவறையைவிட்டு அதையடைவோ மென்று நினைக்க அவ்வண்ணமடையும் ; அதிலிரு ந்து மரணமடைவோமென் றெண்ணுகின்ற எண்ண த்தினால் அப்படியே மரணத்தை யடையும் ; மனமா னது வருத்தத்தினுற் சுழல, சனித்து மரித்துச் சுழ லும் ஞானாகாசமே யினைசுருங்குஸ்தானமாம் ; மர ணத்தையடைந்து, தவறின்ற அலைசலத்திலுண்டா

அள. இவ்வி
னையாட்டினுள்
கனகமடைதல்

அ.அ. தெளி
ருனென்பவனு
ருவந்தையறிவி
க்கவேண்டுமெ
னல்.

அ.க. மாயாவி
லாசுத்தையோர்
சுதையாகச் சொ
ல்லியதெனல்.

கூ. பிரமசு
கற்பமேயரசு
னெனல்.

க.க. சங்கற்ப
த்தினு லுண்டா
முவுலகச்சிறப்பு
ரைத்தல்.

க.உ. துதிவுமது.

வதுபோல திருப்பவமுண்டாகும்.— மூன்று சரீரங்
கையுடையவன் நிறப்புபொருந்திய கந்தர்வநகரத்
தையொத்த தனதுநகரத்தில் தானினிமையாக விரு
ந்து நீங்காமல் மேலுமேலுந்தழைக்கின்ற தெளிவில்
வயப்பட்டவனாய் ஒருதரங்குறைவாவன், ஒருதரங்
மையாவன், ஒருதரம் என்னசெய்வோ மென்பான்,
ஒருதரம் ஆபிரமாவியாவன், ஆநகரத்தரம் மயங்கு
வன், தெளிவான், துன்பப்படுவான், சந்தேகாதிப
பன், ஈ—யான் தளர்ச்சியானேனென்பன், பருத்தே
னென்பன், தாழ்த்தேனென்பன், உயர்ந்தனென்ப
பன், லளர்ந்தனென்பன், குறைந்தேனென்பன் ;
பெருங்காற்றடிக்கின்ற சமுத்திரத்தையோல மனதி
னால் அவ்வரசன் கழல்கின்றதை சொல்லுவதெவ்வா
றென்று முனிசொன்ன மாத்நிரத்தில், புத்திரான
வன், சொல்லியபிதாவை நீர் தெளிநென்று சொ
ல்லிய நீர்த்தியை யுடையவனென்று கேட்டான்.—

உண்மையினால் அவ்வரசனைச் சொன்னால் வருகி
ன்ற சநகரணமென்னும் அசுத்தியத்தின் உண்மை
யை நன்றாய்த் தெரிந்துக்கொள்வாயென்று தூதர
முனிவன் நன்மையாகிய சீடனுக்குச் சொல்லுவார்.
சங்கற்பமாய் அசுத்தியமாயுண்டாய் விஸ்தரமாக
விரிந்து முயற்சியையுடையதாய் ஆறின் மயங்க
மான சநகரத்திற்றன்மையை உறுதிமொழியாக முன்
சொன்னோம். — பரமாகாயத்தில் உதயமாயி சங்க
ற்பமே முன்சொன்ன தெளிநென்னுமரசன், பல
பலகாலமும் தானையுண்டாகியும் தானேமறையும் ;
விரிவாகிய ககமானது அதன் ஸ்வரூபமாய் ; அற்ப
மாகியசங்கற்பமானது உண்டானுச்சகமுண்டு ; அநி
ல்லையானால் சகமில்லையாய் ; முதன்மையாகிய மும்
முர்த்திகள்முதலான தேவர்களும்த், அச்சங்கற்பத்து
க்கு நொருங்கிய சரீரவுறுப்புகளாவார். — ஆதலா
வினது புத்தி பாச்சல்லமாத்நிரத்தால் பிரிவானென்னு
ம்பாவனைையைப் பொருந்தினதாகிய சங்கற்பமானது,
ஞானாகாயத்தில் உண்டாக்கின்றது முன்னுலக மென்
னுமப்பட்டனமாய் ; உலகபாலரென்பது பதினென்கு
மறுக்கப்பெயராய் ; மேலாகிய பட்டணத்தி லுள்ள
பதினென்கு வீதிகளென்றது பதினென்குலகம் ; பரிசு
த்தமான பூமிகளெருங்கிய பூத்தேரட்டங்களும் உள
ர்முற்றத் தோலைகளும் நந்தனனைங்களும்மாய். — மக
ம்மேரு மந்தாமுதலியவிரிகள் ஆங்ககரத்திற் பொ

ஈ இ.ம். வீதிகட்டிவது மறைக்கொடுப்பது மதிலொன்றை விட்டொன்றிற்
நாய்வதுமாகிய விவற்றும் சகனக்கமுதலிய வகுத்தமடைந்தன ரென்பதாய்.

சிட்டம்.]

நாகுரன்கதை.

கருக

கரு. உடலைப்
பாவமறை
பெ
னல்.

கரு. தேனோ
கமென்பகைய
கங்கரப் பேயெ
னல்.

கரு. சகமமா
ணத்திற் சுழன்
று வருந்துவதை
ச்சுதுக்கமடை
தலெனல்.

கரு. ஏன்ஹ
சரீரத்தை ஏற்கு
ணமாகக் கூறல்.

கரு. சங்கற்பவில
க்கணங் களைக்கூறி
ய வற்றையிவிர்தி

ருந்திய லீலாபருப்பதக் கூட்டங்களாம் ; ஞ்ரியசந்
திரர்கள் வாயுள்ளுற்சலியாத தீபங்களென்பதாம் ;
சலிநிறைந்த நதிக்கூட்டங்களுையே முத்துமாலையெ
ன்பதாம் ; வடவாழகாக்கினியை தாமசையாகமலர்ந்
திருக்கின்ற பெரியவேழகடலையுமே சொல்லியதடா
கங்கள் ஏதெனப்பட்டவைகளென்பதாம். — இப்ப
டிப்பட்ட மகாசகாமாய சகத்தினிடத்தில் முன்
சொல்லிய சங்கற்பவாசனாஸ் வினைகளினால்வந்த சரீ
ரங்கள் பாவங்களைப்பதாம் ; தேவர்களுையே மே
லோகபதமென்றும், நரர்களுையே அலங்காரமாய
பாதாளலோகத்திலென்றும், மனிதர்களுையே மத்தி
யலோகத்திலென்றும், அச்சந்தரும் உயிரென்னுஞ்
ஞத்திர வேகத்தினால் மாமிசச்சுவரான கிரகங்கள்
சுழன்றிருப்பன. — பலவிதமாகவே உலாவிய சரீர
மாய பாவாழைதோறும் அன்வாசன், நன்மார்ச்சு
ள்ள ஆத்மஞானத்தை பார்க்கவருகின்ற நன்மை
யில்லாத அகங்காரமென்கின்ற இந்தப் பராசங்க
மித்தைகளாயிருந்தும் வந்துண்பையையப் போலத்
தோன்றும் ; அதனோடு துவாராமின்ற வினையாட்டை
ச்செய்யும்கூறத்திலுள்ள உன்னதாயும், இல்லாதாயு
மிருக்கும். — சரீரமென்று சொல்லிய கிரகங்கடோ
றும் சரத்திரத்தின் திரைகளைப்போல உண்டாயி
யும் ; மேற்செய்யப்பட்டகிரகங்களினும் இடைவிடா
மலவருகின்ற இந்தச் சங்கற்பவாசனாவன் சங்கற்பி
த்தசலபுரம்பொருந்திய ஒருகூறத்தில் வீணாக நர
சத்தையடைபும் ; வீணாகச்சுஞ்சரிக்பட்டபுடும் இந்த
ச் சங்கற்பவாசன் உண்டாயி தன் சங்கற்பத்தினால்
உண்டா யிருக்கும் ; அந்தமட்டும் அரியதுன்பத்தி
லுழைக்கும் — சந்திரனொருகையில்லாமல் விபசனப்
படுபவன், தானுண்டென்பதாயி ஒருபாவையினால்
மிருந்துவுலகத்தை யுண்டாக்கும், தானில்லையென்று
கருகினால் அந்தகூறத்திற் சுகமிறந்து ஞ்ரியம்மு
ன்பு அந்தகூரத்தைப்போல நீங்கும் ; கருகியபெய
வின்பத்தையடைந்தபுந்திய வாசஞ்செய்கின்ற இச்
சங்கற்பபுருடனுக்கு சரீரங்கள் உத்தமாதத்திம மதம

மென்று ஏன்ஹள்ளவொழும். ॥ — முன்னுண்க
களை முன்னுசரீரமாய் ஏவுலகங்களுக்குக் காரண
மாய் ; அந்தக்குணங்களில் தாமதகுணத்தையடை

॥ இம். பிரமாயமாய விளக்கியவழிவானது பிரமமென்றநிய வந்தவாச
ரத்திற் சங்கற்பமாய்த் தன் காதாமான பிரமத்தை மறந்தின் ப்ரதிவிப்ப
மாயிருப்பின்ற சீவெல்லா சகங்களாயதனை யானென்னென் றபிமாணித் தவ்வ
கம் பாவத்தோடு விடயவுன்றாகனுச் சகமமாணமென்னும் ஆக்காரகத்தி ல
முத்தின தென்பதாம்.

க்கும்பொருட்டதற்குப்பலமா யிருக்கின்றமுக்குணங்களைவிவரித்திக்கவேண்டியவற்றின் குணங்களைக் கூறல்.

கஅ. முக்குணங்கள் முதலியயாவையு நீக்கி முத்தியையடையுமுயற் சிய நிவித்தல்.

கக. சங்கற்பநாசமே முத்தியாமெனல்.

க00. பிரமாணபவத்திற்சங்கற்பநீக்கினவநிசயமுரைத்தல்.

க0க. திருக்குதிருஷ்டியாற்றிரிஸய ஸ்வரூபங்களாயிருக்கின்ற சங்கற்பத்தைக் கெடுத்துச் சுகத்தி லிருப்பா யெனல்.

க0உ. சங்கற்பத்தைக் கெடுக்குமித்தர் அதினுற்பத்தி நாசமியா தெனின்.

யசங்கற்பமென்பது, ப்ரகிருதியின்செயலினால் துன்பத்துடன் வருத்தமுற்று பாதாளக் கிருமிகளாம். பரிசுத்தமாகிய சாத்ருவிதகுணத்தையுடைய சங்கற்பமென்பது, நல்லதருமங்களையும் ஞானங்களையு முடைய மோகாத்ருதையுடையதாய் சக்ரவர்த்தியைப்

போல ப்ரகாசிக்கும். — இராசதகுணத்தையுடைய சங்கற்பமென்பது, இச்சுகத்தில் இயல்பாகியசம்சாரத்தையுடையதாய் விளங்கும். சேர்ந்திருக்கின்ற இம் மூன்றையும் நீக்கி உண்மையாக சங்கற்பமில்லையாயின், வருத்தமில்லாதவனாக அச்சங்கற்பமானது நின் மலமாகிய பரமபதத்தையுடையது. துராசையாகிய திருஷ்டிகள் யாவையும்விடுத்து குற்றமுள்ள மனதை சுத்தமானமனதின் னிலைப்படுத்தி, — அகத்திலும் புறத்திலும் உதயமானசங்கற்பத்தை ஒருமிக்கக் கெடுக்கச் சிந்திப்பாய். நிந்திக்கப்படாத தபசுகள் கற்பகோடிகால நீ செய்தாலும் பாதாளத்தையும், பூமியையும், நீங்கக்கரிய சுவர்க்கத்தைப் பொருந்தினாலும், உனக்குச்சொல்லியசங்கற்பநாசத்தையன்றி தெளிவான பரமபதத்தையுடைய கலக்கமின்றிய புத்தியானது வேறில்லையாம், — துன்பங்களும் வேற்றுமைகளும்மில்லாத, பிரமாநந்தத்தைச் செய்கின்ற சங்கற்பத்தைக் கெடுக்கமுயற்சிப்பாய். சங்கற்பமான பாசத்தில் அளவற்றபாவனைகளனைத்தும் இயல்புள்ளசரமாயுண்டாகும், அப்பாசத்தை இலகுவாயது த்துவிட்டால் மயக்கத்தையுடைய பாவனைகள் எப்படி துகளாய் நசிக்குமோ, புத்திரனே ? தெரிகிலேம். —

துன்பஞ் செய்கின்ற சங்கற்பமில்லாமல் எதிரே வந்துதோற்றிய தொழிலின்மார்க்கத்தி லிருப்பாய். சங்கற்பமானது இறக்குமாகில் ஞானமானது திரிஸ்யங்களனைத்திலும் பற்றமாட்டாது. ஒப்பற்றாயர்ந்திருக்கின்ற பிரமபதத்தைச்சேர்ந்து சுகவேறுபாடான விகற்பங்களியாவையும் நீக்கி இனிமையுடையவனாய் சுழுத்திமனத்தையடைந்து அத்துவிதத்தில் பரமசுகத்தையுடையவாய்.† — என்றுசொல்லவும் சங்கற்பமாவதேதென்றும், அதுவுண்டானதும், விருத்தியானதும், மாயந்துதேயந்ததும், எப்படியென்றும், தாசுரமுனியை சீடனானவன் விபரமாய்க் கேட்க : அதற்கவர்சொல்லுவார். மேலானதாகியும், உண்டெனல்வடிவாயும், விளங்கியசமமானவாழ்மஞான

† இம். சங்கற்ப முதித்தவிடத் தொழுகித் தன்மாயமாக நிற்கவேண்டுமென்பதாம்.

க0௮. சங்கத்
புத்தியல் கூறல்.

க0௯. பாவனா
இதமாக வேண்
யமெனல்.

க0௯. சங்கத்
புத்தியல் கூறல்.

க0௯. சங்கத்
புத்தியல் கூறல்.

க0௯. சங்கத்
புத்தியல் கூறல்.

க0௯. சங்கத்
புத்தியல் கூறல்.

மானது, திரிஸ்பத்தியில் உண்டாதலே சங்கற்பமாம்.—
சிறிதாசு வண்டாய் தானொரு முதலாளியிருக்கும்,
கிராமமாக மெல்லமெல்லவானது பரமாத்மா வாகிய
தெனியை மறைத்துச் சடபாவமானது, திரிஸ்பத்தியில்
லும்படி உதித்தமேயுத்தையுடைய வளரும். குழந்
தாய்? அறிவானது திரிஸ்பத்தை பாவித்திருக்கின்ற
தனக்கு வேற்றுமைபோலப்பார்த்து நடந்து சங்கத்
பாவயினிளங்கும்.—நூனமென்னும் வித்தானது சங்
கற்பமென்றும் மங்குசுமாம்; அந்தச் சங்கற்பமானது,
தன்னை வேற்றுமையாக தானேயுண்டாகி தானே
டாளும தானே பெரிதாகவளரும், இது மிகுந்ததுன்
டமேயன்றி இப்பாவனதொன்றையிலே, ஆகையால்
சொல்லிய சங்கற்பத்தின் மார்த்தத்திற்கெல்லக் கரு
தாதே. நிற்றன்ற சகத்தினிலேயில் கணபுரம் பாவனை
செய்யாதே.—இவ்வளவாகிய பாவனையினால் பாவன
கமாம், இப்பாவனையால் சங்கற்பமானது, தானையா
மிகுந்த வெத்தனங்களை வேண்டியதில்லை? தாக்காதி
ன்ற பாவனையினையுங்கெடுத்துவாகிய இவ்வளவாக
யால் தன்மையு நகிக்கும், விசிறிதானது பரிபூதிதைக்
கசக்கவேண்டியானால் கசத்திற்கோர் வருத்தமுண்
டாயிருக்கும்; சொல்லிய வித்தச்சங்கற்பமானது கரு
தாய்வளவு வருத்தமுந் வேண்டியதில்லை.—உண்டா
யிய சங்கற்பமானது பாவனையையிட்டுவிட்டால் நா
சாவையாம்; இத்த பரிபூதிதைச்சங்கற்பத்தை இவ்விடத்
தில்லாத் அத்தமுதகச்சங்கற்பத்தினால் திடமானகுகை
மிகுந்து பரிசுத்தமானதனால் அத்தமானதைக்கெடுத்து
உன் தாந்திரானத்தில் நீ நிலையாயிருப்பாய்; உத்தி
யினிளவதைக்குருத்து பரிபூதிதைத்திற்கும், இதரி
யதே, பரிபூதிதைத்தியமாம்; அத்தநூனவிகற்பத்தி
னால் உத்திதைவையன்றி முன்பிலலாததனால் சகமுந்
ஆகையமுந் ஒத்திருக்கும். — அறிவிக்குமியும், தா
ய்வித்தத்தக்குக் களிம்பும், உபாவனா மிகுந்தும் கரும
விசேடம்களினால் நீங்கிப்போம்; அதைப்போல ஆத்
மாவும், அத்தநூனத்தைவையுத்து விசாரத்தா னீக்
கிக் கொள்வதற்குமென்பாம் கொண்ட சந்தேகத்தை
விட்டு ஆசாரியன் வல்லபான விசைக்கத்தால் நீ முய
ற்சிசெய்யாய்; கண்டேமென்று சொல்லப்பட்ட சக
லமுந்வினும்; குருவுஞ்சேனும், பரிபூதிதைசுமாம
கே திரித்தேதாம். — இப்பாவனையால் தந்தத் தானு
முனிசொல்லிய யானையுங்கெட்டு; அவ்விதத்தில் அவ்

இ-ம். சங்கற்பத்தினுற்பத்தி தாந்தையும், அத்த பரிபூதிதைசுமாய் விள
ங்கின வையுத்தையு மறிவித்ததாம்.

விடத்தில் அம்முனியை யானடைய, மனமகிழ்ச்சி
பாய்ப்பூசித்து என்னுடன் அத் துளிரின்மேலிருந்
தான், நாங்களிடுவரும் உண்மையான வடுககதை
களினால் விடப்புகுடர்களைப்போல இரவை எண்ண
நேரமாகத்தள்ளி அத்தாசூரனைப் பிரிந்து யான் கம்
பாந்தியை படைந்தேன், இவ்வுலகமானது அவன்
சொன்னகதையை பொக்கும். 91 —

தாசுரான்கதை முற்றிற்று.

க ஸ ன் க லை த்.

அ. வ. த. ர. னி. கை.

முன்கூறுதலிற் சித்தூவிலாசமான சங்கற்பமே சிவேஸ்வராசகங்க
ளாக விளங்குவதை நிரூபித்து, இவைகள் சித்தேயாமென்பதை யனு
பவமா யறிவிக்கு நிமித்தங் கசன்கூறுதலை நிரூபிக்கிறார்.

க. கணமுரிசை
யின்மிய வாபுளி
ன்விடய விச்சை
யைக் கருக்க
வேண்டுமெனல்

உ. விடயவிச்
சை சுடாத தே
னெனின்.

நட. சகத்திற்
றுன்பமின்றிச் ச
ஞ்சரிக்கு நெறி
யாதெனின்.

ச. இதுவும்தான்.

அளவில்லாதகாலத்தில் சொல்லப்பட்ட தூறுவருடமும் நொடிநேரமென்றாலும் போதாது ; இதைநெடிகாலமாகப் பார்த்து கெடாத மிகுந்த வாசையை பொருந்துவதென்ன, விடயங்களைச் சிந்தித்து விரிவதாகிய மனதின்சீச்சை பற்றில்லாமற் கெடுத்திருப்பாய்.— ஆசையிறந் தெத்தன் மையனாய் நின்றாயோ அத்தன்மையனாகவே நீ வாழக்கடவை : பூமியின் கண் அழகிய எல்லமணிகள் விரும்பாதிருந்தும் செருங்கிப்பாய்கின்ற நல்லொளியைப்போல, சத்தாமாத் திரமாக உண்டான வலகமும் பிரமத்தினிடத்தில் நன்றாகத்தோற்றும்.— ஆதலினால், பிரமத்தினிடத்தில் அகர்த்தாவென்றும் கர்த்தாவென்றும் பாவனைகளுண்டாம் ; ஆசையில்லாததினால் உண்டாகாத அகர்த்தாவாம் ; சன்னதானமாத் திரத்தினால் மேன்மையானகர்த்தாவாம் ; இந்த விரண்டையல்லாமல் ஆத்மாவில் வேறொன்று மடையாவாம். — அகர்த்தாவிலும் கர்த்தாவிலும் உனக் கிசைந்ததெதுவோ அதனிடமாயிருப்பாய் ; ப்ரசன்னமான அந்தவிரண்மெல்லாமல் தோன்றிவளராரின்ற மனதைவிடும்பி ஒப்பின்றித் திடமாயிருப்பாய். அகர்த்தாவாகவும் ஒப்

¶ இ-ம். இக்கதை திருஷ்டாந்தமாக ஆத்மதிருஷ்டியிற் சங்கற்பமுதலிய சுகமித்தபெயர் றறியவேண்டு மென்பதாம்.

§ இம், பிரம்பாதி உலனமானசகத்தை வேறுகக் கண்டிச்சிகக் கூடா
ததாம்.

இ. தேகோக
நீக்கிற் பயனியா
தெனின்.

சு. தேகோக
துன்ப மொ மெ
னல்.

எ. தேகோக
நீக்க வேண்
டுமெனல்.

அ. தேகோக
நீக்கு தந்
ருடாய மியாதெ
னின்.

சு. இ த ந் ரு
முன்று நிச்சய
ம்கூறல்.

இ. வாசனாத்தியா
கரியா தெனின்.

பில்லாறு நல்லகர்த்தாவாகவும் நின்றாலும் இதுவே நன்மையாம், துன்பமானது சற்றுமில்லை,† — நினைக்கப்பட்ட ஆகர்த்தாவாய் நான் சுகந்தினொழுங்கின்படி. நடக்கின்றேன், வேறான கருத்தில்லாமையால் ஆவ்வகத்தினில் வேறுபாடினே. என்னதென்றும், நீயென்றும், நானென்றும், செய்தேனென்றாஞ்செய்யவில்லைபென்றும், மதித்தபோதே துக்கமாம் ; சரிசுத்தை நானென்பவருமுண்டோ. — சரிசுத்தைநானே பென்று சொல்லில் இருபத்தொருநகரம் மதுவேயாம் ; வெவ்விவ வலியுண்ட மானும் உடலை நானென்று சொல்லவேண்டாம். சந்தேகமில்லாத நல்ல கேள்வியையுடைய சந்தைகள், நீசர் சகல மாமிசங்களையும் கைவசமாகப்பிடிப்பவராயினும், நாயினதுமா மிசுத்தை புரியார்கள் : ஆதுபோல, தேகநானென்று கருதுவார்களோ. — சரிசுமானது யாமென்றும் களங்கத்தினால் ஞானநிருஷ்ட. தெரியாததானும், சூழ்நிலிருந்து ஆக்களங்கத்தை தூரத்தன்னுவார்களாயின், பாகாச ஞானமானது கருத்தேமக மில்லா விடத்து விளங்கு நிலைமையோலப் பிரகாசிக்கும். இப்படிப்பட்ட நிருஷ்டமினால் மிகுந்த சுகமெழுந்திருத்தின் ஆழகுள்ள முத்திநீரமெளிதா யுண்டாம்.‡ — சுகலத்தினும் நான் கர்த்தாவல்ல, அவனென்பதும் இவனென்பதும் யானல்லெனென்று சிந்தித்து மனநிறிட்டுமுண்டாய் ஆகர்த்தாவாயிரு : அப்படி. மில்லையாயின், சுகலத்துக்குக்கர்த்தாவானே அளவில்லாத அப்பொருள்களும் நானென்று சிந்தித்துள்ளனவென்றும் மில்லாமல் உறுதியாயிருப்பாய். — அப்படி. யல்லாவிடும், இவ்விரண்டிலொன்று நானல்லயாம், வாக்குமனத்திரமாயிவ்வொன்றோயாம், இருந்த விப்பதங்களுள் உத்தமமாயிவ் உனதுபதத்தில் நீ யிருப்பாய். எகமெனவென்ற பரமபுத்தை தரிசித்தசந்தைக்கள்தன்னிபத்தி விருப்பார்கள். நெருங்கிய வாசனையோபந்தமாய் ; அவ்வாசனையோ பற்றாமையானோவாசனாய்.¶ — சத்தமுதலிய விடயங்களிப்பற்றி மனமொன்று தரித்தவாசனையோ முன்பு அலர்வாயும்படி. கெ

† இம். கர்த்தத்துவ வகர்த்தத்துவமென்னு பிரண்டி. வொன்றே இருக்கிறுன்பதின்மென்பதாம்.

‡ இம். பஞ்சபூதவிகாரமான பெளதிகத்தை யானென்பதே பவத்துன்பமா மென்ற நிந்தை நீக்கிற் சுயஞ் சித்துதமமென்பதாம்.

¶ இம். பாரொருமுறை விச்சகீரபரிபந்தமுள்ள சுகலவிடயமும் யானல்லவென்பதற்கு விலகலையோ தானென்றும், அவையாவும் தன்மையாய் விளங்குஞ் சுகலையோ தானென்றும், இவ்விரண்டு மின்றித் தன்மையாய் விளங்குதலென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட விற்றொன்றையுமும், தேகவாசனையை நீக்குதற்கு யுத்தியாமென்பதாம்.

கக. பிரம. ச
பாவமாய் விள
ங்குவ தெந்நன
மெனின்.

டுத்து மேலாகத் துக்கித்த சுந்தவாதனை யையும்பின்
விட்டுவிடுவாய். நன்மைபிரகாரிக்கின்ற அருளுந், சந்
தோஷமும், நட்பும், உதாசினமுமாயிவ இந்நான்கும்
மாசுந்நிருக்கின்ற குணங்களாக ஆதனஞ்ஞழிலை மன
திற்பற்றாமற்செய்வாய். 91 — உள்ளத்தின் கண்ணு
ள்ள செயல்களை முழுதுங்கெடுத்து, ஒட்டற்ற சின்
மாத்திரவாசனையுட்பிடித்துக்கொண்டு, மெல்லவவ்
விட்டத்திலந்தச் சிந்துவாசனையையும் அந்தக்காண
ங்களுடிகெடுத்து, தள்ளப்பட்டபாஷம் எந்தமுட
ந்நிமினான்கிணையோ அம்முபந்நினையுந்தள்ளி, தெ
ரிவானவறிவும் மனதும் தொழிலும் ஞானப்பிரகாச
மும் அந் ஞானந்தகாரமுமாயிவ சகலபர நீங்கி, —

கஉ. இதுமது.

வாசனாபுரமாயிவ இப்பொழுது சொல்லப்பட்ட
வினைகளும், இவைகளை வேற்றுவையாக பழகுநி
ன்ற விதாபாசனும் பிராணவாயுவின் சலனமும் எது
வும் காரணத்துடன்செய்து, ஆகாயத்தைப்போல
நித்பாயாயின், சகலமுந்தீர்த்தவுபசார்த்தனுய் எனவா
யினையோ உண்மையாக ஆதுவே நீயாம். — மனதி
னுள்ள சகல வாசனைகளையுங்கெடுத்து, உலகில் ஒரு
பற்றில்லாமல் அசைவற்ற நிலையினின்றவர்கள் குற்ற
மற்ற சிவன்முத்தாரவர்கள். ஆச்சிவன்முத்தர்களை
எண்ணுதற்கரிய உயர்வுள்ள சசாரவர்கள் ; சமாதி
யையும் கொள்ளுதற்கரிய அன்புத்தையும் சேர்ந்தா
லும் விட்டாலும் சிவன்முத்தர்களாம். 92 — மனதி
ன்கண் ஆவாவொன்றும் இல்லாமையால் குறிக்கப்ப
ட்டதொழில்களை செய்தாலும் விட்டாலும் வைகை
மான பாயோசன மொன்றுமில்லை ; ஒருமார்க்கமாய்
ஆமேககாலமாய் மனதொருவைப் படுகையால் வானு
கின்ற வாசனை நீங்கியமனதில் சாஸ்திரங்கனெல்லாம்
வேண்டாவாம். 93 — சுழலும் வாசனைக ணீங்கிய
மோன நிலைய மல்லாமல் பொருந்தாதற்குரிய வே
றொருகதியாவது கண்ணாவானதில்லையாம் ; ஆரியத்
தக்கதை யறிந்தவாயும் பொருந்திய பத்துத்திக்
கும் சுழன்று திருந்தினதாயும் பழையாயிவ சகத்

கரு. முத்திய
டைபவ குறுதி
யாதெனின்.

91 இ-ம். பிரமசுபாவமாய் பிரகாசிப்பதே பெந்தமுத்தியின் வாசனாத்தியா
கமென்பதாம்.

92 இ-ம். விருத்திஞானத்தினுள்ள வசுத்தவாசனையுந் சமாதிஞானத்தினுள்
ள சுத்தவாசனையுந்நிதர் உடன்த பிரமவாயிக்கியமான் அத்துவிதம் விளங்
குமென்பதாம்.

93 இ-ம். ஸ்வரூபதிரவ்யாயுற் சகலத்தினும் பற்றற்றதற்கு-டியும் உடன்த
தாயு மிருக்கின்றதே, சிவன்முத்தர்களுடைய விலக்கணமென்பதாம்.

94 இ-ம். மனமானது அனாதிவழிவாதலின், அதனுற் செய்யுந்நிலி விலக்
கின் பாயோசனாபாயோசனம் விதிக்குஞ் சாஸ்திரவாசனை வேண்டாவாம்.

கசு. மோகத்
தி னீக்க முரை
த்தல்.

கசு. பயக்கட
க்குஞ் சுளுவை
யும் பளுவையுங்
கூறல்.

கசு. சர்வம்பி
ரம மயமாய் வி
ளங்குதலாற் சக
லமு மின் றெ
னல்.

கசு. சமாதிய
னுபவ மு ரைத்
தல்.

உ. இதுவுமது.

தின நிச்சயமாயிருக்கின்ற தத்துவத்தைத் தெரிசித்த
வர்கள் சிலர், மற்றவர்கள் அவ்வுலகமயக்கத்திற் கெ
டுகின்றவர்கள். — சரீரத்தைப்பார்த்தல்லவா சுகத்தி
லுள்ளயாவரும் சஞ்சரிப்பதேயன்றி ஒன்றான வாந்
மானைப்பார்த்தல்ல, எவ்விடத்தும் பஞ்சபூதமே ய
ல்லாமல் தேவலோகத்திலும், பூலோகத்திலும், பா
தாளலோகத்திலும், தேமபுரம் ஆறாவது பூதம்கண்
டதில்லை; மோகத்தைவிடுவோமென்று திரமடைந்த
வர்கள் யாவையும் பற்றமாட்டார்கள். — அனுபவயுத்
தியில்லாத மூடர்களனைவர்க்கும் சநநமானது, பிரள
யகாலத்தில் வெப்பமான சமுத்திரமாம்; மயக்கமில்
லாத வனுபவ யுத்தியையுடையவர்களுக்கு முன்னி
ருக்கின்ற பசுவின்னொளம்படியாம்; துக்கமில்லாத ஞா
னவானுடையமனதில் தொடர்பற்ற விடயசுகம்பற்
றது; போகமில்லாத குறிஞ்சி நிலத்திலிருக்கு மிழி
வானபெண்கள் பரகாசிக்கின்ற பட்டணத்திலுள்ள
புருடர்களுக் தென்ன பிரயோசனமாம். — பிரமமா
கிய பரிசுத்த சமுத்திரத்தில் மலைகளியாவும் துளை
ளாம்; பிரமஞரியன்முன்பு சமுத்திரஞ்ஞமுந்த பூமி
யானது பேய்த்தேராம்; திரமுள்ள வில் வருத்தத்
தை பிரகஸ்பதிபெற்ற வரபுத்திரானு கசனென்னு
நாமத்தையுடையவன் முன்னேசொல்லினன்; அதை
புரீராமா? நீ கேட்பாய். † — கசமுனியானவர் மேலா
கிய சமாதியினின்றும் பிரிந்து ஒருபோது களிக்கி
ள மனதையுடையவன், பரவசனாக, தழுதழுத்தவச
னத்தையுடையவன், எதைச்செய்யவேன், திக்குகளிற்
பொருந்த எங்கேபோவேன், விடப்படுவதெது, கிரி
கிப்பதெது, மேலாகவளர்கின்ற பிரளயசமுத்திரத்
தைப்போல உலக மெவ்விடத்தும் எனது ஸ்வரூப
மே நிறைந்துருக்கின்றது. — சரீரத்தினது புறம்பி
லும், உள்ளிலும், திக்குகளிலும், ஆகாயத்திலும், பூ
மியிலும், எவ்விடத்திலும் எனது ஸ்வரூபமல்லாம
ல்வேறொன்றுமில்லை; எனது ஸ்வரூபமில்லாத விட
ங்களுமில்லை; எனது ஸ்வரூபத்தி லெல்லாதவைகளு
மில்லை; தானேவிளங்குகின்ற வஸ்துக்கள் வேறேயி
ல்லை; சச்சிதானந்தஸ்வரூபமே பரகாசிக்கின்றதென்
து கசமுனியெனனார். ‡ —

கசன்கதை முற்றிற்று.

† இ-ம், சீவன்முத்தர்க ளப்பியாசத்தையு மாரூடத்தையு மறிவித்ததாம்.

‡ இ-ம், சமாதியிலிருந்து சாக்ஷாத்காரமான மனதினும் பார்க்குமிடத்திற்ச
ர்வம் பிரமமயமாய் விளங்குகின்றதென்பதாம்.

திதிப்பிரகாணம்.

அவதாரிகை.

முன்கதைப்பிற் சர்வம் பிரமமயமாப் விளங்குமென்பதையறிவித்து, அவ் வனுபவம் வரும்பொழுட் டவ்வைந்துகதைகளின் சாரங்களைச் சுருக்கி, உபதேசப்பரகாரம் திதிப்பிரகாணஞ் சொல்லுகின்றார்.

க. அனுபவிக விலக்கண மிபா தெனின்.

பெறுதற்கரிய சாத்துவிதஞ்ஞானமான பிறப்பையுடையவர்கள், பூமியினிடத்து பிரமப்பரகாசமாக வாழ்வின்றது; ஆகாசத்திற் பரகாசிக்கின்ற பூரணச்சந்திரனைப்போப்பாகும். வருத்துவின்றதுபாத்தில் அவர்கள் வாடார்கள், இராத்திரிவந்தாலும் மறப்பானாவ

உ. இதுவுமது.

ர்னதாமரைமலர் சந்துங்குளியுமோ. — பரவருகமாயி தொழில்களையல்லாமல் வேறான செய்கைகளிற் பற்றார்கள்; அறிவாகிய சத்துக்களுடைய மார்க்கத்தில் நடப்பார்கள்; பூரணமாகநிறைந்து சலன்மற்ற மனதினால் மேன்மையாவார்கள்; நட்பு அருள்முத

ங. இதுவுமது.

லாகிய சற்குணங்களினூற் பரகாசிப்பார்கள். — இயல்பாகிய குணத்துகையுடையவர்கள், தாழ்வு உயர்வு என்னு பிரண்டையும் இச்சியாதவர்கள், சமத்துவமுடையவர்கள், சன்மார்க்கத்திற்செல்பவர்கள், தனதெல்லையைத் தாண்டாத சமுத்திரத்தையொத்தவர்கள், மோகமில்லாதவர்கள், சூரியனோட்போல நியதியையா

ச. அனுபவ முதிப்பதற்கப்பி யாசக்கூறல்.

முறாதவர்கள். 5 — சொன்னதற்க்கது துண்பாற்ற வர்குணத்தை, சுருங்கும்படியாகத் தள்ளத்தக்கது கொடியவர்களுடைய மார்க்கமென்னும் குற்றத்தை, உலக மெப்படிப்பட்டதென்று விசாரித்து நின்றுக்கத் தக்கது; யாமெப்படிப்பட்டவனென்று ஆசாரியார

டு. இதுவுமது.

லும் தனதறிவினாலும் திரவிசாரித்து தெனியத்தக்கது; — வருத்தப்படுவது ஆர்வாவையறிவின்றமார் க்கத்தில், மனதினால் நிரூபித்தஞ்செய்வது வியவகாரத் தில் அழைத்தமற்றதொழிலை, அடையத்தக்கது தீமை யற்ற நல்லோர்களிடத்திலுலுத்தல், புரிக்கத் தக்கது

க. இதுவுமது.

நானென்பதுண்டாடுன்ற அகத்தை, — நீக்கத்தக்கது நரம்பு என்பென்கின்றசரீரமயக்கம்; காணத்தக்கது சகலவாத்த கோடிகளுண் ணிறைந்திருக்கின்ற பிரமம் பச்சைப்பூவியினு லெழக்கத்தக்க இரத்ததையுடைய சூரியனிடத்திலும், பூமியிற் றள்ளத்தகாத கிருமியி னிடத்திலும், ஓரானொன்றே நிலையாயிருக்

எ. அனுசந்தானத்திற்குரிய

கும். 11 — தாமதஞ்ஞானமென்றும், இராசத குணமென்றும், சாத்துவிதஞ்ஞானமென்றும் பெயரையுடைய

5 இ-ம். ஸ்வானுபவமாய்ச் சஞ்சரிக்கும் விளக்கத்தைக்கூறினதென்பதாம், 11 இ-ம். பிரமாணசந்தானங்களின் சாரங்களைச் சுருக்கமாகக் கூறினதாம்.

கிட்டம்.]

சனகராசன்கதை.

க.க.௭

குணத்தை யறி
வித்தல்.

மூன்றுகுணங்களாகிய சநநமும் முயற்சியாலடையும்.
பரமசுகமான மோகத்தை சாத்திகத்தொழிலானது
செய்விக்கும். உத்தமமான ஸ்ரீராமா வென்றுசொல்
லி, திரும்பவும் வசிட்டர் சொல்லுவார். †—

திதிப்பிரகாரண முற்றிற்று.

உபசாந்தப்பிரகாரணத்தில்

சனகராசன் கதை.

அ வ த ர ி ன க .

முற்பிரகாரணத்திற் சித்துவிலாசமே சுகமென விளங்கு மென்பதை
நன்றாயுணர்த்தி, அச்சித்தே சுகமாகவிளங்குதலா லச்சுக மெப்போது
மின்றெனத் தெரிவிக்குமித்த மொன்பது கதைகளானிறைந்த உப
சாந்தப்பிரகாரணங் கூறத்தொடங்கி மனவுபசமனூர்த்தஞ் சனகராசன்
கதையை நிரூபிக்கிறார்.

க. சர்வம்பிர
மமய மென்ப
தைப்போதித்து
அச்சர்வந் திரிகு
ணத்தமகமென்று
ரைத்தல்.

தேவகுருவின் புத்திரனாகிய கசமுனி சொல்லிய
பரகாரமே இச் சுகங்களனைத்தும் ஆத்மஞான ஸ்வ
ரூபமாம் ; சநநமரண மென்னும் மாயையானது, இ
ராசததாமதமென்னும் குணங்களை பொருந்திய புரு
டர்கள் தரிக்கத்தக்கதாய் தூண்கள் தாங்குகின்ற ம
ண்டபத்தைப்போல நிலையாயிருக்கும் ; திரமான சா
த்துவித குணத்தையுடைய உன்னையொத்தவர்கள்,
பிறவியச்சநீங்கியிருப்பார்கள்.— குறைவற்ற சாத்து
வித குணத்தையுடையவர்கள், சருமத்தையுரிக்கின்
ற சர்ப்பத்தைப்போல மாயாபாசத்தினின்று நீங்கு
வார்கள் ; சமஸ்தமும்பிரமம் நாழமந்தப் பிரமமே
பென்றுசிந்தித்துயாமும் வேறுசுகலசுகங்களையும்வே
றென்கின்ற மயக்கத்தைக்கெடுப்பாய் ; காரணமான
பிரமஞானத்தில் உண்டாகின்றனவாகிய கற்பனைகளி
யாவும், சமுத்திரத்தி லுண்டாகிய திரையைப்போல
உண்மைபாகவிலை — தூன்பமுமில்லை, இன்பமு மி
ல்லை, சநநமுமில்லை ; சநநமரணமென்னுஞ் சுழலிற்
சுழல்பவர்களுமில்லை, ஒன்றென்று எப்போது மிரு
க்கின்றவஸ்துவே யிருக்கின்றது. வியசனப்படவேண்
டுவதில்லை, அனுபவயுத்திபொருந்தும்படி, வருபவை
களையும் போனவகையையும் சிந்திக்காதே, இராக

உ. பிரமத்தி
லெதார்த்தமாய்
ச்சர்வ மு மி ன்
றெனல்.

ந. பிரமமே
யுண்டென்றறிந்
துவேறுண்டெ
ன்பதைச் சத்து
வகுணத்தாற்கெ
டுப்பாயெனல்.

† இ.ம். பவமாய் விளங்குங்குணங்களை நீக்கிச் சிவமாயிருக்குங் குணத்தை
யறிவித்ததாம்.

சு. பிரமமாய்
நின்றுயானென
தென்கின்ற து
ன்பத்தைக் கெடு
க்கவேண்டு மெ
னல்.

ரு. பிரமானுப
வமுதிக்கும் பக்
குவமறி வித்தல்.

சு. பாவந்திர்
ப்பதற் கிரண்டு
மார் க்க முண்
டெனல்.

எ. சத்மர்க்
க மிரண்டிற் சு
ருவென் பதையு
ம் பரு வென்ப
தையும் பருத்த
க்கூறல்.

அ. ஞானஞ்ச
ருவி லுதித்தற்
குத் திருஷ்டார்
த மறி வி க் க த்
தொடக்குதல்.

த்துவேஷமென்னுந் துவிதங்க ளொன்றுமில்லாத
மேன்மைபாகிய சாத்துவிதகுணத்துடன் ஏகனய்து
க்கங்களினைத்தையும் நீக்கிநிற்பாய். — சர்வத்திர சம
மாய் ஆத்யஞான ஸ்வரூபத்தில் நிச்சயமுடையவனா
ய் திடஞானமுள்ளவனாய் உபசாந்தனாய் பொருந்தி
னமனதையுடைய மெளனியாகி, இரத்தினத்தைப்
போலத் தெளிவையடைந்து, துன்பங்களி யாவை
யும்விடுவாய்; நிரூபமானது பொருந்ததொழில்சு
ளைத்திலும் இச்சையில்லாமல்செய்வாய், எனதென்
றுகொள்ளுதலும் விடுதலும் இவ்விரண்டு மில்லாம
ல்துயரனைத்தையும், ஸ்ரீராமா? நீ கெடுப்பாய். † —

மேற் சநநமில்லாத அந்தமான சநநத்தில் ஆத்ம
ஞானமானது எளிதிலுதயமாம்; ப்ரகாசத்தையுடைய
வெண்முத்துகள், உத்தமமான மூங்கில்ல்லாமல்
உண் டா வ து ண் டோ . பிறந்தவர்களி
ல் மேன்மைபுள்ளவர்களாகியும், நன்மையுள்ளவர்களாக
ளாகியும். அன்புள்ளவர்களாகியும், தெளிந்தவர்களாக
ளாகியும், நித்தியமான சீவன்முத்தர்களாகியும் ஆத்ம
ஞானிகளாகியுமிருக்கின்ற குணங்கள் அம் முடிவான
பிறப் புள்ளவர்களைச்சேரும். — மிருதுவானநடையு
ள்ள அச்சத்துக்களை சகமனைத்தும் விரும்புகின்றகு
ணமானது, கானகத்தில் ஒருகொத்தில் வேணுவின
ம்செய்த பிள்ளாங்குழலின திராகத்தினால் களிக்கி
ன்ற பசுவின் கூட்டம்போலும், இக்குணமானது சுக
லகுக்கும் பொதுவாக சொல்லியதாம். இக்குணங்க
ளிற் மனிமையாக எழுவகைப்பிறப்பையுங் கெடுப்
பவர்களுக்கு மோகநமாரக்கமிரண்டு; அம்மார்க்கஞ்
சொல்லக்கேளும். — ஆசாரிய ரூபதேசவாக்கியங்
கள் தவறாம லப்பியாசஞ்செய்யில், மெல்லமெல்ல
மயக்கம்விட்டு ஆசாரிய ரனுக்கிரகஞ்செய்த சென்
மத்திலாவது அதற்கடுத்த சில சநநங்களிலாவது
விடானதுண்டாம் களங்கமற்ற விற்பன்னமானது
கொஞ்சமுண்டாகிய மனதினால் தான் மனனஞ் செ
ய்வதினால் ஆகாயக்கணியானது விழுவதைப்போல,
உண்மைஞான மெளிதிற்கிடைக்கும். ‡ — இந்த
விரண்டிமார்க்கத்தில் ஆகாயக்கணியைப்போல தத்
துவஞானமானது பொருந்தியகுணத்தை, நல்லவுதா
ரத்தையுடைய இராமா? முன்னடந்த வெள்ளுகதை
யினுள்ளான் சொல்லமனந்திருந்துமபடி கேள், சுகத்தில்

† இ-ம், சர்வம்பிரமமயமாய் விளக்குவதேயன்றி வேறன் றென்பதாம்.

‡ இ-ம், ஆசிரியர்வாக்கியப்படி யனுசந்தித்தலும், அவ்வாக்கியத்திற் சுயவிற்ப
பத்தியுண்டா யனுசந்தித்தலுமாகிய விரண்டையு மறிவித்ததாம்.

க. சனகராச
ன்பக்குவ மறிவி
த்தல்.

கடு. இருக்கு
வேத மகாவாக்கி
யார்த்த நிருப
ணம்.

கச. எசர்வே
த சர்மவேத ம
காவாக்கிபார்த்த
நிருபணம்.

கஉ. அதர்வ
ணவேத மகாவா
க்கிபார்த்த நிரு
பணஞ்செய்தி
வைகளைத் தவிர
வேறுபவங் கூ
டாதெனல்.

கங. நிராசை
யுள்ளவர்க் கிவ்வ
னுபவக் கிடைந்
ருமேயன்றி யஃ
தில்லாத வர்க்கி
ன்றெனல்.

சத்துருவினால் ஆபத்தென்ப தொன்றுமில்லாதவன், உதாரத்தை யுடையவன், செல்வத்தில் மிகுந்தவன், பொறுமையில்லாத விதேகமென்னும் பூமியை ஆர சாட்சிசெய்பவன், சனகனென்னும் பெயரையுடைய விராசராசன், —சற்குணத்தில் சமுத்திரத்துக்கொ ப்பானவன், விஷ்ணுலைப்போல பூமியை இரட் கிக்கின்ற குணத்தையுடையவன், எல்லகுணங்களைச் செய்கின்ற வசந்தகாலத்தில், வாசனையுள்ள புட்ப ங்கணிமைந்த சிங்காரவனத்தில் சந்தேகாஷத்துடன் போய், தனக்குரிய மந்திரமுதலிய சேனைகள் வெளி யினிற்க தனித்துச் சஞ்சரிக்கின்ற சமயத்தில், சித் துக்குரித்தான மனதையுடைய சித்தர்குழாங்கன் பாடுங் கீதங்களை காதல்கேட்டான் ; — வாசனை மைந்த மலையி லேருப்பவர்கள், நேத்திரவிடயத்திற் பொருந்தாத சித்தர்கணங்கள் தங்களுனுபவத்தைப் பேசாரின்ற கீதையை நீதிதணிமைந்த சனகராசன் கேட்டவண்ணமே யாஞ்சொல்ல, ஸ்ரீராமா ? நீ மன திற்றிப்பாய். ஞாதாவும் திரிஸ்யமும் கூடுங்கூட்ட த்திலுண்டாகின்ற ஞானசுகமானது, பிரிவுபடாத ஆத்மஞானத்தி லுண்டானதாம் ; அவ் வாத்மஞான சுகத்தை, விரும்பவேண்டுமென் றெரு சித்தர் சொ ன்னர். — காண்பனவும் ஞானமும் வாசனையோடு நீங் கச்செய்து, உயர்வான பார்வைக்கு முதற்பிரகாசமா கிய ஆவ் வாத்மஸ்வரூபத்தை தியானஞ் செய்வோ மென் றெருசித்தரும், நிலையானகுணமுடைய சத் தசத்தென்னும் இரண்டினிவான விபாபகந்தை ய டைந்து முடிவில்லாததாய் மாட்சிமையான ப்ரகாச ங்களுக்கெல்லாம் ப்ரகாசஞ் செய்விப்பதாகிய வாத் மஞானஸ்வரூபத்தை சிந்திப்போமென் றெரு சித் தர்சொன்னார். — நானுனென்று சகல வாத்மாக்களி டத்துமிருந்து சதாகாலமுஞ் சொல்லுவதாய் ப்ரகா சமாக விளங்குகின்ற ஆத்மஞானமாகிய வஸ்துவை சிந்திப்போமென் றெரு சித்தர்சொன்னார். விளங்கா நின்ற தனதுளத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் தெய்வத் தைவிட்டு வேறுநெய்வந்தேடுதல், கையிலிருக் குங் கவஸ்துவாத்மினத்தையெறிந்து சங்குமணிகே டிகின்ற ஆசையை யொத்திருக்கும். — முடிவில்லாத வாகையென்கின்ற விடவல்லியின் காட்டையெறித்து மிகுந்த விச்சைகளியாவையும் கெடுத்தவர்களுக் கல் லவா இவ் வாத்மவிலாபமானது கிடைக்கும் ; தீமை யான வஸ்துக்களனைத்திலும் முன்னும்பின்னு மின்ப

† இ-ம். மகான்களனுபவஞ் சனகனுக்குச்சிவணமாயிற் றென்பதாம்.

கச. மனதுவி
டபசுகத்தை நீக்
கிப் பிரம சுகத்
தையடைய வே
ண்டுமெனல்.

கரு. அவ்வனு
பவம்விளங்கு நி
மித்தம் விசாரத்
திற் காரம் பித்
தல்.

கச. லோகா
சார ஸுடனம்.

கச. ஆயுள் தா
டனம்.

மில்லாம விருக்கின்ற குற்றத்தைப் பார்த்திருந்து
திரும்பாத பாவனையினால் பந்தப்படுபவர்கள் கரு
தையேயல்லாமல் வேறொன்றாமல் — எழும்பிடு
மும்பிச் சீரூகின்ற இந்நிரியமென்னுஞ் சர்ப்பங்களை
மனதுவிடத்தில் உறுதியானவிகைமென்னுந் தன்
டினால் தேவேந்திரன் வச்சிராயுதத்தைக் கொண்
டமலைகளைப் புடைப்பதுபோல, கெடும்படியாகவாடி
வேண்டும். உபசாரத்தினால் சமபாவத்தை யடை
ந்து துன்பமில்லாதமனமானது, முழுதுஞ் சுகமாக
மான தனதாழ்மஸ்வரூபஸ்திதியைப் பெறும் ; இஃ
வேமோகத்தென்து பலசித்தர்சொன்னார்கள். — இ
ளிவுடைய சித்தர்குழாய்கள் விளங்கமாகப்பெரிய
னுபவார்த்தங்களை தெளிவாகக்கேட்டு, செருக்குகி
றகொடியகோபமுள்ள கருடனது சத்தத்தைக் கே
டசர்ப்பத்தைப்போல சன்காசன் கலக்கமுற்று, (
விரிச்சிபொருந்தியசிங்காசனத்திலிருந்து கனகரன்
மனைக்குவந்து, மந்திரிமூதலிய யாவர்க்கு முந்தா
கொடுத்து, தனது வீட்டிம்புகுந்து குளிர்ந்த சன்
ச்சார்த்தினுஞ்செய்த மேலுப்பரிகையில் தனியானுயி
ந்து முன் பிரவணமான அருத்தத்தை மிகவும் விச
ரிக்கக்கொடும்பினான். — பறக்கின்ற பகழிகளிட
றகைப்போல சதாசாலமுந் பதைத்தலைந்து நிகி
ன்ற சகத்தினடைபையப்பார்த்து வாய்விட்டபூ
சொல்லத்தொடங்கினான். மிகவுரைந்து அவத்
களிற் சமுன்ன சஞ்சலப்படு மிச் சகத்தினிடத்தி
நான் ஆதிகரிக்குமயக்கத்தினால் பெருங்கல்வின ம
தியிலுற்ற பொடிக்கங்களைப்போல, அந்தோ ! சுழ
றுவருந்தினேன். — ஒருகாலமு முடியாமலிருக்கின்
காலத்ததுவமான இகனிடத்தில் எண்ணிக்கையு
ள எனதாயுளென்னு துறுவருடமானது, ஒருசந்த
நேரமுமில்லை ; இத்தவாயுளை மிகவும் பெரிதாகநிர்
மித்து வலிமைபுள்ள வாகையினிடத்தில் விழுந்த
யான் நளர்ச்சியடைவதென்ன, தூலபுத்திரினை
ட்ட என்னைப்போல இழிவுள்ளவர்களார், ஒழுங்கி

1 இ-ம். மிடகாமபுண்ணிய பரிபாகத்தினால் சித்தசத்தியும், அச்சித்தச
யாற் சாதனசதுஷ்டயமுந், அச்சாதன சதுஷ்டயத்தால் முத்தியை யடை
தற் கதிதிவரமுமுண்டா யோகாந்தனயிருக்குஞ் சமயத்தி லாதிவாக சரி
னசித்தர்களு சாலிக்கொண்டிருந்த மகாவாக்யபார்த்தங்க ளாலுக்குச்சிவ
மாய் அதனுண்மனை நித்தியாகனஞ் சயாதிசாக்ஷாத்கார முண்டாகும் பெ
ட்டா தமவிசாரத்தை வறிவே குருவாய் நின்றவணர்த்தியதாம்.

2 இ-ம். ஆத்மாநாடி விசாரனைசெய்யத் தொடங்கினதாம்.

கஅ. இராச
போகதூடணம்.

லாத ஆயுளை கனமாக கூறத்தக்கதோ சீ, சீ, — அ
ளவில்லாத அண்டங்களில் நானாளுகின்ற பூமியை
ப்பார்க்கு மனவில் அனுவளவுமில்லை ; துன்பம்
பொருந்தாநின்ற இச் சகத்தை பெரியதாக விரும்பி,
நிற்கின்றதே யாச்சரியமாச்சரியம், இமைப்பில் இனி
மையாகியும். உதாரமாகியும், செய்யப்படாததாகி
யுமிருக்கின்ற பொரு ளிதுவென்று சொல்லும்படி
யான பழமையாகியசகத்தில், ஒருவன் துவை யாவது
கண்டிலன் ; இத்தொடர்பாகியதன்மை என்னவதி
சயம். — மேலானவர்களுக்கு மேலாயிருப்பவர்க
ளும் தினங்களினால் கீழ்ப்பட்டவர்களுக்கும் கீழா
வார்கள், இப்படி நிலையில்லாத செல்வத்தை உறுதி
யாக நினைக்கின்றமனமே ? இன்னினைப் பென்னகா
ரணம். நீங்காத மகாபோகங்களும், மகான்களும், சுந்
தத்தோடும் உண்டாகியுண்டாகி முற்காலம் சஞ்சல
முற்றிற்றந்தார்கள் ; இப்பொழுது இவ்விதத்திலுள்ள
வஸ்துக்களைத்தெரிவதும் நிச்சயமென்ன. — பூலோக

கக. போகதூ
டணம்.

உ௦. பிரமன்
முதலியோர் பெ
ருஞ்செல்வதூட
ணம்.

மும், அதையாளு மரசர்களும், அவரது செல்வங்க
ளும், நசித்தவைகள் துட்பமான மணலுக் கொப்பா
ரும் ; தெய்வலோகமும், அதற் கரசராகிய தேவேந்
திரர்களும், அவரது செல்வங்களும், மரித்தவைகள்
ஆகாயத்தின் மீன்களையொத்திருக்கும் ; எண்ணிக்
கையுள்ளசகங்களும், பிரமர்களும், அண்டங்
களும், சிவகோடிகளும், நசித்தவளவில்லை ; வருத்தமனமே ?
பார்க்கப்பட்டவைகளெங்கே, உனது வாழ்க்கையி
னது நிலையெங்கே. — ஒர்பொருளாகச் செல்லாதமா
யையென்னும் இருண்டவிராத்திரியில், தேககாரம
யக்கமென்னுங்கொடிய நீண்டசொப்பனமாகிய மித்
தையில் ஆசையற்பம்வைத்தேனாயின் கற்காத கீழ்
மகனானேன், சீ, சீ, யானெப்போதும் காண்கின்றகா
லங்களனைத்தும் நசித்தேபோகும், நசியாமலொன்று
வது நன்மைபொருந்திய வழகுள்ள காலத்தைப்பா
ர்த்திலேன். — மத்தியிலாவது, அந்தத்திலாவது, ஆ
தியிலாவது, நன்மையாகிய வஸ்துக்களொன்றுவது,
பூமியிலில்லை ; உண்டான வஸ்துக்களியாவுநாசமெ
ன்னுமலத்தினால் பூசப்பட்டதல்லவா, தினங்கடோ
றும் கடுமையான பாவவிருத்திகளையும் நார்கடோ
றும் வருத்துகின்றதுன்பங்களையும், நார்கடோறும்
ஒர்வரம்பின்றிய தீமைகளையும், மூடர்கள் சரீரடன

உக. காலதூ
டணம்.

உஉ. தனதூ
டணம்.

த்தாற்செய்கின்றார்கள். — பாலப்பருவனாய் அஞ்ஞா
னத்திலமுந் துவான் ; நல்லவெவ்வனப்பருவனாய்ஸ்தி
ரீகளால் மிகவும்வருத்தப்படுவான் ; மூப்புப்பருவமு
டையவனாய் சம்சாரத்தினால் தளர்ந்து மரணமடை

உக. புறப்பொ
ருளை நியதினை
ந்திதற் காதா
மான புறம்பியு

ள்ளதேகத்தைநி
யதிசெய்வான்.
அதன் பருவங் க
ளைத் தாடித்தல்.

உசு. அறன்
பொருளினிபத்
தை நோக்கியா
வையுந் துற்றமு
ள்ள வஸ்துக்க
ளெனத் தள்ளு
தல்.

உடு. மனமே
சுகதுக்கமா மெ
ன்பதை விசாரி
த்தல்.

உசு. மாயாகா
ரண மனதேயா
மென்பதை மன்
ஸித்தல்.

உஎ. மனதை
நிதித்திந் தா
ணிப்படுத்தல்.

உஅ. மனதை
படக்குங்காரண
ந்தெரித்தல்.

வான் ; மேலிவன் எந்தக்காலத்தில் என்னசுத்திருத்தி
யத்தைச்செய்வான் ; மாயையினடன மிருந்தவிதமெ
ன்ன, சுகங்களனைத்து நடனசபையாகவும், இந்நிரி
யம் பலவாத்தியங்களாகவும், மனப்பசாசம் நடனஞ்
செய்யும். — சுத்தினதுகிரகின்பேல் அசுத்தி வீற்றி
ருக்கும், சுகத்திலெப்பொழுதும் தெளிந்த நல்ல தரு
மத்தின்முடியில் சுகாகாலமும் பொல்லாங்கு வாழ்ந்
துகொண்டிருக்கும் ; இகழ்ச்சியற்றவிற்பத்தினதுகி
ரகின்பேல் துக்கங்களிருக்குமேயானால், இக்குறிப்பு
ள்ள எளக்கு கொள்ளத்தகுதியான குற்றமற்றவ
ஸ்துவென — கண் விழிக்கின்றதும், மூடுகின்றதும்,
சுகத்தினுற்பத்தி லயமாகப்பெற்ற மேலான பிரமாதி
கருண்டா யிருக்கின்றதால் நிந்திக்கப்படாத அத்த
ன்மைபுள்ளவர்கள் முன்பு, என்னை யொத்தவர்கள்
என்னவென்று சொல்லப்படுவார்கள் ; இழிவுசொல்
லுதற்கரிதாயிருக்கின்ற அதிசயமான சம்பத்துகளும்
மனதுவருந்தினால் அபத்துகளாம், நீக்குதற்கரிய
அதிசயமானவாபத்துகளும், மனதுவிரும்பினால் சம்
பத்தாகும். — வெப்பமுள்ள சம்சாரவாழ்க்கையால்
லவா துன்பங்களைத்திற்கும் உற்பத்திச்சகானமாய்
சொல்லப்படுகின்றது ; ஆம்மா ! இத்தத்தத்தத்தினி
த்தில் முழுதுகின்ற விரிசுக்கு இன்பமுண்டான
தெப்படி, அஞ்ஞானமாகிய சம்சாரமென்கின்ற விரு
ஷமானது கிளைபத்திரபுட்பக் காப கனிகளாலும் அ
ளவில்லாமல் வளரும்படியாக இந்த மயக்கஞ் செய்கி
ன்ற மனமே வேராகும் ; இம்மனதுதான் சங்கற்ப
மென்று சொல்லப்படும். — சங்கற்ப நாசத்தினால்
ஞவாய் மனோநாசமவையெனும் ; கேடுற்ற வேரான
மனமானதிறத்தால் பிறப்பிறப்பென்கின்ற விருஷமு
நாசமாகும் ; இவ்விடத்தில் ஆத்மரத்தினமான வெ
ண்ணைத் திருகின்றசோரனைப் பார்த்தேன், பார்த்
தேன், இவனுமனது மனமாம், வளராரின்ற இந்
தமனநினால் வெறுகாலந்துன்பப்பட்டேன், இப்போ
துகெடுப்பிப்பேன் — இவ்வளவுகாலம் மனமென்கி
ன்றமுத்தைச் சிகிச்சையென்றால் தமர்செய்கிலன்,
இப்போது சிகிச்சையென்று பொருந்திய வனுபல
மென்னுஞ் சுகத்தினை அழகாகக் கோணைசெய்
துதரிப்பன், சுகலமுமுணர்ந்த சித்தர்களான வாசா
ரியாரால் யாவையுந்தெரிந்தேன் ; சுத்தமான பிரமா
நந்தத்தைத் தெரிவிக்கின்றதுகேடாதமாகிய ப்ரகாச
த்தையடைந்தேன் ; மெதுவாக இவனென்னும் நா
னென்னும் இவ்விடத்தினையெனென்னதென்ன மச
த்தியத்தை மனதிற்கெடுத்தேன் ; திருப்படித் தே

உக. சுகபோ
தந் தான யிருந்
தின் சமாதி ய
டைதல்.

ந.ஓ. சமாதியி
ந் சுகம் பெற்று
ச் சுகத்தில் வெ
ளிப்படல்.

ந.க. சாக்ஷா
ந் சுகரவஸுபவ வி
லாசன்குறல்.

ந.உ. சுகசா
ந் சுகரவஸுபவ வி
லாசன்குறல்.

ந.ந. சனக ர
வஸுபவஸுபவம்
வருவ தாந்ம வி
சாரத்தா லன்றி
யேனைய வற்றத்
கூடாதெனல்.

தேன், — என தாந்மஞானத்தைப் பேதஞ்செய்யும
னமென்கின்ற பெரிதானசக்தியுடைய மிகுந்தபலத்
தினால் பிளந்துவெற்றியடைந்தேன்; என்னைவாதனை
செய்த துன்பங்களைத்தையும் போக்கினேன்; உப
சார்த வாழ்வையடைந்தேன்; இப்படிசாதிக்கப்பட்ட
டவிலேவெஞ்ஞானமே உன்னைத்தொழுதேனென்று, ச
னகராசனானவன் என்னைக்கெடுத்த மனோசஞ்சலங்க
ளனைத்தையும் கெடுத்து தானே சித்திரப்பதுமை
யையப்போலச் சமாதியிலிருந்தான். — மெளனமாய்ச்
சித்திரத்தைப்போல வெஞ்ஞானஞ்சமாதியி லிருந்து,
சனகராசன் பாசமானமனைத திரும்பாத நல்ல வெ
சார்தமுள்ள பூரணமனத்தினால் சுகத்தினாலுணர்த்தை
பொருந்திப் பார்த்தான், முயற்சியாற் செய்யப்பட்
ட பொருளியாத, கைவசமாகத்தக்க பொருளியா
து, சூற்றமுள்ள கற்பனையாத, குறிக்கும்போ
தெனக்கி யாவுஞ் சடாவஞ்ஞானமாம். — பரிசுத்தமாய்
ஆத்மஞான ஸ்வரூபமாகிய எனதுஸ்வரூபத்தை யல்
லாமல் வேறுபொருள் தோற்றக்கண்டிலன், நான்
வாசாதவஸ்துக்களைவிடும்போன், வாசாநின்ற வஸ்து
க்களியாவையுமெனுகுகேன், சதாசுகாலமும் துண்ணி
லையிலிருக்கின்ற என தாந்மஞானஸ்வரூபத்தில் திர
மாயிருப்பேன், சொன்னபடி யெது வருவின்றதோ
அது வரக்கூடா தென்னுமொல்லி பிரமாநந்தத்தி
ன்முழுது சனகராச னெருமைப் பட்டான். —

ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கின்ற பாகாசத்தை யுடைய
ஞரியன் தினங்களை இச்சாவெத்தனமில்லாம னைப்ப
டுக்கின்றதுபோல, அடிக்கடிவந்து தானேயுண்டாகி
யுகிருத்தியங்களை பற்றில்லாமற் செய்வோ மென்று
சனகராசன் சித்திந்து, நிலையே நேயமாகவருகின்ற
எதிர்காலத்தையும், இறந்தகாலத்தையும், அற்பமா
கிலுஞ் சித்திக்காமல், அனமுள்ள வர்த்தமான காலத்
தின்னொழிவில் ஒருமிட்டிருந்தில் நகைத்தலோடு
சஞ்சரிக்கத்தொடங்கினான். — சித்தர்களைஞ்சொல்
லப்பட்ட, ஆத்ம விசாரணையினால் சனகராசனான
வர் அடையத்தக்க வாந்மலபத்தை அடைந்ததே
யல்லாமல், உபசார்தமுள்ளவனான வேறொன்றினால்
வந்ததுன்று. தாமரைக்கண்ணனையுடைய பூரீராமர்? சூ
ற்றாற்றதாவிடும் அழகாடிபு மிகுக்கின்ற தனதாந்ம
விசாரணையினால் பரமபதத்தை யடைவதே யன்றி,
ஆசாரியரில்லாத சனச்செய்யுக்கிரியையால் ஆத்ம

¶ இ-ம், சனகராசனாக மாபாசியார் வாக்கியங்களைக்கேட்டுச் சனகராசனென
பற்ற ஸ்வரூபவத்தாற் சர்வம் பிரமமாயா மென்பதை யுணர்ந்ததுவாக லிளல்
இனதென்பதாம்.

கௌசு

புண்ணியபாவனன்கதை.

[ஞானவா

ந.சு. திட்கா
மகன்மம்வேண்
டுமெனல்.

ந.ந. அந்நிட்
காமத்தா லுண்
டாயின் விசார
ணையின் பலனைக்
கூறல்.

ந.சு. அவ் வி
சாரணையால் அ
கங்காரநீங்கிஞா
னமுதிக்கு மெ
னல்.

ஞானஸ்வரூபத்தை யடையலாகுமோ. — ஆத்மாவு
க்குப் புறம்பான பதப்பிராப்திகளைவிரும்பி முயற்சி
க்கின்ற தருமத்தை பூமியின் சுண்ணுள்ளவர்கள்,
விசேடமான சுகபோதமானது மிகவு முண்டாகவே
ண்டுமென்று முன்புசெய்தா லாத்மலாபமாம், அச்ச
மாகியவாபத்துக்கள் விளைகின்றபூமியாயிருந்து ஞான
பசமுத்திரமாய் பவமான விஷ்ணுசுஷங்களுக்கு வி
தையாயிருக்கின்ற அஞ்ஞானத்தைக் கெடுக்கவே
ண்டும். — பரகாசிக்கின்ற சிந்தாமணியாகிய இருக
யமென்னும்பொட்டியில் இருக்கின்ற ஞானமானது,
சுலக்கமில்லாத ஞானிகளுக்கு, சிந்திக்கப்பட்ட பொ
ருள்களைகற்பகவிரூசுஷத்தைப்போல சூசுணத்திற்கொ
டுக்கும், பரகாசிக்கின்ற ஆத்மவிசாரணையைப் பெற்
று அறியாமலெகட்டு சுகபோத முதயமானவர்களை,
பரகாசிக்கின்ற வச்சிரகவசந்தரித்தவர்களை பாணங்க
ளைப்போல, இராகத்துவேடமுதலிய விகற்பப் தாக்
காது. — பிரமஞரியனைமறைத்து களங்கமாயறிவி
ன்றிமதர்த்து விரிந்து திருமட விரமகி யிருக்கின்ற
அகம்பாவமென்னு மேகமானது, ஞானமென்னுஞ்
சண்டமாருத்தினால் சின்னாயின்னமாகும், மேன்
மையான பரமபதத்தைவிரும்பினால் தனது மனதின்
கண்ணுள்ளவிச்சையை முன்னங்கெடுக்கவேண்டும் ;
பலமானபூமியை முந்தினதாகவுழுகல்லவா விளையா
கின்ற தானியலாபத்தை யடைகின்றார்கள். †—

சனகராசன்கதை முற்றிற்று.

புண்ணியபாவனன்கதை.

அவதாரிகை.

முன்கதையிற் கிதானந்தாகாமே பாஷாபெண்டாவனாலெளிதற் றி
த்தோபசாந்தியைக்கூறி, இவ்வனாவால் கொஞ்சம் வறுத்தத்திலும்
வருமென்பதையறிவிக்கு நிமித்தஞ் சமநந்தரங்களைப் போதித்தவத
னாலனாமுதித்த புண்ணியபாவனன்கதையை நிரூபிக்கிறார்.

க. இப்பிசமா
னுபவமாயாநாச
த்துதிக்கு மெ
னல்.

உ. மாயா நாச
பாயக் கூறல்.

மோகமென்னும் வற்சனூபிக்கொடியானது உண்
டாகி வளர்த்தற்குக்காரணமாயும், துக்கமென்னுஞ்
சர்ப்பமானது தனித்திருந் தாசாகுகி செய்வதற்கொ
ப்பற்ற விடமான தேவாநிகளை நானென்று பார்த்து
மஞ்ஞானமானது ஒன்றானவாத்மஞான முதயமாஸு
ல்லுசிக்கும். — இந்தவுலகம் அசுத்தென்பதை எப்
பொழுதும்கண்டு நீக்கி துண்மையாகப் பார்க்கின்ற

† இ-ம். ஞானமுத்திக்குக் கிரமங்களை முறையேயுணர்த்தியதாம்.

க. முயற்சி
யார் பேசுகிற
வழி நீக்கித்
மதரிசன முண்
டாமெனல்.

சு. விருப்புலெ
றுப்பில் பேசுநீ
ய்க்குய சைவந்நி
ருக்குமெனல்.

ரு. அச்சுமி
ருக்கு யின் கு
ண முணர்ந்தல்.

சு. விருப்புலெ
றுப் பறுப்படி
வாசனத் தியாக
ம் வா வேண்டி
மெனல்.

சு. வாசனநா
சு அபாயங்குறல்

அ. பின்னும்
வாசனையேக்க
வேண்டி வைப்
புதுத்திக் கூறல்.

வர்கள், சனகராசனைப்போல சூட்சுமவறிவினால் தனி
மைபானபரமார்த்தத்தை பருவகாலத்திலுறிவார்கள்.
ஆஃதன்றி, திரவியங்களினாலும், மானிடர்களினாலு
ம், கிரியைகளினாலும், வானவர்களினாலும், வரமாத்
டாஹு. — பிறப்பிற் பயந்தவர்களுக்கு தங்கள்முய
ற்சியேயகதியாம்; இவ்விடத்தினாலேயும் இவனானே
ன்கின்ற அற்புதணர்வு கெடுமானால் களங்கமில்லாத
தாய் சகத்தனைத் துமான விசாலஞான முண்டாயிருக்
கும், மனது விசாரணையைப்பொருந்த தனதுமேலா
னவாத்மஞானம் தெரிசிக்கவரும். — பற்றுதலும் விடு
தலுமென்று சொல்லப்பட்ட விசன்மில்பற்றுதலும்,
விடுதலும் பொருத்தினவ்விரண்டும், மனதின்வடிவ
மாய் அதுவேமகாபந்தமன்றிவேறேயில்லை, முதிர்ந்த
விராகத்துவோடங்கொல் வருமாசையையும் துன்பத்
தையு நீக்கி நிறைந்தவிரூட்டுவெறுப்பை கெடுத்துச்
சுயோகிருப்பாய். — மயக்கமில்லாமையும், அரித்த
மில்லாமையும், அஞ்ஞானமில்லாமையும், துன்பமில்
லாமையும், வேண்டித்தொழில்லாமையும், நீக்குந்
தொழில்லாமையும், தியக்கமில்லாமையும், ஒருவிக
ற்பமுமில்லாமையும், அச்சமில்லாமையும், வாட்டமி
ல்லாமையும், பகையில்லாமையும், குறைவொன்றுமி
ல்லாமையும், கீழ்மையில்லாமையும், கொடுமையில்
லாமையும், வஞ்சகமாய்ப்பேசலில்லாமையும். — வீடு
பற்றிரண்டை நீக்கின சத்துக்களிடத்தில், நீண்டவா
தனைகளில்லாமல் முன்சொல்லிய குணங்கொனவை
பொருத்தியிருக்கும். வலிமையுள்ள சிந்தனைபெண்
றுஞ் சூத்திரத்தால் உட்கொட்டி, பகசாகாத் தினி
டைத்திற் பொருத்த மயக்கமென்னு மச்சங்களைப்பிடி
க்கின்ற டொரிதாடிய வாசனையென்று சொல்லப்பட்ட
விலையாம். — வாசனையென்கின்ற இத்தவிலையை ஞா
னமெண்ணுந் கத்திரினாலுத்து, அடிக்காநின்ற சுழற்
காற்றினால் சிதறாநின்றமேகத்தையப்போலமனநிறந்தி
ருப்பாய். விருத்தத்தை கோடாவினால் கெடுப்பது
போல களங்கமானமனதை பரிசுத்தமனதினால் குந்
றமில்லாந் கெடுத்து, மேலான பாம்பதத்தில் திட
மாகநிறுப்பாய். — போதல், வருதலும், உறங்குத
ல், விழித்தலும், இருப்பதும், நிப்பதும் ஆகியசகத்
தொழிலனைத்து மிக்தையென்று அழைத்தமாய் அச
த்திச்சையை விட்டுவிடுவாய்; அலைவின்ற மனமான
து, இயல்பானவாசனையினால் ஞானத்தின்கின்றவெல்லு
தல், மாபிசவாசனையினால் கேசரியைத்தொடருகின்ற

† இம். ஸ்ரீநாதபுராணத்தின் சஞ்ஞானமுதலிய வாசனையை நீக்கு முபாய
த்தை யறிவித்ததாம்.

களள்

புண்ணியபாடன்கதை.

[ஞானவர்

க. மனோநாச
த்தில் வாசனாசு
யமு முத்தியுமு
ண்டாமெனல்.

கஃ. ஆத்மதரி
சனமறிவித்தல்.

கக. இதுவுமது.

கஉ. இச்சபை
யு மகம் பாவத்
தையுநீக்கவேண்
டுமெனல்.

கங. அகங்கா
த்தியாகத்திலும்
தேகத் தியாக ந
ன்றெனல்.

கச. அகங்கா
ரத் தியாகத்துக்
கிரண்டபாய மு
ண்டெனல்.

பூனையை யொப்பாகும். — சிம்மத்தின்வீரத்தினால்
கிடைத்த பூனேத்தின்னுக்கின்ற பூனையைப்போல,
தொடர்பாகச் செல்லுகின்றமனதும் அறிவினாலுண்
டாகிய விடய வஸ்துக்களைப் பிடித்துக்கொள்ளும்.
விஸ்தாரமாகக் காணப்பட்ட திரிஸ்யத்தை பிடிக்கில்
மனநாசமாகாது, பந்தநீங்காது, திடங்கொண்ட திரி
ஸ்யத்தை நீக்கினால் மனோநாசமவந்து நிருவாணமா
கும்.—நான் இவைகளென்பதாகிய இரண்டிமில்லை
யென்று சிந்தித்து மகாமேருவைப்போல ஸ்திரமர
யிருப்பாய், களங்கமற்ற வாகாயத்தைப்போல நின்ம
லமனதுடையவனாய், நன்மைபானமனதில் ஆத்மாவு
ம் சகமுமாயிருக்கின்ற ஞாதாவும், தேயங்கனின் ம
த்தியில் மேலாகவினங்கிய ஞானமென்கின்ற வுனதா
த்மஸ்ரூபத்தை, நீவிடாமற் றெரிந்து கொள்வாய்.—

இனிமையான வஸ்துவும் இனிமையைக் கொள்கி
ன்றவனுமாகிய இவ்விரண்டையுநீக்கி, இவைகளின்
மத்தியில் தனிமையாகப் பிரகாசிக்கின்ற இன்பத்
தையாராய்ந்து ஆத்மஸ்ரூபமாயிருப்பாய் ; பலவற்
றைப்புசிப்பவனும் பொசிக்குப்பட்டவஸ்துவும் இர
ண்டினமத்தியில் எப்போதும் பற்றில்லாம லிருக்கி
ன்ற அதைப்பிடித்து அதற்குள்ளிருப்பாய் — ஆசை
யினை கட்டுப்பட்டா லுயிர்வாழமாட்டார்கள் ; கயற்
றினைகட்டி லுயிர்வாழ்வார்கள் ; ஆகையினால் இச்சா
பந்தத்தை சங்கற்பராசந்தாத் கெடுப்பாய். நானெ
ன்றுசொல்லப்பட்ட பாவனையை நானென்று சொல்
லப்பட்டாத வொருகத்தியினைக்கெடுத்து சூற்றமற்ற
ஆத்மபாவனைசெய்து ஏழபிறப்பில்லாத மோகாத
தையடைந்து, 1 — சகலவுயிர்களுக்கும் பயமில்லா
தநிலையில், ஸ்ரீராமா ? இருப்பாயென்றுவகிட்டர்சொ
ல்ல, தொழில்கள் தொடர்ந்திருக்கின்ற நானென்னு
ம்பாவனையின் ஆசையைத் தீர்ப்பாயென்று சொல்
லிய வுமதுவாக்கியத்தை கருதுமிடத்தில், மிகவுமா
ழமாம் ; நெடியவகங்கார நாசத்தை செய்வதைவிட
சரீரமென்னுங்காரண மொழிக்கின்றேன். — நானெ
ன்பதைக்கெடுத்தால், சரீரமும்வேரோடனுத்த விரு
ஷத்தைப்போல நசிக்குமென்று, உயர்வான ஸ்ரீரா
மன்சொல்ல, வசிட்டமாமுனி சொல்லுவார். ஸ்ரீரா
மா ? அகங்காரவாசனையை நீக்கும்விதம் ப்ரகாசிக்கி
ன்ற தேயமென்றும் ஞாயமென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட
இரண்டுவிதமாக ஓதியுணர்ந்தவர்கள் சிந்திப்பார்கள்.

1 இ-ம். மனோவாசனை யகம்பாவமென்று பிரண்டினையு நீக்கி வீட்டைய
வேண்டுகமென்பதாம்.

கிட்டம்.]

புண்ணியபாவ னன்கதை.

கள

கரு. அவ்விர
ண்டில் தேயத்தி
யாகமறிவித்தல்.

இந்த நமது பொருளுக்கு சீவிதநாம், இந்துவஸ்
துக்கள் நமக்கு சீவிதம், செல்வமான விப்பொருளை
யல்லாமல் நாமென்பதில்லை, நம்மையல்லாமல் இவை...

கரு. இதுவுமது.

ததவிப்பொருள்களில்லை என்னுமனத்தி விச்சயத்
தை நீக்கி புத்தியால்விசாரித்து நாமும் விடயங்களு
ம் வேறுவேறென்று. — யாமும் பொருள்களுக்கு
டையாமல்ல பொருளு நம்முடைய தல்லவென்று
தெளிவடைந்து உள்ளவருளிர்த்து, யாவையும் சீலை
யாக செய்கின்றமனத்தினாலும், நமக்கமில்லாத நிச்சய
த்தினாலும், வாசனையைவிடுகின்றதே, அருளைவருஷி
க்கின்ற மேகத்துக்குச் சாமானமான ஸ்ரீராமா ? தேயத்
தியாகமென்றுணர்வாய். † — தன்னுடைய வாசனை
கொட்டு அனைத்தையும் சாமான புத்தியினுட்பார்த்து
நாளைன்று சொல்லப்பட்டாத சரீரத்தைத் தள்ளினால்
இவ்வாசனாசனமே களங்கமில்லாதேருமாம். அக
நகரா வடிவான சொல்லப்பட்ட வாசனையை முதி
ர்ந்து சீலையாகவிட்டவர்கள் மேலானசத்துக்கள் † —

கள. தேயத்தி
யாகம்கூறல்.

கரு. இவ்விரண்
டு தியாகத்தின்
பெருமைகூறல்.

தீரானவர்களை தேயத்தியாகத்தைச் செய்கி
ன்ற சிவன்முத்தர் எனாம். விரியைகளோடும் முலங்
கெயிப்படி. வாசனையைக் கெடுத்து மனஞ்சாந்தம
டைந்து செய்வையான ரூபத்தியாகத்த செய்வார்
கள் குற்றமற்ற விதேகமுத்தராம். நெற்றியை யுடைய
ய ஸ்ரீராமா ? இத்தவிரண்டினுடைய தியாகமும் ஒன்
றுக்கொன்று சாமானமான. — தேயத்தியாகமும்,
ரூபத்தியாகமும், சிவன்முத்தர் விதேகமுத்தரிடக்
தில் நெருங்கியிருப்பன ; தேயத்தியாக ரூபத்தியாக
கங்கள் பிரமக் கையடைந்தன ; தேயத்தியாக ரூபத்
தியாகங்கள் துண்டானதைத்து நீக்கின ; தேயத்தியாக
கரூபத்தியாகங்கள் தேடுதற்கரியமோசனமாம். † —

உ.உ. சிவன்மு
த்த நிலக்கணற்
கூறல்.

குழந்திருக்கின்ற சகலதுக்கங்கள் தன்னையுத்தொடர்
ந்தால், ஒருபொருளும் அழகுத்துறளும் மிதத்தலுறில்
லாத அவர்களே சிவன்முத்தர்களாம். மேலானவளி
யும், பயமும், கோபமும், தரித்திரமும், அழகுக்கா
றும், துன்பமுறையிய எழுதினாலுடைய மினைகளைப்
பாசாதமனத்தோரே சிவன்முத்தராம் — அழகுத்திய
வத்தையைப்போல சாந்தமான பாவனையிருத்தியினு
லபக்குவமானனினால் திர்க்கசொப்பனத்திப்பழகு
பவர்கள், எப்போதும் மிதத்தலைவணிகைந்த ஸ்ரீராம

உ.உ. இதுவுமது.

† இ-ம், சொல்லித் தன் சம்பந்தங்களைப்பிரித்தத் தொடவாசனாசனமே தேய
த்தியாகமாம்.

‡ இ-ம், தேவோவாசனையைக் கெடுப்பதே தேயத்தியாகமென்பதாம்.

§ இ-ம், தேயத்தியாக ரூபத்தியாகமென்னு நினைக்கே, சிவன்முத்தி வி
கேவமக்கி ளாகுமென்பதாய்.

உ.உ. இச்சை
யைமுழுதுக்கெ
டுக்கவேண்டுமெ
னல்.

உ.க. இதுவுமது.

உ.ச. ஆத்மவிசா
ர முடையவர்க்
குரிப-ச-ரிச்சய
மறிவிக்கத் தொ
டங்கி-க-வதரிச்
சயத்தி விலக்க
ணமறிவித்தல்.

உ.நி. இரண்
டாவதுரிச்சயத்
தினிலக்கணமறி
வித்தல்.

உ.சு. மூன்று
வதுரிச்சயநான்
காவதுரிச்சய
மென்று மிரண்
டனிலக்கணமறி
வித்தல்.

உ.எ. இந்நான்
கு ரிச்சயத்தின்
பலாபலனைக் கூ
றல்.

சந்திரனைப்போல, சத்துக்கள்விரும்ப முழுதும்பி
ரிவில்லாதவர்களே சிவன்முத்தர்களென்று சொல்ல
த்தகுந்தவர்கள். — புறம்பிலுள்ள வஸ்துக்களின் ப
ற்றைவிடுத்தால், அகப்பற்றை திருஷ்ட்னியென்று
சொல்லுவார்கள், மறப்பின்றி வஸ்துக்களிலிருக்கிற
சகல இச்சையை நிக்வினால், முத்திருஷ்ட்னியெ
ன்று சொல்லுவார்கள்; திரமாயெனக் கிதுவாகுமெ
ன்று உண்டாகின்ற பாவனையே திருஷ்ட்னியாகும்.
விடுக்கக்கூடாத சொன்னவிலங்காகிய இத்திருஷ்ட்
னியைத்தொந்தமறக்கெடுக்கவேண்டும். — உள்ள
தில்லதென்று சொல்லப்பட்ட சமஸ்தபாவனைகளி
லும் எப்பொழுதுமிகாமல் இச்சையைக் கெடுத்து,
பூரணமானதுடையவனாய் பந்தவிச்சையு மோக்ஷ
விச்சையுமாகிய விவைகளையும் சகதுக்கங்களையும்
முழுமையுந்தள்ளி, பரிசுத்தமுள்ள நல்லகெம்பிரமா
கிய ஆத்மஞானஸ்வரூபத்திலிருப்பாய் — துரையு
மலையுமின்றிய பெருங்கடல்போல அசைவம் நிரூப்
பாய், மனித வடிவமுடைய பூரீராமா? வேறென்றை
யாஞ் சொல்லக்கேட்பாய், குற்றமற்ற விசாரணையுள்
ளவர்களுக்கு ஆகிய ரிச்சயங்கள் நான்குண்டாகும்;
பாதமுதற்சிரசந்தமான சரீரம் நான் மாதாபிதாக்கள்
என்னைப்பெற்றவர்கள் என்பதொருரிச்சயம். — உண்
மையை நினைவாதபடியினால் இந்ரிச்சயம் கொடியபந்
தத்தை யுடையதாம்; இருக்கின்ற சகலவஸ்துக்களி
னும் அதிதனாகியும் நெல்லினது வாலிலுஞ் சூட்சு
மமாகியிருக்கின்றவனே? யானென்று சொல்லப்ப
ட்ட இரண்டாவதாகிய ரிச்சயமானது அடையு
மானால் மோக்ஷமுண்டாகும்; இது சத்துக்களுக்
குள்ளதாகும். — சகங்களனைத்துமெனது ஸ்வரூப
மும் யானழிவில்லாதவனென்று சங்கோச மில்லா
மற் காண்பது மூன்றாவது ரிச்சயமாம்: அதுகுறை
வற்ற மோக்ஷமாம். கெடுதலடைகின்ற சகமும் அறி
கின்ற, யானுமாகிய சகலமு மசத்தியமே; ஆகாயம்
போல யாமெப்போது நீங்கிலமென்பது நான்கா ரி
ச்சயமாம்: நதொப்பற்ற மோக்ஷமாம் — முன்புசொ
ல்லப்பட்ட ரிச்சயமென்றும் பந்திருஷ்ட்னியை யு
டையதாம்; பரிசுத்தமுத்த திருஷ்ட்னியை யுடைய
மூன்றும் சொச்சமாய்குற்றமற்ற சிவன்முத்தர்களிட
த்திற் ப்ரகாசிக்கும். இம்மூன்றுக்குள் சகலமுநானெ
ன்று பொப்பற் ரிச்சயத்தைப் பொருந்துவனாயின்,

† இ-ம். முத்தர்களின் கிறப்பையும் பெத்தவிடுதியையும் கூறினதெ
ன்பதாம்.

உ.அ. ஆத்மா
நாதம் விலக்களை
மறிவித்தல்.

உ.க. ஒன்றிலு
ம்பற்றற் திருக்க
லேண்டிமென்ஸ்

க.உ. செனியா
தவ ரிலக்களை
கூறல்.

க.க. இதுவுமது.

க.உ. அனுபவி
மினது லீலைபை
மிருபித்தல்.

க.க. இதுவுமது.

பின்பு மனமானது சுகதுக்கங்களை யடைபயாது. † —

சூனியமும், ப்ரகிருதியும், மாயையும், பிரமமும்,
சித்தபாகாமும், அறிவும் சூறையில்லாத புருஷமும்,
ஆத்மாவும், ஈசானனும், சிவமும், நித்தியமுமானவிரை
வைகளை பிரமமென்று சொல்லலாகும்; ஒன்றென்னு
மிரண்டென்னும் விரிந்தவேற்றுமையினால் உயர்வா
னசுகத்தைபுண்டாக்ருகின்ற விளையாட்டினால் பிரம
சுத்திவளரும். — என்கென்கின்ற பிரமஸ்வரூபத்திலு
ள்ள ஒப்பற்றச்சுத்தியானது, அது நொருமையினால் இ
ருந்துவளருகின்றது ஸ்ரீராமா? உன்கென்றும், அ
ன்னியாதென்றும், இறங்குகென்றும், இருப்பதென்
றுஞ் சொல்லப்பட்ட விடயங்களிலும் தொழில்களி
லும், எப்போதும் சுகதுக்கங்கள் மனதில் தரிக்கவே
ண்டாம். — எல்லாவற்றிலு மதீதமாய் பார்ப்பதத்தை
ப்பிடித்து மனமானது, எப்போதும் சூனியச்சியா
ய் சுகதுக்கங்க ளையாதவர்கள் பிறவியையடையா
ர்கள்; சந்திரன்முள்ள பித்திரானிடத்திலும், துஞ்ஞ
னமுள்ள சந்துருளி னிடத்திலும், சமத்துவமாகி
தயாதாசந்ணியங்க ளுள்ளவர்களை சொல்லிய மு
றையிற் சொல்கின்ற உத்தமர்கள் பவத்தை யடையா
ர்கள். — தாழ்வு மேன்மைபுமாகிய இரண்டையு நி
னைவார்கள்; விருட்டி வெறுப்பமையார்கள்; கிரியா
க்கிரியைகளை நீக்கினவர்கள், செறிந்த பிறனியிற் சே
ரார்கள்; அழகாகப் பாகாதித்துயாவர்க்கு மின்பமான
வைகளை இனியமயாகப் பேசுகின்றவர்கள், கெடாநி
ன்ற புகழ்ஸ்வதுக்களி லெல்லாவற்றின் சூனியத்தையறி
ந்தவர்கள் பவத்தையடையார்கள். — தேய்வாதனை
யைவிட்டு பூரணமாகித் தெளிந்த கண்மறையாமல்
சிவன்முத்தியாகியபாவனையினால், தனதாத்மநானஸ்
வரூபமடைந்து சதாநாலமும் ஸ்ரீராமா? உலகத்தின்
கண்ணினையாவைய. பொய்யான இச்சையை விட்டு
பற்றுதலெக்கெடுத்து, வாசனையவிட்டு, உள்ளேசி
தாசாமாய் புறத்திலுள்ள வாசாய்க ளனைத்துஞ்
செய்து, எக்காலத்தும் வேண்டின பாகாயம், ஸ்ரீராம
மா? சுகலத்தில் விளையாவைய. — உலகத்தில் புறம்
பிலுள்ள கிரியைகளிலாசம்படுதெய்து, தனித்த மன
தில் ஆரம்பமெவ்வளவு மில்லாமல் உள்ளே செய்யா
தவனாய் புறம்பிற்செய்யவனாய் ஸ்ரீராமா? உலகத்தி
ன் கண்ணினையாவைய. தேககாணென்றுபருந்தவகம்
பாவன்கெட்டு மனந்தெளிந்து ஆகாயத்தைப்போல
சொச்சமாய் களங்கமொன்றுமின்றி பலகிள்ளங்களி

† இ-ம். முதலிசாயத்துக்குப் பத்தமும் மற்றமன்று நிச்சயத்துக்கு முத்தி
பும் ப்ரபோசனமாமென்பதாம்.

க.ச. அனுபவியி
னது ஸீலைப்பதி
நிதித்தல்.

ன்றி, ஸ்ரீராமா ? வேண்டியபடி சுகந்தின்கண் விளையா
டுவாய்.—உரிமைபுள்ள வுதாரத்தை யுடையவனாய்
கடினமானவாசாச மில்லாமல் ஆசாசங்களுக்கு எளி
தாகப்பின்பென்று பலவிதமாகிய சுகல வஸ்துக்களு
க்கும் ஆதாரத்தைப்பார்த்து வேண்டிய பாகாரம்,
ஸ்ரீராமா ? சுகந்தின்கண் விளையாடுவாய் ; அநியையு
டையவனாய் நிராசையுள்ளேறிநைத்து வெளியில்
காமக்கிரியையுளைத் தறித்தவன் போல அநுலுள்
ளே குளிர்ந்தவனாய் வெளியில் கொப்ப முள்ளவனாய்
சதாகாலமும், ஸ்ரீராமா ? சுகந்தின்கண் விளையாடு
வாய். † — இவ்வாறாவன், இவன்பைகளுன், இவனு
னென்றின்ற இத்தபொய்யை, ஸ்ரீராமா ? நீ சற்று நி
னையாதே, பயனின்மைபையப்பிடித்த வற்பாறனதுடை
பவர்களுக்கு இத்தபாகாரமாம் ; அநிதருக்கு உலக
முழுது நீங்காதவரவாகும். ஒங்கியளவில்லாத சமநம
யக்கத்தினால் நீ பைகவென்னும், நீ புறவென்றுத்
சொல்லுவார்கள் ; சூனந்தோறும் களிப்புற்ற மயக்
கமான துயிலேயாகும் ; எதார்த்த இருஷ்டியினால்
சுகன்களைத்தும் பைகபுறம் உறவுமாகும். § —

க.ச. இவ்வாறு
வரிச்சயன் கூறி
விடாதுதிப்பதி
த்து நிமித்தம் பு
ண்ணிய பாவன
ஞான மடைந்
ததைத்திருஷ்ட
டாந்தமரக்க கூ
றல்.

இவ்வாறுபவம் விளங்கும்பொருட்டு முன்னுள்ள
தாயிய ஒரு கதைகையக்கேட்பாய். கங்காதிரத்தில் இ
ருடி புத்திரரும், சமாளமற்ற மடையந்திரமலையினது
பக்கத்தில் வாழுகின்றவர்களுந், அநியதவத்தை யு
டையவர்களுந், தீர்க்கதவென்னும் நிதியானவர்
பெறவந்தவர்களுமாயி நான்கு வேதங்களைபுறாநாய்
ந்தறிந்த புண்ணியனொன்றும் பாவனென்று நாமந்
தையுடையவர்கள், நிகரவுடன் கங்காதிரத்தில் தவ
நியற்றுவதாலத்தில், நிப்காமியமாகச்செய்த தபோப
லத்தால்காலமுதிர்த்து புண்ணியனான நாமமுள்ளபு
ண்ணியவான் ஞானமடைந்தான். — அவன்மயிதியா
மியபாவனென்னும் பெயரையுடையவன், ஞானம
டைந்து ஆதரவரிசையானபடிநிலை, திவந்தமி
னங்களைபுறைய ரூபியனுதிப்பதற்குமுன்னம் அரு
டுணையமாக செந்தாமரைப்பூசுதங்கையின் வாய்க்
கொட்பாய், அதிகளியானமையும் உண்மைஞானமுநி
ல்லாமலாசலேப்போல தவன் வற்புறமின்றான். தவமு
டையதீர்க்கதவென்றின்ற நிகரவானவர் விடையபோ
யத்திலாசைகளைத்தினும் புத்திரிநீங்கி.— காலங்கா
னமாகசமுசார வாழ்க்கையில் ஆசையைவிட்டு, தொ

க.அ. விதேக
முத்தியடைதல்.

† இ.ம். வாசனாபேபஞ்செய்து நிராசைத்தவத்தியமாய் விளங்கியவன் ஒரு
பாணபவத்தினு லுலகத்திலிச்சையானபடி சஞ்சரிக்கலாம்.

§ இ.ம். சுகலவிர்களுந் தனதர்சமாயிருக்கின்றபடியா லவைதனைக் குறவா
ருமென்பதாம்.

க.க. புண்ணியபாவனனுபலக் கூறல்.

ச.உ. இதுவுமது.

ச.க. ஞானேபதேசக் கூறல்.

ச.உ. வீட்டின நிலக்கணன் கூறி யல் துறுதிப்படு யிமித்தஞ் சுவர்ப ராப்பரையையறி

ழிலென்னுமகங்கரப் பசுதிகளுக் கிடமாகுங்கூடுபோ ன்ற சரீரத்தை கங்காதிரத்திருக்கின்ற மலையினிடத் தில் தானேவிட்டுவிட்டான். சங்கற்பத் தொருசுமை யைச் சுமப்பவன், குறித்தவிடத்தில் கொண்டு போ ய்ப் போடுவதுபோல, சரீரத்தைவிட்டு ஆசைபொ ருந்தின பற்றுக்களொன்று மில்லாமல் புட்பவாச னை யாகாய்த்துப் பொருந்துவதுபோல பிரமாநந்தத் தை யடைந்தான். — தொழிலில்லாததாகியும், சக மென்னுந் துன்பநில்லாததாகியும், பழமையான ஞா னோதயமாதற் கிடமாகியு மிருக்கின்ற தன தாக்கமஸ் வரூபத்தைப்பெற்ற கெடாத சத்துவடிவமான முனி யுடல்மரிக்கவும், அவனது பாரியானவன் தாமரை ப்பூவிலிருந்து நீங்குகின்ற வண்டைப்போல சரீரத் தை நீக்கினான். கண்களை யொத்த மாதா மிதாக்கண் மரிக்கப்பா ர்த்து இனிச்செய்யவேண்டிய கருவங்களை விதிப்படி செய்யும்பொருட்டு வழிபடுகின்ற புண்ணி யனென்தனஞ் செய்தான் ; பாவனனும் துக்கமென் னுஞ் சமுத்திரத்தி லெழந்தி மயக்க மடைந்தான். — பாவனனானவன், எண்ணப்பெற்றதாயே ! தாயே ! யென்பன் ; பிதாவே ! பிதாவே ! யென்பவன் ; அய்யோ ! அய்யோ ! யென்பன் ; இதென்ன ! விதென் ன ! வென்பன் ; துன்பத்துக்குச் சகிக்கமாட்டாதவ னாய் நெருப்பை மிதித்தவனைப்போல வனங்களுள் லாமோடுவான் ; தனக்கெதிரிருக்கின்ற தன்மையனைப் பார்த்துத்தெனியான் ; மிகவுந்தளர்வையடைந்தான். தளர்ச்சியில்லாத தன்மையனானவன் மின்னலையொத்த சரீரத்துக்கு மரிப்பது சபாவமேயென்று மற்ரு ண்றையுஞ் சிந்தியாமல் கருமத்தை விதிப்படி செய் தான். — வேதமார்ச்சுத்தின்படி கரும நிறைவேற்றி வாயின்பு, துன்பத்தினால் வாய்ப்புடாமலமுதின்ற தம் மியைவந்துடைந்து, பூரணஞானத்தையுடைய புண் ணியனானவன் பாவனைப்பார்த்து மனையவருத் து கின்ற துன்பத்தை குழந்தாய் ? நீயே ஸீக்கவிலலை, பொறுமைமரிக்கு வனது தன்மையானவர் உனது மாதாவோடும் ஆமைநிற்குகின்ற இடத்தின் சிற ப்பைக்கேட்பாய், குறைவுறியாத இல்லாதது எப் போதும் தனதுமாய் தன்மையமாய் குற்றநில்லாத தான் மோகந்தமென்னுஞ் சொல்லத்தாக்கதாம். — யாகுருக்கும் ஆடையத்துக்கவிடம் அப் பதமே யாலும் ; ஆயுளை ஞானவான்களுக்குத் தந்துவஸ் வரூபமாக நிற்கும் ; தன்னைவிட்டுநீங்காத அப்பர மபதத்தில் வாழாநின்ற மிதாவைப்பார்த்து தம்மி ? நீ தான் வடைவது ஞாயமோ, ஆற்றிலீ ரோட்டத்து

விக்கத் தொடங்
குதல்.

ச.ந. சநந்தி
ன்பர்களுக்க
ளவின் மெனல்.

ச.ச. பாவனை
யே சுகதுக்கமா
மெனல்.

ச.தி. பேதபா
வத்தையே பே
த ஞானத்தைத்
கூறல்.

ச.ச. சநந்தித்
தையாமென் ற
றிலிக்கு டிமித்த
மச்சநராக் தரங்
களைக்கூறல்.

க்கு அடையும் பள்ளத்தின் திரைப்போல, சநந்தி
டோறும் தொடர்பாய் நீங்கின பெற்றவுனது மாதா
பிதாக்களுக்கு கணக்குண்டோ, மனைவிபுத்திரர் மு
தலிய வுறவினருக்கு ஓரளவுண்டாமோ. — காலங்
கடோறும் பெரியவனத்தில் காய்க்கின்ற கனிகளைப்
போல, சநந்திகடோறும் மிகுந்தவுறவினர்களை நினை
க்கின்றகாலத்தில் மரணமடைந்தவர்களுக்கு வியச
னப்படவேண்டினால் கம்பகாலமட்டிங் கதறினாலும்,
ஒருவரம்புண்டாயிருக்குமோ. உருவமில்லாத அநி
யாமையென்னுங் கானற்றிடலில் வாசனை யென்னும்
வேனிர்காலத்தில் சூழலுகின்ற வெவ்வியகானற் ப்ர
வாகசலமானது சுகதுக்கமென்னு மலைகளை யடித்து
க்கொண்டு வேற்றுமை யோர்வரம்பில்லாமற் பிர
ஞம். — மனைவிமுதலிய பந்துவும், பகையும், சினே
கமும், வெறுப்புவிருப்பும் தாழ்வுமேன்மை முதலி
யவைகளே உருவமாயுண்டான சுகமானது, தனது
பெயர்மாத் திரத்தினால் மிகுந்து பரவுகின்றதே யல்
லாமல், வேறொன்றினாலுண்டாமோ ; நல்லபந்தவா
கநினைத்தால் நல்லுறவேயாவார்கள் ; பகைவராக நி
னைத்தால் பகைவராவார்கள் ; கொல்லுகின்ற விட
மும் பிழைப்பிக்கின்ற வழுதழுமாகிய இரண்டின்கு
ணங்களைப்போலவும் குறித்திகின்றபாவனா பந்தமா
னது கெட்டாலுண்டாகுமோ. — ஒன்றான ஆத்மா
விலுண்டாய் சுகல வடிவங்களுமாகிய அறிவுக்கு,
பகையென்று முறவென்றும் சொல்லுவதெப்படி ;
இல்லாமற் கெடுக்கின்ற ஊன்களினாலும், உதிரங்
களினாலும், சருமங்களினாலும், கட்டியிருக்கின்ற
அஸ்திக்குடான சரீரத்தி லிருக்கின்ற நாமாரென்று
ம் விசாரிக்கில் இருந்தவனையே ; உன்மனதினால்
சிந்தித்துப் பார்ப்பாய் ; மாசற்ற பிரம திருஷ்டியின
து கிரமமாகப் பார்த்தால், நசிக்கின்ற ஊன்பமு
ள்ள நீயென்பதுமில்லை நானென்பதுமில்லை, புண்
ணியனென்றும் பாவனென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட
நாமும்போய் ஞானந்தோற்றும் — போனதீவுகடோ
றும் நீ செனித்த சென்மமானது, எண்ண முடி
யாது ; இந்த நாவலென்னு மகாதீவில் முன்னங்
குயிலாகப் பிறந்தாய் ; பின்பு மிருகங்களும், மே
கங்களும் மலைகளும் விருகங்களும், ஊர்வனங்
களும், பறவை இனங்களாகிய இவைகளிடத்தில்
கழிந்த பிறப்பின் திரளானது சொல்ல முடியாது.
அவைகளில் உனதுறவினர்களா பிறந்து போனவர்க
ளுக்கெல்லாம் நீ வியசனப்படாததென்ன ; அதுமட்டு
ந்தானே, இன்னமளவற்ற தேசங்களிற் செனித்து

செட்டம்.]

மாவலிகதை.

க அரு.

சுள. சந்நமித்
தையாமென்றறி
விக்கு நிமித்த ம
ச்சநநாத் தரங்க
ளைக்கூறல்.

ச அ. இச்சுந
மரணமற்ற வா
த்மாவைத் தெரி
சிக்கவேண்டுமெ
னல்.

சு.க. தன்னை
த்தெரிவிக்கி லா
கந்த வடிவ மா
வாயெனல்.

பதங்களைச் சொல்லக்கேட்பாய். — கோசலதேசத்திலும், தெசார்ணவதேசத்திலும், பெளண்டர தேசத்திலும், குச்சர தேசத்திலும், துழார தேசத்திலும், கோகன்னதேயத்திலும், போசலதேசத்திலும், ஏகயதேயத்திலும், சாளுவதேயத்திலும், அரசனாகவும், குரங்காகவும், கிருமியாகவும், கலைமானாகவும், நீர்க்காக்கையாகவும், பசுநியாகவும், சற்பமாகவும், கழுதை யாகவும், அளவற்ற பிறவிகளை நீசமஸ்த வர்சனைகளினால் செனித்தபோதிலுண்டாகிய உனதுதறினர்க்கு வியசனப்படாத ஞாயமென்ன. — அளவற்ற சந்நங்க டோறும் செனித்தவர்க்கெல்லாம் மாதாபிதாக்களை யெண்ணுமிடத்தில் விசாலமான வனத்தில் விளங்கி யவ்ருசூதங்கர் கொடுக்கின்றசருகை எண்ணினத்துக்கொப்பாம். துன்பமடைய ஞாயமில்லை, கேள்குழந்தாய்? தளர்ச்சியில்லாமல் பாவமும் பாவமுமில்லாமல் சரையுமரணமுமில்லாத உனதாத்ம ஸ்வரூபத்திற்றடையின்றி மனம்பொருந்தப் பார்ப்பாய்; துன்பத்தைவிட்டு அறிபாமையைநீக்கி யறிவில் உள்ள படியாக வுனதாத்மஸ்வரூபத்தைக் காண்பாய். —

அதை நீ காண்கின்ற ஞானதிருஷ்டியில் பல்வாள் விச்சையென்னும் படலமுண்டாகும்; அதை நீக்கி, இருதயதாமரையில் சொச்சமான வுணர்வையுடைய உனதுமனதினால் உன்ன லுன்னுஸ்வரூபத்தை இப்படிப்பட்டதென்று பார்த்து, மயக்கங்க ளனைத்தையும் இறையளவேனு மில்லாமற்கெடுத்து, நிருவாணசுகந்தை யடைந்திருப்பாய் தம்பியேயென்று, தமையன் சொன்னெனன்று பரீராமனுக்கு வசிட்டமுனிசொன்னார். † —

புண்ணியபாவனன்கதை முற்றிற்று.

மாவலிகதை.

அவதாரிகை.

முன்கதையில் திரிஸ்யத்தி லகம்பாவனிவிர்த்தியையுந் திருக்குவில் அகம்பாவத்தையுந் செய்வதனும் சர்வமுந் தன்மயமாய் விளங்கு மண்பவத்தைக்கூறி, மேரிட்கரம புண்ணியத்தினால் விடயாநந்த மிகு தி. பிரமாநந்தத்தின் பொருட்டாகுமென்பதை யறிவிக்கு நிமித்த மாவலிகதையை நிறுபிக்கிறார்.

† இ-ம். மாபாபிதாக்கள் பிரிவிற்படுதன்பத்தை முன்னிட்டவர்களும், நாமும் பித்தையே யாமென்றறிவித்ததையறிந்த ஞானமே சர்வமாய் விளங்குகின்ற நமதாத்மஸ்வரூபமாமென் றுனந்திக்கும்படி யனுக்கிரகித்ததாம்.

க. பாவனன்
ஞானமடைதல்.

உ. விதேகமு
த்தியடைதல்.

ங. சர்வமூர்த்தன்
அபிரியலடிவா
மென மறிவித்த
வவனுபவமுதிப்
பதற் கிச்சாத்தி
யாகம் வேண்டு
மெனல்.

ச. அவ்விச்சா
த்யாகத்திற் சுக
முதிக்குமெனல்

ஞ. இதுவுமது.

க. இச்சாதி
க்குதற் குரிய ச
கையங்குமல்-

எ. நிராசையு
ள்ள மன தின்
பெருமை யைக்
கூறல்.

புண்ணியமுனிவன் போதிக் கஞானம் ப்ரகாசித்த
பாவனனுடைய இருதயமானது, கிறியபற்காலங் க
ண்ட சகத்தைப்போல ப்ரகாசித்துக்கேதாற் ற திட
ஞானமுடைய விரண்டுபேர்களுந் தித்த புருடர்க
ளாய் விவேகஞானத்தினது நிக் தித்த வாத்த்மஞான
த்தையடைந்து முன்சொல்லிய வனத்தில் வசித்தா
ர்கள். — தங்களுக்கு வேண்டிய காலங்களினைத்துந்
விநோதமாக விளையாடி வெகுதூரத்திலுள்ள விதேக
முத்தியை யடைந்து திரியபெய்யுடில்லாத தீபங்களை
ப்போல உபசாரத் த மடைந்தார்கள். மரணமடை
கின்ற சிவர்களைவர்க்கும் குணங்க விம்முறையை
ப் போலவாகும். — ஆளவற்ற சமயமடைந்தவர்க
ளுக்கு சமஸ்தமும் பன்னுவாயிருக்குமானால் பகை
த்தலும் விரும்புகிலும் வேண்டியதென்னா ; ஆகையி
னால் மிகுந்தவாசையின் பாரத்தை விடுவதேயன்றி
பெருகவளர்க்கக்கூடாது மனதினு லாகையாவளர்
த்தால், அது நிர்த்தனையென்ன மக்கினிக்கு நிறகா
கும். — அவ்வாசையென்ன மவ்விருகநித்தால் நிக்
தையென்ன மக்கினி நகிக்கும், இதுவுண்மையாகும்.
தேயத்தியாகமாயிய மகாரதத்திலேயி சகலமுத்தி
த்த வதாரமான கருணைகிருஷ்ணானால் ஆகையினால்
மிகவும்வாடாநின்ற அப்பமான சகத்தைப் பார்த்து,
தீர்த்தையுடைய ப்ரீராமா ? குறைவில்லாம லிருப்ப
பாய். — ப்ரீராமா ? சொச்சமாய்ப்பும், ஒருமையுக் கு
மில்லாததாய்ப்பும், வியாதிகளனைத்து மில்லாத தாகி
யுமிருக்கின்ற சத்தியமான பிரமமான நிச்சயம்தா
வாகும். சந்தேகமில்லாமல் இத்தகிலையை யடைந்
தால் அறிவில்லாதவர்களானும், மயக்கத்தையடை
பார்கள். ப்ரீராமா ? நீ இத்தப்பகாரம் வாழ்க்கு
வாய் ? — நல்லவறிவும் நல்லவிவேகமும் என்மின்
ற விரண்டுமென்பினால் ஆன்பகீதமும் ; ஒருவரையாலா
தடைந்தாலும் பலவஸ்துக்களையும் உருதுகளையும்
தெயுட்பில்லாமல் கெடுத்து, தனது தயிரியத்தினால்
ல்லாமல் ஆன்பங்களனைத்து நீக்கவாம். — அவரா
க்கியத்தினாலும், ஞானசாத் திரங்கனிதலும், மகத்து
வெழுதலான மேன்மையான குணங்களினாலும் வரு
த்தப்பட்டு மனதை யாத்வொழியையச் செய்தால்,
துக்கங்கள் போகும். முன்னுலகங்களி லுண்டான
செல்வங்களும் தொகுத்து இலாபத்தைக்கொடுத்

† இம். இவ்விருவருஞ் சிவன்முத்தராயிருத்து விதேகமுத்தியை யடைந்தன
சென்பதாம்.

¶ இம். விடயவிச்சையினது நீக்கத்திற் பிரமநிச்சயமுதிக்குமென்பதாம்.

அ. மனதிற்கு
ரிய விச்சாவரிச்
சையின் பலாப
லனைக்கூறல்.

க. இச்சையா
ச்சொதமனதி
னாவக்கூ
றல்.

கஃ. மனதிற்கு
இச்சாபந்தரீக்க
லேழுத்தியாமெ
னல்.

கச. இச்சையை
சுருக்கிப்பெய்
தையறிவித்திஃ
துபெருக்கிற்செ
டுப்பதையுமறிவி
க்கத்தொடங்கல்
கஉ. மாவலி
யின் பெருமையு
ரைத்ததல்.

கங. மாவலித
ளித்திருத்தல்.

தாலும் கைவல்லியத்தை யடைகின்ற மனதுக்கொப்
பென்று சொல்லமாட்டார்கள். — தன்பாதத்திலிருக்
கின்ற செருப்பானது, சுகங்களனைத்தும் தோலால்மு
டிந் தன்மையைப்போல, மனது பூரணமானால் சுக
மானது அமுதமாக நிறையும். கனமுள்ள நிராசை
யினால்நிறைந்தமனமானது, ஆசையின்முழுகாது; இ
ச்சையினுணைநிறைந்த மனமானது குறை யெப்போது
ந்திராது. — அகத்தியமுனி துகர்ந்த வுத்தியைப்
போல நல்லமனதைக்கெடுக்கின்ற ஆசையிலலாத ம
னதைப்போல பூரணசந்திரனும்பரகாசியாது; சுகத்
தைக்கெடுத்த பாற்சமுத்திரமு நிறையமாட்டாது;
வாசனேபோருந்திய தாமனாயிலிருக்கின்ற இலக்குழி
சிறப்புள்ள முகமும் நன்மையாக வுண்டாகாது. —
சந்திரனேமேகமறைக்கின்றதுபோலும், வெண்மை
யானவிடத்திற் தீற்றிய சுன்னச்சாந்தைக் கெடுக்கும்
மையைப்போலவும், நல்லமனதை இச்சாபசாசமா
னது தேயுசைக்கெடுக்கும்; அடைந்த வாகைகளனை
த்தையுந்கெடுத்து வலிய சநந்தினச்சத்தைக் கெடு
த்து பக்குவமானமனத்தின் ஆசைக்கட்டானது நாச
மானால் மோகநம்பேறுண்டோ? — இத்தன்மை
கூடாவிடின், ஸ்ரீரா? மாவலியைப்போல நன்மை
யானபுத்தியினால் ஞானத்தையேயடைவாய். அந்த
ன்மையதே நன்மையென்றுசொல்லவும், மகாமுனி
யைப்பார்த்து அப்படிப்பட்டதெதுவென்று, ஸ்ரீரா
மர்கேட்க, — அரியதவத்தையுடைய வசிட்டமுனி
சொல்லுவார். தனதுபுயங்குளினால் ஜகங்க ளனைத்து
நடுங்கும்படி சயஞ்செய்தவன்; ஈஸ்வரன் விஷ்ணு
முதலிய சகலரும்தாமும்படி பெருமையுள்ளவன்;
அநாதியாமெனக்கூறப் பாதாளலோகத் தரச்செய்
யுஞ் சமானமற்ற வசுரராசன்; — மகாபலிச் சக்
காவர்த்தியென்னு நாமமுடையவன்; மேன்மையான
விரோசனனுடைய புத்திரன்; வலிமையுள்ள பத்து
கோடிவருடம் இராசாவானன்; காவலினால் விள
ங்குகின்ற மகாமேருவினுடைய முடியிலிருக்கின்ற
இரத்தினங்களைப்பதித்த மேவுதற்கரிய பரகாசம்
பொருந்திய பலகணிகளையுடைய மேல் வீட்டை.

¶ இம். மனமானது சிற்சுமாய்ச் சகவிச்சையை நீக்குதலே மோகநமா
மென்பதாம். [முன்கதையிற் கூறவேண்டிய இப்பத்து கவிதையை யின்னா
லாசிரியர் இக்கதையிற் கூறின தென்னவெனின், சமாதிக்ஞளிய இவ்விச்சாத்
தியாகஞ் சகசத்துக்குவரும் பொருட்டெனக் கொள்க.]

க.சு. அரணை வெறுத்தல்.

ந்து, † — ஒருநாள் தனியேயிருந்தவனுய் இவைகளை யெண்ணினான். மிகுந்த போகங்களை வெறுத்து சம்சாரத்தை நினைத்தான்; சமமானமற்ற மூன்றாலகன் களிலுள்ள செல்வங்களை வெறுகாலமா யனுபவிக்கக் கொடுக்கின்ற நமது மகாராசாங்கத்தினால் என்னப்போசனம். — அடைந்தகாலத்தில் இன்பமாய் எவ்விடத்திலானாலும் அற்பநேரத்தினின்றாகுமின்ற இச் செல்வத்தினது இன்பத்தைச் சொல்லுமிடத்தில், அடையப்பார்க்கின்றதற்குமே நேற்றைப்போல இன்றைக்கும் செய்ததைச் செய்வதேயல்லாமல் வேறு செயல்களைப் பார்த்திலம். — புதித்தகாலமே திரும்பவும் புதிக்கப்படுகின்றது; ஒருநாட் காணப்பெற்றகாட்சியே திரும்பவும் காணப்படுகின்றது; மகிழ்ச்சியாகக் கொண்டவலங்காரமே திரும்பவும் தரிக்கப்படுகின்றது; என்றுசொன்னால் சொல்லிய மேன்மைபாணசத்துக்கள் வெறுப்புற்று வெட்கப்பாடாமற்போவார்களோ. — புதிக்கின்றவளவும் இன்பமென்று சொல்லுவதையே திரும்பத்திரும்பப்படுத்தி அறிவு

க.ரு. போகத்தை வெறுத்தல்.

திரும்பத்தமில்லாத அற்பமான குழந்தைகளைப்போல ஒழுக்கத் தெரியாமல் வருத்தப்படுகின்றோம்; தினமும், பகலும், தங்கனும், வருடமும், யுகங்களும், முன்பொருந்தி வந்ததேயன்றி புதிதாக வேறொன்றுமவராது. — செய்யத்தக்கவளவிய அனைத்துயுற்ற செய்தும் இச்செய்கையினால் உயிர்வாழப்பெற்ற தென்ன. தொழில்கள் பின்பில்லாத ஒருபொருளானது, சுகத்தின்கண் சந்தேக மில்லாமல் எந்நிறத்தினிடத்தும், அவ்வாஸ்தவானது மயக்கமுள்ள விடயபோகத்தினால் விடுபட்டு மேலேவருமார்க்கமெது, † —

க.சு. போகத்தை வெறுத்தல்.

அழிவற்றதாவியும் விடயத்துக் கயலாகிய மிகுந்தவற்றை அப்பொருளைச் சேருகின்றமார்க்க மெதுவென்று சிந்திக்கும்பொருட்டு மனதிலொன்றைச் சிந்தித்து கண்களமலர புருவத்தைநெறித்து அறிசயித்து ஒருகணத்தில் அறிந்தோமென்று, — தனதுள்ளத்தின்பொருந்த நினைத்ததை தானேசொல்லினான். எல்லாமுணர்ந்த முதன்மையான என தரியவிகாவாகிய விரோசனை பூர்வ மிவ்விடத்திலியான்கேட்டேன்: இந்தப்பாசாரமே அவருஞ் சொன்னாரென்று மாவலி

க.சு. காலத்தை வெறுத்தல்.

ந்து, † — ஒருநாள் தனியேயிருந்தவனுய் இவைகளை யெண்ணினான். மிகுந்த போகங்களை வெறுத்து சம்சாரத்தை நினைத்தான்; சமமானமற்ற மூன்றாலகன் களிலுள்ள செல்வங்களை வெறுகாலமா யனுபவிக்கக் கொடுக்கின்ற நமது மகாராசாங்கத்தினால் என்னப்போசனம். — அடைந்தகாலத்தில் இன்பமாய் எவ்விடத்திலானாலும் அற்பநேரத்தினின்றாகுமின்ற இச் செல்வத்தினது இன்பத்தைச் சொல்லுமிடத்தில், அடையப்பார்க்கின்றதற்குமே நேற்றைப்போல இன்றைக்கும் செய்ததைச் செய்வதேயல்லாமல் வேறு செயல்களைப் பார்த்திலம். — புதித்தகாலமே திரும்பவும் புதிக்கப்படுகின்றது; ஒருநாட் காணப்பெற்றகாட்சியே திரும்பவும் காணப்படுகின்றது; மகிழ்ச்சியாகக் கொண்டவலங்காரமே திரும்பவும் தரிக்கப்படுகின்றது; என்றுசொன்னால் சொல்லிய மேன்மைபாணசத்துக்கள் வெறுப்புற்று வெட்கப்பாடாமற்போவார்களோ. — புதிக்கின்றவளவும் இன்பமென்று சொல்லுவதையே திரும்பத்திரும்பப்படுத்தி அறிவு

க.அ. நித்திய வஸ்துவை விசாரித்தல்.

திரும்பத்தமில்லாத அற்பமான குழந்தைகளைப்போல ஒழுக்கத் தெரியாமல் வருத்தப்படுகின்றோம்; தினமும், பகலும், தங்கனும், வருடமும், யுகங்களும், முன்பொருந்தி வந்ததேயன்றி புதிதாக வேறொன்றுமவராது. — செய்யத்தக்கவளவிய அனைத்துயுற்ற செய்தும் இச்செய்கையினால் உயிர்வாழப்பெற்ற தென்ன. தொழில்கள் பின்பில்லாத ஒருபொருளானது, சுகத்தின்கண் சந்தேக மில்லாமல் எந்நிறத்தினிடத்தும், அவ்வாஸ்தவானது மயக்கமுள்ள விடயபோகத்தினால் விடுபட்டு மேலேவருமார்க்கமெது, † —

க.சு. முன்பு தா போதித்த வஸ்துவம் ஞாபகப்படல்.

அழிவற்றதாவியும் விடயத்துக் கயலாகிய மிகுந்தவற்றை அப்பொருளைச் சேருகின்றமார்க்க மெதுவென்று சிந்திக்கும்பொருட்டு மனதிலொன்றைச் சிந்தித்து கண்களமலர புருவத்தைநெறித்து அறிசயித்து ஒருகணத்தில் அறிந்தோமென்று, — தனதுள்ளத்தின்பொருந்த நினைத்ததை தானேசொல்லினான். எல்லாமுணர்ந்த முதன்மையான என தரியவிகாவாகிய விரோசனை பூர்வ மிவ்விடத்திலியான்கேட்டேன்: இந்தப்பாசாரமே அவருஞ் சொன்னாரென்று மாவலி

உ.உ. அஃகையோசனை செய்தல்.

ந்து, † — ஒருநாள் தனியேயிருந்தவனுய் இவைகளை யெண்ணினான். மிகுந்த போகங்களை வெறுத்து சம்சாரத்தை நினைத்தான்; சமமானமற்ற மூன்றாலகன் களிலுள்ள செல்வங்களை வெறுகாலமா யனுபவிக்கக் கொடுக்கின்ற நமது மகாராசாங்கத்தினால் என்னப்போசனம். — அடைந்தகாலத்தில் இன்பமாய் எவ்விடத்திலானாலும் அற்பநேரத்தினின்றாகுமின்ற இச் செல்வத்தினது இன்பத்தைச் சொல்லுமிடத்தில், அடையப்பார்க்கின்றதற்குமே நேற்றைப்போல இன்றைக்கும் செய்ததைச் செய்வதேயல்லாமல் வேறு செயல்களைப் பார்த்திலம். — புதித்தகாலமே திரும்பவும் புதிக்கப்படுகின்றது; ஒருநாட் காணப்பெற்றகாட்சியே திரும்பவும் காணப்படுகின்றது; மகிழ்ச்சியாகக் கொண்டவலங்காரமே திரும்பவும் தரிக்கப்படுகின்றது; என்றுசொன்னால் சொல்லிய மேன்மைபாணசத்துக்கள் வெறுப்புற்று வெட்கப்பாடாமற்போவார்களோ. — புதிக்கின்றவளவும் இன்பமென்று சொல்லுவதையே திரும்பத்திரும்பப்படுத்தி அறிவு

† இ-ம். பண்ணிய பரிபாசத்தினால் சித்தசுத்தியும், அச்சித்தசுத்தியால் சாதனசுஷ்டயமும், அச்சாதனசுஷ்டயத்தால் முத்தியை யடைவதற் கேதுவான வாத்மவிசாரமும் உத்தத்தன லனித்தியவஸ்துவை நித்திந்தத் தொடக்கினதாம்.

‡ இ-ம். சகலமு முனித்தியவஸ்துவென்றறிந்து நீக்கி நித்தியவஸ்துவைவிசாரிக்கத் தொடங்கினதாம்.

உ.க. நித்தியவஸ்துயாதென விசாரித் ததனை மனனஞ் செய்தல்.

உ.உ. இதுவுமது.

உ.உ. இத்தையரசாங்க மாகத் தொகுத்துக்கூறத் தொடங்கித் தேய விலக்கணம் கூறல்.

உ.உ. அரசரணில்கணம் கூறல்.

உ.உ. அமைச்சரணில்கணம் கூறல்.

உ.உ. இதுவுமது.

உ.உ. இவ்வரசாங்கத்தைப் பகுத்துவினாவுதல்.

உ.அ. இதுவுமது.

யானவ ணிவைகளனைத்தையுஞ் சொல்லுவான். —

எனதுபிதாவே ? துக்கமும், சுகமும் என்னுசொல்லப்படுவனவாகிய சுகலத்தினுடைய மயக்கங்களனைத்தும் இறந்தவொப்பற்ற விடவியாது ; மனதின் கொடிய கோமமானது தீர்க்கின்றவிடவியாது ; ஆசைகளனைத்தும் பற்றற விடுபட்டவிடவியாது ; தயவாகவணக்கிரகஞ் செய்வாய். — ஆசையற்றதாய் இளைப்புக்ளனைத்தும்கிளும் விஸ்வரத்திஸ்தான வியாது ; பேராகந்தம் வியாபித்திருக்கின்ற விடவியாது, பரபரத்தை தெளிந்தறித்திருக்கின்ற நீர் என்மனதை அனுத்துக்கொண்டிருக்கின்ற துன்பத்தை விடுத்து இளைப்புக்களனைத்து நீங்குகற்கு சொல்லென்றுகேட்டேன். — எனது பிதாவானவர் அப்போது சொல்லுவார் ; யான்சொல்ல மகனே ? கேட்டாய் முதலில்லாமல் மிகவும் வியாபகமாகியும் மட்டின்று விஸ்தாரமாகியும் அழகுள்ளதாகியு விருக்கின்ற ஒர் தேயமுள்ளது, அன்றைத் தினது கூட்டங்கள் வந்துண்டாகி விளங்கி நிறிப்பதற்கு அதுவேவிடமாக பாகாசிக்கும்.

இப்படியாகிய தேசத்தில் பஞ்சமகா பூதங்களுமில்லை ; நீண்டமலைகளுமில்லை ; காடுகளுமில்லை ; தீர்த்தங்களுமில்லை ; பரிசுத்தமுள்ள தேவர்கள் முதலாகிய பழமையான வாத்மாக்களுமில்லை ; மகாபாகாசமென்கின்ற அரசன் ஒருத்தனையிருக்கின்றான். — அவன்சர்வஞ்ஞானியும், சர்வவியாபகனாகியும், சர்வகாமணனாகியும், குற்றமற்றவுபசாந்தனாகியும், பரிபூரணமாய் மெளனமாயிருக்கின்ற குணத்தையுடையவன் ; தவறில்லாத விவ்வரசனுலமைத்த மந்திரியினது வசமாக தொழில்களனைத்தையும் தானே நடத்திவிக்கும்.

மந்திரியானவன் சித்திந்தால் கிடிகைத்தில் இல்லாததுள்ளதாயும் ; உள்ளதுமில்லாததாயும் ; இந்தமந்திரிக்கு ஒன்றாகிலுமனுபவிக்ககால்லமையிலலை ; ஒன்றையுமறிந்திலன் ; அரசனைவிடாமல் நடக்கின்றகுணத்தினால் மிகவுஞ் சுகலத்தையுஞ்செய்யும். — இந்த மந்திரியானவன் இராசானினுடைய சந்திதியில் சுகலத்தையுமடத்த, அந்த வரசனானவன் எப்போதும் தனிமையாகவே யுருப்பன், குழந்தாயென்று அருவிச்செய்த வெணதுதந்தையை, யான்மகிழ்ச்சியுற்று அறிவினால் முன்சொல்லப்பட்ட விதங்க ளனைத்தையும்துதிநுக்கேட்டேன். — மிகவும் விஸ்தாரமாய் ஆதிவியாதிக வில்லாமலிருக்கின்ற பாகாசமாகிய அ

இ-ம். துக்கவிந்நியாய்த் தடையற்ற வாகந்தத்தையடைய விருமடிகளாம்.

இ-ம். பிரமத்தை யுருவகப்படுத்தி தொகுத்துச்சொன்ன தென்பதாம்.

உ.க. மந்திரியின்
வலிமை கூறல்.

உ.உ. இதுவுமது.

உ.க. அம்மந்
திரியை வெல்லு
முபாயங்கூறல்.

உ.உ. சித்தரு
வகத்தையெளிப்
படுத்திச் சொல்
வதெதாடங்கல்.

உ.உ. தேயமு
தலிய மூன்றை
புறக்கூறல்.

உ.உ. பூகமென்
பதைக்கூறல்.

உ.ரு. பிரமத்தையரசா தன்மையாம். ||—ஞானநூலையுணர்ந்தநியாதவந்
க்கமாக வருவகப்படு ள்மனதையநான்குபங்காகப்பிரித்து, அடைந்தவிட
த்தியதைச் செய்கு யபோகங்கனிவீரண்டிபங்கும், ஞானசான்றிரமார்
முத்தியை மூன்றுவித க்கத்திலொருபங்கும், அனுக்கிரகம்பெற்றவாசாரி
இ-ம். இத்தேசமுதலிய வற்றைச்செய்க்கப் பகுத்துச் சொல்லும்படி கே
ட்டதென்பதாம்.
|| இ-ம். தேயமுதலிய நான்கையும் புத்தமுதலிய ஞானவாகப் பிரித்துச் சொ
ன்னதாம்.

ந்தத்தேச மெப்படிப்பட்டது? அதையடைகின்றகா
ரணமெது? அதெதுநிற்குமிடக்கும்? அந்தத்தேசத்
தில்நாசமில்லாதவந்தவரசனார்? மந்திரியெவன்? ||—
பூமிகளனைத்தையும் விளையாட்டினால் செயஞ்செ
ய்த வெனதுபுயத்தினால் அவ்வரசன் அவ்வமைச்ச
னோடும் சயிக்கக்கூடாமல் வலிமையுண்டா யிருக்கி
ன்றவனியார்? கிருபைசெய்வாபென்று நான்கேட்க
வும், என்னுதந்தையானவர் சொல்லுவார். வேகத்தை
புண்டிய மிருந்த வலிமைபொருந்திய மந்திரியினது
கடுமையை யார்தான் தாண்டவல்லவர். — தேவரு
மசாரமும் அளவற்றகோடிக ளொன்றாய்க்கூடி மேவி
னாலும் வென்றவர்களல்ல, சூலஞ் சக்கர முதலாகச்
சொல்லப்பட்ட அரிய வாயுதங்களனைத்தையும் அவ
ன்மேல்விடுத்தால் கல்லிலேமோதிய பூவைப்போல
துனியானதுகெடும். — அவ்வமைச்சன் அவ்வரச
னா லெளிதாகச் செயிந்தால், அவனுக்கு வணங்கு
வான், இல்லாவிடில் மகாமேருவை அசைந்தாலும்
இவனை யசைக்கக்கூடாததாம். அனுபவையுத்தியை
புடைய வறிவினாலல்லாமல், முழுதுஞ் செயிக்கப்
படான், — அப்படி அந்த மந்திரியைப் பொருந்தி
னால் கோபத்தையுடைய சர்ப்பத்தைப்போல எரிப்
பான்; அரசனோடும் மந்திரியானவன் தனியேயரசா
ட்சிசெய்வின்ற அந்தத்தேசமு மநிலுள்ளசகலமும்
உனது துன்பமறும்பொருட்டு கேட்பாயென்று பிரி
த்திதைச்சொன்னார். — முன்னமே யாஞ்சொல்லிய
தேயமானது ஒப்பற்ற முடிவிறந்த மோசகமானும்;
இராசாவென்று சொல்லியது களங்கமற்றவிரத்தின
த்தைப்போல ப்ரகாசிக்கின்ற தன்னிடத்தில் வேறு
படாத ஆத்மதத்துவமேயாகும்; அப்படிப்பட்டவா
சனால் படைத்தமந்திரியானவன் மனமாயும். — விட
யங்களனைத்தையும் ஒருமிக்கக்கொடுத்து நல்லயிராக்
கியத்தை உடையதாவதே மேலான யுத்தியென்று
சொன்னோம்; மனமானது பிராசையினால்வெல்லப்ப
ட்டருணமானது, சண்டைசெய்வின்ற மதத்தையு
டைய யானையானது தொழுவத்தினான் அகப்பட்ட

மாமக்கூறத்தொடங்கி யராராதனையிலொருபங்காகவும்கெலுத்தினால், நி
முதலுத்தியைகூறல். நைந்தவஞ்ஞானந்தகாரம்போய் ஞானப்ரகாசமா
நக. இரண்டா னது வந்துநிற்கும். —கொஞ்சமறிந்தவர்கள்மனதை
வது யுத்தியைக் கூறல்.

ந.௭. மூன்றா
வது யுத்தியைக்
கூறல்.

ந.௮. இவ்வத்
திக்குச் சகாயம்
கூறல்.

ந.௯. இச்சகா
யத்தோடு முத்தி
யையடையுமாறு
கூறல்.

௪௦. முன்விசா
ரித்த வனுபவத்
தை மனனஞ்செ
ய்ததினும் சுகித்
தல்.

௪௧. நிதித்தியிற்
காதுநிப்படல்.

௪௨. பரோ
கார்த்தத்திற்

நான்குபங்காகச்செய்து, இந்திரியவசத்திற் செல்லு
கின்ற போகங்களிலொருபங்கும், ஆசாரிய வாராத
னையிலிரண்டின்பங்கும், விசாரித்தறிக்கின்ற ஞான சாஸ்
திரார்த்தங்களை மனனஞ் செய்வதில் ஒருபங்காக
வுஞ்செய்தால், செவ்வையான விவேகத்தினால் பரத
த்துவமறியு ஞானமேறிமையும். — ஞானத்தையடை
ந்தவர்கள் மனதை நான்குபங்காக நிறுத்தி, அயிக்கு
ய ஸ்வரூபத்தை யறிவிக்கும் ஞானசாஸ்திரங்களிலு
ம் நிராகையிலும் ஸ்வானுபவகதிலும் மகானுகிய சம்
குருவாராதனையின் மார்க்கத்திலுஞ் செலுத்தினால்,
குற்றமற்றதாயிருக்கின்ற ஈல்லமோக்ஷமானது எளி
தாகவே வந்துகிடைக்கும். — மிகுந்த வறிவினாலும்
விசாரணையினாலும் ஆத்மதரிசனமும் இராகமும் நீ
யொருமிக்க எப்போதுங் கைவசமாக்குவாய். நிலையா
கிய இராகத்தினால் தருந்த ஆத்மவிசாரணையும், அ
வ்வாத்ம விசாரணையினால் ஒழிவில்லாத இராகமும்,
ஒன்றுக்கொன்று தொகுப்பாய் ; நிறைந்தசமுத்திர
மும்தொடர்பானமேகமும் அமைவதுபோலவாம். —

தேசாசாரந்தவற்றால் உறவினர்க்குரித்தான ஈல்ல
திரவியங்களைச்சம்பாதித்து, அப்பொருளினால் இனி
மையான சாத்மிகருணத்தில் மேன்மையான சத்து
க்களைச்சேர்ந்து, அவர்களால் வயிராக்கியத்தையடை
ந்து, அந்த வயிராக்கியத்தினால் ஆத்மவிசாரணை
யைச்செய்து, அந்த விசாரணையினால் உண்மைஞா
னத்தைத் தெளிவுற்றால், மோக்ஷமுண்டாகும். —

இப்படியென்று முன்னமே எனது பிதாவானவர்
சொன்னார். தெய்வசகாயத்தினால் ஒன்றையும் விடா
மல் இப்பொழுதறிந்தேன் ; ஞானத்தை யடைந்தே
ன் ; போகத்திலிருந்த விச்சையை இப்போது நீக்கி
இராகமென்கின்றசெல்வத்தினுனிதைந்து சொச்சமா
ய் உபசார்தமென்னு மமிர்த்தத்தினால் சிதனமான பர
மசுகத்தையடைந்தேன் — அகோவாகோ ! இவ்வனு
பவத்தை வெகுநாள் அறியாதவனானேன் ; இப்போ
தறிந்த மகிழ்ச்சியை என்னவென்று சொல்லுவேன் !
எல்லாநிலைவுகளு முபசார்தமாய் சுகதுக்கங் களி
னால் துன்பமுற்றவர்கள் வருந்தாமலிருக்கின்ற வி
டமிதுதான், ஆத்மவாழ்வையடைந்தவர்கள் பொரு
ந்தாரின்ற பதமிதுதான், உபசார்த்தத்தின் மாக்ஷி
மையிதுதான். — இப்படியென்றுசொல்லி நானூர்
எனதுஸ்வரூபமியாதென்று விசாரித்து, நான் ப்ரகா

க்தேக நீக்கியப
ரோகைமா யத
னிமிற்றம் பொ
ருட்டாசிரியரை
ச்சித்தித்தல்.

சுரு. ஆசிரிய
ரைத்தரிசித்துத்
தறித்தல்.

சுரு. உலகு
தலையகெழிலுமி
ருகின்ற திபா
தென விசாரித்
தல்.

சுரு. இவ்வ
முழுதலைய யாவு
ஞ சின் மாத்திர
மேயெனவுபதே
சித்தல்.

சுரு. இவ்வனு
பவத்திலுழந்தெ
ன்றருளி யேரு
தல்.

சுரு. இவ்வனு
பவத்தை மன்னி
த்தல்.

சிக்கும்படி. தனது ஸ்வரூபத்தை யுணர்ந்துருக்கின்ற
நமது குருவாகிய சுக்கிராசாரியரை வணங்கி விசாரி
த்து உண்மையை நினைக்குமளவில், அஞ்ஞானங்கெ
டுமென்றுகினைத்து சுக்கிராசாரியரை நினைக்கவேண்
டுமென்று கண்களைக்குவித்து பூரணமானவன்பினால்
தியாவித்தான். ॥ — உண்மையான சுக்கிராசாரியர்
தாயாயமே ஸ்வரூபமாயிருக்கின்ற சுக்கிராசாரியர்
ர், ஆத்மா வாழ்வையடையாவின்ற மாவலியின் முன்
னே தோன்ற, அவ்வரசனு மகிழ்ச்சியோடு வண்
ங்கி, கையினிறந்த இரத்தினங்களினாலும் நல்ல
புட்பங்களினாலும் பாதநிலருச்சனைசெய்து சொல்
லுவான், என் தாசாரியரே ? தேவரீருள்ளானது என்
னைத்துண்ட அடிபேன்சொல்லுவதைக் கேட்டாய்க்
கிரகஞ்செய்வீராக. — இவ்விடத்திலுள்ளதென்ன ?
அப்பாவிருக்கின்ற தென்ன ? அளவுசொல்லப்பட்ட
தென்ன ? அவனில்லாததென்ன ? பேசுகின்றநானா ?
கேட்கின்ற நீரா ? இங்க நிலைபெற்றதற்குமிப்பா தென்ன
மயக்கம் திருப்படி யணக்கிஞ் செய்வீரென்று கே
ட்க, அவன்கேட்ட சகலமும் தெரியுப்படி. பருத்து
அந்த மாவலிக்கு சுக்கிராசாரியானவர் நன்றாகத் தெ
ரிவித்தார். — நான்கற்புகளிருக்கத்தையுடைய தே
வலோகத்துக்கு விரைவோடு செல்ல வந்தேன்,
பலவாகப்பேசியும் பாயோசனமென்ன ? கருக்கமா
சுச்சொல்லுகின்றதைக் கேட்பாய். தோற்றமாக இவ்
விடத்துள்ளதுவும் ஞானமே ; சமஸ்தமான புறம்பி
லுள்ள விடங்களும் ஞானமே ; அளவுள்ளதும் ஞான
மே ; அளவில்லாத செறிவுள்ளதும் ஞானமே ; சொ
ல்லுகின்ற யாணம் ஞானமே ; கேட்கின்ற நீயும் ஞா
னமே ; ஜகமும் பூரணஞானமே. — இந்நிலையே எரு
க்கமாம். இச்சித்தாந்தத்தை மனதிற்பரிந்துக்கொண்
டு இவ்வகைகளுக் குரியவரினினால் உனது ஸ்வரூ
பத்தை நீயே சிந்திப்பாய் ; திரிவின்றியறிந்து பார்ப்
பாயானால், அதுனால் முடிவானபரமதத்துவையா யக்
கடவாய். ஒப்பற்றவரியதவத்தையுடைய சத்தரிவிச
ஞம் தாதனமாயொருகெய்வகாரியத்தில் பாகேசித்
தார்கள் ; நாமும் போவோம். — என்றுசொல்லிக்
கிராசாரியர்போனவின்பு, சகலமு ஞானமாயி சகத்
தைப்பார்த்துகினைத்து, ஒவ்வொவ்வொரு ஈன்றனக்
கு சுக்கிராசாரியராக் சொல்லியது எதார்த்தமே ; முது
ன்மையாகியபூமியுஞானமே, திரிலோகமு ஞானமே,
எனது ஸ்வரூபமுஞானமே, நல்லநான்குருகுகளும்

இ-ம். முத்தியையடைதற்குத்தியு மவகுத்திகுச்சகாயமு மச்சாரியத்துக்
சுச்சாதனமுமாயி விவைகளை யறிவித்ததாம்.

ச.அ. நிறுத்தி
யிற் காக்கப்பட்ட
ல்.

ச.க. சமாதிய
டைதல்.

இ. சச்சிதா
ந்தமாய் விளங்
குதல்.

இ. சகரத்தி
க்கு வெளிப் பட
ல்.

இ. சாக்கா
த்கார மடைதல்.

இ. மாவலி
ஞான வரசனாய்
மனதை மந்திரி
யாக்கிச் சகலமு
ந்தன்வசமாய்
சாக்கி செய்தது
போலச் செய்வா
யெனல்.

ஞானமே, ஸ்தாபிக்குங் கிரியைகளனைத்தும் ஞான
மே. — காணப்படுந் திரிஸ்யமும் காக்கியும் ஒழி
ந்து களங்கமற்ற ஸ்வரூபமாய் விளங்கு கின்றசதோ
தயமாய் எப்பொழுதும் ப்ரகாடிக்கின்ற பிரமவஸ்து
வானேன். பந்தப்படுத்துகின்ற விடயமில்லாத ஞா
னமே யுருவமாய் ஏககாலத்தில் எவ்விடத்தும் வீரபா
பகமாகியும், உபசமனமான ஞானகாசமாகியும், அறி
வாகியு பிருக்கின்ற மகத்தாகிய பூரண வஸ்துவே
யான். — ஒங்காரின் ஞானமாதிரார்த்தமாகிய ப்ர
ணவஸ்ரூபத்தை மனதில் சிந்தித்து அறிதுயிலான
தியானாருடனாய் சங்கற்பங்களனைத்தும் விடுபட்டு
கொள்ளாரின்ற செயல்களும், ஈடனாத் திரியமும், ச
ந்தேசமும், மனனமும், அறிவும், விடயமும் இவைக
ளைத் தாங்குகின்ற ஞாதாவுமாகிய சகலமுநீங்க, தனி
த்த சித்திரத்தைப்போல வெகுநேரஞ் சமாதியிலி
ருந்தான். — வாயுவில்லா விடத்துள்ள தீபப்ரகாசத்
தைப்போல சலனமற்றிருந்த மாவலிச் சக்கிரவர்த்தி
யானவன், இராகத்துவேடநீங்கி பூரணமாய் சிந்தை
யென்கின்ற களங்கமில்லாமல் தோன்றுஞ் சத்தாமா
த்திரத்தினு லொளிவிட்டுப் பிரகாசித்த விதத்தைக்
கூறில், வலிமைபுள்ளமேகங்களில்லாத சரற்காலத்
தில் மிகவுந் தெளிந்தவாகாய்தைப்போலுமாம். —

அவ்விடத்தந்தப்ரகாரமே அந்த மாவலியானவன்
சமாதியிலிருக்க, அவனது பணியைச் செய்கின்ற அ
வுணர்கள் அரண்மனையினது மேல்வீட்டை யடை
ந்தார்கள், மேன்மையான மகாபலியும் நீங்குதற்கரி
ய நிருவிசுர்பமான நிலைமிருந்தசமாதியில் வெகு நே
ரம் தங்கிவின்று அதன்பின்பு விழித்துக்கொண்டு
அறிந்து மமதையற்ற மனதுடையவராய். — திரா
சை பொருந்திய மனத்தினால் இராசகாரியங்களை
முழுதுஞ்செய்து, ஆபத்துக்களிடத்திலும் சம்பத்
துக்களிடத்திலும் சமதிருஷ்டியாக குற்றமற்ற சருத்
தினால் ஒருமைப்பாடாய் சுகதுக்கங்களில் எவ்வள
வேனும் மிதவாமலுமமிழாவலும் சம்பாவனையிற்று
கைவிளங்கினான். — ஒழியாமல் அவனுடைய மன
திலுண்டாகிய இஷ்டசிந்தனையும் அனுஷ்ட சிந்தனையு
ம் அளவில்லாததாகவும், உண்டானதும் இல்லாத
துமான பதார்த்தங்கள் அளவில்லாததாகவும், விரிந்
திருக்கின்றவனைத்திலும் விஸ்வரந்திரியடைந்து, பின்பு
எந்தவிடத்திலெதைப் பொருத்தினான், பரத்திலும்
இகத்திலுமுள்ள ஆசைகளில் பாயாரின்ற மனதை

†. இ. ம. சிவனமுதற் சாக்காத்காரபரியந்தமுள்ளவனுபவத்தைக் கூறியதாம்.

நிசு. மனதை
ச்செயித்து முத்
தியடைவா யெ
னல்'

தனததயாம் பரத்தில் வைப்பாய்—எவ்விடத்திலெ
வ்விடத்தில் மனதுசென்று சூழந்தைகளைப் போல
விடப்பங்களில் விழுந்தழும்பாநின்றது, அவ்விடத்தி
லவ்விடத்திலிருந்து விளப்பி அகண்டாகா னானத்
தில் அடையச்செய்வாய். சூழிப்பாய் இந்தப்பகாந்
சாதனைசெய்து மனமென்னுமதர்த்தபாணையை கொ
டிய துன்பமனும்படி கட்டி சகலவிசாரணையினுமும்
மோகந்தமடையப் படுவதாம்.:

மாவலிகளைக் குதறிற்று.

பிரகலாதன்கதை.

உ/வ த ர ி னை க.

முன்கணதயில் இச்சாத்தியாகபலத்தினுலுண்டான விசாரத்தால்
சுடவரசாங்கஞ் சித்தரசாங்கமானனுபவத்தை யறிவித்து, இவ்வனு
பவமீஸ்வரானுக்கிரகத்தினுலும் வருமென்பதை யாழிங்கியூ ரிபித்தம்
பிரகலாதன்கணதயை நிரூபிக்கிறார்.

க- பண்டைய
ச. ப் படுத்தவா
லோசித்தல்.

பின்னும் ஒருகதையைச் சொல்லக்கூடப்பாய். பிர
கலாததென்னு நாமத்தையுடையவாணும் தனதுநினை
ஞல் மெய்ப்புருநானமன தத்துவங்முபத்தை அடை
ந்தான் ; அதைச்சொல்லுவோம் இரணியினென்னு
நாமத்தையுடைய தானவர்களுக்கரசன், மரணமடை
ந்தமாத்திரத்தில், துண்டாயிருந்த அவனது பத்திரர்
மனநிலைக்குமற்று இவையெண்ணினான். — என்னு
டைய பிதாமஹதிய தானவர்கள் என்குலத்திலுள்
ளவர்கள் அளவற்றவர்கள், மகாமேரு வற்பமென்
னுமபடி சரிசிலையை பெரிதாக வுடையவர்கள், தா
மையிடமாகப்பிறந்த பிரமாவின் திகரத்தைகெடுக்
கவல்லவர்கள், கொடுக்கவல்லவர்கள், தமிழ்க்கும் துள
சிமாலேயையுடைய விஷ்ணுவென்னும் ஆதிநிலையில்
இலவம்படுத்தி கெடுதல்போல நிற்குதார்கள் — அவர்
களுக் கொப்பான பெரிதானவைணர்கள் சுற்பாந்த
சண்டமாறுத்தால் கெடுகின்ற நிதாமலைபோல
இறந்தவர்கள், பொருமண்லேப்போல அளவில்லன
வாம் ; இக்காலம் அம்மாலுக்குப்பயப் படாதவர்கள்
ஒருவருமில்லை ; எங்குப்பட்டையாகிய ஓளிநிறந்த
சக்கராயுதத்தையுடைய விஷ்ணுவை செயித்தற்கு,

நட. பனகலனை
செய்யிக்குமுபா
புமுணர் தல்.

இ-ம். இவ்விதமாக மனோசிவசுரையாதிக்கி ஞானம்பெறுவாயென்பதாம்.

சு. மூர்த்தியு
பாசனையெய்திச்
செந்தித்தல்.

இ. அல்தாசுரா
த்தின் பெருமை
பையுணர்ந்தல்.

க. மூர்த்தியு
சுருணையுருவத்
தைச்சிந்தித்தல்.

எ. அகத்திலா
ராதித்தல்.

அ. புறத்திலா
ராதித்தல்.

க. அசுரரிபாவ
ரு மாராதித்தல்.

உபாயம்தொன்றே. ¶ — எந்தப்பிரகாரமாக நினை
த்தாலும் இதற்குவேறாக மேலானகதியில்லை; திருப்
பாற்கடலில் வசிக்கும் விஷ்ணுவினது அடைக்கல
மணி வேறடைக்கலமில்லை; மனமானது இந்தக்ஷ
ணந்தொடங்கி நாராயணனது பதத்தைச்சேரக் கட
வது, பத்தியையுடையவனாய் பாவனையினால் நானே
யவனாகி பிரியாதிருக்கக்கடவன். — இச்சித்த சகல
மும் எளிதில் கொடுக்கின்ற நாராயணப் நமவென்கி
ன்றமேலான திருமந்திரமானது, என்மனதில் ஆக
யத்தினிழையுங் காற்றைப்போலவிட்டு நீங்காம லுள்
ளே சேர்ந்திருக்கக்கடவது. விஷ்ணுவை வணங்கி
ஆராதனைசெய்பவர்கள், இசைந்த விஷ்ணுவே தா
மாக அந்தவாராதனையைசெய்யின் முத்திலாபமாம்;
அல்லாவிடிலில்லை — அந்தமார்க்கத்தினால் விஷ்ணு
ஸ்வரூபமேநானாய் விஷ்ணுவை ஆராதனைசெய்வன்,
இச்சரீரமானது விஷ்ணுவினது ஸ்வரூபமாம், இந்த
வடிவத்தில் பிராணவாயுவின் வடிவமாய் கட்டுப் படு
வோன் பராபரனாகிய இந்தவிஷ்ணுவே பிராணவா
யுவில் முன்செல்லுதலால் இரண்டாவது விஷ்ணு
வாய் புறம்பில்வசிப்பான். † — அந்த பிரகாரமாகிய
இந்தவிஷ்ணுவை, சமஸ்தவுச்சர வஸ்துக்களையும்
மனதினால்கற்பித்து எப்போது மாராதனையைச்செய்
வேனென்று நினைத்து, பூசாதிரவியமான பாரங்களை
நேந்தையுமெடுத்து மனதினால் சிவந்ததான இரத்தி
னபாத்திரங்களும், தூபங்களும், தீபங்களும் வாசனா
த்திரவியங்க ளைந்தையுரிமைத்து, — இரத்தினுப
ரணங்களும் சொன்னவஸ்திரங்களும், வாடாத சொ
ன்னபுஷ்பங்களும், நல்லமுதுமாகிய எண்ணிக்கை
யற்ற பூசாதிரவியங்களைந்தையும் மனதினால் பாவ
னைசெய்து ஆராதனைசெய்து, தணிவிலலாத வளையி
னால் முன்னேகொடுத்த புறம்பிலுள்ள திரண்டதிர
வியங்களினால் சர்ப்பசயனந்தையுடைய விஷ்ணு
வை அகத்திற் பூசித்துதுபோல, அன்புற்றுபுறத்திற்
றேவக்கிரகத்திலு மாராதனைசெய்தான். — அப்படி
யே அந்தக்ஷணந்தொடங்கி அகண்டாகார ஸ்வரூப
மாகிய பிரமவஸ்துவான விஷ்ணுவினுடைய பதங்
களை ஆராதனைசெய்தான். அப் பிரகலாதனைப்
போல வாளாயுதந்தையுடைய அலுணர்களும் தீமை
யானகுணங்களை நீக்கி சகலரும் அரிக்கு அடுமைப்
பட்டார்கள். அரசனதுகுணமல்லவா பாரந்த சிவர்க

¶ இ-ம். முன்னுள்ளபாவு மணித்தியமாய்ப்போனது காரணமாகச் சித்தசுத்
தியுண்டாயதனானித்தியத்தையுடைய விவேகமுதித்ததென்பதாம்.

† இ-ம். மூர்த்தியைத் தியானிக்கு முறைமையை யுணர்ந்ததாம்.

கக. தேவர்க ள் ஐயமுதல்.

விரிஞ்ஞனங்கள். ௧ — அப்படியே, திகழ்த்திரர்களா கியவசர்களும் அவர்களுக்கரசாகிய பிரகலாதனும் சிவந்த கண்களையுடைய விஷ்ணுவின்னிடத்தி லிருக் கின்ற கோபம்விட்டு, னாதனமானபத்தியினால் அடி மைபுருந்தார்களென்று தேவேந்திரனும் தேவர்க ளும்கேட்கவும் அச்சத்துடனாச்சரியமடைந்து, மிரு த்த பாவத்தையுடையவர்கள் எமதுபெருமானுக்கரசு

கக. தேவர்கள் வினாவுதல்.

பாகியது என்னவென்று சுந்தேகமடைந்து, — ஸ்திர சமுத்திரத்தில் நிகத்திராசெய்தின்ற விஷ்ணுவின் மு ண்ணோபாயச்சேர்ந்து தேவத்திராஞ்செய்து, தேவே ந்திரன்முதலிய தேவர்கள் மேகநிறத்தை யுடைய விஷ்ணுவைப்பார்த்து, அக்வினியான சுபாவத்தைபு டைய தயித்தியரணைவரும், உம்மைப் பாவனைசெய்து உமதுருவமா யிருப்பார்களானால் இதை மாயையெ

கக. இதுவுமது.

னவெண்ணினோம், இதென்ன! — கொடிதானகொ லையைச் செய்யும் வல்லமையுள்ள அருணர்கள் குண ங்களெவ்விடம், பெறுதற்கரிய முடிவாகிய சநநமெ வ்விடம், விஷ்ணுவின்பத்தியைப் பெறுவதெவ்வி டம், கொடிதான தீமையைபுடையவர்கள் சற்குண ங்களை கலந்தார்களென்றுசொல்லுவது செல்லைய ல்லாமல், விரியாகமுள்ளவிஷ்ணு சிவ? உனது பத்தி யானது சண்டாளருக்கெல்லாம் கிடைக்குமே! —

கக. சுவாமி யானவருண்மை வையக்கூறல்.

என்றுசொல்லிய தேவர்களுக்கு எமதுபெருமா ளாகிய விஷ்ணு, தேவர்க்களை? அச்சப்பாதிருங்க ள், சயஞ்செய்தின்ற பிரகலாதனுனைவன் திரும்பிஞ்சு சனியாத சநநந்தையடைந்தான்; கொலைசெய்தின்ற துண்டநீங்கி தம்முடனானதிருஷ்டியினால் மேகசூத் தையடைவன், ஆகையால் ஒன்றும் இசனில் வஞ்சக மென்று அறியத்தக்கதில்லையாம் — நன்மையுள்ள

கக. தேவரும் சாருமுதலாதல்.

வர்கள் பொல்லாங்கைப் பொருந்தினும் கெடுகலா ரும்; தீமையுள்ளவர்கள் நன்மையைப் பொருந்தினு னன்மையோயாரும்; சகலரும்போரினென் றணங்கிர கித்து எமதுமகானாகிய விஷ்ணுவும் அவ்விடத்து ம மையவும், பேரலைமுற்றிருக்கின்ற திருப்பாத்கடலி லிருந்தும் வின்னணுலகத்தையடைந்து தேவர்களை வரும் பகைவரென்று சொல்லப்பட்ட தானவருடன்

கக. பிராசை யுண்டாதல்.

குற்றமற்ற வறவானார்கள். ௧ — அஸ்திஞளிர்கின்ற பரபத்தியினால் இமைநேரநீங்காமல், சதா காலமும் அன்புபெருக விரியாகமுள்ள விஷ்ணுவை அருணர்

௧ இ-ம். பிரகலாதன்முதலிய யாவரு மூர்த்தியையுபாசித் து மூர்த்தி வடிவ மாணர்களென்பதாம்.
௧ இ-ம். அரிவினும் தேவர்களு மசுரர்களுக் தமதிடத்திலுள்ள ஐயநீங்கிப் ப ன்பிற கலந்தனரென்பதாம்.

கக. போகப்பற்
தாரீங்கல்.

கக. மூர்த்திப்
பசன்ன மாதம்.

கக. பரத்திய
கைமானமூர்த்தி
யை யாரகித்து
துதித்தல்.

கக. இதுவுமது.

உ. இதுவுமது.

உ. இதுவுமது.

க்கரசனாகிய பிரகலாதன், ஆராதனைசெய்தான். வளீ
மையிற்சுழலுகின்ற திரிகரணங்களுந் தவறாத பூசா
பலத்தினால் முதன்மையானவிலேயேகமும் ஆந்தமு
திரிச்சியும் வயிராக்கியமும் உண்டாய்வளர்ந்தன. —

நான்குசாதன முதலியகுணங்கள் உண்டாய் இவ
ன்மனது ஆசையாகிய போகங்களில் வருந்துகின்ற
பற்றுக்கள் நீங்கின. குளிர்ச்சியையுடைய முத்தானது
தரளந்தோடுஞ்சேரில் பற்றுதலுண்டாகுமோ, ஆத
லினால் போகங்களிலமுந்தாமல் மனது விஸ்வரூபிய
டைந்தது. — பூரணவடிவையுந் தரிசியாமல் போகத்
திரிடத்திலுமமுந்தாமல் தொங்கின ஓசலிலேவது
போல நன்மையுள்ள பிரகலாதனுடைய மனமானது
சுழலுவதை, மூன்றுலகத்துக்குஞ் சாக்கியாகிய திரு
மாலானவர்திருவுளத்திலறிந்து, அறிவானகுணத்தை
யுடையவ னாராகிக்கின்ற ஏகாந்தமான பூசாக்கிரகத்
தில் தான்வந்துசேர்ந்து, — மும்மூர்த்தியாய் நின்று
முதன்மையான காரணமானது வந்தடைந்தவிதத்
தைப்பிரகலாதனறிந்து, தேவதேவனாகிய விஷ்ணு
வைமுன்னேசெய்ததிலும் இரட்டித் தாராதனைசெ
ய்தது, எவர்களாலுந் தரிசிக்கத்தக்கரிய எமது சுவாமி
பரசன்னமானொன்று அன்பினால் அசுரோசன் அந்த
விஷ்ணுவைத் தோத்திரஞ்செய்தான். — அண்டமெ
ன்கின்ற வெரப்பற்றவிட்டில் அரிதான பொருளசே
ர்த்திருக்கின்ற பண்டாரமே? சூரியனைப்போல உத
யாத்மனமில்லாமல் பரகாசிக்கின்றபிரமமே? தரிசி
த்த வா க்மாக்களனைவர்க்கும் கருணைக் கண்ணாகிய ப
ரவஸ்துவே? இலக்குமிக்கு நாயகனுனவரே? வந்த
னம் வந்தனம், மிகவும்வந்தனம். — மேலானவனாய்
உலகத்தையுண்டாக்குகின்ற லீலையையுடைய ஞான
முடையவனே? பதினான்கு உலகத்திலும் சாராதமே
லான நல்லவஸ்துவே? ஆலிலையின்கண் ணுள்ளவனா
ய்வித்திரைசெய்தகடவுளே? தத்துவமே? தயாஸ்வ
ரூபமே? பூலோகங்களுக்கு நாயகனுனவரே? வந்த
னம் வந்தனம், மிகவும்வந்தனம். — துன்பமிருந்த அ
வுணர்களுக்கின்ற கிளைகளையுடைய தாமரைப் பூவி
ற்கு நீண்டபனியானவரே? வேதமார்க்கத்திற்செல்லு
ந்தேவர்களுக்கின்ற விகசிதமான தாமரைப்பூவுக்கு
சூரியனுனவரே? வேற்றுமையைக் கெடுத்தவர்க ளி
ருதயமென்கின்ற பெரிய தாமரைப்பூவிற்கு வண்டா
னவரே? ஆத்மாக்களுக்கெல்லா நாயகனுனவரே? வந்த

ஓ இ-ம். பக்குவிக் கண்கிரகஞ்செய்ய வுபாசனமூர்த்தி யெழுந்தருளின
தாம்.

உஉ. பிரமாநத்
தம் வேண்டல்.

உஉ. அனுக்கிர
சுத் செய்தல்.

உச. தனித்தி
றத் தாம்விசா
ரத்துக் காரம்பி
த்தல்.

உரு. பஞ்சத்
தவடிவமானசு
த்து இயா நெ
னநெனல்.

உசு. பெளதி
சமாயிதேவமு
ஞ் சத்தவிடயமு
மியானன் நெ
னல்.

உஎ. பரிசவி
டயமும்தசவிட
யமு மியானன்
நெனல்.

னம்வந்தனம், மிகவும் வந்தனம். — இப்படி பலதோ
த்திரங்களைப் பிரகலாதன்சொல்ல, மனங்கனித்தருள்
செய்து அன்பையுடைய பிரகலாதனா ? திரும்பவும்
சனியாததான வரத்தைக்கேளென்று விஷ்ணுவான
வர்கொல்ல, சகலரிருதய கமலங்களிலும் வசிக்கின்ற
முதன்மைபான வஸ்துவே ? துக்கமற்ற மேலானவா
நந்தமியாது, அதையேயனுக்கிரகஞ் செய்வாயென்று
பிரகலாதன் சொன்னார். — மனதிலுள்ள மயக்கங்க
ளனைத்து நீங்கி தெளிவான பிரமநந்தத்தை யடை
ந்து, சத்தப்பிரமத்தில் விஸ்வரத்தியையுடைய பொ
ருட்டு, முடிவான வர்த்தமவிசாரம் உண்டாகக்கூடா
தென்று கரகமலத்தைச் சிரசின்மேல்வைத்து துணிக்
கிரகஞ்செய்து, நின்மலனானவிஷ்ணு வெறுந்தருள்,
அனைத் தோத்திரத்தினால் மிகவும்வணங்கி புட்பத்
தை வருஷித்து விவேகெருக்குமேலானபிரகலாதன்
வணங்கினான். ॥ — குளிர்ச்சிபொருந்திய நீண்டசு
முத்திரத்தில் அலையைப் போல புருடோத்தமன்
மறைந்ததன்பின்பு, இனிய பதுமாசனத்தி லிருந்து
கடவுளினதுதோத்திரங்களை துதித்தபின் பிறவியை
க்கெடுக்கின்ற வொப்பற்ற சுவாமியானவர், பிறவாத
வர்த்தமவிசாரணையை கொடுத்திராட்சித்தார், யாரோ நா
மாரொன்று உடனே விசாரிப்போமென்று சிந்திப்
பான். — முன்னமே எவனாயிருந்த யான், இறந்தப்பி
யாடம்பரத்தில் நீங்காமலிருந்தும், நின்றும், ஓடியும்,
அழுதும், நகைத்தும், களித்தும், வருந்தினவ னாயி
நானெத்தன்மையன் ; நானாகியமாயி உலகம் நான
ல்லன் ; மலையுளும், கற்களும், நிரணங்களுள், மண்க
ளும், மரங்களுமாகியும், புறம்பாகியும், சடமாகியு
ருக்கின்ற இச்சகத்தை யானென்று சொல்லத் தருந்
ததோ, — அசத்தினிடத்திலுண்டானதாயிபு, மூட
மென்பதாகியும், பிராணவாயுவினார் சஞ்சரிப்பதாகி
யும், அற்பலாலத்தில் நசிப்பதாகியுமிருக்கின்ற சட
மானசரீர நானாவே ; நிலையில்லாததாகியும், குண
யத்திலுண்டானதாகியும், ஆகாசநிலை தாயுமும்,
அறிவில்லாததாகியும், அற்பவுணர்வில் காதுக்குப்
புளிப்பாகியுமிருக்கின்ற கெடுக்கின்ற சத்தவிடயமியா
னாகுமோ ; — தொக்கினுல்லாமல் அறியக்கூடாத
தாகியும் தனித்து தோற்றமில்லாமல் கணநேரத்தில்
நசித்து விடாபகநானத்தினுலறித்துதனக் கறிவில்லா
மலுமிருக்கின்ற பரிசவிடயநானாவே ; காற்றில்லா
மற் சஞ்சலமாகியும், சடநுபமாகியும், ஆசையிருந்த

॥ இ. ம. உபாதித்தவன் வேண்டின பாமசகமுதப்பதற் கேதுவான விசார
முதிக்கக் கடவதென் நகுளினனென்பதாம்.

உ.அ. உருபவி
டயமுன் கந்தவி
டயமுடியானன்
றெலால்.

உ.க. ஆத்மத்
ரிசனமாதல்.

உ.உ. ஆத்மவி
யாபகமான பிர
மத்தைத் தரிசித்
தல்.

உ.க. சுயஞ்ச
த்தைத் தரிசித்
தல்.

உ.உ. சுயஞ்சி
த்தைத் தரிசித்
தல்.

உ.க. ஞன்ரு
னாதனை மன
னஞ்செய்தல்.

தாகியும், சுண்ணத்திலெக்கின்றதாகியும், நாளிற்குப்பு
சிப்பாகியும், பதார்த்தங்களி லுண்டானதாகியுமிருக்
கின்ற சடமான ரசவிடயமான தியானாவே ; —

கணத்தி லெக்கின்ற சுகத்திலும், பார்வையிலும்,
புணர்ந்தும்புணராது ஞானாவின்னிடத்தி லெக்கின்ற
சடமான வுருபவிடயநானாவே ; வளைவானமூக்கா
கும் ஆறிலில்லாமையினால் குறிக்கப்படுவ தாகியும்,
சடமாகி தனக் கழிவில்லாததாகியும், வாசனையி லற்
பமுறைமைகளைப் பொருந்தினதாகியு மிருக்கின்ற

சடமான சுந்தவிடயநானாவே ; — மமகாரமிதந்து
சங்கற்பமனைத்தும்விட்டு இளைப்பில்லாமல் பஞ்சே
ந்திரமயக்கம்விட்டு, மாசற்ற ஞானமாகியும், செயலி
ன்றி, ஆறிகின்றவிடயநீங்கிய ஞானமாதிரமாகியும்,
கனமான வுள்ளிலும், புறம்பிலும், நிட்களமாகியும், ச
த்தாமாதிரமாகியும், பிறப்பில்லாததாகியுமிருக்கின்
ற எனதுஸ்வரூபத்தைப் பிரகாசிக்கக்கண்டேன், இது

நிச்சயம். + — ஆ! ஆ! இரத்தவேளையிலென்னைத் தெ
ரிந்துகொண்டேன் ; உள்ளப் பரகாரமாய் ஆறிகின்றமா
ர்க்கத்தில் நீங்காத வேற்றுமைகெட்டு ஆறிவுக்குள்
பிரகாசமான ஆத்மஸ்வரூப மிதாதானே ; சலன மி
ன்றி யெங்கும் வியாபகமாயிருக்கின்ற யானாகிய தத்
துவஞானத்தில் உலகங்களைத்தும் பொருந்தா நி
ன்ற சூரியன்முதல் கடப்பரியந்தம் பிரகாசித்தது. —

உள்ளேயிருக்கின்ற பிரகாசத்தினால் ஆக்கினிப்
பொறிக ளானவைப் பிரகாசிப்பதுபோல, பஞ்சேந்
திரியமும் தெளிவாகவறிவின்ற வெண்ணால் மிருந்த
விளித்திரமாகிப் பிரகாசித்தன ; தள்ளப்படாத பிரமா
முதலான தனிமையான கற்பமுடிவில் சீவர்களு
ல்லாம் வெட்டவெளியான வப்பிரளய காலத்திலும்
எனது ஸ்வரூபமே திரும்பாமற் பிரகாசிக்கும். —

இவனென்று மியானென்றும் மனநிற் பற்றுவின்ற
நினைப்பெங்கே ; ஆளவில்லாமலிருக்கின்ற சுகங்கள
னைத்தும் பூரணமாய் பிரகாசிக்கின்ற ஞானஸ்வரூப
மாகிய எனக்கு, விரிவிக்கின்ற மனோபாவனை நினைக்
குமிடத்துண்டோ. முடிவில்லாத ஆநந்தமுடைய ச
மானமில்லாத உபசாரஞ்ஞானமாகிய எனது திருஷ்
டியே சுகங்களைத்தெனுமாம். — பார்க்கப்பட்ட பார்
வைகளைத்தும் சூட்சுமவறிவாகிய பார்வையொன்
றேயாம். உண்டாக்கப்பட்ட சீவர்களியாவையும் ஆக
மாகியும் திரிஸ்யசம்பந்தமில்லாத ஞானமாகியும் தா

+ இம், அராதம் வஸ்துவை மியதிக னைந்தாத்மவஸ்துவான கூடஸ்தரைத்
தரிசித் ததுவாயினுரென்பதாம்.

க.ச. ஆத்மா
விற் சத்திகளனை
தமுமுண்டாதல்

க.ரு. அநீதத
நிசனம்.

க.க. பந்தம
டையு முயிர்களு
க்கிரங்கல்.

க.எ. தன்ன
த்தானுய்த் துதி
த்தல்.

க.அ. இக்கிய
வஸ்துவானதன்
னைத்தரிசித்தல்.

க.க. பிரகாச
ந்தத்தி விபாவுமி
ருத்த மில்லையெ
னல்.

கந்தம்கு வேறெருவஸ்துவில்லாத ப்ரத்தியகாந்தமா
வாகியுமிருக்கின்ற எண்ணையன்றி நீக்கப்பட்டதில்
லாத எமதுமிமித்தம் வந்தித்ததுத் துதிப்போம்.

மிகவுஞ் சொச்சமாய், சமத்தவாமாய், விகாரமில்லா
ததாய், ஆதிதமாய், செல்காலமி ப்ரகாலவருங்காலமெ
ன்று நினைக்கின்ற முன்னுதலமுதலில்லாததாய், வே
றாக நினைக்கின்ற நினைவில்லாமல் அபேத ரூபானத்தி
னால், மாக்ஷிமைபான நாகாவிகசத்திகளனைத்த நே
ரேயுண்டாகப்பட்டன. — ஒன்றிலும் பற்றில்லாதி
ருக்கின்ற ரூபானத்திற்கு சமமையல்லாமல் வேறு கா
ணப்பட்டதில்லை ; வசனத்திற் கெட்டாத படிபிணை
வார்த்தைகளினுற் சமமான ஆந்தா கோன்ற மாட்
டாது ; பார்ப்பதற் கிதாவியும் பித்தையாகிய வஸ்து
வைப்போல சொச்சமாவியுமிருக்கின்ற கெட்டாதகிரா
சையை நிறைத்தால் சமபாவனையானது ஆலையில்லா
த சமுத்திரத்தையுப்போல மிஞ்சும். — தொழிலுந்
தொழி வில்லாகமடியாகி மயங்குகின்ற தொழில்க
ளில் சேர்ந்தவழி வானது வலையில்லப்பட்ட பகலியை
ப்போலக் கட்டுப்படும். ஆகையினால் இராகத்த
யேடமாயி விரண்டினும் வருகின்றதொந்தமான
மயக்கத்தினால் சிவர்களைத்தும் புறக்குள் எருக்கி
ன்ற கிருமிவையுப்போல ஒன்றும் நீங்காமலானும். —

மிகவுந்தெளிவாக நிறைந்த வாத்மாவை எனைத்திற்
கும் மனதிலுறைவானே ? வெறுகாலத்தின் பின்பு
உண்ணையடைப்பதென்றேன் ; இப்பூரண ப்ரயோசன
த்தை யார் பெற்றார்கள் ; எருகியுருவாகியவர்க்கு
விசாரிக்கப்பட்டாய் ; கூடஸ்த பிரமவயி்கியத்தை
யடைப்பதென்றாய் ; வேற்றுமைகளனைத்தையும் நீக்
கினாய் ; சச்சிதானந்தஸ்வரூபமாக ப்ரகாசிக்கின்றாய் ;
எனவானாய் யாகாதேபோ அதுவாகின்றவுண்ணைமி
கவுந்தோத்திரஞ்செய்வாம். — நானேகியவியும், நீயே
நானுமியும், ரூபஸ்வரூபமாயியும், முடிவில்லாது,
தான்மா சதிரமாயியும் ஆண்டத்திலுள்ளதெவர்களுக்
குதேவனுமியுமிருக்கின்ற ப்ரமாத்மாவான இறைவ
னே ? உண்ணைவனங்குகின்றேன். மேகங்களில் மறை
யாதபூர்ணசுந்திரனைப்போல ஈனமான நினைவுகளில்,
மறைபடாதப்ரகாசஸ்வரூபமே உண்ணைவந்தவஞ்செ
ய்வேன். — நினைவென்கின்ற மறைப்பொன்றும் இல்
லாத விகாரமாயாய் அத்தன்மைவாதையிருக்கின்ற ஆந்
ந்தஸ்வரூபத்தில் தானாகப்பாசாதித்து, தனது வசமா
கிய வெவ்வு ஸ்வரூபத்தை நான் வணங்குவேன். அ
சையாமிருந்தும் நடந்தவஞ் சார்தமடைந்தும் அந்த
ந்தத் தொழிலில்லாததாம், சகல தொழில்களைச்செ

சர. சகலமு
மாத் மாவினஸ்
விளங்கு மென
ல்.

சக. எவற்றி
னும் விளங்
குதெனல்.

சஉ. முன்ம
றைந்த பொருளி
ப்பொழுது வெ
ளியிட்ட தென
ல்.

சங. பிரமஸ்
வருமே தனது
ஸ்வரூபமா மெ
னல்.

சச. அகம்பா
வநீக்கி யைக்கிய
மானோ மெனல்.

சரு. ஆத்மா
வை வாழ்த்துத
ல்.

ய்துமந்தப்பட்டில்லாததாம். — தளிர்களையசைக்கின்
றகாற்றைப்போலமனமுதலானநடக்கின்ற அந்தக்கர
ணங்களை இந்த ஞானஞ்ச்மாவானவன் அசைப்பான் ;
வல்லமையையுடையசாரதி நடத்தாநின்ற குதிரைக்
கூட்டங்களைப்போல, தன்னுடையதாகிய துன்பம்
பொருந்த இத்திரியங்களனைத்தையும் சதாகாலமும்
அவனேதாங்கும். — இவனே தேவகேந்திரியங்களாற்
மேடப்படுகின்றவன் ; இவனே வாக்கினம் றுதிக்கப்
படுகின்றவன் ; இவனே மனதினம் நியாணிக்கப்படு
பவன் ; இவனால் மரணமயக்கங்கணிக்கின் ; இவனே
யெளிதலையுத்தக்கவன் ; இவனன்ற யறியுத்தக்க
வன் ; இவனியாவரது இருதயகமலத்தில் இராநின்ற
கானத்தையுடைய வண்டாம். — விருப்பமுற்ற போ
கங்களில் இராகத்துவேடமு மெனக்கில்லை ; எதுவா
த்தக்கதுவோ அதுவரக்கடவது ; எது டோகத்தக்க
தோ அதுபோகக்கடவது ; பாவநிசுந்த இந்த வஞ்
ஞானமென்னுஞ் சத்துருநினால் விவேகமென்கின்ற
வருத்தமற்ற வஸ்துக்க ளனைத்தையும் நீங்கினேன் ;
ஞானத்தினு லந்தவஸ்துக்களைப் பெற்றேன். ¶ —

சாத்திரங்களில் வருத்தியவிவேகமுள்ள மனதி
னால் சம்சாரத்திலமுற்றிய மனதைக்கெடுத்து, துன்
பஞ்செய்கின்ற வகம்பாவநீங்கி, அத்துவிதநியானத்
தினம் றுவிதபாவனைவிட்டு, அசைவற்றநிலையில் ஒ
ப்பற்றகேவலமா யிருந்தேன். வினையான பாவனையற்
று, அகம்பாவநீங்கி மனம்போய், ஒருசெயலுமில்லா
மல் தனக்குத்தானே சமானமான கேவலமாகிய பரி
பூரணமானஞானஞ்ச்மாவில் எனதுஸ்வரூபமிருக்கும்.

ஆசையென்கின்ற பந்தத்தைக்கெடுத்து, சரீரமெ
ன்னுங்கூண்டை நீங்கி இரப்பையடைகின்ற வகம்
பாவமென்னும் தனித்தபகலியானது எங்கேபறந்து
போயிற்றே ; குற்றமற்றநீயே நானாகும் நானேநீயா
குமென்கின்ற ஒன்றிரண்டாககூறுமநியதிநின்றிரு
ம்பவுமொன்றாய் மேலான நீயே நானாகவும் நானே
நீயாகவும் ஆயிக்கியமானோம். — நீங்கள் சகத்தின்
செல்வங்களைத்தும் உடையதாயிருந்தும் நீ யில்
லாமற்போனால், கண்ணில்லாதவர்களுக்கு பெரிதா
னவழகுமிருந்த ஸ்திரீகளைப்போல ப்ரசாசிக்கமாட்
டாது. நாசமில்லாத செய்வுமே சய, உபசார்தம்பொ
ருந்துமிடமே சய, வேதங்களனைத்திற்கு மதிதமான

¶ இ-ம். பொருளெல்லாமென்பது, சமரதியின்கண் ணவநவடாய் விளங்
காநின்ற வாகந்தமெனக்கொள்க.

சுசு. சமாதிய
டைதல்.

சுஎ. சமாதிய
ஹபவத்தைக் கா
ண்டல்.

சுஅ. திருமா
ல்சகநீதியை யா
லோசித்தல்.

சுக. இதுவுமது.

சு௦. இதுவுமது.

சு௧. இதுவுமது.

சு௨. இதுவுமது.

தே சய, வேதங்களுண் டானஸ்தானமே சய, § — உ
ண்டாகுங்காரணமே சய, எப்பொழுதுமிண்டாகாத
காரணமே சய, எந்நாளுயிறக்கின்ற காரணமே சய,
எப்போது மிறவாதகாரணமே சய. இப்படியென்று
சிறக்கின்றமனதிற நியானித்து, இரணியனதழகிய
புத்திரன்பரவிய பேதமற்றமேலான நிருவிகற்ப ச
மானியில் ஆநந்தத்தையடைந்தான். — நிருவிகற்பமா
னசமாதியில் ப்ரகாசிக்கின்ற சித்திரத்தைப்போல
திரமடைந்து ஐயாயிரவருடங்கழிய மாறாக ஒரே
திருஷ்டியிலிருக்க, மாணிக்கங்கள் சூழ்ந்திருக்கின்ற
பாதாளலோகத்தில் வேந்தனில்லாமல் அவுணர்சு எ
னைவரும் கருடன்முதலான பறவைக்கூட்டங்கள் கிரி
கிக்க, கலங்காநின்ற தடாகத்திலுள்ள மச்சங்களின்
கூட்டத்துக்குச் சமானமானார். § — இப்படியான
காலத்தில், சகலமாகிய சகங்களினது நீதிகளியாவை
யும் இரகத்திலுள்ள ப்ரீவிஷ்ணுவானவர், திருப்பாற்
கடலில் அறிதுயில்செய்து துளிக்கின்ற மழையை
யுடைய கர்சாலத்திற்செய்யும் நித்திரையை நீங்கி,
ஒருகால் இரட்சிப்புள்ள திருவுளத்தில் உலகத்தினட
க்கையை ஆலோசனைசெய்தார். — வேற்றுமையில்
லாத உபசார்த்தத்ததை பிரகலாதனடைந்திருக்க,
பிரமதேவன் சிருஷ்டியானது அழிவுற்றன ; கொடிய
வாறையுடைய நிசாசார்க்கள் இல்லாததினால் குற்றமு
ள்ளதானவர்களில்லையென்று போரற்று தேவர்கள்
னைவரும் வுபசார்த்தமாகிய ஒப்பற்ற மோக்ஷமடைவா
ர்கள். — அமரர்களுபசார்த்தத்தை யடைந்தால், பூமி
யில் முன்னிட்டுச்செய்கின்ற யாகங்களும், தவங்கள்
னைத்தும், கெடுவதாய், ப்ரயோசனங்களனைத் தும்பொ
ருந்தாமல் எல்லாநசிக்கும். ப்ரயாசமாகச் செய்யப்
பட்ட யாகாதிகிரியைக ளனைத்தும் நீங்கினால் சுகமா
னதடங்கிடும், தனிமையிற் சுகமடங்கினால் விளங்கு
கின்ற சிருஷ்டியழிந்துவிடும். — இப்படிப்பட்ட சிரு
ஷ்டியில்லாமல் சூரியசந்திரர்களோடும் யாகுமிற்றதா
ல், பின்பு நாமுயிர்தவருவத்தைவிட்டு பேதமற்ற த
ற்பதத்தையடைவேலாம், நியமித்தகாலத்தைவிட்டு ம
த்தியில் பழமையானசகங்களனைத்துநாசமானாலநினை
க்க நன்மையைக்கண்டிலம் ; இதற்குத்திரமானவுபா
யத்தை அறிந்தனம். — அசுரர்கள்வாழக்கடவது ; வா
ழ்ந்தாலுத்தமுண்டாகும் ; புத்தமுண்டானுத்தேவ
ர்களுண்டாவார்கள் ; தேவர்களுண்டானுல் யாகமுந்

§ இ-ம், விசாரத்திலுத்த ஸ்வானுபூதியை மனனஞ்செய்து அதை நிதித்
தியிற் காட்சிப்பட்டுத் துதித்ததென்பதாம்.

§ இ-ம், ஸ்வானுபூதி மாத்திரமாய் விளங்கினுரென்பதாம்.

நா. திருமா
ல்சகீதியை யா
லோசித்தல்.

நா. சமாதியினி
ன்றுஞ்சாக்காத்
காரத்துக்கு வெ
ளிப்படல்.

நா. சமாதியினி
ன்றும் வெளி
ப்படல்.

நா. இதுவுமது.

நா. இதுவுமது.

நா. இதுவுமது.

நா. இதுவுமது.

தவசமுண்டாகும்; அவைகளுண்டானால் ஆகியவொ
ப்பற்ற சிருஷ்டி யுண்டாகும்; இவைகளல்லாவி
தில் சிருட்டியுங்கெடுமாதலால், குறைவற்ற அசுரேந்
திரானகிய பிரகலாதன் இச்சரீரத்தோடு முழிகாலம்
வாழக்கடவன். — பரமேஸ்வரனால் இரட்சிக்கின்ற
தெய்வரீதியானது, ஸ்திரம்பொருந்துமபடி இந்தப்
காரஞ்செய்ய வேண்டுமென்று சிந்தனைசெய்த சிவ
ந்தகண்களையுடைய விஷ்ணுவானவர், சர்ப்பசயன
த்தைவிட்டு சத்தியலோகத்தையொத்த பெரிதான
பாதாளலோகத்தில் அகரர்க்கரசனானபிரகலாதனது
சமீபத்திலடைந்தார். ॥ — கருடவாகனத்தில் வசி
ப்பவனும், வெண்சாமரஞ்சேர்ந்திருக்கின்ற சிவந்த
கரங்களுையுடைய இலக்குமி வாழ்கின்ற வலதுபக்க
த்தையுடையவனும், பஞ்சாயுதங்கணிமைந்த இரு
புறத்தை யுடையவனுமாகிய தேவர்களு முனிவர்க
ளும்வணங்க, அருள்செய்யுந் தலைவனான விஷ்ணு,
பிரகலாதனை யறிவாபென்றனுக்கிரகித்து, — பாஞ்ச
சன்னியத்தொனியை யெழுப்பினான்; ஆகாயம் பூமி
திக்குகள் பிளக்கும்படியாகவும், ஒங்கிய அதிராநின்ற
பேரொலியினால் நன்மையையுண்டாக்குகின்ற தற்ப
தத்திற்கலந்த நன்மையையுடைய பிரகலாதன் மெ
ல்லமெல்ல அறிவுற்றான். — சைதன்யசத்தியானது
பிரமரந்திரத்தினின்றும் பிரிந்து முன்னுள்ள ப்ரகா
சம் நாடிகளினால் எவ்விடத்துமமைந்து கலந்தலை
யுற்றனவாய் நவத்துவாரங்களிலும் பொருந்த ப்ரா
பரந்தையறிந்த பிரகலாதனது அறிவுண்டாயிற்று.

அறிவுண்டாய் உள்ளிப்பிராணனென்னும் கண்
ணையின்சரையாகப் பிரதிபலித்து விடய வஸ்துக்
களைப்பார்த்தது, அவ்வறிவானது வேறானவிடயத்தில்
பிரிவற்றமுகமானது, கண்ணையினால் இரண்டாதலை
யடைந்ததுபோல, மனக்குணத்தை யடைந்தது. —

அற்பமாகமனது முளைத்தமாதிரித்தில், முகை
விரிந்த நீலோற்பலத்தைப்போல, அழகியகண்கள்
மெள்ளவிழித்தன. நிற்பதாகி யிருக்கின்ற நரம்புகளி
லும், இந்திரியங்களிலும், உணர்வுகணிமைப் நல்ல
பிராணவாயுவு மபானவாயுவு மெங்குநடந்தன. — அ
மைதியான தென்றற்காற்றிலகப்பட்ட தாமரைப் பூ
வைப்போல, பிரகலாதனைசந்தான்; இமைநேரத்தி
னுள்மனதுதடிப்புண்டாய் தெரிகின்ற கண்ணும், ம

॥ இ-ம், சீவன்முத்தனான பிரகலாதன் விதேகமுத்தியை யடைந்தாற் பர
மேஸ்வர நியதி தவறிப்போமென் றாலோசித் தவனெப்போதுஞ் சீவன்முத்த
னையசிலிருக்கும்படி மனதில் சிந்தித் தவனிருக்குமிடத்துக் கெழுந்தருளின
ரென்பதாம்.

சு0. சமாதியி
னின்றும் வெளி
ப்பட்டல்.

சுக. சகச நி
ஷ்டையையனு
க்கிரகித்தல்.

சுஉ. சீவன்
முத்தனுக்கு மா
ணஞ் சிறப்பன்
றெனல்.

சுங. பெத்த
னுக்குமாணஞ்சி
றப்பாமெனல்.

சுச. சீவன்முத்
தனு ஆயுளேசி
றப்பாமெனல்.

சுரு. பட்டாயி
ஷேகஞ் செய்து
கொள்ளெனல்.

சுஎ. பட்டாயி
ஷேகஞ் செய்ய
த்தொடங்கல்.

னமும், பிராணனும், சரீரமும், ப்ரகாசிக்க, பொறு
மையின் மிகுந்தபிரகலாதன் அருள் வடிவமுள்ள னி
ஷ்டனுபாணுமபடி. ப்ரகாசித்தான்.—நிகழ்தமாய்களை
கள் பார்த்தன ; மனதும் பூரணமாக நிறைந்தது ; அ
ப்பொழுது அப்பிரகலாதனை னிஷ்டனுபாணவர் மிகு
ந்தகிருபையுடன்பார்த்து அனுக்கிரகஞ்செய்வார் ; ப
ரிசுத்தமான பிரகலாதனு ? தேவேந்திரன் னுதிக்கின்ற
உனது செல்வத்தைவிரும்பிப்பார்ப்பாய் ?— சரீரத்
தைப்பார்ப்பாய், காலமல்லாதகாலத்தி னுனதுசரீரத்
தைவிட்டுவிட நினைப்பதென்ன, பற்றுதலும் விடுத
லுமாயிய சங்கற்ப மானது வளராதவுணக்கு, அபாவ
மும் பாவமும் சரீரத்திற் றொடர்ந்தால் சூறையென்
ன, சமாதியைவிட்டு முந்திருப்பாய், பரிசுத்தமான
பிரகலாதனு ? சீவன் முத்திப்பதத்திரெயுப்பாய்.—சீ
வன்முத்தனுகிய நீ யிந்தச் சரீரத்தோடும் நீதியைக்
கார்க்கின்றவனுய் சம்சாரபாசமில்லாமல் கற்பமனது
மிகுக்கக் கடவாய். அக்கினியானதெரிக்க பன்னிரண்
டு சூரியரெரிக்க சகமனைத்தும்கெடாமதெருக்க வீணு
க நீ மரணமடைவானேன்.—ஆசையாகிய உயிற்றினு
ல்கட்டுப்பட்டு பருக்கின்ற அந்தக்கரணமானது அப
பாசமார்க்கத்திற்சென்று இளைத்து சம்சாரத்தைச் ச
மக்கின்றதொழிவினால் மனம் சஞ்ஞலமானவர்களுக்க
ல்லவா, திமைப்பொருத்திய மரணமானது உலகத்திற்
கிறத்திருப்பது. — அகம்பாவத்தைநீக்கி ஓர் பற்றில்
லாமல் சகலமும் அகத்தைக் கொடுக்கின்ற சமத்துவ
மானவர்கள் ஆயுளேசுகமாம், மிகுந்தராகமும் து
கோமூரில்லாமல் உள்ளேருளிரின்ற வறிவினால்
உலகங்களுக்குச் சாட்சியானவர்களுடைய ஆயுளே
கிறப்பாம். — பற்றுக்கின்றவனும் பற்றுக்கின்ற விடைய
ங்களுமாயின இவ்விரண்டும் சொல்லுக்கின்ற பந்தமா
ம் ; அதுபாட்டோது உபசாரத்தமுண்டாகும், அவ்
வுபசாரத்திலேயாக வடைந்தபோது மோசஷமென்று
ம்பொய்யாம். அந்தநிலையை நீ யடைந்தபடியால் வெ
ற்றியுள்ள வீர விகாசனத்தினிடத்தில் ப்ரகாசிக்
குப்படியாய் இருப்பாய். — ஒலையைச் செய்கின்ற
சங்கத்தொனியினால் சுத்திக்க, சூற்றமற்ற தேவர்கள்
மங்கலத்தொழிலைச்செய்து னுதிக்க, கிக்குற்து ஷேப்
போதுயானே உனக்கு மகாபுறமையத்தரிப்பான், கற்
பகாலபரியத்தம் நீ யாசாசுகிசெய்யக் கடவாபென்று

† இ-ம். சமாதியினின்றுத் திரும்பினவனைச் சகத்திற் சர்வம் பிரமமாயமாய்
விளங்காமின்ற பிரதிசயாகந்தமான னுனதுசெல்வத்தைப் பாரென்றனுக்கிரக
ஞ் செய்தாரென்பதாம்.

௬௭. பட்டாபி
ஷேகந்தரித்தல்.

௬௮. எப்போ
முதுஞ் சீவன் மு
த்தனு யிருக்கும்
படி யனுக்கிரகி
த்தல்.

௬௯. ஆத்மாவி
ற்ககாரந்த மனம்
எவ்வனம் வெளி
ப்பட்டதெனின்.

௭௦. மனதுருவநா
சமாயருவத்தோடு மி
லாப லாபங்களின்
திர் சுத்தவாசனையா
கத் தக்கியிருக்குமெ
னல்.

௭௧. சுத்தவா
சனையிருக்கின்ற
கிரமத்தைப்போ
தித்தல்.

௭௨. அடங்கி
யிருந்த சுத்தவா
சனே வெளிப்படு
மெனல்.

அனுக்கிரகித்து, — மங்கலதீர்த்தங்களை கொண்டு வருகவென்று சொல்லி அபிடேகஞ் செய்துவித்து, சங்குசக்கரத்தைத் தரித்திருக்கின்ற கரங்களினால் சுயமாக தேவர்குழாங்கள் தோத்திரஞ்செய்ய, அழகிய இரத்தின கிரீடத்தைத் தரித்து, விஷ்ணுவானவர் அசுரேசனை பிரகலாதனுக்கு இவைகளைச் சொன்னார். — அசைத்தற்கரிய மகாமேருவும் பூமியும், சூரியனும், சந்திரனுமாகிய விவர்கள் உள்ள காலங்களெல்லாம் அரசாகுகிசெய்து உயர்வாகக் கடவாயென்றனுக்கிரகஞ்செய்து, பொய்யாகிய மாயையினது ஒரு சிறுஷ்டியானது மறைதலைப்போல் க்ஷணநேரத்தில் மிகுந்ததேவர்கள் கூட்டத்தோடும் விஷ்ணுமறைந்தார். § — என்றுசொல்லிய வசிட்டமுனியை இராமன்பார்த்து, அப்படிப்பட்ட வசுரர்களுக்கு இராசாவாய் மோகூதமடைந்த ஞானவான், அவனது மனம் உண்மையான பிரமத்தில் தன்மயமானபின்பு விஷ்ணுவினுடைய சங்கத்தொனியில் உண்டான தெந்த

ப்ரகாரம், — என்கேட்க; இரகவருக்கு அரிய சமாயருவத்தோடு மிதவமுடைய வசிட்டர்சொல்லுவார். அக்கினியில் வருக்கப்பட்ட விதையாமென்று சொல்லும்படிச் சீவன்முத்தரிடத் சுத்தவாதனையானது சம்சார பாரமில்லாத சீவன்முத்தர்களேவர்க்கும், இருசயத்திரிடத்தில் சநநமென்னுமுனையானது, திரும்ப வில்லாததாகவே யிருக்கும். — பரிசுத்தமாகியும், பிரமமாகியும், தோற்றம் உண்டாதல் வுதாரமாகியும், சுத்தமானசாத்து விதகுணத்தைப்பொருந்தி விட்டுவிடாமற் கலந்ததாகியும், பரிசுத்தமான ஆத்துமத்தியான மயமாகியும், ஓராரம்பமுமில்லாதாகியு மிருக்கின்ற சுத்தவாதனையானது, எப்போதும் சுழுத்திவாதனைப்பப் போலச் சீவன்முத்தர்களிடத்தி லிருக்கும். —

ஆயிரவருடமானாலும் சரீரமான திருந்ததானால் உள்ளம் மேவியிருக்கின்றதாகிய அச்சுத்தவாதனையானது, மிருதுவாக ஒருபக்கத்திலிருந்து சீரணத்தையடையாததா யுண்டாகும். மிகுந்த அவ்வசுத்தவாதனையினால் பரிசுத்தமான நன்மையையுடைய சீவன்முத்தர்கள் விழித்துக்கொள்வார்களென்று சொன்னார். § —

பிரகலாதன்கதை முற்றிற்று.

¶ இ-ம். நியதிப்படி இத்தேகத்தோடுஞ் சீவன்முத்தனுய்ச் சகசாரந்த ம்பதி யாகச் சுகித்திருக்குப்படி யனுக்கிரகித் தெழுந்தருளினு ரென்பதாம்.

‡ இ-ம். சீவன்முத்தனது, பிரார்த்த மனுபவிக்கு ரீமித்தம் பரத்திற்கலந்த மனது பரமாகவே வெளிப்படு மென்பதாம்.

கா தி க தை.

அவதாரிகை.

முன்கதையில் உபாசனாமூர்த்தி யனுக்கிரகத்தினுண்டான விசாரத்தாம் ஈவாணுக்கி ப்ரத்யக்ஷமாயத் தன்னேத்தவிர சுகமில்லையென்றறிந்ததையறிவித்து, இவ்வாத்மானுபவ முண்டாவதற்கிடரான மித்தையாமாயையைத் தரிசித்து அதை நீக்கவேண்டுமென்பதை யறிவிக்கு நிமித்தங் காதிகதையை நிரூபிக்கிறார்.

க. மாயாவிசித்திர மறிவிக்கத் தொடங்கல்.

சநமரணமென்னும்நாமத்தையுடைய, இம்மாயையினதுபெருமையை முடிவுண்டாகச் சொல்லக்கூடாததாம். மிகவும்பெரிதாகிய தனதுமனதைச் செயித்தால் நாசமாம்; அப்படியல்லாமல் மற்றொரு வகையினாலும் தள்ளக்கூடாது. சிறப்புள்ளவலிய சுகத்மாயையின்மிகுதியிலிருக்கின்ற அதிசயந் தோற்றம்படியினக்குச்சொல்லுங்காதையை, மறதியற்றசித்தத்தை யுடையவனாய் கேட்பாயென்று, மனுகுலத் திறைவனான ஸ்ரீராமனுக்குவசிட்ட முனிசொல்லத் தொடங்கினார். — பூலோகத்தில் கோசலமென்னுந் தேசத்தில்பிராமணசிரேஷ்டன்காதிதென்று வழங்குகின்ற

உ. காதிதவத் துக்காக மகாவிஷ்ணு ப்ராசன்ன மாதல்.

நாமத்தையுடையவன், ஒரு காரியத்தை மனதின்னைத்து உறவினரை விட்டு ஒருவனத்திற்புகுந்து ஒரு தடாகசலமத்தியில் பொருந்தி அழகிய கண்டமட்டும்முழுகறிந்து நல்லதவத்தைசெய்து எட்டுமாதஞ் சென்ற காலத்தில், பெருமை பொருந்திய கிருபையினால் விஷ்ணுவந்து அக்காதியின் முன் ப்ரத்தியக்ஷமாய், உனதுகருத்தென்ன தருகின்றோ மென்று சொல்லவும், — சலத்தினினுந் கனாயில் வந்து

ஈ. மாயையைத் தரிசிக்க வேண்டல்.

காதிதென்கின்ற தவத்தையுடையபிராமணனானவன் நமஸ்கரித்து, உலகமென்னுமண்டலத்தில் அவ்வற்றவாத்மாக்களுடைய இருதய தாமரையில் நீங்காதிருக்கின்றபிராமமே! அச்சுதா! அருந்தனையென் றனாபினைத்துதித்து, நிச்சலமான பிரமத்திற் கலந்திருந்து பிறப்பிறப்பின் வடிவத்தினால் உலகங்களாய் சஞ்சலப்படாநின்ற வதிசயத்தை செய்வதா யிருக்கின்ற நீ படைத்த மாயாஸ்வரூபத்தை தரிசிக்கும்படியருள்வாயென்று, — பிராமணன் பிரார்த்திக்க, மாயையைக் காணக்கடவாய், நீ பார்த்தையையானால்

சு. மாயையைத் தரிசித்ததை நீக்குவாயென்ற ருளி யேகுதல்.

அதை நீக்கக்கடவாயென்றனுக்கிரகித்து, திருமாலானவர் கந்திருவ நகரத்தைப்போல மறையவும், பிராமணன், கருணாஸ்வரூபியை தரிசித்த சந்தோடத்தினால் எப்போது மகமகிழ்ச்சியடைந்து, அவ்வனத்தில் தவசுடன் சிறிதுநாளிருந்து, தானையொருதினம்

இ. மாயையை
த்தரிசித்தல்.

க. இதுவுமது.

எ. இதுவுமது.

அ. இதுவுமது.

க. இதுவுமது.

மனதில், விஷ்ணுவானவ ரருளிச்செய்த வாக்கியத்
தைச்சிந்தித்து, தேனுள்ள தாமரைப் பூக்கணிறைந்
ததடாகத்தில் மூழ்கும்படி சென்று, — தீர்த்தத்
தில் மூழ்கி, அச்சலத்தில் செய்யப்பட்ட விதிப்படி
க்கு வேத மந்திரங்களையும், தியானங்களையும், காதி
யானவன் மறந்துவிட்டு, பந்துக்களிருக்கின்ற தனது
விட்டில், தன்னை வியாதியினால் மரித்தவ னாகவும்
பந்துக்களனைவரும் இரண்டுபக்கத்திலும் சுட்டிக்கொ
ண்டுகதறவும், பாரியாள் காற்கடையில் விழுந்தலர
வும், புத்திரவாஞ்சையையுடைய வன்னை யானவன்,
தன்னியபானம் பண்ணக் கொடுப்பனபோல கட்டி
க்கொண்டு அக்கினியை மிதித்தவன்போல பதை
பதைத்துத் தளர்ச்சி யடையப்பார்த்தான். — இச்
சமயத்தில், அதற்கடுத்த காரியங்களைச்செய்து அழா
ரின்ற வுறவினர்கள், அக்கினியை மூள்விக்க, சரீரமி
யாவும் சாம்பராகி மயானத்திற் பொருந்தப்பார்த்தா
ன், அந்தத்தீர்த்தமத்தியில் இருக்கின்ற காதிகன்மண
தினுள் சூற்றம்பொருந்தியவருத்தமிசூந்த புத்தியின
ல்கூற்றமற்ற தன்னிடத்தில் தன்னு லுண்டாகப்பார்
த்த மயக்கம்பொருந்திய கிரியைகள், மேனடக்கின்
றயாவையும், ஸ்ரீராமா? கேட்பாயென்று வசிட்டமு
னிசொல்லத் தொடங்கினார். — இந்தப் பூமியில்
ஊணதேசத்தில் ஒரு நகரத்தின் முடிவில் இராசி
ன்ற நீசனென்னும் நாய்க்கெரிப்போர்கள் குலத்தில்,
கரிய பாதமைபோன்ற வெரு பெண்ணினது வயம்
றிலொரு கருப்பமாய் வருந்தமுற்று வளர்ந்து சனி
க்கும்பருவம் வந்தபொழுது கைக்குழந்தையாகப்
பிறந்து வளர்வுற்று, வெந்துபோன கரிக் கட்டை
யைப்போல நிறத்தையுடைய ஆண்மகனாய், இழி
விற் றனக்குத்தானே சமானமாகி, நாய்க் கெரிப்போ
ருடையவமிசத்தில் பிறந்த வெரு நீசப்பெண்ணை
கலியாணஞ்செய் தொற்றுமையானான். — மலை
களிலும், வளங்களிலும், முதலிய எவ்விடத்திலும்
மனதும் பிராணனும்போல் ஒத்துவாழ்கின்ற காலத்
தில், பூமியின்மேல் தனதுவமிசம் விளங்கும்படிபிள்
ளாகளைப்பெற்றான். சிறிதுநாளில் மூப்புவந்தடை
ந்து நரைமிக வுண்டாகவும், தழையாற்செய்த வீடு
தூரத்திற் கட்டிக்கொண்டு மகா தபகிகளைப்போல
அதில்வசிக்கின்றகாலத்தில், தனது பிள்ளைகளுக்கும்
மூப்புவந்து பொருந்திற்று. — பாரியாளுக்கும் பிள்
ளைகளுக்கும் தனக்கும் ஒருமித்து மூப்பு வந்ததைப்
பார்த்து வருத்தப்படுகின்றகாலத்தில், தன்னை நீங்க
லாக எல்லாரையுங் காலன்கொல்ல, எப்பொழுதும்

க௦. மாயையைத் தரிசித்தல்.

க௧. இதுவுமது.

க௨. இதுவுமது.

க௩. இதுவுமது.

க௪. இதுவுமது.

வாய்விட்டமுது தனிமையிலிருப்பதைச் சகிக்கமாட்டாமல் நினைவுகெட்டு ஓராசையு மில்லாதவனாய் ஆளவந்தேசங்களில் வெறுகாலஞ் சுழல்கின்றவன், கிரமென்கின்ற நீதியையுடையதேயத்தில் ஓராசனது பட்டணத்திற்புகூத்து, விண்ணுலகத்திற் சொன்னமையமான வீதியையுடையோலிருக்கின்ற ஒருவீதியிற் செல்லும்போதில், — இந்நகரத்தாசன் மாணமடைந்தனன். பூமியையிரகதிக்க வேரோராசனை எடுத்துக் கொண்டு வாத்தக்கதாக வழக்கப்படி சொன்னங்கனி னாலும் நிறைந்த இரத்தங்களினாலும், அலங்காரஞ் செய்து ஆழப்பிய பட்டத்தையாணையானது, அரசனா ரென்று தேடிக்கொண்டு நேரோவா, கறுத்தவுருவத் தேடிருக்கின்ற இத்தகீசனை அந்தயாணைபார்க்கவும், துதிக்கையினால் மத்தகத்திலேற்றிக்கொண்டு சூரிய னோடுஞ்செல்லுகின்ற உதயமலைக்கொப்பாப்பலவா த்தியங்களுமா, — எட்டுத்திக்குகளும் சயாய்வெண் டுவணங்குமடபடிவந்தனன், இவனே அரசனென்று அழகையுடையஸ்நிரீகள் அலங்காரஞ் செய்தார்கள். பழையத்திரிகளும் சேனாதிபதிகளும் பணியைத்தலை மேற்கொண்டார்கள். பூமிபாலையை பூமிபெய்கும் நீதியை முறைமையிற்செலுத்தி முறைமையினால் கவலவென்கின்ற வாய்ப்புள்ள நாயக்கரித்து, கோ னைப்பற்றத்தைப்பொத்த வதாத்நையுடைய மாதர்க ளிச்சிக்கும்படி, கிரகேசத்தில் விளங்குகின்ற இர த்தின மிரவாதனத்தின்பேரில் விளக்கத்தின் பிஞ்சு தான். — இப்படி எட்டுவருடும் மேலான கவலவெ ன்னுமாத்நையுடைய நாயக்கெரிக்கு நீசனானவர் நேர்திரனாகவாழ்ந்துவருகையில், ஒருநினைத்திற்பலவி த்தவனாய் சரிசுத்தினுள்ள வாய்ப்புள்ள வளைத்தையு டீக்கி, தானேகாலமையாக விட்டானது தெருப்பா த்தில்நீசவேடத்தோடுமுலாவுத்தயாழத்தில், அவ்வி டத்தில்கரியிறத்தையுடையவர்கள் வீணாகாததை நிறைக்கின்றதையையுடையவர்கள் நாயக்கெரிக்குஞ் சண்டாளர்கள் எதிரோவந்தார்கள் — அவர்களில் ஒப்பற்ற கரியிறத்தையும் சிவந்த கேத்திரங்களைப் பூமையு முப்பள்ளாவன்வந்து, விளக்கமுடைய நல்ல கிரகாட்டுக் கதிபதியானவளை பார்த்துநாத்திரத்தில், ஆசையோடுங் கடைஞ்சனென்கிற விதியினாலும் பழையபாடத்தைச் சொல்லி, பழைய வுறவாரிருக்கி ன்ற நீ எங்கேபோனாய்! வாசஞ்செய்வ தெவ்விடம்! நல்லபூமினால் இப்பொழுது பார்த்தேனென்று இவ ன்வம்சத்தின் கிரகங்களைத்தையும் உடம்பாகா

கடு. மாயை
யைத்தரிசித்தல்.

கரு. இதுவுமது.

கௌ. இதுவுமது.

கஅ. இதுவுமது.

யைச்சொல்லிய அந்தநீசனை, கவலனென்னு மன்ன
னாவன் நிந்தித்துப் பெருஞ் சத்ததாட வாதட்டி.
அவ்விடத்தினின்றும் சீக்கிரமாக அந்தப்புரத்துக்
குச்செல்லுதலும், இவைகளைத்தையும் கனம்பொ
ருந்திய குண்டலத்தையுடைய இராசஸ்திரீகள் பல
கணிவாசலினின்றும் ப்ரத்தியக்ஷமாகப் பார்த்து,
அதிசயத்து, அவ்விடத்திருந்த மந்திரி முதலியவ
ர்கள் நின்றவிடத்திலேகண்டு, பூமிக்கரசனான இ
வன்கடையனாகிய சண்டாளனாகும், மேலென்ன செ
ய்யத்தக்கது என்று துக்குற்று ஏக்கமுற்று துன்ப
த்தையடைந்தார்கள். இவ்வரசன் கலங்காமல் மன
திற்சிந்தித்து. — அவைகளைத்தையும் அறியாதவ
னைப்போல ாறைத்துக்கொண்டு. முன்னையப்போல
சிம்மாதனத்திலிருக்கவும்; அவ்வரசனை முன்ன நெ
ருக்கமாகிய மாதரும், அமைச்சரும், மற்றுள்ளவர்க
ளும், பரிசிக்கக்கூடாத பிதோதத்தைப்போலபார்க்கா
துவர்களாய், அவ்விடம்விட்டு நீங்காமலிருந்தார்கள்,
அந்தச் சனங்களுளும் கூடியிருந்தும் வேற்றுமையா
கி இவன் றனியேயிருந்த குணத்தைச்சொல்
லில், அறிவுநிறைந்தவித்தையும் திரளியமும் எதுவு
மில்லாமல் மறுதேயத்தில் பொருந்திய வழிநடப்ப
வனைப்போலுமாம். — அத்தருணத்திற் சகலரும்
புலையனாகிய நாயக்கொரிப்போனென்பவனால் வெகு
நாள்பாவத்தையே யடைந்தோம்; பாவம்போயினி
மேலொரு பிராச்சித்தத்தினாலும் கதியை யடையமா
ட்டோம், பரிசுத்தமாகும்பொருட்டு அக்கினியிற்
ப்ரவேசிப்போமென்று நிச்சயஞ்செய்து, அப்பட்ட
னைத்திலுள்ளசகலரும் குழந்தைகள் முதலாக வார்த்
தீகர்கள் பரியந்தம் ஒருமிக்கக்கூடி, சண்பகப்பூவில்
மொய்க்கின்ற ன்ரிமிதுகளைப்போல, அக்கினியிற் ப்ர
வேசித்தார்கள். அரசனாகிய சண்டாளன் மிகவுந்
துன்பமுற்று, — நன்மையான கூட்டத்தைச்சேர்ந்த
த்தினால் மனந்தெளிந்து நன்மையுண்டான நாயக்கொ
ரிக்கின்ற நீசராசன் சிந்திப்பான். கீழ்மையான நமது
தொடர்ச்சியினால் இந்தத்தேயத்திலுள்ளவர்கள் கீழ்
மக்களாகி அக்கினியிற் பிரவேசமாய் நாசமடைந்தா
ர்கள்; துன்பத்தோடும் இனியிருந் தென்னவென்று
சிந்தித்து உயிரைவிடுப்படி நிச்சயித்து அக்கினியிற்
ப்ரவேசிக்கும்போது, அனலிப்பட்ட தளிரைப்போ
லசிவந்தவக்கினியானது கடைஞ்சன் சரீரத்திலொரிக்
க, சலத்தின்முழுகியிருக்கின்றகாதியின் சரீரமானது
பதைபதைத்தது; — மகாமாயையினின்று நீங்கிதெ
ளிந்தகாதுயானவர், நான்குமுகையில் மயக்கநீங்கி,

கக.காதிமுனி
கண்ட சாக்கிர
சொற்பனந் தீர்
க்க, சொற்பன்
மாயறிவிக்குமி
த்தம்வந்த அதிதி
யைவினாவுதல்.

௨௦. முனிவி
னாவுக் கதிதி யுத்
தரவகூறல்.

௨௧. இதுவுமது.

௨௨. முனியா
னவர் நீசனாய்ச்
செனித்த விடங்
காண்டல்.

௨௩. முனியா
னவர் நீசனாய்ச்

நாமார், என்னபார்த்தேரம், என்னசெய்தோமென்று
சகலத்தையு மனதின்னேத்து, நீரினின்னுங்கரை
யேறி, அம்மா ! இப்படியல்லவா சீவர்களனைத்தும்,
காட்டினுள் எரிருக்கின்ற கோபமுள்ள வியாக்கிரமத்
தைப்போல வோடி, குற்றரிமைந்த பிராந்தியில் மன
மயங்கி சஞ்சலப்படுகின்றாரென்றுநினைத்து, துன்ப
நீங்கினான். ॥ — அந்தநினைவோடும் சிலதுநாட்கழி
த்து ஆச்சிரமத்து இருந்தான். அவ்விடத்தில் ஓரதி
திவர, மிகுந்தமகிட்சியோடும் தேனும் பழங்களும்
விருப்பத்துடன்புசிப்பித்து, சூரியாஸ்தமனமான சந்
தியாகாலத்தில் தங்க ணியமங்களைச்செய்து, தகை
மையான சயனங்களைச்சேர்ந்து, இரண்டுபேர்களும்
ஆத்மஞான சாஸ்திரங்களிலுள்ளகதைகளை பேசுகி
ன்றசமயத்தில், கூடச் சயனித்திருக்கின்ற அதிதி
யை காதிமுனியானவர்பார்த்து, உத்தமமாகிய முனி
யே ? உனது சரீரமுலர்ந்து தளர்வடைந்ததென்ன.

என்றுகேட்ட காதிமுனிக்கு அதிதிசொல்லுவார்.
இப்பூமண்டலத்தில் வடதிக்கில் செல்வம்விளங்கிய
தெளிவானபுகழையுடைய கீரமென்கின்ற தேயத்தில்
ஆன்புள்ளவர்கள்விரும்ப நானொரு மாதமிருந்தேன்,
சிரமந்திர யான் வசிக்கின்றழூரில் ஒருவனென்னிட
த்தில்வந்துசொல்லுவான், இந்தநாட்டுக் கிராசாவாய்
இந்தவூர் மாறுபட்டுப்போகாமல் எட்டுவருடம் இவ்
விடத்தொருவன் அரசபோகமனுபவித்து, பின் பவ
னது நாயக்கெரிக்கு நீசனென்கின்றமரபுதெரிய. —

அவ்வரசன் அக்கினியிப்பரவேசித்து மரணமடை
ந்தான். அவ்விடத்தில் பிராமணர்கள் அக்கினியிப்
ப்ரவேசித்திறந்தார்கள் எத்தன்மையென்று சொல்
வேன் ! என்று சொல்லக்கேட்டு, அத்தேயத்தைவி
ட்டுப்போய் அலைகளையுடையதேவதீர்த்தமானபிரை
யாகையென்னு நதிதீரத்தில் அப்பாவத்தை நீக்கும்
பொருட்டு, தனக்குத்தானே சமானமான வேதவிதி
யினால் பிராச்சித்தங்கள்செய்து சாந்தராயண விர
தஞ்செய்தினைத்தேன். — இப்படியென்று அதிதி
சொல்லவும், காதிமுனி நமதுசரித்திர மிதுவென்று
தனது தனிமையான மனதிலாச்சரிய மிகுந்து, தன
க்குள்ள நீசடையாய்விரும்பி, முன்விளங்கிய வியல்
பைக்காண முன்னுள்ளதேசங்களை நீங்கிப்போய்
ஊணமண்டலத்திப்புருந்து, தான்பிறந்து வாசஞ்செ
ய்தவிடங்களனைத்தையுமபார்த்து. — முன்புதான்பா
ர்த்தவண்ணம் சகலத்தையுங்கண்டு, நெருங்கியசடா

॥ இ-ம்: காதிமுனி ஈஸ்வரானுக்கிரகத்தினுன் மாயை நீங்கும்பொருட் டத
ன் தற்கடனா கடனா சாமர்த்தியத்தைத் தரிசித்தாரென்பதாம்.

செய்த விடங்கா
ண்டல்.

மருடத்தை மிகவுமசைத்து மனநிலைசெயித்து பிரம
தேவனது நானாவிதமான தொழிலைப்பார்த்தும் மே
னடந்தான், அந்த லுணமண்டலத்தைக்கட்டி அழ
குளிளங்கிய கிரநாட்டை நெருங்கிவந்து தான் முன்
னரசுசெய்த சகலத்தையும் குறைவில்லாமல் கண்டு

௨௪. சாக்கிரசொ கேட்டுமுணர்ந்தான். *—முன்சொல்லியவிஷ்ணு
ற்பனமானது சாக்கி வானவர் எமக்குத்தெரிவித்த மகாமாயையானது
ரமாயினதை விசாரி இதுதானே, ஆச்சரியமானவிதை அறிவினால் நன்
த் தன்னைத்தோற்றி றுகத்தெரிந்தனமென்றுகிளைத்து, சித்திரமாக அத்
வித்த மாயையை நீ தேசத்திலிருந்து நீங்கி பெரிய மலைச்சார்பில்வந்து
க்கி னுளமடையு நி ஒப்பற்றதவத்தையுடையவன், ஒரு உள்ளங்கை
மித்தமூர்த்தி யுபாச ர்த்தம்புசிப்பாகி விஷ்ணுசந்தோஷிக்கின்ற அரியத
னைசெய்தல்.

௨௫. மூர்த்தி வத்தைசெய்தான். — ஒருவருட்கு சென்றமாத்
பா சன்னமாய் ரத்தில் அந்த மலையினதுபக்கத்தில் அரியதவத்தை
மாயையைத்தெ யுடைய காதியினுச்சிரமத்தில், நெடுமாலானவர் நீல
ரிவித்தோம், மே மேகத்தைப்போல் பரத்தியசையாய் பிளந்த தவ
ல் வேண்டியது சையுடைய காகிமுலையாப்பார்த்து, இவ்வண்ண
இயாதெல்லு வி மாகநிறந்த வெம்புடைய மாயையினதுமலைய
னவுதல்.

௨௬. சாக்கிர
சொற்பனஞ் சா
க்கிரமன வந்த
ரக்கம் இடாதெ
ன முனி வினாவு
தல்.

பிமித்தமென்றுகேட்க, — தோத்திரஞ்செய்து வண
ங்கி நமஸ்காரசஞ்செய்து கரியவயர்வுள்ள மேகத்தை
ப்பார்த்து பூரித்த சாதகப்பகதியைப்போல மகிழ்ச்
சினையுடைய காகிமுலையானவன், அழகிய கிருபா
திருஷ்டையையுடைய விஷ்ணுவைப்பார்த்து, நியமி
த்து நீகாட்டிய கன்மாந்தகாரமான மாயையை பா
யாகமாக இப்படிப்பட்ட தென்றறிந்தேன் ; வரைய
வந்தறிந்த வந்தமாயையினது, அந்தரங்கத்தை யா
னறியவில்லை ; பிராந்தியானது சத்தியமான தென்ன
வென்றுகேட்டான். — விஷ்ணுவானவர் அத்தஞ்சு

௨௭. மாயையின்
அத்தரங் கத்தை
ப்போ டிக் கத்
தொடங்கல்.

சொல்லுவார். பிராமண ? இப்பூரிமுதலிய சகலமும்
மனநிலைடத்திற்பொருந்த இருந்தமேயல்லாமல் புற
ம்மிவிருப்பது ஒருகாலத்தினு மில்லாததாம். காரண
பில்லாதசொற்பனமும், பிராமமும், மதுபுழைவகி
யமார்ச்சுங்கனி வியாவரும் ஒழங்காகப்பார்த்து அணு
பவிக்கின்றார்கள், சித்தத்துணைவே சகமிருப்ப
தாம். *—அளவின்றிப் புறந்திருக்கின்ற சகக் கூட்ட
டங்களானேதும், தளர்வில்லாமல் அமர்ந்திருப்பதற்

௨௮. இதுவுமது.

* இ-ம். முலையானவர்களுட சாக்கிரசொற்பனத்தைச் சாக்கிரமாக வதிதி
சொல்லியதைக்கேட்டு அதை பரத்தியசைத்திற்பார்த்தி துதான் மாயாவிச்சித்
தமென் றறிந்தாரொப்பதாம்.

* இ-ம். மயக்கத்திற்குற்றிய பரபஞ்சஞ் சத்தியமாகத்தோற்றினதை யறி
விக்ருமித்த மித்தையானமனமே பரபஞ்சமென் றறிவித்ததாம்.

௨௬. மானியின்
அந்த ரங்கத்தை
ப்போதிக்கத்
தொடங்கல்.

௩௦. இதுவுமது.

௩௧. இதுவுமது.

௩௨. இம்மா
னியின் மயங்கி
னவர்கள் அஞ்
ஞானியென்றும்
மயங்காதவர்கள்
ஞானியென்றும்
நிலித்தல்.

கிடமான மனதினால், இக்கடையான நீசத்தன்மை
யை வெளிப்படுத்தினால் இது லதிசயமென்ன, மிகு
தியான பத்திப்பாச்சலின் ப்ரதிபாமாத்ரத்தின்
வசத்தினால் கடையான நீசத்தன்மையை அறிந்துள்
தாம்; முன்புதொடர்ந்துவந்த அநிகியும் அந்தப்ர
காரமே மயக்கங்களினைத்தையும்பார்த்தான். — பார்
த்த வந்தப்ரகாரமே நாய்க்கெரிக்கு நீசத்தன்மை
யை, காகதாலீபசம்பந்தத்தினால் வண்டுகள் வாசஞ்
செய்கின்ற ஊணமண்டலத்துள் கிரமண்டலத்து
முள்ளவர்களுடைய மனதிலும் பத்திபாய்ந்துள்
ளது, எண்ணுகின்ற விரண்டு பத்திபாச்சலும் ஏக
காலத்தில் அளவற்றபெயர்களுக்கும் முன்னே தோ
ற்றும், சொல்லப்பட்ட மனத்தன்மையானது காகதா
லீயஞாயத்தைப்போல அதிசயமானவையாம். —

அப்படியல்லவா; ஒரு சொற்பனத்தையே அளவ
ற்றமனிதர்கள் தனித்தனி பார்ப்பார்கள். கைவச
மான பொரு விளையாட்டினால் குழந்தைகள் பலர்
களிப்பார்கள், சொல்லிய கடைஞ்சனாகிய அந்த நீச
னாவன் ஊணமண்டலத்திலுள்ள அழகியவீட்டில்
தவறாம லக்குறிப்பினால் அந்தப்ரகாரமே முன்னே
பிறந்திருந்தான், — அக்காரணத்தினால் உறவினரனை
வருமானமடைய அயலான நாட்டை யடைந்தான்.
வெண்கொற்றக் கொடைரிழலைச்செய்ய கிரமண்டல
த்தில் இராசாலாகி பின் பக்கினியிப்ப்ரவேசித்து,
உத்தமமான உன்மனதில் வீணாகினைக்கின்ற சம்ம
ந்தமாயிருக்கின்ற வதனால் நீசனியல்பானது அந்த
ப்ரகாரமாக ப்ரதிபலித்தது. † — இவனென்றும்,
அவனென்றும், நானென்றும், இதுவென்றும், அது
வென்றும், எனதென்றுஞ்சிறுக்கின்ற அறிவில்லாத
வர்கள் துன்பத்திலழந்துவார்கள்; பூமிமுதலியவ
னைத்தும் யாமென்கின்ற வுண்மையை யறிந்தவர்கள்
துன்பப்பட்டுத் தளர்ச்சியையடையார்கள்; பூமியில்

† இம், சகலதற்பனையும் வைத்திருக்கின்றமனம் ஓர்காலத்திலொன்றைவெ
ளிப்படுத்தி லதிலென்ன வியப்பென்றும், காகதாலீய ஞாயத்தைப்போல வுண்
மனதில் நீசத்தன்மை பத்திபாய்ச்தபடியே யதிதிமனத்தினால் கிரமண்டலத்தா
ர்மனத்தினால் ஏககாலத்திற் பத்திபாய்த்தபடியால் விசித்ரமாகக் காணப்பட்ட
தென்றும், அக்கக ரொரு சொற்பனக் கண்டதுபோலச் சொல்லப்பட்ட யாவ
ரு மேககாலத்திற் நீர்க்க சொற்பனமென்னு முனது நீசப்பிறப்பையு யரசாங்கி
யையு மக்கினி ப்ரவேசத்தையுக் கண்டார்களென்றுஞ் சொற்பனக் கண்ட தொ
ருவன் ஏகதேசத்திற், சாக்கிரமாய்க் காணப்படுவதுபோல வுனக்குத்தோற்றின
சாக்கிரசொற்பனஞ் சாக்கிரமாதத் தோற்றினதென்று மறிவாயென்பதாம்.

௩௩. இம்மாயையின் மயங்கினைவர்கள் அஞ்ஞானியென்று மறிவித்தல்.

௩௪. தவஞ்செய்யி னிம்மாயைநீக்கி ஞானமுதிக்குமென்ற னுக்கிரகித்தேகுதல்.

௩௫. ஞானமடைதல்.

நிறைந்த வஸ்துக்களில் வேற்றுமைபுள்ள மனதினால் பாவனையோடு புத்தியிற்பொருத்தமாகி அதில் ஆசையை யடையமாட்டார்கள் ; இவ் வஞ்ஞானிகளின்மயக்கத்தில் தத்துவஞானத்தை யறிந்தவர்கள் வருத்தமடையார்கள். — ஞானமானது, பூரணத்தை யடையாததினால் மனதில்பொருந்திய மயக்கத்தைப் பார்த்து, இழிவென்றுதள்ள வறிந்தாயில்லை ; இதனால் மயக்கத்தில் ஈகணத்தில் நீ மிகவு மடிக்நின்றாய். இம் மிகுந்தமோகமென்னுஞ் சக்கரத்துக்கு மனதேயச்சாகும் ; அம்மனதை வினோகவல்லமைபினுற் கெடுக்கில் அம்மாயை வருத்தமாட்டாது. ௧ —

நீயெழுந்திருந்து மலையின் குகையினிடத்தில் பத்துவருடம் தவத்தைச் செய்தால், பூரணமாய் முடிவொன்றுமில்லாத மெய்ஞ்ஞான முகிதாங்கடவாயென்ற னுக்கிரகஞ்செய்து, பின்பு விஷ்ணுவானவர் வணங்குதற்குரிய தோற்றமானவடிவம் எழுந்தவிடத்தி ன்மறைந்துபோக, துன்பம்பொருந்திய மயக்கங்கள் விடுபட்டு, சூழ்நிறைந்த காகிமுனியானவர், கற்பனைகளனைத்தையுட்பற்றில்லாமற்கெடுத்து, அரியதவத்தைச் செய்தார். — பத்துவருடத்தில் ஞானத்தாம் பூரணமானவனாய் வாழ்ந்தான் ; பின்பு தன்னதான ஒப்பில்லாத சம்பாவநையைடைந்துமேலானவனாய் அச்சமுடம், துன்பமுநீங்கி, அனுபவிக்கின்ற போகத்தில் இச்சையில்லாமல் உள்ளபாகாரமாய், எப்போதும் ஆறந்தமேஸ்வரரூபமாகிய சிவன்முத்தியை யடைந்தவனாய் விஸ்வரூபியடைந்து, பூரணச் சந்திரனைப் போல மனது பூரணமானான். ௨ —

காதிசுதை முற்றிற்று.

உத்தராலகன்கதை.

அவதாரிகை.

முற்கதையில் மனோரூபமான மாயையைத் தரிசித்ததற்குக்காரணமான பிரமத்தைத் தரிசித்திற் சுகமில்ல வே யில்லையென்று சொல்லி, இவ் வனுபவ மாற்றமொன்றஞ்செய்தபடி சமாதிகூடியதனால் நவநவமாய்னுபவிக்கு பிரதிசயானந்தத்தை யறிவிக்குமித்தம் உத்தராலகன்கதையை நிறுவுகின்றார்.

௧ இ-ம். மாயாரூபமான மனதைநீக்குகி லென்று கெடுமென்பதாம்.

௨ இ-ம். சமாதியின் நண்ணுதிக்கு மனோவிசித்தரத்தைப் பார்த்த தரிசுதை யதி தி காரணமான சைதன்யத்திற் சகரக்க, வச்சைதன்ய மொன்றே பாகாதிக்கு மென்றறிந்தாநகித்ததனால், பூரணமானாரென்பதாம்.

க. மாயையா
னதுஸ்வாநுபவ
மில்லாதவர்களை
வருத்துமென்ற
நிவித்தல்.

உ. மாயாநாச
வுபாயமானதும
னோநாசத்தைத்
தவிரவேறின்
றெனல்.

ங. மனோநாச
வுபாயம்பிரத்யா
காத்மஸ்ரூபதெ
ரிசனத்தைத்தவி
ரவேறின்றெ
னல்.

ச. ஆத்மதரிச
னத்தைக் குபாய
ஞ்சுருதிஞ்ஞவா
க்கியத்தில் மன
தைச் செலுத்து
தல்.

ஞ. அதனுல்லி
டய லிச்சையை
க்கெடுத்தாநந்த
போதமாவாயெ
னல்.

சு. அபேதநி
ருஷ்டியினால் ச
மாதிக்கடிச் சின்
மாத்திரமாவா
யெனல்.

இந்தப் பிரகாரமே இந்த மாயையானது, மிகவும் வி
ஸ்தாரமாய் சயித்தற்கரியதாய் உயர்ந்து, தாழ்ந்து,
கொடிய மகாமயக்கங்களை உண்டாக்கி பிரமத்திற்
பொருந்தியிருக்கும். அந்தப் பிரகாரத்தினால் சொல்லு
கின்றேன், சதாகாலமும் பிரமஸ்வரூபத்தை யடை
யாதவர்களை, சமுத்திரத்தைப்போல வருகின்றதுன்
பத்தில் இந்த மாயையின்குணமானது அழுத்திவிடு
ம். — மனோசயமாத்திரமான தெய்வமருந்தாலன்றி சு
நந்மென்னுங் கொடியவியாதியானது சத்தியமே; மற்
றென்க முயற்சியினாலும் நீங்காது. சந்த்ருணத்தின் மி
ருந்த ஸ்ரீராமா? கிரமமாகவைத்த வர்த்தமானகாலத்
தில் க்ஷணத்தில் வன்னாச்சிரம கிரமமாக வருகின்ற
தொழிலை புறம்பிப்பிடித்து, வராரின்ற வருங்காலத்
தையும், சென்றகாலத்தையும், மனதில்லாதவர்கள்
உள்ளே நினைக்கமாட்டார்கள், — சங்கற்பத்தையும்,
ஆசையையும், போனதை நினைப்பதையும் க்ஷணந்
தோறும் ஒழிப்பாயானால் கேடுற்ற மனோலயமானது
அதுவேயாகும்; மனோநாசத்தைப் பொருந்துகின்ற
ஞானமானதுபிரிவில்லாத ப்ரத்யாகாத்மஞானமாம்;
அந்தஞானத்துக்கு மனோபாவமென்று சொல்லுவது
அவ்விடத்திலேல்லாமல் இயல்பையுடைய தாமாதலி
னால் மனோவிசர்பமானது இல்லாமற்கெடும். —

மனோபந்தமானது, முழுதுநீங்குதலே மறைவில்
லாத உண்மையும், மேலானவிவமும், பிரமாவத்தை
யும், சர்வக்கியத்துவமும், பூரணநந்தமும், களங்கமி
ல்லாததுமாம். பொருந்திய வஞ்ஞானத்தைக்கெடு
த்து திடவுச்சாகத்தினால் நிச்சயமாக சூற்றமற்ற சந்
புருடர்களிடத்திலும் சூற்றமற்ற வாத்மஞான சாஸ்
திரங்களினும் எப்பொழுதும் மனதைச்சேர்த்து, —

சதாகாலமும் சொல்லுதலும், விடுதலும், பற்றுத
லும், கண்ணுமிதலும், கண்ணிறத்தலுமாகியசகலதொ
ழில்களையுஞ்செய்தும், சிந்தனையில்லாத ஆநந்தத்
தையுடையவனாய் சந்தின்மாத்நிரபரணாகுழந்தாய்?
வர்புக்கடவாய்? களங்கமாகிய திரிஸ்யத்தை நீங்கி,
மனதின் களங்கத்தைக்கெடுத்து ஆசாபாசமென்னும்
கோரையையறுத்து உன தாத்மஞானத்தில் பிரம்ஸ்
வரூபனுயிருப்பாய். — சுபாசுபமாகிய சங்கேதமான
பொருள்களில் இச்சைபென்கின்ற விசேகாவியாதி
யை பொருந்தாதவனாய் சலனம்பொருந்திய இராக
த்துலோடவில்லாமல், ஞானரசமான பிரமமே தானு
கவாழ்வாய். கணக்கின்றி நான், இவன், அவன், இது
வதுவெனதென்று சொல்லுவதாகிய வாதனைகளைக்
கெடுத்து, பிரம மொன்றேயென்று ப்ரகாசிப்பின்ற

எ. சின்மாத்தி
ரதரிசன மான
போதே ப வ த்
தைக்கொடுக்கும்
பேத நீக்குமெ
னல்.

அ. பேதருப
மான மனத் தடி
க்காவிடிற் பேரா
னந்த மு தி க்கு
மெனல்.

க. மனர்கடி
ப்புற்ற தறிவித்
தல்.

கஓ. இதுவுமது.

கக. பஞ்சவிட
யங்களாற் பருக்
கின்றமனமஃது
கெடினி ஃ ஆ ன்
கெடு மென்மதற்
குத் திருவட்டாந்

நிட்டையில் விஸ்வரூபித்யடைந்து சந்தின்மாத்திரபா
னாக, ப்ரீராமா ? நீ நிலையாகவாழ்வாய். — என்னதும்
அன்னியருதென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட நினைப்பதும்
படி உலகத்தின்கண் துவிதமிறந்து, அத்துவிதமாய்
கனமுள்ள வயிரஸ்தம்பத்தைப்போல ஆத்மஞான
ஸ்வரூபத்தைப் பிடித்து அந்நிலையைத் தரிசித்திருப்
பாய். பாவமின்மையுடன் மாசின்மையாய் பூரணமா
கிய தனது ஞானத்தில் பொருந்துத லெப்போதுண்
டாகுமோ, அப்பொழுதே பிறவிமயக்கத்துக்கு மூல
மாகின்ற பேதமானது நீங்கிப்போம். — பேதநந்த
விரகத்தின் நிலையினுடையபாவத்தைப்பார்ப்பாய் ;
பின்பு நிற்கின்ற வருதற்கரிய நல்ல தேவாமிர்தமா
னது, வந்துபொருந்தினாலும் உயிரைப்பிரிக்க வராநி
ன்றநஞ்சுக்கு சமானமாம் சோர்வில்லாத உண்மை.
ஞானமுடைமையானது மனமானதுபருந்து நெரு
ங்குமானால் தூரமாகும் ; கறுத்தமேகமானது சூழ்
ம்படிமறைக்கில் பூரணசக்திரன் கண்ணுக்குக் காட்
கியுண்டாகுமோ. — தேகமட்டும் இச்சையைபு
டைய புத்தியினால் தானல்லாதவனாகவாளை ஆத்
மாவென்று அன்புபொருந்துவதால், புத்திரர்களும்
இல்லாளுமாயிடி சம்சாரமென்கின்ற நினைப்பினால்
மனமானதுவளரும் ; விஸ்தாரமாகின்ற அகங்காரமே
ந்ருவையினால், மமதைபான களங்க வினையாட்டினு
லும் உரித்தான நதெனதென்கின்ற பாவனையினாலு
ம் மனமானதுவளரும் — ஆதிவிபாதிவினது விஸ்தா
ரத்தினாலும் அவைகள்மாய் சம்சாரத்தில் விசுவாசி
த்துத் தங்குதலினாலும், நீங்குதலுக்கும், பிடித்தலு
க்கும், இலாபமான வெத்தனத்தினாலும், சந்நிக
டோறும் சூழ்ந்தையான ப்ரீராகவா ? மனமானது,வ
ளரும். ஸ்திரீகள், இரத்தினங்கள், திரவியங்கள், மு
தலானவைகளிலுண்டான ஆசையினாலும், இலாபத்
தினாலும், வரானின்ற வுலோபத்தினாலும், வருகின்ற
காலத்தில் இவைகள் நல்லனவாம், இந்நன்மையினால்
மனமானது, பெருந்து பூரிக்கும். —

தூராயசையென்கின்ற பாலைப்பித்து பழமையான
போகமென்கின்ற வாயுவினால், தொடர்பான பலமு
ண்டாய் இச்சிக்கப்பட்ட மார்க்கத்திற் சஞ்சரித்து
மனதென்னுஞ் சற்பமானது, மிகவும் பெருக்கும்.

ப்ரீராமா ? நீ கேட்பாய், பழைய உத்தராலகமுனியை

இ-ம். மானயக்கு மூலமான மனதைக்கெடுக்கி லப்பொழுதே சச்சிதநந்
தமாய் விளங்குவா யென்பதாம்.

ஈ இ-ம். தேகோழுதலிய வகம்பாவத்தினுண்டான வாதியாதி முதலிய
சக்கற்பத்தான் மனம் விர்த்தியடையு மென்பதாம்.

உகசு

உத்தாலகன்கதை.

[ஞானவர்

மறிவிக்கத் தொ
டன்கல்.

கஉ. இராமன்
வினாவுதல்.

கக. முனியின்
முழுக்கூடப் பரு
வமுனர்தல்.

கசு. விஸ்வாந்
தியுள்ள பரமபத
மியாதென விசா
ரித்தல்.

கரு. போகவி
ச்சை யெப்போ
தென துள்ளத்தி
னின் துரீங்குமெ
மேனல்.

கசு. ஆத்மசு
மெப்போது வரு
மெனல்.

¶ இ-ம். உத்தாலக முனியைப்போ லிம்மனைதக் கெடுக்கவேண்டு மெ
ன்பதாம்.

§ இ-ம். உத்தாலகமுனி ஞானமடைந்த மார்க்க மிதுவென்றறிவிக்கத் தொ
டன்கினதாம்.

† இ-ம். சித்தாத்திவந்து விஸ்வாந் தி வரயில்லை யென்பதாம்.

ப்போல பஞ்சபூதங்களையும் தூளியாய்ப் போகச்செ
ய்து வருத்தமற்றபுத்தியினால் மனதில் விசாரிப்பா
யென்று, வசிட்டமுனிசொன்னமாதிரத்தில், ¶ —
நீரருளிச்செய்த உத்தாலகமுனியானவர், எந்தமா
ர்க்கத்தினால் பஞ்சபூதத்தையுங்கெடுத்து, தனக்குட்
சிந்தித்ததென்னவென்று ஸ்ரீராமன்கேட்க, வசிட்ட
முனியானவர் : கிருபையுள்ள ஸ்ரீராமா? விரிந்த பஞ்
சபூதத்தை ஆத்மவிசாரணையினால் கெடுத்து, பிரமத்
தையடைந்து அத்துவிதநிலையையுடைய உத்தாலக
முனியினது கதையை நாம் சொல்லக்கேட்பாய். § —
கந்தமாமனதென்கின்ற மேன்மை பொருந்தியமலை
யில் கருப்பூரம் பரிமளிக்கின்ற பூங்கொத்துகளையு
டைய வனங்கள் சூழ்ந்த மலைச்சாரலில் வசிப்பவன் ;
உத்தாலகனென்னுநாமத்தையுடையவன் ; சூற்றமற்
றவன் ; முனிசிரேஷ்டன் ; முன்புகொஞ்ச வறியவையு
டையவன் ; விசாரணையுடையவன் ; பரிபூரணவாழ்வி
ல்மனதிறுன்பங்கெட விஸ்வாந்தியுடையாதவன், பு
த்தியின தூநன்மையைத் திருத்தமாகப் பெற்றவன் †
பரிசுத்த மார்க்கத்தினாலும், ரிட்காமதவத்தினாலு
ம், ஞானசாஸ்திரார்த்தங்களினாலும், இயமமும் நிய
மமும்பொருந்துந்தன்மையினாலும், சூற்றமற்ற நல்ல
விவேகமானது வரவும், அந்த உத்தாலகன் இத்தன்
மையாகச் சிந்தித்தான் துன்பமற இளைப்பாறும்
இடமியாது, மறுசுருஷமென்னும் கெடுதலில்லாத மே
ன்மையான பதமியாது, இதுவல்லவா முன்னுதாக
சீக்கிரத்தில் அடையத்தக்கது. — மனோசங்கற்பமி
ல்லாத நிரூபலமான பிரமபதத்தில் நெடுங்காலம் கல
ந்து ஏகமாப் விளங்காரின்ற மகாமேருவின் முடிவில்
பொருந்திய மேகத்தைப்போல யான் இளைப்பாற எ
ப்போதுகிடக்கும். தளர்வில்லாமல் இதைச்செய்
து இனி யெதைமுயற்சிக்கத்தக்கதென்று சலனமாகி
ச்செல்கின்ற அளவற்றபோகசம்பத்துகள் எனதுமன
தின்கண் ணின்றும் எந்தக்காலத்தில் விடுபட்டுப்
போகும். — மனனமென்கின்ற அலையையடித்து மத
த்தோடும்வளர்ந்த இச்சையென்னுஞ்சமுத்திரத்தில்
பரிசுத்தம்பொருந்திய அறிவென்கின்ற வங்கத்தினால்
முமுகாமல் எக்காலத்தில் கரையேறுவது. சதாகால
மும் கிரிபாக்கிரியைகளில்லாமையும் நீங்கி பற்று

கள. சமாதி
யப்போதுகூடு
மனல்,

க.டி. சாமாதி
டில்லையே
யனல்,

க.க. ஒன்றி
திகொள்ளாம
சமுதாயத்.

உ.ஓ. நிருவாக
பசமாதிபிதித்
தம் ஆசனங்கட்
டி.பி.ருத்தல்.

உ.க. இ.க.பு.க.

தல் விடுதலில்லாமல் அகத்திற் சுப்பகாசமானபதத்
தைப் பொருந்தி எப்போது மனந்தளராமல் நின்று
மகிழ்ச்சியையடைவேன். — நினைக்கின்ற சங்கற்பத்
தைக்கெடுத்து, ஆற்றாவிலடங்கி மேகஞ்சூழ்ந்தமலை
க்குகையில் கருங்கல்லைப்போல நிருவிகற்பசமாதி
யினால் எப்போது சலனமற்றநிலையிலிருப்பன். ஒரு
மைபெற்ற தியானத்தினால், இளைப்பாறுகின்ற என்
துதிரின்மேலுள்ள மயிரினால்பறவைக்கூட்டங்களா
னவை கூண்டுகட்டி எக்காலத்தில் குடியிருக்கும். —
மனதிலிருப்பகாரஞ் சித்தித்து, உத்தரவுகமுனி
யானவர், உள்ளே பரவசத்தைபுடையவனாய் ஒன்றா
னபிரமத்தியானத்தைச் சாதிக்கும்பொருட்டு, இரு
ந்தவிருந்தவிடங்கள்தோறும் வேகத்துடன் பாங்கி
ன்ற மனக்குரங்கானது விஷயமென்னும் கொம்புக
ளிறுவுதலால், துன்பத்தின்தன்மைகளில்லாத மகி
ழ்ச்சியை யடைகின்ற ஸ்வரூபசமாதியை யடைந்
திலன். ¶ — இப்படி. கானகத்திலிருந்தபரகாரம் நிலை
யில்லாமலலையின உத்தரவுகள், பின்பொருநாளில்
புறம்பிலுள்ள விஷயத்துக்குத் தவிர்த்தபடியால், பொ
ல்லாதமனமாயி குரங்கானது திடமான அந்தகார
மூடினதுபோல, சமாதிசுளில் அகம் வருத்தமு
ற்று, தருமபிசூத்து மலையில் வருத்தத்தோடுஞ் சுழ
ன்று மிகவுஞ்சேர்ந்து சுழன்றான். † — ஒருவரு
யில்லாததாயிபும் யாவராலு மடையக்கூடாததாகியு
மிருக்கின்ற குகையானது, சேராரின்ற மோகஷவிட
மென்றுகொல்லப்படும். அக்குகையில் ஒருபொழு
து தனித்துச்சென்று மலைக்குன்று மணித்ததை
யின்மேல் மான்றோலையிரித்து அதின்மேல் ஆராயா
நின்றமனதுனது தொழிலைச்சுருக்கி புத்தனைப்போ
லத்தியானிப்பான். — பத்மாதனத்தில் பெளத்தனை
ப்போல, வடக்குமுகாய் இரண்டுபிசுத்தையும், இ
ரண்டு குதிகான்மேல்வைத்து, பிரமாஞ்சலி செய்து
வாசனையினால் மயங்குகின்றமனதைத்திருப்பி, தடை
யில்லாத நிருவிகற்பசமாதியினிமித்தம் இந்துப்பகா

¶ இ-ம், விடயசுந் தன்பமென்று வருந்திப் பரமசுகங்கூடாமத் பரதவித்
தக்கொண்டிருக்கின்ற தீவரதா முண்டாயினதென்பதாம்.

† இ-ம், மனமான தொருகாற்பாடியவடிவத்தை விடுதலுமோரதபரிசுந்
பிறமான லாதந்தவிடயத்தை யடைதலு மொருகா லத்தை விட்டித்தெனிகிடுத்
தலு மொருகாற்பயமடைந்த பக்தியைப்போலத் துள்ளியோடுதலு மொருகா
லேராசதகுண ப்ரகாசத்தைபுஞ் சத்துவகுணம்பரத்தைபுந் தமோகுண வந்தகா
ரத்தையும் பார்த்ததென்பதாம்.

உ.உ. சமாதியிலைசுவா விருக்கு ரம் விசாரித்தான். ॥—வாராய்மூடத்
மிடத்துதித் தவாலிக் கொண்டு விட தன்மையுடைய மனதே? உனது
யத்திற்சுழலாநின்ற மனதைக்கண் பொய்வாழ்வுகளில் ப்ரயோசனமென்
டதை வெளியிற் செலுத்தாமற் ற பொய்வாழ்வுகளில் ப்ரயோசனமென்
டுத்துத் தன்வயப்படுத்துப்பொருட் ன, நீங்காத துன்பமே முடிவிலுண்
டு விசாரமுகத்தா லதன்குற்றக்க டாகின்றதொழிலில் சத்துக்களடை
னைக்களையத் தொடங்கிப்போகக்க வர்களோ, தெவிட்டாத வழதமா
னைக் களைதல். கிய உபசார்தியைநீக்கி கெடாநின்ற

உ.ந. சாந்தி
யே சுகமாமென்
றுசரிதைகிரியை
க்களைதல்.

உ.ச. பஞ்சவி
டயத்தின்னொழி
ல்களைக் களைதல்.

உ.ரு. சுத்தபரி
சு விடயங்களைக்
க்களைதல்.

உ.ஈ. ரூபரசுக
ந்தவிடயங்களைக்
க்களைதல்.

போகத்தை யிச்சிப்பவர்கள், அழகுபொருந்திய புஷ்
பங்களையுடைய கற்பகவனத்தைவிட்டு கொடுமை மி
ருந்த விடம்போன்ற வெப்பம்பொருந்திய பாலைவன
த்திற் பொருந்துவர் போலாம், — பிரமலோகத்திலு
டைந்தாயாறலும், பாதாளலோகத்தி லடைந்தாயா
றலும், சார்தமென்னும் பெருமைநிறைந்த வழத
த்தைநீங்கி, அம்மேலான நிருவாணசுகத்தைக் கூட
மாட்டாய். ப்ரயோசனமானதுபோல நாநாவிசமாய்
உள்ளத்தில் அதின்மயருபமே சுபாவமா யிருக்கின்ற
இத்தொழில்கள் மகாதுன்பமாம்; எப்போது மின்ப
மாகமாட்டாது.—சத்தமுதலிய விடயங்களிற் செல்
லும் இச்செயல்களினால், தவனையைப்போலப் பயி
த்திய முடையதாயிருக்கின்ற மூடமனதே? விடா
மல் வினாகளனுழலுகின்றாய். யாதினாற் கிஞ்சிற்
நின்பமடைந்தாய், யாதிற் பரமசுக மடைகின்றாய்,
சதாகாலமு நிறைந்த வழதமாயும் சமமாயு மிருக்கி
ன்ற அந்தச் சார்தத்தில் நீ நிலைபெறாத விதமெ
ன்ன.—விரிகின்ற மூடத்தைகையுடைய மனதே? விரு
தாவாகவுண்டாய் பருக்காரின்ற காதின்னொழில்களை
க்கூடி சத்தவிடயத்தைத் தொடராநின்ற புத்தியினால்
அசுணப்பகதியைப்போல மரணமடைய வேண்டா
ம். தொக்கின் வியாபாரத்தைப்பொருந்தி பரிசவி
டயமான மூடத்தன்மையினால் துயரமேதுவாக, பெ
ண்பாணைக்காசையான ஆணையைப்போல, எப்போ
துந்தவிராத ஆபத்தையடையவேண்டாம், — ஒளி
பொருந்திய ரூபவிடயசமுதத்தை பார்க்கின்ற கண்
னினுடைய தொழிலைப்பொருந்தி மனமே? நீவெப்
பம்பொருந்தியதீபமென்ற நியாமல்மரணமடைகின்ற
விட்டிற் பூச்சியைப்போல வெந்துபோக வேண்டாம்.
கொடியமனதே? நாக்கினுடையதொழிலைப் பொருந்
தி, அற்பம்புசித்து புசிப்புகளினது இரசவிடையவா
சனையினால் இரையையுடையதுண்டிலைக் கிரிக்கின்
றமசுத்தத்தைப்போல நாசமடையாதே, தேனுக்காசி
த்த ன்றியிழைப்போல தாமரைமலர்போன் நிருதயத்
துள் சுவாசமர்க்குத்திற்சென்று வாசனை விடயத்தை

॥ இ-ம்- சமாதியிலைக்கணங்களை யறிவித்ததாம்.

உ.எ. ஐந்தவி
டயங்களை யுக்
ட்டிக்களைத் தல்.

உ.அ. அற்பமா
னமனதில் அக
ண்டமானிக்கு
யெப்படி. யிருக்
குமெனல்.

உ.க. நேருமத
லையவைகளைக் க
ளைந்ததற்கு வில
கணமான வா
ந்மஸ்தாபத்தை
த்தரிசித்தல்.

க.உ. ஆந்தரி
சனமாய்வினுதி
க்கின்ற மனதை
க்கண்டி. ந் ந த்
தொடங்கல்.

க.க. மனதிற்
கு உருவமின்ற
னக்கண்டித்தல்.

க.உ. இதுவுமது.

தேடுதலினால் மனமே? நீகட்டுப்படாதே. — சொல்
லிய அசுணப்பகதியும், யானையும், பதங்கப்பகதியும்,
மச்சமுடும், வண்டும், சத்தமுடும், பரிசமுடும், உருவமு
டும், தவையுடும், கந்தமுடும் என்று நேர்நிரையாய் வைக்
கப்பட்ட விவற்றான், ஒன்றினாலொன்று மாணத்தை
யடையுடும். நிலையக்கெடுக்கின்ற அப்பஞ்சவிடயமு
டும் ஒன்றாகச்சேர்ந்து மெலிவு செய்யப்பட்டவர்களுக்
கு அகமகிழ்ச்சி யெங்கேயுண்டாகும்; உன்னைக் கட்
டுதலுக்கு இந்த வாசனையென்பதே கயிற்றும் பின்
னினவலையாம்; சூழ்ந்ததோடு மெழாநின்றமனமே?
அவ்விடயவாசனையே நீங்குமானால், அதுவே புனக்
கு சமானமில்லாதவெற்றியாம். — யாதுபரயோசன
மாக உனக்கு இவ்விடத்தில் இந்த ஆக்கினை நான்செ
ய்கிறேன், முதிர்ந்த ஆத்மஞான விசாரணையில் முத
ன்மையான சத்துக்களுக்கு ஒருமனமுமில்லை; விபா
பகமாயிடி முடிவில்லாத ஞானத்துக்கு சூட்சுமமான
ஸ்திதி என்மனதில் நியமமாயுண்டோ; களிறு, வில்
வப்பழத்தில் நுழையுமோ. — மாமிசம்பொருந்திய
சரீரத்தில் பாதமுதலாக விசுபரிபந்தம் வேறுவேறு
கவாராய்ந்தும் நானென்பது அச்சரீரத்திலில்லை, நா
னென்னும் தன்மையான தெவ்விடத்தி லிருக்கின்ற
தெது; திக்குகளைத்திலும் வியாபித்தமேலானஞா
னஸ்வரூபமாகிகாணப்பட்டாதகாகி சலனமில்லாமலெ
வ்விடத்தும் தானாக விளங்கினதென்று சகங்களைத்
தையுடும் பார்ப்பேன். — மேன்மைபொருந்திய அந்த
ஞானத்துக்குப்பெயர், கற்பனையும், எகத்துவமும், அநே
ககத்துவமும், மகத்துவமும், அனுத்தவமும் என்று
சொல்லுகின்ற நானாவிதமாகிய அடையாளங்களைக்க
ண்டி. லன். சபாவமான ஞானமானதினால் யான்காணு
ம் என்விடத்தில் வேற்றுமையுள்ளமனதே? நீயேது
ன்பங்கொடுக்கும் காரணமாகவுண்டானாய் — முதிர்ந்
தவினேகத்தினுண்ணான ஞானர்த்தவலியினால் இ
ப்படிப்பட்ட வுன்னை சீக்கிரமாகக் கெடுக்கின்றேன்,
துன்பத்துறுப்புடைய மனதே? நீ காணக்கடவாய்.
இது மாமிசம், இது விரத்தம், இது வஸ்தி, இவை
கள் உள்ள பிராணனாய் நிறைந்தகாற்று; இவ்விடத்
திலேவைகளில் நானென்பது பொருந்தினதெங்கே. —
மாமிசங்கள்வேறு, இரத்தம்வேறு, அஸ்திவேறு,
சரீரத்தில் கன்மேந்திரிடங்கள்வேறு, ஞானேந்திரிய
ங்கள்வேறு; நானென்பது எவ்விடத்தின்பொருந்தியி

† இம், மனதைப் பிரமாநந்தத்திற் செலுத்தம்பொருட்டுப் பஞ்சவிடய மு
தலிய போகக்களிற்செலுத்தாமற் மடுத்ததென்பதாம்.

ந.ந. சித்தை
ச ச ட ம ய க் கு
மோவெனின்.

ந.ச. இனிமன
தின்வசத்திற்செ
ல்லெனெனல்.

ந.ந. பொறிக
ளே மனோ வாச
னையிற் செல்லா
மல் நீக்குதல்.

ந.க. மனதை
ப்பொறி வசத்தி
ற்செல்லாமற் ற
டித்துப் பொறிவ
சத்திற் செலுத்
துதல்.

ந.எ. மனோச
ங்கற்பத் தைக்
கெடுத்து ஆத்ம
சுகத்திற் சுகிப்
பெனெனல்.

ந.அ. மங்கல
கரமான பிரமஸ்
வருபமாய் அதி

ருக்கும் ; விசையாகியகண்ணிது, தொக்கிது, பருத்
தகாதிது, நாசியிது, பசைபொருந்தியநாக்கிது ; இவ்
விடத்தில் நானென்று சொன்னதெங்கே—நானென்
பதெங்குமாயிருக்கும், அற்பமு மிவைகளில் நானெ
ன்பதல்லாததாம். இப்படிவிளங்காநின்ற இவ்வனுப
வதிருஷ்டியே திருஷ்டியாய், வேறுமார்க்கமில்லை.
குற்றமற்ற ஞானவடிவமாகியவென்னை, அறிவில்லாத
வஞ்சகமுள்ளமனதே ? பசுளின்கன்றை வனத்திலுள்
ளசெந்நாயானது மருட்டுவதுபோல, மிகவும் வருத்
தப்படுத்தினாய்.— தேவாநீனமாய் ஆத்மவஸ்துவை
கைவசமாய்பகரிக்கின்ற அஞ்ஞானமென்னுந் திரு
டனே இப்போது தெளிந்துகொண்டேன் ; திருமட
விரைசைசாரேன். பஞ்சேந்திரியங்கள் ஒன்றியவாச
னையைவிட்டிருந்தும் ஸ்பரிசித்தின்று புறம்பில் தங்க
டங்கள் விடயங்களில் தாவுகின்றன. — வாசனே
யானது, இந்திரியங்களனைத்துக்கும் காரணமல்லாத
தாய் ; ஆதலினால் மூடமாகிய பஞ்சேந்திரியங்களே ?
நீங்கள் உள்ளத்தினது குற்றமுள்ள வாதனைகளைக்
கெடுத்து, தொழில்களைத்தையுஞ் செய்வீர்களா
னால், வருத்தஞ்செய்கின்றதுன்பங்கள் ஒன்றானும்
அற்பமும் எப்போதும் பொருந்தாது. — கூண்டு
செய்கின்ற தனது வாயினாலினால் மரணமடைகின்ற
கோசகாரப்புழுவினது கூட்டத்தைப்போல, திரிஸ்
யத்திற்றாவுகின்ற இந்திரியங்களென்னுங் குழந்தை
களே ? மயக்கத்தினால் வீணாகக்கெடுவீர்கள். இந்திரி
யங்களனைத்திற்கும் வசக்குமிடமாகிய மனதே ? அட
ங்கி இந்திரியங்களுடன் நீ வேறுபடாமல் ஆத்மஞா
னத்தை நோபார்ப்பாய். பற்றில்லாமல் ஏகமாய்
நிருவாணசுகமாயிருக்கின்ற ஞானஸ்வரூபத்தை நிலை
யாகப்பொருந்துவாய்.— குற்றநீங்காத விடயமுள்ள
விசையாகியும், அளவில்லாத தாகியு மிருக்கின்ற
யானென்கின்ற வாசனையானது, நீக்கும்படி களங்க
மில்லாமல்விட்டு, ஆசைகளனைத்தையும் கெடுப்ப
தென்கின்ற மந்திரவுபாயத்தினால் மறுபிறப்பு நீங்கி,
ப்ரகாசம்பொருந்திய பக்வத்ஸ்வரூபமாய் மனதே ?
பயங்களனைத்துந் தீர்த்தவிடமாவாய். சங்கற்பமே
வீசப்பட்ட விருக்ஷமாகவும், ஆசையே கொடிகளாக
வுமிருக்கின்ற நீபென்னும் வனத்தைத்தறித்து, நீண்
டஞானபூமியில் விளையாடுவேன்.—வேண்டினப்ப்ரகா
ரம் விளையாடல்செய்து பிரமபதத்தைப் பொருந்தி
னேன் ; தனிமையானேன் ; சுயமடைந்தேன் ; இவ்வி

இ-ம். ஆத்மஸ்வரூபத்தைத்தவிர மனதிற்கொருருவ மின்றெனத் தரி
சித்ததாம்.

ளபினசத்தியினி
பல்பைத் தரிசித்
தல்.

ந.க. இதுவுமது.

டத்தில் உயர்ந்த மோகஸ்வரூபியானேன் ; தொழி
லில்லாதவனானேன்; பகுப்பற்றேன் ; வேறிடமில்லா
தவனானேன். மிகுந்த தெளிவுடைமையும், விளக்க
முடைமையும், தத்துவப்பாசமுடைமையும், ஞான
முடைமையும், நீங்காதவுண்மைமையும், சிறந்த சுகமு
டைமையும், உபசாரமுள்ள குணமுடைமையும்,
சுற்சுருமத்தின் மகிழ்ச்சியுடைமையும், பூரணவுடை
மைமையும், பெருமைமுடைமையும், நற்குணமுடைமை
யும், —மறைப்பில்லாமையும், உதாரமானகுணமும்,
கெடாதப்பாசமுதையுடைமையும், பூரணத்தன்மை
யும், சகலமுற் தன்மையானகுணமும், பயமில்லாமையு
ம், ஒன்றாகியுதன்மைமையும், சித்தசாந்தசுலைய மில்
லாமையுமாயிற்றுவிடில்லாமல் என்னுடன் பொருந்
தியிருக்கின்ற இந்தக் குணங்களுக்கென உத்தமிக
ளாகிய சமஸ்கஸிஸ்திரீகள் சமானமில்லாதவர்க்கா ;
ஏகபாலையான ஆத்மஸ்வரூபத்தை யடைந்த வெ
னக்கு எப்போது மனைவியர்களாக மனதைக் கிரிகிக்

சர. ஞானம்பெற் கின்ற ஸ்திரீகளாம். + — ஆலையாமல் தன்வசப்
பட்டு வியாபித்த புத்தியினது தொழிலினால்
கன்மசேடம் நீங்கு இந்துப்பாசாரம் வலிமையாகச் சிந்தித்து, கருக்
ம்பொருட்டியோகம் குவளைப் புட்பமானது கொஞ்சம் விகசிதமா
வந் தடுத்ததை யறி னதுபோல பாதி றுறந்த விழியையுடையவனாய்
பிரணவ வுச்சாரண பத்மாசனத்திலேருந்து, பிரணவத்தை உத்தம
மறிவித்தல். னுன உத்தராலகன் உயர்ந்தசுத்தத்தினால் உரி
மையாக தடையிலல்லாமல் உச்சரித்தான். —

சக. பிரணவ
த்தின் முதற் கூ.
ஞனவகர்த்தையு
ச்சரித்தல்.

ஞானஸ்வரூபமாகிய பிரணவத்தை உச்சரியாநின்
ற உத்தராலகமுனிவின் ஞானமானது பிரணவஸ்வரூ
பமான பிரமத்தைப்பார்க்கவும், தனிமையானபிர
ணவமானது, சார்பில்லாமல் எந்தமட்டும் உயர்ந்துநி
ன்றதோ வந்தமட்டும் உயர்வாகவும், வியாபகமாகவு
ம், நிருமலமாகவுமிருக்கின்றஞானத்தினிடத்தில், மூ
ன்றனாமாத்திரையையுடையதாகிய பிரணவஸ்வரூப
த்தில் ஆகாரம்மகமான முதற்பங்கு வெளிப்பட்டவொ
லித்து, எவ்விடத்தும் மாக்ஷிமைப்பட்ட பிரணவா
புட்கள் சத்துத்தையெழுப்புகின்ற சரீரத்தில் மிகவும்
பாசாதித்து வொலிக்கின்றகாலத்தில், — இந்தப்
பிரணவாயுவை புறம்பில் நீக்க வல்லமையாகிய இ
சோகமென்னுநாமமுடைய கிரமமானது, சரீரமெல்
லாவற்றிலும் நிறைந்துயர்ந்திருக்கின்றது ; ஆகத்திய
முனியாவர், சமுத்திரத்தை ஆசமனஞ்செய்தபாழா
க்கினதுபோல, கொன்று பாழாக்கினது. பிரிவில்லா

சர. இதுவுமது.

இ-ம். சமுத்திரங்கையுங்கண்டித்து ஆத்மஸ்வரூபத்தைத் தரிசித்ததன் க
பாவசத்திகளோடும் வினையாடிப் பரமசிவபா யிருந்தாரென்பதாம்.

சுரு. பிரணவ
த்தின் பிரண்டாக்
கூறான உகர மு
ச்சரித்தல்.

சுசு. இதுவுமது.

சுரு. இதுவுமது.

சுசு. பிரணவ
த்தின் மூன்றாக்
லல்ல ; அடையோகமானது, மகாநுன்பத்தைக்கொ

தஞான இரசநிறைந்திருக்கின்ற பிரமகாயத்தில் பித்
ராணவாயுவுநிறைந்திருந்தன. இருதயமென்னும் பெல்
ரியவக்கினிநிறைந்து அந்தச்சரீர மியாவையுமெரித்தி
ருக்கின்றது ; பிரணவத்துக்கு இதுவே முந்தின கிர
மத்தினவந்தையாம். † — அந்த ரேசகாவந்தையா
னது வேண்டியமட்டும் ப்ரகாசித்ததேயன்றி அடையோ
யோகத்தினுல்லவாம் ; அடையோகமானது கொடித்
யதுன்பத்தைக் கொடுக்கின்றதல்லவா. அதன்பின்பு
பெருமைபொருந்திய பிரணவத்தினுடைய இரண்
டாவதாகிய உகராத்மகமானபங்கு தடையில்லாமல்
ருக்கின்ற சமநிலையாமவகரத்தில், அசைவில்லாத
கும்பகமென்னும் பெயரை இடப்பட்ட தனித்தகிர
மமானது கூறும், இந்தப்பிராணவாயுவான சகலத்தி
ற்குமுண்டானது — புறம்பிலும், உள்ளிலும், கீழிலு
ம், மேலிலும், திசைகளிலும், ஆகாயத்திலும், முயற்
சித்தசையாத பிராணவாயுக்குளானவை பூரணமா
கி, குவிந்திருக்கின்ற துருத்தியினிடத்தில் தடைப்ப
ட்டவைபோலநிலையாயிருந்து உண்டாகி, முதன்மை
யாக சரீரத்தையெரித்த வக்கினியானது ப்ரகாசத்தி
னையுடைய இடியைப்போல கூணநேரத்திலுணைந
கது ; பனியினது வெண்மையைப்போல சரீரமான
து, வெண்ணீராகி நன்றாகத்தெரிந்தபடியினால், அச்
சரீரத்துக்கு, சரீரஅஸ்திகளனைத்தும் வரிசையாகத்
தோற்றி நரம்புகளுடனிருந்தது. — சுகமாயிருக்கி
ன்ற கருப்பூரசுபனத்தில் நித்தினா செய்வதுபோல
அஸ்தியின்வரிசைதோற்றினது. காற்றினால் அந்நீர
னது வேகமாக்க்குளம்பி கூணநேரத்தில் ஆகாயத்
தைச்சுற்றிக்கொண்டது ; ப்ரகாசமாகிய சரம்காலத்
தில் செறிந்த பனிமேகத்தைப்போல ஓரிடத்திற்
போய்ச்சேர்ந்தன, எதிரில்லாத இந்தவவந்தையை
வேண்டுகின்றபரியந்தம் இயல்பையுடைய பிரணவ
த்தின் இரண்டாவதிலானகிரமத்திலடைந்தது. ‡ —

† இ-ம். ஞானதிருவடியிலிருந் அச்சரித்த வகாநாதமானது வெளிப்பட
டுப் பிராணநாதஞ் சரீரமுழுதுநிறைந்து சத்திக்குஞ்சமயத்தில், இரேசக்கிர
மத்திற் சிதாகாயத்திற் பிராணநிறைந் திதயத்திலுண்டான ஞானக்கினியாற்
சரீரமுழுது மெரித்ததென்பதாம்.

‡ இ-ம். இரண்டாவதான உகாநாதமானது சமமாய்நிறைந்தி் பிராணன்
கும்பகமாய்ச் சரீரமுழுதுநிறைந்து அக்கினியையவித்து வெண்ணீறு வடி
வமா யஸ்திகரம்பு சாண்டதோன்றச்செய் தந்நீற்றை யெழுப்பிச் சிதாகாயத்
திற் சேர்த்ததென்பதாம்.

சு. ஞான மகாமுச்
சரித்தல்.

சு. இ. து. அ. ம. து.

சு. அ. இ. து. அ. ம. து.

சு. க. பஞ்சபூதகா
ரியமான்வட்டைப்
பிரண வத்தாற்
கெடுத்த, ஞான
வடிவமாயிப்பாடு
யவிடயன் களைபு
மறிச்செல்லு ம
னத்தையும் அப்
படியேகெடுக்கத்
தொடங்கல்.

1. இ. ம. மூலவாச
ன்முதல் நவத்து
வார பந்தனஞ்
செய்த தந்தர வி

கீழின்தல்லவா. அதற்குப்பின்பு பிரணவத்தினது
மகராத்தமகமான மூன்றாய்கூறாக அமைவான முப
சாந்தத்தைக்கொடாநின்ற அவசரத்தில், பொலிவுள்
ளபூரணத்தினால், பூரகமென்னுநாமமுள்ள பிரமமா
னது, பிராணவாய்க்குணக்குண்டானது; வருத்தமில்
லாத ஆந்தச்சமயத்தில் பிராணன்களைத்தும் அறி
வின் அமுதத்துட்போயின. — சொரினிற்பனியிற்
குளிர்த்ததற்குச்சமானமாக அதிக சிதளத்தைப்பொ
ருத்திய பிராணவாய்க்குணத்தும், முறைமையினால்
ஆகாயத்திற் பொருத்திய புகையானது, குளிர்த்த மே
கமானதுபோல, ஆகாயத்திற் பொருத்த சந்திரம
ண்டலமாய் கலையின்கூட்டமானது, நிறைந்திருக்கி
ன்ற ஆச்சந்திரமண்டலத்தில், அமுததானையைபிரா
ணவாய்க்கு டொருத்தப்பெற்ற பாகாகிவின்ற வாகாய
த்திலிருந்து இறங்கியவமுததானையானது, மிஞ்ஞின
சரிசர் சாம்பலில்போய் விழுந்தது. — சிவனது சிர
சிலிருந் திறங்காநின்ற தேவகங்கையையொத்த அமு
தவருத்தத்தினால் களங்கமில்லாததாய், ஒப்பற்ற சது
ர்ப்புயங்குகளோடும் சந்திரப்பிரகாசமாய் கிருபையை
புடைய திருமால் வடிவத்தைப்போல காணத்தக்க
தாய், பலமாக பாகாசிக்கின்ற வுத்தாலகமுனியின்
சரிசரத்தோன்றினது, அமுதமயமாகிய பிராணன்க ளா
னத்தும் ஆந்தச்சரிசரத்தை நிறைவித்து வியாபித்து
உள்ளேயிருக்கின்ற குண்டலிசத்தியை ஆராதனை
செய்து கற்றிநின்றன. ‡ — இத்தப்பகாரத்தால் பத்
மசாணத்திலிருந்து உத்தாலகமுனியானவர், தேகஸ்
த்திகெட்டாடல்செய்து, பின்பு மதமுள்ள வண்டைப்
போல சமுலாநின்றமனதை பலத்தினுற்றடித்தான்,
மெளன்த்தைபுடையவனுய் மிருதுவான பிராணபா
னன்களுடைய வேகத்தைப்பார்த்து மெல்லெனவு
ண்டாக்கினன்; விஷயத்தினின்று தாவு மித்திரிய
ங்களை வருத்தப்பட்டு வேறுபடுத்தினான்; எவ்வா
வேறுபடில்லாநல் புறம்பிலுள்ள விடயத்தை நீக்கி
னான். — பற்றற்ற திடமுள்ள அறிவையுடைய வுத்
தாலகன், உள்ளத்திற்குற்றுவின்ற விடயங்களைத்
தையுந் நீக்குவின்ற திருஷ்டியினால் இல்லாததாகச்
செய்தான். மூலவாசலையடைந்து சரிசரத்தி னவத்து

‡ இ-ம். உபசாந்தியமான் மகராத்தமானது நிறைந்து பிராணன் பூரகத்
தினால் வாய்க்குளரின் முகத்திற்செல்லக் குளிர்த்தியடைந்த பிராணவாய்கு
ள் சிதாகாயத்திற் கலையினிறைந்த ஞானசந்திரனாய்தினுண்ணான வமுதமி
றங்குத் தேகத்தை நனைக்கச் சுருதவடிவா யதிலமுதமயமான பிராணநிறைந்
து குண்டலிசத்தியைப் பூசைசெய்த தென்பதாம்.

டயங்களைத் தள்ளி மனதையிதயாம்பரத்திலடக்கல்.

ருக. இதயாம்பரத்தினின்றும் மனோசங்கற்பமியாவையுங் கெடுத்தல்.

ருஉ. சமாதிக் கண்டோற்றின ஐத் தவத்தைய யுக்கெடுத்தல்.

ருங். இதுவுமது.

ருச. மனஞ் சைதன்யத்தைய டைதல்.

வாரங்களிலுள்ள வாய்வுகளினைத்தையும் குற்றமின்றி முகவாசலையடைத்தால், புறத்துள்ள துவாரங்கள், கட்டத்துக் கடைபடுகின்றதுபோல மதித்தடைத்தான். இமந்ததென்னுந்தன்மையைச் சார்ந்த மனதைமேலான இதயாகாயத்திலடக்கினான். — பலத்தைபுடையமதயானையை தந்திரத்தினால் மலையிலுள்ளபடுகுழியில் சேர்ப்பதுபோல மனதையடக்கி, சரங்காலத்தாகாயம்போல நிருமலமானதெளியையடைந்துப் பரிபுலிக்கின்றகுணத்தினால் உதித்துக் கொண்டிருக்கின்ற விகற்பங்களியாவையும் நீக்கினான். திருமபத்திருமப வரத்தக்கன வேண்டியபரகாரமே வந்துண்டாக, சத்துருக்களை கத்தியினால் வீரன்கொல்லுவதுபோல கொடியமுனதால் விரிந்த விடயங்களைக் கெடுத்தான். — விகற்பங்களினைத்து மிறந்தவுடன், இதயாம்பரத்தில் விவேகசூரியனை உலகத்திலுள்ள மையைப்போல மறைத்துப் பரந்த வந்தகாரத்தைப் பார்த்த வப்பொழுதே, தனக்குள்விளங்கிய விவேகத்தினால் அவ்விருளைக்கெடுத்தான். உள்ளத்தின்கண் ணுள்ள இருளானது, நன்றாய்நசித்த மாத்திரத்தில், பரகாசம்வந்தடைய, அந்தமுனிவன் அதனையுங்கண்டு நீக்கிக்கெடுத்தான். அவ்வொளி நீங்குதலும் மனஞ்சுழல்வுற்று அர்த்தசாமம்போல் நித்திரையடைந்தது. — நீங்காத நித்திரையையும் கெடுத்தான். நித்திரைநீங்கவும் சூனியவாகாசஞானம்வந்தது; அவ்வாகாபஞானம், அழிந்தமாத்திரத்தில் அவன்மனதுமோகத்தையடைந்தது; அம்மோகமானது, வருந்தாமல் மனதைவிட்டு நீங்கும்படி மேலானவாந்திருஷ்டிபிகுந்தவுத்தாலகமுனிபானவர், நீங்காத இராவைக்கொடுக்கின்ற விருளை, இந்த வலகத்தின்கணின்று நீக்குகின்ற சூரியனைப்போல் தள்ளினான். † — அந்தன்மையானகாலத்தில், இருட்டும், பரகாசமும், நித்திரையும், மோகமுதலான சகலத்தையுமறுத்துத்துறத்தி, நிலைபெற்ற ஒப்பற்ற நிருவிகற்ப சமாதியையடைந்து, ஒரு சூண்ணேரம் மனமானதுவிஸ்வரந்திரியடைந்தது. துன்பம்விடுபட்டவுடன், சகலவடிவங்களாய் பரகாசிக்கின்றஸ்வரூபஞானத்தைநன்

† இ-ம். சமாதியின் மனோவிகற்ப நீக்கின பின் னந்தகாரந் தோன்ற வதனை ஞானதிருஷ்டியாற் கெடுத்து, அதன்பின் பரகாசந்தோன்ற வதனைச் சுயம்பரகாசத்தாற் கெடுத்தபின் சுழுத்திதோன்ற வதனை நனவிற சுழுத்தியாற் கெடுத்தபின் சூனியாகாய போதந்தோன்ற வதைச் சிதாகாயத்தாற் கெடுத்தபின் மூலாங்காரமான மோகந்தோன்ற வதைப்பரிபூரண திருஷ்டியாற் கெடுத்ததென்பதாம்.

யு. டி. மனஞ்
சின்மாதிரி மா
தல்.

டி. முனிபூ
ணஞானத்தைய
டைதல்.

டி. முனி ஆந
ந்த சாகரமாய்ச்
சத்தாசாமானிய
மாதல்.

டி. முனிசுதா
நந்தவயிங்கியமா
ய்வினக்குதல்.

டி. தேவர்க
முனியைப் பரி
சாதித்தல்.

டி. முனியா
ர் ஆனந்த

மைபொருந்திய அணைதடுக்க நின்றெகிர்வுற்று முன்
னுள்ளவிடத்தினிறைகின்ற சலத்தைப்போல அடை
ந்தது. — வெகுசூலப் பழக்கத்தினாலும் தன துண்
மை ஞானத்தி னனிபவத்தினாலும், தங்கமானது ப்ர
காசிக்கின்ற சிலம்பானதுபோல, மனது ஞானகார
மடைந்தது. வஞ்சகமும் வலிமையுமுள்ள மனதின்
குணநீங்கி சிந்தையத்தையடைந்த மனமானது, மிக
வுந்த செவ்விதாக சேற்றினுள்ளிருந்த கடத்தைப்
போல சீக்கிரமாகச் சித்தானது. — தங்காரின்ற விட
யக்காசுதியைவிட்டு நிருமலமாய் சிற்சாமானியத்தை,
சமுத்திரசலமானது, அலைமுதலான பருப்புசுணீங்கி
சாமானிய மடைந்ததுபோல, ஞானமானது சேர்ந்
தது. எவ்விடத்திலு மொப்பற்றஞானமாய். ஞானத்
தையடைந்த வுத்தாலகமுனியானவன், அளவற்ற
போகசிந்தனைவிட்டு, அவ்விடத்தில் அண்டங்களைத்
தாங்கி, மேலான வியாபகமாய் நிருமலமான ஞான
காயவடிவமானான். — அந்தச் சிதாசாமான விடத்
தில், திரிஸ்பதும், தரிசனமும், இல்லாமல் அளவில்
லாததாகிய பரமசுகந்தையுடைய செவ்வையான
வண்பவாந்தத்தை, அமுதநிறைந்த தெள்ளியசமு
த்திரத்தில் முழுகினதுபோல பொருந்தினன். உண்
மைதவிர மற்றவைநீங்கி அதிதத்தன்மையையுடை
யவனாய் ஒப்பற்ற ஞானபதஞ்சேர்ந்தான் ; சதாந்த
சாகரமானான் ; எங்குநிறைந்த சத்தாசாமானியமே
வடிவமானான். — உத்தராலகனென்னும் பிராமணனு
டைய அறிவென்கின்ற அன்னமானது, ஆந்தமாகிய
நிலையானதடாகத்தில் வந்துபொருந்தினது ; சரங்கா
லத் தாகாயத்தில் ப்ரகாசிக்கின்ற பூர்ணச்சந்திரனைப்
போலவும், காற்றில்லாத திபத்தைப்போலவும், சித்
திரத்தினது வடிவத்தைப்போலவும், அலையில்லாத
சமுத்திரத்தைப்போலவும், சலத்தை குலர்க்கக் கொ
ண்டு வருஷியாத ஆகாயத்திலுள்ள மேசத்தைப்போ
லவும், ஆம்மாவிற் பிரமாயிருந்தான். — இந்த பெ
ரிதான விலகத்தில், பிரமபதத்திலிருக்கின்ற அந்த
உத்தராலகமுனியைப்பார்த்து, சித்தர்கள், தேவர்கள்
இன்ன மனேகர்களும்வந்து குழந்தார்கள் ; தேவஸ்
திரீகள் நிறைந்தார்கள், தேவேந்திரன் ஒப்பற்ற தெ
ய்வலோகத்தை தயவேவாடுங்கொடுக்க, அவ் வுத்தால
கமுனியானவர் அவ்விடத்திலுள்ள சகலத்தையும்
விருப்பமில்லாமல் நீங்கினான். — மாலையையணிந்த
ஸ்திரீகள் இங்கிதரசங்களை, குழந்தைப் பருவத்தில்

தை. — ஸ்வரூபமடைந்த கிரமங்களை விவரமாய்நிவித்ததாம்.

போதமாய் விளங்குதல்.

சு.க. முனியானவர் ஆனந்தபோதமாய் விளங்கல்

சு.உ. முனியானவர் ஆனந்தமாய் விளங்கல்

சு.ந. முனியானவர் சித்தர்கள் சோதனைக் குட்டிடம்.

சு.ச. இதுமுகம்.

சு.ந. சாதக்களோடு சஞ்சரித்தல்.

அறியாதவனைப்போல எவ்வளவேனும் கலக்கமில்லாத ஆழந்தகருத்தை யுடைய வுத்தாலகன், தேவர்களுடைய மேலான போகக்கருத்தை நீங்கி, அத்தன்மையான தன தானந்தவீட்டில் ஆறுமாதம் உத்தராயனகாலத்தில், ஒங்கிவிளங்கியப் பகாசிக்கின்ற சூரியனைப் போலப் பொருந்தினான். — முதன்மையான மும் மூர்த்திகளும், தேவர்களும், சித்தர்களும் வாழாரின் ற சீவன்முத்தியான பதத்தைப்பெற்ற மரியதவத்தை யுடைய வுத்தாலகமுனி, நிறைந்திருக்கின்ற வாரந்தத்தில் ஒழிதலில்லாத பூரணத்தினால் ஆனந்த முதிர்ந்த ஆதிபதத்தையடைந்தான். ஆவதாகிய பேரானந்தமு மனுவில்லாத துமாகிய அந்தஞானத்தினால் பகாசித்தான். — ஒருகூண நேரமானாலும், தூறுவருடமானாலும், அப்பிரமபதத்தைப்பொருந்தின சத்துக்கள், வராரின்ற சநந்தத்தைக்கொடுப்பதற்கு காரணமாயிருக்கின்ற விடயங்களை யடையப்பட்ட இத்திருஷ்டியைவிரும்பார்கள். மாட்சிமையான இச் சீவன்முத்தியில் உத்தாலகமுனியானவர் ஆறுமாதங்களினால் சமீபத்தின்பொருந்தாதபடி சுவர்க்காதிபதப் பிரபத்தியைநீக்கி சமாதியிற் பொருந்தியிருந்து விழித்துக்கொண்டான். — கண்விழித்து சித்தர்களைக்களைப்பார்த்தனன் ; அச் சித்தர்களும், மேலான இவ் வுத்தாலகமுனியை அன்புடன் நேருத்திரஞ்செய்து, பகவானே ? எமதுவணக்கத்தை நீர்பாரும், தெய்வலோகத்தில் கொண்டுபோய்விடும், இத் தெய்வவிமானத்தில் சந்தோஷித்தேறுவாய், தேவேந்திரபதத்தின் சுகமர்னது உலகங்களிலெல்லாம் இல்லாதது, ஒரு கற்பபரியந்தம் அந்தப் பரயோசனத்தை யனுபவிப்பாய். பகவானே ? செய்த தவங்களியாவும் எவர்க்குந்தையையு நிமித்தமேயென்று மனமலர்ச்சியாய் சொல்லிய சித்தர்களை மகான்களென்றுபார்த்து முகம்விக்கிய சித்தாராதனைசெய்தான் ; மயங்காதவன், முதன்மை யான தேவபோகத்தை மிகவும் விரும்பாதவன், வெவ்வேறுக்காதவன், திடமுள்ளவன், தேவர்களே ? போங்குகளென்றுசொல்லி, — தேவர்குழாத்தை விட்டவன் னாய், தனது கிரிகையில் முயற்சித்திருந்தவனுய்போகபந்த நீங்கியிருக்கின்ற இவ்வுத்தாலகனை, அந்தச் சித்தர்களும் பின் சிறிதுகாலமனுசரித்து வருவாடுவன்கின்ற மனதைவிடுத்து தாங்களே நீங்கினார்கள். சீவன்முத்தனாகிய வுத்தாலகமுனியும், காட்டிலுயர்த்த உண்மையானமாதவர்களிடத்திலுமிருந்து நிருவாகிருவ

இ.ம். அமரபோகம் விடாமெனக்கண் டாத்மசுகத்தி லமர்ந்தித்தாம்.

சு.சு. சமாதி
யிலுஞ் சகசத்தி
லுமா யிருத்தல்.

சு.சு. சத்தா
சாமானியமா யி
ருத்தல்.

சு.சு. சுயஞ்சி
த்தாய் விளக்கு
தல்.

சு.சு. உத்தராலக
முனிபெற்றவனு
பவஞ் சத்தாசா
மானியமென்று
ரைதலிலிலக்க
ணஞ் சொல்லத்
தொடங்கல்.
எஃ. இதுவுமது.

சு.சு. இதுவுமது.

சு.சு. சத்தாசாமானியமா யிருத்தல். — ஒரு நாளளவும், ஒருமாதமளவும், ஒருவருடமளவும், அநேகவருடமளவும், அளவாகியவொவ்வொருகாலத்தி ல் அபேதசமாதியில் கூடிக்கலக்கும், விழித்துக்கொ ள்ளோம். அந்தநாள்தொத்தொன்றி வராதின்ற கிரியை களில் பொருந்தியும் நிருவிகற்ப சமாதியாகவே யிரு ந்தான் ; ஒன்றாகி அவன்மனது, எகத்துவத்தை ய னைத்துவந்தது. — விழித்த மனதினதுவல்லு, அயிக் கிபமானாகலத்தலை பழகுதலினால்பூரணஞானம் நிரந் தாமாகப்பெற்று, உலகத்தி னிறைந்திருக்கின்ற சூரிய கிரணத்தைப்போல எவ்விடத்திலுஞ் சமமாயிருந் தான் திறத்தைக்கொடுக்கின்ற சிற்சாமானியத்தின் அயிக்கியத்தை அநேககாலம் பிருந்த பழக்கஞ்செ ய்ய துன்பநீங்கிய அதினால் சத்தாசாமானியத்தை யடைந்தான். — சித்திராமாதச் சூரியனைப்போல காண்கின்ற இத்தச் சுகங்களில்தோன்றி மறையாத உத்தராலகன், மகத்தாயிருக்கின்ற பூரணந்தமான சிவன்முத்தி பதத்தினது பாயோசனத்தினால், உப சார்த்தத்தையடைந்த மனதையுடையவனாய், சநந மும் சந்தேகமுநீங்கி, சரற்காலத் தாகாயம்போல வியாபகமாயிருக்கின்ற மாசற்ற வபசார்த்தமான உண் மையான ஸ்வயம்பாகாசரிதைந் ஞானஸ்வரூபமா னான். — இப்படிசொன்ன வரிட்டமுனியை உதா ரமுள்ள ஸ்ரீராமனைவர், சத்தாசாமானியமானது யாதென்று கேட்க, அந்த வரிட்டமுனி சொல்லு வார். தன்மனது விபரீதபாவணையின்றி வியாபகமான சிற்சாமானிய ஸ்வரூபமாய், பொருத்திய பாவணையி னது திட்டத்தாற்கரைந்துபோருமானால் அச் சிற்சா மானியமே சத்தாசாமானியமாம். — சொல்லுகின்ற முயற்கொம்பைப்போல நிச்சயமாக திரிஸ்யம்விடுபு ட்டும் ஆம்மசைதன்யத்தில் விருத்திஞானம் லயமா னால் சொச்சமாதிய அச்சிற்சாமானியமே சத்தாசா மானியமானும். தோற்றமின்ற புறப்பொருளும் உட் பொருளுமாகி நாநாவிதப்பொருளுமாகியும், உடல் களுமாகியுமிருக்கின்ற இச் சகலமுங்கொடுத்து நீங் கிமனது சித்தாய்நிற்குமானால், அச் சிற்சாமானியமே சத்தாசாமானியமாகும். — நேரோகாணப்பட்ட எட்ட யங்கள் நினைக்கப்படாமலும், ஒன்றுந் தவிராமலும், கூர்மத்தின் அவயவத்தைப்போல தாமே ஆத்மாவி றெக்குமேயானால், அவ்வாத்மாவே சத்தாசாமானிய

1. இ.ம். சமாதியின்சுனின்னுஞ் சகத்திற் சத்தாசாமானிய மடைந்த கிரமத் தை யறிவித்ததாம்.

எஃ. ஞானதிருஷ்டி யினருமையையுரைத்தல்.

எஃ. மும்மூர்த்திமுதலியோருக்குள்ள இத்தஸவாணு பவத்தி உத்தராலக முனி யிருந்தாரெனல்.

எஃ. உத்தராலகமுனி ஞானமடைந்த பின்பு யோகத்தினும் காயசித்தி பெற்று மஃதற்பெண்மையினைத் தேக முத்தியை யடைதற்கான சமாதியெய்தத்தொடங்கல்.

எஃ. சமாதியிலிலக்கணங்கூறல்.

எஃ. இதுவுமது.

மாகும். முதன்மையான சிவஸ்முத்தர்களும் விதேக முத்தர்களுமான இவ்விரண்டுபேர்களுக்கும், எப்போதும் சேர்ந்திருக்கின்ற பரமதிருஷ்டி இச்சத்தாசாமானியமாம் ; இதனும் துரியாதீதபதமாகும். —

ஆராய்ந்தறிந்து சமாதியைப்பெற்ற வவர்களுக்கும், அதுபூதியிலிருந்து அதுவாய் வெளிப்பட்டவர்களுக்கும், நிறைந்து தோற்றுலாகியும், மூடர்களுக்குத் தெரியாததாகியுமிருக்கின்ற இப்பரம திருஷ்டியானது, முறிவுபட்டு சநங்கெடாநின்ற சிவஸ்முத்தர்களாகிய ஞானவான்களனைவரும் அந்தரத்தில் வீசுகின்ற வாயுவும் பெரிதாகியபூதியில் அதுசுவையும் போல பிரியமாட்டார்கள். — மும்மூர்த்திமுதலான தேவர்களும், என்னைமுதலாகவும், நாரதநாமுதலாகவுமுள்ள இரிஷிகளும், அடைந்தது இப்பரம திருஷ்டியேயாம். பேசமுள்ள பதங்களனைத்தையும் கெடுத்து, ஒழிவில்லாத விச்சத்தாசாமானியத்தில் ஆசைதீர்வ தெந்தமட்டுமோ, அந்தமட்டும் சகமானவ

ட்டி உத்தராலகன் வசித்திருந்தான். — அநேக காலங்கழிந்தபின்பு, கந்தமான பருவத்தி லுள்ள அழகியகுகையில், அந்த உத்தராலக முனியானவர், சரீரத்தைவிட்டு விதேகமுத்தித்தன்மையையு இருக்கக்கடவேன் ; இது தீர்ப்பென்றுசிந்தனைசெய்து மிகவுண்மையுள்ள பல்லவாசனத்தில் கட்டிய பத்மாசனத்

தி விருந்தான். — பாதிதிருஷ்டியாக பார்த்திருந்து, மூலவாசலையடைத்ததினால், உட்டிலையாகிய நவத்துவாரமூண்டிற்று. மனதினால் இந்திரியங்களையும் விடயங்களையும் ஒன்றாக்கி அலைபில்லாத சமுத்திரத் தைப்போல தனது பூரணஞானத்தைத்தியானித்து, நிறைந்திருக்கின்ற பிராணவாயுவின் விரைவையறிந்து திசரீரம்வளையாமல் நெறிப்பாகிய கழுத்தையுடைய வனாய், — நாக்கினடியிற்சென்று உண்ணாக்கினடியையுடையவனாய், நீங்காத முகவிளக்கத்தை யுடையவனாய், உள்ளிலும், புறம்பிலும், மேலிலும், கீழிலும், பாயாநின்ற விடயங்களிலும், ஞானியாகாயத்திலும், மனதுங் கண்ணும் பொருந்தாதவனாய், கெடுவதாகிய

இ-ம். சாஞ்சித்தில் மனங்கரைதலும், சித்துங்கரைதலும், வேறுதிருஷ்டி நீங்குதலும் யாவஞ் சிம்மயமாய் விளங்குதலுமாகிய சிம்சாமானியஞ்சத்தாநந்தமாய்க் கரைந்த சத்தாசாமானியமே துரியாதீதமென்பதாம்.

† இ-ம். விசாரமுகத்தா லறிந்தவறிவு சமாதியினு லாநந்தமானவருக்கு மல்லாநந்தஞ் சுகத்திலாநந்தா தீதமாய் விளக்கினவர்களுக்கு மிவ்வனுபவம் விளங்குமேயுன்றி மற்றவர்களுக்கு விளக்காதென்பதாம்.

எள. கைவல்ய
சுகமாதல்.

எ.அ. அனுபவ
மரபை யறிவித்
தல்.

எ.க. விதேக
முத்தனாதல்.

தந்தபந்திகளைப் பொருந்தப்பெறுதலினால், — சரீர
த்திலுள்ள பிராணவாயுவின் வேகத்தைத் தடுத்து,
அதனும் சொச்சமாயும், ப்ரகரிகிலின்ற முகத்தையு
டையவனாய், சரீரத்தினுருவமானது, உள்ள ஞானஸ்
வருபமாயும், உண்டாகுதலால் புளகாங்கிதமானவன்
சரீரஸ்வரூபம் உள்ள ஞானஸ்வரூபமாகி, பழக்கமு
ற்று சிற்சாமானியமாகி, அவ்விடத்தில் அப்போது
அச் சிற்சாமானிய வற்றியாசத்தினால், மனதில் பர
மானந்தத்தையடைந்தான். — பரமானந்த வெள்ள
த்தை புதித்ததனால் சிற்சாமானியநீங்கி, தானேமுடி.
வில்லாமல் சுகலத்தையுட்கிரிக்கின்ற சத்தாசாமா
னிய பதத்தையடைந்தான்; சூறைவின்றிய சாந்தியு
ள்ளவனாயிருந்தான்; சித்தத்திலுள்ள வறுத்தங்கள்
னைக்கவும் விட்டான்; அளவைக்கொடுக்கின்ற ஆந
ந்தமில்லாத பேரானந்தத்தினால் முக விகிதமா
னான். — மாவில்லாதபதத்தையடைந்து சரீர புள
காங்கிதத்தையவிட்டு, வெகுதினத்தில் மனதுங்கரை
ந்து, சுகமப்பிரமையுநீங்கி, மகாசத்துவமுள்ளவனாய்,
சித்திரத்தைப்போலவும், மேகமில்லாதவாகாசத்தில்
பூர்ணச்சந்திரனைப்போலவும், ஸ்வரூபபதத்தில் சில
ஆநாளிற்சேர்ந்து, சூரியபரகாசத்தினால் மாத்தின்
பளமுகளானவை கோஷிக்கப்பட்டதுபோல, உத்
தாலகமுனி பிரமபரகாசத்தி லாவிக்கியமானான். † —
உத்தராகைசர்கதை முற்றிற்று.

சு ர கு த தை.

அவதாரிகை.

முன்கையிற் சமாதியினிடமாயுண்டான வானந்தத்தினால் மனே
ருபமான சுகம் விஸ்ராந்தியடைந்ததைச்சொல்லி, இவ்வனுபவமானதும்
விசாரணையிவ்முதிக்கு மவ் விஸ்ராந்தியே சிவன்முத்தி சாநியமென்
பதை யறிவிக்குமிதித்தஞ் சுரகுததைவைச் சொல்லுகிறார்.

க. சுருதி குரு இம் மார்க்கத்தினால் அறிவை அறிவின லறிந்து,
வனுபவத்தினால் சுகத்திற்சஞ்சரித்து முடிவில்லாத பரிபூரணப்பதத்
தில் விஸ்ராந்தியடையக்கடவாய். பார்க்கப்பட்ட
விடயங்களியாவ நிகழும்படி. சதாநாலமுதற் சாதனை
செய்து, அப்பதத்தை யடைவென்றபரிபந்தம், ஞான

† இ-ம், சிவன்முத்தி தன்மையினின்று நீங்கித் தானே விதேகமுத்தியை ய
டைந்தாரென்பதாம்.

உ. சருதிசுரு
வனு பவத்தினால்
விசாரிக்க வேண்
டுமெனல்.

ங. ஞானவா
ன்களது தாரத
ன்மியத்தைவினா
வதல்.

சு. சமாதியி
லிலக்கண மறிவி
த்தல்.

டு. இதுவுமது.

சு. வாசனாகு
யத்தி விருவருளு
சரிபெனல்.

சாஸ்திரத்தினாலும், சற்குருவினாலும், தனிபை
மனதினாலும், பந்தமில்லாத தத்துவஞானத்தை
மனாக்கண்ணையுடைய ஸ்ரீராமா? விசாரணைசெ
யுடையவேண்டும். — வயிராக்கியத்தினாலும்,
யநீங்கும்படியான சாதனத்தினாலும், ஞான ச
ரார்த்தங்குளினாலும், அறிவினாலும், ஆசாரிய ரு
சத்தினாலும், இயமநியமங்களாலும், ஆகாரின் ம
மார்க்கங்குளினால், மேலான ஸ்வரூபபத மடை
டும். அல்லாமலும், அறிவொன்றினால் பொருந்
காகும். சுபாவமான சற்குரு உபதேசத்தை
ந்து அதிகதூட்பமாய் நிருமலமாயிருக்குமான
ருமைபொருந்திய சாதனம் முற்றுமில்லாததா
தாலும் அவ்வறிவினால் மோக்ஷமடையலாம்.

இப்படிசொன்ன வசிட்டமுனியைப்பார்த்த
த்திலுள்ள விபகாரத்திலிருந்தும் சமாதியை
வகமாகிய ஞானம்டைந்தவனைப்போல ஒருவ
பத்தைநீக்கினான் ; மற்றொருவன் தொழிலில்
னாய் ஏகாந்தஸ்தானத்தில், சமாதியையடைந்
இவ்விருவர்களில் மேலானவன்யாவன், சென்
கச்சொல்லுவீரென்று ஸ்ரீராமர் கேட்டமாத்
ல், வசிட்டர் சொல்லத்தொடங்கினார். — மு
ணத்தினால் உண்டானவுலகம், ஆநாத்மாவை
ணர்ந்த சத்துக்களுக்கு, உள்ளத்தில்தோற்ற
குளிர்ச்சியெதுவோ அதையேசமாதியென்று
லப்படும். பந்தமில்லாமல் சுகத்தோடு சம்பந்த
ல்லையென்று திடமாக குளிர்ச்சியாக மேலா
ன்றஸ்வரூபசமாதியில் ஒருவனிருப்பான் ; இ
பகாரத்தோடு மிருப்பான் ; — இந்த விரண்
ருடையமனதும் குளிர்ச்சியாகவிருந்தால்,
பாடு எவ்வளவுமில்லை ; அம்மனதின் குளிர்
அளவில்லாத தவப்பரேசனமாம். இந்த
யில்பற்றியிருக்கின்றவனது மனமானது, தெ
சந்திரசிக்ருமானாலும் துன்பம்வரமாட்டாது
மையாகிய அதற்குச்சமாதானம் உன்மத்த ந
ப்போல மேன்மையுண்டாயிருக்கும். ¶ —
மில்லாத உன்மத்தநடையையுடையவன், வ
ந்த மனதுடையவனானால், அவனடையான

§ இ-ம். பக்குவன் சமாதிமுதலியவற்றை வேண்டாணுமினுமாதாரி
சவிசாரஞ்செய்யு மறிவொன்றையாவது விரும்ப வேண்டுமென்பதாம்.

‡ இ-ம். விபகாரத்து மேகாந்தத்திலுஞ் சமாதியினால் ஞானம்டை
னிலியாவர் மேலாவரென்பதாம்.

¶ இ-ம். மனமான தாந்தத்தினால் குளிர்ந்தே சமாதியாதலி ன்
வேற்றுமையின் வறன்பதாம்.

ந்தவன்சமாதிக்ரு தீர்ப்பாகச் சமானமாம் ; மிகுந்த விபகாரமுடைய ஞானிகள், மகாரணியத்தைபடைந்த ஞானிகள், வேற்றுமைமையத்தேமிடத்தில், ஒரு வரொருவருக்கு அதிகமாகார்கள் ; இரண்டுபேருஞ் சமானமாய் சந்தேகமில்லாத மோகத்ததை படைந்தவர்களே. § — வாசனாகெடுமானால், இந்த மனமானது, செய்வின்றதொழிலைச்செய்தும் நல்லொழுக்கமுடையமனது நெகுதூரநீங்கில், பக்கத்திலிருந்தவர்கள் சொல்லுவின்றவசனம் உணராததுபோல தான் செய்பாத்தாம். தூலமனதுசெயலேவிட்டாலும் வாசனேநிறைந்திருக்குமானால் அழகையுடைய சரீரவசைவற்றாலும் சொப்பனத்தில் மலையிலேறின்று பள்ளத்தில் விழுவார்களைப்போல தொழிலைச் செய்ததாறும். § — நீங்காத விபகாரங்களை செய்கின்ற மனமானது, விபகாரத்தைவிட்டு நீங்குமானால், அதுவே அசசமாதியும் சலனமற்ற நிருவாணமும் மேலானவாநந்தமும் என்றே யறிந்துகொள்வாய். மனதினது சலனமும் நிலையும் என்கின்ற விரண்டும் தியானபாவமும்நியானமும் என்கின்ற விரண்டும் திருஷ்டிக்கும் நிலையுள்ள காரணங்களாகும், ஆதலால் இந்த மனதுண்டாகின்ற குணத்தைக்கெடுப்பாய். — சிந்தனையுபமாதிய வாசனையில்லாமலிருக்கின்ற தூட்டமாகிய மனதையே, தியானமென்று சொல்லுவார்கள். அவ்வுபசாந்தியும் அக்கைகளல்லியமும் எப்போதுமந்த மனமேயாகும். இம்மேலான நிருவாணபதநிமித்தம் வாதனையானது, அற்பமாகக்கரையவேண்டும். சதாகாலமும் வாதினையில்லாதமனமானது, செயலின்ற நிருவாணபதத்தை அவ்வாசனையத்தினுடையது. —

எ. வாசனையுடையம் வரவேண்டுமெனல்.

அ. மனோசஞ்சல நீக்குதலே சமாதியாமெனல்

க. இதுவுமது.

கௌ. தத்துவஞானத்தினால் வாசனையுடைய செய்வின் விட்டிலானதுகாட்டிலாவதிருக்கலாமெனல்.

கக. அகம்பாவநிலைவாந் எரிருந்நீ கீழும், ஞானநிறைந்தவர்களிருக்கு நாடும்காட்டெனல்

§ இ-ம். வாசனையுடையவத்தவன் விபகாரியானது மேகந்தியானதுமேற்றற்குறைச்சலின்றி யொருதன்மைய ராவென்பதாம்.
§ இ-ம். வாசனையுடையவரின் நெகுதில்செய்துஞ் செய்பாதுவன், அஃதிரந்தாந் நெகுதிலேவிட்டும் விடாதவெனன்பதாம்.

கஉ. அகத்தி
உள்ளது புறத்
தினு முள்ளதெ
னல்.

கக. இதுவுமது.

கச. சமாதிய
டைந்தவனிலக்க
ணமறிவித்தல்.

கரு. ஞானவா
னிலக்கணமறிவி
த்தல்.

கக. ஞானம்
பெற்றவரில்லற

சுவரத்தாக சஞ்சரித்தும் பற்றாததினால் வழிநடப்
பவர்க்கு கடைவீதியில் போகாதவர்களுக் கொப்பா
வார்கள். சுகபோதம் பூரணமானவர்களுக்கும், அந்
தப்பகாரமே, நகரமும் வனத்தைபு மொத்திருக்
கும். १ — நித்திரையும் விழித்தலும், படித்தலும்,
போகுதலுமாகிய விவைகள் தொடர்ந்து வந்தாலும்,
அந்தர்முகமாகிய தொடர்ச்சியினு லெப்போதும்வகி
க்கின்ற வீடும், நகரமும், தேசமுமாகிய அனைத்தும்,
காட்டைப்போல பார்ப்பவர்களே மேலான வறிவை
யுடையவர்கள். சூற்றமற்ற அந்தர்முகத்தினால் சக
லமு ஞானாகாயமாய்விடும். பிராணனுக்குச் சமமான
மானவனே? மனதில் குளிர்ச்சியானதுவந்து அகநி
லையுமானால் சகங்களைத்தும் குளிர்ச்சியாம். —

மனமானது, மயக்கத்தினால் வேகுமானால் சகங்க
ளைத்தும் காட்டாக்கினியைப்போல வெந்து தோ
ற்றும். உண்டாகின்ற ஆத்மாக்களைத்திற்கும் அக்
த்திலிருப்பதே புறம்பிலுமுண்டாயிருக்கும். அமிர்
தமிருக்கின்ற சுவர்க்கலோகமும், பூமியும், வாயுவும்,
ஆகாயமும், தொகுப்பாகிய மலைகளும், நீண்ட ஆறு
களும், திசைகளும், சூழ்ந்திருக்கின்றசகலமும், அமு
த்தமாகிய அந்தக் கரணத்ததுவத்தினுடைய பிரிவுக
ளாக புறம்பினிற்பனவாம். ॥ — ஆத்மஞானத்தில்
சுகத்தை யடைகின்றவனாயும், இந்நிரியங்களால் கிரி
யைகளை செலுத்துபவனாயும், நீக்காநின்ற சுகதுக்க
வசத்தில் அடையாதவனாயு மிருக்கின்றவன், சதாசு
லமும் சமாதியைப்பொருந்தினவன். சகல வுயிர்க
ளும் நினைக்கின்ற தனதுயிரைப்போலவென்று, பிறர்
திரவியங்களை ஓடுபோல இகழுகின்ற வுலகவச்சத்தி
னாலல்லாமல் சுபாவத்தினால் பார்த்தவனே சகலத்
தையும்பார்த்தவன். — மரணமானது இப்போதுவ
ந்தாலும், கற்பமுடிவில் வந்தாலும், பாகாசிக்கின்ற
ஞானவான்கள், சேற்றிலமுந்திய தங்கத்தைப்போல
களங்கத்தையடையார்கள். சகலமுமாயும், ஞானதி
ருஷ்டியாயும், விஸ்வரந்தியடைந்து, கெடுதலும் ஆதி
யந்தமில்லாமல் ஏகமாகியும், ஆய்ந்தமாத்திரமாகியும்
பாகாசமாகியும், சகங்களில்லாததாகியு மிருக்கின்ற
அடையாளத்தையுடையதொன்று வேதங்கள் சொ
ல்லும். † — எல்லாமென்றது முதலாகச் சொல்லிய
பெற்றவரில்லற சகலமும் ஞானமறிவிக்கு நிமித்தமேயாம். பொருந்

இ-ம். வாசனாபமானமனோசுக்கம்பமிறத்தலேசுகாகாரமானவேகாந்தஸ்தான

† இ-ம். மனதெப்படியோ வப்படியேயாவும்விளங்குமென்பதாம். [மென்பதாம்]

† இ-ம். உள்ளும் புறம்புஞ் சிதாந்தானுபவமாய் விளங்குகின்றவர்க டொ
ழிசெய்துஞ் செய்யாவிடினு மபேதமேயென்றறி யென்பதாம்.

ஞானிக் கிழிவுந்
கூறவது ஞானிக்
குயர்வுமண் மெ
ன்றறிவித் திதம்
குத் திருஷ்டாந்
தமறிவிக்கத்தொ
டங்கல்.

க. சுரகுவே
ந்தர்க்கு விசார
முதித்தல்.

க. சற்குரு
தரிசனமாய்ந் து
தித்தல்.

க. மனதை
யநீங்கும்படி வி
னாவுதல்.

உ. இதுவுமது.

உ. ஞானமு

|| இ. ம. சுரகுவேஷ்டாந் கிராசநீதிப்படிசெய்யு மனுக்கிரக நிகிரகத்தினு
துயிர்கள் வருந்துவதைமுன்னிட் டாத்மவிசார முண்டானதென்பதாம்.

ந்நிரைத்தொசொற்களினு வென்னப்பயோசனம், வீண
ல்லவா, ஆகையால் இந்நாமங்களனைத்தையும் பிரம
வாசகமான பிரணவமென்றேதெளிவாய். நன்மையை
புடைய பூரீராமா? இவ்விடத்திந்த வனுபவத்துக்கு
முற்பாலத்தில் உண்டாகிய வேர்களைதையையான்சொ
ல்லக்கேட்டாய். மலைச்சார்பில்வசிக்கும் புன்மையர்க
ளென்கின்ற கிராதர்குலத்தில் சுரகு வென்னுநாமமு
டையவன்சரித்திரமானது அநிசயமுள்ளது. — இமய
மலையின்முடிவாகிய கைலாசபருவத்தில் ஏமசுடர்க
ளென்கின்ற புத்தஞ்செய்கின்ற நீண்டவிதிகளைத்தரித்
தவோட்களுண்டு, அவர்க்கிராசாவானவன் 'சுரகு'வெ
ன்கின்ற நாமமுடையசுலமற்றசுத்தவீரன்மடுகிலையி
னாலும், அரசநீதியினாலும் சிஷ்டபரிபாலனத்தினாலு
ம், துஷ்டமிக்கிரகத்தினாலும், சகமார்க்கத்தைச் செய்
கின்றகாலத்தில், நமதுவல்லமைபினால் சுகத்தைவருத்
துவோமானால் அவர்களுடையநமக்கல்லவா. — அப்படிய
ல்லாமல் நருமசாஸ்திர ப்ரகாரமானதண்டத்தின் மு
றைமையை செய்யாமற்போவமேயானால், பிராணிகள்
கூப்பவனில்லாமல் வீணாகக்கெடும். இத்தவாசாங்கம்
கொடியதென்று உஞ்சாலமிகின்ற மனதையுடையது
னாய்மனதுவருத்தமடைந்தான். பலமிகுந்தபுசத்தைபு
டையசுரகுவினிடத்தில் மாண்டவியமுனியானவரவா
வும், சுரகுவானவர்வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்துமண்
மையைபுடையமுனியே? உமதுவாவினால் யான்மிக
வுஞ் சுகத்தைபடைந்தேன், சத்துக்களின் அத்தில்
நிலைக்கப்பெற்றேன். — நருமங்களனைத்தையு மறிந்
திருக்கின்ற பகவானே? நீர் வெளுகாலமாய் தளர்ச்சி
தீர்ந்திருக்கின்றீர், அரியகருமமுடையேனது சந்தே
கத்தைத்தீர்ப்பீர், சந்தேகத்தைப்போல துன்பமு
ண்டே. பெரிதானபூமியில் எனது செங்கோலின் கீ
ழுள்ளவர்கள் எனதுகிரகத்தினாலு நிக்கிரகத்தி
னாலும் சுகத்துக்கங்களை பொருந்தாரின்ற துன்பங்க
ளைப்பார்த்து, ஆண்செங்கத்தின்முன்பு யானையைப்
போல சுழலுகின்றனன். — ஞானியனதுப்ரகாசத்தை
ப்போல எவ்விடத்து நிறைந்திருக்கின்ற சமமானது
எனதறிவில் பொருந்தும்படி கிருபையினால் அறிவி
ப்பாயென்ற வசனங்கு, மாண்டவிய முனியானவர்
சொல்லுவார். ஒப்பற்ற ஆத்மவிசாரணையில், சுண்ண
நேரத்தில், வராரின்ற சரங்காலமானது உண்டான
மாத்திரத்தில் மூடுபனிகெடுவதுபோல, மனதுக்கள
ங்கமானதுபோகும். || — ஞானர், இவ்வுலகமெப்படி.

பதேசித்தல்.

வந்தது, சந்நமம் மாணமும் எப்படிவந்ததென்று உள்வந்தின்கண் நீங்காம லிந்தப் பகாரம் விசாரித்துப் பார்க்கில், மசத்தான பதத்தை யடைக்கடவாய். தானாகிய சுபாவத்தையுடையவனாய் இசாரின்ற உன தாழ்மவிசாரணையினால் தனக்குத்தானே மனமானது நீதேடுகின்றபகாரமுண்டாகி தனது வடிவத்தை விட்டு விஸ்வரூபியடைந்து துன்பத்தை நீங்கும். —

உ.உ. பவத்தை நீக்குதற்குச் சாந்தி வேண்டுமெனல்.

வாடுதலிங்கி குளிர்த்த வுண்ணுடைய மனதுக்கு இத்தவுலகத்தினுள்ள காரியங்கள், சிவந்தபுள்ளிகளை யுடையபாணைக்கு பகவினது ஞாப்பாடியைப் போல தோற்றும் ; இழிவுள்ளமனதுக்கு அழகிய பூமியினுள்ள கிரிகைகள் அற்பமேயானாலும் சுடந்தற்கரிய தாகும் ; கோவின்ஞாப்பாடியினுள்ள அழகியசலமும் வார்த்திகமுள்ள மசகத்துக்கு அளவுக்கறையுங் காணக்கூடாத சமுத்திரமல்லவா. — சகத்தை எவ்வளவெவ்வளவு நீக்கினாலோ, பாரம்பகாசமா யொளி விசாரின்ற பாரமா சுவாவானது, அவ்வளவெவ்வளவு ண்டாகும். எந்தவாள்மட்டுத் சகலமும்விட வில்லையோ அக்காலமளவும் உண்மையாகிய வஸ்து வந்தடை யாது. சகலகிரியைகளும் விடுபட்டால் மிகுநினை திருக்குவே தானாலும், மனத்தொந்த மில்லாமல் பேதங்களையேத்தும் நீங்காவிடின பூரணமாகிய பர மாத்மஸ்வரூப பகாசுந்தோற்றமாட்டாது. — சாமாநியமாயிருக்கின்ற கனகமுதலையவஸ்துக்கள் ஒன்று மைதோற்றாதானால் ஆத்மஸ்வரூபத்தை அடைவ தெப்படி, ஆகையினால் ஆத்மாவையடைய நிமித்த மாக சகலவிடயங்களை நீக்கவேண்டும். துன்பநீங்க யாவையும்விட்டாயானால் மிகுநினைதே நாசமில்லா தமோஷமாபம் ; மேல்வையான பாரம்பாதுவானாலும் காரணமென்று நாமத்தையும், கீர்த்தியையும் முண்டா யோடாசாசனே ? — சகலமான காரணகாரியங்களு டைய பாரம்பரியமான ஞானத்தை யுடையநாகிய வுல கத்தின்பொழுந்திய விடயங்களில் அஞ்ஞான வாச னையினால் மிகவுமோங்கிய மனநிலைக்குத்து பகா சிக்கின்ற சரிசவாசனையையும் மேல்விடுவையாமின் குற்றமற்ற நன்மையான வஸ்துவெண்டாகும். கீர்த்தி யையுடைய வாசனையென்றசொல்லி தனது தந்திற் பொருந்த தவிரேஷ்டனை மாண்டவிய முனையான வர்போயினர். — பின்டி, மேடர்க்கரசனானவனேகா

உ.உ. ஆத்மத ரிசன முண்டா ஞமார்க்க மறிவி த்தல்.

உ.ச. சகலகற் பணியுநீக்கினவி டத்த ஞானமு திக்குமெனல்.

உ.டு. வாசனாமி விர்த்தியே ஞா னமாமெனல்.

உ.சு. அசனா த்மதரிசனஞ்செ

ந்தஸ்தானாமனைந்து, நல்லறிவினால் எப்பொழுதும்

1 இ-ம். இராசகாரியங்களைச் செய்து மதனால்குஞ் சுகதுக்கங்கள் தாக்கா ததற்கு நித்தியானந்த சீதளமான வாந்தமா ஜபவந்தை யடையும்விசாரத்தை ய னுக்கொடுத்தா ரென்பதாம்.

ய்யும் பொருட்டு
அநாத்மா வான்
தேகத்தை நியதி
செய்தல்.

உ.எ. அநாத்மா
வான் இத்திரிய
ங்கனையுஞ் சீவ
னையுரியது செய்
தல்.

உ.அ. ஆத்மத
ரிசனஞ் செய்
தல்.

உ.க. ஆத்மலி
யாபகத்தைத் த
ரிசித்தல்.

உ.உ. ஆத்மச
த்திரிய சகலமா
கவும் விளக்குகி
ன்ற தென்றறி
தல்.

உ.க. ஆத்மஸ்
வருபமாதல்.

யானென்பதாரென்று விசாரித்தான். பாகிசிரகபரிய
ந்தமாகியதனிமையான சரீரத்தையானென்று சொல்
லுவது அநிசயமாகும்; யான் சடமாகிய சரீரத்தை
விசாரிப்பேன்; துன்பத்தைச்செய்கின்ற இச்சரீரமா
னது மாமிச மென்புமுதலானவைக ணிறைந்திருக்கு
ஞ்சடமாகும்; ஆதலினாலல்ல. —பத்திந்திரியங்களுமெ
னக் கண்ணியமாதலாலும் சடமென்கிற பழயினாலும்
யானல்ல; சரீரமுதலிய இக்கூட்ட மெனக்கில்லன
வாதலால் யானல்ல; மிஞ்சினதெதுவென்றுபார்க்கில்
கலந்திருக்கின்ற சீவனேமிஞ்சினதாம்; இச்சீவனும்
ப்ரத்திரியகாத்மாவா லறியப்பட்டது. திரமாகிய ப்ர
த்பேகாத்ம சைதன்யத்தினால், தெரிகின்ற விச்சீவ
னும் மேலான வாத்தமத்துவ மாகமாட்டாது. —

இச் சீவனையும் நீக்குவன்; தெரிகின்ற பொருளு
னாவே; மிஞ்சினதாய் விகற்பமில்லாமல் நின்மல
மாகிய பூரணஞானமே யெனது ஸ்வரூபமாம். திரு
மாலும், பிரமாவும், உருத்திரனும், தேவேந்திரனும்,
நமனும் இவர்கண்முதலிய விடங்கடோறும், உருட்
சியையுடைய முத்துகளுக்குள் தூலென்பதைப்போ
ல, தோற்றமுநின்ற விர்தமேலான ஞானமானதிருக்
கும். § —பகவானாகிய இந்த வாத்தமத்துவமென்
னும் மேலான ஞானசத்தியானது, உலகநடையென்
னும் வியாதிமயில்லாமல் பயப்படுகின்ற ஒப்பற்ற வரு
வத்தை யுடையதாகியும், திசைகளெல்லாம் வியாபி
த்தும் எங்குவஸ்துக்களிலும் பூரணமாயும், சூட்சும
மாகியும், பாவாபாவங்களுமில்லாமல், பிரமதேவன்
வாசஞ்செய்கின்ற சத்தியலோகபரியந்த முண்டான
தாகியும், —சத்திகளனைத்தினுக்கும் இச்சித்தத்தியா
னது, வசிக்கப்பட்ட ஸ்தானமாம்; வேறுவேறுள்ள
தாகி, பத்திபந்தியாகி, இவ்வுலகத்தில் காணப்பட்ட
சகலமும் நாநாவிதமாக ஞானமசைகின்ற விஸ்தார
மேயல்லாமல், அற்பமும் வேறில்லையாம். தொந்தமா
ன வாசனையில்லாமல் விடயங்களைவிட்டு, எழுபிறப்
பினுந் தொடராநின்ற மயக்கமுநீங்கி, — சுழுத்திய
வந்தையிற் நிலைபெற்றவனது செயலைப்போல, சூத்
ரமற்ற சமத்தையுடையவனாய், திடமாகிய ஆத்மதத்
துவத்தில் வசித்தேனென்று சகலமும் விடுபட்டு, வி
வேகத்தினது உண்மை நிச்சயத்தினால், அரியதப
சையுடைய விசுவாமித்திர முனியானவர் பிராமண
முறைமையைப் பெற்றதுபோல, மேன்மையுள்ளபிர

§ இ-ம். தேவமுதலிய சடவஸ்துக்களை நியதிசெய்து மிஞ்சின சித்தருபத்
தைத் தரிசித்தானென்பதாம்.

௩௨. சகலமு
மாத் மஸ்வருப
மென்றநித் தர
சாசனச் செய்தல்.

மபதந்தை, சரகுததை என அடைந்தான். — மேல்
மையான குணங்களுள் மில்லாது கழுத்திய
டைந்தவனது மனோநிருத்திக்குச் சமமானாய் சர
குததை, அலைவற்ற கொழுந்தினால் பரகாசினின்ற
சித்திரதிபத்துக் கொப்பாணன், நல்லவனாக் கிர
கமும் நிக்கிரகமும், நிரூபிப்புடன் வெறுப்பும், மச்
சரமும், தொந்தமும், நல்லநிஷ்டையாமைமும் என்
கின்ற பரவையுட்பதிகாமல் பிரகாசித்தான். ௧ —

௩௩. இல்லறத்திலிருந்து
னம் பெற்றசரகுததைக்குள்ளு
றவந்தி லிருந்து ஞானம்பெற்
த பார்த்திபமுனிக்கு மெவ்வள
வுமுயர்வு தாழ்வின்றி விளக்கி
ய வலுபவ சம்பாஷணையைச்
சொல்லத் தொடங்கல்.

அத்துவிதபோதமுற்ற சரகுததையும்
உத்தமனாகும், பன்னாசனென்னா நா
மத்தையுடைய இராசரிஷிக்கும் நல்ல
வன்மனில் வராகின்ற நன்மையை இன்
பராகக் கேட்பாய், மலைபோ னுண்டா
கிய புயத்தையுடைய பூரீராமா வெண்
து வசிட்டமுனி சொல்லுவார். —

௩௪. பார்த்தி
பற்கு விரத்தியு
ண்டான வேத
வை யுரைத்தல்.

பாரகீர்த்துலத்தில் பரிகளென்னும் பூமிக்கரச
னாகிய வீரகண்டாமணியையுடையவன், சரகுததை
ன்னு நாமத்தையுடைய அரசனாக் கிஷ்டமானவன்,
பத்துவருஷ மழையில்லாமையால் இயாவரு மர
ணமடைய கொடிய வுதராக் கிவி மிகுதலைப்பார்
த்து நடுக்கமுற்ற வாரிணன். — அப்பொழுது
தனது நாடுவிட்டுப்போய் ஆரணியத்திற் சென்று
அன்னம்பிப்பதி லாசைவிட்டு, தவத்தைச் செய்து
உதிர்க்கசரகுத பிப்பாக பன்னாசனென்கின்ற நாம
த்தையுடைய, தவத்தினதுகுணத்தினால் நலமான
வாழ்மருதானத்தையுடைய பெற்றான். அவனது நல்லதவத்
துக்குச் சமமானமானதுண்டோ. — ஒப்பற்ற முன்ன
லகமென்கின்ற மடத்தில் ஒன்றுபட்டிருந்த பன்னாச
முனியானவர், வாய்மையையுடைய பொருந்தி லிருக்கின்ற
சரகுததைன்னு நாமத்தையுடைய அரசனிடத்தில் வ
ருப்பவனாய் எகிரோகோற்றவும், அச் சரகுததைவன்
அண்டோடடைந்து இரண்டுகூடும் அண்டைய
பொருந்தியிருந்து, இத் தன்னையவையுடைய வலுபவங்
களைப் பேசுத்தொடங்கினார்கள். — உம்மை இத்தின
த்தில் பரவையுடைய நிராகரணம் நிகழ்ந்தது
வினா நீங்கினதென்று சொல்லிய சரகுததைன்னு நாம
த்தையுடைய விராசானை, பன்னாசமுனியானவர்பா
ர்க்கு, உன்னிடத்தில்வந்து மாண்டவியமுனி யான
வர்போதித்த ஞானத்துக்குச் சமமானாக தன்னையா
ழ்விக்கும் உண்மையான ஞானபதத்தை, நாணம்

௩௫. அரசனது
முனியு மலுபவ
த்தையும் உசா
த்தொடங்கல்.

௩௬. முனிவர்
னுபவம் பெற்ற
தறிவித்தல்.

அவன் அந்தமுகத்தா லாத்மநிஷ்டை
த்தினுற் கருதக்கூறாமற்சகவடிவாயிருத் தரசாட்சிசெய்து
ரென்பதாய்,

1 இம், விசாரமுகத்தா லாத்மநிஷ்டை
த்தினுற் கருதக்கூறாமற்சகவடிவாயிருத் தரசாட்சிசெய்து
ரென்பதாய்,

ந.அ. அரசனை முனி வினாவுதல்.

ந.க. இதுவுமது.

சு. சமநிருஷ்டியாலரசசெய்கின்றயா வென்றமுதல் வினாவுக்குத்தரம்.

சு.க. பாலிக்கும் போ தப்பாவனை சுக துக்கத்தைத் தொடர வில்லை யோவென்ற விரண்டாம் வினாவுக்குத்தரம்.

சு.உ. போகன் னுளிற்கொன்று மதிலழந்தா நிருக்கின்றயோ வென்ற மூன்றாம் வினாவுக்குத்தரம்.

சு.ந. நிருவிசர்ப்ப சமாதியையடைந்தாயோவென்ற நான்காம் வினாவுக்குத்தரம்.

அடைந்தேனென்று சொல்ல. — மிகவுந் தெளிவுற்று கெம்பிரமாக சமநிருஷ்டியினால் இவ்வுலகத்திலுள்ள காரியங்களை, அரசனே செய்கின்றயோ. பிரிவுற்றகாலத்தை அறியாதின்ற உந்துசரீரமானது, கூட்டமாகிய மனோவிபாதிபும் விபாதிபும் தொடரவில்லை யோ — அடைகின்றகாலத்தில், இன்பமாகிய செல்வத்திலழந்தாமல் நடுவாக நிற்றின்றயோ. சங்கற்பம்மிட்டு விஸ்வரூபிபடைந்து தடையில்லாத உபசாரத்தமாயும், கைவல்யமாகியும், சஞ்சல மொன்றுமில்லாத நடைபயப்பழகி மேலானதாகியு விருக்கின்ற சமாதியையப் பொருந்தினையோ. † — சும்மாயிருந்தாலும், இடைவிடாமல் தொழிலைப் பொருந்தினாலும், ஆத்மஞானி எப்போதுதான் சமாதியைவிட்டு நீங்கினானாவன். நிறைந்த ஞானமுண்டான மனதையுடையவர்கள், உலகவிபகாரங்களைச் செய்தாலும், பிரிவில்லாத உண்மை நிஷ்டையையுடையவராய் சமாதியைவிட்டு நீங்கமாட்டார்கள். § — உதாரமுள்ளவனே? பூரணமான சாந்தியில்லாதவர்கள், பிரமாஞ்சலியுடனே பந்தமாசனத்தைப்பெற்றாலும், சமாதியிற் பொருந்தார்கள். இச்சையெண்ணுந் துரும்புக்கு ஆக்கினியாயிருக்கின்ற ஆத்மஞானமொன்றே மேன்மையான சமாதியாகும். சாந்தியில்லாமற் சும்மாயிருக்கும் அதுசமாதியல்ல. † — எப்போதும் ஒருவழிப்பட்டதாய் மனோராசமடைந்து தத்துவஞானத்தை யறிவில், அந்தஞானமே மேலான சமாதியாக மனதில் பூரணமானவர்கள் சொன்னார்கள். மயக்கமில்லாத சத்துக்களறிவு அற்புதம் தராதின்ற தொழிலின்றித் ததை மறவாதே, காலத்துக்கொப்பாக தன தாத்மஸ்வரூபத்தை நிமிஷமுமறக்கமாட்டாது. ¶ — செவ்வையாகச் செல்லுகின்ற வாயுவானது தனது நடை யினைமறவாத நீதியையப்போல, ஞானிகளறிவானது பேதமற்ற வாத்மஞானத்தையே மறவார்கள். பிரிவில்லாதவறிவில் ஒன்றுமையை யுடையவர்கள் சமத்து

† இ-ம். பார்த்தியமுனி தனநிஷ்டரான காரஞ் சுகசமாதியினின்றும், அரசாக்கரிசெய்கின்ற வனுபவத்தை நான்கு விதமாகப்பிரித்துக் கேட்டனவென்பதாம்.

§ இ-ம். சுகலமுந் தனதுஸ்வாசமாய் விளங்குஞ் சமாதிரீங்காத வறிஞர்சந்நிதியிற் சுகலமுஞ் சேட்டிக்கு மென்பதாம்.

† இ-ம். பாவையென்னு மிச்சாத் துரும்பை பாவனுதீதமென்னுந் ஞானஞ் சிவியரித்தானது துன்பவின்பங்களை பெய்கனந் தொடரு மென்பதாம்.

¶ இ-ம். உண்மைஞானமான தன்னைப்பிரியாம லாத்மாநத்தத்தை யனுபவிக்குமாபோகிக் கொள்வனம் விடயபோகத்தி லழந்துவாரென்பதாம்.

சச. பார்த்திப
முனி சந்தோஷி
த்தனைத்தல்.

சடு. துஷுமது.

சசு. பின்பு மர
சுற்றன் தனுபவ
த்தைச் சுருக்கிச்
சொல்லுதல்.

வந்தையுடைய சத்துக்கள் நெருங்கிய விபகாரவேற்
றுமையை நீக்கினவர்கள் பிரமபதத்தை யடைந்தவ
ர்கள். * — ஆதலினால் பலவாகவும் ஒன்றாகவு மிருக்
கின்ற சரீர விபகாரங்களைத்தினும், காலம்போக்
காத மேலான வாக்கியத்தினுற் பரகாசித்த அறிவை
யுடையவர்கள், எவ்விடத்திலிருக்கின்றார்கள் ; அதிச
யமாக பேதமில்லாமல் அறிவையறிந்தாய் ; பிரமபத
த்தையடைந்தாய். — பூரணசந்திரனேப்போல உள்
ளே குளிர்ச்சியடைந்தாய் ; மனதின்மேல் அகம்பாவ
மெண்ணுந் துக்கங்கெட்டவும், களங்கமறவும் பூரணமா
னாய், நீக்கப்படாத வாத்தமரிச்சயத்தை அடைய்ந்துதா
ளே சுயமாக எவ்விடத்தும் பரகாசிக்கின்றாய் ; தெ
ளியையுடைய சுரகுலே யென்றுகேட்ட பரிகரென்
பவர்க்கு, சுரகுராஜனுனவர்கேற் சொல்லுவார் :—
விரிந்த வசனங்களினால் இலாபமென்ன, பரபோ
சனங்க ளனைத்துமவிட்டி எப்போதும் சமமாக மன
மானது, தனக்குட்பரகாசித்து உண்டான பிரமநம்
தமாய், ஒப்பற்ற வேர் நூனகிருஷ்டடி. புண்டாய்,
கிரமாக வாத்தமனாம் பரகாசிக்கின்றது என்று
சொன்னான். † —

சுரகுலையை முற்றிற்று.

பாசவிபாசன்கதை.

அவதாரிகை.

முற்காலத்தில் நிரதிகயாநந்தமான குளிர்ச்சியை சமாதியாக லாலே
துள்ளவர்களாராயினு மவர்களே சுகத்திஸ்ரந்தியடைந்த சிவன்முத்
தர்களென்றுசொல்லி, யவ்வனுபவாவில்லாவிடில் வெகுவிதமான வரு
த்தமுண்டா மென்பதை யறிவிக்குமிடத்தும், பாசவிபாசன் சமவாத
ஞ்சொல்லுகிறார்.

க. சுசுபோதமு இத்தபரதாரம் சுரகுலிகளென்றுசொல்லப்பட்ட
ள்ள வர்க்குத்து இவ்விருவர்களு முலகத்தினது முறைமையை விசா
ன்பமொ ருபோ ரித்து, அன்புசெய்து, ஒருவருக்கொருவ ராராகவே
து மின்றொனல். செய்து விருந்தி தங்கள் செய்கையி லிருந்தார்கள்.

* இ-ம். பிரித்தறியும்போதும் பிரிவற்ற நூனவடிவமாய் விளங்குதலின் ஸ்
வருபசமாதியைப் பெற்றவரென்பதாம்.

† இ-ம். சுரகுலேந்தன்சொல்லிய வனுபவத்தைக்கேட்டு அகம்பாவநீக்கியா
நந்தகேதளமான ஸ்வருபசமாதியைப் பெற்றாயென முனிசொன்னானென்பதாம்.

‡ இ-ம். சிற்றின்பநீக்கிப் பேராநந்தகிருஷ்டடியாத் சஞ்சரிக்கின்றெனென்ன
வப்போ தவ்விருவரு மாத்தமசத்திற் கலந்திருந்தன ரென்பதாம்.

௨. சீவனை எருதாக வருவகப் படுத்தி அவன்படுதான் பத்தையறிவித்தல்.

௩. சீவனைக்கரை யேற்ற வேண்டுகெனல்.

௪. சீவன்சிவமாதற்கு மகான்கள் சகாயமென்றியுமனதின் சகாய முக்குயமாய் வேண்டுகெனல்.

௫. மனமானதுதேவத்தைச் சட்டமென் றறியிற் சித்தைத் தரிசிக் குமெனல்.

௬. சித்தத்தரிசுனத்தாற் துரியதிருஷ்டி வெளிப்படுமெனல்.

எப்பொழுதும் அத்தியாத்மஞானமே ஸ்வரூபமாகியும், அந்தர்முகமாகியும், மகிழ்ச்சியடைந்து ஆத்மஞானத்தைவிடாமல் அனுபவிப்பவர்களுக்கு எவ்வளவு மொருவருத்தம்வராது. —இச்சையென்னும் வலியகயிற்றி வினாக்களினால் பந்தமுற்று, அரியவியாதிபென்னும் ஈக்கடிக்குத் திடுக்குற்று, சூற்றம்பொருந்திய போகமென்னும் தடிகளாலடிபட்டு, அந்தஞானமென்னும் தார்க்கோலினாலேந்து, துற்கருமமென்னும் சூம்பியிலிழந்திருந்து, கொடியசம்சாரமென்னும் கானகத்திற்குற்றி, மகாமோகமென்னும் தழைநீரில் வெற்றியையுடைய ஸ்ரீராமா ? சீவனுள்ளிடம் நித்திரைசெய்யும் —அடைபட்டதுக்கமென்னும் கனற்சுசுமையைச்சுமந்து வருதல்போருகலென்னும் இவ்விரண்டும் உடற்புண்ணை அளவற்றசுநமென்னும் பன்னத்திலிழுகின்ற சீவனாகிய விடபத்தை, இங்குக்குட்டையிலிருந்தும் ஒழிவற்ற முடியற்சியினால் எடுத்தலே வல்லமைபாம். மேலானஞானவான்களது நடபுண்டாடால், கப்பலையுடையவர்கள் வாங்கத்தைக்கொடுப்பதுபோல, சுநசாகரத்தைத்தாண்ட யுத்தியைக் கொடுப்பார்கள். † —

ஆத்மஞானிகளாகிய இரசமுள்ளகனிகளும் புஷ்பங்களுநிதைந்த குளிர்ந்ததோப்பானது, எந்தவிடத்திலிலையோ, அந்தவிடம் பேய்த்தேரையுடைய பாலைவனமாம் ; அவ்விடத்தில் வாசஞ்செய்பவர்கள் அஞ்ஞானிகளல்லவா ; செல்லமுடும், சிநேகமுடும், சாஸ்நிரமுடும், உறவுடும், கிரியையுடும் முதலியவாவுத் சகாயமாகாது ; ஒழுங்குள்ளமனமே ? ஆத்மாவையடையத்தக்க பாகதியிலேற்றுகற்கு சகாயத் செய்யவேண்டும். — செவ்வையாய் நீங்காமல் உடன்பொருந்துகின்றசினேகமாகிய மனதுமாத்திரத்தைச்சேர்ந்து கொஞ்சம் விசாரிக்குமளவில் சிவன் வாழ்வையடையும் ; நஞ்சாகிய விம்மாமிச்சை ரத்ததை முறியாநின்ற விறகுக்கும், ஓட்டுக்குஞ் சமானமாக முதிர்ந்தமனதினால் பார்த்தறிந்தால், இத்தனாவினால் தேவர்களும் வணங்காநின்ற பூரணஞானத்தை உணர்ந்தடையலாம் — மகா சமுத்திரத்துக் கொப்பாகியும், வாக்கியங்களனைத்திற்கு மதிதமாகியும், சமானமில்லாத தாகியும், பற்றற்றதாகியும், கேவலமாகியு மிருக்கின்ற நிறைந்த ஞானப்பாகசத்தினது சுவாலையோடுஞ் சேர்ந்து, சூற்ற மனம்படியாகவும் அசை வறும்படியாகவும் விளங்காநின்ற மறைப்பில்லாத துரியதிருஷ்டி

† இம்- சீவனது சிதாபாசத்தன்மையை நீக்கிச் சிவமாக்கும் பொருட்டுஞ் சுவான்களது சகாயம் வேண்டுகென்பதும்.

எ. அகம்பாவ
நீங்கின அத்தூரி
யமே பிரமாந்
தமாக விளக்கு
மெனல்,

அ. பிரமானக்
தவழ வமான து
ரியமேயாவுமாய்
விளக்குமெனல்

க. சாக்ஷாத்
கார வனுபவ மு
ண்டாகுங் கிரம
மறிவித்தல்.

க0. மனமானது
வெளி முகத்தை
க்கெடுத்தமுகப்
படி லாகந்த மு
ண்டாமதின்றே
வில்லையென்பத
ற்குத் திருஷ்டா
ந்தமறிவித்தல்.

கக. முனிவரி
ருவருண் டெ
னல்,

கஉ. முனிவரி
ருவரும் பிரிதல்.

யானது வெளிப்படுமானின், அதனோடு அது, தானே
சமானமான முறைமையினால் சுழங்கியுடைந்தவனு
க்கு சமீபமாக உவமிக்கத்தக்கதாய் தோற்றும். —

ஆவிய வந்தத் தூரியவனாகையானது, உருவங்கள்
னைத்தையுந் தரித்திருக்கும் ஆகாயத்தைப்போல
வியாபகமுள்ளதாம். இழிவுள்ளமனதுடன் சேர்ந்த
அகம்பாவமரித்தால் எவ்வாறுக்களிடத்திலு நிறை
ந்திருக்கின்ற ஸுறைவில்லாத பிரமாநத்தமாகப்பார்க்கி
க்கும் ; ப்ரகாசிக்கின்றபாநாத்மஸ்வரூபமாகும் ; தா
ன்மிகவு முயற்சிசெய்யில்லாதிக்கும் ; சுழங்கியையுடைய
யவர்கள் குணத்தைப்போல துயரிடத்தில் தேடத்த
க்கதாம். — சொல்லிய வந்ததூரியமானது வசனங்க
ளுக்ககப்படாது ; அதற்கிலுண்பவித்தால் பொருந்தி
வதாகும். வாரம்பற்ற இறையெல்லாம் அவ்வாத்ம
ஸ்வரூபமாகும். மிகுந்தவேறுபாடுடையமனமானது ;
பிரிவில்லாமலடங்கினால் உள்நுழைபுமபுமாகிய என்
பிடத்தும் சராசரவடிவமாகிய குற்றமற்ற தேவதே
வனுன பிரமவந்து சுயமாகவே யனுபவப்படும் ; —

இவ்வனுபவம் வந்ததன்பின்பு விடயவாசனைகள்
கெடுவதாம் ; அதன்பின்புபேதமில்லாத வந்துவினா
டைய ப்ரகாசமுண்டாகும் ; அதன்பின்பு கெடுந்த
ன்னமையில்லாத சம்பாவினையினால் ஆத்மஸ்வரூபத்
தில் வேறுபாட்டிற்கு உரிக்காகவுண்டாகும் மகான்
களுக்கும் இவ்வனுபவமே மதிக்கப்படாத ஸ்வரூப
மாம். — விடயாசம்மந்தமான மனதை விடுவெழு
ள்ள மனதிலுக்கெடுப்பித்து, குற்றமற்ற ஆத்மவஸ்
துவைத்தரிக்கார்களாயின், ஒருநாளும் சமசாரதாய்
காந்தரிக்ஷாது. மனதிறந்தால் நிறைந்த ஆநந்தத்தினு
ல் வியாபகமுள்ள ஆக்மாவின்னது ஓரானம்பிரகாசிக்ரு
ம். சொல்லாவின்ற விவ்னாபாதத்துக்கு ஒருகதைகைய
சுலத்திலேவிமையுள்ளானே, கேட்பாயென்று புரீரா
மனுக்கு வசிட்டம் முனியானவர் சொன்னார். — சைய
மென்கின்ற பெரியமலையினமேல் தலத்தையுடைய
அத்திரிமுனியானவர், வசிக்ருமாச்சிரமத்தில் வாழ
ம்படியாக இரண்டுமுனிவர்கள் ஓரிடத்தில் வாசன
செய்பவர்கள் ; உண்மையாகிய அந்தவிரண்டுபேர்க
ளுக்கும் பெருமைபொருந்திய புத்திரர்கள் விபாச
னென்றும், பாசனென்றும், இரண்டுபேரவதரித்தார்
கள் ; நெருங்கிய சிநேகிதத்தையுடைய அவர்கள் ; —

கிரமமாக வளர்ச்சியடைந்திருந்தார்கள் ; ஒன்றோடு
ரண்டாயினதுபோல எல்லமற்ற மனமுடையவர்கள்,

† இம், சேவனாவன் சிதாபாசத்தன்மையை நிக்சி சிவாகாரமாய் விவாந்
குமாரபையறிவித்ததாம்.

கக. முனிவரிரு
வருங்குடிமுகம
னரைத்தல்.

கச. பாசனைப்
பார்த்துத் தாது
பவத்தை விபாச
னவினாகுதல்.

கரு. நீக்கிவி
ண்டியதை நீக்கி
யடைபவனேயு.
யதை யடையா
விழ.மென்கனம்
பாசமகமுண்ட
டாகுமென்ப பா
சனார்த்தல்.

கக. இச்சை
க்கி ஞான முண்
டானும் பரிபந்த
மெப்படி. சநம
ராண நீக்கு மெ
னல்.

கச. ஆத்மஞா
னநிகையடையா
தவர்கள் பிறப்பி
றப்பிற் சமுல்லா
ர்களுனல்.

அவர்கள் பிதாவும் தாயும் மரணமடைய, துக்கத்துடன் இனிசெய்யவேண்டிய மாதாபிதாக்களுக்குள்ள கிரியைகளை முடித்து உள்ளபாசத்தினால் வருத்தம் தூண்டமுதுக்கொண்டு இரண்டுபேர்களு மிரண்டிடத்திற் பிரிந்துபோனார்கள். — அளவற்றகாலம்கானகத்தில்வாசஞ்செய்து, அருமையானதபத்தினால் சரீரத்தைவாட்டி, நிறைந்த இச்சையைவிட்டுநீங்கி. இரு வருஞ்சேரப்பெற்றார்கள். நட்பினால் மனதும், நேத்திரமும், மகிழ்ச்சியடைந்து மேலான விபாசமுனி சொல்லுவான் ; வளராரின்றசுகத்தில் எனக்குநல்லுறவானவனே ? நெருங்கிய எனதுபிராணனைப்போல வந்தாய் ; — இதுபரியந்தம் வெகுகாலமாய் எவ்விடத்தில்வசித்தாய், மீனோதுக்கந்தீர்த்தாயோ, சமத்துவமாக உனதாதிமஸ்வரூபத்தை நீயுணர்ந்தாயோ, பூரணஞானம்லபித்தகோ, சதுராயுடையபாசனே ? சுகத்தைப்பெற்றாயோ, சொல்லுமென்றுகேட்டவசனத்தைக்கேட்டு, முதிர்ந்தவுண்மையினால் விபாசன் முகத்தைப்பார்த்து பாசவினைகளைச்சொன்னான். —

பிராணனைப்போலிருக்கின்றவெனதுறவானவனே ? எனது விதிவசத்தினால் உம்மைத் தரிசித்தேன் ; மனதிற்குளிர்த்தியை யடைந்தேன் ; சூழ்ந்தமுள்ள சநநத்திற்சுழலுகின்ற வெள்ளக்கு சிறப்புள்ளசுகமுண்டாகும்விதமெப்படி, அறியத்தக்கவையறிவின்ற மட்டும் மனது கெடாதமட்டும் சநமமானது நீங்காதமட்டும் மிகுந்த நன்மையுண்டாகும் விதமேது. —

மனத்தில்முனைக்கும் இச்சைகளனைத்தும், தீட்டியகோடாலையினால் வெட்டப்படும் தருவைப்போல, பருத்தமுலைத்தோடு கெடுகின்றமட்டும், பரத்யக்ஷணானந்தையடைபுமட்டும், அனர்த்தமான வேறுபாடுகீங்கி சமமுண்டாகுமட்டும், பிரமஞானம் வருமட்டும், பிறத்திறக்கின்ற துண்டமேயன்றி சிறந்தசுகமுண்டாகுமெனிகமேது. — அஞ்ஞானமென்னும் விபாதிக்கு மகாவனிழுகமாய்வாரின்ற ஆத்மதத்துவமென்னும் உயனை விழப்படி.யிருந்தவர்களுக்கு, கொடி.சநமென்னும் விடுகோவியாநியானது மேலுமேலும்வரும். அகதுக்கத்தினது நடுவில் அகப்பட்டும், சநமராணத்தில்விழ்ந்துசுலனப்பட்டும், விசாலம் பொருந்திய சுகத்தில்சுழலாகின்ற சேவகோடிகள் சருகைப்போலபயனடையார்களெனது சொன்னான்.* —

பாசவிபாசன்கதை முற்றிற்று.

* இ-ம், அடையவேண்டிய இரமப்படி யாத்மசுகத்தை யடையாவிழ்ந்த சநமராண மெய்வன நீக்குமென்பதாம்.

வீதகவ்விபன்கதை.

அவதாரிகை.

முற்கதையில் சிற்சுகங்கூடாவிடில் சித்தவிஸ்ரந்தி கூடாதென்பதையறிவித்து, இஃதுண்டாதற்கேதுவான சித்திரோதனத்துக்குச் சங்கத்தியாகமும், பிராணநிரோதனமும் கொஞ்சஞ்சகாயமாமென்பதையறிவிக்குமித்தம் வீதகவ்விபன்கதையை நிறுபிக்கிறார்.

க. ஞானந்தா
ந் பலத்தைக் கெ
டுக்கவேண்டுமெ
ன்போதித்தல்.

இந்தப்ரகாரமே நல்லவனுபவமாகிய வினாவுகளை தங்களுக்குள் தாங்களே பேசிக்கொண்டு வசிக்கமுமி ரண்பிபேர்களுக்கும் சிந்திக்கப்பட்ட நல்லகாலத்தி னால் கைவல்யசுகந்தைக் கொடாரின்ற உண்மைஞா னமானதுப்ரசன்னமாயிற்று. அத்தன்மையினால்சொ ல்லுகின்றேன் ; கொடியசுகந்தை, ஞானத்தினால் கல் லாமல்கெடுக்க ஆசையென்னுங்கயிற்றினால் கட்டிப் பட்டதுயரான மனதுக்கு வேறொருமார்க்கமில்லை.—

உ. அந்தஞான
மியாதினால் ஸண்
டாகு மெனில்.

பற்றில்லாமல் மாசின்றியமனது, தொழில்களைச் செய்தும் பந்தத்தையடையாது ; பற்றுள்ள மனது அளவற்றதவந்தைப்பெற்றாலும் பந்தத்தையேயடையு ம். அகத்திலாசையில்லாமல் நல்ல செயலைச்செய் கின்றசீவனுனது புறச்செயல்களைச்செய்தாலும், பற் றில்லாமற் செய்வாவிட்டாலும், செய்யவனாம் புசிப்ப வனுமாகிய விருவர்களுடைய குணத்தைப் பொருந் தாது ; ॥—என்றுசொல்லவும், பற்றென்பதெவ்வித மானகுணத்தையுடையது, எந்தப்பற்றினால் பந்தம டையும், அடைதற்கரிய மோஷத்தை எந்தப்பற்றி னாலடையலாம், தொடராகின்ற பந்தத்தை கெடுக்கி ன்றப்ரகாரமென்ன, சொல்லவேண்டுமென்று கேட் ட பரீராமனுக்கு, வசிட்டமுனிசொல்லுவார். சரீரத் தையும், சரீரியையும், பிரித்தறிவதொன்றையுஞ்சிந் தியாமல் சரீரத்தைநம்புதலேபற்றாகும். அப்பற்றால் பந்தமுண்டாகும். § — சகலமு மாந்மஸ்வரூபமே நானிவ்விடத்தில் எதைவிரும்புவேன் எதைவெறுப் பேன் என்பது பற்றில்லாததாம். மிகுந்த துக்கங் கீர் ந்த விப்பற்றின்மையானது சீவன்முத்தர்களுடையச ரீரத்தில் பொருந்தும் ; நானில்லை, பிறருமில்லை, மே ன்மைபொருந்திய எகங்களைத்தும் பொருந்தித் தொருந்தக்கடவது, பொருந்தாவிடின் பொருந்தாத

ஈ. பற்றறுதி
யுண்டாவதற்கப்
பற்றைநான்காக
ப்பகுத்துவினாவி
யவதிலிரண்டிற்
குத்தரங் கூறல்.

ச. மூன்றுவத
ற்குத்தரங்கூறல்.

॥ இ-ம், மனோசீவன்களுக்கு விடயப்பற்றறுதி யுண்டானால் ஞான முதிக்கு மென்பதாம்.

§ இ-ம், ஆத்மதரிசனமின்றி தேகமயமாயிருந்தலே பற்றாகும். அதுவேபவ த்தைக்கொடுக்கும் பற்றென்பதாம்.

இ. நான்காவ
தற் குத்தரங் கூ
றல்.

சு. முன் சொ
ல்லிய விரண்டு
பற்றிருக்கு மிட
த்தைச் சொல்லு
தல்.

எ. பற்றுக்களி
னிலக்கண முறை
த்தல்.

அ. வணங்கப்
பற்றான பற்றி
ன் பெருமையை
புரைத்தல்.

தாய்ப் போகக்கடவதென்று சொல்லியபரகாரம், ம
னதிற பற்றின்மைபுண்டானால் மேலான மோஷத்
துக் கிதுமார்க்கமென்றறிவாய். § — தொழிலின்மை
யைவிரும்பமாட்டார்கள் ; தொழிலையும் விரும்பார்க
ள் ; நினைக்கின்றபயனைவிட்டு முன்சொன்ன விரண்
டைபுஞ் செய்தால், சமனமானவர்கள் பொருந்திய
பற்றில்லாதவர்களென்று சத்துக்கள் சொல்லுவார்க
ள். வராரின்றதருமத்தின் பயன் முதலானவைகளை ய
ருமத்தினால் நீக்காமல் மனதினால் சாமர்த்தியமாகத்தன்
னாகல் பற்றில்லாததென்று அறிவாய். இதுனால் வள
ருகின்ற செயல்களியாவிலும் குற்றநீக்கி அடைதற்க
ரியமோஷத்தையும் இலாபமாகக்கொடுக்கும். § — கி
ருமிக்கிடமுதலாகிய அநேகசுநங்களில் உயிர்களியாவு
மநேககாலமும் உண்டாகி சமுத்திரத்தி னலையைப்
போல கெடுகின்றதன்மை குற்றத்தைக்கொடுக்கின்ற
பற்றினுடைய பரப்பாகும். பற்றானதிரண்டு பரகார
மாகும் ; அவைகளிலொன்று முறையின்ற அந்நிப்ப
ற்றென்றும், மற்றொன்று அவந்திப் பற்றென்றுஞ்
சொல்லப்படும். சொல்லிய அந்நிப்பற்றானது, மூட
ர்கள் பொருந்தத்தக்கதாம் ; குறைவற்ற வாழ்மதத்து
வத்தை அறிந்தவர்களுக்கு ஆபரணங்களாக அவந்தி
ப்பற்றானது பொருந்தும். § — ஆதம்மத்துவ ஞான
த்தினாலும் விவேகத்தினாலும், கிரமமாக வுண்டான
தாகியும் திரும்பவும் பவமானது நெருங்காத தாகியு
மிருக்கின்ற மேலாகிய அவந்திப்பற் றிதுவேயாகும்.
இதுவல்லாமல், அந்நிப்பற்றெதுவென்னில், மேலா
கிய ஞானமில்லாமல் சரீரமுதலாக பொருந்துகின்ற
வஸ்துக்களினால் உண்டாகிய சுகத்தினிடத்தி லுண்
டாகப்பட்டபவங்களை திரும்பவுடையதாகும். குழ
ந்தாய் ? இவ்விரண்டுபற்றுகளையும் இப்படியென்று
தெளிந்துகொள்வாய். § — சங்குக்கரத்தைக் கரத்
திற்பரித்த சிவந்தகண்ணையுடைய விஷ்ணு மூர்த்தி
யானவர், அவந்திப்பற்றினது வயத்தினால் மெலியா
மல் பலவிதமான செயல்களினால் சகல சுகங்களை

§ இ-ம். சர்வம் பிரமமயமாய்விளக்குதலின் விருப்புவெறுப்பின்றிச்சயமா
னவணங்கற்பற்றான பற்றே வீட்டைக்கொடுக்கும் பற்றென்பதாம்.

§ இ-ம். கிரியாக் கிரியைகளிற் பயனைக்குறியாமற் றற்பயனாய்ச் செய்வதே
பற்றறுத்தலென்பதாம்.

§ இ-ம். இவ்விரண்டுபற்றிற் பெந்தனுக்குரிய தொன்று, முத்தனுக்குரிய
தொன்றுமா மென்பதாம்.

§ இ-ம். ஞானத்தைப்பற்றிய தன்மயமாக்குத லொன்றுந் தேகத்தைப்பற்றி
ய தன்மயமாக்குத லொன்றுமா மென்பதாம்.

கூ. பயலிலிப்
பற்றி லிழிவையு
ரைத்தல்.

கூ. பற்றினதி
லக் கணத்தைச்
சொல்லி சீவன்
முத்தன் மனதி
லைக் கணத்தை
ச் சொல்லத்தொ
டங்கல்.

கக. இதுவுமது.

கஈ. இதுவுமது.

த்தையு நன்மையாக விருடையுடன விசிடிக்கின்றார் ;
வருத்தமில்லாத மெய்ஞ்ஞானபதத்தைச் சேர்ந்தி
ருக்கின்ற நித்தர்களும, சுகரட்சுகராய் முன் சொல்
லியபாகாரமே விளையாடிக்கொண்டு அனந்திப்பற்றி
னால் பார்த்திருக்கின்ற உலகருபத்தில் பொருந்தியிரு
ந்தார்கள். ¶ — கேடாவிய நன்றென்றவற்றை பாவனை
யினாலும், ஒளிசெய்கின்ற போகசுத்தினாலும், மன
மானது கெடுவது விடுதலில்லாத அந்திப் பற்றினால்,
வெளும் பிறோதந்தைமொய்க்கும் கழுதைப்போல
போகத்தில்விழும். கேடாவிய அந்தியெண்ணும் பற்
றையுடையவர்களுக்கு பலவாகங்களும் வீடாகச் செ
ய்யப்பட்டன ; சமனமானவிய அந்திப்பற் றுள்ளவர்க
ளென்றவற்ற இவ்விரகால் காக்கவினி பெரிக்குகொ
ண்டிருக்கும். ‡ — ஞானமென்றவற்ற நெத்திரமா
னது தெளிவாக விளக்காய் கொடிய மாயாகாரிய
மான திரிபுத்தினின்றும் திரும்பி, விருப்பம்பொ
ருத்திய பற்றென்பது எவ்விடத்திலுமில்லாத பெரு
மைபொருத்திய மனதுடனிருப்பவர்களே சீவன் மு
த்தராம். நிச்சயமாக எக்காலமும், எந்த வயத்தை
களிலும் இருப்பவனாகியும், சுகலயிர்களுமே நிற்ப
வனாகியும், எத்தொழிலையுந் செய்யவனாகியு மிருக்கி
ன்ற சீவன்முத்தனாய் இத்த மனதுடனாய் ச
பாவத்தைக்கேட்டாய்.—செய்க்கனிஊம், கிரேவுகளி
ஊம், பொருள்கனிஊம், ஆகாயத்தினும், மேலிலும்,
கீழிலும், குழந்திருக்கின்ற திக்குகளிலும், புறம்பா
கிய போகக்கூட்டங்களிலும், ஈனத்தைக் கொடுக்கி
ன்ற பிராணனிடத்திலும், சிவனிலும், முகத்திலும்,
நாக்கிலும், கண்களிலும், நாதிலும் புருவத்திலும்,
அகங்காரத்திலும், சீவனிலும், இருகயாம்பாத்திலு
ம், சாக்வித்திலும், கணவிலும், கழுத்திலும், வெ
ண்மைபுகலாவிய பஞ்சவண்ணங்களிலும் நானாவிதா
வங்களிலும்,—சஞ்சலத்திலும், திடத்திலும், ஆதியி
லும் மத்தியிலும், அந்தத்திலும், சமீபத்திலும், தூ
ரத்திலும், சீரத்தினவையங்களிலும், பல திசையங்
களிலும், ஆத்மாவிலும், சுத்தபரிசுத்தவிய தன்மாத்
தினாகளிலும், பெருமைபாகச்சொல்லுவின்றவாநந்த
த்திலும், உலவுவின்ற வருதலிலும், போதலிலும், கா

¶ இ-ம், ஈஸ்வராதிகளும் வணக்கப்பாற்றன்பற்றின லுலகங்களிற் சீவன்
முத்தித் தன்மைபோயும் விளங்குகின்றன என்பதாம்.

‡ இ-ம், சிலர் பயலிலிப்பற்றின லுலகங்களிற் பெத்தத் தன்மைபோய் பல
நரகத்தி லழந்தவென்றன என்பதாம்.

கரு. சீவன்முத்தரதிலக்கணக் கூறல்.

கசு. சிதாநந்தமடைந்த திலக்கணக் கூறல்.

கரு. ஆரந்தாதமுண்டாருந்திரமமுரைத்தல்.

கசு. ஆரந்தாததீதமே ஆரியாதீதமெனல்.

கள. வேதங்கள் மத்தியகத நிலை

யில் தனிமையாழிநுந்த பரதத்துவமான ஸ்வரூபத்தி-
யு-ம, சீவன்முத்தனது மனமானது, கிரியைமுதலிய வெவ்வித லும் பரதி-
ன்றினான சுகமாகவே விளங்குமென்பதாம்.

லத்தினது குணங்களிலும், உரம்பமுட்பம்முடல்நூ-
னத்தில் விஸ்வரூபியடைந்து, பரகாசிக்கின்ற திரிஸ்-
யங்களில் கொஞ்சம்பழகினாலும், எவ்விடத்திலும் வி-
ராகமடைந்து சீவன்முத்தன் மனது பிரமாநந்தத்தி-
லிருக்கும். — சொல்லிய அச்சீவன்முத்தத் தன்மை-
யிலிருந்து பற்றென்னுமில்லாமல் சிதாபாசத் தன்மை-
யைச்சேராத சீவன்முத்தரானவர்கள், இச்சுகத்தில்
தொழில்களைத் தையுந் செய்யக்கூடவன் தீரக்கூ-
வன். ஆரந்தபோதான சீவன்முத்தன் தொழிலைச்-
செய்தாலும், குற்றமில்லாமல் விட்டுவிட்டாலும், கிரி-
யைகளினால்தரும் பரயோசனங்கள், கறுத்தமேக-
ங்கள் நானாவிதமாக வண்டானபொழுதும், ஆகாய-
த்தில் சம்பந்தியாததன்மையைப்போல, எவ்வளவும்
சேரமாட்டாது. — அல்லாமலும் அந்த விடயாமிச-
த்தையும் தீர்ப்பாகத்தள்ளி விடயத்தினந்தமாகிய
நூனத்தினு லிதாந்து உபசாந்த முடையவனாய்
ஸ்பாடிமணியைப்போல உள்ளே பரகாசத்தைப்-
பொருந்தி சீவனானவன் ஆரந்தாவி லொன்றுபட்டு
நிற்கக்கூடவன். நன்றா யநிந்திருக்கின்ற நூனாகத்-
தையுடையவராகியும், மகான்களாகியும், அறிவுள்ள-
வராகியும், மேன்மையை நன்றாகப் பெற்றவர்களாகி-
யும், இத்திரியவியாபாரங்களில் மயிலிறைக்கப்போல
நின்று சஞ்சரிப்பார்கள் ; மகாமேருவைப்போல மன-
திலைதளரார் — விடயங்களைவிட்டு நீங்கினால் மன-
மானதுகெடும் ; அங் நிலையானது, தொழில்களைத்-
தமில்லாதநிறைந்தவாளுச்சமுத்தியாகும் ; இதைவெ-
ப்போதும் ஒழியாத பரிச்சாயமே செய்யச்செய்ய, சத்-
துக்கள் மிரிவற்ற முதிர்ந்த ஆரியமாமென்றுணைப்பா-
ர்கள். குற்றமற்ற இக் ஆரியாணுவத்தில் நிலையை-
டைந்து குறிப்பில்லாத வானந்தத்தையடைய தனி-
த்த உபாவக் கோட்பாட்டினால் ஆரந்தாதீதன் கூ-
டும். — அந்தவானந்தாதீதமாகிய மகான்குமென்கி-
ன்ற நூனாதீதத்தை பெற்றிருப்பவனை, இரண்டில்
லாத யோகியென்றுசொல்லலாகும். ஆரியாதீதத்தை
யுட அடைந்தவனாகும். கட்டுப்படுகின்ற சநகமான-
துநீங்கி, தாமசகுணத்தினால்வந்த நானாவிதமான
வடிமானங்களைக்கி பரமசுகமானது, கெடுதலில்லாத
தனது ஸ்வரூபமாகிய சத்தினிடத்தில், நல்லசலத்தி-
லுப்பைக்கலந்ததுபோல, நன்றாகவொன்றுபடும். —

சடாசடமென்கின்ற இரண்டு பார்வையினமற்றி-
யில் தனிமையாழிநுந்த பரதத்துவமான ஸ்வரூபத்

யே பிரமமெனச் சொல்லு தெனல்.

க.அ. நடுநிலையே நனவிற் சுழத்தியாமெனல்.

க.க. நனவிற் சுழத்தியே ஊதிய வியாபகமாய் விளங்கு மெனல்.

உ.உ. மனநிலை நன்கோச விகாச பலனை யுதா தல்.

உ.ச. மனதை க்கெடுப்ப தற்குச் சாத்தி வேண்டி மெனல்.

உ.உ. சாத்தி யுண்டாவ தற்கு

தை, மார்க்கமாயிய பிரகதாசன்ய வுபநிடதமுதலா கிய சுருதியானது, ப்ரீராமா ? எப்போதுஞ்சொல்லு ம். விடயங்களும், ஞானமும், பொருந்தும்பொருளில் பரமார்த்தத்திற் பற்றுதலாய் சொல்லிய பரம சுகமா னது, திடமாயிய வனுபூதியினது ஸ்ரோபமாலும். ஆ தலினால் அதுவே ப்ரகாசிக்கின்ற பிரமசு மென்று சொல்லும். — விடயங்களும் காக்கியும் சேருகின்றபொரு ளுத்திற் சேர்ந்த வாயுத்தொடரமானது, மிகவுஞ்ஞாபி பாணதாம் ; விடயங்களால் கட்டப்பட்டபால் பந்தன மாம் ; விடயத்தைவிட்டு நீக்கினால் திடப்பொருள்கி யமோசனமாம். விடயமும் காக்கியும் சேருகின்றபொரு ளுத்திற் சேர்ந்த வனுபூதியானது, துன்பநிலையினதாம் ; தெளிவாக வன்மை யுதி ஸீயானது ப்ரகதிநுபாயம் ; உனது திரிநிலையாயி நனவிற் சுழத்தியை அண்ட வாய். — அச்சுழத்தியே ஊதியத்தானதையுண்ட யும் ; அண்டங்காலத்தில் ஆத்மாவானது, தூலமன் று ரூட்சமமென்று திரிபாயி ப்ரத்யக்ஷமு மென்று அப்ரத்யக்ஷமென்று ; சேதனமும், அசேதனமும், சத்தும், அசத்தும், என்வென்றனவற்றைமென்றுதோ ற்றுவென்ற நானாமென்று, இதுகாமென்று, ஏகாமென்று அநேகாமென்று, உலகமென்று இதுமென்று மெதி ரே காணப்பட்டவைகளாய் மனமுதலிய வாழிநிலி யங்களுக்கும் ஸ்தானமாயிருக்கும். — அதுவே யதி தபதமாதலினால் அது வரம்பமென்று என்விடத்துவது வேயாலும். உரிமையாயிய மோசனமென்று சொல்ல ப்பட்டது, சேவலோகத்தினும், பாதாளத்தினும், பூ மியினும்பார்க்கில் இல்லை ; இச்சைகளேற்றும் மரி த்தகாலத்தில், பாதாளமென்பபாதே மோசனமென்று சொல்லப்படும். உயர்வாயியமோசனமானது, என்வெ ள்ளதென்று உள்வோ மென்னைமுண்டாயின் திருப்பி வரணதுண்டாலும். — மனநிலை மனையிருந்தால் இச் சிந்தனையுள்ளவனுக்கு சுகமொன்றாய்மொகாது ; வாயிய பந்தம் நிலைபாடுக்குட்பட்ட சுகஸத்துக்கு மதிதவாகி வடிவங்களையாவுமகி வியாபகமாயி ஆதாரத்துவ மாகவிற்றமாலால், திரிநிலைதொடர்பாயிய பந்தமெ ன்பதேது, மல்வினேத்தொடர்பாயிய மோசனமென்ப தேது, மூலத்தோடு மனனத்தைக்கெடுப்பாய். மே ன்மைமாதத் தன்னைத்தெரிந்து பூரணமாய் நின்றமை மனதாய் மனமொன்ற உபசார்த்தத்தைப்பொருத்தின வர்கள் ஒன்றையும் அற்பமுபயோகியார்கள். — எரிந் துப்போகாநின்ற ஆபத்தென்னும் கருவேலன்னத்தை

|| இ-ம். அனுபவத்தி லிலக்கணத்தைப் மனதையுடையுள் பிரமத்தை மறிவித்ததாம்.

நிராசைவேண்டு
மெனல்.

உ.ந. ஞானவா
ன்கள் பரஞான
த்திறைஞ்ஞமுது
நியைக்கூறல்.

உ.ச. பற்றறு
தியே லிதேகமு
த்தித்தன்மைபா
மெனல்.

உ.இ. சீவன்மு
த்தாது சகசுந
டையைத் தெரி
வித்தல்.

உ.க. இதுவுமது.

வெட்டுகின்ற கோடாலியாகவும், பிரமசுகத்தைப்பொருந்தாநின்ற விடமாகவும், சந்தேகாஷ்ஞ சாந்தியென்கின்றதருவுக்கு புட்பக்கொத்தாகவு மிருக்கின்ற இந்நிராசைவரின், தளர்ச்சிநீங்கும். நிராசையை யாபராணமாகத்தரித்த நீங்காத வலங்காஸ்வரூபத்தை யுடையவர்களுக்கு, அந்தேகா ! பூமியானது பசுவின் குளப்படியாகவும், மகாமேருவழிப் முனையாகவும், திருக்குளப் பறவைக்கூண்டாகவும், மூன்றுலகமும் ஓரம்பமான நிரணமாகும். — சரீரத்துக்கு விலட்சணமாக ஆம்மஸ்வரூபத்தைத் தரிசித்தவன், சரீரத்தையதிக் தபோது மறியாமாட்டான் ; சுரும்பின் கட்டியானது, அக்கெனியிற் காய்த்தகாலத்திலும், அரிந்தகாலத்திலும், இரசங்கெட்டாத விதத்தைப்போல, தெளிவுற்ற ஞானவான் பொய்யாபரிய மயக்கத்தினால் வேற்றுமை யாகான். கூடியபரபுருஷஸித்தித் தி மனதையுடைய பெண்ணானவள், அன்பினால் நிராகக் கிருத்தியங்களை பண்ணுவதுபோல, செயலைச் செய்தாலும் பிரமத்தி னது நிலைமையையப்பிரியான். — விடயங்களில் இச் சையில்லாத தினால் மனதில்பொருந்திய சாந்தியே போஷைத்தைக்கொடுக்கும். சொல்லிய மோக்ஷமா னது, சரீரத்துடன் கூடியிருந்தாலும், இல்லாமற் போனாலும், அசையைக்கெடுத்த மகான்களுக்குப் பரமோசனப்படுமென்று சொல்லுவார்கள். விஸ்தாரமான விடயவிச்சைநீங்க கடிப்பவர்கள், ஆந்தமு ண்டான சீவன்முத்தர்களாம் ; வளராரின்ற விடயவிச் சைகளினால் அடிமைப்பட்டு கடிப்பவர்கள், பந்தமடைந்தவர்களாம் ; சொல்லிய விருவர்க்குமே லான முன்னுதானவனே விதேகமுத்தனும் : — வருங்காலத்திலுள்ள செய்கைகளில் இச்சியான் ; நிகழ்காலத்தில் வருகின்றதொழிலின் மார்க்கத்தி லிருப்பான் ; சொல்காலத்திலுள்ள தொழில்களை மன தில் மீளையான் ; தொழில்க ளனைத்தையுஞ் செய்வான் ; பந்தத்தில் கலந்தவர்களிடத்தில் மனதுவை யான் ; துன்பத்தின்மிகான் ; ஒப்பற்ற பத்திமான்க ளிடத்தில் பத்திமாணவன் ; வஞ்சகரிடத்தில் வஞ்ச கனாவன் ; குழந்தைகளிடத்தில் குழந்தையாவன் ; விருத்தர்களிடத்தில் விருத்தனாவன் ; தீரர்களிட த்திலும் அப்படியே தீரனாகிருப்பான். — எவ்வ னமுள்ளவரிடத்திலெவ்வன முள்ளவனாகவும், துன்ப

¶ இ-ம். நிராசையாற் சாந்தியுண்டா யதனு லாத்மதரிசனமா யதில்மனங் கரையின் யாவுறப்பமா மென்பதாம்.

† இ-ம். ஞானிகளடையும் விதேகமுத்திபரியத்தல் கிரமமாகச் சொன்ன தென்பதாம்.

ம் பொருந்தின வர்களிடத்தில் வெப்பம் பொருந்திய
துன்பமடைந்தவனாகவும், நிலைமையைவிடாத வறு
வைபுடைய உண்மையுள்ளவானந்தமானது, பூரண
மாகத்தோற்றுகின்ற செம்மையுள்ளவனாகவும், புண்
ணிபமான தனது சிறப்பைச்செய்ப்பவனாகவும், அஞ்
ஞானமில்லாத ஞானமுடையவனாகவும், தெளிந்த
வனாகவும், இராமமுடையவனாகவும், இளைத்த மனமில்
லாதவனாகவும், பரிசுத்தமாகவுமிருக்கின்றவேண்டுக
தனானவன், சூரியன் சூரியந்தாலும், சந்திரன் கறுத்
தாலும் அக்கினியதோடுமுகமாகவேருகிலும், அச்சு
முற்றிசெய்யப்பட்டான். § — இதுவென்றுகாணப்பட்ட
டசகலமும் ஞானஸ்வரூபமாம் ; இந்தப்பாசரம் சகல
சத்திகளும் பாகாகிக்குமென்று அந்நிகழ்ச்சியில் சிவ
ன்முத்தர்கள் அநிசயமடைபார்கள். சலனத்தினைசை
வினால் வேறுபாடுபோலத் தோற்றுகின்ற பழையபா
னசுழியைப்போலவும், ஆகாயத்தில் மயிலேனிறைக
முன்பு சிக்கிரமாக வசைத்தாங்கித்திரத்தில் முத்திரை
நிரலானது சத்தியம்போலத்தோற்றுகல்போலவும்,
பாசமாயிருக்கின்றவுலகமானது மனோசஞ்சலத்தால்

உ.பிரமரிச்
சயத்தைச் சொ
ல்லி யதன்சங்க
ற்பமான மனோ
சஞ்சலியத்தை
நீக்கும் பொருட்
டு அச்சலனமே
சகத்தா மெனத்
தெரிவித்தல்.

உ.அ. சஞ்சலநீக்கி நி
ச்சலமான பிரமத்தைப
டைய மனதினைசைவு
சையாமையுஞ் செவ்
வையு மியாதெனிலதற்
குமுத்தினவிலுவுக் குத்
தாங்குறல்.

உ.க. இரண்
டாம் வினாவுக்கு
த்தாங்குறல்.

உ.க. பிராண
பந்தன வுபாயம்
இயாதெனல்.

வெம் எதினாலைசையும், எதினாலைசையாட்டாது,
மனதை நிரூத்தஞ்செய்யின்ற மார்த்தமெனது,
சொல்லென்றுகேட்ட பூராமனுக்கு, விரிபுட
முனிசொல்லுவார். என்னுக்கு என்னெனைய
போலவும், பணியினிடத்தில் நிறைந்த வெ
ண்மைபடையோலவும், மனத்தினைசைவானது
கலந்து மிகவுந்தோற்றும். § — மனோநாகத்தினைது
மார்த்தகிரண்டு, யோகமும் தெளிந்தஞானமுமாம் ;
யோகமானது, மனநிற்பொருந்திய செயல்களை ஒரு
வழியிற்செல்லத்திருப்பதல், பரிசுத்த ஞானமானது
யாவுஞ் சுகமாகப்பார்ப்பதாம், மனமெனவென்றால்
மேன்மைபான வாகுதத்தை யாபரணமாகத்தரித்தவ
ர்கள் வேகத்தையுடைய பிராணவாயுவி னைசைவாரு
மென்று முன்சொல்லியது. § — சொல்லப்பட்ட
பிராணனது தடைப்பட்டால் மனதுவ் கெடும் ;

§ இ-ம். யாதியாதெப்படி வெப்பமுடைய வதுவதப்படியாய்த் தாலிருந்து
நிரதிசயாதந்தமாய் விளங்குவ மென்பதாம்.

† இ-ம். மனோ சஞ்சலியத்தை நீக்குதற்குபாயஞ் சொல்லத் தொடங்கி
னதாம்.

§ இ-ம். சக்தற்பமே மனத்தி னைசைவா மென்பதாம்.

§ இ-ம். மனத்தினைசைவக் கெடுப்பதற் கதன்விருத்தியை யொருவழியிப்படி
த்தகின்ற யோகமும், அறிவி லாந்தாதுபவமுள்ள ஞானமுமாம், அம்மனம்
பிராணசலன மென்பதாம்.

நக. பிராண
பாமபுயாயம் ப
த்துவிதமாகவறி
விக்கத் தொடங்
கல்.

நக. முதலாவ
து மிரண்டாவ
துமுரைத்தல்.

நக. மூன்றாவ
து நான்காவது
முரைத்தல்.

நக. ஐந்துமா
றுமேழ மெட்டு
முரைத்தல்.

நக. ஒன்பது
ம்பத்து முரைத்
தல்.

மேனாசஞ்சலங் கெட்டால், சூரிய னத்தமனமானால்
சகத்தினரெழில் நீங்குதல்போல, சநநம் நீங்கும்
என்று வசிட்டமுனி சொல்லவும், சரீரமென்கின்ற
வீட்டில், இதயாம்பரத்தி லெப்போதும் வேகமாக
வோய்பில்லாமல் சுழலுகின்ற பிராணன்முதலிய வா
ய்வுக்க ளைசைவை மாற்றுகின்ற விதமெது வென்று
புரீராமன் கேட்க, — வசிட்டமுனி சொல்லுவார்.
ஆத்மஞானசாஸ்திரங்களுடன் ஞானிகளைச் சிந்தித்
தடைந்து, வைராக்கியத்தை மிகவு முயற்சி செய்து
அற்பியாசித்த விவைகளினால், சம்சாரமாகிய நடை
விலங்கைநீங்கி, ஒப்பற்றபிராசையானது நிறையுமா
னால், அன்பற்ற பிரமரிஷ்டையினால், சதாகாலமும்
ஒன்றாகவே விளங்கும்படி அதற்கடுத்த சாதனத்தி
னால், — ஒன்றாகிய தத்துவத்தின் திடாற்பியாசத்தி
னால், இப்பிராணானது தடைபடும் உடலிலுண்
டாகும் பூரகமுதலான பிராணயாமஞ்செய்து திர
முள்ளவற்பியாசத்தினால், உங்கமாக தனித்தவிட
த்திருந்து அகத்திலறியாநின்ற ஞானபாவனையினால்,
மேகநிறத்தையுடைய புரீராமா ? பிராணனில் சலன
மானது மாற்றப்படும். 1 — ஒங்காத்தினது உச்ச
ரிப்பினந்தத்தில் உண்டான நாதத்தத்துவத்தி னுண்
மையை, மிகுந்தவனுசந்தானத்தினால் சுழுத்தியடை
பவனது விருத்தி ஞானமானது விடுபட்டால், பிரா
ணானது தடைப்படும். பரவாநின்ற நாக்கிளைநெ
ருங்கிய இயற்பைபடர்ந்தநாவினாகீக்கி திடமுள்ள மு
யற்சியினால் ஊர்த்தரந்தரத்தில் உயிரைக் செலுத்தி
னால் பிராணன்றடைப்படும். 2 — பார்த்தினந்த நாகி
காந்தத்தில் பன்னிரண்டங்குலமளவில் நீண்ட வா
காயத்தில் விருத்திஞானங்களிறக்குமானால், பிராண
ன்றடைப்படும். தேடாநின்ற சாதனத்தினால் ஊர்
த்தரந்தரமார்த்தத்தில் நாக்கின்மேல் பன்னிரண்டங்
குலப்ரமாணஞ்சென்று பிராணானது, அந்தவளவி
னின்று விருத்திஞானம் விடுமானால் பிராணன்றடை
ப்படும். 3 — புருஷமத்தியில் கண்மணிப் பார்வையா
னது ஒப்பற்றசாந்தத்தினால் கெட்டு, அறிவின்ற சங்
விகற்ப ஞானமானது. அவ்விடத்தி லிறக்குமானால்

1 இ-ம், ஒன்றான வாத்தஞான வற்பியாசத்தினாலும் யோகாற்பியாசத்தினாலும் பிராணனடங்கு மென்பதாம்.

2 இ-ம், பிராணவாந்தத்திற் சந்தத்தஞானத்தைத்தரிசிக்கும் யோகத்தினாலும் லம்பிகாயோகத்திற் கேசரிமுத்திரையினாலும் பிராணனடங்கு மென்பதாம்.

3 இ-ம், நாகியினின்று வாதசாந்தத்தினிற் பதினாறு மதனந்தத்தி னிற்குஞ் சாம்பவிமுத்திரையினாலும், விசுத்தசக்கரத்தினிற் பதினாறு, அநாகத சக்கரத் தினிற் பதினாறு, பிராணனடங்கு மென்பதாம்.

௩௬. இரண்டாம் வினாவுக்குத் தரஞ் சொல்லி மூன்றாம் வினாவுக்குத் தரங் கூறுதல்.

௩௭. யோகத்தி லுண்மையைச் சொல்லி ஞானத்தி லுண்மையைப் பிரிவாகச் சொல்லத் தொடக்கல்.

௩௮. முதலுபநிசு முதலுபநிசுத் தல்.

௩௯. மூன்று நான்கு முறைத் தல்.

ஒடாமற் பிராணன்றைடைப்படும். நினைக்காநின்ற இந் தமார்த்தங்களினாலும், நாநாவித சங்கற்பத்தினாலும், கற்பிதமான வேற்றுமையினாலும், அதுநாகரிகஞ்செ ப்கின்ற வாசிரியரானும் அநந்தவசனங்களினாலும், சலனமில்லாமற் பிராணன்றைடைப்படும். ௧ — இரந்த யோகயுத்திகளானேத்தும் வருத்தமில்லாமல் செய்கி ன்ற சாதனத்தினால், இப்புவத்தில்வந்து இனிச்சனி யாதவர்களுக்குத் தந்திரமாகவரும், அற்பியாசத்தினால் மேலான பிராணனது சலனங்கெடுமாறால், மனது ம்விஸ்வராதியடைபடும். மனது விஸ்வராதியடைபடமா னால் அடையத்தக்க பாகுபிமிச்சமாரும். ௨ — விகற்ப மாணவாக்கியங்களானேத்தும் தற்பதத்தைபார்த்தடை யாமற் நிரூபிக்கின்றதோ, அந்தத்தற்பதமே வேறு பாடிதத்தில் மிஞ்சுமென்று வரிட்டார் சொல்லவும், வெற்றியையடைய ஸ்ரீராமன், யோகாநார்க்கத்தை சொல்லிமனமானது இந்திரியபுரிகளிற்செல்லாத ச மத்துவத்தைச்சொன்னார், இனிமேல் மத்துவஞான த்தையும் சொல்லுமென்று கேட்க, அதற்கு மூனே சொல்லுவார். — ஆகிமத்தியந்தாகிதமானதோற் றேதனை மஸ்வரூபமாகிருக்கின்ற பிராவணனது, இங் னிடத்தில் சுயம்பரகாசமாகிருக்கின்றதென்கின்ற இந்த நிச்சயமே சூற்றமற்றவுண்மைஞானமாம். பேதித்தி ருக்கின்ற கபடஞபநாகிய பதார்த்தங்களின் சகலசத் தியும் சூற்றமற்ற வாத்தமாவேயல்லாமல்வேறில்லையெ ன்று அறிவின்றதிடமே யாத்மதரிசனம். ௩ — மூன்றுல கங்களிலும் மெய்ப்பானவந்துவை அறிவின்றதாரண மெதுவென்றுசொல்லுமிடத்தி லுலகங்களானேத்தை யும்கிரமஸ்வரூபமென்று ஸ்திரீரம்பொருந்துவதே தூ ணமாம். உலகங்களைத்தும் ஆதர்ஸ்வரூபமேயாம், இவ்வாத்மஸ்வரூபநாகிய சகத்தில்கொள்ளுகின்ற பர வாரணங்கொள்ளிடம் உலகங்களி னெருங்கியபந்த ம்விடென்று மயங்குகின்ற பேதி மெய்விடம். ௪ —

௧ இ-ம், புருஷமத்தியான விசேபம் சங்கரத்தி னீற்றிற் ற விரவிமத்தினை யினு மின்னுமாசாரியர் வைக்கின்ற குரிகளி லடங்கி நிற்குதலினாலும் பிரா ண னடங்கு மென்பதாம்.

௨ இ-ம், இவ்வலுசக்கானத்தினுற் பிராணபத்தனமா மதனுண் மனேசஞ்சல நீக்கு மதனுண் மனத்திருத்தமும் ஸ்திரீரூபமே மிஞ்சுமென்பதாம்.

௩ இ-ம், சதோநயதான நம தாத்மஸ்வரூபமே மின்னனம் பரகாசிக்கு மெ ன்று நிச்சயமும் திரிஸ்பங்கள் யாகுத் திருஞ்ஞவமே யென்னு நிச்சயமும் ஞானமென்பதாம்.

௪ இ-ம், மூவுலகு மாத்தமாவென்கிற பரமார்த்த திருஷ்டியும் ஆத்மாவை யன்றிப் பாவபாவக்க ளின்றென்ற நிச்சயமும் ஞானமா மென்பதாம்.

சிட்டம்.]

வீதகவ்விபன்கதை.

உசுக

சு. ஐந்துமா
றுமுறைத்தல்.

சுக. ஏழுமெ
ட்டு முறைத்தல்.

சு. உ. அந்தொ
ய்த ஞானனுஷ
டானத்தி னுண்
மைநாற் சொல்
லியதை யட்டையி
ம்பொருட்டினு
பவஞ் சொல்லு
தல்.

சுக. அதுப
வியின் றிடந்த
சொல்லுதல்.

சுக. அதுபவ
நிச்சயம் கடறல்.

வேறாகத் திரிஸ்யமென்பனவுமில்லை, மனமென்ப
துமில்லை, உண்மையாகியபிரமமே முன்சொன்னவை
களாகநிறையும் ; இச்சகலமும் ஏகமாகிய ஞானாகாச
மாகும். பந்தமும், மோஷமும், எவ்விடத்திருக்கி
ன்றன ; இதுவென்று ப்ரகாசிக்கின்ற வாத்தமஸ்வரூ
பமாய் அடையாளமின்றிய மகத்தாகிய பிரமஸ்வரூ
பமே நிறைந்திருக்கின்றது ; மனமானது சீரணமாய்
நசித்தது. † — ஒற்றுமைபாக அறிவினாலுறியக்கட
வாய். ஆத்மஸ்வரூபத்தை நன்றாகப்பார்க்குமிடத்
தில் விருட்சமும், மலைகளும், வஸ்துநிலங்கள் முதலிய
வஸ்துக்களுக்கு எவ்வளவுமேபதமில்லை. சங்கற்ப
மெங்கேயிருக்கின்றது, சிதாபாசனம் பூமியிலுள்ள
வஸ்துக்களைக் கண்டும் ஆகியந்தமாகப் பார்க்குமிடத்
தில் குறைவில்லாத வுபசாரந்தரூபமடைபும். † —
அவ்வுபசார்தஸைரூபம் எக்காலமு நீயே யாவாய்,
ஸ்ரீராமா ? இரண்டென்று மொன்றென்றும் சொல்
லாநின்ற வேற்றுமையினாலும், சராமாஸாங்க ளென்
து நினைக்கின்ற மயக்கத்தினாலும், தெரந்தித்திருக்கி
ன்ற மனதினால் தானாகிய சொப்பந்த பிரமஸ்வரூப
மே. நீண்ட வலையினால் தன்னாற் சிதறாநின்ற பலவா
னதினா, துரை, குமினிமுதலானதாய் தெரிநின்ற நீ
ரைப்போல, நாமரூபங்களாய்த் தோற்றுகின்றன. — ப
ரிசுத்தமாகியபிரமத்தைத் தழுவித்தொடர்ந்த ஆந்தர்
முகவுணர்வினால் பொருந்தியிருப்பவர்களை, எந்தப்
போகமானது வந்துபந்தனஞ்செய்துக்கூது. மிரு
துவான போகங்கண்முதலாகிய சத்துருக்களைநீத்
தாய், விசாரனை மிருந்தவர்களுடையமனதை பெய்
வளவுமசைக்கமாட்டாது. தென்றலினால் மலையதை
வதுமுண்டாமோ. — அலையினால் சத்தித்த நானாவித
மானதடாகத்தில் அலைமுதலானவேற்றுமையில்லாம
லிருக்கின்றசலத்தைப்போல சொல்லப்பட்ட பலவித
மானநாமரூபங்கள் சங்கற்பத்திலுள்ளனவாலும் ; அச
த்தில்மெய்யாக வில்லாததாம். கரைக்கக் கூடாதுருக்
கின்றவிந்த நிச்சயஞ்சேர்ந்தவறிவையுடையவர்கள் ஞ
ர்மமற்ற மோஷத்தையடைந்தவர்கள். சூர்மமற்றதா
ய் எகம்வரத்தரிசித்த அபரோஷஸ்தும் இவ்விட

† இ-ம். மனதுமுதலிய யாவஞ் சிதாநாயமென்னு நிச்சயமும், பிரமமானுப
வத்தின் மனமில்லையென்னு நிச்சயமு ஞானமாமென்பதாம்.

† இ-ம். யாவையு மாநம்ஸ்வரூபமாகப்பார்க்கி ளொன்றும் வேற்றுமையின்
றென்பதும், சீவனுஞ்சுகது மாநந்தமாயினு றன்சங்கற்ப மில்லையென்பதும்
ஞானமென்பதாம்.

சுரு. இச்சுவா
ஸபகம் பெறுத
ற்குஃதன்றியின்
ஹமொரு மாரக்
சுஞ் செ சால்லந்
தொடங்கி யதற்
குத் திருஷ்டாந்
தமறிவித்தல்.

மா.க. கு. னா
மா.க. கா. தனம்
கட்டிதல்.

சா. மனதை
நினைத்து விசாரி
த்தல்.

சு. அ. மணலிங்
தவிடத் துதித்த
தன தா த்மஞான
த்தினு னின்மம
னது பிராண ச
லத்தினும் சலிக்
கின்மதனம் பா
ண்டல்.

சூக, தனதநி
வினா விந்திரியல்
கலை நீக்ததல்.

நெ. இ. சாமிநாதர்.

தீ நிரிச்சயந்தான். * — இது மந்த்ரொரு மோகத்தி
தையடைகின்ற மார்க்கம் சொல்லுவோம். வீரத்தை
புடைய ஸ்ரீராமா ? கேட்பாய். வீரகவ்விய நென்னு
நாமத்தைபுடைய ஒரு மகாதவத்தன், வீரநாமலையில்
வாழ்பவன், ஆசையினாலுயர்ந்து கன்ம காண்டத்தி
வெறுகாலமிருந்து, துன்பமாகிய அந்தக்காண விபா
தியையும், தேக விபாதியையும், கொடிய சம்சாரத்
தையும் கொடுக்கின்ற விபியையினால் மிகவும் வருந்
தினன். § — கிருகிகற்பசாமாதியி விபித்தம் முன்
னடத்திய விபியைகளைத்தையும், நீக்கிவிட்டான் ;
பன்னசாலையினுள் பொருந்தினான், மான்ரோலின்
மேன்மருவுகின்ற கட்டுயாபதுமாசனத்தை புடையவ
னும் குதிகான்மேல்வைத்த இரண்டி கைகளிற் திர
ண்டவிரலையுடையவன், இத்தபாகாரம் ஒருமைப்ப
ட்டு சமாதியிலிருந்தான். — வீரித்து திகைகளிற் செ
ல்லுகின்றமனைதை மெள்ளமெள்ளப்பார்த்து திரு
ப்பி அகத்தினிசந்தரமாகச்செய்தான் ; புறம்பினுள்ள
விடையசுட்பத்தங்களை கிராமமாகக்கி செலுத்திய மன
தின் திடநிலையையிருந்தி, குற்றமற்றமனதினால் நிலை
த்த மல்லதவத்தையுடைய வீர கவ்விய முனையான
வர் தெரிய விசாரணைசெய்தான். — சாதியுயர்த்தை
புடையது ! திருப்பிவைத்திருக்கவும் பிராணனைசை
வைப்பொருத்தி அசைபுமணமானது, திடமான நிலை
யில்லாமல் காற்றிலகப்பட்டது. இறு சறுகைப்போல
அலையும் ; உண்டாகுஞ் சுகமில்லாத கடத்தினினி
றும் படத்தைப்பொழிந்தும் படத்திலிருந்து கடத்
தையுடையும், மயக்கம்பொருந்திய பல விடயங்க
ளில் விருட்சங்கனிற்றது மாக்கடம்போலநாவும், —
சண்டமுதலிய வித்தியங்களாகவும், மனதுக்கு வா
சலாகவும், ஓநானேத்திரியமென்று நீங்காத வாயினா
த்தைச்செய்யின்ற பத்தேத்திரியங்களை அறிந்து, பா
ர்க்கின்றவனேநானும். இவ்வாமின்றவின் திரியங்களை ?
கீணுக அப்போ ! நீங்கள் கலங்குவதை ! கெட்டா
சிற் ஸ்வரூபமாயிருக்கின்ற பகவானும் நானே சகலத்
துக்குஞ் சாட்சியாயிருக்கின்றோன். — அத்துன்மை
யான குணத்தைப்பொருத்தி, அறிவினுப்பிருந்த நா
ன்பார்க்கப்பட்ட சண்டமுதலிய பத்தேத்திரியங்க
ளும் வேற்றுமையாகி அலங்கலோகத்தை நீங்கின
பாதாராதத்துக்கொப்பாளும். சர்ப்பங்களும், பார்ச்சுத்
திற் போகின்றவர்களும், சண்டாளரும், அந்தணர்க

* இ-ம், ஸ்வாஸூத்ரி விலாசத்தை பரசுன்னமாய்த் தரிசியுக்கும் பொருட... ஸ
க்டிரஜித்தகாம்.

§ இ-ம், இரினையிற் அகமின்றி வாரூந்தினமொஃபதாம்.

௫௧. மனதை
நீக்குதல்.

௫௨. இதுவுமது.

௫௩. இதுவுமது.

௫௪. விசாரமுக
த்தாற் றத்துவங்
களை நீக்கிச் சாம்
பவி முத் திரை
யை முன்விட்டு
நிருவிதர்ப சமா
தியிலிருத்தல்.

௫௫. இதுவுமது.

னும்போல, பயமடைந்து மேலாகிய ஞானமானது
பொறிகளின் சமீபத்திலும் வரமாட்டாது. * —

பரலோக பராமுகனாகியும், வேஷகாரனாகியும், வி
சாலம்பொருந்திய நான்குதிக்கிலும், பிச்சைவாங்க ஓ
டாரின்மனதே? வீணாக ப்ரயாசைப்படுதலில் ப்ர
யோசனமில்லை; பூமியின்சுண் நீயே விஸ்வரந்திரபடை
ந்து விளையாடுவாய் : உன்னை ஞானமென் மெண்ணு
கின்றவாசனை அசத்தியமாம். வேற்றுமையானது, பி
ருத்திருக்கின்றமனத்துடன், உண்மை ஞானமானது
ஒருமைப்பட்டாது. — விடயங்களை நானெண்ணுமகங்கா
ரமாகிய துழ்த்தியே? சுகமா பிருக்கின்றே வென்கி
ன்ற இது குற்றமாம். அகங்காரமதத்தினால் இவனு
மவனு நானுஞ் சன்கின்ற இவ்வாரம்பத்தை மிகவு
நீக்குவாய்; உனதுருவ மெதுவென்றால் விசாரனை
யில்லாததாம்; சூரியனால் அந்தகாரங்கெடுவது போ
ல இப்பொழுது செய்கின்ற விசாரனை யினாலுழிவாய்.

முன்னந்தோற்றமால் இப் ப்ர துணக்கென்றோ
ருருவியில்லாத இவ்வொழுங்கினால் பின்புத் தோற்ற
மாட்டாய்; என்னுடையமனதே? நீ யடைகின்றவன்
மையானது பெரிதாம். துன்பநீங்கிய தெய்வசகாய
த்தினால் துன்பமில்லாத வாய்ந்தத்தைப் பொருந்தி
நான் எப்போதும் நிறைந்த சாந்தத்தை யுடையவ
னாய், தூரியமாகிய என் தாத்மஸ்வரூபத்தில் ஆவந்தி
க்கின்றேன்.† — இப்படியென் றொருமையாகி வா
தனையிறந்த வீதகவ்வியமுனியானவர் பொறிக ளலை
வில்லாமல் மனதையுரத்தினுனினுத்தினுன்; விறகை
யெரித்தவக்கினிச் சுவாலையானது, தனக்குள்ளே மிக
வுமடங்குதல்போல இவர் பிசாணனுனது கிரமத்தில்
நன்றாக ஞானேயடங்கின; நாகிகாந்தத்தில் சூட்சும
திருஷ்டியினால் கண்களானவை கொஞ்ச மலாந்திரு
க்கின்ற தாமரைப்பூவுக்கு சமானமாயின. — சிரசும்,
சண்டமும், சரீரமும், அவயவங்களும், சமமாக கல்
நிற்செய்ததுபோலவும், லோவியத்தைப் போலவும்,
முண்ணாறுவருடம் நிடிடமாக சமாதியிருந்தான். பி
ருந்த மறைகாலத்தின் வெள்ளத்தினாலுண்டாகிய ம
னற்குன்றில் இவனுசரீரம்புதைந்தது; நிடத்தையு
டைய வீதகவ்வியமகாமுனியாவர், பூமியினுள் சரீ

* இ-ம். இன்மாத் திரமாய் விளங்குகின்ற யான் மனோவசமாய்ச் சஞ்சரிக்கி
ன்ற விந்தியங்களிற் சேறேனென்றஃதை வேறுபடுத்தின தென்பதாம்.

† இ-ம். பேதமாவியு மபேதமாகிய வாத்தவாக்குச் சம்பந்தமின்றியும் வி
சாரிக்கி வில்லாததாயிருக்கின்ற மனதைச் சுகரூபியாயிருக்கின்ற வாத்தா
றுபவத்தினு னீக்கினதென்பதாம்.

இசு. சமாதிபி
லின்று பிங்கின
வழிவு மனோரூப
மாயுண்டனைய
ந பார்ப்பாரைய
ச் செந்நாணம்
பேரலவழிதல்.

இசு. இதுவருது.

இசு. இதுவருது.

இசு. மறைப
ட்ட தெய்வத்தை
மொழிப் பரிந்து
முபாபஞ்சிந்தித்
தெய்வியவியைத்
திறச்செல்லுதல்.

சுர. பிங்கல
ன்வருதல்.

சாமஸ்ய வில்லைமொன்று சாமதியையவிட டறிந்த
னன். * — பூமிமறைத்தபாறாயல் ஆதிவிவிலுண்டா
விய தேவத்திலுள்ள பிராணான்களைத்தும் புரைக
ளியாவையும் ஆடையாப்பாட்டபாறியினால் ஆசைய வி
ல்லே ; ஆகத்தி லறிஞ்ஞையாவி வாசகோபான தன் ம
னோரூபமாய் இருந்தபத்திம்பாவி சகலத்தையும் தெரி
ந்தது ; ஓடிநகரவிய கனாவைப்போல அந்த வீதகவ்
வியமுனி அவ்வியத்தில் மனநிறம்பொருந்த விவைக
ளைப் பார்த்தான். — சைலாச பருவதத்தின் சாரலித்த
விரிவாக நூலாவருடாரிநுத்தனும், சூற்றமத்த சகமு
ள்ள வித்தியாதாரண நூலாவருடும் ஆயியதும், தேவ
ர்களுவனாக்ஞாயித தெய்வலோகத்தில் தேவேந்திர
னாக ஐந்தாய்காரிநுத்தனும், சந்திரனைச் சடையிற்ற
ரித்த பாரமேஸ்வரனுக்கு அன்பாரிய கணேசனுப்
புரு கற்பகாலாரிநுத்தனும், — முன்னுக்காலமுங் கலந்
தறிவின்ற ஞானநிருஷ்டயினால் இப்பொழுது சொல்
வப்பாட்ட சகலத்தையும் வீதகவ்வியமுனி பார்த்து,
பாரமேஸ்வரனுக் கடிவையாகப்பணிசெய்த பாயோ
சனத்தினால் இறந்தகாலங்களைத்தொழித்து தனக்கு
வல்லவையுண்டாவி பூரணமாக முற்சநகங்களில் முந்
நிக்குப்போன தனது சரீரமுறையையும் மதப்பில்
லாநற்பார்த்து, வீதகவ்வியமுனினை நாமத்தையு
டைய சரீரமாக வரப்பார்த்தான். † — பூமியின்
மறைந்திருக்கின்ற விரிந்த சரீரத்தை எடுப்போமென்
றுமினைத்து, நல்லபெருமையைபுடைய சூரியனிடத்
திறச்சென்று முறைமைப்பாடுசெய்கின்ற பிங்கலனைய
பைதத்தையவந்து எடுப்பதற்கு நிறைவேறுமென்று, ஒ
ருநித்திராவனாவையும் வாயுவுமுறையப் புரியாட்டகசரீரத்
தோடும் சூரியனிடத்தில் காந்தியையுடைய வீதகவ்
விய மறைபுனியபனவந்து செந்தாமரத்திரத்தில்,
சூரியன் தனதுருதுத்திலவந்த தன்மையைப்பார்
த்து, — சூரியனுனவன், முனியி எயிப்பிராய முழு
துந்தெரிந்து, அத்தன்மையான வீதகவ்விய நென்
றுவாமத்தையுடையவனது ஓட்டகமசரீரமும், தனது
டத்தினின்றும் விரிந்தலைச்சார்புருக்கின்ற அம்மு
னியின்சரீரத்தில் போய்ச்சேருப்பாடி சூரியனால் பக்
கத்திலிருந்தபிங்கலனை வீதகவ்வியமுனியேயா டனுப்
ப, பிங்கலனைவன் முனியோடுமவந்து கரத்திலுள்
ளவிரிவினால் பறவையாயிய பூமியைப்பொருந்தக்கிழி

* இ-ம். தேவமுதலியாயவுத் தோன்றாத பிங்கலாதிபி விருத்தன வென்
பதாம்.

† இ-ம். பிரமத்தினின்று நமூவினமுதல் எடுத்தபவங்களை யறிந்ததி விப்போ
து வீதகவ்வியனைத் தெரிந்ததென்பதாம்.

சு.க. மண்ணி
ன்மறைந்ததேக
த்தைவெளிப்படி
த்தல்.

சு.உ. முனிசக
சாமா தியையனு
ஷ்டிக்குச் சித்தி
த்தல்.

சு.உ. பாவினு
ங்கடையுங்கடா
மற் சொச்சமா
ய் விளங்குவே
னெனல்.

சு.சு. இத்தேகத்
திலின் ஹத் துரி
யலடியாப்பாசா
சிக்குத் தன்மை
யைச் சித்தித்தல்.

சு.சு. சுகசுரா
திபெருஞ்ச் சிவ
ன்முத்தனாயிருத்
தல்.

சு.சு. சீவன்மு
த்தியில் விதேக
முத்தியை விருத்
தல்.

சு.எ. தந்தை
யைத் தையுந்
தனதாந்ம ஸ்வ

த்து, — பூமியைத்தோண்டி பிங்கலன்கொடுக்க, சரீர
த்தின் மெனனமுனியினதூகிய சூக்குமசரீரமானது,
ஹாலசரீரத்திற் பரவேசித்தது. முன்சொல்லப்பட்ட
பிங்கலனுனவன்போயினன். இப்படியான வீதகவ்வி
யமுனியானவன், ஸ்நானஞ்செய்து செடம்பண்ணி
ருரியனை ஆராசனைசெய்தான்; அறிவுடையமனது
னால் நிறைந்த சரீரமானது முன்னையப்போல நிரு
ம்பமும் நன்னைப் பரகாசித்தது. || — சமமும், மயித்தி
ரியும், சாந்தமும், செல்வமும், பிரஞ்ஞையுமும், கிரு
டையுமும், சந்தோடமுமாகிய விவைகள் அமர்ந்திருக்
கின்ற ஸ்ரணங்களை யுடையனாய், சகலத்திலுமமனது
பற்றில்லாமல் விர்தமலைச்சார்பினுள்ள பூமியைப்பி
ளந்து செல்கின்ற விசாலம்பொருந்திய நதிக்கரை
யில் வெகுதூரங்கழிந்து, கிண்டலமனதினால் பராபர
த்தைபுணர்ந்த முனியானவர் சிந்திப்பான். — இந்தி
ரியக்கூட்டங்களை முன்பே நிறுத்தல்செய்தோம்,
விரும்பி சொன்னையாகமிஞ்சின சின்மர்த்திரத்தைச்
சேர்த்து மலையையுட்போல ஸ்திரமாகவிரும்போம்;
நிரும்ப உதயமாகியும் மறைந்தது போலாவோம்;
மறைபட்டும் உதயமானவனாய் சொச்சமடைந்து சம
மாயிரும்போம். — விரும்பினுநான மிகுந்தும், சுழுத்தி
யடைந்தவனுக்கொப்பாவோம், தணிவில்லாமல் சுழு
த்தியையடைந்து, விழித்தவனுக் கொப்பாவோம்;
பொதுவாய் அற்பமும்மேறில்லாமல் துரியஸ்வருபத்
தைப்பிடித்து இச்சரீரத்தில் சார்ந்திருந்தும் ஒருசுல
னமுமில்லாத சுயம்பரகாசமாக நாமாவோம். —

இப்படியென்னுகின்றித்து நல்ல சமாதியில் ஆறு
தினமிருந்து நித்திரைசெய்கின்ற வழிச்செல்பவனை
ப்போல சென்றறிந்தான். பொருந்திய சித்தியுள்ளவ
னாய் வீதகவ்வினான் நிறைந்திருக்கின்ற சீவன்முத்தி
பதத்தைப்பெற்று வெகுதூரம் சுகித்திருந்தான். —

நிமைநன்னாமகளின் விடுதலும் பற்றுதலும் கெட்
டிப்போக, வீதகவ்விமுனியானவர், இராகத்துவே
டங்கள் மனதில்லாதவனாய் போதலும்வருதலுமா
கிய சநகன்மருத்தையுந் கெடுத்து, சொல்லா நின்ற
விதேக கைவல்லான போசுதமடையச் சிந்தித்
தான், — சித்தனாகிய வீதகவ்விமுனியானவர், ஒரு
தினத்தில் மலைக்குகையையடைந்து கட்டிய பதுமா
சனத்தைபுகையவைனாய் தன்னிடத்திற் றானே பேசு

|| இம், முன்புரியப் ப சரீரத்தோடும் வெளிப்பட்டும் பின்னாலதேகத்தை
பெய்வித்த திற்புருந்தன ரென்பதாம்.

|| இம், சமாதியிலுஞ் சஞ்சரித்தலு மொருதன்மையவான சுவானுவத்
தோடு விளங்கினனென்பதாம்.

ருபத்திற் கரைக்
கச்சித்தித்து இ
ராகத்து வேடங்
களைக்கரைத்தல்.
சு.அ. போகசு
கதுக்கங்களைக் க
ரைத்தல்.

சு.க. தேகமிச்
சை நீதியான வி
வைகளைக் கரை
த்தல்.

எ.௦. பிராணன்
கையு மனைநயு
ங்கரைத்தல்.

எ.க. சுத்தவாச
லையை யாந்மா
வினித்த தடக்கு
ரும்போ துணை
டானவனுபவ ம
ரைபத் தெரிவிக்க
குமித்தமதன்வி
ராமத்தைச்சொல்
லத்தொடங்கல்.

வார். மிருதுவானவாசையே, பிராசையைப் பொருந்
தக்கடவாய். கோபமேசமமாக வள்ளே சாந்தியடை
யக்கடவாய், உங்களுளோடு வெருகாலம் கிறேநாத்ததை
யடைந்தேன். — போகங்களை ? உம்மை வணங்கி
னோன், உங்களுள்வெருகாலம் சகத்தில்கிறையாழன
விதம் போதும்போதும். துக்கமில்லாத இத்தமோ
சுத்ததைமறந்துபோகச்செய்தவிடயங்கங்களை ? உங்
களைவணங்கினோன். துண்டங்களை ? உங்களுள் சரீர
மானது, வேருதலினுல்லவா அன்பினால் ஆத்தமத்
துவத்தையுயிர்த்தேன். ஆதலினால் ஐக்கியங்கடைய
மோசுத்ததை நீங்கள் என்னுக்குக்கொடுத்தீர்கள், உப
காரஞ்செய்த வங்களைவணங்குதல் உரியதல்லவா. —

வெருகாலமிஷ்டனான சரீரமே ? உன்னைத்துள்ளுவி
ன்றேன் ; உண்மைஞானமானது, பூரணமாகவந்தபி
யாசஞ்செய்து கெடுகின்றமேட்டை உன்னாலே புனக்
குசம்பாதித்துக்கொண்டாய். ஒளிசெய்கின்ற இச்சை
பெண்ணுமாதாரமே ? எனதுவசனத்தை கேட்பாய். த
மோழி மிகவும்வாட்டமுற்று தளர்வையடையவேண்
டாய் ; உபசாரத்தாலுப நானுண்ணீங்கினேன். சுகிர
தமே ? நீகொல்லுங்கோரமுள்ள நாகம்விட்டு மோ
சுத்தத்தில் முன்னாகச்செய்ததா லுண்ணையன்பினால் வ
ணங்குவோன், வாழ்க்கடவாய். — சகோதரமான இஷ்ட
டாராய சிவர்களை ? உங்களைவழியாகத் தவிர்த்தின
தேன், தகமாய் வாழ்க்கடவர்கள். நான் நடந்துபோ
வேனென்று இத்தப்பகாரம் அகத்தில்நிக்குகின்றமன
து மீட்டனாற்பாயங்களும்கண்ணுவிட்டு, ஞானபூமியிட
மாகவின்னாபிரணவத்தை மிருதுவாகவுச்சரித்து இங்
விடத்திலுள்ளவஸ்துக்களும், புறம்பிலுள்ளவஸ்துக்
களும் மிருதுவத்திலுள்ளவஸ்துக்களும், பருத்திநூல்
ஸமும், ஞானமாயிவமுன்னலகத்திலு முள்ளதாமி
சங்கற்பத்திலுல்லவந்த சகலத்தையுநீக்கினான். || — பி
ரணவாத்தமாய நீண்டதாமி சத்தமென்கின்ற தா
மோடு இத்திரியங்கள் பொருத்தின நிறையாத
விடயங்களிற்றையும், கந்தத்தை வாபுவு நீக்குவா
துபோல நீங்கினான். ஆகாயத்தினிடத்தில் இருணை
ங்காதுபோல இருண்டாற்றிர முன்னே புண்டாக
விளங்கவும் நீங்கினான். பாகாசமுன்னே புண்டாக
அழகாக சுண்ணேநொழில் அந்தப்பகாசத்தைப்பார்

|| இ.ம். ஆசையை பிராசையாகவு, முனிவைச்சாந்தமாகவும், போகங்களை
மோடோகமாகவும், விடயங்களைப் பிராமசுமாகவும், துன்பங்களை யின்பமாக
வும், தேகத்தை தேகிவடிவமாகவும் ஆசையைத் தத்பிரியமாகவும், பிராணனைப்
பிராணியாகவும், மனதை யாந்ம விளக்கமாகவும் கரைத்து அலைகளையும் பிர
ணவல்வருபத்தைத்தாக்கத் தொடங்கினனென்பதாம்.

எ 2. சுத்தவா
சனையயாத்மா
விஸிடத் தடக்கு
மீபோ தண்டா
னவையவமர
பைத்தெரிவிக்கு
பிபித்த மதன்
ரமத்ததைச் சொ
ல்லத்தொடங்
கல்.

எ 3. துறவுமது.

எ 4. துரியாதீத
மாப்யமின் துவிள
மனாந் தன்மை
மையபொந்தல்.

எ 5. துறவுமது.

த்து நீங்கினான். சொல்லப்பட்ட அந்தகாரமும் ப்ர
காசமுமாகிய இரண்டுமில்லாமல் ஒடிப்போயின. —

இந்த அவதூறுதையை மனதினுற்பிடித்துக்கொண்டு
வுயர்வான வீதகவ்வியமுனியானவன், அவ்விடத்தி
லுண்டாகிய மனதை துரும்பப்போல முழுதும்
ஓரிமைநேரத்தில் ஒழித்தான். அதன்பின்பு அப்பொ
ழுது பிறந்த குழந்தையறிவுக்கொப்பாகி மிகவுள்
சொச்சமாய் உயர்ந்தொளிரும் ப்ரகாசத்தைப் பெறா
நின்ற ஞானத்தைப்பெற்று, அரைநிமிடத்தில் கானி
மிடத்தில் நினைவைத்தள்ளியிருந்தான். தொந்தம்
தையுடைய வாடிவானதுசலனத்தைநீக்குவதுபோல
ஞானத்தில் குற்றமற்றவன்விடயத்தை நீக்கினான். —

சிற்சாமானியத்தைப் பெற்றான்; சத்தாமாத்நிர
மேஸ்வரூபமானான்; நனவிற் சமுத்தியையடைந்து
மகாமேருவைப்போல நின்றனான். நனவிற்கழுத்தியி
துறுதியை யடைந்தபின்பு துரியஸ்வரூபத்தை யெ
ளிகிலடைந்தான்; சமீபமாயிருந்தது நிரானந்தமான
நித்தியாகந்தத்தையுடையவனாய் அசத்தாகியும் சத்
தாகியும் நீக்கமுற்ற வாக்கியங்களுக்கு எட்டாததா
கிய ஒப்பற்றவனானவனே சமானமற்றவீதகவ்வியமுனி
யானவன் தானாகவிரும்பினான். — குணியமென்பவர்
களுக்கு அச்சுணியமாகியும், பிரமமென்பவர்களுக்
குப்பிரமமாகியும், விஞ்ஞானமென்பவர்களுக்கு அவ்
விஞ்ஞானமாகியும், சாங்கியற்குப் புருடனாகியும்,
யோகிகளுக்குச்சுனாகியும், குறைவில்லாத ஸைவாகம
த்தாருக்குச் சிவனாகியும், காலமென்பவர்களுக்கு
அக்காலமாகியும், மாத்தியர்கட்கெல்லாம் பிரமாண
முள்ளமத்தியமாகியும், சமமாய்ப்பார்க்கின்ற மன
தையுடையவர்களுக்கு யாவாமாயிருக்கின்றவனானவனே
தானானான். — சாஸ்திரங்களெல்லாவற்றின் சித்தாந்
தமியாது, எல்லாராலும் பார்க்கப்பட்டதாயாது, அ
றிந்ததாயாது, சகலமுமானதாயாது, பூமிகளனைத்திலு
ம்வசிப்பதாயாது, ஓசைசுவரில்லாத நன்மை யுள்ளதி
யாது, ப்ரகாசங்களுக்குப் ப்ரகாசங்கொடுக்கின்றதி
யாது, உரிமையுள்ள தனதுனுபூதியால் ஏகமாய்க்கா
ணப்பட்டதாயாது, ஏகமாயுமநேகமாயுமிருக்கின்
றதாயாது, மிகுந்த களங்கத்தைபெற்றும் பெருமலி

9 இ-ம். இந்திரியமுதலிய உணைத்தின் விதியே யந்தகாரராக வெளிப்பட
வதனை யதைக்கண்ட சித்தினுற்றள்ள வச்சித்த ப்ரகாசமாய்வெளிப்பட்டவனை
யதன்மையமாயிருந்த தன்னிருத்தியைத்தள்ள அஃது சிற்சாமானியமாய் வெளி
ப்பட்ட வதுவு மதந்தாதாரமான சத்தாசாமானியபாக வச்சத்துந் தன்விளங்கமா
ன அரியமாய் வெளிப்பட வத்துரியமுந் தனதாந்தமாய் வெளிப்பட்டதுவு
ம், இஃதமாய் வெளிப்பட்டதுவாக விளக்கின வென்பதாம்.

எசு. துரியாதி
தமாய் பின்றுவி
ளங்கூர் தன்மை
பையுரைத்தல்.

ருக்கின்றதுயாது, எல்லாமாயல்லாததான தெனுவே
ஆற்கவஸ்துவே தானானான். — சுகநமரணமில்லாத
தாவியும், அநாதியாவியும், ஆதியாவியும். எகமாவியும்
பலவாவியும், சுகளமிட்களமாவியும், ஆகாயத்தினுள்
சொச்சமாவியும், பரிசுத்தமாவியிலேயேயுடைய வீ
னாவியும், திடமாவியுள்ள இரூபநினுமிசர்வரூபந
வும் மகாமகிழ்ச்சியுடைய விருவின்னப்பகாரமே உ
கத்திந்சஞ்சரித்து, மனதுநிரூப்பவுண்டாகாத வன்
ணம் கெடுத்து, வீதகவ்விவின்னனும் பரிமருநா
யானவர் சிக்கிரமாக அத்துனிதானானான். —

வீதகவ்விவின் உதை முற்றிற்று.

உபசாந்திப்பிரகாரணம்.

அவதாரிகை.

முன்கதைமீல் சித்தவிஸ்வாந்தியின்மொருபுட்டு பற்றாறுநிரூபலே
அற்பியாசங்களைச் சொல்லி, அச்சித்தகாரந்தியே மெய்க்காரக் கெண்
தை யுதுதிப்படுத்து நிமித்தம், இவ்வொன்பது கதைகளின் சாரங்
ளையெடுத்து உபசாந்திப்பிரகாரணமாக நிரூபிக்கிறார்.

க. சீவன்முத்
தனாகையாம
னமுதலியதித்தி
கள் ஏனில்லை எ
னல்.

உ. அணிமாமு
தலிய தித்திகளு
மாயா வித்திர
மென்பதை யறி
விரகு மித்திர
வைகளைச் சீவன்
முத்தன் சேவன்
டானெனல்.

க. வேண்டி
னல் வரு ரோ
வெவி ன் முன்

இப்படி. பொன்னு சொல்லியவரிஷ்ட. முனியை இர
கவண்டார்ந்து சொல்லுவார். சீவன்முத்தியையுடைய
யவர்களது சரிசங்களுக்கெல்லாம், ஆகாயகருணை
செய்தல்முதலியசத்திகளைப்பார்க்குவார். என்னென்
னுமே, அக்கேவர்கள்கு உத்தரங்களை நிரூபையு
ளவரிஷ்டர் தெரியச் சொல்லுவார். — பூரணஞானப
ல்லாத பந்தத்தையுடையவர்களுள், அபித்தவர்களிலு
லும், மந்திரங்களுலும், தொழில்களுலும் கால
களிலுலும், பூசங்களிலுலும் முயற்சித்தால், பாவ
யவாகாசகருணைகளை பொருந்திவிருப்பார்கள். உண்
மைஞானமுடையவர்களுள் இச்சித்திக னுமித்த
மினவல்ல, அந்த ஞானவான்கள் தத்துவமான வாந்
துமதிருஷ்ட.யை இடைவிடாமல் பொருந்துவா
கள். — ஞானிகள் ஞானத்தினால் ஞானத்தினிட
தில் அமைந்தேயுந், ஆகாயகருணை மிச்சையி
யின் பிரிந்துசெல்லார்கள். உலகத்திலுள்ள வஸ்து

* இ-ம். அநீதமேயாதயாதெப்படி. பொ வப்படி. உப்படி. வெல்லாமாய் விள
ருகின்ற சாஸுத்தாரமான விதேசமுத்தித் தன்மையை யாண்டதன்மென்
தாம்.

சொல்லிய கிரம
ங்களால் வருமெ
னல்.

சு. ஆயின்வே
ண்டலாமே பெ
லின் முத்தியின்
மையால் விரும்
பார்களெனில்.

இ. முத்திக்குச்
சித்தியிழிவாமெ
ன்பதைக்காட்டி
மேற்சொஞ்சிலிக
ளின்யோகமுடைய
படியேயாமென்
பதை யறிவிக்க
த்தொடங்கல்.

சு.சொஞ்சிலிக்
குப் பிராணபத்
தனமே காரண
மாமெனல்.

எ. இத்தேந
வாஞ்சையைநிக்
கிவைக்கவேதத்
துவந்தையறிந்
தவர்களாமெ
னல்.

அ. ஞானியின் மனமிறந்து
மிறவாமல் மயித்திரியாதி கு
ணங்க ளோடு விளங்கு வதை
யறிவிக்கு நிகித்தம் அதனிறத்
தலை பிரண்ணிதமாகச் சொ
ல்லுதல்.

களின் வேற்றுமைகளைத்தும் மாயாமயங்களாம் ;
அம்மாயையானது, கெடும்படிசெயித்தவர்கள் திரும்
பவு மம்மாயையி லமுந்துவார்களோ, ஞானவான்
களு மிச்சிப்பார்களாயின், முன் சொல்லப்பட்ட கிர
மத்தினால் சித்தியுண்டாம். — அவித்தங்களுந், மந்
திரங்களுந், தொழில்களுந், காலங்களுந், புத்திகளுந்
மாகிய விவைகளைத்தும் நாட்டாரின்ற சித்திகளைக்
கொடுக்கும் ; நன்மையுள்ள மோஷத்ததைக்கொடுக்க
மாட்டாது. ஒருவருக்கு சித்தியொன்றிற் மேட்ட
முண்டானால் அதை முயற்சித்தால் கிடைக்கும் ;
பந்தப்படுத்துகின்ற கமனாதிபிச்சையானது, பூச
ணஞானத்தை யுடையவர்களுக்கு வந்துபொருந்
தாது. * — ஆசைகளைத்தும் மரித்துநீங்கினால்
கலக்கமில்லாத ஆத்மஞானமுதிக்கும் ; ஆசையைவி
ளக்கின்ற கமனாதி சித்திகளிடத்தில் முழுநுகின்ற
வர்களுக்கு அவ்வான்மலாபமுண்டாகாது, என்று
சொல்லிய வசிட்டமுனியை, யோகியர் கற்பகாலஞ்
செயித்திருப்பதற்கு யாதுகாசனமென்று இராகவன்
கேட்க, திரும்பவும் வசிட்டர்சொல்லுவார். —

பிராணவாயுவசைந்தாலசைவார்கள் ; பிராணவாயுவ
டங்கினால் மலைக்கொப்பாவார்கள் ; பிராணனைத்தரித்
ததினால் யோகிகள் வெகுகாலமிறவார்கள். பிராண
னிடத்திலுமமனநினிடத்திலு முண்டாகின்ற ஆசை
வாணது உள்ளிலும் புறம்பிலுமடங்குமானால், மரண
முற் வார்த்திகமுமாகிய விவ்விசன்மம் வெகுதூரத்
தில் போய்விடும். — உள்ளிலும் வெளியிலும் சல
னமில்லாமல் பிராணனு மனதும் அடங்குமாயின்,
ஒருகாலத்திலும் தள்ளப்படாமல் தாதுக்களைத்
தும் தேகத்தில் வாசஞ்செய்யும். தெளிவாக வறிய
வேண்டிய வாழ்மஞானத்தையறிந்து இச்சைநீங்கி
புத்திதெளிவாகி மனதிற்கொள்ளுகின்ற பந்தங்களை
னைத்தையுங் கெடுத்தவர்களல்லவா தத்தவத்தை

அ. ஞானியின் மனமிறந்து மறுத் துணர்ந்தவர்கள். † — பின்னும
மிறவாமல் மயித்திரியாதி கு விவாக வையத்தினால் மனது ஸ்வரூபத்
ணங்க ளோடு விளங்கு வதை திலயிக்கியமாயின், மயித்திரிமுதலாகியநா
யறிவிக்கு நிகித்தம் அதனிறத் துக்கு குணங்களும் எங்கேபொருந்தும்,
தலை பிரண்ணிதமாகச் சொ ள்ளதுகேட்ட ஸீராமருக்கு வசிட்டமு
ல்லுதல். னிசொல்லுவார். அருவமு முருவமுமெ

* இ.ம். பிராசையுள்ளஞானிக் காசையுள்ளசித்திகள் கூடாவென்பதாம்.

† இ.ம். சொஞ்சிலித்துக்கான மனோபிராணபந்தனம் ஞானிக்குக் கூடாவெ
ன்பதாம்.

க. மனநிலை
ருவத்தை நசிப்
பிக்கவேண்டுமெ
னல்.

கர. உருவநா
யாமற் பெத்தரி
டத் திருக்கின்ற
மனமேமாயைக்
குக் காசனமா
மெனல்.

கக. சம திரு
வையிற் சலன
மறுதலே மனத்
திறுநா நசமா
மெனல்.

கஉ. இதுவுமது.

கங. உருவநா
சமாயச் சிவன்
முத்தரிடத் தரு
வாயிருக்கின்ற
மனநிலைக்கண்
கக. நல்.

கச. அருவநா
சமாய் விதேகமு
த்தரிடத்து விள
க்கிய விடல்பை
க்க. நல்.

நாறு மனோநாசம் இரண்டிப்காசமாம். — சிவன்மு
த்தியில் உருவநாசமானது மனதுக்குண்டாகும், வரு
த்தமற்ற விதேகமுத்தியில் அருவநாசமுண்டாம்.
மனதுண்டானால் துன்பமாமும்; அதுமறிய்குமாயின்
ஆந்தம்பெருகும், பாணிக்கின்ற மனமானது எழும்
பாதுப்காசஞ்செய்து அம்மனதைக்கெடுப்பாய். 1—

ப்சகிருதிமார்த்தத்தில் குணத்தின்சுமையை என்
தென் தபிடானஞ்செய்தல் தருதியான தத்துவத்
தைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் வருந்துகின்ற மனமா
ளும், அம்மனமே சிவனுமாமும். கட்டமாயை அகது
க்கங்களை தொடர்ச்சியுட்பதாயும் அகமுதலானது
ளில் மிலையாயிருக்கின்ற இத்தமனதே மிஞ்சுதமாயை
புண்டாவதற்குப் முனையாலும். — மனநிலைண்டை
பைச் சொன்னோம், மனோநாசஞ்சொல்ல நீ கேட்கக்
கடவாய். மகாமேருவை மூச்சுக்கமரட்டாக தன்
மையைப்போல, சமத்துவமான தரிசனத்தில் இன
மாயை அகதுக்கங்களினால் எவ்வளவு மனசுபாடாமல்
இருக்கும் ஞானிகளுக்கு பயனின்றிய மனமானது
அறிஞர்கள் நசித்ததென்றுசொல்லுவார்கள். — மகா
சம்பத்துமாயத்தும், புத்தியுமந்தமும், தரித்திரமும்
மதங்களும், பொருத்தினவாய் யாவை வேறுபடுத்தி
தாதே, அவர்களுக்கே மனமிறந்ததாம். எழும்
அறியாமையே மனமாமும்; அவ்வறியாமையே நீங்
தில், வருத்தமில்லாமல் மனோநாசமென்றவற்ற முத்
தரிவு உண்டாகும், 1 உண்டானகுணமாயிய மயித்
திரிமுதலைய நான்குத்தேசத்திருக்கும் அத்தவாதனை
பைப்பெற்று, தீமையான மதுசநங்கனும் இல்லாத
தாருமே, அத்தமனது சிவன்முத்தர்களுக்கு குண்டா
யிருக்கும். இத்தமனதுக்கு உருவநாசமானது இது
வேயாலும்; இத்தமனமானமனதில் நான்குகுண
ங்களும் வசந்தகாலத்தில் விரிந்த புட்பக்கொத்து
ளேப்போல பாகாவிக்கும். — மனநிலை அருவநா
சமானது விதேகமுத்தரிடத்தில் கனங்குறப்பெ
ருத்தும், மிருதுவாயுள்ள மயித்திரியாயிவ சற்குண
ங்களைப்பெற்றுப் மெய்யான சாத்துநிதமானது இ
ந்ததாய் விதேககைவல்லமாய் பரிசுத்தமாய் முத்தர்
க்கெய்தும்; தொடர்ச்சியாக சாத்துநிதநாசமே வடி
வமாய் மனதில் அருவநாசமென்று நாமம்பெற்றிருக்
கின்ற பாகாவிக்கின்ற பதத்தில் சொல்லுதற்கு வே

1 இ-ம், மனமானது பெத்தர்கனிடத்தருவாமாகவும், முத்தர்கனிடத் தருவ
மாதவும், விதேகமுத்தர்கனிடத்தில் விண்ணிலிதயின்றாகவும் விளங்கு மென்
பதாம்.

† இ-ம், மனநிலை அருவநாசத்தைச் சொல்லியதாம்.

கரு. அருவாச
மாம் விதேக மு
த்தரிடத்த விள
ங்கிய வியல்பை
க்கூறல்.

கங். மனமிற
ந்தசுகத் தைச்
சொல்ல வஃகிற
க்கும் பொருட்டு
அதன் காரியமா
னமாயைப்பொ
லத்தைநான்குவி
தமாகப் பிரிந்து
வினாவுதல்.

கங். முதல் வி
த்திரண்டாம் வி
த்தி விலக்கணந்
கூறல்.

கங். மூன்று
மீதித்தி விலக்க
ணங்கூறல்.

கங். பிராண
னையாவான முத

றென்றுமில்லை. — குணகுணங்களும், செல்வாசெ
ல்வமும், ப்ரகாசிக்கின்ற வதயாஸ்தமானமும், சந்
தோடமு மருயையும், இணங்குகின்ற ப்ரகாசமும்,
ஆந்தகாரமும், இராத்நிரியும், பகலும், மூன்றுசந்தி
யும் உள்ளதுமில்லாததும், இவைகட்கு மத்திகளொ
ன்றுமில்லாமையே பிரமபதமாம். அதுவே சம்சாரா
டம்பரத்தையும், புத்தியையும், சயஞ்செய்தவர்களுக்
கு, கந்தத்ததைக் கிரிவிக்கின்றகாற்றுமுதலிய வனைத்தி
னுக்குமபொருந்துதற்கு ஸ்தானமாயிருக்கின்ற ஆகா
யம்போல தஞ்சமேயாம். ¶ — துன்பங்களனைத்து
நீங்கி ஞானமேஸ்வரூபமாய் ஒன்றுவிய சமுத்தியாய்
தாமதராசதருணந்தோற்றது ; ஆந்தமிருந்திருக்கி
ன்ற அந்தப் பிரமபதத்தில், ஆகாசசரீரமாய் மகத்து
க்களாய் ப்ரகாசிக்கின்ற பெரியோர்கள், மனதுகெட
வசிப்பவரென்று வசிட்டமுனிசொல்லவும், வளராநி
ன்ற கொடிமுந்திரியையொத்த மாயைக்கு முன்
னே சொல்லப்பட்ட விதையாது, அங் வித்துக்கு
விதையாது, அதற் கெதுவிதை, சொல்லப்பட்டவ
தற் கெதுவிதை, இந்த நான்குவிதையும் சொல்லு
வாயென நிராமன்கேட்டான். — வசிட்டமுனிசொ
ல்லுவார், சம்சாரமென்கின்ற சூழ்ந்தகொடிக்கு உள்
னெழாநின்ற துவக்கமாயிய சுபமசுப மென்கின்ற
முனையக்கொடுக்கின்ற சரீரமேவிதையாகும், நின்ற
தானசரீரமென்னுமிவிதைக்குபாதுவிதையென்றால்,
சுநாமரணங்கள் எப்போதும் மிகுந்து நைவிக்கின்ற
துன்பமென்னு பிரகத்தினத்துக்கு வைக்கவிடமாயிய
சட்டிடமென்னும் இச்சையின்பின்செல்லுகின்ற மன
தேய்யாம். † — இல்லதுள்ளதென்கின்ற இச் சரீரக்
கட்டங்கள் மனதினால் அளவில்லாமலுண்டாகும் ;
இச்சரீரவிடயங்களை யே கணவில மனமனுபவிக்கும்.
சுகத்தொழில்களென்னுங் கொடிகளே சேர்ந்துச்சுந்
றிக்கொண்டிருக்கின்ற துன்பத்தையுடைய மனமெ
ன்கின்ற விருட்சத்துக்கு இரண்டிவிதையாம் ; பிரா
ணனைசைவு ஒருவிதையாகும், வாசனையானது இரண்
டாம்விதையாகும், என்று சூரியனதுபுறமையானவ
மிசம் விளங்கும்படியாக, வந்தவரசனே ? கொள்ளக்
கடவாய். ‡ — உதயமாய் எவ்விடத்திலுமபொருந்
தியுஞ்ஞானமானது, பிராணசலனத்தினால் திரிஸ்யஞா

¶ இ-ம், மனதினருவ நாசத்தைச் சொல்லியதாம்.
† இ-ம், மாயைக்கு வித்து தேகமெனவு மதற்கு வித்து மனமெனவுந் கூறி
யதாம்.
‡ இ-ம், பிராணனைசைவுந் திரிஸ்யவாசனையுமே மனதிற்கு விதையாமென்ப
தாம்.

வ்வித்தி விலக்க
ணங்க. மல்.

உ.உ. இதுவுமது.

உ.உ. இதுவுமது.

உ.உ. வாசனை
யான விண்டா
ம்வித்தி விலக்க
ணங்க. மல்.

உ.உ. இதுவுமது.

னந்தையபாட்டும், அந்தஞானத்தை பெரும்புகழ்த்
தி மிகாமல் தடுத்தல் மிகுந்திரோபுசாம். அறிவா
னது திரிஸ்யத்தை இச்சாசுமினற்பொருந்தும்; அந்
திரிஸ்யங்கோ மனதுக்கு எப்போது பெறுபியாதது
ன்பாமை. அந்தத்தனிமைபாடிய வறிவானது திருந்
பாத சுழத்தியநினைப்போல இருக்குமாயின், அது
வேறிருவாணமும், அதுவே ஆக்டலாபமும், அதுவே
நிருமலநானபதமுமாம், வேறென்றுமில்லை. — ஆக
லினால் பிராணசலனத்தினாலும் வாசனையிடத்தில் மி
ரியத்தினாலும் விடயஞானத்தை பாவச்செய்யாமற்
போனால் ஜநநம்விடுபெறும். அறிவினது பேதமிருதி
யே மலாமாயும்; ஆம் மனதினால் இச் சகலவுயிர்களு
ம்வாழும். அறிவையுடைய யோகிகளாவதும் பிரா
ணாதந்தனத்தினாலும், தியானத்தினாலும் அநிந்தத்
தினாலும், புத்தியின் நிறங்கனினாலும், கோதுவையு
ள்ள மனமடங்குநிமித்தமல்லவா பிராணயாமத்தொ
யினின்றார்கள். — நன்மைபொருந்தியபிராணாதந்தன
மானது மனதை ஆடங்கச்செய்யும். சமத்தாவத்து
ற்கு நேர்மையானகாரணமாகும். இன்பத்தைவினை
க்குறும், விடயமடங்குமான அறிவையெழாமற்செய்யு
மென்று, சத்துக்கள் சொல்லுவார்கள். தெளிவாயிய
பலவஸ்துக்களை யறிவின்றவறிவை விளக்கத்தொன்று
செய்திருக்கின்றவாசனையினால் உண்டாவதாய் வெ
ளிப்படைபாகக்கண் உறுபாதிப்பதாயி மனதுக்கு,
இனி இரண்டாம்விதையி னுற்பத்தியை சொல்லக்
கேட்பாம். 11 — திரமாயி பாவனையினால் முன்
மின் விசாரணையையிட்டு விடயங்களைச்சேரக் கைக
சமாக்குதல் அறிவானமாயிய வாசனையாலும், அநி
வேகத்தினால் திக்ரத்தில் ஒன்றைக்குறித்தாய் பார்
த்து உடனேயந்தவாபாயி, வேறான நினைவுகளையா
வாயும் ஒழிக்கின்ற இந்த வாசனையைத்திறுக்கென்று
ஆக்டமாயும் ஆவதுபுத்திலதுவேகத்தியாமாய் கோந்
ருகின்ற வஸ்துக்களை நல்லதென்று சலித்து மயம்
சூம். — வாசனையினது வேகத்தில் பாவசத்தினால்
தனது ஸ்வரூபத்தைவிட்டு, சகலத்தையும் மயக்கத்
தோயும் சூற்றம்பொருந்துகின்ற புத்தியில் மதவசத்
தினால் மயங்குதுவேப்போலடார்க்கும். இத்தானதை
தெரியப்பாடியாகச்சொல்லில், சூற்றம்பொருந்திய கா
ட்டியாதது, தானல்லாததுதான்னென்ற பாவனையாதது,
வஸ்துவல்லாததை சொல்லுவின்ற வஸ்துவென்றனம்

11 இ-ம், பிராண வியக்கத்தாற் பூரணபோத மனைச் சதுவிடயமாக வெதி
ரிட்டதைச் சகலக்க மனுபவிக்கு மனமுண்டாதவின உட்குருப்பொருட்டி பி
ராணயாமஞ் செய்யவேண்டுமென்பதாம்.

உ.சு. வாசனையான விரண்டாம்வித்தி நிலக்கணங்குறல்.

உ.சு. விடயவாசனையேமனதுக்குருவ மாமெனல்.

உ.சு. விடயவாசனையேமனதுக்குருவ மாமெனல்.

உ.சு. மனதுருவம் நசித்தேவன் முத்தர்களின் சிறப்பைக் கூறல்.

கருத்தியாது, அதுவே மனமாகும்; இம்மனதுதான் சமநமாண மூப்புண்டாம். —மிருதுவான திடப்பழக்கத்தினால், பதார்த்தத்தில் பொருந்தாநின்ற வேர் பாவனையினால் மிகவுஞ்சஞ்சலத்தைபடையும்; மனதுண்டாயின் சமநமாணமுதலியவைகளு முண்டாகும்; விடுதலும் பற்றுதலும் ரூபமாகிய கூட்டங்களின்பொருந்துகின்ற இவ்வளவையும் பாவனைசெய்யாமல் சகலமும்விட்டு எப்போதுருந்ததோ அப்பொழுதே மனமுண்டாகாது. வாசனையுத்தினால் கருத்தொழிந்தால் மேன்மையான வுபசாந்தம்வரும், மனோபாசமுண்டாகும். || —உலகவஸ்துக்களில் ஓரிடத்தி லொருநினைவுமில்லையாயின், ஒப்பற்ற மனமென்னுஞ் சூனியாகாயத்தில் மனமானது நிகழ்ச்சியுற உண்டாவ தெவ்வண்ணம், உதாரமுள்ள ஸ்ரீராமா? மனதுக்கு அவ்வளவுதான்வடிவமென்றுகருதுவேன், மேலான அகத்தினாலும் பொருளை யுண்மையென்பதினாலும், அகத்தின்பொருந்திய பல வஸ்துக்களின் நினைப்பே மனதுதருவமாம்; படர்க்கின் றதிரிஸயமகிரியைக் காகமாட்டாதென்று, நினைக்கின்ற ஆகாயத்தினுஞ் சொச்சமானவர்களுக்கு எப்படிமனதுண்டாகும். — சகத்தில்லாததாகப்பற்றுதலும், அதையில்லாததாகப்பாவித்தலும், விசாரணைசெய்து உண்மையாகியவஸ்துவைக் காணாதல் மனோபாசமென்றுசொல்லுவார்கள். சுபாவமாகும்படிசகலத்தையு முள்ளே தள்ளி குளிர்ச்சியான வமிர்த்ததைப்போலும் இத்த மனது சஞ்சரிக்குமானால், குறையாதசெயலைப் பொருந்தினாலும் அம்மனமானது தன்னுருவமில்லாததென்று சத்துக்களாற்சொல்லப்படும் கூட்டமாகிய மறுபிறப்பைக்கொடாநின்ற வாசனையை நெருங்காதவர்கள், குயவன்சுழற்றிவிட்டசக்கரத்தைப்போல, குறைவில்லாத சிவன்முத்தர்கள் பிரார்த்தமுள்ளபரியந்தஞ்சஞ்சரிப்பார்கள். — வருத்தவித்துக்குச்சமான மாய சுகமல்லாமலிருக்கின்ற மறுபிறப்பில்லாத சத்தவாதனைவை அடைந்திருப்பவர்கள், துன்பந்தீர்ந்த சிவன்முத்தர்களாம். தத்துவவஸ்வரூபத்தைப்பெற்ற மனதையுடையவர்களுமாவர்களே; சமமாகவறிகின்ற ஞானதீர்த்தையடைந்தவர்களு மாவர்களே; மனமில்

|| இ-ம். பிரமாந்த ப்ரதிபலனை சமான விடயாந்தத்தைச் சுகமென்றனுபவித்த புருடன் தன்னைமறந் தன்வாசனாவடிவமா யவ்விடயமுண்டாயிருக்கிற அநமும் அஃதில்லாவிடித்துக்கமுமாம், அக்கருதுக்கருத்தே மனமாதலினம்மனத்திக்கு வாசனைவித்தாயிற் றம்பேத வாசனையேமன மனமிறக்கில் விடயாந்த நீதிப் பிரமாந்தம் வெளிப்படு மென்பதாம்.

உ.அ. நான்கா
ம் வித்தி நிலக்க
ணக் கூறல்.

லாதவர்களுமவர்களே ; நின்மலமாய்களமந்திருக்கின்ற
சரிசம்விரிவில் திதாசாச ஸ்வரூபத்தை அடைந்தவர்
கள் அச்சிலவன்முத்தர்களே பெண்ணு பெரியோர்கள்
சொல்லுவார்கள். § — உயிரினசை வொன்றாகவும்
வாசனையொன்றாகவும் மனத்தின்வித்தானது இரண்
டாகும் ; இவ்விரண்டிலொன்று நயித்தால் இரண்டு
முடனெனநிற்கும். வாசனையினவசத்தினால் பிராண
னசைவும், பிராணனசைவினால் வாசனையு முண்டா
கும் ; அதனால் மனமென்றின்றவித்துக்கு விதையும்
முனையும் என்ற ஓராயமுண்டாகும். சொல்லாமின்ற
வாசனையும் பிராணனசைவுமாயிது இவ்விதனும் நா
நாவிதமான திரிஸ்யங்கள் மூலமாகவிரியும். ¶ —

உ.ஆ. திரிஸ்யத்தினால் வாசனையுண்
டாகி அவ்வாசனையால் மனதுண்டா
கி அம்மனத்தினும் நேகமுண்டாகி
அத்தேசத்தினால் செலித்து மரிக்கின்
ற சம்சாரமாயையுண்டான கற்பத்தி
க்கிரமமான கற்பனாவிதையாயிது நா
ன்கையுஞ் சொல்லி, இதைப்பொருக்கி
ச் சுகபோதமாக்குதற் பொருட்டு இ
தார்த்தமான நான்குவித் தையுஞ்
சொல்லத் தொடங்கித் திரிஸ்யத்துக்
கு வித்து சித்ததன்மநிலித்தல்.

ஆகையினால், திரிஸ்யத்தைநீக்
குதலினால் பிராணனசைவும் வா
சனையுமாயிது இவ் விதனும்
விருத்தும் வேரற்றதுபோல அடி
போடுங்கெடும் ; பட்டாமின்றவிரு
த்தினுரானமே திரிஸ்யத்துக்கு வி
தையாகும் ; அறிவுதோற்றுகெள்
றால் திரிஸ்யமு நிலலை ; எண்ணெ
யில்லாமல் என்னுண்டா விருக்கு
மோ. வேந்துவையாக உள்ளிலும்
புறம்பிலும் திரிஸ்யமென்ப தெர
ன்றுநிலலை ; உறுக்கின்ற ஓரணமா
னது ஒருவிதமான விருத்தியை

உ.ச. சித்தேச
கத்தாய் விளக்
குகின்ற தென்ற
றியிற் சுகத்தா
யமாயானுபம் ச
கிக்குமெனல்.

ச்செய்யும். — சங்கற்பத்தினால் திரிஸ்யத்தை ஓரான
மானதுதன்னிடத்திற்குள்ளே பார்த்திடும் சொற்ப
னத்தில் தனதிறந்தலும் அச்சொற்பனத்தில் சுகல
தேசங்களுந் தன் சமர்க்காதத்தால் பொருந்துவது
போல், திரிஸ்யத்தை விருத்தினுரானவியும். பருந்து
முன்னறிந்ததானாலும் அறிவாததானாலும் அறிவுக்கு
யாது பரிபலித்ததோ, அதைப் பரிசுத்தம்பொரு
ந்திய தமது பரியாசத்தினால் விசாரணையுள்ளவர்கள்
கெடுப்பதுவே கொடியசம்சாரத்தைக் கெடுத்ததா
கும். — அந்தப்பரிபலனான திரிஸ்யத்தைக் கெடுக்க
காதுருப்பதுவே மகாசம்சாரத்தைச் சேர்ந்ததாகும் ;
அதைக்கெடுத்ததே முநிர்ந்த பரமபுருஷன் சத்து
க்கள் சொல்லுவார்கள். திரிஸ்யமல்லவா அளவற்ற
சுருதுவன்பம். பரிசாரமா ? கலக்கமுற்ற திரிஸ்யமின்

உ.க. திரிஸ்ய
மகன்ற சித்திற்
பிரமசுமருதிக்கு
மெனல்.

§ இ-ம், அசுத்தவாசனை நீங்கிச் சுத்தவாசனையுள்ள மனமே யாத்மசுகம்பெ
ற்றதாம்.

¶ இ-ம், விடயாணுபவத்தால் வாசனையும் அதை யணுபவிக்கும் பொருட்டுசை
னமுமுண்டாதலால் அவ்விதனிற்கும் வித்து திரிஸ்யமென்பதாம்.

ஈ.உ. சுயஞ்சி
த்தி ஸீலக்கணங்
கூறல்.

ஈ.ந. முற்கூ
றிய சித்திற் சுசு
முதிக்குமெனல்.

ஈ.ச. இதுவுமது.

ஈ.இ. இதுவுமது.

மையும் விடயவநிவினமையும், கொடியசநநமில்லாத
நிருவாணசுகத்தைக் கொடுக்கும். சதுரை யுடையவ
னாய் சட்டமில்லாதவனாய் விடயநந்தத்தைவிட்டு ஒன்
றையுமறியாமல் சஞ்சலத்தைவிடுவாய். ॥ — திரிஸ்ய
யத்தை பாராமலிருக்கின்ற ஞான ஸ்வரூபமாகிய
அப்பரமாத்மாவே நீயாம். ஈ துண்மையா மென்று
வசிட்டமுனி சொல்லவும், திரிஸ்யமில்லாமலிருக்கி
ன்றவிடத்தில் அறிவில்லாத தெப்படிவரும், ஞானமி
ல்லாதவிடத்தில் திரிஸ்யமெப்படிநீங்கும், செம்மை
யாகச்சொல்ல வேண்டுமென்றுகேட்ட ப்ராமருக்கு
திரும்பவும் சொல்லுவார். எவ்விடத்திலுநிகழுகின்ற
பற்றில்லாமல் அறிவினமையான வெருவிடயத்தில்
ஆறுதலும் அறிதலுமில்லாத வாத்தமாவே, திரிஸ்யமி
ல்லாததும் அறிவில்லாததுமாம்.† — திரிஸ்யத்தை
யடையாத ஞானத்தைப்பெற்றால் அளவற்றகொழி
ல்களைச்செய்தாலும், திரிஸ்யமில்லாததும், விருத்தி
ஞானமில்லாததும், அவ்வாத்மாவாகும் ; திரிஸ்யத்
தை எவ்வளவேனும் இயக்காசம் கிட்டாதாயின் அ
வனேஞானவானும் ; சட்டமாகாதவனும் ; விடயவநி
வில்லாதவனும் ; அவனே சிவன்முத்தனும் ; அவனி
டத்தில் அறிகின்ற வாசனாசத்தினால் ஒன்றையும்
நினைபாமல் குழந்தையறிவுக்கும் ஊமனறிவுக்குமொ
ப்பாயிருக்கும். — அப்பொழுது, திரிஸ்யபாவனை
யைவிட்டு பூரணமாயிருக்கின்ற விருத்தி ஞானமி
லாத வாத்தஞானத்தை அடையலாகும் ; அதனால்
திரும்பவும் ஞானமானது ஒன்றிலும்பற்றாமல் ஒரு
ப்ரகாரமாயிருந்து சுகலவாதனைகளும் விட்டு நிருவி
கற்ப சமாதியினால், நிதைந்த வாகாயத்தி ஸீலநிறம்
போல, பூரணந்தநிறையும். — நன்மையாகிய அச்
சமாதியைப் பிடித்து திரிஸ்யத்தை நாடாதஞானஸ்
வரூபமாகிய ஞானிக்கு, தன் ஸ்வரூபந் தானுபாடி
யினால் தனித்தவாநந்தம் ; அந்த வான்மாவிலையி
ரும், நிற்பதும், நடப்பதும், சத்திப்பதும், பரிசிப்பி
தும், இவைகள் தொடர்பற்றும் அவைகளிற் பற்று
தலில்லாதவன், வலிமையுள்ளதிரிஸ்யமல்லாதவனும்
ஆநந்தமில்லாதவனும், ஒன்றையுமறியாதவனும், பே

॥ இ-ம், திரிஸ்யத்தின் காரணமான சித்தைத்தரிசித்து அத்திருஷ்டியினால்
திரிஸ்யத்தைக் கணக்கிற் சுசமுண்டாமென்பதாம்.

† இ-ம்- ஸ்வரூபஞானத்தில் விருத்தி ஞானமுண்டாகி யஃதே விடயாகா
மாய்த் தடித்தலி னவ்விடயத்தையும் அதை விளக்கும் விடயஞானத்தையு மறிய
யாத வாத்தஞானத்தை விளக்கிவித்ததாம்.

௩௬. இச்சித்
துக்கு வித்துசத்
தாருமெனல்.

௩௭. அச்சத்
துக் கிரண்டிலக்
கணக்கூறல்.

௩௮. மூன்றுச்
த்தையு நீக்கியே
கருபமான சத்
தைக்கூறுதல்.

௩௯. இதுவுமது.

௪௦. சுயஞ்சத்
துக்கு அதன் மு
டி வான துரிய
மேவித்தாமென
ல்.

௪௧. அத்தரிய
த்துக்கு வித்து
ஞானந்த வயிக்
கியமான் வத்து
விதமெனல்.

ராநந்தனுமாம்.† — இந்தத் திருஷ்டியைப் பிழித்து
இழிவானதொழில்களுடன் பொருந்தினாலும் துக்க
சாகரத்தினின்றுங் கரையிலேறி ஞானச்சிம்பிபினது
சமுத்திரமாவாய். அந்தமேன்மை பொருந்தியசத்தா
மாத்திரம் இந்த ஞானத்தின்விதையாகும்; அந்த
ஞானம் முதன்மையானசத்திலிருந்து ப்ரகாசத்தில்
ஒளியைப்போலவுண்டாகும்.— அந்த நிறைந்த சத்
துக்கு இரண்டுஸ்வரூபமாகும்; ஒன்று பலவிதரூப
மாகும், மற்றொன்றொன்றாகிய ஸ்வரூபமாகும், இ
வைகளைப் பிரித்துச்சொல்லக்கேட்பாய். கடமென்ப
தும் படமென்பதும் உள்ளதென்று நீங்காமற் பற்றி
ப்பார்க்கின்ற பாவனைகளானவை, சத்தினது ஸ்வரூ
பத்தின்பிரிவினா லநேகவிதமானாலும் அது வொன்
தே.— எவ்வளவேனும் விசேடமில்லாமனீக்கி சத்தா
மாத்திரமாகியும், பற்றின்றி ஏகரூபமாகியு, மகத்ஸ்வ
ரூபமாகியு மிருக்கின்ற வதுவே, சத்துக்குப்பொரு
ந்துகின்றபதமாகும். இன்னும்காலசத்தையென்றும்,
கலாசத்தையென்றும், வஸ்துசத்தையென்றும், மூன்
றுசத்தையையும் நீக்கி, ஏகமான சத்தாமாத்திரத்தி
ற்பொருந்துவாய். — காலசத்தை கலாசத்தை வஸ்து
சத்தை யென்கின்றமூன்றுசத்தையும், நினைக்கின்
றவெவ்வேறாயிருக்கின்ற செயலை விடுமானால், ஒருத
ன்மையில் உத்தமமான சத்தாஸ்வரூபத்தையுடைய
தானாலும், வாய்மையையுடைய சத்தாகாவாம்.
அநேககருமங்களானவை உள்ளதான விச் சத்தையு
ளில் பலவுக்கும் காரணமாகலேனோக்கி அழகாகவெ
வ்வேறானபதத்தைக் கொடுக்குந் தன்மையாதலால்,
அக்காலசத்தை முதலானவை எப்படி பரிசுத்தமான
சத்தையாமுறைமை.¶ — அந்தசத்தாசாமானியமான
வொன்மையும் தனிமையாகப்பாவனைசெய்து, பரி
பூர்ணமாயிருக்கின்ற சுயநந்தத்தை யுடையவனாய்
திக்குகளினைத்திலும் நிறைந்துநிற்பாய். சத்தாசாமா
னியமாத்திரத்தின் முடிவானதெதுவோ அவ்விடத்
ததுவேபரிசுத்தாகாரமான விச்சத்துக்குவிதையாம்;
அச் சத்தாசாமானிய முடிவினின்று இச்சித்துமுத
லிய சுகமனைத்துமுண்டாம். — சொல்லப்பட்ட சத்
தாசாமானியத்தினுடைய அந்தத்தில் சங்கற்பிக்கு
நினைவுகளைத்துநீக்கி ஒழிகின்றதெதுவோ அவ்வி
டத்ததுவே சுகபோகத்தினிடமாம்; முதன்மையா
கிய வித் ததுவாகும். குற்றமற்ற அந்த ஞானநந்த

† இ-ம். இச்சித்தே யாகந்தமயமாய் விளங்குமென்பதாம்.

¶ இ-ம். ஏகரூபமான சுயஞ்சத்தை நிரூபித்ததாம்.

சஉ. இதர்த் தமான நான்கு வித்தைபுஞ்சொல்லி அதுவையாவுமாய் விளங்குகின்றதெனல்.

சாட. இவ்வனுபவத்தினால் மனது சாந்தமா மெனல்.

சச. சுவர்தமான பவமான பிரம ஸ்வரூபத்தை நிச்சயித்த அத்தை யடையும் வருத்தா வருத்த முறியிடுக்தத் தொடங்கல்.

சரு. சஷணஞ் சத்தினத்தமாயி ன் உடனேயத்து விதானு பவஞ்சித்திக்கு மெனல்.

சசு. சத்தாயி ந்கொஞ்ச வருத்தத்தினாலுஞ்சித்தாயி லதிகவருத்தத்தினாலுமத்து விதத்தை யடையலாமெனல்.

பதத்துக்கு விதையில்லையாம், அச்சகபோதத்தி லயித்து வேற்றுமையில்லாமல் தழுவாநின்ற ஞானமானது நிலைபெற்றிருக்கும்; அந்தப்பதத்தை யடைந்துவர்கள் திருட்பவும் துன்பமடையார்கள். *—சகலத்தாக்கும் அதுவேகாரணம்; காரணமான வதற்குக் காரணமில்லை. சகலத்திற்கும் அதுவே சாரமாயிருக்கும்; சாரமாகிய வதற்கு வேறே சாரமில்லை. அதுவாகிய பெரியகண்ணாடியில் சகலபதார்த்தங்களின் பார்வைகளாயிருக்கின்ற அதுவிதுவென்கின்ற சகலமும், கரைகளிலிருக்கின்ற விருட்சங்கள் தடாகத்திற் றேறும் அதுபோல ப்ரதிபலிக்கும்.—அதுவேநின்மலமும், அதுவே மூட்பற்றதும், அதுவே யாத்மதத்துவமாம். ஸ்ரீராமா? அப்பதம்வந்து பொருந்துமாயின், மனது வுபசாந்தத்தைப்பெறும்; திரமாயுணர்ந்து அந்த வாத்தம்ஸ்வரூபமாவாய், சந்நமில்லாதநிருவாணபதத்தை, தலைவனே? அடையக்கூடவாய் என்றுசொல்ல; ஸ்ரீராமனும், அந்தவசிட்டமுனியைப் பார்த்து சொல்லுகின்றார்.†—அத்தன்மைபுள்ள வித்துக்கள் இப்படிப்பட்டதென்று அனைத்துமுரைத்தாய், முடிவில்லாததென்றுசொல்லிய ஞானாதபதத்தை எந்தமுயற்சியினால் சிக்கிரத்தில் அடையலாகுமென்றுகேட்க, வசிட்டமுனிசொல்லுவார். துன்பத்துக்குவித்தாயி விவைகளின்விதங்களை மேலுமேலு மென்னவென்ன சொன்னேனோ, அநினதின்முயற்சியினால், சிக்கிரத்திலந்தப்பத மடையப்படும். — சத்தாசாமானியத்தின் முடிவாகிய அநிதபதத்தை யடைந்து, ஒருகாலத்தில் திரளாகியவாசனைகளை புருடவெத்தனத்தினால் இடைபூறில்லாமற்கெடுத்து, தனக்குரிமையான தத்துவஞானத்தையறிந்து, நாசமில்லாத ஸ்வரூபமாகிய நிலையிலமுந்த சஷணப்போதாபினும் பொருந்தினாய்; அந்த சஷணத்தில் பொருந்தாநின்ற வவ் வத்துவிதபதத்தை யடைவாய்.—சத்தாசாமானியத்தினதுஸ்வரூபமாகிய நிலையை அடைவாயானால், அதில் கொஞ்ச மதிகப்பா யாசத்தினால் அந்தப்பதத்தையடைவாய். சிற்சாமானியத்திற் பொருந்துகின்ற தியானஞ்செய்தால், அச்சத்தாசாமானிய முயற்சிக் கடுகமாக மிகவும் ப்ரயாசைப்படுதலினால் அந்த ஸ்வரூபமடைவாய். § —

* இ-ம். சத்தின்வித்தான அரியத்தையு மதற்கு வித்தான வத்துவிதத்தை யு மறிலித்ததாம்.

† இ-ம். இச்சுவானுபவத்தினால் மனமுதலிய சகல்களியாவுஞ் சாந்தமா மென்பதாம்.

§ இ-ம். பிரமத்தையடையுமார்க்கத்தின் ஈளுவையும் பளுவையுமறிவித்ததாம்.

சுள. முன்சித்தபிரியந்த
மற்பியாசஞ் சொல்லிப் பி
ன் நிமிஸ்யவனு சந்தானத்
தா லவ்வனுபவ முதியாத
தையும் வாசனானுசந்தரன்
மனமுதலிய பரவு நசிப்ப
தையும் உறுதல்.

சு.அ. வாசனே
யுமனமும் பீசா
கஞ்சா ஞாயமா
மெனல்.

சு.க. ஞானமு
நிக்குமனவு மன
ஆம் வாசனையு
நியாது, இறைந
சிக்குமனவு ஞா
னமுதியா தென
ல்.

ஞ.உ. நிமிஸ்யவி
ச்சை நீக்கிவ்வா
சனானுபவ மு
மனேனாசமுந் தத்
துவானுமமு மு
ண்டா மெனல்.

ஞ.க. இம்முன்
கந்தாசன காரிய
மாகாமற் காரி
யனுபவ. கந்தி
தாநந்தந்தை ய
டையலா மெனல்.

ஞ.உ. பிராண
பந்தனத்தினு
ம்வாசனே விமுதி
யினுமனேபந்
தநிக்கு மெனல்.

ஞ.க. இதுவுமது.

§ இம். ஞானப்பிரசத்தி கண்ணமையை யறிவித்ததாம்.

முந்தி கேவலமாயி நிமிஸ்யவந்தனையால்
மேகவண்ணத்தையுடைய பூராமா ? அப்ப
தமுதியாது, இவ்விடயஞானத்தின் உதயந்தி
னில் எப்போதும் எவ்விடத்தும் அனுபவமு
ண்டாகாது ; துணிதமாயி வாசனையைப் ப்
யாசைப்பட்டுக் கெடுத்தாயானால், அதனால்
வெப்பமுற்ற ஆதிவியாதிபான சுகலமுந் சிக்

கிரத்தில்பொடியாகநீங்கும். — முன்சொல்லப்பட்ட
பாயாசையகன் முற்றஞ்செய்தாலும், மயங்குமுனை
மூலத்தோடுகிழிந்திடினும், நொடும் வாசனையளி
கித்தமாயிதாம். நினைக்கின்ற மனது எந்தமட்டும் கெ
டாதோ பொருத்தின வாசனையானது, அந்தமட்டும்
கெடாது ; அந்தப்பிரகாசமே வாசனையானது எந்தமட்
டும் கெடவில்லையோ மனம் அந்தமட்டும் கெடாது.

தத்துவஞானமானது, எந்தமட்டும் வரவில்லையோ
அந்தமட்டும் மனங்கெடாது ; வலிமைபொருந்தியானது
து, எந்தமட்டும் கெடவில்லையோ ப்ரகாசியானிந்ததத்
துவஞானம், அந்தமட்டும் கெடாமலாட்டாது. இழிவாதி
யவாசனையானது, எந்தமட்டும் கெடவில்லையோ அந்
தமட்டும் ஞானவந்திடமாட்டாது ; மெய்ஞ்ஞானம், எ
ந்தமட்டும் கெடாது அந்தமட்டும் வருகின்ற வாச
னையானது கெடமாட்டாது. — நிறைவாயி தத்துவ

ஞானேதயமுந், மனேனாசமுந், வாசனாட்சயமுமாயி
ய இத்தமுன் தும் வேறு காரணங்களைப்பெற்று காதி
ப்பதற்குரியதாம் ; செவ்வியான அந்த மாகக்கத்தினால்
விவேகமெனினால் திடமாயி புருட பாயெத்தனத்தினால்
ல் ஐம்பொறியுள்ளவண்டாயி போகமயக்கங்களை தா
ரத்தங்கினால் இத்த முன் தும் வந்தபையுந். — இத்த
னாமையவான மனேனாசம் வாசனாட்சயம் தத்துவஞா
னமென்னு முன்னும் சமத்தவானாக எந்தமட்டும் மு
யுற்றிசெய்யவில்லையோ, அந்தமட்டும் அப்பாடிப் பட்
டஸ்வரூபபத்யானது, அமேகவருடமாயினார் அனை
யமாட்டாது. நினைவில்லாத வெப்போதும் முன்னுந்
சமத்தவானாக வெகுதாலம்பமுந் பாயோசனாமுந்
மனதில் ஒன்றொன்றாக முயற்றிசெய்தால், நிலைபொ
ருத்தாமல் அப்பாயோசனாமுந். § — சமமாகச் செய்

தால், இத்தமுன் தும் மனதினுள்ள பந்தங்களைத்தை
யுந் கெடுக்கும். சிவசல்லாம மெருக்கின்ற தாமரை ஞா
லானது தாமரைத்தண்டு கெடுமாயின் கெடாதோ ;
சுகலங்கடோதும் தொடர்பாகிவந்து வாசனையானது,
வெகுதாலத்தியானத்தின் பழக்கத்தாலன்றி பெயர்விட
த்தாய்காது. — புறம்பிலுள்ள வாசனையை விடுதலுந்

ததுவீகாது. — புறம்பிலுள்ள வாசனையை விடுதலுந்

திசு. பிராண பந்தனத்துக்கும் வாசனாகையத்துக்குஞ் சாதனமுரைத்தல்.

திரு. மனத்தினசைவே பிராணனாலா லதைத்தடுக்கின் மனநிறங்குமெனல்.

திசு. மனதையடக்குதற்கு இன்னுநான்கு யுத்திசொல்லுதல்.

திரு. இந்நான் குயுத்தியை யான் நி மனதையடக்கக் கூடா தெனல்

திரு. இவ்வுருங்குணையன்றி மனதையடக்கின் வருந்துமெனல்.

திரு. சற்குருமத்தையுரிக்கி னா யக்கத்தினால்

குச்சுமானமாம்; பிராணபந்தனமென்று திரமானனா னவான்கள் சொல்லுவார்கள் : திட்டமாக அந்த வெத்த னமுஞ் செய்யத்தக்கதாம். வாசனையைவிட்டால் மன மும் மில்லாமையையடையும்; பிராணபந்தனஞ் செய்தாலும் மனோநாசமாம்; உனக்கெதுவிச்சையோ அதைச் செய்வாய்.—பிராணபந்தத்தின் வலிய பழக்கமு ம், ஆசாரியருபதேசிக்கப்பட்டபுத்திகளும், ஆசனமு ம், புதிப்பும், தியானமுமாயிவைகவளினால், பிராண னடங்கும். ஸ்ரீராமா? பற்றுள்ள வியவகாரமில்லாமையும், சமகாரபாவனையில்லாமையும், ஒருருவியின்றிய ருவமாய்பார்ப்பதும், இவைகளினால் வாசனாகையமா கும்.—சத்துருவான வாசனாட்சயம்வந்தால், மனமு ண்டாகாது; காற்றி னசைவடங்கினால் அளவற்றபுழு திகள் ஆகாயத்திலுண்டாமோ. முன்சொல்லப்பட்ட பிராணவாயுவின் சலனமெதுவோ, அதுதானே துன் பரிமைந்த மனநினசைவாகும்; அதனற் பிராணனே கத்தைத்தடுப்பது நற்குணமுள்ள வறிஞர்க்கு இயற் கையாகத் தவறாமற்செய்யத்தக்கது. —உத்தியி னன் மையினாலல்லாமல் மனமானது வெல்லப்படாது; கோபங்கொண்ட மதயானையானது, அங்கு சத்தின லன்றி செபிக்கப்படுமோ. ஒன்றைய ஞானத்தையறி தலும், நன்மைபுள்ள சத்துக்களுடன் சேருதலும், து க்வாசனையைவிடுதலும், பிராணசலனமில்லாம லட க்குதலும்,—இந்த நான்குவகையும், மனதையடக்கு கின்ற யுத்திகளாகும். குற்றமற்ற விர்த்யுத்திகளுக்கு மனமடங்குதல் மேகவருட்திற்ப் பூமியிடங்கிய புழு திக்கொட்டாகும். சொல்லப்பட்ட யுத்திகளையல்லாம ல், மனதையடமாய்க்கெடுப்பவர்கள், விளக்கை விடு த்து இருளை யிருளினும்கெடுப்பவர்களுக் கிணையாம். பலத்தினால்வேகமாய்முன்சொன்னயுத்திகளையல்லா மல் மனதைச் செயிப்பவர்கள், கெடுக்கின்றமதயானை யை தாமரைத்தண்டிணை எரிருக்கின்ற வொருநா லினால் கட்டுவர்களாவர்; இனக்கின்ற அந்த மூடர்களு டையமனது பயத்தோடு துன்பத்தையடைந்து மிக வுஞ்சிறுமையாய் வருந்துமென்று, பட்டணத்தில்வந் துபயந்தமானைப்போல ஒன்றையு மடமாட்டாது 11- தவசம், யாகமும்தீர்த்தங்களும்தேவதரிசனங்களும், ஆராதனைகளும், தானங்களுமுதலிய பயனில்லாத ம யக்கத்தினால், வெகுதூரம் மிருகங்களைப்போல வீண

11 இ-ம். இந்நான்குயுத்தியி னென்றினாலாவது மனதையடக்கி னடங்கும் இகுதில்லாவிடி னடங்காதென்பதாம்.

இச்சாத் தியாக
ஞசெய்ய வேண்
டுமெனல்.

சு0. திருக்கு
திருஷ்டியில் ம
னதைக்கிச் சித்
தையடைய வே
ண்டுமெனல்.

சு1. மனதை
விசாரத்தி னு
மடக்கலா மென
ல்.

சு2. விசார
முக்கியமாய் வே
ண்டுமெனல்.

சு3. சாதுசன்
கத்தோடும் விசா
ரஞ் செய்ய வே
ண்டுமெனல்.

சு4. அ னு ப
வியினிலக்கணங்
கூறல்.

சு5. தேகாபி

ர்களவாழ்வார்கள். சநநத்தைக்கொடுக்கின்ற இவைக
ளைவிடுத்து பரிசுத்தமான பிரம்ஞானத்தை இரண்
டில்லாமற்பிடித்து, சகலவிச்சைகளையும் கெடுத்திருப்
பாய்.—பார்க்கின்ற விடயமற்று, நன்றாகி முதன்மை
யாக சங்கற்பிக்கு நினைவின்றி ஞானபதமாகிய ஒன்
றைப்பார்த்து, ஸ்ரீராமா ? பந்தத்தையுடைய வெண்
ணமில்லாமல் இதுபத்திப்பொருந்துவாய். தொழிலைப்
பொருந்தினாலும், இலாபங்கருகி அகர்த்தாவாகிய பி
ரமபதத்தை சமமாகிய செல்வம் ப்ரகாசிக்க அடைய
க்கடவாய். ॥—தன்னுடையமனதை ஏககாலத்தில் வி
சாரணையினால் கெடுப்பித்த களங்கமில்லாதவன், சந
நத்தின் பலனையடைந்தவன். அற்பமானாலும் மனதி
ல்வினவாநின்ற விசாரணையின் வலியை விடாமல் ப்
ழகாநின்ற தியானத்தினால் பருமனாய் நாவிதமாகிய ஆ
யிரம் பணைகளோடும் அநேகமாகும்.—தகுந்த விசா
ரணையென்கின்ற புட்பித்தவிருட்சமானது, பூபீடத்தி
ல் ஒருவேருள்ளதாய் சிந்தையென்னுஞ் சுழற்காற்றா
னது, அசைப்பதற்கரியதாய் துவளலில்லாத மிகவுந்
திரமுள்ளதாம். நிற்பதும், போவதும், விழிப்பதும்,
உறங்குவதும், இவைகளை யுள்ளவர்கள் மனத்திற்
பொருந்திய விசாரணையில்லாதவர்களாயின், நசித்த
வர்களாவரென்று சத்துக்கள் சொல்லுவார்கள்.—நசி
யாத ஞானதிருஷ்டியினால் நீயேயாவது, மகான்க ஞா
டனேயாவது, இடைவிடாமல் இச்சகமியாது நாமா
ரென்று திடமாக மிருதுவாக விசாரணைசெய்வாய். த
டைப்படாமல் உண்மைப்பொருளைத்தேடாநின்ற அ
த்தியாத்நுமவித்தைக்கு விசாரணையே தனிமையாகிய
ஞானமாம் ; வினாவி யறியத்தக்கவஸ்து, பாலி னிரச
த்தைப்போல அந்த விசாரணையிற் காணப்படும். ॥—
சுகபோதசமத்துவ திருஷ்டியையுடையவன், தேடா
நின்றவஸ்துவுக்கு சமத்துவத்தை முக்கியமாகத் தரி
த்தவன் ஈனமடையான், மனதிற்பயப்படான், ஒன்
றுக்கும் வசமாகான் ; உச்சிட்டமானாலும், அபத்திய
மானாலும், விஷஞ்சேர்ந்ததானாலும், நொந்ததானாலு
ம், கெட்டுப்போனதானாலும், அன்னமானது கற்க
ண்டைப்போல அவன்புசித்தால், மந்தமில்லாததாய்
சுரு தேகாபி கணத்திற் சீரணமடையும். — விஷமானாலும், ப்ரதி

॥ இ-ம். இச்சையைநீக்கி யாத்மஞானத்தான் மனோரூபமாகிய திரிஸ்யத்
தைக் கெடுக்கவேண்டு மென்பதாம்.

‡ இ-ம். ஆத்மானாதம் விசாரத்தால் அனாத்மாவாகிய மனதுநீக்கி யாத்ம
ஞான முதிக்குமென்பதாம்.

மாண நீ ஸ் இன
தைக்கூறல்,

சு.சு. இதுவுமது.

சு.சு. சம்சார
நீக்கமறிவிக்கு நி
மித்தஞ்சங்கந்தி
யாகக்கூறல்.

சு.அ. விடயச
ங்கத்தை நீக்குத
ற்பொருட்டி அத
லிலக்கணமுரை
த்தல்.

சு.சு. ம வின
வாசனையே விட
யசங்கமெனல்.

சு.அ. அச்சங்க
நீக்கு முடாயமு
ரைத்தல்.

சு.சு. இதுவுமது.

விஷமானாலும், சிறந்தபாலானாலும் கரும்பினிரச மா
னாலும், சாதமானாலும், பொசிக்கில், மனமானதுபந்
முமல் உண்மையையுணர்ந்தவர்கள் சமத்தவத்தை
யடைவார்கள். சிரசையிரிந்தவர்களையும், சிரசைக் கா
ந்தவர்களையும், பகைவரென்று நட்பெண்ணார்கள் ; தி
டஞானமுள்ள வொப்பற்ற பார்வையினால் அகமகி
ழ்ந்து சமமாய்ப் பார்ப்பார்கள். — சடமான
பொறிகளை மோகந்தையுடைய திரிஸ்யத்தில் செ
ல்லாமற்படிக்கு சத்துக்கள் மனத்துண்ப மில்லா
து அறிவினற்றடுப்பார்கள். நாசமில்லாத தத்து
வத்தையறிந்து மெலிவில்லாமல் ஞானஸ்வரூபமா
கிய தன்னை அறியாதமுடர்களை, இந்திரியங்கள்
நிலத்திலுள்ள சிறியதுளிரை மாண் கூட்டத்தைப்
போல நகிக்குப்படி தின்னும். † — சங்கங்காரண
மாக விடயவஸ்துக்களுண்டாகுக ; சங்கங் காரண
மாக ஆபத்துண்டாகும் ; சங்கங்காரணமாக இச்சை
யுண்டாகும் ; சங்கங்காரணமாக சம்சாரமுண்டா
கும். சங்கத்தைக்கெடுத்தலே மோகநென்று சொ
ல்லுவார்கள் ; சங்கத்தைக்கெடுத்தலே சநந்தத்தைக்கெ
டுத்தல். விடயங்களின் சங்கத்தைக்கெடுத்து தனிமை
யான சிவன்முத்தியை, ஸ்ரீராமா ? நீபெறக்கடவாய்.

என்னுசொல்லிய வசிட்டமுனியை, சகல சந்தேக
மென்கின்றபணிக்கு சரங்காலத்தின் கடுங்காற்றுக் கி
ணையானவரோ ? இந்தச் சங்கமென்பதியாது சொல்
லுவென்றுகேட்டக, வெற்றியையுடைய முனிசொல்லு
வார். மிகுந்த பலவஸ்துக்களின் பாவத்திலுமபாவ
த்திலும் பொருந்தாரின்ற விருப்புவெறுப்பை யடை
தலாகிய ஆசுத்தவாதனையாம். — சொல்லுமசுத்தவா
தனையே சங்கமென்பதாம். சிவன்முத்தி யுண்டாகி
ன்ற சரீரிக்கு மறுசநநமில்லாமல் சுகதுக்கங்களைக்கெ
டுத்த சத்தவாசனையானது பொருந்தும், சிவன்முத்த
ரல்லாது திரமான அஞ்ஞானமனமுடையவர்கள் ஆ
சுத்தவாசனையினது நாமமேசங்கமாம். — சந்தேக
முடும், பொறுமையும், துன்பமுடும் ஆகிய விவைகள்
வருத்தாமல் நிம்பாயாயின், விரிந்திருக்கின்ற விச்சை
யும் அச்சமுடும் குரோதமில்லாதவனுய் நீயே சங்கத்
தைவிட்டானாம். விடமாயிடி துக்கத்தினால் மெலியா
மல் கூடினவிற்பத்தாற்களிக்காமல் பந்தப்படுத்து
கின்ற இச்சைவசத்திற்செல்லாமல் இருப்பாயாயின்,
நீயே சங்கத்தைப்போக்கினவன். — சுகதுக்கங்களா
கிய விரண்டிலும் நீ சமத்துவனாகி வந்ததையனுசரி

† இம், அனுபவி தேகவிந்திரியங்களை யடக்குந்திர முரைத்ததாம்.

த்தால், நீ யாசையின்பெருக்கமாயிடி சங்கத்தை விட்டவன். எப்பொழுதும் திரண்டவஸ்துக்களில் சமர்த்துவதாக விரிதிவிட்பமான விருதயத்தில் சாத்நுவிதருணத்தைபுடையனாய் வராகின்ற காரியங்களைச் செய்து இவ்விடத்திலுள்ள திரிஸ்ய சங்கத்தியாகுந் செய்து, இரகுநாதா ? பிரமாநந்தத்தை யடைவாபென்று விளிட்டமுனிசொன்னார். *

உபசாந்திப்பிரகாரணமுற்றிற்று.

புரண்டன்கதை.

அவதாரிகை.

முற் பிரகாசனத்தில் சம்சார முதற் சத்தாசாமாவிய பூரணின் மேலான துரியாதீதபரியந்தம் தெரிவிப்பித்து, இதில் சுற்பனையாகத் தோற்றின மனோசுகத்தின் உபசாந்தத்தைச்சொல்லி, இத்துரியாதீத மே சாக்ஷாத்காரமாவனினங்குவைத யபரோஷமாயறிவிக்கு நிமித்தம் பதினைந்து கதைகளினால் நிறைந்த நிருவாணப்பிரகாசனத்த சொல்லத் தொடங்கிக் காலாதீதமான ஞானத்தையும், அதுகாரணமாகச் செய்யும் போகத்தின் விதித்திரத்தையும் தெரிவிக்கப் புரண்டன்கதையை நிரூபிக்கிறார்.

க. யாத்நுந்நி
ருக்குருஷ்டியு
டையத் திரிஸ்
யதீக்குமெனின்.

உ. இதுவுமது.

க. இதுவுமது.

நிரும்பவும் விளிட்டமுனி சொல்லுவார். திக்குக ளும் காலங்களுமில்லாததால் மறைப்பில்லாமற் பிரகாசித்து, சலனமுற்றிவும் ; ஆதியந்தரின்றி ஏகமானி யும், எப்பொத்திரமாயிடி நிரூக்கின்ற நிலையான பிராமமேயுள்ளது, மற்ருளுவான் துஷ்டில்லையென்று அகத்திற்விந்நித்து, காணுகின்றவியாய்க்களை காணென்னு மகம்பாவத்தைநீங்கி, தேகப்பிரிவில்லாத ஜீவன்முதத் தனும், — அத்துவிதஸ்வரூபமாய் உபசாந்தாபடியெ மெளனத்தையடைந்து, உணதாத்மஞானத்தில் னுண் பவிறந்த ஆநந்தத்தையடைபுக்கடவாய். தொடராத்நி ன்ற வஞ்ஞான நிலைப்பு எதுவளவுமாய் நிரூக்கின்ற தோ அதுபரியந்தம் பிரமபாவனைமைய் பொருந் தாது ; சகச்சாலத்தில் போகப்பிரமை பெந்தமந்நிருக்கின்றதோ, அவ்வளவும் மனமுதலையாத்நின் சுற் பனைபொருந்தும். — சித்தமு மாயையு மனமுந்

* இ-ம். திரிஸ்யமுதற் சம்சாரபரியந்தமான விடயசங்கத்தை நீக்கிச் சமநிருஷ்டியாத் பிரமாநந்தத்தை யடையவேண்டு மென்பதாம்.

சீவனுமாகிய விவைகள் ஒன்றாயினுமில்லை ; ப்ரகாசி
க்கின்ற பிரமமானது சமத்துவமானவேகமாய் பெரு
ங்கடல்போல் உத்தமனான ப்ரீராமா ? பொங்கிவளர்
ந்துகொண்டிருக்கும். எதுபரியந்தம் நவத்துவாரமு
ள்ளசரீரத்தை நானென்பது எதுவரையும் காண்கி
ன்ற இந்தத்திரிஸ்பங்கனில் பொருளென்கின்ற பாவ
னையிருக்கின்றதோ, அதுவரையும் சித்தமுதலான
வைகளின் மயக்கமுள்ளதாம் — இதுவெனதென்கி
ன்ற ஆசையெவ்வளவோ அந்தமட்டும் சித்தமுதலா
னமயக்கமாம். மாசற்ற வகமுகமாகிய வதனால் மூன்
றுலகமென்கின்ற பனுவல்லாத திரணத்தை ஞானக்
கினியில் ஆகுதிசெய்தால், மேகவண்ணனே ? சித்த
முதலானபிரமைகள் அவனிடத்தெப்போதும் வர
மாட்டாது ; * — ஞானஸ்வரூபமாய் அகண்டனாய்
அந்தவரம்பும் இந்தவரம்பும் பற்றுவனாய் திடத்
தைப்பொருந்தி யுனதுவியாபகஸ்வரூபத்தைச் சிந்தி
சங்கற்பத்தை யடையாது கடனாக வுயிரைக் கொலை
செய்கின்ற சத்துருவை, மனதில் வஞ்சகமில்லாததி
னேகத்தில் உறவானவையென்று பார்ப்பவனே பரி
சுத்தமாக ஆகமானவையுரிசித்தவன். † — கரையிலிரு
க்கின்றவிருட்சத்தை வேரோடும் தள்ளுகின்ற ஆற்
றைப்போல, விடயவிச்சையும் நன்மையில்லாதமா
ச்சரியுத்தையும் கெடுத்தவர்கள் மகிழ்ச்சியினாலும்,
அழகுகாதுகளினாலும் குற்றத்தை கெடுத்தவராகும்,
ஒப்பற்ற தத்துவஞானசாஸ்திரங்களை யுள்ளேபாவ
னைசெய்து ஆராய்ந்தறிபவர்கள் ஆசையைக்கெடுத்
தல், உதயமானசூரியன் இருளைக்கெடுத்தலுக் கொப்
பாம். ‡ — பிடிக்கத்தகுந்தவாக்கியார்த்தத்தை தன்
மனதினால் பாவனைசெய்தவர்களுக்கு சொல்லுகின்ற
வாக்கியசமூகங்கள் வெந்தபூமியின் சலத்தைப்போல
மனதிலடங்கும், அப்பியாசித்து பிரமவஸ்துவை தரி
சிபாதவர்கள் கண்ணியுஞானத்தை தரிசிபாதவர்
கள், யாவருமேனிருத்தியிலுலர்ந்த துரும்புபோல
விணைக்கமுலுவார்கள். § — இப்படிப்பட்ட சகல
ரும் இந்தஞானம் கெடாமலிருக்க இதையறியக்கரு
த்தில்லாமல் நிகழ்மொழிஞர்கள் ; விணைக் குடைய

சு. யாதினாற்றி
ருக்குதிருஷ்டியு
ண்டாய்த் திரிஸ்
யநீங்குமெனின்

ரு. அவ்வறுப
லிக்கடையாளம்
யாதெனின்,

சு. ஆயினறவு
கூடுமோ வெனி
ல்,

எ. இச்சாசுத்
தலநீக்குவ தென்
நனமெனில்,

அ. யாவரும்ஏன்
விசாரனை செய்
யவிலையெனில்

* இ-ம். ஒன்றினாலு மறைவுபடாமற் சுயமாய் ப்ரகாசிக்கின்ற ஞானமே பி
ரமமென்னுஞ் சுபாவ திருஷ்டியினற் சுகிக்கிற், பிரமம் ப்ரத்யக்ஷையாஞ்ஞா
னமுதலிய கற்பனைகளையாவுந் கெடுமென்பதாம்.

§ இ-ம். பகையையுறவாகக் காண்பதே குறியென்பதாம்.

† இ-ம். பகையையுமுறவையுங்கெடுக்கி விச்சாத்யாகம் வருமென்பதாம்.

‡ இ-ம். மகாவாக்கியார்த்தங்களைக் குருமுகமாய் விசாரிக்கின் ஞானமுதித்
து மெனஞ்சஞ்சலநீக்கு மென்பதாம்

க. ஆசிரியர் அநி
யாமையை நீக்க
லாமோ வெனி
ன்.

க0. விவேகாவி
வேகி யிலக்கண
ம் யாதெனில்.

கக. இச்சகத்
தண்டனமும்
மயியாதெனில்.

கஉ. இதுவுமது.

கங. இதுவுமது.

கசு. இதுவுமது.

மமதையும் அதட்டுதலும் யுத்தகளத்தில் வில்லின்
நாணைசெயப்போல மூடர்களிடத்தில் கெடுதற்
குக்கேட்கின்றது ; ஆம்மூடர்கள் வினாக் காலத்தை
க்கழிப்பதெயன்றி கெடாததொனத்தையுணரார்கள். §
ஆப்படியான மூடர்களுக்கு கொடுத்தவாக்கியமார்
தம் சேற்றில்விழும், வந்துவுக்குச் சமனாமராம் ;
திமையையுடைய அவர்களுக்கு சொல்லிய வாக்கி
யம் ஆகாயத்தைப்பார்த்து நாய்குரைத்தலாம் ; பொ
ருத்தியவற்றொனம் ஆபத்திற்காகாாமாம் ; உண்மை
யையறியாதவர்களுக்கு எந்தவாபத்தும் வரமாட்டா
து ; இந்தமையானது, அறிவில்லாதவர்களுக்கு
ருபையினால் உண்டாகுவதாம். ¶ —சகமானது ஞா
னிகளறிவுக்கு அற்பமானதாய் பசுவின் குளப்படியா
கவாம் ; அஞ்ஞானிகளுக்கு அன்பமாய் கரைகாணாத
வாழ்மாம். அளவில்லாததாயும், விடயங்களினால்
எண்ணுதற்கரிதாயும், உபசாரத்தாயும், சகலபுறா
யும் நினைவுகோற்றாததாய் மிருக்கின்ற சச்சிதநந்த
வைரூபமேயுண்டாயிருக்கும். § —சாக்ஷியான அம்
சச்சிதநந்தத்திலிருந்து ஓர்நிவானதுதானே விகாச
வடிவமாய் உண்டாகி, சூட்சுமமென்றும், நடுவென்
றும், தூலமென்றும், மூன்றுவிதமாயுண்டாக்க, சத்
துவமென்றும், இராசதமென்றும், தாமதமென்றும்,
மூன்றுகுணமாயும். அநேகவிவர்களுக்கும், இம்மூன்று
விதமானவையித்தையான இதுதான் சநந்தத்தைக்
கொடுக்கும். — இந்த அவித்தையினுசமேவிரம்பதமா
ரும், அவித்தையினது குணரூபமேயாம். இயல்பா
யிய மூன்றுகுணமும், ஒன்றொன்றும் மூன்றுவித
மாக ஒன்பதுபங்காயும். இந்தவையித்தையில் சாத்
தவையித்தையித்தும், விருத்தியும், மூலவியும், வித்தி
களும், நாகர்களும், வித்தியாதாரர்களும், தேவர்கள்
முதலிய நன்மையான சிவர்களும். — மூன்றுசொல்லப்ப
ட்ட இந்தச் சாத்நீகத்தின்பங்கில் நாமதத்தின்பங்கு
வித்தியாதார நாகர்களுமாம். இராசதத்தின் பங்கு
உண்டான மூலிகளும், வித்திகள் எவ்வாறுமாம்.
குற்றமற்றசாத்நீகத்தின் பங்குதேவானிவன்மு
தலானவர்களும் இதுவையித்தையின் பங்கினிடத்தில்
வித்தையின் தண்டையடைந்தனவாம். — குற்றமற்ற
சாத்நீகத்தையித்தகுணமான அம் வித்தையின் பங்கு,

§ இ-ம். அறிவு பாத்யகூலமாயிருந்து மதியாமையால் விசாரிக்க வில்லை யெ
ன்பதாம்.

¶ இ-ம். விவேகமின்மையாற் போதித்தும் பயன்படா வென்பதாம்.
§ இ-ம். இச்சக அவிவேகிக்கண்டமாயும்விவேகத்தை கற்பமாயுஞ் சச்சி
தநந்தமாயும் விளக்குமென்பதாம்.

கரு. அறிவு தருவாய் நான மிகுந்த தென்ன மெனென தந்த குந்தான் கூ.மல்.

கக. இதுவுமது.

கங. சந்தி லறிவ டங்குத் தாபரமா யிருத்தலின் அது வே சீவன்முத்த னுமெனென தந்த குந்தான் கூ.மல்.

கஅ. இதுவுமது.

கக. இவ்வறிவு வாசனை யோடு மடங்கி னிற்பலி யவ முண்டா

வித்தையென்று சொல்லப்பட்டதுவாம். இராசத குணமும் பிரிந்த தாமதகுணமும் மூன்று மூன்றாக சிருஷ்டியை உடையதென்று சொல்லுவார்கள். மிகுந்த தாமதத்தையுடைய புத்தியை யுடையவர்களுக்கு இழிவான விருஷமுதலிய நிறைந்த வஞ்ஞா சரீரத்தைப்பெறும் : || —என்று வசிட்டமுனிசொல்லவும், விருஷமுதலாகிய சரீரத்தைப்பொருத்தி அறிவு அஞ்ஞான மிகுந்திருப்பது எப்படியென்று புரையமர்கேட்க, வசிட்டமுனிசொல்லுவார். மனையில் லாததுமிதந்து மனமுமிதந்து சத்தசத்தெனலும் மத்திய கதமென்கின்ற மூர்க்கவடிவத்தை இத்தயி வெபொருத்தியிருக்கும். — முன்சொல்லிய ஞானமானது, விருஷத்தில் நித்திரைசெய்கின்ற புரியட்ட கசரீரமுள்ளதாக, துன்பமில்லாமல் ஊமைபன் குருடனென்று சொல்லுவதாய் சடத்தைப்போலாகி, நினைக்கின்ற சத்தாமாத்திரத்தினால் இருக்குமென்று சொல்லிய வசிட்டமுனியை திரும்பவும் இராமர், அன்புடன் விரும்பிக்கேட்பார். ||—சத்தையி னொன்றுமையாய் ஞானமானது, தாபரங்களில்நின்ற இதை மோஷமுமென்று நினைக்கின்றேனென் நிராமன்சொல்லவசிட்டமுனியானவர் சொல்லுவார். அறிவினால் இந்தச்சகத்தைவிசாரணைசெய்து நித்தியவஸ்துவினது தரிசனத்தில் சத்தாசாமானியபத்தை அறிதலையடைதல் மேலானமோஷமாம்.—திரளான வாசனைகள் முழுதையும் குறிப்பாகவறிந்து நீக்கி சத்தாசாமானியவஸ்துபமானால், அதுவே தனித்தமோஷமென்று சொல்லுவார்கள். ஆசாரியருடன் ஆராய்ந்தும் ஞானநூலையறிந்தும், ஆத்மஞான மொன்றைமாத்திரஞ் சிந்தித்து அதனால் சத்தாசாமானியமேதானாகும், அப்படியானதுவே மோஷமாம். ||—வித்துக்குள்ளடங்கிய முனைபோல் வாசனைகளானவை அகத்தில் நித்திரையைப் பொருத்தும் மந்தமாம் ; அதுவே சமுத்திரையத்தைபுமாம் ; அநேக சகலங்களைத்தரும். குற்ற

|| இ-ம். சைதன்யத்திலே ஸ்பூணமுண்டாக வட்போதறிவறியாமை கட்டியதின் மூன்றுகுணமுண்டா யதின்வித்தையின் சத்தசத்துவத்தின் சிவன் முதலிய ஸ்வயர்களுக்கும், அவித்தையின் சத்துவத்தி லிருமுதலியசேவர்களும், அதனிராசசத்தின் முனிவர்முதலியோரும் அன்றாமத்தில் நாகர்முதலியோரும் இராயசதாமசமாநிற் றத்துவங்களும் தாமதத்திற் குமதந் தாபரவுட்க ஞான யுண்டாமென்பதாம்.

|| இ-ம். அறிவு தன்னையறியாமையா லஞ்ஞானமயமா யதற்கடுத்த விருஷவடிவம் பெற்றுச் சத்திலிருந்த தென்பதாம்.

|| இ-ம். வாசனைநீங்கிச் சுருங்குரு சுவாஸுவத்தினு லாத்மஞானத்தை யறிந்ததுசத்தி லயிக்கியமாய் விளங்குமாயின் அதவே முத்தியென்பதாம்.

மெனல்.

௨௦. இவ்வறிவு
வாசனை யோடு
மடங்கி விற்றவி
த பவ முண்டா
மெனல்.

௨௧. இதுவுமது.

௨௨. சுயஞ்சி
த்தாய் விளங்கி
யவறிவைத் தரி
சிக்க லே வண்டு
மெனல்.

௨௩. அ வி த்
தையைக் கெடுக்
குமுடாய முறை
ததல்.

௨௪. விருஷத்தின்
தூய்மை பவத்தை
கிச்சிவன் முதலியோர்
தில் பொருந்தாதின்ற
நிச்சயமானது, சூழற்
தாய் ?
உனக்குப் பொருந்தக்கூட
வதென்றருள, சங்கரர்
பெயர் அந்நாமயொ
தலாகியவர்கள் அன்பு
ததல். பொருந்தாதின
யென சொல்லுவா
யென்று பரிசுமன்
செய்து, வரிட்டா

ஞ்செய்கின்ற சிந்தனையானது அள்ளேயிற்றது குமிந்த
வாசனைகள் நித்திரையான அழகுதியவதையதில் சட
மாயடங்குங்காரணத்தினால், கொடிய சநகனுடைய
தைக்கொடுக்கும். — விருஷத்தின்முதலிய விவா
களியாவும் சடத்தன்மைபுள்ளதாம் ; அழகுதியை அ
டைத்தும் மேலும்மேலும் செனித்தற்குரியதாகும் ;
வித்துகளிப்புட்டபொழுது, மண்ணுக்குட்கூடும் பொரு
ந்துவதைப்போல அவ்விடத் தவைகளில் ஒழிவில்
லாதவாசனைகள் பொருந்திய விருஷத்தின்கிடத்தி லீ
ருக்கும். — விசாலம்பொருந்திய வாசனையின் விவா
யாகிய அச்சமுத்தியானது மோகத்தையக் கொடா
து ; சொல்லாமின்ற விவையல்லாத சுத்தவாசனையே
துரியமாகும் ; கொடாத மோகத்தையக் கொடுக்கும்,
பகையான வசுத்தவாசனையும், தீயும், கட்டணும், வியா
தியும், விடமும், சத்துருவும், கோபமும், அன்புமா
யிய இவைக ளதிகம்பேண்டியதில்லை ; கொஞ்சமா
னலும் மிகுந்த வருத்தத்தைக் கொடுக்கும். * —

அசுத்தவாசனையின் வித்தாகிய வஞ்ஞானத்தை
பெரித்து சத்தாசாமானியவடிவத்தை உடைத்தான
னவர்களுக்கு, சரிமிகுந்தும் நீய்மியும் வின்பு துண்ட
மெருங்காது. அடைபாமின்ற சிந்தையானது வாச
னையுமும் அதன்வித்தாகிய வஞ்ஞான வருவாமா
ம் ; நித்திரையே அச்சித்தத்திற் கியல்பாகும். முடி
ல்லாத ஞானத்தைத்தரிசியாததே கலைஞானத்தில் வ
ல்லமையையுடைய சத்துக்கள், அவித்தையென்று
சொல்லுவார்கள். — அவித்தையினது, முதலிலுள்
ளசத்துவப்பங்கினால் அடுத்தவிராசச தாமசமென்னு
மிரண்டிப்பங்கையும், ஒப்பற்றஞானத்தினால் ஒழிந்து
பொருளெழிமெய்து சஞ்சலமில்லாமல் எய்மாவாய் ;
உயர்வுள்ளபிரமமானது, இச்சகமல்ல வெங்கின்ற நி
ச்சயமே நீண்ட அவித்தையாம் ; மகிழ்ந்த பிரமமே
இச்சகத்தென்னு நிச்சயமே அவித்தையெழிந்த வீ

௨௪. விருஷத்தின் டாம். * — சிவன்முதலாகியதேவர்களுக்கும், நா
முத்தியனுபவத்தைத் தர்முதலியவிருஷகளுக்கும்மேலாகியவினாமலான
கிச்சிவன் முதலியோர் தில் பொருந்தாதின்ற நிச்சயமானது, சூழற்
தாய் ?
உனக்குப் பொருந்தக்கூட
வதென்றருள, சங்கரர்
பெயர் அந்நாமயொ
தலாகியவர்கள் அன்பு
ததல். பொருந்தாதின
யென சொல்லுவா
யென்று பரிசுமன்
செய்து, வரிட்டா

* இது, அறிவானது முன்புள்ள விடயவாசனையோடு அழகுதிய விடய
நின்றுகொளியப்படிப்பவராதலா வசுத்தமுத்தியி லடங்கியிருக்கும் அசுத்தவாசனை
யைநீக்கித் துரியமாகவிளங்கிதான் முத்தியெய்யாமன்றி யிவ்வாறுவென்பதாம்.
† இது, வாசனையைக் கெடுத்துச் சர்வப் பிரமமாயமென்னு மனுபவத்தினு
லஞ்ஞானம் கெடுமென்பதாம்.

உரு. அவர்க
ணிச்சயஞ் சர்வ
ம் பிரம மயமா
யிருத்தல்.

உசு. மத்துள்
ளவறிஞர் களுக்
குஞ் சகத்துபிர
மாந்தமாய் வி
ளங்குமெனல்.

உஎ. யாவருங்
குஞ் சுயஞ் சித்
தே பிரம மென்
பதனுபவமா மெ
னல்.

உஅ. பிரமத்தை
வணங்குதல்.

உசு. பிரம
ஞானியி னனுப
வத்தைச் சொல்
வதல்.

உஓ. ஞான
யோகத்தின் முந்
தியமாயிருந்த சி
வன்முத்தரானுஇ
லங்கணஞ்சொல்
லத்தொடங்கல்.

உஔ. யோகத்
துக்குரியதுபிரா
ணபாமமெனல்.

முனிசொல்லுவார்.—அத்பமாகியும் விஸ்தாரமாகியு
ம் உலகத்தின் கூட்டமாகி உண்டான விச்சகலமும்
களங்கமற்றபிரமமாம் ; ஞானமும்பிரமமே ; உலகமு
ம்பிரமமாம் ; ஐந்துபூதமும்பிரமமாம் ; யாமும்பிரம
மாம் ; நமதுசத்துருபிரமமாம் ; சினேகிதரும், சற்ற
த்தாரும், பிரமமாமென்பது சங்கரர் முதலானவர்க
ள் சித்தார்த்தம்.—சகமானது, குருடர்க்கு மிகுந்தவி
ருளாகவும், கண்ணுள்ளவர்களுக்குப் ப்ரகாசமாகவு மி
ருப்பதுபோல, ஞானிகளுக்கு, ஆநந்தஸ்வரூபமாக
வும், அஞ்ஞானிகளுக்கு துன்பரூபமாகவுமிருக்கும் ;
சகலமும் பிறிவிலலாத பிரமமென்றுசிந்திக்கில், அவ
னே பிரமஸ்வரூபமாவன் ; நல்ல வழத்ததைப் புசி
த்தவன், அமுதஸ்வரூபத்தை அடையாநிரான். —

சுயம்ப்ரகாசமட்டுமே நின்மலமாம் ; யாவருக்கும்
அறிவானது, எவ்விடத்திலு முண்டாயிருக்கின்றது,
நீங்காத வுபசாந்தஞானம், பிரமமென்கின்றது ப்ரத்
யசூயமாகும் ; வழியிற்செல்லுகின்ற தெரியாத ஒரு
புருடனை மனநில்லாமல் பார்க்கில், அவ்விடத்தி லெ
ந்தத்தெரிவு நிறைந்திருக்கின்றதோ அதுவே எவ்வி
டத்திலுமுள்ளதான ஞானமானபிரமமாம் ; அதுயா
மாகின்றோம்.— சங்கற்பமனைத்திற்கும் பயனைக்கொ
டுப்பதாய் எல்லா ப்ரகாசத்துக்கும் ப்ரகாசமாய் எல்
லாக்குணங்களு நீங்கி யிருக்கின்ற தனிமையாகிய
ஞானதுமாவை துதிப்பாம். எல்லாச் சங்கற்பங்களு
நீங்கி எல்லாச்சகங்களுநீங்கி எல்லா வாரம்பங்களு நீ
ங்கியிருக்கின்ற தனிமையான ஞானதுமாவை கண்ண
ருவாம்.— இப்படி, நிச்சயத்தைபுடையவராய் சகல
வெண்ணங்களு மில்லாமல் நினைக்கின்றவுண்மைபை
யுடையவர்களாய், அவர்கள்முழுதுஞ் சத்தியமும்,
சாந்தமும், சமத்துவமுமென்கின்ற நிறைந்த பிரமப
தத்தில் ஆநந்தித்திருப்பார்கள். சமத்துவமான நிரா
சையைதொடராரின்ற மனமுடையவர்கள்நிலைபெற்ற
ஞானமானது, பூரணமாயிருக்கின்ற தீரானவர்கள்,

வாழ்விலுஞ்சாநிலும்பிரமபிவாடார்கள் : † —என்
துசொல்லவும், மெய்ஞ்ஞானலீலையினாவது, நின்
றபிராண பந்தனத்தினாலேயாவது, விளங்கா நின்ற வ
கத்த வாசனையைவிட்டு துன்பநீங்கி மேலான சிவன்
முத்தர்கள் இருந்ததைச் சொல்லவேண்டுமென்று
புரீராமன்வினவ, கேதமுனிசொல்லுவார்.—உருகும்
பவத்துன்பத்தைக் கெடுக்க யோகநாமமுடைய தா
விய புத்தியான திரண்டிதிமாலும், மெய்ஞ்ஞான

† இ-ம், சர்வமும் பிரமாந்தமாய் விளங்குதென்பதை மகான்குணபவத்
தொடும் ப்ரசன்னமாய் விளக்கிவித்ததாம்.

ந.உ. முன் பு
ஞானத்தி லிலக்
கணஞ் சொல்லி
ப்பின்பு யோகத்
தி லிலக்கணஞ்
சொல்லுதல்.

ந.ந. ஆபத்தர்
களால் யோகியி
ன் பெருமையை
க்கேட்டல்.

ந.ச. இதுவுமது.

ந.ந. புள்ளு
டையோகியைக்கா
ண்டல்.

ந.ச. புள்ளு
டையோகியி னுச்
சிறமச் சிறப்புக்
கூறல்.

ந.ச. இதுவுமது.

மொன்று, பிராணபந்தனமொன்று, இந்துவிராண்டிம்
யோகநாமத்தைப் பொருந்துமென்னுனும், பிராணப
ந்தனத்துக்கு யோகநாமமானது மிகவுமுரியதாகும் ;
இவ்விராண்டிம் பரமேஸ்வரன்சொல்லியது. — ஒருவ
னுக்குயோகமானதரியதாகும் ; ஒருவனுக்கு மெய்க்
ருநானமானதரியதாகும். ஆக விந்தவிராண்டில் மெய்
ஞ்ஞான முன்னமேசொன்னேன் ; மேல்யோகத்தின்
கிரமத்தைக் கேட்பாய். தேவாமிந்தத்தை யொத்த
ஒரு சரித்திரத்தைச்சொல்லுவேன். நானொருகாலத்
தில் தேவோந்திரனதுசபையில் தேவரிஷிகளுட் ஸிறு
ந்தேன் ; — ஆங்கு, நாரதர்முதலிய முனிவர்களால்
சொல்லிவிகளின் கதைகளைக்கேட்டேன், ஆதைக்கே
ட்பாய். சிறந்திருக்கு மகாமேருவின் ஈசானதிசையி
ல் பதுமராக பாகாசமுண்டாபு கொடுமுடிவிலிருக்
கின்ற கற்பகனிஞ்சுத்தினது தென்புறக்கொப்பிற்
கட்டிய பெரியகண்ணிடைத்தில் புறம்பிலொரு மலை
யிருந்துதுபோல புண்பட்டெண்ணும் பெயரையுண்ட
ய வெருவாயசமனது வளிக்ஞம். — பிரமாவிக் கொ
ப்பாக இருந்த புண்பட்டயோகியைப்போல ஆறேக
காலம் யோகத்திலிருந்தவர்களார், பழனவான சொ
ர்க்கலோகத்திலும் முன்னுயர்வினா பில்லோமம். அ
ப்புண்பட்டமே தீர்க்காயிசைவது, ஆசைசில்லாதது
மோகச்செல்லமுண்டயது, பெரிதான வறியையுண்ட
யது, சிவ்ரங்கியுண்டயது, அன்புமற்ற மனதினார்
முன்னுயரலத்தையும் வரையறுத்தறிந்தது. — எனது
தேவசபையில் யாவருங்கேட்டும்படிபாச இரண்டு
தரமாய் ஆன்று புண்பட்டயோகியின்குணத்தைக் கூண்
வைவராக சாதாபமுனி சொன்னபாகா நான்கேட்
டு, மேம்பட்டார்ப்போமென் றித்தித்து மகம்மேரு
வின்புறத்தில் வாசனை பரிமலிக்கின்ற கற்பகனிஞ்சு
தத்தில் வேறொரு கற்பகனிஞ்சுமப்போல் இருக்கப்
பார்த்தேன். — ஆன்மீடத்தில் மலைச்சார்புக டோ
றும், ஞானகடோறும், அளவற்ற புட்டங்குதங்கிய
கொடிகடோறும், கிளைகடோறும், பெரும்புகளிகள்
வளிக்கிறுஞ்ஞம், சந்திரமிருத்தை யுண்டானவா யிருக்
கின்ற பிரமதேவனுடைய வாகவையிய ஆண்ணக்க
ட்டங்கனிணுடைய ஞந்தககள், உயர்வானசாமவேத
கானங்களையும், மந்திரங்களையும், கவையாகாததோ
டுபுச்சுரிக்கின்றாள். — கோவிலங்களுந், கிள்ளைகளுந்,
இன்னும் வெரு புகளிகளுந், சுப்பிரமணியர்போதி
த்த விவருநத்தை பயிற்சிசெய்கின்ற மல்களனுமா
கிய அநேக பட்டிகளைப்பார்த்தேன். பெரியசீரத்
தையுண்ட வாயசமுகத்தில், மலையையப்போலும்,

ந.அ. புரண்ட
யோடு பூசுந்து
முதலன் வசன
மொழிதல்.

ந.அ. இவ்வமது.

சுர. புதித்தபு
சுண்ட யோடு
பாணையர் துசங்க
பிணையினுவுதல்

சுர. இவ்வமது.

சுர. பிரமபிச்சயங்குறி அதன்க
யென்ன ? —சர்வஞ்ஞத்துவமுள்ள
ன்ன ண்ணுபவமான சீலன்முத்தனது
யோமலிலைபை யாழிவிக்கு மிதித்த
ம், அவரதுபெரும், ஞானம்பெந்
மலிடமும், மீண்டவாயுனி ன்ளவும்,
இதுபரியந்த நடந்தசுகம் சித்திரங்க
னும், ஏகந்தஸ்தானம் இடைத்தது
யாகிய விவசவந்து சங்கையினு
வினதற்குத்தாம் கூறுமிதித்த முன்
பு சுகநகராணன் கூறத்தொடங்கல், ஓட்டை
முதலும்தையும், அஃதெழுத்தையும்,
சுர. சந்திக
ணங்கனின் நிற
ப்பைக்கூறல்.

உயர்ந்தவழுவமும், மிகவும் பூரணமான மனதும்
மெளனமும், பிராணசலமுண்டாகாமல் அகமுத நீங்
காத சுகமுள்ளதாய், — இருந்த ஆந்தப்புரண்டன்
முன்பு யானடைய, பாவசராய் எதிரேவந்து வசி
ட்டனென்றறிந்து, சீக்கிரமாக சிறப்பாகவந்த நல்ல
வாழையுடைய முனிஸ்வரகே யென்றினிதுசொல்லி
சங்கற்பத்தினு னுண்டான விசாலம்பொருந்திய கரங்
களினுற் புட்டபுத்தையருச்சித்து, — இருப்பாயென்
று ஆசனத்தையுக்கொடுத்து இருந்தபின்பு, இன்பத்
தோடும் அருகியமுதலான சுகலத்தையும் கொடுத்த
ஆ, ஆண்டாயிருக்கின்ற மதுர வசனங்களைச்சொல்
லி, மகானே ? உமதுதரிசனமென்னும் அமுதத்தின்
மகாவருஷத்தினால் எனது கூட்டத்தோடும் யான் ம
னமிருந்தேன் ; நீர் வழிநடந்துவந்து சரீரம்வருத்
தப்பட்டவர், ஈ — தேவரீர் பாததரிசனத்தினால் அனை
த்தாழறிந்தேன், நொஞ்சிவிடாயிருக்கின்ற மரசுற்றபெ
ரிபொருளோடும் எண்புஞ்சிந்தித்தீர் ; அதைப்போ
ல நீர்வந்தத்தையும் தெரிந்தேன், என்னாலும் உம
துவாசனமிருந்ததைப் புலிக்க விரும்பினே நென்று
சொல்ல, அதைக்கேட்டு பரிசுத்தமான நல்லமனதை
யுடைய புரண்டயோகிக்கு இந்தவசனத்தைச் சொ
ன்னேன். — பாதிகளுக்கிறையே ? நீர் சொன்னப் பிர
காரமே மெய், வெகுசாலமாய் மாண்பில்லாத நின்
னோக் காணும்பொருட்டுவந்தேன். நீ எந்தக்குலத்
தில் சாநநாணாய் ? எப்படி தந்துவருநான்தையடை
ந்தாய் ? மாத்மிமையான வினதாயுள் எவ்வளவாயிற்
று ? இச்சுகத்தினிதியில் நீ யறிந்திருக்கின்ற தன்மை
சுர. பிரமபிச்சயங்குறி அதன்க யென்ன ? —சர்வஞ்ஞத்துவமுள்ள
ன்ன ண்ணுபவமான சீலன்முத்தனது யாவனால் நீ மித்தவிடத்திற் சேர்ந்தி
யோமலிலைபை யாழிவிக்கு மிதித்த ருக்கின்றாய் ? கிரமமாகக் கொள்ளு
ம், அவரதுபெரும், ஞானம்பெந் மபடி. யெல்லாவற்றையும் சொல்லு
மலிடமும், மீண்டவாயுனி ன்ளவும், மென்றுகேட்க, ஒழுக்க மிகுந்த புசு
இதுபரியந்த நடந்தசுகம் சித்திரங்க ண்டர்சொல்லுவார். யாவருக்குமே
னும், ஏகந்தஸ்தானம் இடைத்தது லான சிவத்தினழகானசந்திரியில், க
யாகிய விவசவந்து சங்கையினு லான சிவத்தினழகானசந்திரியில், க
வினதற்குத்தாம் கூறுமிதித்த முன் ஐமுதலும்தையும், அஃதெழுத்தையும்,
பு சுகநகராணன் கூறத்தொடங்கல், ஓட்டை முதலும்தையும், கரமுதலு
முதலும்தையும், பூமிநின்பலத்துக்கொட்பான மற்றவதனங்க
சுர. சந்திக
ணங்கனின் நிற
ப்பைக்கூறல்.

ஈ இ-ம், கேட்குகொண்ட மரபினக் கூறியதாம்.

சா. அந்தச் சத்தியி னென்றி னுர்தி க ண் ட னெனல்.

சா. சத்தியி னுச்சவஞ் செய் துகளித்தல்.

சா. அவர்வா கண்களுந் களி த்தல்.

சா. அன்னக் களோடுங் காங் டுணர்தல்.

சா. அபிசக் கருவடைதல்.

சா. இருபத் தொருவருஞ்ச சித்தல்.

இர. பிரமசத்

ங்களைப்போல, கைலாசமீரியில் சிவன்முண்டி, பூதக ணங்களினால் வணங்கப்பெற்றவர்களாய், மலையினிச் சியும், ஆகாயமும், பூமியும், காணங்கனும், கடுகாடும், உடலும் இடமாகவிரிந்திருக்கின்ற சத்திக்குட்பட்டவர ளா னனை நிரூபித்தஞ்செய்வார்கள். — தாரதண்டியபுத்தி லுயர்ந்திருக்கின்ற சபையென்றும், விவசயையென் றும், சயந்தியென்றும், அபராசினையென்றும், நித் தையென்றும், இரத்தையென்றும், அலம்புதையெ ன்றும், உற்பலையென்றும், எட்டிமகாசத்திகளாம் ; அவர்களுக்கும் சொல்லீய அலம்புதையென்றும் ச த்திக்கு வாகனமாகவுடைய சண்டனென்னென்ற நா மத்தைபுடைய ஓர்வாயகம். — அலரிமாரி லுணங்களை யுடைய அஷ்டவயிஸ்வரி யுத்தையுட்பெற்ற அச்சத் திக ளனைவரும், இஷ்டமாயி சிவனுந்நோக்கி, அனைவருஞ்சேர்ந்து ஆகாசத்தினிடத்தில் குறைநரி ல்லாத திருவிழாவையாசாமித்தி மதுக்களாக் குடி. த்து நடனஞ்செய்தார்கள், பாடினார்கள், மதுத்தா ர்கள், சிரித்தார்கள். — அத்திருவிழாவானது, நடக் குங்காலத்தில் அவர்களுடைய வாகனங்களியாவும் இக்கிரமப்படி. மதுக்களையுண்டு ஆகாயத்தினுற் பக் கத்தில் அமுலுள்ள இப்பெண் அன்னங்கள் சண்ட னென்னிற வாயசத்தோடும், — சேர்ந்துவிடுவாடி. களித்து அந்தவழியி காக்கையெக்கடி, கருப்பாய் தையடைந்து மணங்கனிவென்ற அந்தக்காலத்தி ல் தேடி. முயற்சித்த திருவிழாவை முடித்துக்கொ ண்டு, பாமேஸ்வரனுடைய சத்திகளும் அவர்கள் க ண்களும் பாடலுமொடனு லீயிடு மணமெழ்ச்சியுடன் தங்கள் தங்கனி...த்துக்குப்போனார்கள். — அப்பா டிப்பட்டகாலத்தில், கருப்பமடைந்த பிரமசத்தியி ன் அன்னங்கள் சங்கற்பமற்ற தங்கனிசாஸனிலு க ருப்பமுண்டான விசுத்தை உணர்வாயாகச்சொல்ல, ஊழின்படி. கருப்பமடைந்தீர்கள் ; எனது இரத்தந் தையிழுக்கின்ற வல்லமையின்னாலிலீர் ; உங்கள் நி ணைப்பின் வண்ணஞ்சென்று வளியுங்களைன்று அரு ளினுஞ்சொல்லீ. — திருவிசுப்பாசாஸனியில் தேவியான வள் இருந்தாள். அன்னங்கள் கருப்பமுதிர்ச்சியாய் மாந்தத்தாடகக்கரையில் காலடியமப்படி முட்டையி ட்டு குஞ்சாகவாராவென்ற சண்டனென்னென்ற காரத்தி ன்புத்திரர்களையி அந்தவிருபத்தொரு பேர்களுந், பெருநின்ற வண்ணகனோடும் பிரமசத்தியை நெரு ன்காலம் பூமித்தோம். ॥ — பிரமசத்தியானவள், சமா

॥ இ-ம். சனித்தமரபைக் கூறியதாம்.

திருநான் ஞான
ம்பெறல்,

திரு. அலம்பு
தையினு லேகாந்
தஸ்தானம் பெ
றல்,

திரு. முன்று
வினாவுக்குத் தர
ஞ்சொல்லித் து
தித்தல்.

திரு. தம்பிமா
ரிமந்த தென்ன
வென் றிடையில்
வினாவுதல்.

திரு. தம்பிமா
ரிதேகத்தோடு
கூடியிருத் தலந்
பெமன் றநிந்து
விதேகமுத்தி ய
டைதல்.

திரு. நான்கா
ம்வினாவை நான்
நுவிதமாக வினா
வுதல்

தியிலிருந்தும் எழுந்திருந்து அன்பினால் தானேயனு
க்கிரகஞ்செய்ய, வாட்டயில்லாமல் மோகந்தைய
டைந்தோம் ; உபசாரத்தினால் அகமகிழ்ச்சி யடை
ந்தோம். சங்கமில்லாது ஏகாந்தமாகவளிக்கும் ஸ்தா
னமெதுவென்று கேட்கும்பொருட்டு குணமுள்ள
தந்தையாய் அலம்புதையின் பக்கத்திற் போய் இரு
வரையுஞ்சேர்ந்து வணங்கி, § — பிரமியென்கின்ற
சத்தியினது கிருபையினால் மோகந்தை அடைந்
தோம் ; தனித்த நிருவாணசுகத்தில் இருக்கின்ற ஸ்
தானத்தைச் சொல்லுவாயென்று நாம் கேட்க,
பொருந்தாதஸ்தானம் இந்நல்ல கற்பகவிருக்த மென்
றனுக்கிரகிக்க, அங்கவர்களைவணங்கி துன்பமறும்
படி வந்திவ்விடத்தில் விசுத்தோம். § — அன்றுமுத
லாக யான்செய்த கருமங்களனைத்தும் உமதுஸ்வரூப
மாய் இன்றுபலித்தது, மேலானஞானவான்கள் சங்
கமென்கின்ற நிறைந்தநிலவானது பரிமளமுள்ளவமு
தமயமாக தவிராதபிரமசுகத்தை எவருக்குங்கொ
டாது. இதுநல்லதென்கின்ற ஆத்மாவுக் குறுதியான
துசம் துக்களனுக்கிரகத்ததைவிட வேறேயுண்டோ. —
பிரமந்தையறிந்தேனென்றாலும், உமது கடாக்ஷ
த்தினால் எனது பாவங்களனைத்தும் சிக்கிரமாகக் கெ
டுத்தபடியால் இச்சநமே, மிகுந்தப்ரபோசனத்தை
யுடையது ஈஸ்வராவென்று, என்னைத் திரும்பவும்
ஆராதனைசெய்தான். பின்பந்தப் புண்ணடை உனது
சகோதரர்கள், நீங்கிப்பரகாரமென்ன சொல்லென்
னுகேட்டேன். — இவ்விடத்தியாவரும் அனேக யுகங்
களும், அனேககற்பங்களும், ஒத்துவளித்தோம் ; தொ
ந்தமாரியுக்கின்ற எனதுதம்பிகள், தேகங்கள் துரும்
பென்துறந்து மேலாகிய பிரமபதத்தை அறிந்தவ
ர்களாய் மோகந்தை யடைந்தார்கள். மிகுந்தவா
யுளையும், தருந்த மகிமைமையையும், வல்லமைமையையும்,
பெற்றிருந்தும் தங்கள் சங்கற்பத்தினால் தாங்களே
மரித்தார்கள் : § — என்று புண்ணடர்சொன்னவுடன்,
கற்பமுடிவும், அலைவிசாரின்ற பிரளயவெள்ளமும்,
ப்ரகண்டவாயுவும் உண்டாகுங்காலத்தும், நெருங்கி
துவாதசாதித்தா ளெரிக்கும்போதும், நீ எப்படியிற
வாம விருந்தாயென்றுகேட்ட, புண்ணடர் சொல்லுகி
ன்றார். நீண்ட சுகத்தின்றொழிலானது எக்காலம் அ
ல்லாமற்போமோ, அக்காலத்தில் யானுமிந்தக் கூட

§ இ-ம். ஞானம்பெற்றமரபைக் கூறியதாம்.

§ இ-ம். ஏகாந்தஸ்தானம்பெற்ற வரம்புகூறியதாம்.

† இ-ம். இடையில்வினாவின வினாவுக் குந்தாஞ்சொல்லியதாம்.

ஞா. மூன்று தாரணையக் கூறல்.

ஞா. நான்காம் தாரணையக் கூறல்.

ஞா. இத்தான் குதாரணையிற்றே நேக மழியாம லெப்போதுமிருக்கின்றேனெனல்.

ஞா. இத்தாரணையிருக்கமற்றயோகிகண்டறிப்பதேனெனில்.

சு0. இத்தாம் வினாவை நிரூபிப்பதற்குமினாவும் வினாவை நிறுத்தாமல் சொல்லத் தொடங்கல்.

சு1. தனதாய்வினக்கண்ட சுகச் சித்திரம் கண்ட தெரிவித்தல்.

சு2. இதுவுமது.

டைவிடுவான். — துவாதசாதிகத்தாளனைவரு மெரிக்கு ம்போதில் சலதாரணையினால் ஆகாயத்தை யடைவேன் ; மலைகளிதழும்படி. காற்றடிக்கில், பருப்பதத்தாரணையினால் அசையாமல் ஆகாயத்தை யடைவேன் ; பருமையானசுகமும் மகம்மேருவுடன் சமுத்திர முடிக்கொண்டால், வாயுவுதாரணையினால் சலனமின்றி மிதப்பேன். — சர்வசங்காரகாலம் வந்ததானால் பிரமணைத்தின் முடிவையடைந்து துண்டாயில்லாத தத்துவ முடிவென்கின்ற ஞாநநிற்ற பிரமபதத்தில், சுமுத்தியென்கின்ற கலந்திருக்கின்ற வஸ்த்துவையினால் திரும்பப் பிரமதேவன் திருஷ்டாந்தமுட்கும் இறுப்பேன் ; பிரமதேவன், பிரமணைத்தையக் கிருத்தித்தில் பகலியினது பெரிதான விக்கண்டமுற்றேனேன் ;

என்னுடைய சங்கற்பத்தினால், இந்த மலையினது இக்கொடிமுடியில் பருத்த கற்பகவிரிசுதும் கற்பகக் கொடோலும் இத்தப்பகாரமே புண்டா யிருக்குமென் னுபுசண்டர்சொல்ல, மானில்லாதவனே ? தாரணையினால் அநேககற்பம் நீ கொடாமலிருத்தாய் ; மற்ற யோகிகளியாவரும் இறந்தேனே, சொல்லென்று கேட்டேன். — புரணீகரணம் அதற்குச்சொல்லுவார், அழிவற்றபரமேசுவரன் நியமிப்பான இதை ஆரம்பிப்பார், எனக்கித்தப் பாகாரமாம் ; அவர்களுக்கெத்த பாகாரமாம், வருகின்றதுகீக்கக்கடாததால், எது எப்படி யாகின்றதோ அதன்விடத்தில் அந்தப்பாகாரமாயுமென்று நீர்கருதுவாய், இதுவே நியமிச்சியமாம் —

என்ற புரணீகரணயோகியை, பிரமஞானத்தையும, சாஸ்திரஞானத்தையும, அடைந்த நீர் பூரணயோகத்தைக் கொடும்பதமனத்தினால் பருமையான திரிபுவனத்தினது அகிசையங்கள் உற்றமையானதில் எதிரிட்டு யாமிப்போதோ, அனைகளைத்தையும, ஒன்றாகத் தவிராமல் சொல்லுமென்றுகேட்க, மேலான புரணீகரணயோகி சொல்லுவார். — இத்தப்பூரி, கற்பகவினாவி நிறைந்து மிதியும், தருவும், பல்லும், வெருகலம் தோற்றமுருந்து சொல்லால் நிறைந்த பதினேறாயிரம்வருடம் பஸ்பத்தினு விதைத்திருந்தது ; கண்ணையையுடைய வகிட்டமினியே நீனே சதுர்புகம் பொருந்திய காகுகளினால் நிறைந்திருந்தது. அப்படியிருந்ததுமன்றி, நாலாயுகம் இடையில்லாமல் மலைக்கட்டங்கள் ளினால் நிறைந்திருந்தது. — பூரிப்பானது, நான்குபுகம் அகஸ்தியாயில்லாமல் பாரந்த விந்தமினியினால் நிறைப்பட்டது. உண்டாயிய பொருளிருஷ்டியில், உள்னே

¶ இ-ம். தாரணையினியல்பைக் கூறியதாம்.
† இ-ம். பரமேஸ்வரநியதி யகனனமா மென்பதாம்,

சுரு. தன தா
யுளிற்கண்ட சக
ச்சித்திரங்களைத்
தெரிவித்தல்.

சுசு. இதுவுமது.

சுரு. இதுவுமது.

சுசு. இதுவுமது.

சுசு. இதுவுமது.

சுஅ. இதுவுமது.

பிராமணர்களிச்சிங்க, சூத்திரர்கள் அதைநிந்தித்தா
ர்கள் ; கற்புள்ளஸ்திரர்கள் விரும்பினபடியே நடந்தா
ர்கள். மேலாகிய வசிட்டமுனியே ? இவைகளைப்பார்
த்தேன், வேதேகண்டவைகளுமுண்டு சொல்வேன்.
சூரியராதியானவர்க ளுற்புத்தியும், இத்திரோபேந்
திரர்கணிலையும், இரணியாசனத்தால் திருடிக்கொண்
டுபோன பூமியை வராகவவதாரமாய்ப் பிடிக்கி வந்த
துவும், துட்டபமாகச்செல்லுகின்ற கற்பங்கடோறும்
சிதறிப்போன வேதங்களைச் சேர்த்துவைத்ததுவும்,
பாற்சமுத்திரத்தில் மந்தரகிரியினால் அமுதங்கடைந்
தெடுத்ததும், பானறிவேன்.—மகத்துவத்தினையுடைய
யசகத்திலுள்ள இவைகளைத்தையுடைய எனக்கிளையவ
ர்களாயினும் அறிவார்கள்; உலகத்தி லவதாரமானவர்
கள் உம்மை யாதியானவர்கள் தவத்தையுடையபாரத
ரும், பரத்துவாசரும், மரீதியும், புலத்தியுறும், அத்
திரியும், தேவேந்திரனும், சனக்ருமாரரும், மகந்த
சொரியும் யானேமுகத்தையுடைய வினாயகரும், சுப்பி
ராமணியரும், பிரிங்கியும், ஆதியானவர்கள் சொல்லி
முடியாதவர்கள்.—அந்தப்படி இதுகாலவரையும் சி
ருட்டிகளினிடத்தில் பவஞ்சேந்தவர்களில் ஓரளவு
ண்டாமோ. சத்தியவசனத்தையுடைய வசிட்டமுனி
யே ? உனதுபிறப்பைச்சொல்லில் இதெட்டாஹதாம்,
இந்தவண்ணம் அந்த எட்டாஞ்சநந்தில் இவ்விடத்
திலிரண்டுபோரும் அடைந்தோம் ; உயிர்வாழ்வாயெ
ன்று அன்னுவந்ததுபோல இப்போது மென்னிடத்
தில்வந்தாய்—நீர் ஒருதரம் ஆகாயத்திலிருந்து பிறந்
தாய் ; ஒருதரம் சலத்திலிருந்து பிறந்தாய் ; ஒருதர
ம் வாசமுள்ள சோலைசூழ்ந்த மலையிலிருந்தும் ; ஒரு
தரம் சிவந்த வக்கினியிலிருந்தும் உண்டானாய். ஐந்
துசிருஷ்டியில் இந்தப்பூமி மறைந்துபோனதும், தி
ரும்பக் கூர்மாவதாரத்தினு லெடுக்கததும், கீரசமுந்
திரத்தி லமுதமெடுக்க பன்னிரண்டுகரம் கடைந்தா
ர்கள் ; இவைகளைபுமறிவேன்.—மூன்றுதரம் இரணி
யாசனன் பாதாளத்தில் பலம்பொருந்திய பெரியபூமி
யை எடுத்துக்கொண்டு போனான் ; விஷ்ணுவானவன்
இரோணுகையிடத்தில் ஆறுதரம் பாரிராமனாகப்பிறந்
தான் ; திரும்பவும் ஶாளுகலீபுகத்தில் புத்தாவதாரஞ்
செய்தான் ; திரிபுராதிகள் ஒருதரத்தைப்போல முப்
பதுதரம் தகனமாணர்கள்.—தட்ச பரசாபதியானவ
னிரண்டுதரம்யாகத்தையிழந்தான் ; சந்திரமௌலியி
னால் சக்கரத்துக்கு அபசெயம் பதின்நாழாநதாம் ; ஈ
ஸ்வரனுடன் அருச்சுனர்க்கு பன்றியினிமித்தம் உண்
டான கொடியுய்த்தம் எட்டுத்தரமாம், தொகுப்பான

எரு. மனோது
ன்பத்தையு மா
சையைபுக் கெடு
க்க வேண்டுமெ
னல்.

எசு. கோப
லா பங்களைக்
கெடுக்க வேண்டு
மெனல்.

எள.காமப்பற்
றைக்கெடுத்து னீ
ட்டில் விஸ்வநா
த்யதையவேண்
டுமெனல்.

எஅ. அபேத
மான மனோசித்
தத்தந்தை வருந்
துதெனல்.

எசு. இதுவுமது.

அரு. அபேதவ
ஸ்துவி லிடந்தி
ல் மனதைச் செ
யுத்த வேண்டு
மெனல்.

அக. நன்னைத்

குத்திரத்திற்கொக்கும் ; நிறைந்த குற்றங்களாகியபெ
ருமுத்துமாலையைத்தள்ளி சாராமலிருக்கின்ற மன
தையுடையவர்களை கூற்றுவனெருங்கான். — நிச்சய
மாகிய விருஷத்திற்கு பிளக்கின்ற அரிவாளாகியும்,
சரீரமென்னுக் கொடிக்கு எரிபுழுவாகியு பிருக்கின்
ற சுழலாரின்ற மனதினது துயரத்தை அடையாதவ
ர்களை கூற்றுவனெருங்கான். நசியாரின்ற சரீரமென்
னும்விருஷத்தினை சுற்றிக்கொண்டி ரங்காரின்ற மன
தினிடத்திற் மலையைவைத்துக்கொண்டு சீரூரின்மவி
ச்சையென்னுஞ் சர்ப்பமானது, நெருங்காத முதன்
மையான சத்துக்களை கூற்றுவனெருங்கான். — இரா
கத்துவேட மென்கின்ற விஷம்பெருக மனமென்கின்
ற புற்றில் லோபமென்கின்ற சர்ப்பமானது வந்துநெ
ருங்கிபுசிபாத ஞானவான்களை கூற்றுவனெருங்கான்.
மிகுந்த விலேகமென்னும் சலம்வற்றி தேகமாகிய ச
முத்திரத்தில் வடவாமுகாக்கினியாய் பரவாமற் கோ
பவேரைக்கெடுத்த குணத்தையுடையவர்களை கூற்றுவ
னெருங்கான். — உறுதியாகியசெய்கில் என்னு நசிப்
பதுபோல கொடிதான மன்மதனால், அழிவுபடாத
அறிவையுடையவர்களை கூற்றுவனெருங்கான். நாசமி
ல்லாத நின்மலமாகிய நிருவாணபதத்தில் மனனமிறு
திமிகுந்த துன்பநீங்கி விஸ்வநாத்யதையும், நிலையை
ப்பெற்றவர்களை கூற்றுவனெருங்கான். — சொல்லப்பட
ட்டவந்தோஷங்கள் சுழலாரின்றபவத்துக்கு வித்து
களாம். வேற்றுமையில்லாமல் ஏகமாகியமகாமனதை
த் துன்பஞ்செய்யாது. ஆதிவியா திகளிலுண்டாகி நீங்
காத பிரமைமினால் சஞ்சலிக்கின்ற துன்பமானதுவே
ற்றுமைகெட தீமையில்லாத ஏகமாகிய மனதின் பக்
கத்திலுஞ் செல்லமாட்டாது. — இருதயாகாயத்தை
இருளாகச்செய்து இராகத்துவேடத்தில் உண்டான
சிந்தையானது கெடாத வேற்றுமைகெட ஏகமாகிய
மனதின் பக்கத்திலு நெருங்கமாட்டாது. தீமையான
வஸ்துக்களும், தீமையானவசனங்களும், துஷ்டாரம்
பங்களும், தீமையாகியகுணங்களும், சகோதரமாயிரு
க்கின்ற சமத்துவத்தையடைந்து ஏகமானமனதின் கத்
திற்புகமாட்டாது. — பிரமையும், உபாதியும், களங்கமு
மாகிய விவைகளல்லாமல், மெய்யாகியமேலான முத்தி
க்குரிமையாய் செயலில்லாத தற்பதார்த்த வசத்திற்
றொடரும்படியாக மனதைச்செய்யவேண்டும். உண்
டாகாரின்ற வெகுதாலம் பாரதான பயத்தைக்கொடுத்
து அசுத்த மாகிய பேதமென்கின்ற பசாசங்கல் தங்
காத தற்பதார்த்தத்தில் அடையப்பட மனதைச்செ
ய்யவேண்டும். — ஆகமானவ அந்நரிவினாலறிதலே

தன்னுத்தொழிந்
திற்புறமுலேக்
குமெனல்.

அரு. மத்திய
கதஞானத்தார்
பிரமாணத்ததை
யடைந்தித்தேக
த்தொழிந்நத
ஞபிராணேனேக்
கிலிநுக்கலென
கமெனல்.

அரு. பிராண
யாமமநிலிக்கு
பித்த மஹி யா
தெயிற் சொல்ல
த்தொடர்நிப் பி
ராணபாண ஸ்தா
னங்க.றல்.

அரு. இந்நா
காசந்நுக்குச்ச
திரஞ்சியாய்வ
லம் வநுதின
கொனல்.

அரு. அனைவக
ன்கதிலிற் சொல்
லென் வாசனுக
யவ்நுதினெனல்.

அரு. அவைக
ன்கதிலிற் சொல்
லெனையும் பிரா
ணமேனேக்கும
முறைத்தல்.

சுருதுண்டுகளையும் நீக்குதற்கிடமாரும்; உமக்குச் ச
மரணமாவனவர்களுக்கெனினதானும்; என் போலேகளுக்கரி
யதாம். மேலானவையிட்டமுனியேதொழில்களுக்கெல்
லாம் அதிதமாயிசேடமாரமுடிவையுடையாரும் தாம்
இப்படிப்பட்டபுத்ததைமுடித்தில் உண்டாகாமின்
தமதினையுடையவர்கள் எப்படியுடையவர்கள். 1- ஓரா
னதிருத்திக்கு சமரணமாயிபும, ஓராணமாரிட்டத்தில்
ஆண்டிள்ளநாயிபு மிருக்கின்ற சமருணங்கனின் மந்
திரின் ஒன்றைப்பெற்று துக்கங்க எனைத்தையுடைய
கித்து, திரந்த சுருத்தைப்பெருக்கி மரியாதிருக்கு
ந் காரணமாயிருக்கின்ற குற்றமற்ற பிராணமாரிட்ட
மென்கின்ற குணமடைந்தேனென்று புள்ளுண்ட முனி
கொண்டார். இப்படிசொல்லுகின்ற சமயத்தில் தொ
ரிந்திருந்தும், பிராணமாரிட்டமென்று நீர்சொல்லியதி
யாத, சொல்லுமென்று கேட்கவும், புள்ளுண்டபோகி
சொல்லுவார். நீ மின்மிடத்தி லெதிபோபார்க்கின்ற ஓ
ம்முதசுரீராமன வீட்டின்புத்தியில், இதுய தாமரை
யான குணியுடைய புட்டத்தி லிடத்தில், பிராண
பாண வாயுவென்று இரண்டு சேர்க்கிருக்கும். —தொ
ற்றமுறைத்ததாய் இந்த பிராணவாயுவின் வலையை
புட்டையாகவைய எப்போதும் வகுச்சுபில்லாமல் ஆ
ணசரிப்பார்; மேலாகிய பிதயாகசத்தில் குரியசந்தி
யாரான், ஆகாயத்திற் சஞ்சரிப்பான், பற்றுதுண்டன் ச
ரீரமாயி எந்திரத்தைச்சுமந்துகொண்டு சஞ்சரிப்ப
பார்கள். —நன்றாய் மேலும்மேலுந் சஞ்சரிப்பான்; சா
க்கிரங்கனிலும், சொப்பனங்கனிலும், சுருத்திகனிலு
ம், ஒன்றான சமவடிவத்தைமுடையவைகள் முன்
சொல்லப்பட்ட பிராணபாணவாயுவைப் பிரிவிடாமல்
இவற்றின்கதிலில் எப்போது மனசுசரிக்கின்ற வென
க்கு சுருத்தியவத்தையில் மின்றவனுடைய வாசனே
வையிட்டால் மென்குன்ற வாசனேகாரணவையேபாசி
வ்வாம். — தாமரைத்தண்டி. எனது ஒருகாலே ஆரிரம்ப
ம் கு சொது ஆநனி சொருபம் கு சமா
னமென்றதுவும் சமரணமாகாமல் மிகவுந் குட்டம
மாய் உண்டாயிருந்தும், எதிர்த்து அந்தவாயுவின்
மையினுடைய குணத்தை யறியவாயிதாம். சுலத்
தலாகிய மெய்கிராணனது விடாமலசைகின்ற சந்
தினையுடையாரும் நீங்காமல் சஞ்சரிக்கின்ற சரீரத்தி
னான், ஸ்திரமில்லாமல் புறம்பிலும் அகத்திலும் என்

¶ இ-ம். வாசனேமுதலிய பற்றுக்களியாவைவுக்கெடுத்து தனதா தம் ஞானத்
வதத் துறியில் உமனனுக்கானே நுதித்ததாம்.

அள. அபாணனது கீழ்க்கோக்கஞ்சொல்லிப் பிராணயாமம் எண்விதமாகக் கூறத்தொடங்கிமுதற்பிராணனையகத்திற் பூரித்தது பூரக மெனக் கூறல்.

அ.அ. (உ)அபாணனையகத்திற் பூரித்தவுட் பூரகமும. (ங) அவைகனையகத்திற் பூரித்தவுட் பூரகமுமகமுங்கூறல்.

அ.க. (ச) அப்பிராணன் புறம்பிவீண்டுண்டு நேருக்கடையு முள் கோசகமும. (இ) நாசினுனியினிற் பூரித்தவுட் பூரகமும. (ஈ) நானியின் னுவாதசார்த்தினிற் பூரித்தவுட் பூரகமுஞ் சொல்லுதல்.

அ.க. (எ) பிராணன் புறத்திலும் அபாண னுள்ளிலும் ஸ்தம்பிக்கும் புறக்கும்பகமும. (அ) அபாணன் புறம்பிவீண்டுண்டு நேருக்கும்புறகோசகமுங்கூறல்.

அ.க. இப்பிராணபாமத்தான்மனையடக்கி நேர்விடபந்தையும் பரிசியாசெனல்.

காலத்தும் திரும்பாமல் மேலே செல்லுதல் பெப்பல்லாகும்.—இரண்டாவதான வபாணவாயுவும், அத்திவாகிய சத்தியைப்பொருந்தி உட்புறம்பில் நீங்காமல், சஞ்சரிக்கும், சரீரத்தின்கீழே செல்லும், சாக்கிரத்திலும் சொப்பனத்திலும் இம்மேலான பிராணனானது முழுதுந் திரும்புவது நன்மையாம் ; இதைத்தெரிந்தவர்களுக்கு சுகமுழுமையுங்கொடுக்கும் ; இந்தப்பிராணன், குணத்தைச் சொல்லக்கேட்பாய். அடையப்பட்டபுறத்தில் பன்னிரண்டங்குலமளவில் பிராணவாயுவு திரும்பச் சரீரத்திற் புகுதல் பூரகமாகச் சொல்லப்படும்.—புறத்திலிருந்து உள்ளடங்க வருத்தமடையாமல் அபாணவாயுவு சரீரத்திற் புகுதலையடையும் ; அதையும் பூரகமென்று சொல்லப்படும். மூடிவாகவபாணவாயுவிறைந்து பிராணவாயுவும் இதுயத்தில் எதுவளவும் அசைவற்றிருக்கின்றதோ அதுவரையிலும், கும்பகமென்கின்றவாழ்த்தையாம். சுகலகலை ஞானங்கனையும் கற்றறிந்தவெதத்தையுடைய வசிட்டரோ ? மரி

யாதநல்லையோகிகள், இதைபனுபவிப்பார்கள்.—இதயாம்பரத்திருந்தும் தன்மனதில் வருத்தமில்லாமல் பிராணவாயுக்கள் வெகுந் முகமாகுதல் செய்ய அரசுத்திற் பொருந்தியிரேசகமாகும். புறம்பேநாட்டமிருந்தபிராணவாயுவானது நானியினாடுவானி அது னுனியின் மட்டிநடையமுன்னே பொருந்தவெளிப்பூரகமென்றுபெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். விரிவையடைபநானிகார்த்தத்தினின்று நீங்கிபன்னிரண்டங்குலப்பிராணநடையவேறுபுறப் பூரகமாமென்று சொல்லுவார்கள்.—வெளியில் பிராணவாயுவானது அடங்க, அபாணவாயுவானது வெளிப்படாமலிருக்க, பூரண அவத்தை யாய்விளங்கிய புறக்கும்பமாகும். அபாணையத்தின்பாகாசஞ் சூழமானவாயுவின் உட்பார்வையானது திரமான புறகோசகமாகும்; இதுவேமோட்சத்தையடைவிக்வும் ; சதா காலமும தியானிக்கப்படும், தடையில்லாமல் புறம்பிலு முள்ளிலும் கும்பகமுதலான நடைகளை தவிராம லறிந்தவர்கள் திரும்பவுஞ் சனியார்கள். §—பிராணவபாணவாயுவின் இயல்பாக யான் சொல்லப்பட்ட இவ்வெட்டுகளுக்கும் வீட்டைக்கொடுப்பன ; இராப்பகலும் விரும்பத்தக்கன ; வேகமில்லாமல் இத்தொழிலுகளில் கூடினவர்களாய் புறத்திற் செல்லாமல் மனதைக்காப்பவர்கள், குறைவில்லாமல் சிறிதுநாட்களில் நிருவான நிலையைச் சேர்வார்கள்

§ இம், பிராணபாணனை நிறுத்த முட்பூரகமிரண்டு, முட்கும்பகமொன்று முள்ளேசகமொன்றும், புறப்பூரகமிரண்டும், பிறக்கும்பகமொன்றும், புறகோசகமொன்றுமாகிய வெண்வகையையுஞ் சொல்லியதாம்.

தன்னு
நிற்
லுட. இவ்வெண்
விதமான பிரா
ணபாம சாதன
ஞ சொல்லி மே
ற் சகத்தையுஞ்
சொல்ல வேண்
டிப் பிராண பா
ண லயஸ்தானஞ்
சொல்லுதல்.

ள். இதை அப்பியாச்சுஞ்செய்பவர்கள், கிராமணர்கள்
நாய்த்தோலைத் தொடுவார்களோ அதுபோலவிடயவி
ச்சையையடைபார்கள் — சென்னாலும், நின்னாலும்;
சாந்திரத்திற் சொற்பனத்தின் மேலினாலும், இந்தப்
பார்வையை யுடையவர்கள், பந்த மணியார்கள் ;
துன்பம் பொருந்தார்கள் ; அடையுத்தக்க பல
ன்களைத் தும் அடைந்ததற்கும். இருதய யமலந்
தில் நின்னாண்டாகிய செல்கின்ற பிராணவாயுவு
வெளியில் பண்ணிண்டாருலப் பிரமாணத்தில்
இறந்துவிடும். அபாணவாயுவுப் பண்ணிண்டாரு
லப்பிரமாணத்தில் உண்டாகி இருதயயமலத்தில்

கா. அபாணனது குவிச்சியு அடங்கி மிறக்கும். — கலந்துவருந்
ம் பிராணனது ஓங்குணமு மொ
ன்றிநிலைமையொன்று பகிழ்த்
தது மொன்றையொன்று பகிழ்
த்தது பிவ்விரண்டி. விறத்தலி
ன்றமத்தியிற் பூரணமாயினவர்கு
இன்ற சைதன்யத்தை வணங்கு
ததுங் கூறல்.

ன்ற அபாணனென்கின்ற சந்திராணித்திற் சேராநின்
ற இயல்பாகியகலைகள் பிராணனென்கின்ற சூரியனா
ல் வலிமையாகி விழுங்கப்பட்டது என்னிடத்திலோ,
அந்த மேலானபதத்தை யடைந்தால், பின்பொருது
ன்பமுண்டாகுமோ. — அந்தப்பகாசமே பிராணனென்க
கின்ற சூரியனிடத்திற்சேர்ந்திருக்கின்ற கலைகள், அ
பாணனென்கின்ற சந்திரனால் வாரியிழுங்கப் பட்டது
என்னிடத்திலோ, அந்தவலியபதத்தை யடைந்தால்
சென்மமானது பின்புண்டாகுமோ. அபாணவாயு வா
னது, பிராணவாயுவைப் பகிழ்க்கும்படி. பார்த்து, பி
ராண வாயுவானதுவிழுங்க, கலந்துருந்த அபாணவா
யுவைப்பகிழ்க்கும்படி. பார்த்து இவ்விரண்டி. ண் மத்தி
யாகிப்பவர்கள் எப்போதும் எழுபவந்தூண்டத்தை

கா. இதுவுமது.

கா. இதுவுமது.

பின்படையார்கள். — அசைவின்ற பிராணலயத்தினது
பக்கத்திற்பொருந்தி அபாணவாயுவின் லயத்தில் பக்
கத்தையடைந்து பிராணபாண மத்தியிற்கூடிய சிதா
த்திரை துதிக்கின்றேன். அபாணவாயுவின் பிறப்பும்
தவிர்ந்துமிருக்க, நீண்டபிராணவாயுவுப் இறந்துமிருக்க;
நாகிரந்தத்திற்கு நேராகிய வாகாயத்தில் சிதாத்மா
னை நீக்கவில்லாமற் சிந்திக்கின்றேன். ஒரு களங்க
முயில்லாமல் கலைகள் சூழ்ந்திருக்கின்ற நல்லதிறுஷ்
டியினால் தேவர்கள் வணங்குகின்ற பரமபதத்தை

கா. சகசஞ் செய்கு
சொல்லிச் சா ணனினுடையினால் சொல்லிய இந்தமாய்க்கத்தினால்

|| இம். பிராணபாணவிறத்தலியக்கங்களிற் பூரணமானதிதைத்தெரிவித்ததாம்

கனாக்கா ராணப
வஞ்சொல்லு
தல்.

கள. யாடியா
தெப்படியோ வ
ப்படியப்படியே
வினக்குகின்றே
னெனல்.

க.அ. இவைக
ளான் ஞானமு
மாயுளம் பெற்
றெனெனல்.

க.க. வசிட்ட
ர் விண்ணுலகத்
துக்கேகுதல்.

நின்மலமாகிய பரதத்துவத்தில் எப்போதும் ஒப்பற்
றதுன்பந்தீர்த்தடைகின்ற வழியிதுவாகும். இந்தத்தி
ஷ்டியைப் பிடித்துக்கொண்டு இறந்தகாலத்தையும்,
எதிர்காலத்தையும், நினைக்கேன் ; மிகவும்கிழ் கால
த்தின்மன்மையை பொருந்துகின்றேன், யானிதைய
டைந்தேன் ; அடையவேண்டிய திதுவென்று நினை
க்கேன். வசிட்டமுனியே ? அதனால் துன்பமொன்று
மில்லாமல் முடிவற்ற நீண்டபிராணையடைந்தேன்,
மயக்கநீங்கினேன். — இன்பமடைந்தவர்க ளிடத்தி
லிருந்தால் இன்பத்தையே யடைவேன், துன்பமடை
ந்தவர்களிடத்திருந்தால் துன்பத்தையே யடைவே
ன் ; உலகமுழுமையுமுறவாயிருப்பே னாதலினால், த
வறுள்ள துன்பங்கெட்டு உயிர்வளர்ந்து சுகத்தேன்,
உண்டான ஆபத்திலும் மேலானசம்பத்திலும் எவ்
வளவுஞ்சலியேன், உலகத்திலுள்ளவர்களுக்கு பொரு
ந்திய சினேகிதனவேன் ; ஆகங்கார மில்லாதவனால்,
முனிஸ்வரா ? துன்பவொன்று மில்லாத நினைந்தவு
யிரைப்பெற்றிருக்கின்றேன் : என்றும், — உமதுகிரு
பையினுலிவண்ணம் அளவற்ற ஆயுளை யடைந்தே
ன், தத்துவஞானமும் நன்றாகப்பெற்றேனென்றுசொ
ல்லிய அத்தன்மையான புசண்டனோகியை, பகவா
னே ? நீர்சொல்லிய ஆத்மதத்துவத்தின்குணமானது
அழகுள்ளவதியம் ! இதுமிகவுமதிசயமாம் ! காதுக்
காபரணங்களாகும், இதைக்கேட்டாராயின் யாரதிச
யப்படமாட்டார்கள் ! நல்ல நலத்தையே யடைபக்க
டவாயென்று, நிலைபெற்றஞரியன் மத்தியில் வருகால
மிதுவாதலால் தெய்வலோகத்திற்போவேன், நீ வா
ழக்கடவாயென்றுசொல்லி, — அவரைவிட்டு ஆவ்வி
டத்திலிருந்து எழும்பி யானாகாயத்தின்மேற்செல்ல
என்னைவிடாமல் பத்துநாழிகைவழி ஆகாயத்தில்வந்
தான் ; இரசஞானமுடைய புசண்டனோ ? நிற்பாயெ
ன்றுவலிமையால் நிறுத்தினன். பரிசுத்த ஞானிகளை
நீங்குதல் துன்பமல்லவா, பெரியோனாகிய புசண்ட
னோகியைவிட்டு முன் கிருதாயுகத்தில் நீங்கினன் ; தி
ரும்பவும் இரண்டாவது நெருங்கிய திமேதா யுகத்தி
ல் தரிசனஞ்செய்தேன் ; மலர்ந்த புட்பமாலையைத் த
ரித்திருக்கின்றமார்பையுடைய பூராமா ? நீ பின்பவ
தாசஞ் செய்தாய் ; இந்தக்கதைபுசண்டனோகியடை
ந்த மார்க்கமென்று நீ யறிந்துகொள்வாய். * —

புசண்டன்கதை முற்றிற்று.

* இ-ம், சுவாந்மராணபமு நீண்டவாயுளாகிய ஸ்வரூப சாக்ஷாக்காரமும்
பெற்றதைத் தெரிவித்தாம்.

தேவபூசைகதை.

அவதாரிகை.

முற்கதைநி நித்தியமான ஞானத்தினாலுஞ் சிரஞ்சீவமான யோகத்தினாலுஞ் சர்வம் பிரம்மமயமென்னும் நிருவாணசுகஞ்சொல்லி, இத்தேவபூசையையாவும் அசுத்தியமென்றறிந்து நித்தியமாய் விளங்குகின்ற ஞானமே தேவென்றாரதிக்கவேண்டி பூசையை நிரூபிக்கின்றார்.

க. அஸ்திமுதலிய தடிப்புள்ள தே இப் பாஞ்சபூதபௌதிகம் தோற்ற க மணத்துவமு மகத்துவமு மாகுந் ரவுமாத்திரமேயாம்; விசாரணையற் தன்மையிருத்தலி னஃதை யாத்மா ற விக்காலம்; இறந்தபரகார மாகவே வென்றுரைக்கலாமெயினின், அ தோற்றாரின்று; பற்றுதலுடன் இ ஃதை யட்படி யாக்குந்தன்மை யுள் தோற்றாரின்று; பற்றுதலுடன் இ ள்ஞானமேவாத்மா விதன் ப்ரதிபா வனென்னும் நானென்னுஞ்சொல்லப மாத்திரமே தேகமென்றறிந் தஃ பட்ட சரீரத்தை மனதில் நானெனக் கருதுவது மிகுந்தவசத்தியமே; மிகு

ந்தநரம்புகளினாலும், என்புகளினாலும், பொருந்திய சரீரத்தை யானெனநினைக்கின்ற மயக்கத்தை நீக்கக் கடவாய்; சங்கற்பத்தினால் பொருந்திய வருவங்களுக் கு ஓரளவுண்டாமோ. — இன்பத்தையுடையமெத் தையில் நித்திரைசெய்தும் சொற்பனசரீரமாய் திக் குகளிற்சென்று கலக்கத்தையடைந்தாய்; உனதென் கின்ற அச்சரீரம் எவ்விடத்திலிருக்கின்றது, ஸ்ரீராக வா? அறிந்துபார்ப்பாய், சாக்கிரத்தில் மனோராச்சி யஞ்செய்வதினால் எந்தச்சரீரத்தினால் மகாமேருவிலு ம், தேவலோகத்திலும், எப்பொழுது நீயே மயங்கிச் சிதலுகின்றாய்; உனதென்று சொல்லப்பட்ட அச் சரீரம் எவ்விடத்திற் சேர்ந்திருக்கின்றதோ — நெடி யசொற்பனமும், நெடிய மனோவிராச்சியமும், நெடி ய சித்தப்ரமைபுமென்று இவ்வண்ணஞ்சம்சாரத்தை க்கருதுவாய். தோற்றரவுமாத்திரமாகிய இச்சகமா னது, காணத்தகும்படி உவ்ளதுமன்று இல்லாதது மல்லவென்று, வேறானசின்தையை கெடுத்தலே, இ ராசாவே? நன்மையானதரிசனமென்று தத்துவஞா

னிகள் சொல்லுவார்கள். — தீர்ப்பாக யாம் எவ்விதத் திலும் மரிப்போமென்பது நிச்சயமே. உலகத்தின்க ண்ணுள்ளவர்கள் மரணமடைகின்றகாலத்தில் வீணு கப்பரதவிக்கின்றவிதம் ஏனோ. வீரான ஸ்ரீராமா? எவ்விதத்திலும் பிறந்தவர்களுக்கு சிறிது அற்புதம் பொருந்தத்தக்கது, இப்படியற்பமாய்ச் சேருகின்ற ஒவ்வொருவஸ்துக்களில் அகங்கரிக்கின்ற வகங்கார மேன் சொல்லுவாய் — வஸ்துக்களில் வேறுபாட்டை நீக்கி ப்ரதிபாமாத்மிரத்தில் நிலைபெற்ற சமமாக சக த் தைப் ப்ரதிபாமாத்மிரமான

உ. சூட்சுமப் பஞ்சத்தைக்கா ண்பித்தத் தூல ப்ரபஞ்சத்தைநீ க்குதல்.

க. சூட்சுமப் பஞ்சத்தைநீக் குதல்.

ச. இத் தேக ங்களினகம்பாவ த்தை நீக்குதல்.

இ. சமதிரஷ்ட டியினுலிப்ரபஞ் சங்களைநீக்குதல்

கூ. சமத்து வ
த்தைக் குறித் தி
ராகத்து வேடத்
தை நீக்குதல்.

எ. பவத்தின்
காரணமான சங்
கற்பத்தை நீக்கு
தல்.

அ. சங்கற்பவ
டிவமான மன
தை நீக்குதல்.

கூ. மனதின்வ
லிமைசொல்லிய
ஃதை நீக்குதல்.

க0. மகாமோக
மானகாரணப் ப
பஞ்சத்தை நீக்கி
ப்ரத் யேகாத்மா
வைத் தரிசிப்பித்
திஃதுறுதிப் படு
நிபித் தாசிரியவ
சனத்தைக் காட்
டத் தொடங்கல்.

சகம், நினைக்கின்ற மனக்கண்ணாடிக்கு களங்கமாகும். ஆகையினால் பொருந்தியவனைத் தும் பிரிவில்லாமற் கெடுத்து மாட்சிமையுள்ள ஸ்ரீராமா? ப்ரதிபாவில்லாதவனாய், — எவனுடையமனப்புற்றில் இராகத்துவேடமென்கின்ற சர்ப்பங்க ஞாலாவவில்லையோ, அவனென்கின்ற கற்பக விருகத்தினால் பிறரடையாத தொன்றுளதா. அறிவினமிருந்த ஸ்ரீராமா? கலக்கமில்லாத வுணர்வினால் செருக்கையுடையவர்களாய் சகலகலை ஞானசாஸ்திரங்களினால் அறிவுமிருந்திருந்தும், தவமற்ற இராகத்துவேடங்கள் நிறைந்தவர்களே கழுதையைப்போல நீக்கத்தக்கவர்கள். —

இப்பிறவி மயக்கமெனும் சக்கரத்தையுடைய ரதமானது, சங்கற்பமென்கின்ற வதின் அச்சைசெவ்வையாகத் தடுத்தால் ஓடாது. சங்கற்பமென்கின்ற அச்சானது, சம் தசைந்ததானால் வலிமையாக யாவர்தடுத்தாலும் தடுக்கப்படாது. ஞானவல்லமையும், சூட்சுமியுந்தியும், உண்மையான புருட்ப்ரயத்தினங்களுமாகிய இவைகளைக்கொண்டு தடுக்கவேண்டும். —

நல்லஞானத்தையும், நல்லசத்துக்கள் குணத்தையும், நல்ல வாழ்மஞான சாஸ்திரங்களையும் பொருந்திய நல்லப்ரயத்தினத்தினால், பொருந்தாத வஸ்துக்கள் எவ்விடத்திலுங் கிடையாததாம். மனமென்கின்ற பொல்லாத வலியபசாசம், துன்பத்தைக்கொடுக்கும், அச்சத்தைச்செய்யும், தீரமாகிய மாட்சிமைப்பட்ட செல்வங்களியாவையும் கெடுக்கும்; கொலை செய்யாநின்ற இந்த மனதைக்கெடுத்து எதுவானாலேயோ, அதுவேயாய் பூரணமாவாய். — மனமென்கின்ற கொடியபசாசம் உறுதியாகப் பற்றிக்கொண்டால், நூல்களினாலும் உறவினராலும் நீக்கக்கூடாது; ஆசாரியராலும் திருப்புதற்கரியதாம். அப்பசாசமானது, விட்டுப்பிரிந்து சித்வேஷமில்லாமல் நிற்குமாயின், முன்சொல்லப்பட்ட சாத்திரமுதலிய பிரிவுகளினால், மிகுந்த சேழில்லாவிடில் சிறியபள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கின்ற மிருகத்தை கரையிலேழ்ந்துவிப்பவர்களைப்போல, சநந்தைத் தீர்க்கப்படும். — அனுபோகத்துடன் அனுபவிக்கப் படுவனவாகிய விஷயங்கள் புறம்பில்லீங்க ஆசாரியனது பாதத்தை விரும்பி தரித்து யுக்தியுடன் விசாரணைசெய்து, ஏகமாகிய பூரணவஸ்துவான தனதாத்மஸ்வரூபத்தை அறியவேண்டுமாதலினால், மகாமோகத்தைக் கெடுப்பதற்கொன்றாகிய இப்பரமதரிசனத்தை, சந்திரனைத்தரித்திருக்கின்ற சடாமகுடத்தையுடைய பரமேஸ்வரன் எனக்குச்சொன்னார்; அதை யுனக்குச்சொல்ல

கக. ஈசனை
நோக்கித் தவஞ்
செய்தல்.

கஉ. இ ரு வி
லோகொளியுண்
டாதல்.

கங. ப்ரசுன்ன
மானபாமேஸ்வ
ரனைப் பூசித்தல்.

கசு. உமையை
பூசித்தல்.

கடு. சுலாமி
வினாவுதல்.

கக. இதுவுமது.

|| இ-ம் பஞ்சபூதபெளதிக முதலியபாவுஞ் சிறப்பாகா மென்றறிந்துகொ
மாத்திரமாய் விளங்கவேண்டு மென்பதாம்.

தெளிவுற்றுக் கேட்பாயாக. || — மேலான கைலாய
கிரியில் பாமேஸ்வரனை ஆராதித்து ஒருகாலத்தில்
கங்காநதியின் பக்கத்திலிருக்கின்ற பன்னக சாலோற்
றவஞ்செய்து சித்தர்ஞாநங்களும்கூடும் பலசாஸ்திரா
ர்த்தங்களைப் பார்த்துப் பாயோசனத்தையுடைய வெ
ருகாலம்போக்கினேன். பின்னொருநினைம், ஆவணரிமா
சும், பூர்வபசுதத்தில், இயல்பானவனாடரிநிதியில், இ
ராக்காலத்தில், பதினேந்துகாடகை கழிந்தபோதில். —

மனதுகருங்கி சமாதியை நீங்கிய வெகுநொகத்தி
யோளையுக்கு, திக்குகளைநேற்றும் அரவமடங்கினோகா
ங்காட்ட சமாதியைப்போலவும், மனவாந மிருப்பன
போலவும், நடப்பில்லாமல் கத்தியினால் கொட்டுதற்
கான இரூனானது ஞாநக்கொண்டி, மலையின்குகை
னும் காணங்குஞ்ஞாந்கொண்டி, கத்திலுமிறைந்து ஞானி
யமாயிருக்கின்ற அச்சமயத்தில், வினாவில்லாபாதி
ஒப்பற்றப்பாகாமானது என் முன்னே பாகாக்கப்
பார்த்தேன். — கொண்மைநிறத்தைமுடைய அநேக

மேகங்கள்போலவும், வெண்ணிறத்தைமுடைய சந்தி
சர்கள் அநேகர்போலவும், பாகாசுத்தை சட்டானினுற்
பார்க்குமளவில், கந்திகேஸ்வரர் முன்வா பார்வதியி
னஸ்தத்தின்மேல் தமது காத்ததைவைத்து, அடிமே
லினேப்பிற பாமேஸ்வரன் வரவும், சீடர்களும்கூடும்
சீக்கிரத்திலெழந்து ஆராதினைசெய்வதற்குத் தகுந்த

நிரவியங்களைக் கொண்டுபோய் பலபட்டங்களை யரு
க்தித்து ஆராத்திலிருந்து வணங்கிக் கோத்திரஞ்செ
ய்து, — பூரண சந்திரனிலும் ஞானிச்செய்யடைந்து,
துன்பங்க ளனைத்தையும் நீங்குவின்ற அழகியவண்
லானால் நிரூபாதிருந்ததனைத்து அவனை, நான்கா
த்தினாலும், அருக்கியத்தினாலும், பரிசுத்தமுள்ள வு
டசார்க்களினாலும், ஞானித்த கல்லுபட்டங்களின் வரு
தைத்தினாலும், பாமேஸ்வரனைப் பூசித்தேன் ; பாமே
ஸ்வரியையும் அந்தப்பாகா மே பூசித்து பாதத்தைவ
ணங்கினேன். — பாமேஸ்வரன், பணிகளுக்கியைந்
த நிலைகளுக்கினையும், பார்வதியின்பாங்கிவர் கணங்க
ளையும், பிரியமாக அன்போடும்கூட வணங்கினவன்பு,
பூர்ணசந்திரனை ஞானிச்செய்க்கின்ற ஞானமான

வசனத்தினால், பாகாசுத்தைமுடைய பாமேஸ்வரன்
என்னைப்பார்த்துகேட்டார் ; உபசாரத்தினால் துண்
பந்திர விஸ்தாரத்தியடைந்து ஞாநமாநச் சகங்களைக்
கொடுக்கின்ற உணதநிலைகளானவை பிரமபதத்தி லி

லையானது. — விக்கினமில்லாமல் அவமானது நிற

க்கு நடந்துவந்ததா, அடையவேண்டியவை அடையப் பட்டதா, திரிஸ்யங்களானவை இறந்தனவாவென்று, சுகத்துக்குக்காரணமாயிருக்கின்ற புனிதனான பரமேஸ்வரன் சொல்ல, பரமசிவனை நானமஸ்கரித்து வேண்டிக்கொள்ளுதலினால் சொன்னேன். தேவதேவனே? கிரமமாக வன்னுடைய கிருபையைப் பெற்றவர்களுக்கு பெறுதற்கரிய தொன்னுமில்லை; விஷய அச்சங்கள் சமீபத்திலும் வரமாட்டாவாம். * —

கௌ. துதிசெய்தல்.

உலகத்தில், உம்மைவணங்கினவர்களை வணங்காதவர்களில்லை; தேவரீரை யடைக்கலமாக வணங்கிய மகான்கள் எவ்விடத்தில் வாழ்வற்றார்களோ அது வேதேயமும், அதுவேநாடும், அதுவேகிரியுமாம்; தேவரீரைச் சிந்தித்தல் தொகுப்பாயிருக்கின்ற முற்காற்செய்த தருமத்துக்கு உறியப்பாயோசனமாகும்; இந்தக்காலம் தொடர்ந்துசெய்யும் தருமத்துக்கு சொரிந்தவருஷமாம்; இனியடையுந்தருமத்துக்கு விதையாகும். — தேவரீரைச் சிந்திக்குஞ் சிந்தனையானது,

கஅ. இதுவுமது.

ஞானமுதமிருத்தற்கு ஒப்பற்றபூரணகுடம்பமாகும்; தீரமென்கின்ற நல்லநிலவுக்கு பூர்ணசந்திரனாகும்; உண்மையான மோகத்திற்கு மார்க்கமாகும்; யாவுமாய்விளங்கிய தேவரைசிந்தித்தலென்கின்ற அழகு விளங்கிய சிந்தாமணியை அடியேனடைந்து இல்லா மையையுடைய சுகலவாபத்தினது சிரசை மிதித்திருக்கின்றேன். — என்னுதே தந்திரஞ்செய்து கருணைமுக மலர்ந்திருக்கின்ற முதற்காரணமா யிருக்கிற பரமசிவத்தின் மிருதுவான ருபயபாதங்களை நிரும்பவும் வணங்கி நான் கேட்டவொரு பொருளைச்சொல்ல, ஸ்ரீராமா? விளங்கும்படி கேட்பாய். கைலாசமலையில் வசிக்கின்ற கிருபாசமுத்திரமே? உமதுகிருபையினால் அறிய வேண்டிவன் பாஷங்குறைவில்லாமலறிந்தவெனக்குடியமொன்றிருக்கின்றது; அதனரிச்சயத்தை யனுக்கிரகிப்பாபென்று சொல்லி. † —

உஓ. தேவரிச்சயம் விசாரிக்க வசதுசயஞ் சித்தேயெனப் போதித்தல்.

துன்பங்க ளனைத்தையும் கெடுத்து சுகங்களையாவையுங் கொடுக்கின்றதேவாராதனையாவதென்னென்று கேட்கவும், அனுக்கிரகிப்பார். தேவானது எது வென்றுகேட்கில், தனிமையான விஷ்டினுவுமல்ல, சிவனுமல்ல, ஐம்பூதவடிவத்தாலான சரீரங்களைப்பெற்றதுமல்ல, ஒழிகின்ற மனதுமல்ல, ஆதியுமந்தமுமில்லாததாகியும் சுயமாகியுமிருக்கின்ற ஞானமேதெ

* இ-ம். உபாசனமூர்த்தி பரசன்னமாய்ச் சுவானுபவத்தை விளக்குப்பொருட்டி. சுவானுபவத்தை வினாவினதாம்.

† இ-ம். பரமசிவத்தைத் துதித்து ஓர் சங்கைவினாவினதாம்.

உ.ச. இந்தஞா
னதேவையேயா
ராதிக்க வேண்டு
மெனல்.

உ.உ. மற்ற வி
க்ஷைகளை ராஜனை
கூடா தெனல்.

உ.உ. ஞான
தேவையே சனைக்
கிச் சாந்தியாதி
புட்பமே புட்ப
மாமெனல்.

உ.உ. சந்தையி
லினக்கிய ஞான
மே தேவெனல்.

உ.உ. இந்நவவி
ஸ்வானமே கற்
பருமாவிய சக
ததாரைலி யாவு
மாமெனல்.

உ.உ. சங்கற்ப
ரகிதமான சைந
னயமே நித்தியா
நந்தமாமெனல்.

ய்வாராம். — சரீரமாதியாவே பேதற்களாய் அற்பமா
யிருக்கின்ற வஸ்துக்களில் அந்தத்தொய்வ முண்டாயி
ருக்குமா, ஞானவாழ்வு செய்கையறவும் ஆநிபந்தமு
மற்றிருக்கின்ற ஞானமே விசுநஞானமாதலினால் அந்
தஞானமே தெய்வமானும், ஆராதனை செய்வதற்குரிய
தானும். ஞானாவில்லாத முடர்களுக்கும் வாய்க்காத முற
ையான ராதனைமே ஒழுங்கென்று சொல்லுவார்கள் —

சொல்லுகின்றவர்க்கும் பதின்மடிவை வழிநடக்கு
ஞ்சத்தியில்லாதவர்கள், கடைக்கோட்டும் தூதர் போவும்
விருத்தவையுடைய ஞானாவில்லாதவர்கள் காசாவிர்தன்
டிவங்களில் ஆராதியாவார்கள். ஞானவிக்ஷைபுறநைப்
புறநைக்கொன்று சத்தவர்க்கு சொல்லுவார்கள். ஆதி
யந்தியில்லாத ஞானவாய்மே எந்த விடங்களினும்
நிறைந்திருக்கும்; வலிதானபுறவாய்மே கற்பனாக
ரியாவினும் கைசாதவதனால் அந்த ஞானமே தெய்
வமானும். — ஞானமும் சம்பாவனையும் சந்தேச
மென்கின்ற புட்பங்களினால் அந்தஞானதெய்வமான
நீங்குதற்கரிய வாத்மஞானத்தை ஆராதனைசெய்
வதே மகாபூசையாம்; குறித்தவருவங்களில் ஆரதி
ப்புது ஆராதனைமேல் அகண்டமென்று சொல்லப்
பட்ட ஞானகவானது, மார்க்கவாகக்கொண்ட வேறு
சாதனைகளினால் விடைபாது இவ்விடத்தில் அந்த
ஞானச்செய்யினால் ஆகந்தமானது பூசணமாம். —

தெய்விய ஞானமானது, சகலசாஸ்திரங்களுக்
கும் எட்டாததாம். சகலகருத்தினும் அனைத்துள்
யிருக்கும் சந்தசத்திவிசைமேல் மத்தியில் சந்தா
சாமானியமே ஸ்வரூபமாயிருக்கும்; நீக்குதற்கரிய
மகாசத்தவாதத்திமே ஸ்வரூபமானும்; தெய்வமே வி
தனமானும். திக்நிஷ்பாபாத விந்தஞானமானது
விதற்புறமானால் ஞானஸ்வரூபத்தைக் கைவிட்டு
வேறலும். § — முட்பாவத்தை நித்திராது விசுந
மகாபவமே சொய்ய சங்கற்பவிலையைய யடைபும்;
வின்பு தேசத்தோய் காஸுதலைய சத்திகளினது
பாகாசுதருத்த ஆடையாய் அநியாயவாபொரு
ந்திய வினாலும்; புத்தியாலும்; அகங்காரமாலும்;
மனமாலும். இப்படி சஞ்சரிகின்ற மனத்தினன்ற
வையச்சேர்ந்து சகலவாணங்களேத்தையு பிச்சி
ந்துப்பிடுக்கும். — சரீரத்தில் அடைந்தோமென்று
நிலைத்துலாவாமே மென்கின்ற சேற்றிலமுதும்;
மிருத்தவான்பத்தினால் துன்பத்தையடைய நீழக்
குக்கேற துக்கமானது நீளும்; சங்கற்ப முன்னா
யில் துயரையடையும்; சங்கற்பநீக்கியவளில் இவ்

§ இ-ம், ஞானதேவையு மதையர்ச்சிக்கு முறைமையுத்தேவித்ததாம்.

உ.எ. சங்கற்ப
த்தைக் கெடுத்து
ச் சகசாந்தாம்
பதியின் வாழ்வா
யெனல்.

உ.அ. இத்தே
வாகிய சத்திமா
னுக்குச் சத்திய
ளவின்றெனல்.

உ.க.இதுவுமது.

ந.உ. தேகோ
கரீங்கிச் சித்தோ
க மாயினதன் ச
யம்பரகாசந் தெ
ரியுமெனல்.

ந.க. இந்தநா
னதேவையப் புரு
டனாகச் சிறப்பி
த்துக்கூறல்.

ந.உ. இதுவுமது.

விடத்தின்பொருந்திய அக்கங்கெடும். சங்கற்பமே
துயரமாகும், அச்சங்கற்பமில்லாதிருக்கில் பிரமாநந்
தமாம். — தனது விவேகமென்கின்ற சண்டமாருத
த்தினால் சங்கற்பமென்கின்ற மேகத்தைப் போக்கி
நிலைபெற்ற சரங்காலத்தாகாயத்தைப்போல நிருமல
த்தைப் பொருந்தியிருக்கும்; உனது சங்கற்பமென்
கின்ற களங்கத்தை களங்கமற்ற உனது முயற்சியி
னால் நினக்கு நிவிர்த்தியெய்து மிகுந்த தெளிவை
யடைந்து பிரமாநந்தசாகரத்தில் மூழ்கி வாழ்க்கட
வாய். * — ஆத்மதத்துவமானது, எல்லாச்சத்தியை
யுமுடையதாம்; அச்சத்திகள் நடனங்களினால் உண்
டாகாரின்ற பந்தமும் மோகநுமாயிய சகலத்தையு
ஞ்செய்யும்; சமமாயும், பரிசுத்தஞானமாயும், விக
ற்பவடிவங்களனைத்தையுஞ் செய்கின்றதாயு மிருக்கி
ன்ற இத்தவாத்மாவுக்கு, இச்சாசத்தியும், வியோமச
த்தியும், காலசத்தியும், நியதிசத்தியும் மகாசத்தியும்,
ஞானசத்தியும், விரியாசத்தியும், தொழிலைச்செய்கி
ன்றகத்துருசத்தியும், தொழிலைச்செய்யாத வகர்த்து
ருசத்தியும், இடமானசத்திகளுமாயிய இவைகளுமு
தலைய பிரமசத்திகளுக்களவில்லை. அஞ்ஞானமாயிய
உல்லாசசத்தி பிறப்பிறப்புக்களைக்கொடுக்கும்; சகமு
முதும் விசாலமாயிய நிரோதமென்கின்ற சத்தியி
னால், சநநமாணங்கள் நீங்கும். † — சகலமாயிய
வாராதனைகளிலும் பாவனையைத்தவிர்த்தலே நின்மல
பூசையாகும்; வினைவடிவமானசரீரத்தை யானென்கி
ன்றதைநீக்குதலே மேலானவாராதனையாம்; இப்படி
ப்பட்ட தியானத்தினால் வாராதிக்கடவன். ஞானஸ்
வரூபமாய் இலட்சுந் சூரியன் றினையளவாமென்று
கூற ப்ரகாசங்களுக்கெல்லாம் ப்ரகாசமாம்; அகத்
திலிருக்கு ஞானப்ரகாசத்தையானென்று சேரக்க
டவது. — மேலானவர்காயமே எழுச்சியாய் மிக
வும் பருத்தகந்தாமாம்; அதற்குக்கீழான அளவிற
ந்தவாகாயமே சொன்னம்பமான பாதுபதாமம்; அள
வற்றதிகைகள் நீளமாய் உயர்ந்த புசங்களாகும்;
நாநாவிதமானசகங்களை படைகளாகும். — அள
விறந்த கோடி. பிரமாண்டங்கள் இதயகமலத்தொரு
பக்கத்தில் விஸ்வரந்தியடையும்; அந்தவஸ்துவே
அழகிய ப்ரகாசத்தையுடைய பரமாகாயத்தின் ஆதி
யந்தமில்லாத வடிவமிதுவாகும்; விட்டுணுவும், அய
னும், உருத்திரனும், தேவேந்திரனும், முதலாகிய

* இ-ம். இச்சிற்சந்தியில் யாவொதித்தோடுங்கு மென்பதாம்.

† இ-ம். ஆத்மஸ்ப்ரணம் வேறுகவிளங்கித் கற்பனையாகவுந் தானாகவிளங்கி
ல் இத்தார்த்தமாகவுந் விளங்குமென்பதாம்.

ந.உ. சந்திர
மாத்திரத்திற்சுந
லத்தையு மசைப்
பிக்குன்ற சுத்தி
மானே சத்தன
மெனல்.

ந.ச. சத்தன்
மனைமையக் கூ
றல்.

ந.இ. ஆதிந்
ரியங்களை லலுப
வித்து மனுபவி
யாதஞானமே ப
ரமேசுவரன் ஞ
ராதித்தல்.

ந.க. தன்னைத்
தானே யருச்சி
த்தல்.

ந.எ. தன்னை
த்தானே தியா
லித்தல்.

ந.அ. ஞானதே
வார்த் தனையக்
சொல்லியதன்ப
யனை யுரைத்தல்.

ந.க. இதுவுமது.

தேவர்கள், இவ்விறைவானது ஸ்வரூபத்தில் இந்தச்
சகலவுயிர்களுந் மயிர்ப்பாங்குகளாம். * — நானாவிய
மான துவக்கங்களைச் சொன்னவாறாயும், சகலவிய
என்றிதத்துக்கு வினை ஆத்திரமாவியு நிரூபிக்கின்ற
ஒழியாத இச்சைமுதலாவிய ஆநேகசத்திகள் அவ
னது சரீரத்திற்றங்கியிருக்கும். பரகாவியாரின்றா விவ
னை மேலானதெய்வமென்றது உணர்ந்த ஞானவான்க
ளால் பூசிக்கப்படுவனர்; சொன்னவான ஞானவாத்திர
மாவனவன், அனுபவமாய்வின்னங்காநின்ற வாழ்வன்வ
ருபன். — எவ்விடத்திலும் வசிப்பவன், யாவாரலும்
ஆனாயப்படுவான். அனவிலல்லாதவர்காநின்ற பதவி
களுக்கு இடமாகவுடையவன், சத்தவாநத்திரமே சரீ
ரமானவன், உலகங்கட்டங்களை ஒழுங்காகவாத்திதுகி
ன்ற காலத்திவந்தை மேலான துவாபாலகனாக
உடையவன், பரிசுத்தமான கயம்பரகாசம். — கண்
னும், நாவியும், காதுந், சருமமும், நாக்குந், மனமு
மாவிய சத்திகளினால் இயல்பாக எவ்விடத்திலு முள்
ளவிடய வஸ்துக்களைப்பித்திது, சங்கற்பங்களைத்தி
னுக்கும் ஆதிமனான எங்கும் பரமேஸ்வரனே பெண்
து உளத்திற்றித்தித்து, மேலானதேவதைவையிதிமா
ர்க்கத்தின்பாடியே உயர்வான வாநாதனைவை சொப்ப
வேண்டும். — தனதுதன்னை ஸ்வரூபமாயி விளங்கா
நின்ற தேவாநாதனைக்கு நிலைபெற்றவையாரங்களை
த்தும் முறைவாயல்லவாம்; எப்போதும் துண்டாயில்
லாமல் மயிற்றது கேட்கல்லாமல் ஒன்றாகி அமுதவாதி
நிதைந்த தனதுஞானத்தினால் சத்தமான வாராதனை
வைய்சொப்பவேண்டும். — நீங்காமல் அகத்திற் சத்த
வரிவாயி ஞானமெதுவோ அதுவே இழிவற்றவியா
னமுந், அதுவே சபாவவாயிவாராதனையுமாம். கண்
னும், தொக்குந், காதுந், நாக்குந், நாவியுமாவிய ஐ
ந்தினாலும், பஞ்சவிடயங்களைக் கிரகிக்குமிடத்தும்,
நித்திரைசெய்யுமிடத்தும், மேலவிடத்திலும், நாக்கு
மிடத்திலும், கவாசம்விடுமிடத்திலும், முழுதும்ஞா
னமாகவேண்டும். — பரகாசிக்கின்ற ஆத்திரத்தவா
த்தினது, மேலான தியானத்தை பூசாதிவாயங்களு
டன சொய்வின்ற வாராதனையாரும்; இம்மாத்கத்தி
னாலல்லாமல் வேறொருவார்க்கங்கலினால் மகான்கள்
துதிக்கின்ற வண்ணஞானம் விடைக்க மாட்டாது.
பூரணத்தியானமான ஆராதனையை, யாவரு நிற்றிக்க
பாட்ட முடையசெய்தாலும், பதிமூன்றுமாதத்திவா
ரில் கோதானாலுளும். — இயல்புள்ள ஆத்மதே

* + இம், ஞானமாவின் வியாபகத்தைத் தெரிவித்ததாம்.

சு0. ஞான தேவார்ச்சனையைச் சொல்லியதன்ப யனை யுரைத்தல்.

வதைதைய நூறுபொடிநேரம் ஆராதிக்கில், ஆயிரமசுவமேதத்தினது பலனும். அரைநாழிகை யாராதனை செய்பவர்கள், இலட்சமசுவமேத ப்ரயோசனமடைவார்கள். இக்கிரமத்தினால் இலாபமிருந்த வாராதனையை பொருநாழிகை நேரஞ்செய்தால், இராஜகுடியாகத்தின் பயனும். — பாசமில்லாமல் ஆத்மஞானத்தை பதினைந்துநாழிகை ஆராதிக்கில், இலக்ஷ்மிராஜகுடியாகத்துக் கொப்பாகும். இந்தப் ப்ரகாரம் ஒருநினைமாராதனைசெய்யில், சூற்றமற்ற பிரமப் ப்ரகாசத்தில் பொருந்தலாகும். இதுவே சூற்றமற்ற மேலான யோகமும் இதுவே மேலான கிரியையுமாம். † —

சுக. தீவினையெலா மறுத்தெனும் ஞானதேவனது புறப்பூசையான கவிமுத லிவ்விருத்தொரு கவிதை திதுவோயாம்; அகப்பூசையைநிடமா யினுனுஞ் சர்வம் பிரமமய மென்னு கக்கேட்பாய். சதாசகாலமும் சரீரத்தி ல்வழிக்கின்ற இந்தத்தெய்வமான இந் தப் ப்ரமசிவத்தை மறவாமல் வருப மாகிய வகப்பூசையைப் போதிக்கத் தோடங்கல்.

சுஉ. நின்மல வறிவினற் சுக போகத்தையருச் சித்தல்.

செல்வவிடயங்களை அனுபவிப்பவனும், தள்ளுபவ னுமாக தியானித்து, ॥ — பலவாகச்சேர்ந்த வஸ்து க்களிலடைந்து தன்னது தத்துவஞானமாகிய தகுந்த தீர்த்தஸ்நானத்தினால் களங்கமற்று தவறாதஞானர் ச்சனையினால் மிகுந்த சுகஞானமான சிவலிங்கத்தை விரும்புகின்ற வாராதனையைச்செய்யவேண்டும்; ப்ர கிருதியில்லாத இந்தஞானமானது கூட்டாநிருக்குமி டமுண்டோ. — ஞானதெய்வமானது மனத்திலும், சிந்திப்பிலும், பிராணபாணமத்தியிலும், இருதயத்தி லும், கண்டமத்தியிலும், நாவின்மத்தியிலும், புருவ மத்தியிலும், நாசிகாரந்தத்திலும், முப்பத்தாறாகப் பொருந்திய பதத்திலும், மனதின்நிரிபுரீங்கின உள் ளத்தினிறைந்துருக்கும். — எனதுசரீரத்தில் ஞான ப்ரகாசமாய் விளங்காரின்ற தெய்வத்தை, நானென் றுநின்றுக்கின்ற மனமும், விழியும், வாக்கேந்திரியங்க ளுமாகிய சத்திக்கூட்டங்களனைத்தும் பிரிவில்லா மல், புருடனைவிட்டுநீங்காத குலஸ்திரீகளைப்போல, எப்போதும் ஆத்மாலை நெருங்கியிருக்குமென்று சதாசகாலமும் தொடரும் பாவனையைச் செய்யவே ண்டும். — திரிலோகங்களையும் அறிவிக்குமனமான து, என்னுடைய வொப்பற்ற துவாரபாலகனும்; எ ன்றனைக்கு நல்லநிந்தையானது உள்வாசலிற் பொருந்

சுங். அகத்தி ற்குறிக்கின்ற ல கையங்களைவிபா பித்து நின்றலெ னல்.

சுச. மனமுத லியாவு மயினச த்தியாயுள்ள சத் தனை யாராதித் தல்.

சுரு. சித்தமு தலியாயாவுப் பரி சாரகொனல்.

† இ-ம். ஞானார்ச்சனையின்பிரமமு மப்பூசையின் பயனளவையுமுரைத்ததாம்.
॥ இ-ம். அகப்பூசை சமாதிகுணமும் புறப்பூசை சாட்சாத்நகர ஞானமு மாமென்பதாம்.

சு.க. தன்னை
சீர்த்தாகவே யா
ராதித்தல்.

சு.எ. பரத்யே
காத்மாவை யா
ராதித்தல்.

சு.அ. தேவநகன்
மன்களுக்கு முன்
ளான சித்தையா
ராதித்தல்.

சு.க. இதுவுமது.

இ. யாவையு
முணர்வாகப் ப
சித்தல்.

இ. இதுவுமது.

திய பரிசாரகனும் ; விருத்திஞானங்களுனானை முடி
வான தேவநகன் காபாணங்களும ; ஞானேந்திரியங்
ன்கேமந்திரியங்கன்புத்தும் வாசல்களும். என்னின்ற
பாவனையொழியாமல், — அவ்வண்ணமான் இந்நடப்
பாப்பாஹ்ஞானமே தற்பதஞானமாயிடி ஆதாமாவான
யான் முடிவாகாமலும், பிரிவில்லாமல் தவறாமல் சக
லத்தையும் தரித்தும் வகாமயும், பூரணமாய் சகலந்
தையுமும் பூர்ணமாக்கி எந்தவிடத்திலும் ஒப்பற்ற ச
மத்துவமாகி இயல்பான வாசாரமும, இயல்பானபா
காசத்தைக்கொண்டு சாமானில்லாததா விருத்தின்ற
ஞானமாயிருக்கேன், நீங்குகெனென்று ஆராதிக்கக்கூ
வது — நினைவான இவ்வாராதனைவினால் மிகுந்த
தெவினை அடைவாரம் ; சமத்துவமாய் யாவாமாயிரு
க்கின்ற விசாலமான விநிலினால் சீரஞானம் அமை
யென்றறிந்து இதற் கதிதமாயிடி ஞானத்தை அடை
ந்தவொரு திரவியத்தினால் நினைவானவர்கள், எப்
பொழுதும்விட்டு நீங்காமல் ஆராதிக்க வேண்டுமெ
ன்று சுத்துக்கள் சொல்லுவார்கள். — கிடைப்பாது
வொருவஸ்துவை பெறவேண்டுமென்று இதுதகாக
விகழப்பட்டாலும், ஆசைமார்க்கத்தினும் ஈட்டுப்ப
ட்டாலும், ஞானத்தினு லாராதித்தல் ஒழிக்காமலும்,
அன்னபாவத்தினாலும், தடைபின்பி னேலாயிருக்கி
ன்ற சம்பத்தினாலும், சபனத்தினாலும், ஆசனத்தி
னாலும், வாகனங்களினாலும், கருங்க வியாஸையின
லும், ஆதமகத்தையுணர்ந்து வாராதனைவைச் செ
ய்யக்கூவது. — மனே வியாதிமினாலும் தேவ
வியாதிமினாலும், நோகாசம்பத்தினாலும், சகல து
ன்பங்களினாலும், நீதியைச் செலுத்துகின்ற விசாச
வியாசத்தினாலும், மிகுந்த தரித்திரியத்தினாலும்,
அநிசயமான சூழ்நிலை விருத்தியங்களுடைய
ங்களினால் ஞானத்தைக்கிரித்து ஆராதனை
ய்ய, சூழ்நிலைப்போகத்தை கொள்ளுகலாலும், சூழ்
நிலைகள் போகத்தை மாற்றுகலாலும், ஆராதனை
செய்ய, — அபேதபாவனையினால் கிடைத்த வஸ்
துவை இனிவாயாகப்படுத்தி நீங்கிவிட்ட பதார்
த்துத்தையப் பொருந்தாவையே ஞானஞ்சீரணமாம்.
பயப்படுகின்ற துக்ககலாதலைய சகலத்தையும ஞா
னஸ்வரூபமாய் முடிவின்றிய ஞான தேவாராதனை
வை தவிராதவர்கள் சிந்திக்கவேண்டும். — எப்போ
தும் சகலவுருவங்களினாலும், சகலவிடங்களினாலும்,
எல்லாம் பிரமமேயென்று தெளிந்து ஆராதனைசெய்
யவேண்டும் ; அல்லவென்று வெறுக்காமலும் ஆமெ
ன்று விரும்பாமலும், கிடைத்தபோகங்களனைத்தும்

௩௨. பூசா திரவிய மீதெனல்.

௩௩. திரவிய வியல்பைக் கூறுதல்.

௩௪. திரவியச் சந்தி சொல்லுதல்.

௩௫. தெளிவாய் ப்பூசிக்கின் மாயைகெடுமெனல்.

௩௬. ஆசாரிய ரூபதேசமேயறிவைக் கொடுக்குமெனல்.

௩௭. தனத்திவைந்தானே தரிசிக்கவேண்டுமெனல்.

௩௮. தனத்திவினாற் கூடா

ஞானிகளுக்குப் பொருந்திய சுபாவத்தினால், கடவுளுக்கு ஆற்றின் கூட்டங்களைப்போல அனுபவித்தற்குரியதாகும்.—இழிவுமுயர்வுமாகிய பார்வைக ளெதிரிட்டால் சந்தும்பிடியாமல் தேசமுங் காலமுந் தொழில்களுமாகிய விவைகளுக்கு உரியதாய் சுகதுக்கங்களை குற்றம்பொருந்திய வேற்றுமைகெட கைக்கொண்டு ஆராதிக்கவேண்டும். சொல்லப்பட்ட தேவபூசாவிதியில், மகத்தான விவைகளே நல்ல பூசாதிரவியமாம்.— இப்படிப்பட்ட திரவியங்களியாவும் இனிமையாகிய ஒருசத்தியினாலும் நினைக்கின்ற பாவனையினால் புளிப்பும், உறைப்பும், கசப்பும், துவர்ப்புமாகிய எல்லாவற்றின் அதிசயமான அனுசுவையினால், அற்பமுமில்லாமல் நிறைந்தனவாகிய அச்சாந்தியென்கின்ற விரதத்தினால் அரியதவமுள்ளவரோ மிகவும் பூரணமானது, — உரிமையான சாந்தியென்று சொல்லப்பட்ட இரசசத்தியினால் பாவனைசெய்யில், தொகுத்த விடயங்களாய் பார்க்கின்ற சுகலமும் இமைநேரத்திலமுதமாய் பரிசுத்தமான சந்திரனது, சொரிந்த வழுத இரசத்தைப் போலவாம். மேலானசமமானது, சாந்தத்தினால் அறிவினாற் பாவனைசெய்ய, ஞானவஸ்துவா யிருந்தும் சிலையைப்போல விளங்கும். — தேயமுங் காலமுஞ்செய்லுமாகிய இவ்வொழுங்கினால் அடைந்த வஸ்துக்களினது சுகதுக்கங்களின் மயக்கங்களை யெறிதலினால், தேகத்தினுள்ள தேவதையை ஆராதனைசெய்து இச்சைகளனைத்தையும் அறிவில்லாமலிருப்பாய். மேலான சுத்தமாயையானது, இழிவான அசுத்தமாயைபயக்கெடுக்கும், மகாசங்கற்பமான விஷத்தைபுகெடுக்கும்.—நினைத்து அழுக்கினால் அழுக்கைக் கெடுக்கின்ற வண்ணனைப்போல, அசுத்தமாயையை சுத்தமாயையினால் கெடுக்கவேண்டும். சுத்தமாயையானது, காரணப்பொருளல்லாத தானாலும், ஆசாரியவசனத்தினால் சொல்லப்பட்ட வஸ்துவாய் காரணமாகப் பொருந்தும். அறிபவருடைய ஞானமாகிய தனதாத்ம ஸ்வரூபத்தை தவறாமற்கொடுக்கும். — ஆசாரிய ரணக்கிரகத்தின் கிராமமானது, குறிப்பினாற் சீடனிடத்தில் வளர்வுற்று கலக்குமானால் குருவினாற் காட்டற்கரியதாயினும், சீடனுக்கு ப்ரத்தியக்ஷமாயறிய வரிதானாலும், சுயமாகவே பிரமஸ்வரூபமானது ப்ரத்யக்ஷமாகும். பலசாஸ்திரார்த்தங்களினாலும், ஆசாரிய வசனத்தினாலும், பெறுதற்காரிய தனது ஞானத்தினாற் றுனேயுணர்ந்து அடையவேண்டும்.— ஆசாரியவசனத்தினாலும், சாஸ்திரார்த்தங்களினாலும், அல்லாமற்பெறுதற்கும்

விடிற் கருங்குரு
சுவாஸு பவந்தி
னாகுமெனல்

ஞ. இத் தேவா
ராதையினுற் ச
கத்தோற்றமீய்வி
ச்சாஸுத் தார
மாமெனல்.

சு. சித்தின் சந்
நிதியி லுண்டா
ன திருக்கடைய
க் கிலேடை யா
கங்குமல்.

சு. இஹமது.

சு. 2. இஹமது.

சு. 3. இஹமது.

அரியதாகும். ஆசாரியரும், ஞானசாஸ்திரமும், சி-ஹ
ம், விசேடமா யிந்த ஞானமுடையுடையதே சேரில், பா
சுத்துக்கதிதான பிரமமடைபும். பஸகாலமீய்னாத
விச்சுக்கமனது பகற்காலம் சகலகிரியைகளைப்புகொ
டுப்பதுபோலமுற்றமுற்ற ஞானத்தைக்கொடுக்கும்.†

சொல்லிய மார்த்தத்தினால் ஞானவாண்கள் நாடு
யும் தேவாராதையே செய்யில், கார்புதலான ஆழ்வா
ரகலாற் றேத்திராஞ்செய்யப்பட்ட. மேலா நிரூபிக்கின்ற
பிரமபதத்தையடைவார்கள். வலகலானது இல்லாம
லிருந்தும், உண்டாதுபோலத் தேற்றும். அரியதவநி
ற் சிறந்த விட்டனோ ப்ரபிரமபாதத்திராமையன்றி வே
றேயில்லை. ‡ — மூன் பிரமஞ்ஞியானவர்களை லுண்
பாவி வசனங்க ளைத்துக்கும் தெரிவின்ற தெந்த
ப்பொருளோ ஆதுவே ஞானமென்று நிரூபாய்.
ஆகோசாரான வசனாதன்னியமானது தோன்றி இ
சண்டாகவறிவின்ற நிமிசயத்தைப்போலாகி தெர
யும்; பரியாயநாமங்களுக்கு மரியதாய் மனப்பா
னையினால் ஆகம்பாவுத்தையும் பிண்ணொடும். —

இவ் வசம்பாவுத்தையும் தேவானையையெழுந் கால
பாவையையெழுந், சாந்தியின்ற தோழிக்கட்டிப்பாடு
ய சத்திக்கட்டிப்பாடு ஞானம். இவ்வசன் சூழ்ந்த
சுப்பாவானது, வினாக்குத் திவ்யமடைத்து, அப்
போதே மிகுந்த புத்தியினால் சொல்லப்பட்டதாய்
திவ்யமையையுடைய முடக்கவிடத்தில் விகிலும்; —

சுத்தமும் கிரியையும் ஞானமுமென்கின்ற சத்திக்
கட்டிப்போடுத சேந்த கட்டிப்பாணது, ஒருநொ
டியில் நினைவையுண்டாக்கும்; சங்கற்ப மென்தாம்
நிரூபித்தினது, வினாதாமென்று சொல்லப்பட்ட
மனமுண்டாடும்; கொத்தாவிடபிரமபாதசாராய்;
வசனத்துக்கு ஆதுவே மி மென்று சொல்லுவார்

கள். — ஆந்தமனதுக்கு, மேலான வாதநாலினால்
உருவமாயி சத்திகளே யாயத்தல், இவ்வையென்ப
தற்கரியதாகும். இதுவே ஆகாமமுதலாயி வுமுன்
களைமடைத்து ப்ரபிருதி முதலான தந்துவங்களை பு
ண்டாக்கும். நினைக்கின்ற சூனியத்திற் மேலுணர்
டானதுபோல ஆதிமன்கொளையுண்டாடும். § —

† இ-ம்- ப்ரத்தியகதமானாயி தேவையும்கூறத் திரவியங்களை ம
ராதிக்ஞர் தன்மையு மஃதுப்பாசன்னமாதந கெதுவையும் பிரமமாக வழிவி
த்ததாம்.

‡ இ-ம். அகம்பூசைபுறப்பூசையினுற் போதாக்கத் புத்தேயப்போதித்ததாம்

§ இ-ம். சித்தினகம்பா வமுதற் நிமிசயவாசனே பரியத்தக் தோற்றுமென்
பதாம்.

சுச. அபக்கு வி
க் ருபதேசிக்கக்
கூடாதெனல்.

சுஇ. பக்குவிக்கு
பதேசிக்கவேண்
டுமெனல்.

சுசு. சுவாமி
பெழுந் தருளு
தல்.

சுஎ. ஞானபூ
சையா லுள்ளவ
னுபவங்கூறல்.

சுஅ. தன் தனுப
வப்படி இராம
னுக் காமப்பொரு
ட்டுபதேசித்தல்.

சுசு. இராம
ன்றன் தனுபவ
முரைத்தல்.

உலகநாமத்தைப் பெற்றிருக்கின்ற இந்த வாதனை யானது, கெடுமாயின் கெடாத வபசாந்தமாம். அகப் பாவத்திலும், இவ்வுலகத்திலும், கானற்சனத்திலும், உயர்வான நிச்சயமுடையவர்கள் உபதேசிக்கத் தகாதவர்கள், அவர்களை உண்மையையுடைய சத்துக்கள் மிகப் பாவிகளாமென்று நிந்திப்பார்கள், *— பிரமத் தையுடைய விவேகத்தை யுடையவர்களுக்கு, பிரம வபதேசஞ் செய்வார்கள்; திரமின்றிப் பிரமையிலே ன்னவர்களுக்கு, உபதேசிக்க நினைப்பார்கள். சொன் னாலது கனவிற்கண்ட புருடனை சாக்கிரத்தினுள்ள குமரிக்கு, கொழுநகைச்செய்கின்ற தன்மைக்குச் ச மானமாம். தவத்தையுடைய வசிட்டமுனியே? நீர் கேட்ட வினாவுக்கு தத்துவத்தைச் சொன்னோம்.† — நினக்கு என்னிடத்தில் அன்புண்டாகக் கூடவது: யாம் போலோமென்று பார்வையிடும் பரமசிவனும், பரிசனங்கள் பக்கத்திற் சூழ்ந்துவர ஆகாயத்திற் செ ன்றார். குளிர்ச்சியுள்ள நல்ல புட்பாஞ்சலியை வரு னித்துவணங்கினேன்; அன்றுமுதலாக அத்துக்க நி விர்த்தியையுடைய தடையற்ற வானந்தமுண்டாகு ம் வழியினால், உண்மைநூல்தைதொடர்ச்சியுடன் ஆராதிக்கின்றேன்.† — இப்போதும், எப்போதும், தவறாமற்செய்கின்ற ஆராதனைக்கிரமத்தினால் வாச னைகள் பாரமில்லாமல் தாய்குவின்றேன்; அப்பொ முதுகிடைத்த கிரிகைகளுடன் ஒழுக்கங்களை புட்ப ங்களாக இருக்கின்றதேவாச்சனையில் குறைவையு, நி றையையும், இராவிலும், பகலிலும், பார்க்கிலன்.— ஞாதாவும் திரிஸ்பமுஞ்சேர்தல் ஆதங்குகளை த்திற்கும் சமமாகும். அச்சங்கத்தில் ஞானயோகிகளு க்கு கிரிகித்தலாயது அவ்விடத்திலுள்ள தெதுவோ அதுவோயாம்; அதுவே மேலான ஞானத்தாவுக்கு ஆராதனையாகும்; தெளிகின்ற இந்த திருஷ்டியினால் விடயசங்கஞ்சேராத மனதின லுலகத்தின்கண் பூராமா? நீவிதிப்பாய். † — இவ்வண்ணம் சுகமெ ன்கின்ற மகாரணியத்தையடைந்து துன்புறுதேயெ ன்று சொல்லவும், இராமரானவர் சொல்லுவார் சந் தேகங்க ளனைத்தையுநீக்கினேன்; பிகவுந்தவறாமல்

* இ-ம். சுகநிச்சய புத்தியுள்ளவனுக் கிவ்வனுபவஞ் சொல்லுத லிழிவென் பதாம்.

† இ-ம். சர்வம் பிரமமயமென் றுபதேசிக்கத்தக்க சீடனையுரைத்ததாம்.

‡ இ-ம். தமதாசாரிய ருபதேசப்படி போதவிலிங்கத்தை யாராதிக்கின்றே னென்பதாம்.

§ இ-ம். தனதுசுவா னு பவத்தைக்கூறி நீயுமடப்படியே பூநிக்கு விளங்குவா யென்பதாம்.

எஃ, இராமன்
மன தலுபவ மு
ரைத்தல்.

அறியவேண்டி. னாயாவும் தெரிந்துகொண்டேன் ; சல
னமில்லாம லுமது கிருபையையப் பெற்றேன் ; ஆம்மி
க்கையுள்ள யானையையொத்த இச்சையைக் கெடுத்
தேன் ; ஒன்றிலுஞ் சலனமில்லாதவானுனேன். — பவ
சாகரத்தின் கரையாறிய முத்தியையடைந்து உன்
னைகளனைத்தையும் நீக்கி வருத்தமற்ற மிகவுருமதி
யாகத்தெளிந்து பிரமநந்தத்தைப்பொருந்த ஆக
மகிழ்ந்து மனமான்னு அகவானதேன், அத்துவருந்
னவலையுள்ள அற்புதனுமிய விரிட்ட முனியோடு
சொல்லி இன்னமுந்தெசொல்லக் தொடங்கினார். : —

தேவபுரைசுகதை முற்றிற்று.

வில்வபலக்கதை.

அவதாரிகை.

முற்கதைகளில் அபரோகதஞானஞ்ச்சனையினுற் சர்வம் பிரமநந்த
மென்னு நிருவாணசுகந்தெசொல்லி, அதன்விபரமே சர்வமுமாமென்
பதை யறிவிக்குமிந்தாம் வில்வபலக்கதையை நிரூபிக்கிறார்.

க. இந்தஞான
தேவை யாசாதி
ப்பதற் கிச்சை
டையாதலால்
தை நீக்குதற்
பொருட்டதலிய
ல்பைக்கதுதல்.
உ. இதுவுமது.

உமதுசெனையிய வமுதவருடானது, பூரணமா
மியும் உன்னேபோதுமென்றிற் திருத்திறுக்கவி
ல்லை, இன்னமும் பூரணஞானத்தைச் சொல்லுவா
யென்று இராமன்கேட்க, நிலைபெற்ற மகானுன
விரிட்டமுனியெசொல்லுவார். வந்துக்கள் முந்தினசை
னத்தில் இனிமையாம், மதுசூனத்தில் அவ்வாறு
இன்பமாயாட்டது. — இதை யனுபவிப்பதற்கு
யாவார். பொருளானது, ஆசைப்பாடவின்பமாயும் ; இ
ச்சியாதபோது கசப்பாயும். ஆகையினால், ஆகையா
னது, இன்பத்துக்குக் காரணமாயும். அந்தவினிமை
யும் போதுமென்றுதிருத்திறுக்க நீங்கும் ; ஆசை
வையுக்கினால் சுகலமுநீங்கும். * — பலவிதமான வி
ச்சைக கொழியக்கடவது, பாலனை கொடுக்கடவது,
மனமில்லாததாய்த் தவிரக்கடவது, நிற்சங்கமானது
னே ? நினக்குச்சொல்லுவோம் ; அற்பமாயினவாதனை
னாயனையாத அந்தக்கானத்தினால் செய்யுந் தொ
ழில்களில், வலிமையினால் கலக்கங்க ளனேயாவந்தா

ந. வாசனைய
ற் மனதினுற்
செய்யுந் தினைய
னைய மாகாதெ
னல்.

† இ-ம். துக்கமின்றியாய்த் தனையற்ற பிரமநந்தமுதமா யுள்ளமில்
நாந்தியடைந்ததாம்.

* இ-ம். இச்சாயாக அத்தியைக்கினதாம்.

ச. வாசனா நாச
த்தான் மனோநா
சமாமெனல்.

௩. மன நசித்த
விடமே பரமபத
மாமெனல்.

௬. பரம திரு
ருஷ்டியினால் ம
னது நசிக்குமெ
னல்.

௭. ஞானத்தா
ல்மனது பரிசுத்
தமாமெனல்.

௮. சித்தே ம
னோருபமாயித்
தமாகுதல்.

௯. சர்வம்பிர
மமய மென் ப
தைத் திருஷ்டா
ந்தருபமாக வறி
விக்கத் தொடங்
கல்.

௧௦. பிரமஸ்வ
ரூபத்தை வில்வ
க்கணியாக வருவ
கப்படுத்திக் கூ
றல்.

லும் துன்பஞ்செய்யாது. — மனமானது, விழிப்பி
லுமிமைப்பிலும் உலகத்தையுண்டாக்கிக்கெடுக்கும்;
வாசனையைக் கெடுத்தாவது பிராணபந்தத்தினாலாவ
து மனதைக்கெடுப்பாய். இழிவாயிருக்கின்ற வறியா
மையினது உண்டாதலு மொடுங்குதலுமாய்; உபய
த்தினாலும் சுழிக்கப்பட்ட கன்மங்க ளனைத்தும்
உண்டாகும் அழியும், — ஆதலினால், ஆசாரியரும்
ஞானசாஸ்திரங்களுமாகிய நீங்காத சங்கத்தினாலும்,
அதன்பலத்தினாலும், அஞ்ஞானத்தையுடைய மன
தைக்கெடுப்பாய். பிராணபந்தனம் பண்ணினாலும்,
அறிவின் சலனந்திரும்படி விட்டாலும், மனமானது
கெடும் : அந்தமனோநாசமே மேலாயிருக்கின்ற பரம
பதமென்று சத்துக்கள் சொல்லுவார்கள். — திரிஸ்
யமும், காட்சியும், கூடியகூட்டத்தில் இவ்விரண்டு,
நீங்கியுண்டானவானந்தமே வியாபித்திருக்கின்ற பர
மார்த்தமாகும்; அதற்குமேலாக இனிவேறேவஸ்து
வில்லை; பிரமதிருஷ்டியினால் மனது கெடும், ஒழுங்
காகிய மனோநாசமானது பேரானந்தமாய். — அவ்
வானந்தந் தேய்தலும் வளர்தலுமில்லையாய்; தோன்
றுதுமறையாது; ஆராய்ந்தறிந்தஞானவான்கள் மன
துமனமல்ல, அதன்பேர்த்தத்துவமாய்; நானாவிதமான
பொருள்களால் வேறுபாட்டைகின்றதே மனமாகும்,
செம்பு சொன்னமாவதுபோல் பொருந்திய ஞானத்
தினால் நின்மலமாய். — ஞானமென்கின்ற வுண்மை
யானது, மனமாகி உலகத்திலொருதரம் தொந்தித்
தவினாபாடல்செய்து துரியாவலத்தையைப் பொரு
ந்தி நித்தியமான துரியாததிதவுண்மையாகும். ஆகை
யினால், பிரமமானது, ஏகமாகியும் மயக்கமுள்ளசக
மாய் அநேகமாகியுமிருக்கும். † — எல்லாமானபிர
மமேயல்லாமல் மொய்த்திருக்கின்ற மனமுதலாகிய
வேறுபாடா யிருந்தைவகள் அற்பமுமில்லை; மனது
லுண்டான ஒருகற்பனைப்போல எப்போதுந்தோ
ற்றும்; அதைச்சொல்லுகின்றேன் அறியக்கடவாய்.
கல்வியை யுடையவர்களதுசபிக்க நன்றாகியும் அற்ப
மாகியுமிருக்கின்ற ஓரிகுகாசத்தை, ஸ்ரீராமா ? நீ கே
ட்பாயாக. — கோடியும், மகாகோடியும், இலட்சங்கோ
டிகளு மென்னுமளவைகொண்டிருக்கின்ற காதங்கள்
நீண்ட அகலத்துக்கொப்பாகாமற் பருத்தது, நீண்ட
மகாகற்பம் வந்திறந்தகாலத்திலும் முகிராதது, அது
புராதனமானாலும் பெருமையினைந்த மூன்றும்பிறை

† இம், மனதின்மனதுள்ள திரிஸயவாசனாரூபமான விச்சைநீங்கினு லம்மன
முதலியவாவுஞ் சின்மாத்நிரமாய் விளங்குமென்பதாய்.

கக. பிரமஸ்வ
ரூபத்தை வில்வ
க்களியாகவேருவாக
ப்படுத்திக் கூறல்

மினும் பிரமுதுவானதாம். — கற்பபாக்தத்திலுட்க்கின்ற
சண்டமரமுதத்தினுனும், கலக்கப்பட்டாததாபியும், பி
ராமாண்டங்களுண்டாவதற்கு காரணமாயிப் பிரகுகி
ன்ற, ஒருவிலவக்களியுண்டி. சொல்லாற்குநிக்ஞாபக்த
வில்வக்களியினிடத்தில் உதித்தாநலிக்கின்ற பிரமா
ண்டங்களுள வையவொருதத்திலெண்ணக்கூடாது. —

கஉ. இதுவுமது.

எப்போதும் பருவமாகுகியும் தும் தும் தும் தும்
வருத்தாது ; இருந்தவகேகபலக்களினது காரணமு
தையும் பூரணமாகப்பெற்றிருப்பது, நிறைந்தவக
வியினுள்ள சதைக்குண்டிலை ; நிறைந்த சதைமெ
ன்றது ஞானவடிவத்தின் கபாவமாயியுளக்காராம் *

கங. சிற்சத்தி
யின்விலாசத்தை
மச்சையாகவுரு
வகப்படுத்திக் கூ
றல்.

சத்தால் வடிவமாகியுள்ள சிற்சத்தியெனது
சமக்காரத்தினால் சமவானதனானிடத்தில் இருப்பத
ருமநிலிதேக்கானது, வியாபித்ததைச் சொல்லுமிட
த்து, இதுபிரிந்தினவாகாயும் ; இதுகாலத்தின்வகையன்,
இதுஅழிவெல்லாத நியதி, இதுஅசைக்கின்ற செய்கை,

கச. இதுவுமது.

இதுபிரமாண்டமண்டபம், இதுதிசைக்களினெழு
ங்கென்றுசொல்லப்பட்ட பேதம்பொருத்திய வில்வ
பலத்தினுள் மச்சையானது பூரணமா ? பெருமைபு
ள்ள சிற்சத்தி சமக்காரமென்று வரிட்டபுறவி
சொல்லவும், பூரணமுற்ற சொல்லுவார். ஞானத்தது
க்குமுதலானவையானவோ ? நீர் வில்வபலமாக சொன்

கரு. பூரணப்பமுற மதன்மச்சை னதறித்தேவர். — ஆராயியோ ? வில்
யும் பிரமாண்டமு மேருமுதலிய வட்டமுமென்று சொன்னது பூரண
வையு மென்றல்போன்ற பிரமமுற்
சகத்தும் பிரிவின்றி விளங்கு மெ ஞானத்தின் மேலான சம்பாவமே ;
அகம்பாவமுதலிய வஸ்துக்க வியா

வும், ஆந்த ஞானத்தினது ஸ்த்தையேயாம். தவிர
மாயியும், கவையியும், தோற்றமுமின்ற ஞானவடிவ
த்துக்கு திடமுள்ளவாகாரியமோ ? எப்போதும்பேத
மில்லை. — பிரமாண்டமென்கின்ற பூரணப்பலத்தி
னுள் மச்சையானது மகாமேருமுதலிய சகலபுரா
னதுபோல மேலாகியுள்ளும், ஞானமாயிய வில்வப
லத்தினுள் வியாபித்திருக்கின்ற தவையானது பிர
மாண்டமுதலிய சகங்க ளனைத்துமென்று சொன்
னார். †—

கக. இதுவுமது.

வில்வபலக்கதை முற்றிற்று.

* இ-ம். பிரமசுபாவத்தை யறிவித்ததாம்.

† இ-ம். சிற்சத்தின் வியாபகத்தைக் கூறியதாம்.

‡ இ-ம். பிரமசத்தியே யாகுமாய்விளங்கு மென்றறித்தே வென்பதாம்.

சிலைக்கதை.

அவதாரிகை.

முற்கதையில் சர்வம் பிரமவிபாபகமென்பதை யறிவித்து, அந்நேரமே பிறகு நேரத்திலும், பிரமஸ்வரூபப் பகாசமே பெண்பதைத் திருஷ்டாந்தமா யறிவிக்குமிதத்தஞ் சிலைக்கதையை நிரூபிக்கிறார்.

க. சித்தைச்சி
லையாகக் கூறல்.

திரும்பவு மொருகதையைப் பேரழகான ஸ்ரீராமர்? நீ கேளு என்று வசிட்டமுனியானவர் சொல்லுவார். பிரியாமல் நெருக்கமுற்று மிருதுவாகி விசாலங்கள் முடிவில்லாமல் விளங்காநின்ற வோர் மகா சிலை மாட்சிமைப்பட்டதாகவுண்டு ; அச்சிலையினிடத்தில் விரிந்ததாமரைப் புட்பங்கள் விகசித்துருக்கின்றதளவில்லை. — பத்திரங்கள் ஒன்றிலொன்றுசேர்ந்தன, நெருக்கமுற்றன, நேரே சிலை தெரியாதன, சிலை தெரிந்தன, சிலை மேலேதாளாயின, சிலை கீழேதாளாயின, சிலை நிலையாயின, வேரில்லாத இது ன்மத்தியெல்லாம் விளங்குகின்ற சங்கங்கள் அநேகம் திரளாயின, சக்கரங்களும் செய்ததாமரைடைப்போல அளவில்லாதாயின : — என்று வசிட்டமுனி சொல்ல, சாலக்கிராமமென்கின்ற நாமத்தைபுடையஸ்தானத்தில் நெடியமாலானவர் நிற்கப்பட்டமலையில், அப்படிப்பட்டதான ஒருயர்ந்தகல்லை பார்த்தேன், என்னுசொன்ன ஸ்ரீராமனை முனியும்பார்த்து மலையானது நீ முன்புபார்த்ததன்று, பெரிதானவண்டத்தின் நிலைமைகளானவை அகத்தில்வாசஞ்செய்கின்றதித்தை யே கல்லென்றுசொன்னேன். — அநேகமும், ஏகமும், உண்மையா யிருக்கின்ற விலகங்கள், அகத்திற்கற்கிய ஞானமானது, மேலானசிலையாகும் ; நன்றாய்நெருங்கி க்கெட்டியாய் ஏகமென்றுசொல்லிய ஞானகல்லினிடத்தில், சகக்கூட்டங்கள் ஆகாயத்தில் வசிக்கின்ற வாயுவைப்போல, வாசஞ்செய்யும். பூமியும், ஆகாயமும், காற்றும், மலையும், திக்குமாயி இவைபாவுங்கூடியும் பெரிய கல்புரையுடையதாகாது. — அழகான கல்லில், தாமரையும், சங்கமும், சக்கரமும், என்கின்ற இரேகைகள்பொருந்துகின்றது, ஒப்பற்ற கழுத்தி யவற்றையாகப் பொருந்தும். அதைப்போல சூற்றம் மற்றுநானத்தின்கண் சகங்களியாவும் வேறுபாடில்லாமல் இருக்கும். எங்கவிடத்தில் ஏதெப்படியிருந்ததோ அந்தவிடத்தில் அப்படியேயிருக்குமென்று

உ. சிற்சபாவ
மான சகத்தைச்
சித்திரமாகக் கூ
றல்.

ங. சிலையன்று
சித்தே யெனல்.

ச. சித்துக்கும்
சகத்துக்கும் வே
றுபாடிண்மை
யைக்கூறல்.

டு. சித்திச்சக நி
ச்சலமாய் விள
ங்குமெனல்.

சு. சகத்து சிற்
பாகாசமாய் வி
ளங்குமெனல்.

சு. சகத்து சிற் பாகாசமாய் விளங்குமெனல். — என்று வசிட்டமுனி சொல்ல, சாலக்கிராமமென்கின்ற நாமத்தைபுடையஸ்தானத்தில் நெடியமாலானவர் நிற்கப்பட்டமலையில், அப்படிப்பட்டதான ஒருயர்ந்தகல்லை பார்த்தேன், என்னுசொன்ன ஸ்ரீராமனை முனியும்பார்த்து மலையானது நீ முன்புபார்த்ததன்று, பெரிதானவண்டத்தின் நிலைமைகளானவை அகத்தில்வாசஞ்செய்கின்றதித்தை யே கல்லென்றுசொன்னேன். — அநேகமும், ஏகமும், உண்மையா யிருக்கின்ற விலகங்கள், அகத்திற்கற்கிய ஞானமானது, மேலானசிலையாகும் ; நன்றாய்நெருங்கி க்கெட்டியாய் ஏகமென்றுசொல்லிய ஞானகல்லினிடத்தில், சகக்கூட்டங்கள் ஆகாயத்தில் வசிக்கின்ற வாயுவைப்போல, வாசஞ்செய்யும். பூமியும், ஆகாயமும், காற்றும், மலையும், திக்குமாயி இவைபாவுங்கூடியும் பெரிய கல்புரையுடையதாகாது. — அழகான கல்லில், தாமரையும், சங்கமும், சக்கரமும், என்கின்ற இரேகைகள்பொருந்துகின்றது, ஒப்பற்ற கழுத்தி யவற்றையாகப் பொருந்தும். அதைப்போல சூற்றம் மற்றுநானத்தின்கண் சகங்களியாவும் வேறுபாடில்லாமல் இருக்கும். எங்கவிடத்தில் ஏதெப்படியிருந்ததோ அந்தவிடத்தில் அப்படியேயிருக்குமென்று சத்துங்கள் சொல்லுவார்கள் — பலவிதமாய் விசே கைகள் அகத்திற்கொருந்தினாலும் சிலையைப்போல நீங்காதவிலகம்களை அகத்திலடக்கியிருந்தாலும், பே

எ. சகமுற்பத்
திலயமின்றி பெய
ப்போதுஞ் சித்
தில் விளக்குமெ
னல்.

அ. பிரமசத்
தே ப்ரபஞ்சமா
க் விளக்கு மெ
னல்.

தம்பொருந்தாமல் சித்தொன்றுமேயாம் ; காடாககிர
ம்பிய தாமரைக ளனைத்தும் வேறுபடாமல் கல்லாக
வேயிருக்கும் ; ஞாயத்தைப்போல பெருமைபொருந்
திய ஞானஸ்வரூபத்தை வேறுபடாமல் சகமனைத்
துக் அச்சித்துமயமாகும். — பாரந்த கல்விற்பொறி
த்த தாமரைமுதலியவை உண்டாகி இறந்ததுண
டோ, ஞானத்தில் மூன்றுலகங்களும் அந்தப்ரகார
மேயாம். வில்வபலத்தில் நிறைந்தமச்சையினது சிர
ம முன்சொல்லியதுபோல அளவற்ற வேறுபாட்டி
னால் விரிந்த வண்டங்களானவை குற்றமற்ற சித்தி
னிடத்தில் நிறையும் வேற்றுமையென்று சொல்லக்
கூடாது. — பிரமத்தினது சற்பாவமே ரூபமாகியிரு
க்கின்ற பெரியசகத்தின் வேற்றுமையாவும் உண்மை
யாக சிலையினிடத்திலிருக்கின்ற பதுமங்கள்போல,
சுழுத்தியாகியும், சாந்தமாகியும், சமத்துவமாகியும்,
ஞானமாகியு மிருக்கின்ற கைவசப்பட்ட தனதாத்ம
ஸ்வரூபமாகிய இடமாகும். நிலையில்லாத சிருட்டிக
ளனைத்தும் ப்ரயோசன மில்லாததாம், வடிவங்கள்
னைத்தையும் எப்போதுஞ் சேராதனவாம். ॥

சிலைக்கதை முற்றிற்று.

அருச்சுனன்கதை.

அ வ த ர ி கை.

முற்கதையில் துவிதம்போலத்தோற்றுவதும், அத்துவிதாந்தமா
தலாற் சர்வம் பிரமமயமென்பதை ப்ரத்யக்ஷமாகத்தரிசிப்பித்து, இவ்
வனுபவிக்கு யுத்தமுதலிய செய்கையும் வேறுபடாமென்பதைத் தெ
ரிவிக்கு நிமித்தம் மேனடக்கு மருச்சுனன்கதையை நிரூபிக்கிறார்.

க. சர்வம் பிர
மமயமாய்விளங்
கப் புரியட்டகச
ரீரம் வந் தகார
ணமியாதெனில்
அதற்குத்தரங்கு
றல்.

இப்படியென்று வசிட்டமுனி சொல்லவும், தெரி
யவேண்டுவன யாவையும் தெரிந்துகொண்டேன், பா
ர்க்கவேண்டுவன யாவையும் உமது கிருபையினால்
பார்த்தேனென்றாலும், சுகபோதமானது வளரும்
பொருட்டு திரும்பவுமொன்று கேட்கின்றேன்; நெரு
ங்கிய சகத்தை அநேகந்தரமுண்டாக்குவதாய் கண்
னாடியிற் சாயைபோல தோற்றாரின்ற புரியட்டகசரீ
ரத்தினது உருவமியாது சொல்லுமென்றுகேட்க, வ
சிட்டமுனிசொல்லுவார். — ஆதியந்தமில்லாததாகி
யும், உலகங்களின் விதையாகியுமிருக்கின்ற பிரமமா

உ. பிரமப்பிர
காசமான சேவல்

॥ இ-ம். கல்விந்தோற்றுகின்ற சித்திரங்களதற்கு வேறுபடாம லதவாகவி
ளக்குதல்போல பிரமத்திற்குமுற்றுக்கின்ற சகமதற்குவேறுபடாமற் பிரமமாக
வே விளக்குமென்பதாம்.

புரணமே புரிய
ட்டகசரீரயாதல்

௩. இதுவுமது.

ச. புரியட்டகத்
தைச்சொல்லிய
தன்விருத்திகள்
முதலிய சகத்து
மாத்ம ஸ்வரூப
மாய்வின்குமெ
ன்பதைகோசார
த்தாற் போதிக்க
த தொடங்கல்.

௫. இதுவுமது.

சு. இயமன்ற
பஞ்செய்யுங் கா
லகிருபணம்.

எ. அந்தந்தக்
காலத்திற் பூபா
ரீக்குதல்.

னது அடுத்தவண்ணம் வேறுபாட்டையவும் சீவன
கும்; யானென்று நினைவுவேற்றுமைப்பட்டு குற்றமு
றவகங்கார மென்பதாம்; மனனஞ்செய்ய மனமாகு
ம்; அறிவானது அறிகின்ற நிச்சயத்தினால், புத்தியா
கும் விடயங்களாம், இந்திரியங்களாகும். — சரீரமெ
ன்கின்ற வெண்ணத்தினால் சரீரமாகும்; கலசமென்
னும் கருத்தினால் கலசமேயாகும்; கடாவத்தையுடை
யவிவ்வுருவத்தை ஸ்ரீராமா? புரியட்டகமாகுமென்று
சத்துக்கள் சொல்லுவார்கள். பரிசுத்தமான ஸ்ரீதா,
கருத்தா, போக்தா, சாட்சி, என்னுசொல்லுவது மு
தலியவற்றின் வேகமாகச்சென்று மேவிய நாமமுள்ள
சீவனாகிய சித்தானதை புரியட்டகமென்று சொல்ல
ப்படிம். * — புதுமையாயிருக்கின்ற புரியட்டகத்தி
னுடைய வயத்தினால் சொப்பனத்தின்மேற் சொப்ப
னம்பிடித்து, நாநாவிதமான மித்தியா கற்பனைகளைக்
காணுகின்ற தன்மையைப்போல இவ்வுலகமும் விள
ங்கும். பூமியையளந்த கிருஷ்ணசுவாமியானவர் அ
னுக்கிரகிப்பதாகிய ஒருமார்க்கத்தைக் கேட்பாய்;
அந்தமார்க்கத்தை விசயன்பிடித்து ஆகியந்தமில்லா
த பிரமபதத்தில் சீவன்முத்தனாகி சுகசீவியாவன். —
பயப்படாமல் விசயனானவன், காலம் கழிப்பதைப்
போல, ஸ்ரீராமா? காலத்தைத் தள்ளுவாயென்றுவசி
ட்டமுனிசொல்ல, பெருமானே? விசயனானவன், எப்
பொழுது பிறப்பான்? அவ்வருச்சுனனுக்கு இலக்கு
மிநாயகனான கிருஷ்ணசுவாமியானவர் கிருபையினால்
எப்படி புபதேசிப்பதென்று கேட்ட ஸ்ரீராமருக்கு,
அரிகிருஷ்ணனாக வெழுந்தருளி விசயனுக்கு இனி
புபதேசிக்கு மார்க்கத்தை வசிட்டமுனி சொல்லு
வார். ¶ — சதுர்புக முடிவுகடோறும் சீவர்களியா
வையும் கொன்றதொழிலை யமனினைத்து தருகியாகி
ய தவத்தைச்செய்வான்; ஒருகாலமெட்டுவருடமும்,
ஒருகாலம் பத்துவருடமும், ஒருகாலம் பண்ணிரண்டு
வருடமும், ஒருகால மைந்துவருடமும், ஒருகாற்றிரு
ம்பலேழுவருடமும், ஒருகாலம்பதினாறுவருடமும், இ
ந்தப்ரகாரம் பலகாலந்தெளிந்து தவஞ்செய்வன். —

இவ்வண்ணமே யமனானவன், தவத்தைத்தரித்து
ஒருசீவனையும் கொலைசெய்யாமல் இருந்தகாலத்தில்
அநேக சீவர்களாலும்பேர்தலுக்கிடமல்லாமல் பழை
ய சகமானது மிகவு நெருங்கியிருக்கும். அகையினால்
அந்த நாநாவிதமான பலசீவர்கள், அளவிறந்தனவா

* இ-ம், சீவசைதன்யத்திலுதித்த வகங்கார, மனது, புத்தி, சத்தம், பரிசம்,
ரூபம், ரசம், கெந்தமென்னு மெண்வகையும் புரியட்டக சரீரமாமென்பதாம்.

¶ இ-ம், சர்வம் பிரமமயமென்பதை யறிவிக்கத்தொடங்கினதாம்.

அ. உயிர்களை யிழைச் செய்த பாபநீர்க்கும்பொருட்டு இயமன் தவஞ்செய்தல்.

க. இப் பொதுள்ள பூபா நீக்குதற் பொருட்டுத் திருமாவிலு வடிவாக வவதரித்தல்.

க. தனக்குத் தானே ஸபதேவித்தல்.

க. சீரத்தின் கண்ணுள்ள சீரின் ருத் சரந மாணமின்றெனல்.

க. ஆதம்வழித்தே மிருதித் தத்துவமாம் பொருட்டின் சங்கத் தியாகம் பிரவாற்பண நீஸ்வாநா ணஞ்சுநியாகம் பொருத்தானமெ ன்னு பின்மை தையுரித்தே.

க. இதுவருது.

பாபம் — பாபம்வாழித்தில் எஞ்சு கண்ணுமையுந் து இம். பூபாநீ நீக்குமித்தம் திருமாவைதாருஞ்செய் ஸபதேவிப்பதைத் தெரிவித்ததாம்.

பின், சகாயமுடைய புத்திகளினால் ஆதிமுதல் கண்ணன் பூமிபாசத்தை நீக்குவிலும், — இத்தபகார மே நான்குமுகமும் அநேக சிவர்களுந், சகமுதலிய யாவு மழிந்து போயின ; அவ்வண்ண நீங்கினதோர் கணக்கில்லை. ஞாயின்பெற்றயாமனுனவன் ஆந்தரகா ரம் ஒழுங்காகவளர்ந்த பல சிவர்களையும் மொலேசெ ய்து மறைந்தகாலத்தில், பாவமற்ற பந்தத்தைக்கெடு க்கும்பொருட்டு ஸுண்டபில்லாத தவனைத் தரித்து பன்னிரண்டு வருடம் தனித்திருந்த காலத்தில், —

இவ்வாறு பல சிவர்களினால் கெழுந்நி மிருக்கின்ற மிருத்தபருவை யாதினென்றோமென்று விஷி ட்ணுவை பூமிதேவி பாபபாபாக வலையாள் ; திரு மாலானவர், இரண்டுருவாக பூமியிலவதாரத் செய யும், ஆதில்வாகதேவருக்கு புத்திரனானதொருவடிவ ம் ; பாண்டவனுக்கு புத்திரனாவடிவமொன்று, — வாகதேவனென்னு நாமத்தைபுரிவியலென்னு நா மத்தைபும் தரித்துவருகின்ற வக்காலத்தில், மணம் விசாமின்ற மாலையை யணிந்த திரிதராதேய னாவை யபுத்திரர்களான திரியோசனாதிபர்கள், பந்துகண்க ளை அவர் அருச்சுனனமேல் குற்றமுள்ள புத்தந்தைச் செய்ய வருபவர்களைப்போ தனதுநாலைக் குறைய இறந்தவனுக்கு அருச்சுனனான விசக்முற்றா சிக்கு மாக்கவில்லைமேயாதனானவன் ; ஆதமிபித்தங்கிருஷ் ட்ணராணவர் உபதேவிப்பார். — விசயனென்னவன் ற நாமத்தைபுடைய சீரிக்கு, மிருஷ்டண னென்னி ன்ற ஞானசிரிப்பானது, சொல்லாபிந்ததத்துவத்தை நன்றாகக்கேட்டாய். ஆந்தரில்லாததாய் அதற்குரிய தாய் ஆதிமந்தரில்லாமல் இருக்கின்ற அவனது ஆத் மன்வருபத்தை, அருச்சுனனே? சொல்லித்தரிப்பார். அப் பொது ஞானவருவானது குற்றமுற்றதா மிருக் கும், மாயிசசீரத்தி லொருகலத்தினும் ச விமாய், மரியாய், சத்தாகவே மிருப்பாய். —

க. ஆதம்வழித்தே மிருதித் தத்துவமாம் பொருட்டின் சங்கத் தியாகம் பிரவாற்பண நீஸ்வாநா ணஞ்சுநியாகம் பொருத்தானமெ ன்னு பின்மை தையுரித்தே. சகாயமுடைய பூமிபாசத்தை இவ்வினென்னும் பாபமான வருவாயில்லை, பின்புதித்த னில்லை, புராதவாநாபிபும் நித்தியமந் தியு மிருக்கின்ற நீ பொயின்று ஸப... விசேஷத்தாய் கொஞ்சமுந் கொழு செய்புங் மிமி கைகளை நீ விடாமல் பாலபோ...வைவைத் தவளிக் செய்வாய். மிமிபாத பிரவாற்பணமொன னொருநகை யடைந்தால் கண்ணத்திற் பிரம ஸ்வரூபமா மிருப்

கசு. இவ்வாறி
னனுபவத்தை வி
னுவதல்.

கரு. இவ்வாறி
னனுபவத்தைச்
சொல்லுவதல்.

கசு. இதுவுமது.

கள. பிரமத்து
க்கிரண்டு வடிவ
நிரூபித்தல்.

கஅ. பூசா பல
னைநிரூபித்தல்.

செலுத்தி மேலான வீஸ்வரஸ்வரூபத்தை யடைந்து
பந்தமடையுஞ் சீவர்களனைத்திற்கும் ஈஸ்வரனாகி சங்
கற்பத்தின் பிடிப்பைக்கெடுத்து நீ சமத்துவனாகியும்,
சாந்தமனதை யுடையவனாகியும், தவத்தையுடையவ
னாகியும், சந்திரியாசத்தையுடையவனாகியும், குற்றமற்ற
யோகியாகியும், ஞானத்தையுடையவனாகியும், மோ
கூதத்தையுடையக் கடலாயென்கொல்ல : — சங்கத்
தைக்கெடுத்தலும், பிரமாற்பணமும், ஈஸ்வராற்பண
மும், சந்திரியாசமும், வேறுபாடில்லாத ஞானமும்,
யோகமுமென்கின்ற இவைகளின் பகுப்பெது, சிவந்
தகண்களையுடைய மேகம்போன்றவரே? என்றுகே
ட்டவருச்சுனனுக்கு கிருஷ்ணரானவர் சொல்லுவா
ர். சங்கற்பங்கெடவும் வாதனைக்கெடவும் ஓரொண்ணமு
மற்றவிடமே, பிரமவஸ்துவென்று சத்துக்கள் சொல்
லுவார்கள். — ஒன்றென்கின்ற பிரமத்தை யடைவதற்
குமுயற்சியே விளங்குகின்ற ஞானமும், அம்முயற்
சியே யோகமுமாமென்று சத்துக்கள் சொல்லுவா
ர்கள். சகமும் யானும் பிரமஸ்வரூப கென்றாராய்ந்
தறிதல் ஆகாநின்ற பிரமாற்பணமாகும் ; கருமபலத்
தை விடுதலேசந்திரியாசமாம் ; துன்பம்பொருத்தியசங்
கற்பத்தைக் கெடுத்தலே சங்கத்தைக் கெடுத்ததெ
ன்று, சத்துக்கள் சொல்லுவார்கள். — நினைவுகளிலெ
ல்லாம் ஈஸ்வரனொருவனையென்று துவிதநினைவுநீங்
குதல்புண்ணியத்தையுடைய ஈஸ்வராற்பணமாகும் ;
என்னைச் சிந்தித்து எனக்கன்பன யாராதனைசெய்து
என்னையடைந்து, என்னைவணங்கி, என்னைத் தோத்
திரஞ்செய்வையாயின், நானென்கின்ற வடிவஸ்வரூப
ப்ரகாசமானது உள்ளேபூரணமாம். பரமமுஞ்சாமா
னியமுமென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட இரண்டுருவம் எ
னக்குண்டாயிருக்கும். * — சங்குசக்கரங்கள் பொ
ருத்திய கைகள்முதலாகவுடைய சரீரமே சாமானிய
வடிவமாகும் ; கெடாமல் ஆகியந்தமில்லாமல் ஏகமா
னஸ்வரூபமே பிரமஸ்வரூபமாகும் ; இவ்விடத்திலு
ண்டாகிய பிரமமென்றும், பரமமென்றும், சொல்ல
ப்படுவனயாவும் இந்தப் பரவடிவமாகும் ; இனையாம
லிந்தப் பரவடிவத்தை நீதெளிகின்றபரியந்தம் சதுர்
ப்புசங்களையுடைய தெய்வத்தைவணங்கு ; † — அத்
தேவார்ச்சனையினால் ஞானமானது பூரணமான வத்
னால் அப்பிரமபதத்தையு மடைவாய். மேலானபரவ

* இ-ம். பிரமஸ்வரூபத்தை யுபதேசித் தந்தையு யானுவிதமான மார்க்கத்
தைக் கிரமமாகச் சொல்லியதாம்.

† இ-ம். சாமானியவடிவம் பரவடிவமென்னு பிரண்டிற் பரவடிவத்தை ய
டையும்பொருட்டுச் சாமானியவடிவத்தைப் பூசிக்கவேண்டிமென்பதாம்.

கக. ச மாதிரி
யைச்சொல்லிச்
சசத்தைச் சொ
ல்லுதல்.

௨௦. இப்பிர
மானுபவ முதிர்
கின்ற பரியந்த
முதுகிடு மாழி
கூறல்.

௨௧. அனுபவ
மாதல்.

19. வாயிய என நுஸ்வரூபத்தை யடைந்தால் பவவியா
திதிரும்ப வடையாது ; நட்புற்றவாவிடான நீங்கி அஞ்
ஞானநீங்கி பற்றுவிட்டு பரவடிவமே யுண்மையாய்
துன்பவிற்பங்களின் ஞாடர்டுநீங்கி இச்சைவிடுபட்
டு ஞானமடைந்தவர்கள் அப்பிரமபந்தையே தொ
டர்வார்கள். * — ஆசைபொருள்தும் சங்கற்பரில்லா
மல் முயற்சிகளியாவையும் சேர்ந்துநிற்பவர்களை, சுக
த்தைப்பொருந்திய ஞானாக்வினியினால் கண்மங்களை
பெயிர்த்த அறிஞரென்றசுத்துக்கள் சொல்லுவார்கள்.
சேஷமமும், இனியவருவதான வஸ்துக்களும், பிந்தை
யில்லாமல், தெரந்தாபில்லாமல், ஞானமாயிய தத்துவ
த்தை சூற்றமனாப்படிபெற்று, சதாகாலமும் உண்டா
கின்ற செயல்மார்ச்சுமாய் சலனையில்லாம விரூப
பாய். † — ஆழிகால மனிகரித்தாலும் விந்தமலைபிள
ந்தகாலத்திலும் ஆசாரியருபதேசிக்கு ஞானசாத்தி
ரத்தினால் போதித்த செம்மையான மார்ச்சுத்தைஞா
னவான்கள் மாதுபடுத்தார்கள் ; களங்கமற்ற தத்துவ
ஞானமில்லாத அறிவின்மைபினால் வாசனையானது
ரித்தியருபமாயிருக்கும் ; சூற்றமற்ற தத்துவஞான
மென்கின்றபொருள்கடல் சூழக்கொண்டால், வாசனை
அதிருகரைந்துபோனும் ; ‡ — என்றதுக்கிரகஞ்செ
ய்து கிருஷ்ணசுவாசியும் நிமிடநேரம் மெளலியை
ப்போல இருக்கவும், வெற்றியிலுந்த வஞ்சனனன்,
[மனங்கனிந்துச் சொல்லுவின்ற விதத்தை உண்டை
வான ஸ்ரீராமா ? நீ கேட்பாய்] ஆசாரியசே ? எனதறி
வுரைவிக்வின்ற துன்பமெல்லாம் விடுபட்டு சூரியன்
பார்க்க விகரித்தநாமரைப் பூவைப்போல பிரமவஸ்து
வை கலந்ததென்று அஞ்சனன் சொல்லுவான். § —

அஞ்சனன்கதை முற்றிற்று.

சதவருத்திரர்கதை.

அவதாரிகை.

முற்கதைமில் யுத்தஞ்செய்தன முதலிய விருத்திகளையும் வேறுபா
டாம லாந்மஞான சாசனாத்காரமாய் விளங்குவதையறிவித்து, அதனா

* இ-ம். சகனத்தைப் பூசித்தலினறியுண்டா யதனவிட்களமான பிரமத்தை
யடைவார்மொன்பதாம்.

† இ-ம். பிரமங்கிவினியு விபாகையுமெரித்துப் பிரமமாய்ச்சுகலதொழிகை
யுஞ் செய்பவேண்டு மென்பதாம்.

‡ இ-ம். சுந்திரஞ்சனாபவத்தின் நிலவற்பியாசத்தினுற் சுகலகன்மமு நீய்
இப் பிரமமாத்திரமாய் விளக்குவனென்பதாம்.

§ இ-ம். மவுனமாயிருந்து மனத்தைத் தரிசிப்பித்ததாய்.

லுண்டான சநநபரம்பரையுளுனதிருஷ்டியினு லாத்மசர்சுஷாத்கார
மாய்விளங்குவதை யறிவிக்குமிமித்தஞ் சதவுருத்திரர் கதையை நிரூ
பிக்கின்றார்.

க. சந்நியாசி
சமாதியினின்று
லகலிபகாரத்தை
லீலையாகச் செய்
யநினைத்தல்.

உ. இதுவுமது.

௩. சந்நியாசி
தனது சங்கற்ப
த்தாற்றினே சேவ
டனூதல்.

ச. சேவடனித்
திரையடைதல்.

௩. சேவடன்க
னவிற் கண்டபி
ராமணனாய் நித்
திரை செய்தல்.

௬. அந்தணன்
கனவிற்கண்டவ
ன்னியனாயவன்
கனவிற்கண்டவ
ரசனூதல்.

௭. அரசன்கனவி
ற்கண்ட தெய்வ
ப் பெண்ணையவ
ள்கனவிற்கண்ட
மானாகிற்றல்.

திரும்பவும் ஒரு கதையைக்கேட்பாயென்று வீர
னான ஸ்ரீராமருக்கு வசிட்டமுனிசொல்லுவார். ஓர்
தேயத்திலுள்ள ஞானவானும், சமாதியுள்ளவனுமா
கிய ஒரு சந்நியாசியானவர், வெகுகாலமாகச் செய்த
சமாதியினால் நின்மலமனதில் ஒருபொருளை கிடை
க்கும்படி நினைத்தால், சலம் அலையானதுபோல அப்
போதவ்வுருவமாவன் ; — ஒருகிணத்தில் சமாதியை
விட்டிருந்தனன் ; கிணக்கினறவர்களுக்கு பிரகிபை
யானது தோற்றுமென்று வேதஞ்சொல்லுவதுண்டு.
சுகத்திலுள்ளவர்க ளியற்றப்பட்ட செய்கையையும்
விளையாட்டாக மனதினைப்போ மென்று இவனு
டையமனது நினைத்தது — மனத்தினசைவுமாத்திரத்
தினால்வேறொருபுருடனான ; திருப்பப்பிடித்தும்பு
ழைய சந்நியாசியைதானென்று பாவித்தலுக்கு அ
டைந்திலன். காகதாலீய ஞாயம்போலவடைந்த விச்
சையினால் சந்நியாசியாகிய தன்னை சேவடனமுள்ள
வொருவனை வறிந்து பொருந்தினான். — மனமானது,
மற்றொருவனாகிய சேவடனானவனில்வண்ணமாய் பொ
ருந்தப்பட்ட விச்சொப்பனத்திலுண்டான பட்ட
னத்தில் ஒருவீதியிற்சென்று வெகுகாலமிருந்தான்.
அவ்விடத்தில் விளையாட்டாகமதுவைப்புசித்து களி
ப்புடையவனாய் தேனைப்புசித்தவண்டைப்போல நித்
திரையையடைந்தான். — விருக்ஷமவித்தானதுபோ
ல நித்திரைசெய்கின்ற பிராமணனான தன்னிடத்தில்
அப்போதுண்டான சொப்பனத்திற் பிராமணனை
ஒப்பற்ற வன்னியனாகப்பார்த்தான் ; மேன்மையான
போசனத்தினுனித்திரைசெய்து உண்டானசொப்ப
னத்தில் தன்னிடத்தில் பூமிக்கிராசாவாக அந்தவன்
னியனை விளங்கப்பார்த்தான் ; — கனமுள்ள சொப்ப
னத்தில் மற்றொரு கல்வியையுடைய பிராமணனாக
க்கண்டான் ; மனதிற் ப்ரதிபாமாத்நிரமாயிருக்குமத
னால் வேறொரு நாட்டை அடைகின்றது போலாகி
சிலகிணஞ் சஞ்சரித்தான் ; அவ்விடத்தில் ஒருநாள்
மிகுந்ததொழில்களினால் சரீரம்வாடிதுயின்றான். —
இராசாவானவன், ஒரிராத்திரியி னித்திரை செய்
து அப்போதடைந்த ஒரு சொப்பனத்தில் தெய்வப்
பெண்ணாகப் பார்த்தான் ; அந்தத்தெய்வப்பெண்ணு
னவள், சுரதப்போரில் பரவசமாகிரித்திரை செய்ய
அப்போதனுபவிக்கின்ற சொப்பனத்தில் தன்னிடத்

அ. மாண்கன
விற்கண்ட பூந்
கொடியாதல்.

க. பூன்கொடி
யில் வலிக்கின்ற
வனதேவனைச் சி
றப்புக கூறல்.

கௌ. பூன்கொ
டிசுழந்தியினால்
வண்டாதல்.

கக. வண்டியா
யைப் பார்த்
தல்.

கஉ. வண்டி
யானையைப் பார
்த்தலா விபானை
யாகவு விபானை
வண்டி பரிசுத்
தால் வண்டிமா
தல்.

கக. வண்டன்
னரினைவினான்
னமாய்ப் பின்பி
லபிறப் பைய
டைத் தன்னப்ப
ற்றுவைசபாடும
ன்னமாதல்.

கச. அன்னஞ்
சிலவாக பாவனை
யார் சிலமாதல்.

திற்குளம்புள்ளபெண்மாளானுட்பார்த்தாள் ; ஒருபோது அந்தமானானது மித்திரைசெய்தது. — மித்திரை செய்கின்ற மானானது அதன்பழக்கத்தினால் குழந்தை தான ஒருகொடியாக தன்னிடத்தில் செம்மைப்பாக்கச் சொப்பனத்திற் பார்த்தது. அரசனே ? மிருகமானதுவும் மனத்திற் பொருத்தப்பார்த்ததும் கேட்டது. மறபில்லாமல் விளங்குகின்ற சொப்பனத்தில் சஞ்சரிக்கும்படி கோற்றும். ஆகையினால் சொல்லக்கேட்டாய். — புட்டங்களுள் மிருகமானது துளிர்களும் காய்களும் விளங்கிய அந்தக் கொடியானது, தனது வனதேவனை யாகிய அந்தத் தெய்வப்பெண் வாழ்வின்ற கொடிவிடாயுண்டாக விதையென்கின்ற ஆகையினி லுள்ள முனைக்குச் சமமானாய் பாலப் படுகின்ற விடயத்தைப் பொருத்திய தனதுவினினால், தனக்குப் பற்றியுயேசோலை சேய்வாறில் பொருத்தினதாக தனக்குள்ளே பார்த்தது ; நினைக்கப்பட்டசுழந்தியவற்றையையடைந்த ஞானத்தினால் அறி யாமையை நன்றாயனுபவித்து வண்டாக கொடியானதன்னைப்பார்த்தது. அந்த வண்டானது குளத்திற் றுமரைத்தண்டைக் பெரித்ததற்குள்ளானது. — குட புத்தியையுடைய மிருகிவிடாதி யுயிர்களுக்கும் மனமானது ஓரிடத்தில் விநோதமாக சேர்ந்திருக்கும். இவற்றையுடைய தாமரைப்பூவினுள் ழிடுகுகள் வாசஞ்செய்கின்ற தடாகத்தில், ஒருமதயானைவந்து கலக்கியெறிய அந்நிலை தாமரைகளும், குளமும், ழிடுமும், தூளியாயின ; அந்த வண்டானது இந்த யானையைப் பார்த்தது ; — அந்த யானையாக வண்டி தன்னைப்பார்த்தது ; பெரியபாளத்தில் தூங்கிக் கையையுடைய யானையானது விழந்தது ; அந்த யானையை ஓரசானைய யானையாகக் கொடியாகப்பிடித்துக்கொண்டபோது அன்னிடத்திலொரு புத்தத்தில் மறபச்செய்தான் ; வண்டிபாக்கத்தி லிருக்கும் எழும்பின் கட்டடாயினால் தூங்கிக் கையையுடைய யானையானது திரும்பவண்டானது. — கோடுத்தனார் யானையினால் திரும்பவும் அந்தநாத்தோடு அன்னை வண்டானது பொடியாகி சேர்ந்தகரையில் அம்சவுணர்வினால் அம்சமறிந்து ; சுழத்திராஞ்சுழந்த சக்தி யில் அவ்வன்னமானது வருத்தமில்லாத சிலயோனி களை யடைந்து தடுத்திருக்கின்ற சலத்தையுடைய ஓடையிலுள்ள தாமரையில் ஒப்பற்ற அன்னமாயிற்று, — அவ்வன்னமானது ஒருபோது ஆகாயத்திற் சென்று உருத்திரனுலகத்தில் உருத்திரனைப் பார்த்து மேலானவிற்துருத்திரனே யானென்று உண்ணை

கரு. உருத்திரன் முன்னெடுத்த சநகங்களைப்பார்த்தல்.

கக. சங்கற்பமான மாயாவிசித்திரத்தைப்பார்த்ததரிசுயித்தல்.

கஎ. உருத்திரன் சீவடன் முதலிய பவநூற்றையுந் தன்மயமாகக் கக்கருதுதல்.

கஅ. இதுவுமது.

கக. சந்திராசியின் சங்கற்பநிக்குதல்.

உ. சீவடனைச் சிவரூபமாகக் குதல்.

உக. மூவருந் கூடிச்சேறல்.

யாகப் பாவித்தவுடன், உருத்திரனது ஸ்வரூபமாய் இச்சித்தபடி வருத்திரவுலகத்தில் கூடிய வநேகசிவ கணங்களுடன் சூட்சுமமான வண்மைஞானத்துடனும், [†] — சிவனாகச் சஞ்சரிப்பவன் ; முன்னடந்த சரித்திரங்களனைத்தையும் குற்றமற்ற வறிவினாலறிந்தான். மறைவில்லாத பரகாசமான இஞ்ஞானசாரத்தைபுடைய உருத்திரனாக ஏகாந்தத்திலிருந்து நூறு சொப்பனத்தினது அதிசயங்க ளனைத்தையும் பரகாசிக்கப்பார்த்துச் சொல்லுவார். — அதிசயமதிசயம் !! இவ்வுலகத்தை மயக்கஞ்செய்கின்ற மாயையானது பொய்யாயிருந்தும், கானற்சலத்தைப் போல உண்மையாகும். இந்தப் பரகாரம் பிரமையாக இந்த மகா மாயாவனத்தில் பலவிடத்திற் சென்று அளவில்லாமற்சுழன்றேன். — எனது மனதளவில் உண்டாகிய கற்பனையினால் முன்பொரு சிருஷ்டியில் யான்சொல்லிய சீவடனென்னு நாமத்தை யுடையவனானேன் ; பின்னொருசிருஷ்டியில் மகாகலைஞானங்க ளையுணர்ந்த பிராமணனானேன் ; பின்னுண்டானதாகிய ஒருசிருஷ்டியில் அரசனானேன் ; — இந்தப் பரகாரம் சுதயோனியையடைந்து இவ்விடத்திலுருத்திரனானேன் ; மிகுந்தவருடமும், யுகங்களும், தொழில்களும், பலசுழிந்தன ; அவ்வளவுசநந்தையும் சென்று யாம்பார்ப்போம் ; நன்றாகப்பார்த்து ஒருமையாகச் செய்து சகலத்தையும் ஒன்றாகச்செய்வோம். * —

இப்படியென்று சிந்தித்தவருத்திரனைவன் முன்னிருந்த சந்திராசியினிடத்தில் போய் அவனை நித்திரையை விட்டெழுப்பி ஞானத்துடன் மனதை ஒன்றுபடச்செய்தவளவில், விழித்துணர்ந்த சந்திராசியும் நின்ற தனது பிரமைகளனைத்தும் நினைப்புண்டாகப்பார்த்தான். — சீவடன்முதலான தனது கற்பனையுடைய உருத்திரனைவ ராலோசித்து சலனமற்ற ஞானகாயத்தின் ஒருபக்கத்தில் சேர்ந்து சீவடன்வாழாரின்ற நாட்டில் தனிமையான வருத்திரனும் சந்திராசியு நெருங்கி அச்சீவடன் ஞானமடைய, ஞானத்துடன் மனதை பொருந்தச் செய்தான். — மூன்றுபேர்களும், ஞானத்தைப் பெற்றவர்களாய் பழையபழக்கத்தினால் மிகுந்தவாச்சரியத்தையடைந்தும் எவ்வளவும் அதிசயமில்லாதவர்களாய் ஒன்றான சிவரூபத்தைப் பொருந்தியும் தேக மூன்றுரு

[†] இ-ம், சந்திராசி சீவடன்முத லுருத்திரனீராக நூறுசென்மமெடுத்த தென்யதாம்.

* இ-ம், உருத்திரன் றனது சிவஞானத்தாற் சங்கற்பவடிவமான நூற்றையுஞ்சிவாகாசமாகக் நினைத்ததாம்.

உ.உ. மறைய
வன்முதலிய
தொண்டை
வையுருகிய
மாக்குதல்.

உ.உ. சீவன் முத்
தர யிருந்து வி
தேசமுத்தராதல்

உ.உ. சங்கற்ப
ருபஞ்சத்தியு
தென்னெம
ன்றவதற் குத்
தரஞ்சொல்லத்
தொடங்கல்.

உ.உ. சித்தி வி
யாவுமேதா யிரு
த்தலிற் சங்கற்ப
ஞ்சத்தியுமாயிற்
மெனல்.

உ.உ. அண்ணையின் ஸ்திரீயின்
சங்கற்பமேதா யிரு
தென்னெம
ன்றவதற் குத்
தரஞ்சொல்லத்
தொடங்கல்.

உ.உ. அய்யன் சித்தன்
லின் சித்தன்
தென்னெம
ன்றவதற் குத்
தரஞ்சொல்லத்
தொடங்கல்.

வாழ்வார்கள் மேலான வுருத்திரனும் சீவனும் சங்கற்ப
யாபிபும் கூடப்போய், — பிராணன்முதலான வு
ளவர்கள் செனித்தவிடங்கொல்லாந்நென்று தீவன
கெடுப்படி. தங்களுடையேதும், தெய்விகளுடைய
தினல் ஒவிரிசூழ்ந்த பரகாசத்தையுடைய வுருத்திர
ர்களாய் ஓராணவையுடையார்கள். முன்னொல்லப்பட்ட
வுருத்திரனாவர், உங்களுடையுருத்திரனாக கொண்
துத்தரவுசெய்ய தங்களுடையுருத்திரனாக கொண்
துகள். — சீவனும், பிராணன்முதலான வுருத்திரனும்,
போய் தங்களுடையுருத்திரனாக கொண்டு வந்த
டிவாழ்ந்து தங்களுடையுருத்திரனாக கொண்டு வந்த
லிவந்தது அதுதான் தங்களுடையுருத்திரனாக கொண்டு வந்த
சொல்லியவையில், பிராணன்முதலான வுருத்திரனாக கொண்டு வந்த
ச்சரியாகச்சரியாகவென்று அதன்காரணத்தை கேட்க
த்தொடங்கினார். * — அய்யன்முதலில் சீவன்முதலான
வாழ்வார்கள் சங்கற்பத்தினால் வடிவ
வாழ்வார்கள் உண்ணையானதென்படி, மிகுந்த சங்க
ற்பத்தினால் வந்துக்களியாவும் மிகுந்தயோவால்
வா, இய்யன்முதலில் தெய்விகளாகவென்று கொண்டு வந்த
புரீராமனுக்கு வந்தபுரீராமன்சொல்லுவார். — அய்யன்
யின்முதலில் யாவுருத்திரன், சித்தனானது எந்தபரகாசமெ
தங்களுடையுருத்திரன் சகலபுரீராமனாகவால் அதை அந்
தபரகாசமாயவையும், அதுண்ணையே. யாதுவாய்
பனத்திற் பார்த்துக்கொண்டிருந்தோ யாது சங்கற்பத்தி
யின்முதலில் சீவன்முதலான அய்யன்வந்து எங்காலமு
அய்யன்முதலில் வந்தபுரீராமன் மிகுந்தார்; அய்யன்முதலான
யானும்; — சங்கற்பத்தினால் கொண்டு வந்தபுரீராமன்
னத்தினால்சீவன்முதலானவானது எப்
படிவந்ததோ, அய்யன்முதலில் வந்தபுரீராமன்
தவந்துவானதுவந்தபுரீராமன் அய்யன்முதலான
வந்தபுரீராமன்வந்தபுரீராமன்வந்தபுரீராமன்வந்தபுரீராமன்
பரிசுத்தமான தன்மையினால் சங்கற்பத்தினால்
யுருத்திரன் யோகத்தையு ஓராணத்தையும் இய்யன்முதலில்
லடைதலினால் நென்றுமுதலான தேவர்களுடையுருத்திரன்
தினும்புயாவும் பார்த்துக்கொண்டார்கள். —
பிரியாய்வுருத்திரன் வந்துக்களியா
வும் ஒன்றான நிஷ்டையையுடையவர்களுக்கும்; சென்
வையாக தெய்விகளையைய பார்த்து
கொண்டவர்கள் உத்தரவிசையைய கொண்டு

* இ-ம், சங்கற்பத்தின் ஓராணவையாகத்தினால் வந்த சங்கற்பவாழ்வார்
ஓராணவாழ்வார் வந்தபுரீராமன் வந்தபுரீராமன் வந்தபுரீராமன் வந்தபுரீராமன்

படியடைவார்கள் ; பரிசித்த சங்கற்பத்தினு லுண்டா
னவஸ்துவைகருதுபவர்கள் அதையேயடைவார்கள் ;
குறைவற்ற தமதாத்ம ப்ரபோசனவசத்தி லுள்ளவர்
கள் முன்புசேர்ந்திருக்கின்ற விடயவஸ்துவை நினை
உஅ. பிரமநிட்கள சங்கற்பமு யார்கள்.— முன்னிருக்கின்ற வஸ்து
முது முண்மையாமோவெனில் சங் க்களுக் கிடமாகியும் சங்கற்பத்தை
கற்பமொன்றி லஐந்துமாயி னஃ யெதிர்த்து இச்சிக்கின்ற மூடபுத்தி
துண்மையாம் இரண்டாயி னகா யானது அப்பொழுதே ஒன்றிலமு
வெனல்.

உக. சித்தாயி
ருந் தொன்றி ல
முத்தின படியா
ற் சன்னியாசி ச
ங்கற்ப முழுது
முண்மையாயிற்
மெனல்.

௩௦. சங்கற்ப
த்தை யநங்காதா
ரமான சிவஞா
னமாகக் கரைத்
தலிலந் னுற்று
ருஞ் சிவன்முத்
தரா யவரவரிட
த்தில் வசித்தார்
களெனல்.

இந்தப் புத்தியானது கெடுபிக்கும். இனிமேல்
யான் வித்தியாதரனாகும், நிலையிருக்கின்ற யான்
இவ்விடத்தில் பிராமணனென்று சிந்திக்க, —
இந்த நிலைவே ஒருவிடத்தில் அடைகின்ற பேற்
றின் திருஷ்டாந்தமாம் ; அக்காரியமானது சித்தியி
னிமித்தமாம் ; ஆகையினால் ஒன்றான வஸ்துவில் தி
ரம்பொருந்திய சமாதியினால் சந்நியாசியின் சிவனா
னது உருத்திரனாகி, உருத்திர ரூபத்தினால் பொருந்
துகின்ற சங்கற்பத்தினால் அடைந்தவஸ்துவுக்கு உ
ண்மையைப்பொருந்தி, — தெளிந்த சந்நியாசியின்
சங்கற்பத்தி லுண்டானவர்களாகிய சிவடனாகியான
வர்கள் களிப்புடைய தங்கள் தங்களின் வேறான சகங்
களை உருத்திரரூபத்தினால் பார்த்தார்கள் ; சத்தியசங்
கற்பத்தினால் தத்துவத்தை யடைந்தார்கள் ; உரு
த்திரனது ஞானத்தினால் தனது சங்கற்பத்தினால்
எளிதாகச் சேரானின்ற பட்டணத்திற் சேர்ந்தார்
கள். * —

சதவுருத்திரர்கதை முற்றிற்று.

வேதாளகதை.

அ வ த ர ி கை.

தன்னிடத்திற் சொற்பன கற்பிதமாகத் தோற்றின சநபரம்ப
ரைக ளிதார்த்தத்திருஷ்டியினம் பிரமசாஷாத்காரமாக விளங்கினதை
யறிவித் திவ்வனுபவ நன்றாய் விளங்கும் பொருட்டிச் சுழுத்திமவுன
முள்ள வேதாளகதையை நிரூபிக்கிறார்.

க. மௌனதீத சுழுத்தி மௌனத்தையுடையவனாய் மனதினது உ.

* இ-ம். சைதன்யவியாபகமாயிருந்து சங்கற்பிக்கி லதசத்தியமாமென்று
மஃதையறிந்த தச்சங்கற்பமாயிருந்து சங்கற்பிக்கி லஃதசத்தியமா மென்றுங்
கூறியதாம்.

மாக்கும் பொரு
ட்டுச் சமுத்திரம்
வுனமாய்ச் சுகி
ப்பாயென் றுசேர்
வதிக்க வலையா
தென வினாவுதல்

உ. முனிவிர
ண்டிற் காட்டத்
தவமுனிவ னில
க்கணங்கூறல்.

க. சீவன்முத்
தமுனிவ னிலக்க
ணங்கூறல்.

ச. மென்னநா
ன்கிற் காட்டத்த
வமுனி வர்க்கிய
ல்பான மூன்று
மென்னத்திலக்க
ணங்கூறல்.

இ. சீவன்முத்த
முனிவர்க் கியல்
பானவோர் சமு
த்திமென்னத் தி
லக்கணங்கூறல்.

சு. இதுவுமது.

எ.சமுத்திமென

தயமறுப்படி அமிழ்த்தாநின்ற களங்கமான சங்கற்
பத்தைக்கெடுத்து, அகண்டாகாரமான பிரமபதத்
தில் இருப்பாயென்று வசிட்டமுனிசொல்லவும், வாக்
குமென்னமும், கரணமென்னமும், காட்டமென்னமு
மென்று மாட்சிமைப்பட்ட மூன்றையும் சமுத்தி
மென்னத்தையும் தெளியும் பொருட்டு சொல்லாயெ
ன்று ஸ்ரீராமன்கேட்க, முனிசொல்லுவார். — வருத்
தமில்லாத தவசிக ளிரண்டுவிதமாவர் ; ஒருவன்காட்
ட. தபசியாவன் ; பின்னொருவன் சீவன்முத்தனாவ
ன் ; செப்கின்ற பிராணாயாமத் தொழில்களில் திடமா
னசிந்தையைப்பொருத்தி இந்திரியங்களை மிகுந்தவளி
யையுடைய அடையோகத்தினால் செயித்தவனை, கா
த்தலையுடைய ஸ்ரீராமா ? காட்டத் தவமுனிவனென்
றுசத்துக்கள் சொல்லுவார்கள். — உலகத்தின்மன்மை
யை யதார்த்தமாக அறிந்து தன்னிடத்தில் ஆத்மா
வை சிந்தித்து உலகத்தாருக்கு கிரிகையி லொப்பா
யிருந்தாலும், அகத்தி லமைவுபிறந்தவன் நின்மலமா
ன சீவன்முத்தனாகும். இப்படிப்பட்ட சாந்தமுனிவ
னிடத்தில் மேலான மனத்தினது உண்மைவடிவமா
யிருக்கின்ற தகுந்த வுயர்வுள்ள வடிவமாகிய பாவனை
யே, சொல்லப்பட்ட மென்னவாக்கியத்துக்கு அருத்
தம். — வாக்கு மெனமானது வசனத்தை யடக்கு
தலாம் ; இந்திரியத்தை யடைக்குதலே தாக்காரிற்
கரணமென்னமாகும் ; தனது தொழிலனைத்தையுநீக்
கலே காட்டமென்னமாகும். ப்ரகாசிக்கு மனோவிபகா
ரம்நீக்கமின்றி மூன்றுவிதமாக சொல்லப்பட்டமென
னங்க ளிவைகளேயாகும். — உறுதியாகச் செய்யப்ப
டுகின்ற இந்தமூன்று மென்னங்களும் காட்டத்தவ
முனிவருக்குச் சுபாவமாகும் ; ஆதிபந்த மில்லாமல்
வேற்றுமை யில்லாத துன்பங்கண்ணிகிய ஆனந்தமா
னது, ஆனந்தானுபூதியை யுடையவர்களுக் காயினு
ம், இந்த வனுபூதி யில்லாதவர்களுக்காயினும், இந்த
ப்பிரமாந்தமே ஒருதன்பமு நெருங்காத சமுத்தி
மென்னமென்று சத்துக்கள் சொல்லுவார்கள். — பல
விதமானமயக்கத்தைபுடைய இச்சகத்தைப்பிடித்து
அதற்குள்ள குணங்களையறிந்து நிச்சயத்தை யுடை
வனாய் சந்தேகநீங்குவதே சமுத்திமென்னமாகும். ஞா
னமயனான பூரணஞான வடிவமாகிய சிவஸ்வரூபமே
இச்சகமெல்லா மென்கின்ற முன்வடிவான சித்தாந்த
மே சமுத்திமென்னமென்று சத்துக்கள் சொல்லுவா
ர்கள். * — சத்தாகவும் அசத்தாகவும் சத்தசத்தாக

* இ-ம், மென்னான்கி னிலக்கணமு மஃதையுடைய முனிவரிருவ றிலக்க
ணமும் விபரமாடறிவித்ததாம்.

எஞ் சாங்கியம்
யோகமென விச
ணிகிதமா மெ
னல்.

அ. சாங்கிய
யோகம், யோக
யோகம் ஆகிய
விரண்டி. விலக்
கணங்கடல்.

க. இவ்விரவ
நிலக்கணமுஞ்
சொல்லியவர்க
ளபிப்பிராயமும
நிலித்தல்.

கௌ. சுழுத்தி
மெளலிக்ளவிப்
பிராயத்தை ய
டையுஞ் சாதன
மூன்றுண்டெ
னல்.

கக. சாதனமூ
ன்றி நெருமை
புரைத்தல்.

கஉ. இம்மூன்றி
நென்றி லுறுதி
யாகச் சாதிக்க
வேண்டுமெனல்

கங. இச்சாதன
த்தாற் பவமயக்
கரீக்கி நனவிற்
சுழுத்தி வருமெ

வும் விளங்காநின்ற யாவும் நித்தியமா யிருக்கின்ற
சிதாநாச மென்றெண்ணி சமத்துவமும் சாந்தமுமா
கி இருக்கின்றது; சுழுத்தி மெளனமென்று சொல்
லப்படும்; சுழுத்திமெளனமானது, யோகிகளுக்கு
சாங்கிய மென்றும், பரிசுத்தமாகிய யோகமென்று
ம், இருவகையாம். — தெளிவாகிய கல்வியறிவி
னாலும், நாடோறும் பூரணநிஷ்டையினாலும், பிரமா
ணமானவிசாரணையினாலும், பிரமமென நுணர்ந்தவ
வர்களே சாங்கிய யோகியர்களாகும். யுத்திகளினாலு
ண்டான பிராணன்முதல் வாயு அடங்கினவிடத்தில்
எளிதாக ஆந்தமில்லாத மேலான பதத்தையடைந்த
வர்கள் யோகியோகியர்கள். — நித்தியமாகிய உபசா
ந்தமானவிடமே யாவருக்கும் பிடிப்பாகும்; நினைக்க
த்தகுந்த சாங்கியரடைகின்ற பதமே யோகிகளுக்கு
ம்ஸ்தானமாகும்; கருத்ததகுந்த வாசனைவலையினு
ம்கட்டுப்பட்ட பிராணனும் மனமுமாகிய இவ்விரண்
டும், இயற்றுங் கிரியைகள் முழுதுங்கெடுமாயின் அ
துவே பிரமபதமாகும். † — விசாரித்துப்பாராமை
யினால் மனமானது உள்ளதுபோலத் தோற்றும்; வி
சாரிக்கில் மித்தையேயாகும்; சொப்பனத்தில்தனது
மரணத்தை தான் கண்டிருந்தும் மெய்யாமோ, கள
ங்கமற்ற வத்துவித லிஸ்துவில் அப்பியாசத் திடமும்
பிராணபந்தனமும் மனோபந்தனமுமாகிய இவைக
ளே சுருக்கமாக மோகூத சத்தார்த்தமாகும். — திட
மாகிய ஒருவஸ்துவி னப்பியாசமும் பிராணனொழிந்
தாலும் மனமடங்குகலு மாகிய மூன்றில் பக்குவ
மாயொன்று கிடைக்குமாயின், ஒன்றுக்கொன்று சம்
பந்தமான மூன்றும் ப்ரயோசனமாகும். மேலானபி
ராணனும் மனதும் இல்லையாயின், யாவருக்குநினைவு
கள் சேராது. புட்பமும் வாசனையும் எள்ளுமெண்
னையும்போலநிலையாக இவ்விரண்டுமொன்றாகும். —

பிராணனு மனமும் ஆகாரமு மாதேயமும் போல
வாம். அவற்றிலொன்றுகெடுவாயின், அடுத்ததமற்றொ
ன்றுங் கெடும்; சொல்லாநின்ற இவ்விரண்டுங் கெட்
டால் மேலாகிய மோகூதத்தையுங் கொடுக்கும். மே
லாகிய தன தப்பியாசத்தினால் ப்ர த்யகூதமாக எண்
ணமானது கெடுமட்டும் ஏதாகிலு மோருண்மையில்
நினைவானது அழுந்தவேண்டி. — வெகுதூரமா யப்
பியாசிக்கின்ற தன்மைபினால் மனநினிடத்தில் ஏகத்
துவமான தொன்றுண்டாகும்; அக்கணத்தில் இக்
கூட்டங்க ளனைத்துங் கெட்டுப்போகும்; சநநமாண

† இம், சுழுத்திமெளனத்தி னியல்பைநன்றாய் பகுத்துச்சொல்லியதாம்.

என்றுரைத்திதழ்
கோர் திருந்தா
ந்த மூரைக்கத்
தொடங்கல்.
கசு. வேதாள
விபரிக். நல்.

கரு. வேதாள
ம் வினாக்கூறத்
தொடங்கல்.

கசு. வேதாள
ஞ்சொல்ல வரசு
ணைந்தல்.

கசு. வினாவுக்
கு விடை யளித்
தல்.

கசு. வேதாள
ம் வினாவின வினா
வாழில் மூன்று
வினாவுதல்.

கசு. இரண்டி
வினாவுதல்.

— 1 இ-ம். வேதாளமனுபவவேததியத்தககுதிததுப பிரகஸனகுத்ததப்பகு
த்து வினாவுத்தொடங்கினதாம்.

த்தின் திர்க்கு சொப்பனகீர்வி ஹரியத்தில் விழித்து
க்கொண்ட. வலிபுள்ள வேதாளமானது கேட்டோ
ளவினாய், ஸ்ரீராமா ? நீ கேட்டாயென்று தவமிதழ்ந்த
வெட்டி...முனி சொல்லுவார், — சிந்தையிமி லெருக்
கின்ற ஒரு வேதாளமானது, மந்திரொரு கேயத்திற்
வெறிகாசிய பிமினினால் வந்து சேர்ந்து, இப்பற்ற
சத்துவினிடத்தில் ஆளவற்ற வணவணப்பெற்று மன
கவலிக்குள் ; மூதன்வையகின்ற வகசாக்கிவிடமனது
மிருந்து லுப் எதிர்வந்தவர்களுக்கும் வாயுந்துப் வார
வையில்லாமலும் இவற்றில்லாமலும் வெளியெய்வா
து. பெரிமோக்கன்சம்பவர்க்குத்தக பிமிவார்கோ, —

காட்டிவெருந்து அன்வேதாளமானது கொடியவகு
ராக்கிவிக்கு தியாயத்தினால் கன்ற திகென்றதிகின்ற
புத்தியினால் மலிகலா பிமிப்பாகக் கொட்ட ஒருபட்ட
னத்தில்வந்து, அன்விடத்திற் குரியவாசன் இராத்தி
மிமிற் சஞ்சரிக்கின்றவாலத்தில், அன்வாசனைக்கண்டு
அகாயத்தி னிடினையப்போல வேதாளமானது ஆரா
னக்குச்சொல்லிய விதத்தை, ஸ்ரீராமா ? நான் சொல்
லக்கேட்டாய். — ஆரகோ ? என்கைவாமானும் ; மே
லான வணகிக்குத்துக் கொப்பமிடி என்னால் உண
து மிதாந்த வுமிதாமிழந்தாய் ; மேலெனக்குப்பமிப்
பாகவா மையென்று வேதாளத்த சொல்லவற், துண
மில்லாமல் என்விடத்தி வெருந்துவையகின்ற, உன்
னால் உணதுமிதக பொடியாகப் போகுமென்று ஆ
சனுவன் சொல்லினன். வேதாளமானது, இப்படி
பென்று சொல்லிய தாகனக்கு பதினாத்தாவு சொல்
வகின்றது. — மியமயமில்லாமல் மின்னெக்கொல்லேன்,
நீதிவாச்சொல்லுவேன், ஆரகோ ? நீ? குற்றமற்ற
யாசகா வகைவருக்கும் குற்றவையகின்ற குறாத்
தகயுடைய வகுதலினால் என்னுளுவைய நீக்குவா
ய சந்தேயமான துறவையகின்ற ஆரகோ ? உன்
துத்தாயமிடி வினையினால் மன்வையவப் பூசனகு
கொண்டென்று வேதாளத்த சொல்லியது. — எந்த
குரியனது, உதிருக்குக்கு இப்பொருக்கக் கிப்பவற்
மிந்துமின்ற ஆத்பாண வணக்கப் பகவைய வினக்
குக் ? எந்தக்காற்றினால் மூதவற்ற ஆணவென்ற
அணுக்கன் பகவையினால் உண்டாயிடி சொப்பனத்
கின்றேன் சொப்பனமென்பது உறுது நிமிக்கின்றியகெ
வினவ பகவா வ்வுறுபிடியது ? — வானுறுவது
தகாடினம் ஹன்னேயெயிற் அந்தத்தகையே. மிரு
ப்பதுபோல, அகவிக்லாத உன்னுள்ளே யானுது

௨௦. ஒன்றுவி
னாவதல்.

௨௧. எந்தச் சூரி
யகிரணத்துக் கி
ந்த சுகங்க ளனு
வாகுமென்று
கேட்டமுதல் வி
னாவந் குத்தரங்
கூறல்.

௨௨. எந்தக்காற்
றிற் நாலமாகாய
முதலிய சத்தை
களதுகளா மெ
ன்றுகேட்ட விந
வாடாமினாவந்
குத்தரங்கூறல்.

௨௩. கனவின்மேற் கனவுவறினு
மதன் வாயமாக மயங்காமற் மெளி
ந்தபடி யிருக்கின்ற தெனுவென்ற
முன்னும் வினாவக்குந், அரம்பை
வைப்போல வகத்திற்செல்லச்செல்
ல வேறியிராததென வென்ற நான்
காங்கினாவக்கு முத்தரங்கூறல்.

வேறென்றாகாத வனுவேது? நிறைந்த பிரமாண்ட
மும், ஆகாயமும், சீவகோடிகளும், ப்ரகாசிக்கின்ற
சூரியனும், மகாமேருவுமாகிய சகலமும், விரிந்த பா
மாணுக்களைப்போல கூடிப்பிரியாத அனுவானதெ
து?—அவயவங்கொன்று மில்லாமல்பரமானுவாகி
ய எந்தப்பெரியமலைக்கு, தங்காநின்ற கல்லைப்போல
நெருங்கியொன்ற பிருக்கின்ற உலகங்கள் வையமாயி
ருக்கும், என்று உயர்வான வேதாளமானது கேட்ட
வசனங்களுக்கு நகைசெய்து, ப்ரகாசிக்கின்ற கிரீடத்
தையுடைய அரசன்சொல்லியயாவையும், ப்ரீராமா? நீ
கிராமமாய்க்கேட்பாய் * — உதயமான இந்த சூர
னசூரியனுள் சகமுதலிய விச்சுகலமும் ப்ரகாசிக்கி
ன்ற, விச்சயித்திருக்கப்பட்ட நின்மல ஸ்வரூபனு
பிரமசூரியனது மிகுந்த பிரகாசமாகிய இந்தச் சூரி
யன் கிரணத்துக்கு இச்சுகங்களியாவு மணுக்களா
கும், தோத்திரஞ்செய்யப்பட்ட இந்தச்சூரியனது
ப்ரகாசத்தினால் சுகத்துண்டாகி ப்ரகாசிக்கும். † —

காலசத்தையும், விசம்புண்மை, வியோமசத்தை
யும், கண்ணாயிருக்கின்ற சலனசத்தையும், ஞான
சத்தையும், நின்மலமான சேதனத்தையும், முதலி
யசத்தையனைத்தும் நல்லறிவான பிரமமென்னு
ஞ் சண்டமாருதத்தினால் பொடிப்பொடியாகி ஆ
ழகியுட்பத்தினது வரசனையைப்போல, தாங்கொ
ண்டிருக்கின்ற ஸ்வரூப சுவாவத்தினால் ப்ரகாசிக்
கும். ‡ — சுகமென்னும் பெயரையு
டைய தீர்க்க சொப்பனத்தில் ஒரு
சொப்பனத்தின்மேல் ஒருசொப்பன
மாக, அநேகம்பிடித்தும் தனது வடி
வத்தைப் பிரியாமல் சாந்தியினால் வி
யாபகமான பிரமமொளிரும். வாழை
மாத்துக்குள்ளேயுள்ளேயும் மடலே

யிருக்கின்றதன்மையைப்போல, அளவற்றசுகமுள்ளு
க்குள்ளே ஆகியபோது மந்த பிரமமேவினங்கும். § —

* இ-ம். வேதாளம் வினாவதுக்கு மரசனுத்தரஞ் சொல்லத்தொடங்கினதாம்.

† இ-ம். பிரமசூரியனது ஞானப்ரகாசமானது கிரணங்களுக்குச் சுகலசு
கங்களு மணங்கொய் விளங்குமென்பதாம்.

‡ இ-ம். நித்தியதத்துவமென்னுந் காலதத்துவமுதலிய சத்தையாவும் பிரம
னிலத்திற் றாளாய் நீங்குமென்பதாம்.

§ இ-ம். சாதத்தெனின்ற தீர்க்கசொற்பனத்திற் சங்கற்பமாகிய சொற்பன
நாகாவிதமாகத் தோற்றியு மிவைகளின்மறைவு படாமற் தன்னைத் தெளிவுற்றி
ருப்பது பிரமமென்றுந் தவலியைப்பிரிக்க வதன்மண்டே யிருப்பதுபோலப் பி
ரமத்தை வேறுவேறு செய்தவிடத்துந் தானாகவே விளங்குமென்று சொல்லி
யதாம்.

உ.ச. எந்த வணுவ
ப் பிரமாண்டமுத
லிய சீவர்களைத்
தம் பரமானுக்க
ளா மென்ற வைந்
தாம் வினாவுக் குந்
த்தரங்கூறல்.

உரு. அவயவ
சகிதமான எந்த
வணுவக்குச் சக
மச்சையாமென்
றவாரும் வினாவு
க்குத்தரங்கூறல்

சூட்சுமமாய் அறிதற்கருமையினால் முன்சொல்ல
ப்பட்ட பிரமமே பரமானுவாம்; நீக்குகின்ற முடி
வில்லாததினால் நீண்ட மகாமேரு வாதியானசகலத்
துக்கும் இதுவே தாக்கப்பட்ட காரணமாகும். விசு
லமான மகம்மேருமுதலியவைகளை இந்தப் பரமா
னுவுக்கு பார்க்கும் பரமானுவைப்போல, பார்க்கு

மிடத்தில் துவட்சியாக ப்ரகாசிக்கும், † — அடை
யப்பட்டாமையினால் பரமானுவாகிய இப்பிரமமே
பூரணத்தினால் பெரியகிரியாகும். குறைவில்லாதவ
வயவங்களியாவையும் அணிந்தும் அவைகளைத் திரி
யாத வாத்தமாவானவன், குறைவில்லாத மெய்ஞ்ஞா
னஸ்வரூபமாய் சகலவஸ்துக்களுக்கு மாதாரமாயிரு
ப்பன், அறிதற்கரிய இந்தவாத்மாவுக்கு இந்தச்சகலச
கங்களும் விஞ்ஞானவிரசமாகிய மச்சையாகும். ‡ —

உச. இதுவுமது.

பொருந்திய விஞ்ஞானமாத்மீரத்தினது மத்தியிற்
சகமான திருக்குமென்று மேலானவரசன் சொல்லக்
கேட்டு மனத்தில் தனதுஸ்வரூபத்தையறிந்து மய
க்கமற்ற விசாரணையினால் உபசாந்த மனத்தையுடை
யவேதாளமானது, ஏகாந்தஸ்தானத்துக்குச் சென்று
துக்கமுள்ள உதராக்கினியை மறந்து சலனமில்லா
தபரிசுத்தமான சமாதியிலிருந்தது. * —

வேதாளகதை முற்றிற்று.

பகீரதன்கதை.

அவதாரிகை.

முற்கதையிற் சுழுத்திமென்னத்தாம் சர்வம் பிரமமாய் விளக்கு
மென்பதை வினாவிடையினு லறிவித்து, இவ்வனுபவமடைதற் கரிதா
யினுஞ், சங்கத்தியாகமுள்ள தனதுமுயற்சியினு லெளிதாயடையலா
மென்பதையறிவிக்கு நிமித்தம் பகீரதன்கதையை நிரூபிக்கிறார்.

க. மனந்தெளிந்து சலனமற்ற அந்தராத்மாவினால், சகலவிடயங்களி
நிற்குஞ்சக சானுப ல்நின்றும் மனதைத்திருப்பி, இசையத்தக்கவைகளை
வமருளிச்செய்தல் செய்யது, ஆசையில்லாமல் மெலிவில்லாமல் மனது

† இ-ம். அனுவுக்கணுவாய் மகத்துக்கு மகத்தாய் விளங்குகின்ற பிரமவியா
பகத்திற் சகல பிரமாண்டங்களும் பரமானுக்களாக விளங்குமென்பதாம்.

‡ இ-ம். அகோசரமான பிரமஞானத்துக்குச் சாரமான மச்சையாகச்சகத்
துவிளக்கு மென்பதாம்.

* இ-ம். சர்வம்பிரமமாய் விளங்குமென்ற வுத்தரங்கேட்ட வேதாளஞ்
சாந்தியுட னுத்தாமிர்தம்புகித்தும் சமாதியை யடைந்ததென்பதாம்.

உ. பகிரதனைப் போல சுகத்தைப் பெறுவாயெனல்

ஈ. பகிரதன் யாதினா லாத்மா ஹபவம் பெற்ற துக் கங்கையைக் கொண்டுவந்தது மென்ற வினாவி னமுதல் வினாவு க்குத்தரங்கூறத் தொடங்கல்.

சு. பகிரதன் மனமையைக் கூறல்.

ரு. விடயதோட திருஷ்டி யினால் விசாரமுதித்தல்

கூ. தனித்திருந்து சுகத்தன்மையை விசாரித்தல்.

எ. புலனபோ கங்களைக் கான்ற னம்போலக் கரு துதல்.

விஸ்வரூபியடைந்து, சார்தமனதினால் அசுத்தமனதை ஆகாயத்தைப்போல நின்மலமாகச்செய்து, சலனமற்ற மௌனியாகவும், ஒருவனாகியும், உபசாரந்தமே ஸ்வரூபமாகியும், — சமத்துவனாகியும், மனமா னது ஆகாயத்தைப்போல, ஸ்ரீராமா? நீ மிகவுந்தெளிந்திருக்கக்கடவாய். நின்மலமான புத்தி திடநிறைந்து அறியாமையின்றி, யமைவாகவந்தவைகளை அனுசரிக்கின்ற வேந்தனாகிய பகிரதனைப்போல, குழந்தாய்? அடைதற்கரியதாயினும் குறைவின்றியடையலாமென்று வசிட்டமுனிசொன்னார்.† — இப்படிவசிட்டமுனி சொல்லவும் அவரைப்பார்த்து, எனதாசிரியரே? பகிரதவரசனானவன், எந்தமனவல்லமையினால் பரமசுகத்தையறிந்தான்? அப்போது தேவந்தியை கொண்டுவந்தானென்று ஸ்ரீராமன்கேட்க, நான் குவேதங்களை யு முணர்ந்த வசிட்டமுனி சொல்லுவார். ஏகத்துவத்தையறிந்த பகிரதனென்னு நாமத்தையுடைய அரசனானவன், பூமியின்கண் ஒருவனிருந்தான். — பெரிதான பூமியனைத்தையும் காப்பவன்; சிந்தாமணியிலும் ஈகையின்மிகுந்தவன்; கங்காசோபரணக்கிரமத்தினால் பாதாளத்தில் பஸ்பமாகிய தனது பாட்டன்மார்க ளனைவரையும் கொடிய நரகநீங்கும்படி சத்தியலோகத்தைச்சேர்ந்து சுகிக்கவைத்தவன்; சந்திரன்போன்ற வெண்மையாகிய பூச்சக்கரக்குடையை யுடையவன். — அப்படிப்பட்ட பகிரதன், எவ்வளவு காலத்தில் உலகத்தினது துன்பமிகுந்த ஆசாரமாகிய இதைப்பார்த்தவனாவில், தன்னுடைய நினைவினைத்தருடனவிசாரணையினது களங்கமற்ற தோற்றமானது மனதில் நிலைபெற்ற விளம்பருவத்தில் உண்டானதெனியும்! — ஊழினால் அளர்ப்புமினது புட்பக்கொடியைப்போல விசாரணையுதயமாக வுதவும் ஏகாந்தஸ்தானத்தை யடைந்து, ஒன்றோடொன்று பொருந்தாத சமுகமான வியப்புள்ள சுகத்தின் சபாவமான இவைகளைப்பார்த்து மனதில்விசாரிப்பான்; ஒன்றாவது நூதனமான தில்லை, எப்பொழுதும் போயினதே திரும்பவும் வரும். — போனபகலே திரும்பவும் வருகின்றது; போனவிசாரத்திரியே திரும்பவும்வருகின்றது; போன வீகையே திரும்பவும்வருகின்றது; போன யாசகமே திரும்பவும்வருகின்றது; ஆனபுசிப்பே திரும்பவும் வருகின்றது; ஆனகருமமே திரும்பவும் வருகின்றது. மோகத்தையுடையவர்கள், ஒன்றிலும் வெட்கப்படாமல்திரும்பத்திரும்ப அதில்முயற்சி செய்வார்கள், —

† இ-ம், சுகசரிஷ்டையை யனுகூரகித்ததாம்.

அ. ஆத்மாகத்த
ங்கொடாத கன்
மத்தை வெறுத்
துப் பூரணந்த
த்தைக்கொடுக்கு
ங்கன்மத்தை வி
ரும்புதல்.

க. சற் குரு
வைத்தரிசித்துப்
பவத்துன்பத்தை
நீக்குதற் பொரு
ட்டுக்கூறுதல்.

க௦. பவத்துன்ப
நீக்கியபாதென்
றவினாவுக்குத் தி
ரிதுலமுனி யஃ
துநீங்கும்பொரு
ட்டாத்தமஞான
முபதேசித்தல்.
கக. இதுவுமது.

க௨. இதுவுமது.

க௩. தேகமுத
லிய விருத்திக
ண்கிச்சித்தா
யிருப்ப தெந்ந
னமெனில்.

க௪. சமாதி
யினுள்ளமுத
யமாகிற் சநகமா
ணநீங்குமெனல்

இராமில்லாமல் வாடுகின்ற அத்தொழிலையே சூழ்
ந்திருப்பார்கள். சூற்றம்மும்படி எதையடைந்தால்
அடையப்படாத தில்லையென்று சொல்லும்படி யா
வையும்வந்து பொருந்தும்; அதைச்செய்தலே சுபா
வமாகியதொழிலாம்; இரண்டெடுகின்றமற்றசகலகரு
மங்களும் விசேகாரோகமாம். * — அஞ்ஞானிகள்
அநேகமாகச் செய்ததையே செய்வார்கள்; ஞானி
கள் செய்யமாட்டார்கள். சகத்தின்றன்மையினுவெ
ன்று மனதிலச்சமுற்ற பகீரதனைவன், ஒருநாட்
போய் திரிதுலனென்னு நாமத்தையுடைய சற்சுரு
வினது பாதத்தைவணங்கி, துன்பமிருந்த பவத்துக்
குப்பயந்து ஏகாந்தமாய் இவைகளைச் சொல்லத்தொ
டங்கினான். — முனிஸ்வரா? சொல்லப்பட்ட மூப்பு
ம், மரிப்பும், மயக்கமுமுதலிய சமஸ்தமானபயத்தை
ச்செய்யாரின்ற அரியதுன்பத்துக்கு முடிவியாது?
விளங்கும்படியாக அனுக்கிரகிப்பாயென்று பகீர
தன்கேட்க, திரிதுலமுனிசொல்லுவார். அரசனே?
ப்ரகாசம்பொருந்திய ஞானாத்மாவை பூரணகாரமாக
ப்பார்க்கில். — துக்கங்களனைத்தும் அப்பொழுது நீங்
கும்; இதயத்திலுள்ள பந்தங்களெல்லாம் கெடும்,
பலவாகிய சந்தேகநீங்கும்; மிகுந்தகருமங்கள் கெ
டும்; செம்மையாக அறியத்தக்கதானது சின்மாத்
திரமே ஸ்வரூபமாகி இருந்தபரமாத்மஸ்வரூபமாம்.
சொல்ல இதைக்கேட்பாய். — எவ்விடத்திலுமுள்
ளதான நித்தியமானது, உதித்தொடுங்குத லில்லாத
து, அழகிய உண்மைஞானமும், உபசாரந்தமும், நின்
மலமும், கெடாததும், திரிசுணங்களுந்தங்காததுமா
கிய இப்படிப்பட்ட தொன்றுண்டாயிருக்கின்ற தெ
ன்னுசொன்னவுடன், வேறுபாடில்லாத திரிதுல மு
னியைப் பார்த்து, பகீரதன் சொல்லத் தொடங்கி
னான்.† — தனக்குவேறுகிரின்ற சரீரமுதலான ஒருவி
டயத்தையும் பாராதவனாய் ஈனமான விபகாரங்களி
யாவும் திரமில்லாமற்போக, தேவராத் சொல்லப்பட்
டஞானஸ்வரூபமாகி தடையில்லாமலிருப்பதெப்படி
கிருபையுள்ள ஆசிரியரேசொல்லுமென்றுகேட்க, —
திரிதுலமுனியானவர் சொல்லுவார். அரசனே?
மனமானது, இதயம்பரத்தில் வியாபகமானவறிவி
னால் ஸ்வரூபநிட்டையைப்பொருந்தும்; பின்புபெரி

* இ-ம், கிதகன்ம புண்ணியபரிபாகத்தினும் சாதனசதுஷ்டய முண்டாயிற்
றென்பதாம்.

† இ-ம், ஆத்ம ஞானந்த சாஷாத்தாரம் வருமாயின் பவத்துன்ப நீங்குமெ
ன்பதாம்.

கரு. சமாதிகு.
தெற்குச் சங்கத்
தியாகம்வேண்டு
மெனல்.

கக. ஞான ச
மாதிக்கந்தசங்க
த்யாகமே மார்க்
கமெனல்.

கங. தேகோக
நீங்கிற் சித்துப்
பாத்யகஷமா மெ
னல்.

கடி. எங்கன
ந்தேகோக நீங்கு
மென்ற வதற்கு
ச்சாதனங்கூறல்

கக. அத்துவி
தஞான மடைத
லைக்கூறல்.

உ.0. விடயசக
ம்விடுதற்குச் சா
தனங்கூறல்.

தான சகலவடிவங்களுமான மேம்பாடான சிவனு
து, இகழ்ச்சியாகிய சநந்ததை சகத்திற் திரும்பாது
அடையாது ; --மனையாள் மனைமுதலிய வேதந்த
பற்று நீங்குதலும், சுகதுக்கங்கள் சார்ந்தால் சமமா
னஞானபாவனை அடைதலும், தனக்குப்பேதமட்டா
தனவாய் எப்போதும் அவையவங்களின் ஞேற்றங்க
ளாகுதலும், வளப்பமுள்ள ஏகாந்தத்தை யடைத
லும், மானிடக்கூட்டங்களை நீக்குதலும், -- ஆத்ம
தத்துவத்தில் நீங்காத ஞானநிட்டையும், அசைநி
நிரிற் கின்ற தத்துவஞானத்தி லுண்டான வபரோ
சானுபவமும், இப்படிப்பட்ட தோற்றமாகிய அனா
யாளங்களை யடைவதே ஞானமாக மோகச்செய்த
தையுடைய சத்துக்கள் சொல்லுவார்கள் ; இத்த
வேறையிருக்கின்ற மார்க்கங்களியாவும் வேதனை
வறியாமையாம். -- குற்றத்தை யுடையதான சிவ
தை யானென்று நினைத்தல், நசித்தபோததுவே ஞ
ராகத்துவேடத்தை நீக்காரின்ற ஆதாரமாக சகல
யாதிக்கு மேன்மைபொருந்திய அவிழ்தமாகும் ; ஞ
தன்னியம் பாத்யகஷ மாகுமென்று அனுக்கிரக
ஞானமுனிவனாகிய திரிதலமுனிக்கு பகிரதன்கை
ல்லுவான். * -- கிரியின்மே லிருக்கின்ற விருத்தி
தைப்போல நெடுநாளாக வலிமைபொருந்த இச்சா
ரத்தில் திரமாக நானென்றெண்ணுகின்ற நினைப்பை
தள்ளுவது எப்படியென்று பகிரதன்கேட்க, சிரேஷ்
டமான வாசாரியர் சொல்லுவார். தனது மனோவாந்
தத்தினால் நீங்காத போகத்தில் நினைவுதொடராமல்
கெடுத்து, -- வியாபித் திருக்கின்ற சம்பாவத்தைப்
பொருந்தினால், வினையான வகங்காரங்கெடும். ஆக
கெட இவைகளனைத்தையும் அறிவினாற் றீரும்படி
கெடுத்து துன்பமான சலனமில்லாமல் இருப்பாயா
ல், யானென்கின்ற தோற்றமானது தெரியாமல் பிரம
மே கூடஸ்த்தமான வத்துவிதஸ்வரூபமாம் ; வேதங்
களாற் றுணர்ந்த பிரமமு மதுவேயாம்.† -- வெகு
யிருக்கின்ற வன்னாச்சிரம பேதமான விசேடத்தை
விட்டு, பயமில்லாமல் ஈடனாத்திரியத்தில் தினை
வும் பற்றில்லாமல் தரித்திரத்தை யுறுதியாகவடை
ந்து, செல்வங்களை போர்செய்கின்ற சத்துருக்களை
குக்கொடுத்து, அகம்பாவத்தை நீக்கி, சரீரத்தினை
தொழிலைவிட்டு, அச்சத்துருக்க னிடத்தில் பிடு

* இ-ம். இச்சாதனங்களாற் பவமுத்தொழிலும் பற்றறநீக்கி மிச்சமில்லா
ஞானம் வெளிப்படு மென்பதாம்.

† இ-ம். விடயசகம்விட்டுப் பிரமசுக்ஞ்சேரிகம்பாவ நீக்கியத்துவிதப்பே
ழுவாயென்பதாம்.

௨௬. இங்ஙன
நிற்றலையேபிரம
மாலாயென்றரு
ளசெய்தல்.

௨௭. செல்வ
மனைத்துத் துற
த்தல்.

௨௮. துறவியா
ய்த்தனியே சஞ்
சரித்தல்.

௨௯. அகம்பா
வரீய் டியாத்த
ஞான முதுமொ
ய் விஸ்வாந்திய
டைத்தல்.

௩௦. ஞானத்
தாற் றேகாபிரம
னமீய் நிற்றல்.

௩௧. ஆத்ம
போகத்தா ளகா
ந்நபோக நீய்வி
நிற்றல்.

௩௨. சமாதிஞா
னமீய்நிச் சகச

யைவாங்கி என்னும்விட்டு, — பாரதில்லாமல் இப்ப
டிநின்றால், உயர்வுக்குயர்வாகிய பிரமம் நீ யாகக்கூட
வாயென்று ஆக்த திரிதூலமுணியானவர் சொல்லக்
கூட்டு, மலைபுடன் பொருந்துகின்ற புயத்தைப்போல
பிரேதன், மனதில் செய்வதான ஸ்ரணத்தை விருப்பி
நாநாவிதமான தனது தொழிலில் பிரேத வாசன
ருப்பதானான். * — விலகலால் போனபின்பு நிற்ப
பான வோரக்தவனிஷ்டோபயாகஞ்செய்து, நீதியாக
வளர்ந்த சம்பத்தெல்லாம் பாத்தாபாத்தாமிகாரித்து
தரித்திரசாரா பிராமணர்கள், தெய்வங்கள், உறவுகள்
ர்கள், முதலாக வந்தவர்களுக்கு கொடுத்து, தரித்தி
ருக்கும் வஸ்திரமொன்றோயல்லாமல் ஏறாறுநினைத்தி
லவேறில்லாதவனானான் — சகலரும் கண்ணீர்விட்டா
சகலமு மினிமையாகவிருந்த தனது தேயத்தான ஆ
டைத்தற்கரிய சத்துருக்களுக்குக் கொடுத்து, தரித்தி
ருக்கின்ற வோர்வஸ்திரத்தை யுடையவனான பிரேத
ன், நினைத்தற்கரிய முனிவனாய் ஞானமுணியின்கள் ஸ்ர
ணத்தையடைந்து, தன்னுடைய விடுதற்கரிய தேய
த்தை விட்டு, தனியனாக சந்தரிகைத் தொடங்கி
னான். — வதனத்தினாலும், நாடத்தினாலும், பார்த்தன
ர்கள் திராசு பழைய ஸ்ரவகடோடும், மலைகடோடும்,
காடுகடோடும் தீரனாய் அடைந்தான் ; மனதிலுள்ள
இச்சைக எனைத்தையும் விலகினத்தில் வெளிப்பா
தினான் ; இப்பொழுதே மேலான சாந்தத்தினால்
ஆத்மாவிலின்பத்தில் விஸ்வாந்தியடைந்தான். § —

பூமியெல்லாஞ் சந்தரிகை, ஒருநினைச் சத்துரு
வுக்கு தான் முன்புகொடுத்த விளக்காரை மட்டின
த்திற்புருத்து, சகலகாரணங்களையும் சாதித்தபிரேதன்
ஆசத்தியமில்லாத மக்திரிமன் எனேயோர்கள் வீடுக
டோடும்போய் பிச்சைவாங்கினான். மீட்டத்தைப்போ
ய் விரிப்ப் பிரேதவாசனோப்பார்த்து எதிரோபார்த்தவ
ர்கள் கண்ணீர்விட்டமுதலர்கள். — மிருத்த வாசாத
னாகச்செய்து ஆசாட்டிசெய்து இரட்டிப்பாயென்
து இவன் மட்டினத்தைப் பெற்றிருக்கின்ற சத்துரு
வும் சொல்லவும், பிச்சையேயல்லாமல் வேறொருது
ரும்பையாவது விரும்பாமலிருத்து, நிறிதுவான் சத
திசயமென்று யாவரும் வாட்டத்தையடைய சயமா
கவே புறமாட்டாது சென்றான். † — சாந்தமேன்
வனுபவாகிய மனதுதளர்ச்சியில்லாமல் ஆநந்தமடை

* இ-ம். சர்வசங்கற்பப் பரித்தியாகத்தினுற் பவத்துன்பநீய்வி யாதமகச மு
ண்டாமென்பதாம், [சுதஞானம் பெற்றொன்பதாம்]

§ இ-ம். சர்வசங்கற்பப் பரித்தியாகஞ்செய்து ஆத்மமிட்டையினு லபரோ

† இ-ம். சமாதியனுபவம் கைகமுன தென்பதாம்,

ஞானமுதிக்கும்பொந்து, ப்ரகாசம்பொருந்திய தனதாத்மதிருஷ்டியில்
ருட்டாசிரிய ரெதிரி வினையாட்டையடைந்து, வரப்பட்டதிரிதுலராகிய
ட்டிருவரும் பிரமாந சற்குருவைதோத்திரஞ்செய்துகூடி, மலைகளிலும்,
ந்தலையாகச் சஞ்ச கானகங்களிலும், நாடுகளிலும், அவர்கள்சஞ்சரித்
ரித்தல்.

உஅ. சகசஞான
முதய மாதல்.

தார்கள்.— ஆசாரியரும் சீடனும் பூரணமான சமத்
துவத்தை யடைந்து, இரண்டுபேரும் குணத்திற்சம
மானவர்களாய் வினையாட்டினால் சரீரத்தைச்சுமந்து,
கருப்பத்தி லுண்டாகிய சரீரமிருந்தென்ன போயெ
ன்ன இச்சித்தபடிசஞ்சரித்து ஒற்றுமையாக உள்ள
படி இருக்கக் கடவதென்று நன்றி யாலொசித்து,—

உக. தமதுசி
தூறந்த போகத்
தாற் றேவபோக
முந்திரணமாகநீ
ற்குதல்.

துக்கமடையாத சுகத்திலும், துக்கத்திலும், ஸ்தி
னும், சுகமடையாதவர்களாய், திரவியங்களும், ஸ்தி
ரீகளும், இசைந்த செல்வங்களும், அணிமாமுதலிய
வஷ்டவயிஸ்வரியங்களும், முன்பாக விருப்பமுற்று
சித்தர்கள் கொடுத்தவைகளை ஆசையில்லாமல் யிரு
துவான திரணத்துக்கொப்பாகி விட்டுநீங்கி, மற்ரு
ருமேன்மையான தேயத்தில் போயினார்கள். † —

௩௦. ஸ்வரூபசாக்ஷா புத்திரனில்லாத அந்தப்பெரியபட்டணத்தரசன்
த் காரமாய்விளங்கு மரித்தமாத்நிரத்தில், மந்திரிகளனைவரும் நன்மை
தல்தெரிவிக்கும் யையுடைய அரசனெவனென்றுபோசிக்குங்காலத்
பொருட்டரசாக்க இல், அற்பமான பிச்சையையுடைய முனிவனாகிய
ஞ்செய்யும்படி பிரா அழகையுடையபகிரதவரசனைப்பார்த்து, ப்ரகாசித்
ரத்த கணயங்கூட்டி கின்ற கிரீடத்தையுடைய அரசனாகச்செய்ய, —

௩௧. முன்னு
ட்டோர் விருப்ப
ப்படியதற்குமா
சுனதல்.

பகிரதனுனவன் இராசாவாகி அனேகம் பெரிதான
படைகள் குழும்படியாக பூமிபாலனஞ் செய்வதை
பழைய பட்டணத்தோராகிய மந்திரிமுதலியவர்கள்
கேட்டுவந்து, கிரமமாக நீர் முன்புவைத்த எங்களு
டைய வரசன் இறந்தான், நாங்களனைவரும் ஆதரவு
காண்கிலேம், நீரே இராசாவாகவேண்டும்.—ஆசியா
மல் வலிபவந்த செல்வத்தை வெறுக்குதல் நல்லத
ன்று சம்மதிக்கவேண்டுமென்று நினைத்து, மனக்களி
ப்பினால் பிரார்த்திக்கப் பார்த்து அழகுவிளங்காரின்
ற மார்பையுடைய பகிரதவரசன்போய் திடமான
பூமிமுழுவதையு மாண்டு இருக்கும்போது, மகா
மௌனத்தையும் உபசாரத்தையும் சமத்துவத்தை
யுமடைந்து, ஆசையில்லாமல், * — மாச்சரிய மில்
லாமல் வந்த வியவகாரங்களின் ஒருமார்க்கத்தி லிருந்
து, துதிக்கப்பட்ட அதிசயமில்லாதவனாய் பாட்டன்

௩௨. உபசாக்
தனயிருந்து அர
சுசெய்தல்.

௩௩. இரண்
டாம் வினாவுக்கு
த்தரங்குதல்.

து, துதிக்கப்பட்ட அதிசயமில்லாதவனாய் பாட்டன்

† இ-ம். சகசசமாதி கைகூடினதாம்.

* இ-ம். துறந்த மனவல்லபத்தாற் பிரமசாக்ஷாத்காரசுகமாய் விளங்கினு
ரென்பதாம்.

மரர்கள் கரையேற மிகுந்த வநேகவருடந் தவஞ்செய்து, நிந்தனையற்ற தபசினால் தேவநதியைக் கொண்டு வந்து இந்தப் பூமியின்மேல் புகழ்நியாயல் ஸ்தாபித்தான்.†—

பதிரதன்கதை முற்றிற்று.

சிகித்துவசன்கதை.

அவதாரிகை.

முற்கதையின்முன் புறப்பற்றையு மதனாலகப்பற்றையு நீக்கிப்பி ன்றந்து முயற்சியினுற் பிரமசாக்ஷாத்கார மடைந்ததைத் தெரிவித் து, இவ்வனுபவம்பிரதிபந்த சேடத்தினுற் றானடைவதற் கரியதானு லு மநேகவுபாயங்களாற் போதிக்குமாசாரிய வல்லமையினு லுண்டா மென்பதையறிவிக்குரிமித்தஞ் சிகித்துவசன் கதையை நிரூபிக்கிறார்.

க. மனதைக்க ரைத்துச்சிகித்து வசனைப்போலவு ணர்விற்சுகிப்பா யெனல்.

மனமென்கின்ற பெரியபட்சியை முன் னீக்கித்து ரத்திய சிகித்துவவரசனைப்போல, உபசாரந்த முடையவனுய் உனதாத்தம் ஸ்வரூபத்தில் மூழ்குவாயென்று வசிட்டமுனி சொல்ல, ஆநந்தானுபவ போதமாயிரு ந்துள்ள அந்தச் சிகித்துவசனானவன் யார்? ஆசிரிய ரே? அனைத்தையுந் தாங்காரின்ற ஞானமானது மே லுமேலும் பூரணமாவதற்கு அனுக்கிரகிப்பா யென் று அவ்விராமன்கேட்க, தவத்தைபுடைய வசிட்டமு

உ. சிகித்துவச னிலக்கணங் கூறல்.

னியுஞ் சொல்லத்தொடங்கினார். — துவாபரபயுகத் தில் முதலிற்பிறந்தவன், ஏழுமனுக்களிறந்தகாலத்தி ல் சூரியனுக்கொப்பான மாளவதேயத்துக்கரசன்சிகி த்துவசனென்னு நாமத்தையுடையவன், நீதியையு டையவரசன், ஆசைமுதலாகிய துற்குணமில்லாத வன், கொடைமுதலியசற்குணங்களியாவுமுள்ளவன், சொற்கலகமற்ற மெளனத்தை புடையவன், சமமுந் தமமுமாகிய குணங்கணிமைந்தவன், மிகவு நன்மையையுடையவன்; —சுராட்டிரதேயத் தரசன்பெற்ற சூடாலையென்னுந் தவப்பெண், மயிலுக் கொப்பான வள், கெடாத சற்குணத்தினுல்தனக்குத்தானே சமா னமானவள், அச்சூடாலையை அச்சிகித்துவசன் கலி யாணஞ்செய்தான். தளர்வற்ற மனமொத்து பிரிவில் லாமல் செய்யப்பட்ட கிரியைகள் வேறுபாடில்லாம ல் பெருமைபுள்ள சகலகலை ஞானங்களுக்கும் வல் லமைபுள்ளவர்களாய் இருவர்மனமு மொன்றாய் இ

† இ.ம. பிதாமகர் முதலியசீவர்களாயும் பொருட்டுத் தபோமன வல்ல மையாற் கங்கையைக் கொண்டுவந்தா னென்பதாம்.

ச. சகை வரு
மென்றதற் கஞ்
சுதல்.

வினையுடன் வாழ்ந்தார்கள். — இரண்டுசரீரத்துக்
கும் ஒருபிராணனைப்போல இரண்டுபேருங்கூடினவ்
வன்னசுகந்தை. இன்பமாகப் புசித்தார்கள் ; சிறப்
பையுடைய வருடங்களானவை இப்படியே அள
வின்றி நீங்கின வளவில், ஒரு நிச்சயமு மில்லாத
வெவ்வேறானது உடைபட்ட கட்சலத்தைப்போல
ஒடிப்போக, புனலினுள்ள கோகனகத்தின்மேல் ப
னிக் கட்டியைப்போல மூப்புவர் தெய்தியது. —

ரு. விடையகா
னுபவ நீக்குமெ
னல்.

உள்ளங்கை சலத்தைப்போல, நாடோறு மாயுளா
னது மிருதுவாகக்கழிந்துபோக, மிகுந்து வருஷிக்
ருங்காலத்தினுள்ள சுகைக்கொடிபைப்போல, நீங்
காதவோராகையே விசாலமாக சரங்காலத்தில் நதி
மின்சலத்தைப்போல எழிலானது சீக்கிரத்திற்போக
சரீரத்தின்பொருந்திய நல்ல இன்பங்களனைத்தும், வி
ல்லையெட்டுநீங்கின அம்புகளைப்போலசெல்லும். *—

சு. நித்தியசுக
த்தைக் கொடுக்கி
ன்ற ஞா ன தா
லேசாக மரணத்
தை நீக்கு மென
றலோகித்தல்.

வாழையானது, அடைந்த கருப்பத்தைப் போல,
ப்ரயோசனமற்ற தொழிலானது இராகத்தைபடை
ந்துது. உரிமையாக அவ்விடத்தவர்கள் சிந்திப்பார்
கள். எதைப்பெற்று மனமானது திரும்பியாதினஞ்
செல்லாததோ அது மிகவுண்மையாம் ; இச்சமுசா
ரத்தின் முழுபுவர்களுக்கு அப்பகுப்பருமையாம் ;
இரமாக அத்தியாத் தாமதானசாஸ்திரமே சநவியா
நியை நீக்குமெனிறதமாம். — இருவர்களும் ஆத்து
மதத்துவநானமாயி னுன்றினுலையல்லாமல் மற்
றொன்றினுல் சநவநீங்காதெனது சிந்தித்து, நிலைபெ
ற்றவாத்தமதானானாராயும், அதில் மனதுடையவர்க
ளாயும், அதை யடைந்தபிராணனை யுடையவராயும்,
எப்போதும் சொல்லப்பட்ட அநிநிட்டையையு
டையவராயும், அதற்கடுத்த சத்துக்கள் சார்பையு
டையவராயும், அறிஞர்கள் ஆராதனைக்கடுத்த செய்
கையினுல் சற்றுமிடைவிடாமல் பழக்க முள்ளவர்
களாயும், —கமக்குள் தாங்களறிந்தவர்களாயும், அத
ற்கடுத்ததான ஒழுக்கத்தைப்பூண்டு நெடுங்காலம்
மிருந்த களிப்புள்ளவர்களாயும், பாகாசித்தார்கள்.
பின்னர்து வினையப்பெண்ணான சூடாலையானவன்,
மறுமைக்காகிய நன்மையானபதக்கிரமத்தினுல் மூத
றிஞரானவர்கள் அனுக்கிரகித்த சாஸ்திரார்த்தங்க
ளைத்தரிக்க, தஞ்ந்தமாத் திரம் தெரிந்து மன்றாய்
கேட்டு; —நித்தியாதகாரியமும்கு

எ. சா. அசங்கத்
துடன்கூடி. பா
தமலிசாரஞ் செய்
தல்.

அ. சூடலை த
லித்துத் தூட்சம
லிசாரஞ் செய்
தல்.

சு. ஆத்மாவும் அஃதைமறைக்கு
மோகமுந் மஃனாயுடைவறு அஃ ரிய மில்லாமையும் இரண்டு மில்லா

* இ-ம், சகைவரின் சவானுபவங்களனைத்து நீங்கி மரணமுண்டாமென
திரிசாரைத் தோற்றிற்றென்பதாம். [பவமாய் விசாரிக்கத் தொடங்கினதாய்
† இ-ம், இருவருமாத்ம விசாரஞ்செய்வதற் றீவரமாகச் சூடலை தனித்தது

துதிக்கும் இடமுமாகிய நான்கை மல் தாவளயமாய்விளங்கிய நல்லறி
யும் விசாரிக்கத் தொடங்கி முன் வினாள் சூடாலையானவள் விசாரணை
ஞைமல்வருபத்தை விசாரித்தல். செய்கிறாள். தெளிவாக ஆத்மாவை

க௦. இந்திரிய
ங்களைக் கண்டு
தேகத்தையுமன
தைக்கண் டிந்தி
ரியக்களையு ரிய
திகளைத் தல்.

க௧. புத்தியைக்
கண்டு மனதையு
மகக் காரத்தைக்
கண்டு புத்தியை
யுரியதிகளைத் தல்.

க௨. சீவனைக்
ண்டகக் காரத்
தையும் ப்ரத்யே
காத்மாவைத் தரி
சித்துச் சீவனையு
ரியதிகளைத் தல்.

க௩. ஆத்மதரி
சனமா யதனாற்
சீவன்விளங்கின
தறித்தல்.

க௪. மோகவி
லக்கணமுமஃது
டையவனையும்வி
சாரித்தல்.

முன்னேபார்த்து யானென் றெதைச் சொல்லுகின்
றோம், மனதில் நீங்காத இந்தமோகமியானது, இஃது
யாருக்குரியது, எந்தப்ரகாரம் யாதினால் எவ்விடத்
திலுண்டானது, —முன்னே தோற்றுவதான தேகத்
தை நானென்னில், சடமாகவு மூடமாகவு மிருப்பத
னால் நானென்றுரைக்கத்தக்கதன்று. இவ்விதமான
தேகத்தை யறிந்தசைப்பிக்கின்ற பத்திந்திரியங்க
ளையு நானென்னில், தண்டினு லோட்டை யசைக்க
அஃதசைவதுபோல சபலசித்தத்தினால் மூடமாய்த்
தனியேயிருக்கின்ற இப்பத்திந்திரியங்களும் அசை
கின்றன, அதனாலும் நானல்லனவாம், — இந்திரியங்
களையசைப்பிக்குஞ் சங்கற்பமென்கின்ற சத்தியையு
டையதாகிய மனதை நானென்றால், அதுவும் கவண்
முனால்வீசச் செல்லுங்கல்லைப்போல புத்திநிச்சயத்
தினால் அசைகின்ற சடமாகுமதனால் நானப்புத்
தியுமல்லவாம் ; — புத்தியை யசைப்பிக்கின்ற தீய
வகங்காரத்தை நானென்றால், ப்ரயோசனமில்லாத
தாய் ப்ராஜினமாய் குழந்தைகளின் பிரமையில் பிசா
சுந் தோற்றும்விதத்தைப்போல சீவனாற்றோற்றுகி
ன்ற விதுசடமாம் ; ஆதலாலிவ்வகங்காரமு நானல்ல
வாம். அகங்காரத்தை வசைக்குமென்றுரைத்த சீவ
ன் நானென்னில் அதுவும்கிரியையே வடிவமாய்பிரா
ணகாரமாய் அகத்தில் இருதயத்துற்று மிகவுமிருது
லாயிருந்தும் ப்ரத்யேகாத்மாவாம் எனக்குமதனா லச்
சீவனு நானல்லவாம். ¶ — சீவனைச் சுகிப்பிக்கின்ற
விதுவே ஆத்மாவாகிய வுண்மைஞானமென்று உண
ர்ந்தேன். இவ்வறிவானது விடயங்களாற் களங்கம
டையாமல் தெளியும், எனதாத்மஸ்வரூபமாய் நித்தி
யமான ஞானஸ்வரூபமா மிதனால் சீவன்சீவிக்கும்.
இஞ்ஞானஸ்வரூபத்தினால் விடயவஸ்துக்களின் பிர
மிக்கின்ற சீவன் சீவிக்குத்தொடர்பைச்சொல்ல நினை
க்குமிடத்து, வாயுவினால் வரும் வாசனேபோலவும்
பள்ளத்திற்றங்குஞ் சலம்போலவுமாம் ; † —மித்தை
யாகியும் மூடமாகியுமிருக்கின்ற விடயங்களின் உண
ர்ச்சியால் ஞானஸ்வரூபத்தியானது களங்கமுள்ள
சடரூபமாய், மிகுந்த சலத்துக்குள் அக்கினியைப்

¶ இ-ம். சித்தைத்தானெனக்கண்டு சீவன் முதலியவற்றைத் தானல்லவென
த்தள்ளியதாம்.

† இ-ம். ஆத்மாசயம் பிரகாசரோனவு மதனாற்சீவன் விளங்குமெனவு மறி
ந்ததாம்.

போல தனதுருவத்தைமறந்து சீவனம், உண்மையாகியசிம்சத்தியானது, இந்தப் பரகாரஞ் சீவனம் விடயத்தைவிரும்பிதலினால், ஐயோ ! மித்தையாகி, மூடமாகி, ஆத்மஞானத்தினுற்றெரிவிக்கத்தெரிந்தது. —

கஇ. மோகமுதிக்குக்காரணம் விசாரித்தல்.

இந்த ஆத்மஞானமானது, யாதினுற்றெரியப்பட்டதென்றால், தன்னாலன்றி வேறொன்றினாலுமில்லை. முடிவற்றகாலத்தினால் அறியத்தக்க வாத்மஞானத்தையறிந்தேன், அம்மம்மா ! ! ! முதன்மையான சித்துவியாபகத்தை அந்தமாக சித்தியாததினால் ஆறியந்திரியமுதலிய வனைத்தும் உண்டாயினவாம் ; அவ்வறிவைச் சிந்தித்தால் அம்மனமுதலிய சகலபுமித்தையேயாம். † — அளவற்ற பூரணஞானமே இவ்விடத்திலுள்ளதாம் ; இந்தப்பூரணஞானத்தை மகாசத்தையென்றுஞ் சொல்லுவார்கள். துன்பமிகுந்த

கஈ. இவ் விசாரங்களா னுத்மாவே பிரமமென்னுமத்துவித ஞானமுதய மாதல்.

மாசுரீங்க சமத்துவமாய் அகம்பாவமற்ற ஸ்வரூபமாகி சுயம்ப்ரகாசமானது, ஏககாலத்தில் ப்ரகாசிப்பதாயும், நித்தியமாயும், சுத்தமாகியுமிருக்கின்ற திடமுள்ள மேலான பிரமமென்றும் பரமமென்று நாமத்தைத்தரித்து வழங்கும். — இந்தப் பரகாரம் நானோ

கஎ. சுகத்திலிச்சொருபானு சந்தான முதிர்ச்சியாயிற் றெனல்.

ஹம் தனதான்மஸ்வரூபத்தில் சுகிக்கின்ற மனோதிருட்டியினால் தவறாத சுபாவமான நிலையினின்று அவாநீங்கி விடயசங்கமெவ்வளவு மில்லாமல், தொந்தம்விட்டு செய்கையில்லாமல், விருப்பு வெறுப்பொன்றுமில்லாமல், பற்றில்லாதவியல்பான செயல்களோ

கஅ. அத்துவித ஞான வ பரோக்ஷசா ஷாத்கார ஸ்வரூப மாதல்.

ச்செய்து மேலான பிரமப்பரோசனத்தினால் மனம் பழுத்து. — உள்ளத்திற் பொருந்திய பரீபூரணத்தையடைந்து உவமானங்களுக்கு அதீதமாய் யாவராலும் ஆராய்ந்தளவிடக்கூடாத நிச்சயமாகிய தனது விவேகத்திலுண்டான மிகுந்தவப்பியாசமிக, தனதாத்மஸ்வரூபமானது ப்ரத்யக்ஷமாய் மிருதுவான புட்பக்கொடியைப்போல விளங்கினான். நிந்தித்தம்

கஈ. சூடா லையினழகைப் பார்த்தாச னதிசயித் துவினாவதல்.

கரிய புதுமையான பேரழகுமிகுந்த இந்தச் சூடா லையின்றேயுசை இனிமையாகச் சிகித்துவசன் பார்த்து, † — இதுநான்பார்த்தறியாத அழகென்று அதிசயித்து சிகித்துவராசன் சொல்லுகிறான். முன்னெவ்வனத்திலுள்ளவழகை திரும்பப் பெற்றவன்போல

§ இ-ம். ஆத்மா தன்னை விடயமாகக்கண்டு மயங்கினமயக்கமே மோகமென்று மஃதுள்ளவன் சீவனென்று மறிந்ததாம்.

† இ-ம். ஆத்மாவே சீவன்முதலிய சுகத்தாகவிளங்குமேயன்றிவேறின்றென்ன மனுபவமாயறியாததே மோகமுண்டாவதற்குக் காரணமாயிற்றென்பதாம்.

‡ இ-ம். சமாதியினின்று நீங்கிச் சகசநிஷ்டை கைகூடிச் சர்வம்பிரமமயமென்கின்ற நிரதிசயநந்த சாஷாத்கார வடிவமாகப் பிரமதேசசாய் விளங்கினுள்ளென்பதாம்.

உ.௦. குடாலையி
னழகைப் பார்த்த
தாசு னதிகவிந்
துவினாவுதல்.

உ.க. அழகுண்டா
வாதற்குக்காரண
மான வாத்தம் சா
ஷாத்தார நித்தி
யாசந்த வண்பா
விலாசத்தைதவந
விதமாகப் பருத்
துச்சொல்லுதல்
உ.௨. இதுவுமது.

உ.௩. இதுவுமது.

உ.௪. இதுவுமது.

வும், போழையை யுணவாக வடைந்துவன் போலவும்,
தேவாழாதம் புதித்தவன் போலவும், யாவருக்கும்
பொருத்துதற்கரிய பிரபலத்தை ஆனந்தவன்
போலவும், பூரணநகரம் நிறைந்தவன் போலவும்,
யாங்குமறந்தவனே? நீ வினாவுகின்றாய். — போக
த்தை, அசிச்சியாமல் உபசாரத்தாலும், அனாதைநி
மித்தத்தாலும், பாகாசுபாண்டாணத்தாலும், கெம்பிர
மாலும், உன்மனநிறுத்தும் தன்மைமென்ன? சரிசத்
தும் பொற்றிருக்கு மறையும் மனநிலைகள் வழியும் உ
ண்டானதென்பார். நீ கற்றிருக்கொல்லென்று கேட்
டதலைவனுக்கு குடாலையானவன் சொல்லுவான், —
அற்புதமில்லாமல் அற்புதமானவருக்கின்ற இ
ச்சுதந்தை நீக்கி மகத்தான சேஷத்தினை பொருத்த
ஞானஸ்வரூபத்தைப்பெற்றேன்; அநினால் அழகை
யுடையவனாய் பாகாசிக்கின்றேன். அனாதைநி
வாலும், ஒருவன்மனமாயும், உற்பத்திமாயில்லாத
தாயும், மிஞ்சினதெதுவோ அதைத் தெரிந்து கொ
ண்டேன்; அதனாலே அழகையுடையவனாய் பாகாசி
க்கின்றேன். — சேய்மையானிருக்கும் போகங்களை
அனாதைமனமென்றுதான், அனாதைத்தனபோல மகத்
தைவனென்று அன்பாய்மனம் இராகத்துவோ. நீ
வினா, அநினால் அழகையுடையவனாய் கருக்கின்றே
ன். பெரிதானவிராகத்துவோமாவிய விண்ணம் என
க்கொண்டன தேவநிபாகவும், ஞானமாயி மகாமா
தர்கள் பங்கமாய் சான்றிதருஷ்டமிற் கருக்கின்
றேன்; அநினால் தேவவழிகையு மனநிலைச்சிவையு
மடைந்தேன். — அற்புதமில்லாதவருக்கின்ற சகங்கள்
கேத்திற்கும் யாங்குமறந்தவனென்பாய் பூரணமா
யிருப்பவனென்று ஆத்மனில் பார்ப்பேன், அநி
னால் யான் நிறுத்தவழிகை யடைந்தேன். பிரான
இச்சுதலத்தையும்விட்டுடன்; நில்லாதுமாய் அசத்
தும் சத்தவாயி சேஷத்தவதை பூரணமாகப் பெ
ற்றேன்; அநினால் அழகுண்டதானவனாய் பாகாசி
க்கின்றேன். — யானவனினாலும், பலவித்திரியங்க
ளினாலும், மனநிலைகளும், நுண்ணிக்கு தென்தப்பார்ப்
பேடுகூ அத்திரிஸ்பத்தையே அற்புதம் பாராமல்
அச் சகத்திலாதுமாய் அற்புதமான சைதன்யத்
தை அகத்தின்கண் கவனாகப் பார்ப்பேன்; அநினால்
உண்டாயி வழிநின்றென்று குடாலையானவ னு
வாகக், அனாதை உவந்திப் பாராதவனாய் அச்
குடாலைய மதியாமற் மிதித்து, மிதித்துவானான்

§ இம், அசனா சித்தருண்டான சாணம் வினாவினதென்பதாம்.

மற்றொன்றைச் சொல்லத்தொடங்கினான். ௩௩ —
 ௨௩. தலைவனிடத்துள்ள வன்பினுற் பக்குவ
 பில்லாதகாலத்திற் போதிக்கத்தகாத சுவாஸு
 பவ சாஷாத்தகாரமாகிய பரஞானத்தைப் போ
 தித்தும், அதைசிரவணத்தினு லுண்டான வப
 ரஞானயுத்தி நான்கினால் மறுக்கத்தொடங்கிச்
 சமாதியிற் சேடித்த வஸ்துவானதினும், அ
 ிதையறிந் ததுமயமானதினும், சகசத்தி
 லொன்றிலும் விருப்பு வெறுப்பின்மையினு
 ம், வாக்கியார்த்ததிருஷ்டியினும், சாஷாத்
 காரத்திற் சர்வவியாபகமான டெவான்ருதலினு
 மும், பூரணமானதினும், அணுவக்ஷணவான
 வஸ்துவைத்தரிசித் ததுவாயிருக்கின்றதினும்
 ம், விளங்குகின்றே நென்கின்ற ஏழருத்தத்
 தையும், அரசுபோகத்திற் நிகழ்கின்றவர்களா
 த்மபோகத்தி லெவ்வனந்திகழ்வான். தேகத்
 தைநீக்கித் தேகியானவன் பின்பெக்வன் மத்
 தேகமாய் விளங்குவான், போகத்தைவெறுத்த
 தரித்திர நெக்வனஞ் செல்வத்திற் நிகழ்வான்
 காண்பவையை நீக்கித் காண்பவனு யிருப்பவ
 ன் வசனத்தி லெவ்வனம் விளங்குவானென்
 னு நான்குயுத்தியினுள் மறுத்தானெனல்,
 த்துங்கள் ப்ரத்தியக்ஷமாகப் ப்ரகாசிப்பது எங்ஙனங்
 ௨௪. இதுவுமது. கூறுவாய்? — அனுபவியாதபோகத்தினால் யானுண்
 மகிழ்ச்சியானேனென்று அப்போகத்தை; நீக்குபவ
 ர்கள் தரித்திரரைப்போல அபாக்கியவான்கள் எப்ப
 டிவிளங்குவார்கள், சொல்லக்கடவாய். செவ்வையா
 கச் சுகத்தைப்பார்க்கிலேம். வேறே யாத்மாவைப்பா
 ர்ப்போம் என்றுசொல்லுபவர்கள், இருந்துசொல்ல
 ப்பட்ட இந்தவசனத்தைத்தவிராமல் அவர்கள் ப்ர
 காசிப்பதெவ்வண்ணம், கூறுவாய்? * — ஆத
 லினால்பேதைமை யுடையவளாயும், அறிவில்
 லாதவளாயும், சஞ்சலமுள்ளவளாயும், பல வச
 னங்களினாலும் மிகவுஞ் சந்தோஷிக்கின்றயென்
 றுசொல்லிவெளிப்படச்சிரித்து அரசனானவன்
 வேறேருரிடத்திற் சென்றான். சூடாலையானவ
 ள், அவ்வறியாமைக்கிரக்கமுற்று ஆத்மஞான
 த்தில் விஸ்வாந்நியடைந்து, சுவியாதவனாய் வே
 ற்றுமையாக எனதுவாக்கியத்தை அரசனறியவி
 ல்லாதவர்களைப்போல ம
 னுஞ்சிக்கொடிபோன்ற
 இடையை யுடைய பெ
 ண்ணே ? தகாதவசன
 த்தைக்கூறியாய். அறிவி
 ல்லாதவர்களைப்போல ம
 யங்குகின்றாய், மேலாகி
 யவரசரது செல்வத்தில்
 விளங்குகின்ற நீ ஆத்மா
 வில் எங்ஙனம் விளங்கு
 வாய், அற்பமான சுகத்
 தைவிட்டு அற்பமல்லா
 த பூரணவஸ்துவை அ
 டைந்தசத்துக்கள் ப்ரத்
 தியக்ஷமானசுகத்தைசே
 ரார்களாயின், பஞ்சிலு
 மிருதுவான பாதங்களை
 யுடையவளே ? அந்தச்ச

௨௪. இதுவுமது. கூறுவாய்? — அனுபவியாதபோகத்தினால் யானுண்
 மகிழ்ச்சியானேனென்று அப்போகத்தை; நீக்குபவ
 ர்கள் தரித்திரரைப்போல அபாக்கியவான்கள் எப்ப
 டிவிளங்குவார்கள், சொல்லக்கடவாய். செவ்வையா
 கச் சுகத்தைப்பார்க்கிலேம். வேறே யாத்மாவைப்பா
 ர்ப்போம் என்றுசொல்லுபவர்கள், இருந்துசொல்ல
 ப்பட்ட இந்தவசனத்தைத்தவிராமல் அவர்கள் ப்ர

௨௪. இதுவுமது. கூறுவாய்? — அனுபவியாதபோகத்தினால் யானுண்
 மகிழ்ச்சியானேனென்று அப்போகத்தை; நீக்குபவ
 ர்கள் தரித்திரரைப்போல அபாக்கியவான்கள் எப்ப
 டிவிளங்குவார்கள், சொல்லக்கடவாய். செவ்வையா
 கச் சுகத்தைப்பார்க்கிலேம். வேறே யாத்மாவைப்பா
 ர்ப்போம் என்றுசொல்லுபவர்கள், இருந்துசொல்ல
 ப்பட்ட இந்தவசனத்தைத்தவிராமல் அவர்கள் ப்ர

௨௪. இதுவுமது. கூறுவாய்? — அனுபவியாதபோகத்தினால் யானுண்
 மகிழ்ச்சியானேனென்று அப்போகத்தை; நீக்குபவ
 ர்கள் தரித்திரரைப்போல அபாக்கியவான்கள் எப்ப
 டிவிளங்குவார்கள், சொல்லக்கடவாய். செவ்வையா
 கச் சுகத்தைப்பார்க்கிலேம். வேறே யாத்மாவைப்பா
 ர்ப்போம் என்றுசொல்லுபவர்கள், இருந்துசொல்ல
 ப்பட்ட இந்தவசனத்தைத்தவிராமல் அவர்கள் ப்ர

௨௪. இதுவுமது. கூறுவாய்? — அனுபவியாதபோகத்தினால் யானுண்
 மகிழ்ச்சியானேனென்று அப்போகத்தை; நீக்குபவ
 ர்கள் தரித்திரரைப்போல அபாக்கியவான்கள் எப்ப
 டிவிளங்குவார்கள், சொல்லக்கடவாய். செவ்வையா
 கச் சுகத்தைப்பார்க்கிலேம். வேறே யாத்மாவைப்பா
 ர்ப்போம் என்றுசொல்லுபவர்கள், இருந்துசொல்ல
 ப்பட்ட இந்தவசனத்தைத்தவிராமல் அவர்கள் ப்ர

உ.க. ஆகாயக
மனமுதலியதித்
திகள் வருமார்க்
கியாதென வினா
வுதல்.

௩.௦. பிராண
பாமத்தாற் சித்
திகளுண்டாளும
பிரபாசம்மலைய
நிலிக்கத் தொட
கதல்.

௩.௧. இ.அவுமது.

௩.௨. இ.அவுமது.

௩.௩. ஆத்தா

தென்பதாம்.

இ.ம. நாயகனை முன்னிட்டே பரவிச்சாபிராமத்தத்தினால் யோகம்வந்ததே
த தென்பதாம்.
இ.ம. இச்சாதனைத் துக்குதாமான வாசனையேனைத்தையும் தன்னிக் குதந்து
வாசனையுடன் முதலியசாதனைக்கலினும் பிராணனைவசனானுதை யறிந்த
புருடனுக் கப்பிராணநிவாயுளே வலாணைப்போலக் சுகமுதலியவற்றைச் சுவா
நினைமாக்கு மென்பதாம்.

ஆகையையும் முற்காலம்போல வேற்றானவரில்லாமல்
வெளுகாலைத் தவிர்த்தார்கள். மிகுந்த வகையினையு
பாடபவனாய் ஆவாவானது சற்று மில்லாதிருந்தும்,
ஆகையானவன் காமமாகினைத்து மேலானவானாய்
வானுஞ்செய்ய, செய்வோமென்று மிகுந்தபாசன்க
ளின் துன்பமீய், சுகலத்தையுமீய் வகைத்துவந்தான
த்தில் வகைசனத்தில் இருந்து, 1 — பிராணவாயு
வை மேலே மேலேனுக்குமடியாக வெளுகான் ஆயி
பாசித்தான் : என்னுமிட்டே முனிசொல்ல, பூமிமான்
கேட்டி, மிகவுருவாகுத்தபாட்டு வெளுகான் ஆய்விய
சஞ்செய்தால் ஆயிதான் வகையானுஞ்செய்தல் மு
தலாவிய நித்திகளைத்தையும் வெளுக்கத்தகுந்த
உரித்தானவர்க்குரியது? அருள்வாயென்றகேட்டி,
வமிட்டே முனிசொல்லுவார். செல்லவாயி நிதித்
துவாசன் கதைக்குத்தியில் யோகங்கேட்டின்க ப
டியா லதைச்சொல்லுமின்றேன். இராசனே? பிரா
ணன்முதலிய வாயுமின்புறங்கத்தினது குணமாயி, ம
ரியாத பிரயோசனத்தைக்கொடுக்கின்ற மாக் கதைத்
க் கேட்டிக்கூடவாய். என்னவாய் வகையானில்லாமல்
நின்றுபடிசெய்து, மனநிலைத்தில் இச் சாதனைத்து
க்குத்தகுந்த வகையே அது கத்திருந்து, — குத
முதலாவிய இரத்தாங்கனினது கருக்கத்தினும், ம
காமுத்தினையான தானமுதலான குறிக்கின்றதொழி
ல்களின் விதமானமுதலானவையினும், உவையினு
ம், வகைசனத்தினும், பரிசுத்தத்தினும், மிகுந்த
நன்மைபுள்ள யோகசாஸ்திரங்கலினும் பொருட்
மிக்கையினும், அதனைப்பினும், மேலானவாசன
க்களின்சாப்பினும், மற்றக் சுகலத்தையும் நீக்கு
லானும் சேர்ந்த பிராணமாயத்தினும், — குதோச
லோபமுதலியவையினும், யோகங்கேட்டி நீக்கு
தலினும், நிலபேர்களுக்கு குறித்தவாலத்தில் ஒழி
யாதபுத்துதனும், விதிதனும், நீயியவாலத்தில், வ
வகையான பிராணன்களானவையே தேவையுமாயிற்ற ப
டியால் ஆந்தவாயுக்களின்நன்மையுளந்து அனை
தவர்களுக்கு பரிசனங்கேட்டோலக் சுகலத்தையானு
ம்படிசெய்யும் ; மேலாதத்தைக்கொடுக்கும் ; சுகலநி
ம்படியாய்க்கொடுக்கும். 2 — ஆந்திரமேட்டினைய

வேஷ்டனிடமிருந்து
லக்ஷண முறைத்
தல்.

11. ச. குண்ட
லக்ஷண முறைத்
தல்.

11. ச. குண்ட
லக்ஷண முறைத்
தல்.

11. ச. குண்ட
லக்ஷண முறைத்
தல்.

11. ச. குண்ட
லக்ஷண முறைத்
தல்.

11. ச. குண்ட
லக்ஷண முறைத்
தல்.

யென்னுந்நாமத்தையுடைய ஒப்பற்ற வொருநாடியா
னது, நூறு நாடிகளினாலே பொருந்தியிருக்கும்,
இராகத்தையுடைய வீணையினங்கத்திலுள்ள விருத்
தத்தைப்போலவும், நீர்ச்சுதியைப்போலவும், விருத்
தமேயாகும். பொருந்திய இடங்களனைத்தும், அடை
யும் பிரமாணமிடத்தும், எழும்பினிடத்தும், உண்
டான சகலசீவர்களிடத்துமுள்ளசரீரங்கடோறும் உ
ண்டாகிய படைத்திருக்கும், — குளிர்ச்சியின் வருத்தத்
தினால் நித்திரைசெய்கின்ற பாம்பினுடல்போல கெ
ட்டியபாகவென்று சதாசகலமும் அசைவற்ற ஆந்திர
வேட்டலிகையானது பிராணவாயுவின் விசையி
ருக்கும், வாழையின் மிருதுவான மலரைப்போல
அகத்திலும் மேன்மையாக மிருதுவானதாகும். அவ்
வாந்தரவேட்டலிகையினிடத்தில் ஒருகுண்டலிசத்
தியானது பரிசுத்தமாய் சூற்றமற்றமேலானதாய் சத்
தினைநிற்குமும் சபத்தையுடையக் கொடுக்கும். —
கோபரிசுத்த பெண்சர்ப்பத்தைப்போல பெரு
மூச்சுநிமிர் ; சதாசகலமும் வதனமேலாயிருக்கும் ;
எப்போதும் சலனத்துக்குக்காரணமாகும், மனப்பெ
ட்டியைச்சேர்ந்திருக்கின்ற நாடிகளியாவும் இக்கு
ண்டலிசத்தினிடத்தில் பந்தப்படும் ; இதனது நா
மம் குண்டலினி சத்தியாம். விபங்குகின்ற பரிசுமா
ன ஞானத்தினது கலையினுற் பரிசுத்தமாகும். + —
அக்குண்டலி சத்தியானது சித்தனைவினற் கலையா
னம் ; ஞானத்தான ஞானமாம் ; சிவனத்தினு லுறகு
பொருந்திய சிவனாகும் ; மனனத்தினால் மனமாகும் ;
சங்கற்பத்தினால் அளவற்ற சங்கற்பமாகும் ; நிச்சய
வறினினால் புத்தியாகும் ; அகம்பாவத்தால் வரப்பட்ட
டவையாகாமாகும். இப்படிப்பட்ட புரியட்டகமெ
ன்னு நாமத்தைப் பொருந்தும். — குண்டலினியெ
ன்னின்ற சிவசத்தியானது, மிகவுண்மையதாக தேக
த்திற் புணர்ந்திருக்கும் பிராணவாயான வருவமாகவி
னால் கிழிலுமேலிலும் வருதலும் போதலுமாகும்,
உறுதியில்லாமல் சமஸ்தமுமாய் ஊர்த்தமுதற்குத்
சென்றாலுஞ் செல்லும் ; சகலமுமாய் அதோமுகத்
திற் நிரும்பினு லுந்திருப்பும் ; தடையில்லாமல் சிவ
னாய் மரணத்தையடைகின்ற பிராணவாயுவும் அந்த
க்குண்டலிசத்தியேயாம். — தனதுடத்தில் எவ்வித
த்திலும் செல்லுதல் மீள்தலைக்கெடுத்து இக்குண்
டலிசத்தினின்றால், அகத்திற்கேசா பிராணவாயுனைத்
ததித்தலினால் நிலைபெற்ற சிவர்களுக்கு விபாதிவா
+ இ-ம், சதாசகலின் மத்தியின் விளக்கிய வாந்தரவேஷ்டலியி னியல்பை
யு மணிதலிடமாக விளக்கின குண்டலி சத்தியிலியல்பையும் தெரிவித்ததாம்.

சராமாண வியா
தியுண்டாகாவெ
னல்.

க.க. ஆதிவியா
தியுண்டாகாவெ
னல்.

சர. இதுவுமது.

சு.க. வியாதிபுண்
டாகுதலின் கார
ணமுரைத்தல்.

சர. இதுவுமது.

சு.க. ஆதிவி
யாதிபுண்டாகு
தலின் காரணமுரை
த்தல்.

மாட்டாது என்று சொல்லவும், ஆதிபுண் வியாதிக்கு
மாரிய இரண்டுமுண்டாகுதலையும் மறித்தலையும் உப
ததுருபையினுள் சொல்லவேண்டுமென்று ஸ்ரீராமன்
கேட்டவளவில் விட்டமுனி சொல்லுவார். * —

சரீரத்தினது அன்பத்தை வியாதிபுண்டாகாரை ;
ஆந்தக்காணவாசனையை ஆதிபுண், சொல்லுவார்
கள். பேதமுள்ளவாசனத்தினால் உத்திரினை, புலன்
தில் ஆதிபுணதாண்டாயிருக்கும், உயர்வுள்ள வுதான
மில்லாமையினாலும், இத்திரியங்களை அடக்கப்பட்டா
தபடியினாலும், தங்காமின்ற மனதில் விஸ்தாரமாய்
ஆசையுள் அகங்காசமுள் வளர்த்துக்கொள், — இதை
யடைந்தோர், இதை உடம்பில்லையென்ற அனாதா
னத்தினால் மேலாகக்கொட்டப்பட்டிரு. அங்கோச மிகவு
முண்டாக மறைமையில், மிகுந்த பகிர்மையேபோல
ஆதிபுணது மெய்யுள்ளும். மிகுந்தவாசனையானது, வெ
ளிப்பட்டு முட்டாமையானது மறியுங்காலத்தில்
மியமித்தவியாகாததையல்லாமல் கொடியவிபகாரக்
களைச்செய்கின்றதினால் சரீரவியாதிபுண்டாகும். * —

அறிவுமிகுந்தவரும் கொடிய தேயங்கலிற் சஞ்சரித்
தலினாலும், அங்கால் வியாணகாரங்களினாலும், செய்மி
ன்ற மிகுந்தவர்களில் உடம்புமிகு மால்லாங்குகளின
ாலும், அங்கனங்கத்தினாலும், கொடிய வஸ்துவை
மிகுந்தவாலும், அசாசனமினாலும், அங்கிலேயை
தலினாலும், — கார்ப்புமிகு த்தில் கண்களின அசா
தாங்கல் மிகுந்தவர்களுக்கும், மல்லபிசாண
வாயுவானது ஓடி, மிகவுந்த வின்னாபின்னாகவுள் தே
கமுந்த மிகுந்தவையையுள். அதையடைந்தால் தேடி
அனென்னையடி. முண்டொல்லப்பட்ட குற்றங்களை
வனை, முண்டொல்லப்பட்ட வேலிநகலத்தினும், வாயு
காலத்தினும், ஆற்றலிற் குறைவையுள் மிகுந்தவையுள்
பெறுமின்றதுபோல தேவத்தின் மிகுந்த வியாதிபு
ண்டாகும். * — பழைய சமஸ்தினுள்ள தானாலும்
இச்சமஸ்தினுள்ளதானாலும், அபாணாலும், அபாண
னாலும், அனென்னையுள் மிகுந்தவானோமெனினோ, அ
து தன்னிடத்தில் அனென்னையுள் மிகுந்தவானோ
னும். இவ்வண்ணமாய் ஆதிபுணும், வியாதிபுணும், உ
ந்த பூசத்தினாலும், சொல்லப்பட்ட இந்து

* இ-ம், குண்டலினிசத்தியி னனையே பகையு மெனினமையே வந்தோர்
மிகுந்தியு மென்பதாம்.
† இ-ம், வாசனாருபவானவாதிபுண் தேவருத்தமான வியாதிபுண்டலின்களை
மு மஃதினப்பத்தியுள் கூறினதாம்.
‡ இ-ம், செயற்கைத் தொழிலே வியாதிபுண்டியுத்தற்குக் காரண மென்ப
தாம்.

சச. ஆதியானது சாமானியஞ் சாரமென விரண்டா மவற்றிற் சாமானிய வாதி கெடுகின்ற மார் க்கமுரைத்தல்.

சரு. சாரவாதிக ளுக்கின்றமார் க்க முமாதியினு ளு ண்டாகாதவியா தியிறங்குமார்க்க முக்கூறுதல்.

சசு. ஆதியிலெ ன்நனம் வியாதி யுற்பத்தி லயமா யிற் றென்கின்ற வினா விரண்டிற் கதனுற்பத்தியை க்குதல்.

சஎ. இதுவுமது.

சஅ. இதுவுமது.

ஆதிக ளானவை இரண்டுவிதமாய் நசிக்கின்றகிரமத் தை, ப்ரீராமா? நீயான்சொல்லக்கேட்கக்கடவாய் *.

ஆதியானது, சாமானிய மென்றும் சாரமென் றும் இரண்டு விதமா மென்று சொல்லுவார்கள். சாமானியமானது சரீரத்திலுள்ள வியாதியாம்; சா ரமானது பிறப்பாகும். முழுது மிச்சரீரத்திலுள் ள வியாதியானது தனக்குரியவஸ்துவை யடைந்தா ல் நாசமடையும், பாவனையான ஆதிக ளில்லாவிடி ன் உண்டாகும் வியாதியானது நீங்கிப்போகும். —

சாரமென்கின்ற சநவியாதியானது, ஆத்மஞான த்தினு லல்லாமல் எவ்வளவுநீங்காது, தீரும்படி இது பழுதையென்கிற அறிவினாலல்லாமல் சரீரப்பங்கெடுவ துண்டோ. சமையிருந்த ஆதியி லுண்டாகாத சரீர வியாதியானது, மந்திரத்தினாலும், அவிழ்த்ததினாலு ம், அநேகவயித்திய சாஸ்திரங்களை யப்பியாசித்த மி குந்த வறிவினையுடையவயித்தியரென்றும், உரைத்த இத்தன்மையாம் கெடும்; இதையாஞ் சொல்லவேண் டியதில்லை : ॥ —என்று சொல்லிய வளவில், ஆதி யிலிருந்து வியாதியானது எப்படியுண்டாகும்? பின் பெதினாற்கெடும்? மலைக்கொப்பானவரே? நீர் சொல் வாபென்று ப்ரீராமன் கேட்டமாத்நிரத்தில், வசிட்ட முனி சொல்லுவார். நிலையிருந்தமனது கலங்கவும் சரீரங் கலங்கும், சரீரங்கலங்கினுலெதிரேவந்துபொ ருந்திய ஒன்றையுந் தெரியாமல் நேரான மார்க்கம் வி ட்டு தியமார்க்கத்திற் பிராணனேடும். — அர்த்தசந் திரபாணமானது நைக்கின்ற மிருகத்தைப்போல வ ப்ரிதப்பிபோடும், கலக்கத்தினால் பிராணவாயு நிறைந் திருக்கின்ற சமயில்லாமற்பாந்துசெல்லும் நாடிகளு நிலையி னிற்கமாட்டாது. சொல்லாநின்றசீரணமாகியு ம் அசீரணமாகியும் மிகுந்த சீரணமாகியும், அசன மானது தங்குகின்ற சரீரத்துக்கு நாடிகள் பிராணன் களுடைய சலனத்தினால் நமனாகும், — சரீரத்தினுள் விரோதத்தினால் தரிக்கின்ற அன்னமானது, வேறு வடிவமாய் திராத வியாதியாகும். அத்தன்மையால் ஆதியினால் வியாதி பிறக்கும், தொடர் பில்லாமல் ஆகியானது கெடுமானால் நோய்களு நாசமடையும்.

* இ-ம். பஞ்சதன்மாத்திரையிலாதியும் ॥ பஞ்சபூதத்தில் வியாதியு முண்டா னதையறிவித்து, அதுகளிரண்டு விதமாய் நசிப்பதைச் சொல்வதாம்.

॥ இ-ம். அபிமதவஸ்து லபிதத்தாற் சமாமியவாதியும் ஆத்மஞானத்தாற்சா ரவாதியு மணிமந்திரவலிஷதற்களினு லாதியிலுதியாம லசனாதிக்கிரமவிரோத ங்களினு ளுண்டான வியாதிக்கு நசிக்குமென்பதாம்.

சக. விவாதி
வினாசகர் கூறல்.

இ.இ.துவமுது.

இ.இ. குண்டலி
வினாசகர் கூறல்.

இ.இ. குண்டலி
சுத்தியி னாற்பியாசத்
தினாண்டான சித்
திகணாண்டை யானி
கத்தொடக்கி மிமி
வுமாகாய க ம ரு
மாயி விரண்டி
த்திமா ர்க்கல் கூறல்.

இ.இ.துவமுது.

இ.இ.துவமுது.

உச்சரிப்பான மந்திரத்தினால் கோய்க ணீர்காரியின்
ற மார்க்கத்தை சொல்லுகோட்டாய். § — எவ்விதத்
தில் உடுக்காய்களானவை உபாசத்தினால் மலையினோ
சனத்தையச் செய்வின்றதோ, ஆன்வண்ணோ யால
வ முதலிய மந்திரங்களுக்களினர் பாவனையினால் ஆ
ரோகியை காரியங்களைச் செய்கும். மெய்யாயினால்
யமாய் பரிசுத்தமாயின தெய்வத்தினால், சத்தங்களைச்
சார்பினால், பொன்னோப் புடயைத்தெய்வத்தால் மல
தங்களைனதுபோல, தவறில்லாமல் மனது பரிசுத்தம
யை. புடயை. — பரிசுத்தமான மனது தெய்வத்தால் சரிசுத்
தில் ஆகத்தொடர்வம் ; மெய்யான பரிசுத்தமான
பூசனைசந்திர னுதயமனதால் சகங்களைத்தரும் ம
வையாக பரிசுத்தமாய் போ. சாத்தியத்தினைத்
புடயை மனதுதெய்வத்தால் பிராணவாயுக்களும் பிர
மமாகச் சஞ்சரிக்கும் ; புதித்த ஆன்வண்ண பிராண
கச் பிராணத்தையையையும் ; ஆதனாலே விவாதிமொன்
று முதலாயினது. § — ஆதிவிவாதிமொன் விவாதி
உண்டாயி மெய்க்கினை மார்க்கங்களைச் சொன்னோம் ;
முன்னொல்லப்பட்ட ஏண்டலே சத்தியினது மொத்
தினால் முன்னொல்லிய கோய்க்கத்தை கோட்டாய். ஏ
ற்றமற்ற புரியப்பட்டமென்று ஒருகாலத்தினைத் தரித்த
செய்துக்கு, பிராணவாயு மெய்க்கினை மார்க்கத்தைத்தரி
த்த ஏண்டலே சத்தியானது, வாய்க்கக் கிடையா
புடயைத்தையபோல இறக்கும். — சொல்லப்பட்ட
புடயை சத்தியை, பூசைப் பரிசுத்தத்தி
னால் பூசனைச் செய்து பரிசுத்தமாய். பின்
னால், ஆப்பொழுது மகாமேருவுக் கொள்ள
யின வண்ணம் புடயையும் ; பரிசுத்த சரிசுத்
தும். பூசுத்தத்தினால் பிராண விரைம் திருக்கி
ன்ற சரிசுத்த சொல்லிந்த வரிவானது மே
னேக்கினால் ஒருபொழுது ஆகாயமனைத் சொல்லிக்
குடம். — சரிசுத்தத்தையபோல வேண்டிய தன்மைப்
போலுயர்ந்து ஏண்டலே சத்தியானது மெய்க்கியே
லேசொல்லும் காரித்தையபோல, சரிசுத்தத்தக் கட்டாய
மாறகளைத்தரும் தாண்டிவிடுத்து தெய்வியாய் பரிசு
யாதனண்ணம், வாயுவின விரைந்து தெய்வியான
து சலத்தின் மத்தியிலிருத்தினாலும் எழுப்புவின்ற
தொட்டபுபோல, மேலே மெய்க்கிக்கொள். — இத்த
சாரமே பரிசுத்தமாயினமெய்க்கின்ற கோய்க்கத்தினால் கோ

§ இ-ம் ஆதியில்விவாதி மனக்கலக்கத்தினால் குண்டலான விவாதிவித்ததாம்.
* இ-ம். விவாதிமனக் தெய்வத் தாகத்தானது விவாதிக்குத்தொடர் மறிவி
த்ததாம்.

௧௩. சித்ததரி
சன சித்திமார்க்
கங்குறல்.

௧௪. பரகாய ப்
ரவேச சித்திமா
ர்க்கு கூறல்.

௧௫. இச்சித்திக
ளையடையத் தே
யுக்குக்கு
மத்துவமுந்நூல
த்துவமு மெந்நா
ன முண்டாயிற்
மெனனுமினுவுக்
குத்தரங் கூறல்.
௧௬. இதுவுமது.

௧௭. இதுவுமது.

கியரானவர்கள், ஆகாயத்திலெழும்பிக்கொத்திக்கிரிக்
க்கின்ற தூண்டிலைடைந்த மச்சத்தைப்போல, சஞ்
சரிப்பார்கள். குண்டலினியென்கின்ற சத்தியானது,
சுழிமுனைக்குட் சென்று பிரமரந்தரத்தின் மேலாகப்
புறப்பட்டு மேலொருபன்னிரண் டங்குலத்தினது
அளவிலடைவதாகி, — நாடிகளனைத்தையும் தடு
க்கின்ற விரேசகத்தினால் இரண்டொழிவை அடைந்
திருந்தால், நீண்டவாகாயகமனஞ் செய்பவர்களை தரி
சிக்கலாம். ஞானதுட்பத்தினால் சமீபத்திற் செல்லு
கின்ற ஞானதிருஷ்டியினால் ஆகாயத்திற் அணிமா
முதலிய நல்லவஸ்துக்களைக் கொடுக்கின்ற சித்தர்
குழாங்கள், சொப்பனத்திற் றோற்றுவதுபோல, நிலை
யாகத் தோற்றும். — பன்னிரண்டு விரலளவு வந்
னத்தின் முன்புசென்று இரேசகத்தினுடைய அப்
பியரசத்தினால் நிலைபெற்ற பிரானானது வெகுகா
லம் நிலையாயிருக்குமாயின், பரகாயப்ரவேசஞ் செய்
பும், என்ற வசிட்டமுனியை ஸ்ரீராமர், சூட்சுமமா
ர்க்கத்திற் போவதற்கும் பருமனாக வாகாயத்தை
நிறைவதற்கும் சரீரத்திற்கு அணுத்துவமும் மத
த்துவமும் கொடுக்கும் வண்ண மெப்படி? § —
இருபை செய்வாயென் றிராமர்கேட்கவும், வசிட்
டமுனிசொல்லுவார். ஒன்றாகியும் சின்மாத்நிரமாகி
யும், சமத்துவமாகியும், பரிசுத்த ாகியும், உபசாரத்
மாகியும், ஒருசம்பந்தமு மில்லா வஸ்துவாகியும், சூ
ட்சுமத்தில் மிகவுஞ் சூட்சுமமாடும், சுகமல்லாததா
கியும், சுகத்தைச் சேராததாகியும், பொருந்தியிருக்கி
ன்றது ஒன்றுண்டு ; அதுவே சங்கற்பத்தையடைய
தன்னைத் தானே பிரிவாகச்செய்யும். — அநேகமா
ன கலக்கஞ் சூழ்ந்தபோது சீவனாகும் ; சங்கற்பமெ
ன்று சொல்லப்பட்ட பிரமையினால் கலங்கப்பட்ட
சீவனாவன், மூடமாய் சூழ்ந்தைகள் பார்க்கப்பட்ட
பசாசைப்போல, மித்தையாயிய விற்துச் சரீரத்தை
ப்பார்க்கும். அநேக சீவர்களும் இப்படியே எந்நா
னமெதைக் கருதுகின்றார்களோ அந்தப்ரகாரமே
சுகத்தில், மனதின் கண்ணுள்ள திடத்தினால் அதைப்
பார்ப்பார்கள். — திடமான பாவனையினது அப்பியா
சத்தினால், அறிவில்லாதவர்களும் ஒன்றையொன்றி
னாம் கெடுத்து விஷத்தை யமுதமாகி, அமுதத்தை
விஷமாகி, பொருந்தியிருப்பார்கள், மேன்மைபொ
ருந்திய மெய்ப்பாவனையால் இவ்வுடலானது தூலமா
யிற்று, தோற்றப்பட்ட விச்சரீரமானது திருப்பவும்

§ இ-ம். நான்குசுத்தியுண்டாகுங் கிரமமறிவித்ததாம்.

சுரு. இறுதிமுதல்.

சுரு. எல்லாமைபுள்ள வாழிய
நீ போதித்துமுடியாத காரியமே
உலகத்தை முண்டாக்கினி லாதி
யிய வாங்கியத்தொம்பிக்கை யுள்
ளே. உலகமே சுருக்கமாகக்
கூறுமென்பது.

கி. பி. 1861-ம் ஆண்டு
மே 15-ஆம் நாள்
சென்னை நகரில்
மே 15-ஆம் நாள்

ஆசத்தியபாவமையால் சூட்சுமஞ்சயம். * — ஆணி
மாமுதலிய அன்னஞ் சித்தியினது தன்னையைய
டைவின் பாவமையாலுண்டான புத்திகளும், இந்த
மர்க்கமே யாலும் ; தெளிவினால் போகத்தினது சி
த்தியை தெரிவிக்கவந்தது மதெளிதாலும். மரண
மாயை ஆணிமாமுதலிய ஞானசம்பந்தை அப்பியா
திகின்ற கருத்தினு லடைந்து; இரத்தினங்களை பு
டைய சமுத்திரத் தூற்றிச் சங்கங்களோத்திலும் எ
ணநோத்தில்களானவற்றை சூட்சுமமாய்வான், கீலைசெ
ய்தான். † — தலைவளை நொடி. கோழும் மிரியாதவன்
ஆகந்தாமுதலிய ஞானத்தை நிறந்த தனதுபுரு
டனுக்கு பாலத்திரங்கினினால் தெரிவித்தும், அந்த
வாசுணாவன் பரிசுத்த ஞானத்தில் விஸ்வரத்தியடை
ந்திலன். மகாமோகினியிய சூட்சுமக்குப் பொரு
ந்திய ஞானங்களைபும் ஞானத்தைகள் கல்லியை யறி
யாததுபோல தெரிந்திலன். — தனதுதாமதானத்தி
ல் விஸ்வரத்தியடைபுத்தினால் அந்தப் புருடனுக்கு
தனது நல்லஞானசம்பந்தை புறாத்திலன். சூத்திர
ற்கு யாகமர்க்கத்தாகத் சொல்லுவாறு முனமோ, எ
ன்று விட்டபுணி சொன்னவானில், மகாவித்திலை
புடைய சூட்சுமமாய்வான் வறந்தச் சொல்லவும், அ
ந்தச் சித்திவாசுணாவன் ஞானத்தை படைத்திலன
தலால், ஆசாரியரே ? மந்தாவர்கொன்ற. தெரிந்து

ததாம். அறிதற்கரிய வரம்பற்றவனத்தாக்கு மரித்தத்
மான் நி. ஊழிகொள்கலாமாளுமென்ற சொல்ல, நிறு
ம்பலமுதலிக்கு பரிமாணசொல்லுவாம். --பெருநிலை
கலாமாளும் ஆசாரியவைகலாமாணாக, கோலாவை
தவறானத்தாக்கு வறுவெதப்படி. ? என்னிசாரண்கே
டது, விரிபெருமியாவார் அதற்குச் சொல்லுவாம்.

* இம். அகோசமான ஸாதன்யம் பாவியோயார் நித்தஞ் சுகந்தியமாவது போல, லிவனத்தத்துவ பாவியோயார் ஐக்ஞாந்தவடிவ மகத்துவ பாவியோயார் ஸாதத்துவடிவ மவனது பாவவடிவமவனான தேகத்துக்கு வராமென்பதாம்.

1 இ-ம். கலாவினா முடிவிலிருந்து பின்பித்திருக்கப்பட்டபொருளென்பதாம்.

(அணிமா இயல்பு) நித்தியாவணி அபிமானம், பரிமா, மிரிமா, ஸகிமா, பிரதர்ந்தி, பிரதர்ந்தியம், சாத்நவாந், வரித்தவா (மென்பனவாம்).

¶ இம், பங்குவமின்றியபகாஸத் தெவஸிதத்திதுவன் மைஸைப் போதிவ்லு
மஃலு உ.யியா தென்பதாம்.

வெனில் அஃதே
யேது வென்பத
ற்கோ ரிதியாச
முரைத்தல்.
௬௫. இதுவுமது.

௬௬. சீடனநி
வுமுயற்சிக்குமா
சிரியர்வாக்கதன்
பபனுக்கு மேது
வெனக்கூறிச் சூ
டாவின் கூட்
டாவால் நித்திய
விலைகற் தோற்
பிற்பெனல்.
௬௭. இல்லறத்த
ருமப்படி தான
முதலியவைகளை
ச்செய்துந் துன்
பரீங்காமையாற்
முறவறந்திற் ற
வஞ்செய விரும்
பி தேவிக் குணா
த்தல்.
௬௮. இதுவுமது.

௬௯. இதுவுமது.

விர்த்தமலையின் மகாரணியத்தில் ஒருவேடன் பெரிய
சம்சாரி : அவனொருநினைம் புல்லுகள் நிறைந்த காட்
டில் நடக்கின்ற மார்க்கத்தி லோர்பலகறையைப்போ
ட்டுவிட்டு அமுகையுடன்மேடினான். — மூன்றுநினை
ந் தேடினபின்பு, பூர்ணசந்திரனை யொத்த ஒரு இர
த்தினத்தை எதிரேகண்டான் ; ஏக்கமுற்று பலகறை
யைத்தேடி சத்தவுலகமும் விலைபெறத்தகுந்த இரத்
தினத்தை வேடுவனேரேபெற்றான். அதைப்போல்
பக்குவ காலத்திற் செய்யும் பிரம ருபதேசத்தினு
லும், வேதார்த்தசாஸ்திர ஞானத்தினுலும், அறிவு
ண்டாம், ஆசாரிய ருபதேசத்தினுல் திரமாகவொ
ன்றைநினைக்க மற்ருன் றுதயமாம். † —

சுகம்பொருந்திய வியாபக ஞானத்துக்கு ஆசாரி
ய ருபதேசமானது காரணமாதலேக் கிட்டாததானு
லும், பலகறையானது எல்ல விரத்தினங் கிடைப்ப
தற்கு காரணமானதுபோல் காரணமாகப் பயனைக்
கொடுக்கும் குலவாநின்ற சிகித்துவ வரசனானவன்,
ஆத்மஞான மில்லாததினால் மயக்கமடைந்து மிகவு
ம் லகுவாய். பொருந்துகின்ற தனது செல்வங் கா
டாக்கினியென்று நினைத்து துக்கமடைந்தான் ; —

அரிபுதானக்கள் அநேகங்களைச்செய்தான் ; விரத
ங்களை பிகுதியாகச்செய்தான் ; தீர்த்தங்கரிலெல்லா
முழுதினான் ; துன்பமில்லாமையை அவைகளாலு ம
டைந்திலன். மிகுந்த துன்பத்தினுல் மனதுரைந்து
ஒருநினைந் தனியேயிருந்து தனதுமடியின்மேற் சூடா
லையை வைந்துக்கொண்டு மகாவெப்ப மடைகின்ற
துன்பங்க ளனைத்தையும், அவனாக்குச் சொல்லு
வான். — ஆளப்பட்டவாசாட்சியிலும், அனுபவித்த
சம்பத்திலும், இப்போதுயானிச்சைவிட்டேன் ; நெ
டியகாட்டினிடத்திற் செல்லவிரும்பினேன் ; துன்ப
விற்பங்களுந் ஆபத்துச் சம்பத்துகளுமாகிய யாவு
ம் மாஹிமைப்பட்ட வாரணியத்தில் வசிப்பவர்களை
துன்பஞ்செய்யாது ; பூமியினிமித்தம் பிரமிக்கவே
ண்டுவதில்லை ; காணத்தகுந்ததனதுயிர்ச்சார்பு பொ
ருட்சார்பில் பற்றுநீங்காதிருக்கும் இராச்சியத்தைக்
காட்டிலும் வலியவனம்நன்மையாம். — ஆசையில்லா
மல் ஏகாந்தமா யிருக்கின்றமனதைப்போல் குளிர்ச்
சிபொருந்திய சந்திரனும் பிரமதேவனும் சொன்ன ச
முகத்தை யடைந்திருக்கின்ற தேவேந்திரனும் இன்ப
மடையார்கள் ஆதலால் வனத்திற் செல்லுகின்றவே

† இ-ம். குருவாக்கியங் காரணமாகச் சீடன்முயற்சிக்குங் ஞானமுதிக்கு
மாதலி னதுவேகாரணமா மென்பதாம்.

௧௦. அரசன் கருந்து முறிஞரி நித்தல் கபடகாய்வனஞ் செல்வனை விதிப்படித்தல்.

௧௧. வனஞ்செல்லக் கூடாதென்றகூடலை வசனத்தை விதிப்படித்தல்.

௧௨. அரசன் அபியாயாத வனவனஞ் செல்லல்.

௧௩. மந்தர நெற்பின் சாரலையடைத்தல்.

௧௪. தலைமடம் பூண்டுநியமப்படி தவத்தைச் செய்தல்.

என்னை நீ குற்றமென்றுதள்ளாதே ; தலைவன் விரும்பியது குலஸ்திரீகள் மாற்றார்கள் ; நுண்ணிய விடையையுடைய பெண்ணேயென்று சொல்லிய அரசனுக்கு குடாலைசொல்லத்தொடங்கினான். — வசந்தகாலத்தில் புட்டங்கள் பரகாசிக்கும் ; சரற்காலத்தில் காய்கள் பரகாசிக்கும் ; ஆம்முறைமைபோல உரியகாலத்தில் செய்யப்பட்ட கன்மங்கள் பரகாசிக்கும் ; மூப்பினால் சரீரமானது தளர்ந்தால் நட்புற்ற விசைகெட, கானகத்திற்குச் செல்லலாம் : எவ்வன்னகாலத்திற்குச் செல்லுதல் முறைமையன்று, செல்லா திருப்பாபென்று குடாலைசொன்னதற்கு மன்னன்கூறுவான். — தடிக் காமலிருப்பாய் ; ஏகாந்தமானகானகத்திலயான்சென்றிருப்பேன் ; எவ்வளவு தங்கமாட்டேன். கச்சிறுக்கிய தனத்தையுடையவனே ? நீ சிறுபெண்ணுதலால் என்னுடன் வருவதற்குக்கூடாது ; நீ பூமிபாலனஞ் செய்து நீங்காமலிருப்பாய் ; நல்லவிட்டில் நின்றாநாயகனினுல் சம்சார மிகைக்காமல் கெடாம விரட்சிக்குதல் குலஸ்திரீக்குத் தவமென்று சொல்லி ஸ்நானஞ் செய்யும்பொருட்டு சென்றான். — பகற் காலம் போனபின்பு சந்தியாவந்தன நியமங்களைச் செய்து, மனையாளுடன் இன்புற்ற பஞ்சணைமெத்தைையைப்போல பூமியினித்திரைசெய்து, அர்த்த சாமத்தில் நித்திரைசெய்யும் வஞ்சிக் கொடிபோன்ற குடாலையானவன் உள்ளேயிருக்க மிருதுவாக வெழுந்திருந்தவ ளறியாதபடிபோய், தெரிந்தவனைவர்களுக்கும் நகர்சோதனையாகச் செல்வோமென்று, எல்லாரையுநிறுத்தி வெளியிற்சென்று பட்டணத்தினின்று நீங்கினான். — மூடத்தன்மையை நீங்காதபெரிய சம்பந்தத்தே உன்னை வணங்கினேன் நிற்பாயென்று நிறுத்தி, தானேசென்று காட்டிற் பரவேசித்து பன்னிரண்டினாளில் அநேகமலைகளையும், அநேகநதிகளையும், கடந்து மனிதர்கள் போகக்கூடாததாகிய மந்தரமலைக்கு பக்கமான வனத்திற்குச் சென்று, இதழ்கள்விநிந்துதாமரைத்தடாகமும், பூங்காவனமும், சூழந்திருக்கின்ற வந்தஸ்தானத்தில் வாசஞ்செய்வதானான். — பன்னகசாலை செய்தான், வேணுத்தண்டஞ் செய்தான், கமண்டலத்தைபுஞ்செய்தான், செபமாலையும், வஸ்திரமும், காய்கனிகள்வைக்கத் தருந்தபாதிரிங் களும், மிருகசுருமமுமாகிய விலைகளை சேகரஞ் செய்தான். மேல், மேலானத்பசைச் செய்யத்தொடர்ந்து உதயமான முதற்சாமத்தில் சந்தியாவந்தனமும் செ

இ.ம. நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகமுண்டாயதனிகபரவிச்சை விராக முறித்ததென்பதாம்.

௪௩. தவவேட
பூண்டு நியமப்
பி. தவத்தைச்
சய்தல்.

௪௪. தலைவித
வணைப் பார்த்
தமேனடக்குள்
ரரியங்களை யா
லாசித்தல்.

௪௫. காணுங்
காலிதவன்மே
நத்திரும்பிவிடு
ருதல்.

௪௬. தலைவனு
தரவின்படியா
செய்து மீண்
டகுதல்.

௪௭. தலைவனை
கண்டு தலைவிவி
பசனப்படுதல்.

பழம், இரண்டாஞ்சாமத்தில்புட்பமெடுத்தலும், இ
ப்படியே கன்மங்களுண்டாக்கி, — மூன்றாஞ்சாமத்
தில் தேவாருச்சனையும், நான்காவது சாமத்தில் கனி
காய்களைப்புகித்தலும், படர்ந்த விராமுழுதும் செப
முமாகும் ; இப்படிசொல்லப்பட்ட சிகித்துவராசன்
தவஞ்செய்தான். இந்தவாண்மனையி லிருக்கின்ற சூ
டாலையானவள், பாதிராத்திரியில் விழித்துக்கொண்
டாள் ; தனதுபக்கத்திலிருந்த அரசனைக்காணாதவளா
ய் துன்பமடைந்து, செல்வத்தினின்று நீங்கி, மன்ன
வன் கானகத்திற் சென்றானென்று இரக்கத்துடன்
மெலிந்து, ௧ — கொழுநனையல்லாமல் குலப்பெண்
களுக்கு வேறேகதியில்லை ; ஆதலின், இராசாவையா
ங் கூடவேண்டிமென்று மனதிற் சிந்தித்து, பலகணி
வாயலால் வெளிப்பட்டு ஆகாயத்திற் சென்று, ஆகா
யத்திலுள்ள சித்தர்கள் மிச்சமான விதோ வொருசந்
திரனென்று சொல்லும்படி வதனமனது விளங்க
செல்லுகின்றவள், அவ்விடத்தில் ப்ரகாசம் பொருந்
திய வடித்த கத்தியோடும் இராத்திரியில் ஒருவ
னாகச் செல்கின்ற அரசனைப் பார்த்து, சூடாலையா
னவள் சிந்திப்பாள். — இனிமேலிவன் செய்யத்
தக்கன் வென்னவென்று சிந்தித்து மேல் நடப்ப
வை யாவையும் பார்த்தாள் ; மதுர வசனமுள்ள
சூடாலை யானவள், தன் சிந்தனையினின்று திரும்பி
னாள் ; இப்பொழு திவ்வரசனை நமடையுங் கால
மல்ல, இராகத்து வேடங்கெட பின்னடைவதே நிய
திமார்க்கமாமென்று திரும்பிப் பழைய பதியில்வந்
தாள். கேட்டவர்களுக்கு அரசனொரு காரணத்தி
னாற்போனாரென்று யாவருக்குஞ் சொல்லி, — தெய்
வப்பெண்ணுக் கொப்பான சூடாலையானவள், இரா
சநீதியினுல் பூமியை சமதிருஷ்டியினுல் தனிமையா
க விரட்சித்தது கிரமமாக பதினெண் வருடனீங்க,
சூடாலையென்பவளும் தனதரண்மனையில் வாழ்ந்தி
ருந்தாள். சிகித்துவசன் சூற்றமிகுந்த வனத்திலி
ருந்தான் ; அவ்விடத்தில் யாஞ் செல்வதற்கு இதுத
குந்த காலமென்று இராத்திரியிலே வெளிப்பட்டு ஆ
காயத்திற் சென்றாள். — வாயுவின் றோளிலேறி தெ
ரியாமற்சென்று மந்தரகிரியைச் சேர்ந்து, முத்துமா
லையும் மிகுந்த விரத்தினு பரணங்களும் இல்லாமல்
கருகியுலர்ந்துபோன சரீரமாய் ஒருசரீர மிருந்ததை
ப்பார்த்தாள் ; தனது தலைவனென்று தெரிந்திலள் ;

௧ இம், புறப்பற்றுகிய வுயிர்ச்சார்பு, பொருட்சார்பு, துன்பமெனக்கண்டு
அஃதைத்தறந் தகப்பற்றைநீங்கத் தவஞ்செய்ததாம்.

அ. பொதித்
தற்குதெய்வீகவ
டிவெடுக்க வா
னோசித்தல்.

அ. தன கு
ருமாருத்த தெ
ரிசனம் கொடுத்
தல்.

அ. பிரமிஷிய
மாசரிஷிய மொ
ருவருக் கொருவ
ருபசரித்தல்.

அ. புதித்து
ந் துதித்த வாச
முனிவர்ப் பிரம
முனி முகமன்சு
தல்.

அ. இதுவுமது.

மகாயோகத்தினால் தனது நாயகனான வாசனென்று
அறிந்துமிருந்ததுன்பங்களை கொஞ்சமணைத்து, தன்
னிடத்தில் மனதுடன்சொல்லத்தொடங்கினான். —
அந்தோ ! அந்தோ ! அஞ்ஞானமானது, மிகவுங்கொ
டியது ; ஆதலால் இன்னெந்தனானவன் தனப்பொரு
ள் ; பிரிவற்றவாந்நானொருமகம்பத்குயர் மேலகதொ
மானவினைவகளை இப்போதேவைப்போன் ; வேண்டு
ருசந்தேகமில்லை நிரியனாவிய இந்தப்பெண் நாயது
பாரியான் என்று நினைப்பது. மன்கொரு சரித்ததை
யெடுத்து மாயமாய் போதிப்பான் ; அநியாயம நீங்
ளுள் மனதுடையவனாய் ஆசனிருந்தான். — பங்கு
மாயிருந்தான், இந்த நின்பவமாயானவனில் ஞானவா
னது பரிபுகேதும் ; இப்பொருள் தருத்தெனது, நி
ந்தித்து ஒப்பற்ற மிகப்பிரமத்தினால் தான்கொன்று
யமாயி, மேலான கொருபிரமனான் ஞானவாசனாய் ஆ
காயத்திலிருந்து தனது தலைவன்முன் விநம்மினான்.
அந்தகண்ணமே அவ்வாசன் பார்த்து கெடுத்திலை
முந்து வந்தத்தருந்த பூசைகொல்லாந் சொந்தான்.
சொன்னவமாயான வாசன முண்டாயவன், வெண்ணை
யான முத்தவமலையையான வான், வெண்ணைவந்திச
த்தைத்தரித்தவன், முத்தவமலையான பூசையையான
வான், மல்ல பூமிமலையான கொஞ்ச மேலே நித்தித்த
வனையானது, இப்பொருளில் எழுந்தருளுகின்றான்
நிதித்துவவாசன் தன்விடத்திலுள்ள, ஆசனங்கொ
டுத்தான் ; பிரமனானதுடைய குமாரனாய் நிரும்பிய
ல்பானதுத்தையுடைய இராசரிஷியே? உன்னவான்
நினைனென்று மனுவான்கொல்லி, — ஆசனத்
திலிருந்து ஆசன் கொல்லுவான். தேவமுதையான
நீர் வருகலென இப்பொருள்கலையான ஆசன பரிபிர
சனமாய்க்கித கொல்லுகொல்லி, அந்தவனானது
களைச்செய்து கைவழி நாயிவது. தெய்வமென்று
நினைத்தான். இந்தப்பிரமனான மத்தியமாயான
பார்த்து, உமதுமுனமுன் வினையுமாய் பார்த்து
க்கொள்ளுங்கள் ; — அதனால் கொளுகலாய் வந்தவாய், உ
பகார்தமுன் மன்கொரு நாயகிதாயிவது கற்பனை
விநத்து அநியானதுத்தை மேலகதத்தையைய நி
கவுஞ் செய்தியோ, அதனையெனத்த ஆசனானுய
பதத்தை நீக்கி தனத்தைச்செய்ய கைவழிவினா
க்கொதி வந்தல், எத்திருவினாச்செய்யத் தவறாம்கி

இ-ம். பங்குமுண்டாயுள் பரிபுறம் பார்த்துதுதித்தவான் மேல்க
வெழுந்தருளித் துறந்துவந்த வந்தவனையென தனதுபார்த்து அகத்தில்வருந்
தினென்பதாம்.

அ. முனியை
மூன்று வினா வி
னாவுதல்.

அ. ஒரு சிறிது
தியானத் தாற்கு
ம்பவழுவெடுத்த
லையோர் வரலா
ருக்கூறுதல்.

அ. இதுவுமது.

அ. ஞானிக் கொ
ங்கனம் காமமு
திக்குமென் நி
டையிலரசன் வி
னாவினதற்குத்த
ரங்கூறல்.

அ. தாதுகட
த்திற் கருக்கொ
ண்டுவளர்தல்.

அ. புறப்பாடு
கூறி நாமம்வந்த

ன்ற வியல்புக் கொப்பாகும். § — இப்படியென்று சொல்விய பிராமணனைப்பார்த்து மன்னன்சொல்லுவான் ; இவ்விடத்தில் எனதுதன்மைக ளனைத்தையு ம் கடவுளாதலால் நன்றாயுந்தாய் ; இதிலதிகையமுறு ம்படி நின்றாய், நீராருடய புத்திரர் ? உமது நாமமெ ன்ன ? இங்குவந்த காரியமென்ன ? சொல்லவேண்டு மென்றுகேட்க, ஒன்றுந்தவிராமல் சொல்லக்கேட்பா யென்று பிராமணகுமாரன் சொல்லத் தொடக்கினான். — நாரதனென்றோரந்தணன் மெய்ஞ்ஞான தீபத் தையொத்தவன், நல்லசலத்தையுடையகங்கைக்கரை யிலிருக்கின்ற அழகியவிடத்தில் நி் டையிருந்தான். அச்சமாதியினின்று நீங்கி ஒருநேரமிருக்கின்ற சமய த்தில் விளையாடுகின்ற வெருசுத்தமானது காதிற்புக அந்த மார்க்கத்தைக்கண்டான் ; அழகிலுயர்ந்த வர ம்பைக்கும், திலோர்த்தமைக்கும், ஒத்தவர்களாகிய சிலதேவஸ்திரீகள் கூடிவந்தார்கள் ; — தேவநதியில் சலக்கிரீடையில் சந்தோஷிப்பவர்களும், புருடர்களை சமீபத்திற் காணுதபடியால் வெட்கமில்லாமல் வஸ்திர மில்லாதவர்களுமாகிய அவர்கள்வரவைப்பார்த்து, மனமானது தாவிக்கொண்டுபோய் பரிசுத்தமான வி வேகத்தைவிட்டு, விடயசுகத்தையடைவதற்கு, பிரா ணனலைவுற்று, தொடர்ந்திருக்கின்ற குற்றமற்றநாரத னது மனமானது நிலைபிறழ்ந்து இந்நிரியமு மொழு கிற்று. — என்று முனியானவர் சொல்லவும், உமது வசனமாகிய இனியவமுதத்தினால் மனஞ்சாங்கியா னேன் ; ஆனாலும் வேறேசொல்லுகின்ற வசனம்பர மார்த்தத்தைப்போல அறிதற்கரியது, உனதுற்பத்தி யை சுருக்கிச் சொல்லுவாய் ; பின்பு மேலானஞ்ஞாந் தத்ததைப் பார்த்தித்துக் கேட்கின்றேன் மேலேசொல் லுவாயென்று அரசனானவன் சொல்ல, சூடாலையாகி ய பிராமணகுமாரன் உரைப்பார். — நிலைபிறழாமன மென்கின்ற மதத்த மதயானையை நாரதமுனியானவ ர், நல்லவிவேகமென்னும் குற்றமற்றபெரியஸ்தம்பத் தில் நல்லவறிவென்னு மங்குசத்தினால் அன்பென்னு ம் வடகயிற்றும் பிணித்துதழுவாநின்ற பளிற்குகடக த்தில் இந்நிரியத்தைவிட்டான் ; பாலேநிரம்பவுமவிட் டான் : செழுமையான சந்திரன் கூர்சாகரத்தில் வ ளருதல்போல, கருப்பமானது வளர்ந்துசிறப்புற்றது. கடத்திலிருந்து வெளியில்வந்த புத்திரனுக்கு வித் தையென்கின்ற குறைவற்ற சம்பத்தாகிய சமுகங்க

§ இ-ம். போதிப்பதி னம்பிக்கையுண்டாகும்படி. பிறந்தகால வியற்கையைக் கூறித் தனது முகப்படுத்திக் கொண்டதாம்.

காண முறைத்
தல்.

கக. பிறப்பும்
நாமமும்கூறி வ
சுவைக்கடல்.

கக. அரசன்
வான் முறையை
வினாவுகலுக்குத்
தரக்கூடல்.

கக. துறந்துசெய்யுந் தவறாத்
தன்ப மாபிற்றென்ற அரசனுக்கு
அதிதுன்பத்தை நீக்கித் தித்தசாந்
திரினுன் ஞானமுதி ப் பி க் கு ம்
பொருட்டுச் சுகங்கொடுப்பது ஞா
னமேயென நித் தவந்திரியைக் கொ
டாதெனல்.

கச. இரினையிடு
ட்டபன் வாசனை
யாதலி லவ்வாச
னை நகிக்குத் இரி
னைய நீங்குமென
ல்.

கக. சர்வம் பிர
மமய மென்னுந்

நோக்கொடுத்து, பிரமதேவனிடத்தில் என்னைக் கொ
ண்டோபோக, பிரமாவும் நமக்குக்கடமைமென்றுபொன்
திறானுன வெனக்கு தத்துவஞானமாவிய முடிவாவத்
தரிசுக்கும்படி தெரிவித்தான் ; உடனே யத் தினத்தி
ல் அப்பிரகாமனுல் நான் சும்பத்திற் பிறந்தபடியால்
சும்பமுனி யெனவென்ற ஓர்நாமத்தைப்படைத்தேன்.---

செவ்வையானசாஸவதி எனக்குமாதாவாம் ; காய
த்திரியானவள், சிறியமாதாவாம் ; குற்றமற்ற கான்ரு
வேதமென்றென்ற சினேகிதோடும் ஸீலசெய்துக்கொ
ண்டெனத்தெனென்று சும்பமுனிசொல்ல, ஆசாரிய
ரோ ? உபநிஷத்தரிசனெனசெய்தேன், அனையவேண்
டிய இலாபமனைத்தையுமடைத்தேன், அரசனானவன்
நானுண்மைமென்ற சொன்னான், சும்பமுனியானவன்
அதற்கிவ்வண்ணம் சொல்லத் தெரியுமெனார். + ---

உமக்கு முன்னென துவரணத்தைச் சொன்னேன்,
நீரார் ? இங்கென்னசெய்யினாய் ? என்றனக்கு நீரும்
உமதுவரணத்தைச் சொல்லுமென்று சும்பமுனியே
ட்டவும், அரசன்சொல்வான் ; பவத்துக்கு மனதுபய
ந்து செயலற்றவனென்றுக்குவந்தேன், நாமத்த சினித் து
வனெனும் ; உடனேய்தில் அரசாந்தனனையையிடுகி இ
ய்யெனத்தெனியுக்கொண்டேன் ; சகந்தத்துக்கே ஞானமால் ம

னது தவிர்த்தெனார். --- ஞானமென
மே, தவிர்த்தியானக்கு உணர்வான சய
லமுற்ற சர்வம் தித்து நடத்தியும், து
ன்பத்தைநீக்கி உமையத்தற்கரியபெரி
யதுன்பத்தைப்படைத்தேன் ; உமையித்
தற்கரியமுனியோ ? பார்த்தியபெரி யாயி

த்து, என்றாசன்சொல்லவும், சும்பமுனி சொல்லு
வார். ஆசாரியாரிசுக்கு ஞானமனது உண்மைவாக
வந்தால் பிரமநாமத்தையுமும் ; தவிர்த்தியானது கா
லத்தைதவிர்த்தியென்ற வினையுடையவனார். --- அரச

னோ ? ஞானரில்லாத சகலருக்கும் கண்டமே கதிரா
ரும் ; சர்வருத்தியானது அகந்தகனானமேயானது
கவையாயது ; ஆதலால், கண்டமுற்றசொற்றாநியான
னையையுமபடி கொடுக்கும் அனையவனாகத் த
ருவாவந்தால் முற்றினையிருதுக்கனின் பவன்கள் அன்
வெந்திற்றிருக்கே வெய்வதுபோல, அகந்தகனான
கொட்டால், இரினையினால் வரப்பாட்ட பரியோசன

முற் தவிர்த்தியோமும. --- பற்றினே ஒருகாலத்தி

யும்கொடாத நானாகின்றதன்மையையுடையால், சகந்தக
+ இ-ம். பிரமத்தினின் தும் பாரதசமுண்டா யகேதப் பிரமமாய் விளங்குவன
ன்மேலறிவிப்பதைக் குறிப்பாயதிற்பொருட்டுதனதுதியானமே இச்சாரமாயி
ற்றென்பதை நாரதமுனிபுத்திரனெனவேர் வரலாறுக்சொல்லியதென்பதாம்.

ஞானம் வந்தால் முள்ளவாசனை நீக்கிய கிரியையும்மேற்பயனைக்கொடு
வாசனை நடுக்கு க்கமாட்டாது ; சர்வம்பிரமமென்கின்ற பாவனையின
மெனல்.

கௌ. வாசனைநடுக்கிற் பிரமானு கரது ; கானலிற்சலமிருக்கின்றதென்
பவ முண்டா மாதலா லவ்வாசனை று நிச்சயிப்பவர்களுண்டோ.—வாச
யுள்ள மனமாகிய வஞ்ஞானத்தை னையை மட்டுநீக்கினால் சராமரணங்
க்கெடுத்தோன்றிய ஞானமனதி கள் சநமமானது பொருந்தாததாகி
ஞம் பிரமசிந்தனை செய்யிற் பவத் தம்மற்ற பரமபதமுண்டாகும் ; வாச
னன்ப நீங்குமெனல்.

மீ, வாதனை நீக்கியமனமானது, சனியாத வாத்மஞா
னமாம். சூற்றம்மற்றஞானத்தினால்சீவனுனவன்பிரமவ

கௌ. அறிவை விரும்பாமலும் கு ள்துவையறிந்தால்சநமடையாது ;
ருமுகமாய்ச் சித்தென்னுமுத்தியா ஞானமே மிகவுநல்லதென்று பிர
னது சகத்துத்தி லயமென்கின் மாமுதலாகியபெரியோர்கள்சொல்லி
றபந்த மியாதென்று விசாரித்தி ிருக்க நீர்விரும்பாதிருந்ததென்ன ?
தை நீக்கி யஃதையடையாமலு நானா? இச்சகம் எப்படி உண்டாயி
மேல்வருந்து கின்றயெனல்.

கௌ. சாத ச ப்போல சோர்கின்றதென்ன ? மகானான வாசிரியரை
ங்கத்தால் விசா வணங்கி பந்தமோஷ்டம் எவ்விதமென் றறியாததெ
ரஞான முதிக்கு ன்ன ? — பூரணஞானத்தினால் சமதிருஷ்டி யுள்ள
மெனல்.

கௌ. தேவரீ ரா ன்ன ? — பூரணஞானத்தினால் மகான்களுடை
சிரியரா யடியே யசமுகத்தைவிட்டு இந்தத் தனிமையான காட்டில்
னை யடிமைகொ வந்தேன் ; துன்பம்பொருந்திய பாவங்களனைத்தை
ண்டனுக்கிரகஞ யும் இப்பொழுது தவிர்ந்தேன் ; காட்டிலிருக்கின்ற
செய்ய வேண்டு அடியேனை நீரடைந்து கடமையாக வறிவிப்பதால்,
மெனல்.

கௌ. நித்தி யாந னுசாரியருநீர்தான், எனதுதந்தையுநீர்தான், எனது
ந்த மாகும் பொ ிநேகிதனு நீர்தான், திரமுள்ள சீடனாய் உமதுபாத
ருட் டனுக்கிரகி த்தைவணங்குகிறேன், கிருபைசெய்யவேண்டும், —
க்கு மெனதுவா உதாரமுள்ளதாகியும் அறிந்தால் துயரங்களனைத்
க்கியத்திற் சித்த தையு நீக்குவதாகியும் சதாரந்தமான வஸ்துவாகியு
மேகாக்கிரப்படு ிருக்கின்ற நீ யுணர்ந்தவஸ்துவெதுவோ அதையெ
னவரே ? யென்றுசொல்லிய அரசனுக்கு சம்பமுனி
னவரே ? யென்றுசொல்லிய அரசனுக்கு சம்பமுனி

¶ இ-ம். வாசனாட்சயம் வரிற் கிரியாபலநீக்கிப் பரஞானமுண்டாய்ச் சநந
மாண நீங்குமென்பதாம்.

¶ இ-ம். ஞானசக முண்டாவதற்குக்காரணம் ஆத்மவிசாரமென்றறிவித்ததாம்;

மாயி ஸுரைப்பே
னெனல்.
௧௦௧. இதுவுமது.

சொல்லுவார் ; வேகமாய்த் தாவியெழாநின்றமனதில்
ஒன்றுபட்டவியாயானால் நினக்கு ஞானத்தைச் சொ
ல்லுவேன். — உரைத்ததை கிரிகிக்காமல் விளையா
ட்டினால் கேட்குமவர்களுக்கு உரைத்தவாக்கியம்
சொல்லியும் ஓர்பாயோசனமில்லை ; அந்தகாரத்தில்
கண்களுக்கு அறியும்பலனுண்டாமோ. — என்றும்ப
முனிசொல்லவும், அரசன் சொல்லுவான். உமதுகி
ருபையினால் நீரிவ்விடத்திற் சொல்லிய சர்வார்த்த
மும் வேதரியமமென்று உண்மையாக கிரிகித்துக்

௧௦௨. எளிதாய்க்கிடைத்ததையி
கழித் தரிதாய்க் கிடைத்ததைப் புக
ழ்ந்த வறியாமையை நீக்கு நிமித்
தஞ் சிந்தாமணி கதைவைச் சாமா
னியமாகச் சொல்லத்தொடங்கல்

கொண்டுநன்றாகச் சிந்திப்பேன்,† —
என்றரசன்சொல்ல, அழகுநிறை
ந்த சும்பமுனிசொல்லுவார். ஒன்று
ந்தெரியாத சூழ்ந்தைக்கு உரிமையா
ன பிதாசொல்லுவதுபோல, வெற்றி
யையுடைய வரசனே ? நானுமக்குச்

௧௦௩. இதுவுமது

சொல்லும் வசனத்தை தடுத்ததுக்கேளாமல். நன்மை
யென நினைத்துக் கேட்பாயென்று அறிவுண்டாகக்
கூறத்தொடங்கினார். — அரசனே ? இஃதொரு கதை
யைசொல்லக்கேட்கக்கடவாய் ; இந்தக்கதையில்பொ
ருந்தியவருத்தத்தை பின்பு யான்சொல்லுவேன். மு
ற்காலத்தில் ஒருபெரியவர், மிகுந்த சம்பத்துடைய
வன் சொல்லாநின்ற கலைஞானங்கண் முதலிய சகல
சாஸ்திரங்களிலும் வல்லமையுடையவன், ஆத்மஞா
னமில்லாதவன் ; அப்படிப்பட்டவன்மேலானசிந்தாம
ணியை மிகவுமுயற்சித்து தேடத்தொடங்கினான். —

௧௦௪. இதுவுமது

மிகுந்த பிரயாசமுள்ள தபசினால் தீரமாகவடை
யவேண்டுமென்கின்ற முயற்சியினால் தகுந்த சிந்தா
மணிகிடைத்தது ; வருத்தப்பட்டு முயற்சித்தவர்க
ளுக்கு என்கிடையாது. மிகுந்த பிரயாசமுள்ள சிந்
தாமணியானது, தன்னெதிரிற்றோற்றி சந்திரன்போ
லப்ரகாசிக்கவும், அதைக் கைவசப்படுத்தாமல் பல

௧௦௫. இதுவுமது

விதமாகச் சிந்தித்தான். — இது சிந்தாமணியல்ல
வேறேயொரு வற்பமணியாகும் ; சிந்தாமணியானது
வருத்தப்பட்டு வெகுநாள் தேடி. வாழங்காலமெல்
லாநீங்கி மெலியுங்காலத்திலல்லாமல் கிடைக்குமோ,
துன்பப்பட்டாலும் பாவிகளுக்குக் கிடையாது, நல்
லவர்களிற் சிலபேர்களுக்குக் கிட்டும் ; தங்கள் தங்
கள்கண்மத்தை எண்ணாமல் சோர்வுற்றால் அவர்களு
க்குச் சிக்கிரத்திலடையுமோ ; — யானோமானிடன்
எனதுதவமோ சொல்பபம் வல்லமைகளோ வென

௧௦௬. இதுவுமது

† இ-ம். முற்போதனை ரிப்பலமானதுபோல வாக்மவறுத்திப்படுத்திக்கொ
ண்டுபெதிர்க்கத் தொடங்கின தென்பதாம்.

க்கம்பமுமில்லை தாரித்திர முள்ளவன் இப்படிப்பட்ட வெனக்கு காணற்கரிய சிந்தாமணியானது எளிதாக முன்னே தோற்றுமா, இன்னமுந் தேடுவோமென்று நல்லசிந்தாமணியை எடுக்கவில்லை ; பரிசுத்தமுள்ள அந்த சிந்தாமணியும் போய்விட்டது ; தீய

க08. எளிதாய்க் கி வர்களுக்கு நன்மையுண்டாமோ.—திரும்பவும்வடைத்ததையிகழ்த்து ருத்தமுற்றுத்தேடினான். வெப்பமுற்று சிறிதுநாடாய்க் கிடைத்ததைப் புகழ்ந்த வறியாமை கணங்கள் அவனைப்பரியாசஞ் செய்யும்பொருட்டு தாமணிகதையைச்சா உடைந்தவனையென்றுணுகுகைதிரேகாண்பிக்க மானியமாகச்சொல்ல ஒருமணியிருக்கப்பார்த்தான் ; அறிவில்லாதவன் த்தொடங்கல். மாட்சிமைப்பட்டசிந்தாமணியிதுவென்றுசந்தேதா

க09. இதுவுமது வித்து அதிசயித்து கிரிகித்தான்.—வெந்தமணியை விரும்பி செல்வங்க ளனைத்தையு நீக்கினான். கிடைத்த காசுக்கல் சகல செல்வத்தையுங் கொடுக்கும் ; மற்றத்தனங்க ளென்னத்துக்கென்று நினைத்தான். இந்நாட்டில் கொடியவர்களுண்டு, சுகங்கிடையாது ; இத்தேசங் கொடியதென்று கானகத்திலிருந்து இன் பமடைவோமென்று நீங்கினான். †—

க08. அறியாமைக் கிரங்கக் கூ சுகிக்கலாமென்று நினைத்து கிடைத்த கல்லினால் துன்பங்க ளனைத்தையு மடைந்து தாழ்வையடைந்தான்.

க09. இதுவுமது மற்றொரு கதையைச் சொல்லக்கேட்பாய் ; புத்திக்குப் பூரணமாக அறிவைக் கொடுப்பிக்கும் பழைய இந்த வனமத்தியில் ஒரு யானையானது யானைகளுக்கு மேலாக மிகவு முன்னித முள்ள

க10. இதுவுமது. தாம். — வச்சிராயுத்தைக் காட்டிலும் நீளமாய் கூர்மையை யுடையதாய் வலிமையா யிருக்கின்ற இரண்டு தந்தங்களை யுடையதான யானையுடன் பழகி இருப்புக் கயிற்றால் பாகன்பிணித்து விலங்கிட்டான் ; குற்றம் பொருந்திய அநேகங்கட்டுகளினால் மனஞ்சோர்ந்து இரண்டு தந்தங்களினாலும் நெருக்கிவைத்த வலையகட்டிக ளனைத்தையும் ஓரிரண்டு முகுர்த்தத்தில் கெடுத்தது. — விலங்கு முறிந்த தன்மையைப் பார்த்தவனாகிய மேலான மாவுத்தன், கலக்கமுற்று யானை மத்தகத்தி லிருந்து தவறிப்பூமியில் விழுந்தான் ; அவன் விழப்பார்த்த யானையானது கிருபையினால், சலிக்கும்படி கொல்லாமலீங்க, பின்பு அந்த மாவுத்தன் திரும்பவு மெ

க11. இதுவுமது. † இ.ம். சிந்தாமணியின் குணம் தெரியு ன்றானன் துன்பம்வாராததுபோலச் சகலத்தியாகத்தி லுண்மைதெரியு ன்றதெளிதிற் கிடைக்கெனு மரிதிற் கிடைக்கி னுமப்போதே துன்பமற்ற பரமசுகத்தை யடையலாமென்பதைக் குறிப்பாற் சொல்லியதாம்.

கக௨. அநியா
மைக்கங்கக் கூ
டாதென் பதையு
றுதிப்படுத்து நி
மித்த வியாஜையி
ன்கதையைச் சா
மனியாமாக் கிரு
மித்தல்.
கக௩. இதுவுமது

கக௪. இவ்வொ
ண்டி கதையைப்
ம்பகுத்து வினா
வினதற்கு முற்
சிந்தா மனியை
க்கூறல்.

கக௫ இதுவுமது

கக௬ இதுவுமது

கக௭ இதுவுமது

முந்திருந்து தனியாகக் கோபத்துடன் போய் அந்த
பாலைபைத் தேடி யெடுக்கச் சென்றான். — ஒருகாட்டில்
நிலை அந்தப் பாலைபையைடைந்தான்; ஒருபுறமுநிலை
ண்டி உலர்ந்த நிலைகளினாலும் கொடிக்களினாலும் ம
றைவுசெய்தான்; பாலைபானது கிறிஸ்துமாத் தந்தை
து அன்பிடைத்தில் வருகின்றகாலத்தில் படுகுழியில்
விழுந்தது; அந்த மாவுத்துணைவன், அழகுக்கா
டினான். நிலைக்கின்றபாலைபானது இப்பொழுதுள்ள
புறத்துடன் இருந்தது. — தனக்காணாமலேயில் காண
கிருக்கின்ற ஒப்பற்ற மாவலையையுடையால், இருந்தபா
லைபானது தூர்வாத்திற் பறந்து புறம்பே கிழந்த சக்
துருவாடிய மாவுத்துன் தலைமுனை தெறுவாடியாகக்
கொண்டான் காணகத்துக்குவந்து கொடிய படுகுழியி
ல் பிணியிட்டு கலங்கவேண்டியதில்லை. அக்கதை
யையுடையால், விசாரித்து மிகுந்தகாலத்தால் இனிவரு
ந் காலத்தின் காரியா காரியங்களைப் பாசாதுவர்கள்
துன்பத்தை யடைவார்கள். ¶ — இப்பொழுது
யும்புறணி சொன்னவளையில், கிங்கத்துவ ஆசனான
வன் என்னுமாகவே? இந்தாமணியினாலும் வெற்றி
யையுடைய பாலைபினாலும், சொல்லிவ கதையொரு
பிணியுடையபொன்றுகேட்க, நிலையாயிருந்த ஞாபுறணி
சொல்லுவார். மிகுந்தகாலத்திராந்தகங்கள் சகலமுற
ணர்ந்தவனும், கண்ணாமான தத்துவஞான நிலலாத
வனும், கல்லகிந்தாமணியையுத் தேடி வந்தவரும், — என்
துசொல்லியது உண்ணையோயாம்; நீசகலகாந்திரங்க
லையு மடவியாகித்தறிந்துந் நிலைபெற்ற உபசாந்தக்
தை யடைந்தாயில்லை; இந்தாமணிபென்ற தெறுவெ
ன்றால், வஞ்சகங்கேட. துண்டங்கவியாவுந் கெருங்கா
து அச்சகலத்தாகக்கதை கேட. புறமுதித்து ஆசனாதி
யை விடுத்து, — இல்லையோயும் உறவையுரிப்பி இந்
துக் காட்டிலிடத்தில்வந்தாய், உன்னு தேசகத்தைவிட்
நிலைகினாய். அப்பொ சகலத்தாககாணது மிறைவாகி
ன்ற சாயத்தில் அந்தவிடமாக விகற்பவாவினானானது
மனதில்வந்தாய், ஆகாயத்தை மறைக்கும் கரியமே
கத்தைப்போல, உண்ணாமறைவுசெய்ய, இப்பொப்ப
ட்ட சகலத்தாககாணது மேலான சகலல்ல மகத்தும
ல்ல, — வேறொன்று மேலானதுவென்று நினைத்து
அச்சகலத்தாகாய் அநேககால புறமுதிசெய்தால் விர
வென்று பாயினின்றிய விகற்பவானது மனதில் மிறை

¶ இ-ம், வல்லமையுள்ள பாலைபாயிருந்து மகிழ்ந்திய மனிதனால் வறந்து
வதுபோலப் பூரணஞானமானது, அற்பசங்கற்பமான வறியானமையால்வறந்து
வதைப்பார்த் தன்னைக் கெடுக்கவேண்டுமென் மறிவித்ததாய்,

௧௧௮. இவ்விர
ண்டி கதையையு
ம்பகுத்து வினா
வினாற்கு முற்
சிந்தாமணியைக்
கூறல்,

௧௧௯. யானைக்
கதையைப்பகுத்
துக்கூறல்.

௧௨௦. இதுவுமது

௧௨௧. இதுவுமது

௧௨௨. இதுவுமது

ய மேலான சர்வத்யாகமானது நீங்கினதாம். சன்மா
ர்க்கமுள்ள சகலத்யாகமென்னும் இரத்தினம்போக,
உனது தவமாகிய காச்சுக்கல்லை உணர்வில்லாத விக
ற்ப திருஷ்டியினால் பார்த்து அது நன்மையென்று து
ன்பப்படுகிறது. — மட்டில்லாமல் இலேசாய்க்கிடை
த்த சுகத்தைத்தள்ளி அரிதாகிய அற்பமான வஸ்து
வில் மனதுபொருந்தினவர்களே, உயிர்க்கொலைநூர்
களென்றும், கொடியவரென்றும், சத்துக்கள் சொல்
லுவார்கள். வளப்பத்தின் மிகுந்த மேலான சிந்தாம
ணியானது நீ கிடைத்ததென்றுகருதின தவத்தினால்
தளர்வாநீங்கினாயில்லை; ஒருபுளியின் பரபோசன்
தையுமடைந்தாயில்லை; யானையென்று சொல்லியதி
னிமேற்கேட்பாய். * — மத்தையுடைய யானையென்
று சொல்லியது உன்னையேயாகும்; வயிராக்கிய மெ
ன்பதும், விவேகமென்பதும், அதனுடைய நீண்டத
ந்தங்களாகும்; உனதறியாமையையுடைய குணங்க
ளே யானைமேலேறி நடக்காரின்ற மாவுத்தனாகும்; நான்
நாநாவிதமாக வுன்னை மெலிவுசெய்கின்றது மிகுந்த
வஞ்ஞானமாகும்; அந்தவஞ்ஞானத்தினால் லுண்டான
துன்பங்களில் நடாத்துகின்ற அந்தமாவுத்தனால் யா
னையைப்போல் சிதறுகின்றாய்; — இருப்புக் கயிறும்,
விலங்குகளும், ஆசாபாசமென்று சொல்லப்பட்டன
வாம்; நீ இவைகளால் பந்தப்பட்டாய், சொல்லப்பட
ட்ட இருப்பிலும் இச்சைமிகவு முறுதியாய்; இரும்
புச்சங்கிலிகளும், காற்றின்களும், வெருகாலமானால்
தேய்ந்துகெடும்; களிக்கின்ற விச்சையானது மேலு
மேலும் நெடிநாக உறுதியாகவாளும்; — பலமுள்ள
இருப்புக் கயிற்றையும், தளைகளையும், ஆனைமுறித்த
தென்றது, பூமியிலுள்ள இப்போகங்களனைத்தையும்
நீ முன்னமே இச்சையில்லாமற் கெடுத்தவிதமாகும்.
வீரத்துவமில்லாத மாவுத்தன் மத்தகத்தி னின்று
விழுந்ததென்பது உமதுவிரத்தியில் அஞ்ஞானங்
கெட்டதாகும்; மிகுந்தவாசையை பொழித்தால்பின்
டி சநந்ததைக் கொடுக்கின்ற வஞ்ஞானமுண்டோ. —
செல்லமயக்கத்தை துறவினாற்கெடுக்க வெண்ணி
னால் அஞ்ஞானமானது ஓடாநினைத்து, வெட்டுகின்ற
கருவிவிரும்பும் பேயைப்போல இருந்தலையும், மய
க்கங் கெடுப்படியாக செல்லங்களனைத்தையும் விவே

* இ-ம். சிந்தாமணிதேவனவன் முதலிய திருஷ்டாந்தத்துக்குச் சாந்தியை
தேடின வரசன்முதலிய தாஷ்டாந்தங்களால் சகலத்யாகமென்னுஞ் சிந்தாம
ணி புனக்குலஞ்ஞாய்க்கிடைத்து மகையிகழ்ந்து தவமென்னுங் காச்சுக்கல்லின
ால் துன்பப்படுகிறதென்று விசேடமாய் நிரூபித்ததாம்.

கஉ௩. யானை
க்கதையைப்பகு
த்துக்கூறல்.

கஉ௪. இதுவுமது

கஉ௫. சகலத்யாகத்தை முன்
விட்டுத் தடுக்கத்தடுக்க வலனே ப
ற்றுக்களனைத்தையும் கண்டு நீக்கி
த்தேகமுதலிய வற்றையு நியதிக
கூர்த்து தொம்பத ஸ்வரூபத்தை ய
டையும் பொருட்டு, ஏன் ஞானத்
தையுஞ் சகலத்யாகத்தையு மிழந்
தாயெனல்.

கஉ௬. உயிர்ச்
சார்பு, பொருட்
சார்பு, நீக்கினே
னெனிலஃதுசக
லத்யாகமன்றெ
னல்.

கஉ௭. வனப்ப
ற்றிருக்கின்றதெ
ன்றறிந் தஃதை
நீக்கினே நெனி
னஃதுஞ் சகலத்
யாகமன்றெனல்

கத்தினால் நீக்கினால், வெட்டித்தள்ளிய விருட்சத்தி
லிருக்கும் பசாசைப்போல, அஞ்ஞானமானது வி
ரைவில் நீங்கும்.— அளவற்ற போகங்க ளனைத்தை
யும் ஒழித்தால், அஞ்ஞானத் தெரடர்புக ளனைத்துநீ
ங்கும்; வெட்டிப்பட்டு விழுந்த விருகத்திலிருந்து
விழுந்துபோகின்ற பட்சியின் கூண்டுகளைப்போல,
கானகத்தை நெருங்கி நீயடைந்தமாத்நிரத்தில் அஞ்
ஞானமானது விழுந்தது; தடையற்ற சகலத்யாகமெ
ன்கின்ற ஒப்பற்ற கத்தியினால் அவ்வஞ்ஞானத்தை
கெடுத்திலை. — அழைக்கொல்லாமையினால் திரும்ப
வு முண்டாகிவளர்ந்த அநியாமையினால் மிகவும்வ
ருந்தினாய். மதத்தையுடைய யர்னைக்குமாவுத்தனை
வன் படுகுழியை வகுத்தானென்றதுதான் திரமாக
நினைக்கு தவமென்கின்றதுயரை மிகுந்த வஞ்ஞான
மானதுகொடுத்ததாகும்; கேடுநிறைந்தபடுகுழியின்
மேலுமேலுங் கொடிகளென்பது துன்பமிருந்த தவத்
தைச் சார்ந்தசச்சிருத்தியங்கள். †—

இவ்விதமா யிப்போதும் துன்பமெ
ன்னுந் தவமாகிய இந்தப்பள்ளத்தில்
கொடிய வாள் திறத்தையுடைய மாவ
லியானவன் சிறையி லடைபட்டவனா
ய் மிகுந்தபர்தாளத்தில் இருப்பதை
ப்போல நீ இருக்கிறாய், தவறுத வச
னத்தையுடைய மிருதுவானசூடாலை
யானவன் சொல்லப்பட்ட ஞானத்தை இழந்து ஏன்
வருந்துகின்றாய், சகலத்யாகத்தை ஏன்விட்டுவிட்டா
ய், சொல்லென்று கும்பமுனிகேட்க,—அரசன்சொ
ல்லுவான். எனதுபூமியைவிடுத்தேன், அரசன்மனை
யைவிடுத்தேன், செல்வத்தைவிடுத்தேன், பாரியானை
விடுத்தேன், இந்தசகலத்யாகமானது இப்பொழுது
நீக்கினதைக்காட்டிலும் வேறியாது சொல்லவேண்டி
மென் றரசன்கேட்கவும், கும்பமுனிசொல்லுவார். நீ
நாடுமுதலாக சேர்ந்திருக்கின்ற சகலத்தையும் விட்டு
விட்டாலும் சகலத்யாகமல்லவாம்.— நினக்கு சகலத்
திலுமாயையுண்டு. அந்த ஆசைக ளனைத்தையு மொ
ருங்கேநீக்கி சத்துக்களுக்கூரிய பிரமாநந்தத்தை
அடைவாயென்று கும்பமுனிசொல்ல, அரசன்சொ
ல்லுவான், வளமையிறைந்த சகத்தைவிட்டதுசகலத்
யாகமல்லவானால் எனக்குடையதுகாண்கமே, மலைக

† இ-ம். யானைமுதலிய திருஷ்டாந்தத்துக்கு, அரசன்முதலிய தாஷ்டாந்த
ங்களாற் சகலத்யாகமுதித்த விடத்துநீக்கின வஞ்ஞானத்தை யங்வனங் கெடு
காமலதனைவகுக்கப்பட்ட தவத்துன்பத்தில் விழ்ந்து வருந்துகின்றயென் ற
ஃதை நீக்கும்பொருட்டு விசேடமா யறிவித்ததாம்.

க௨அ. வனப் பம் நிருக்கின்ற தென்றநிற் தஃ னை நீ க் கி னே னெனி னஃதுஞ் சகலத்யாக மன் றெனல்.

க௨க. வஸ்தி ரமுதலிய பற்று க்க ளிருக்கின்ற தென்றநிந்தவை களைத் த க னஞ் செய்துநீக்குதல்

க௩௦. சகலத் யாகத்தை யடை ந்தேனெனல்.

க௩௧. இதுவுமது

க௩௨.. இஃது ஞ்சகலத் தியாக மன்றெனி லிந்தி ரியங்களுக் கிட மானதேகந் தா னிருக்கின்ற தெ ன்றநிற் தப்பற் றையும் நீக்குகி ன்றேனெனல்.

க௩௩. தேகத்யா கமுஞ் சகலத்யா கமன் றெனல்.

ளிதலும், மரங்களிலுமும், நிறைந்திருக்கின்ற கான கத்தில் விரும்பப்பட்ட வாசனையை நீக்கினேன். —

இப்பொழுது யான் சகலத் தியாகமென்பதை அ டைந்தேனென்று அரசன் சொல்லவும், சும்ப முனி யானவர் பழங்கன் நிறைந்த விருஷங்களுமும், உயர் ந்தகிரிகளும், நீங்கினால் சகலத்தியாகமல்ல; சகலத் திலும் நினக்குத் துன்பமிருந்தவாசையுண்டு, அந்த த்துயரை நீங்கினால் பரமசுகமென்று சொல்ல, பரிசு த்தத்தையுடைய முனியே? இதுவுமல்லவானால் சொ ல்லுவேனென்று அரசனானவன் சொல்லுவான். —

வஸ்திரமும், தண்டமும், உருத்திராக்ஷத் தாவட மும், மான்றோலும், மண்பாத்திரங்களும், கமண்ட லமும், எனக்கிருக்கின்றன; என் பிதாவே? இவைக ளை நீக்குகின்றேனென்று சேர்த் தக்கினியின லெரி த்து மனமகிழ்ந்து வேறுசரீரமாய் நடப்பற்றன். ஆ சையில்லாதவ னானென்று அநாதிரூபஸ்வரூபி யான சும்பமுனியினது வநனப்பார்த்து, சிகித்துவ வரசன்சொல்லுவான். — அம்மம்மா!!! தேவகுமார னானம்மால் அறிவைப் பெற்றேன்; துன்பத்தினின் று நீங்கினேன், தனிமையாக களங்கமொழிந்தேன், இப்படிப்பட்ட தென்று சங்கற்பத்தினும் பொருந்தி பிறிதொன்றில்லாமல் சகலத்தையு நீக்கினேன், செவ விய பதார்த்தங்களின் கூட்டங்க ளியாவும் பிறவி யைக் கொடுக்கின்ற பந்தமாம். — பதார்த்தங்களா னவை எவ்வளவெவ்வளவு நீங்கினவோ, அவ்வளவ வ்வளவும் தெளிவுள்ள மனமானது ஆந்தத்ததைப் பெறும். போருகளைச் செயஞ்செய்து அவ் வாந்த த்தை யடைந்தேன், மயக்கத்தைச் செய்கின்ற பந்த ங்களு நீங்கினேன், களங்கமற்ற நிருவாணியாய் தே வரீர் கிருபைசெய்யாநின்ற சகலத்யாகத்தைப் பெற் றேன், வேறென்ன விருக்கின்றன வென்றரசன் கே ட்டான், || — சும்பமுனி சொல்லுவார். நீ ஒன்றை யாவது நீக்கவில்லை, இச்சகலத்யாகவபினயம் வீணெ ன்று சொல்லுமளவில், அரசனானவன் மனதிற்கிந்தி த்து திரும்பவுஞ் சொல்லுவான். கொடிய பஞ்சேந் திரியங்க ளென்னுஞ் சர்ப்பங்கள் சார்ந்திருக்கின்ற வெள்ளையெலும்புகளும் மாமிசங்களுமான சரீரமொ ன்றே அடியேனுக்கு இவ்விடத்தில் மிஞ்சினது, இச் சரீரத்தை இப்போதே சுருவில் நீக்குகின்றேன், —

பார்ப்பாயென்று ஒருமலையிலேறி அரசன் விழுகி ன்றசமயத்தில், மேலான சும்பமுனியானவர், இவ் விடத்திலிதென்னகாரியம்? இச்சரீரமானது, அறிவி

|| இ-ம், புறம்பாயுள்ள பந்தங்களையாவந்தானேகண்டு கழலும்படிச் செய்வித்ததாம்

கந.ச. பனபிசு
மனானை நீக் க
லேசுகலத்தியாக
மெனி லேயியா
தகனை நீக்கு மு
பாய மியா தெ
னல்.

கந.ரு. பிரம
சங்கற்பமனான ம
னமேசுகலபற்றி
புயிருக்கின்றதெ
னல்.

கந.க. சித்தத்
பாகமேசுகலத்தி
யாகம.துவே பர
மசகத்தைக்கொ
டுக்குமெனல்.

கந.ச. சித்தத்
பாகமே யாத்மா
வெனி லதன் கர
ணமூழ்முறமுற
மதைக் கெடுக்கு
முபாயமு மியா
தெனில்.

கந.அ. மனநி
ந் குருவம் வாச
னே அகிஷ் கா
ணமகம்பாவமா
மெனல்.

கந.க. அகம்
பாவத்திலுதித்த
தே யத்தக் கா
ணமாமெனல்.

ல்லாதனையே ? உணக்கென்ன ஞானைவைத் தெய்தது,
இறந்து பரமோசனமென்ன ? இன்னமையான பாவனின்
கண்ணை பலம்பொருத்திய எருகானது வேரொப்பாத
ப்போல தூண்டிக்குதித்து சரித்ததை விட்டாலும்
சகலப்பாதி யாகமாய். — யாதினும் சரித்ததென்ற
நிக்வின்றதேதா சகலத்துக்குள் கருத்திற்றும் விதைபா
யிருந்ததேதா அனைத்தினையெய்யின், ஆசனே ? சக
லதயாகமாய். உணனையான திருவென்று ஞம்புமுனி
சொல்லவும், சரித்ததையென்று சகலத்தை நிக்வி
க்குவென்றுயாதி காணாதின்றதெனவே, அனை நீக்
குவித்ததை சொல்லுவாமைப் பறதன்கேட்டான் ; —
சுற்றாவினாகு ஞம்புமுனியெல்லவாய், சகல
பதார்த்தங்களினும் சார்த்திருக்கின்றவின் மாயப் பெ
ருமைபொருத்திய சிவனென்றும், பிரானென்றும்
பொருத்திய நாமங்கள் அநேகத்தித்து, பரமோசன
முன்ன சடமும் ஆசடமும் அல்லாததாய் மாய்க்கத்
தில் விநித்தவனைத சத்துக்கள் சகலமென்று சொல்
லுவார்கள் ; சகமுமிது பந்தமுமிச்சித்தமே. — பவ
க்கணம்களுக்குப் பிசமாய் மாததை யனைக்கின்ற
வாய்வையோல, நித்தமுன் சரித்ததை யாட்டிவிட்ட
தாய் மனமாயும் ; இம்மனைதை விட்டுவிடுவதே, கன
ங்கமற்றவாசனே ? சகலதயாகமாயும், ஆச்சகல தயா
கமே பிரானந்தமாயும், சொல்லப்பட்ட மற்ற யாவுள்
மிகவும் யாப்படுகின்ற வெவ்விதமுண்டமே. — சகல
தயாகத்தைப் பண்ணி உபசாரத் துணையானது அ
வேஷமில்லாமல் இயல்பான ஞானத்தினால் தெனிய
டைந்தால், சொல்லப்பட்ட எவ்வுருபமெனவே ஆப்
பிரானவையுமாய் உணதாத்மவையுமாய் அறிக்வி
மாய் பரமாவியமென்று ஞம்புமுனி சொல்லவும்,
ஆசன சொல்லுவான், தேவரீர் சொல்லியானதுக்
குச்சொல்லப்பட்ட காணாவினாது ? உருவமினாது ?
சாவ்வித மியானந்தவனைதைக் கெடுப்பது சொல்லுவா
மென்று கேட்க, — திருப்பவும் ஞம்புமுனி சொல்
லுவாய். மனத்துக்கு வடிவானது வாகனையோமாய் ;
மனமென்று சொல்லப்பட்ட சொல் வாகனையினது
பரியாயநாமங்களாயும் பிறைகளியாயும் உடமுருக்
கின்ற கண்ணாய் யானெய்வின்றதே மனமாயி வி
றுச்சத்துக்கு விளங்குகின்ற வித்தாலும், ஆசனே ?
நீ அறிந்துகொள்வாய், — முதலென்கேட்டாய் இவ்வ
கவ்வானத்தின் முனையானது அனுபவாதாமாய் நித்
கவிப்பட்டதாய் சொல்லும் வடிவமில்லாமல் உண்டாரு
ம், அந்த முனையா புகியென்று சொல்லுவார்கள்.
சொல்லப்பட்ட இந்நீதியையுடைய புகியென்கின்ற

௧௪௦. மனதைக்
கெடுக்கு முபாய
மறிவித்தல்.

௧௪௧. அகம்பாவ
த்தைகெடுக்குமு
பாயங்கூறல்.

ற முனையினிடத்தில், நிறைந்து வளர்தலையுடைய கி
ளைகளை சங்கற்பமென்று சொல்லுவார்கள். வேறுபா
டு இவைபாதலினால், நித்தமும் புத்தியும் பெரிதாகி
ய மனமென்பன யாவும் அகங்காரத்தினது நாமங்க
ளாம். — இப்படிப்பட்ட மனமென்கின்ற கொடிய
விருட்சத்தினது கிளையை நாடோறும் தறித்து, வே
ரோடு கெடுப்பாய். விளையைபுடைய வாசனையெ
ன்னும் கிளைகள் வெகுவான காய்களைக் காய்க்கும்,
ஞானமென்னும் கத்தியினால் அகத்தில் தறித்தால்
கெடும். பாவனைகெடவும் ஆசைகெடவும் மகாமெள
னமாய் ஏதிர்வந்ததைச்செய்பவர்கள் அகத்தின் மன
தைச் செயித்தவர்கள். அவ் விருட்சத்தின் கிளைகளை
வெட்டுதல் கெடுணமென்று சொல்லுவார்கள். அத
னது மூலத்தைக்கெடுத்தலே முக்கியமென்றுசொல்
லுவார்கள். † — ஆதலால் மிகுந்த சன்மர்க்கத்தி
னால் அந்த மனமென்னும் விருகத்தினது மூலமா
விய வகம்பாவனையை, நீ களைந்தெறித்தால் மனமு
ண்டாகாதென்று சூம்பமுனி சொல்லவும், அரசன்
சொல்லான். தனிமையான மனவிருட்சத்தின் பிச
மாகிய அகம்பாவனையை, மேலான தவமுடைய மு
னியே ? எரிக்க அக்கினி யேதென்றரசன்கேட்கவும்,
சூம்பமுனி திரும்பவுஞ் சொல்லுவார். யானொன்று
சிந்திக்கின்ற ஆத்மஞான விசாரணையே மனதின்து
பிசத்தைகெடுக்கின்ற அக்கினியென

௧௪௨. விசாரமுதத்தால் முன்ப
ற்றறநீய்யிய சுகத்து முதலியவை
களை யறிவின் வறிவைக் கொண்
டு பார்க்கினவைகள் சடமாயிருத்
தலா லவைகளியா னன்றெனத்த
ள்ளின விடந்தவைகட்குச் சாட்சி
யாய் விளங்கிய அயஞ்சித்தே சே
டித்திருத்தலா லாதே தானென
த்தரிசித்தானெனல்.

வும்அரசன்சொல்லுவான். † — என
தறிவினால் யான் அநேகவிதமாகச்சி
ந்தித்துப்பார்த்தேன் ; அறிவின்மை
பாதலின் இவ்வுலகமுமாயானன்று, இ
ம் மலசரீரமும யானன்று, இந்திரி
யங்களுந் யானன்று, சிந்திக்கின்ற ம
னமும யானன்று, தொடர் பாகின்ற
புத்தியும் யானன்று, அபிமானித்தெ

முனின்ற தியவகங்காரமுமாயானன்று, என்றான் சொ
ல்லவும், சூம்பமுனியானவர் இவைகள் நீ யல்லவா
யின், நீ வேறேயார் ? சொல்வாயென்றுகேட்க, அரச
ன் சொல்லுவான். சுகலத்தைபுமுண்டாகி இர
ட்சித் தடக்குகின்ற களங்கமற்ற சைதன்னியமாத்

† இ-ம். இந்திரியத்தோடு தேகப்பற்றைநீக்கிச் சித்தந்தயாகஞ்செய்யும்பொ
ருட்டதலுருவமாவிய வாசனைமுதலிய சங்கற்பங்களைக் கெடுத்தல் கெடுணமெ
னவும், அதன்மூலமாவிய வகம்பாவத்தைக்கெடுத்தல் முக்கியமெனவு மிரண்டு
விதமாகச் கூறினதென்பதாம்.

¶ இ-ம். அகம்பாவத்தைக் கெடுக்கின் மனமுண்டாகாததலா லாதையாத்
மஞான விசாரத்தூற் கெடுக்கவேண்டு மென்பதாம்.

சசுந. தொம்புதத்தை தரிசிப் பித்து, தற்புதத்தை தரிசிப்பிக்கத் தொடங்கி நியதிகளைந்த சடம்பே ஹசிக்துவேறு யிருமைப்பட்டிருத் தலைச் சின்மாத்திரமா யொருமை ப்படுத்தி நிமித்த மச்சொருப ஞா னப்பாதி பலனபாகத்தோற்றிப சக த்து மதையறிந்த விருத்திஞான மு மஃதைத்தாநென்கின்ற வகம் பாவமுதலியவுந் கற்பிதமாகக் கா ண்பிக்க வவ்வகம்பாவத்தின் கார ணமியாதென வினவுதல்.

சசுச. அகம் பாவத்தின் கார ணமறிவெனி ல தன் காரண மி யாதெனல்.

சசுது. விருத்திஞானம் விடயத் தைப் பற்றியெழுதலி னவ்விடய ன் காரணமா மஃது நகிக்கு னகம் பாவஞானமு நகிக்குமெனி லவ்வி டய நீக்கினவிடத் தறிவெவ்வகம் விளங்குமெனல்.

சசுசு. தேசமுதலியவிடயமென் னனநீக்குமதைப் பற்றியெழுதின் றவறிவெவ்வகம் தனியேயிருக்கு மெனி லவ்வகந்தலியே யில்லா மையாற் தேகங்காரணமாக, அஃ தவ்வகமாகவே யிப்போதல் காரி யமாக, அஃதவ்வகமாகவே வத னுற்றோற்றிய வகம்பாவ முதலிய யாவு மித்தையாய்ப் பிரமப்பாதிபா மாத்திரமாய் விளங்குதெனல்.

இ-ம், ப்ரத்யேக த்மஸ்வரூபமாய்விளங்கியகூடஸ்தஸ்வரூபமானுனென்பதாம்

ஹமாகிய ஸ்வரூபமே யான். ॥ —

இப்படிப்பட்ட ஞானஸ்வ ரூபமாகி யவெனக்குஒருகாரணத்தை யுங்கண் டிலன் ; துன்பத்தையுடையமனவிரூ ட்சத்தின்வித்தாகிய அகம்பாவத்தை தள்ளுகின்ற மார்க்கத்தைத்தெரிந்தி லன் ; தள்ளத்தள்ள ஒடிவராரின்ற விவ்வகம் பாவத்தினால் மனந்தளர்ந் தேனென்று அரசன்சொல்ல, சும்ப முனி சொல்லுவார். அரசனே ? கார ணத்தை யல்லாமல் ஒருகாரியமுண் டாகாது, முன்னுகின்ற அகம்பாவத்

தின் காரணத்தைப்பார்த்து சொல்லுவாயென்றுசொ ல்ல, மன்னவன் சொல்லுவான். — அகம்பாவ மென்கின்ற சும்மத்திற்கு காரணமானது போதமா கும் ; அப்போதமானது இவ்விடத்திலயிக்கும் வித மென்ன ? திரிஸ்யத்தில் போதமுண்டாதலினால் இ னைக்கின்றேன். காணப்பட்ட திரிஸ்யத்தை நீக்கும் விதமெப்படி சொல்லுவாயென்றரசன்கேட்க, சும்ப முனிசொல்லுவார், அறிவின்காரணத்தை நீ சொன் னால், பின்பு விளங்குங்காரணத்தையும் காரணமல் லாததையும் உனக்குயான் சொல்வேனென்று சொ ல்ல, அதற்கரசன் சொல்வான். —

சரீரமுதலாகிய வஸ்து சத்தையி னால் அறிவுண்டாகும், அந்த வஸ்து சத்தை அசத்தியமானால் அறிவில லை, அகம்பாவ ஞானமென்கின்ற ம னத்தின் விதையும் ஒடுங்கிவிடுமென்

று அரசன் சொல்ல, அதற்குக் சும்பமுனி சொல் லுவார். விரும்பிய சரீரமுதலான வஸ்துசத்தையிரு ந்தால் அறிவுண்டாயிருக்கும் ; சரீரமுதலான பறவ ஸ்துக்களில்லாத சமயத்தில் விளங்கிய ஞானமானது

எப்படியிருந்த தென்னுசொல்லென் னு கேட்க, அரசன்சொல்லுவான். —

கரசாரணமுத லவயவங்க ளாதிபாக ச்செய்யப்பட்ட கருமத்தின் பயனை யுடையதாய் அனுபவிக்கப்பட்ட சரீ ரமானது, எனதாசிரியரே ? இல்லே யென்கின்ற விதமெப்படி யென்றரச ன்கேட்க, சும்பமுனி சொல்லுவார். கருமத்தினாலுள்ள இக்காயங்காரண த்தைப் பொருந்தாததானால் போத

மென்னுங்காரியமுமில்லையாகும்; அந்தவறிவுப்பிரமை
பேயாம். மிகுந்த பிரமைமயினால் வருவனவாகிய அகம்பா
வமுதலிய சகலமுமில்லாததாகும்; காரணமல்லாமல்
வரப்பட்டவஸ்துக்க விரச்சுவிலுண்டான சர்ப்பத்தை
கசுள். தற்பத்ததைத் தரிசிப்பிப் போல நினைத்தாயாம். *--இப்படி சொல்
த்து வசிப்பதத்தைத் தரிசிப்பிக்கத் தலவு மிச்சகந்தமுதல்கண்மையாயிருக்கின்
தோடங்கி விடயமும், போதமும், தரிசுமன் உண்டாகிய பலசிறுட்டியாகி
காரணகாரியமாகாதெனக்கூற விய இச்சகமிருந்தன. அந்தப்பிரமன் இ
தேயுநனன் கூடுஞ் சகத்துக்குப் பிச்சகந்திக்குக் காரணமல்லாத மார்க்க
பிரமன் காரண மல்லவாவென விச்சகந்திக்குக் காரணமல்லாத மார்க்க
யாவஞ் சக்தாமாதிரமாயிருத்த மெதுவென்றரசன் கேட்கவும், சும்ப
லிற் காரணமாகாதெனல்.

கசு அ. அந்ந
னமாயின் பிரம
னுக்குப் பிரமன்
காரண மன்றோ
வெனில் உயில்
லையெனல்.

கசு க. சர்வம் பி
ரமமய மெனல்.

முனிசொல்லுவார். சிறுட்டிக்கு முன்
கேள் கேவலமாய் உபசாரத்தமாகிய பிரமஸ்வ ரூபமே
சத்தாய்ப்பாகாவிடும்; ஆவ்வொன்றைத்தவிர இரண்
டில்லாத காரணத்தினால் மேலான பிரமாவிற்காரண
த்தையடைபான், என்னுசொல்ல. -- அரசன் சும்ப
முனியைநோக்கி, மேலான பிரமமானது பிரமாவிற்கு
காரணமல்லவா வென்று கேட்க, சும்பமுனி சொல்
லுவார். கைவல்யமாகியும், கெடாததாகியும், அளவி
ல்லாததாகியும், உபசாரத்தமாகியும், பரிசுத்தமாகியும்,
இறத்தாலும், சனித்தாலும், துன்பமும், வியத்தமும்,
எப்பொழுதும் நெருங்காமல், பாவமிற்று ஆகியந்த
மிறந்து அத்துவிதமாக நிறைந்து அரிதாய் சிந்தனா
திதமாகியு மிருக்கின்ற பிரமஸ்வரூப மிருக்கும். அந்
தற்சுரிய அப்பிரமமெப்படி. காரணமாம்? யானினால்
கருத்தாவாகியும் போக்தாவாகியுஞ் சேரும்விதம்?--
ஆகையினால் இச்சகம் எவ்வளவும் பண்ணப்பட்ட
டதன்று; சேர்ந்திருக்கின்ற இவ்வுலக முண்டானது
மில்லை, தித்துமாத்திரத்தின் மேன்மையான சங்கந்
பமே பிரமாவாகும்; உண்மையாக ஞானத்தைத்தவி
ரவேறே பொன்றுமில்லை; ஞானமாத்திரத்தில் உண்
டான சிறுஷ்டியானது, அந்தஞானமேஸ்வரூபமென்
து சொல்லப்படும். இருக்கின்ற சகலமும் சநந்திந்
த பிரமஸ்வரூபமே; ஆதலால் சொல்லப்பட்ட கரு
த்தாவும், போக்தாவும், இவ்விரண்டுமல்லாதவன். †

* இ-ம். பிரமப்பிரமாதிரிமாகப் பாஞ்சுத்த பெளதிகத் தோற்றினதே
யன்றி யாதற்கோருவாயின்மையா லதுவுமதன்ற றேற்றிய யாவையுஞ் சிற்பி
ரகாசமாய் விளங்குதலாத் காரணகாரிய பிரமன்டி மின்மென்று தற் பதார்த்த
த்தைத் தரிசிப்பித்ததாம்.

† இ-ம். பிரமப்பிரமாதிரிமாய்ச் சகந்தவிளக்குதலாத் சகமே யில்லை,
இவ்வுண்மையோ தெவ்வனன் காரியமாம், இவ்வனன் காரியமாகாதபோது பிர
மனென்கவனன் காரணமாவன் இவர்க்குக்காரணம் பிரமமென்றாலது சசாநிய
ம் விசாநியஞ்சகந்தபேதமற்றதானேதான் னால் விளங்குதவி னென்கவனன் காரண
மாமாதலாத் காரணகாரியமின்றிச் சின்மாதிரமே விளங்குதென வசிப்பதவரு
த்தத்தைத் தரிசிப்பித்ததாம்.

கருசு. நிதித்தியின் காக்கையிற் றுக்க நிவித்தியு ந்தடையற்ற வா னந்தமுதலிய வ னுபவ முண்டா யிருக்குதோ வெ ன்றுசிரிய ரனுப வம்வினாவுதல்.

கருது. பெற்ற வனுபூதியின் வி லாசத்தைச்சொ ல்லுதல்.

கருசு. சென்ற காலத்துக்கிரங்கி வினாவுதலுக்குத் தரக்கூறல்.

கருது. இங்ங னம்பெற்ற வனு பவப்படி ஸ்திர மாய் நிற்பாபெ ய்னல்.

டி கும்பமுனி யருள்செய்ததைக்கருதி நனதாகிய இப்பிரமபதத்தில் ப்ரகாச மாக்சேர்த்தடங்கினான். ம னதையும், பார்வையும், மிகு வசனத்தையும் நீங்கி னவன் ஒருகூணத்தில் ஆந்தப்பிரமபதத்தில் பூரண மாணன். — இருகடிக்கைநிதித்தியிலிருந்தறிந்து அர சன் விழித்தமாத்நிரத்தில் மேலான கும்பமுனிசொ ல்லுவார். உள்ளதாகியும், நன்றாகியும், நிருமலமாகி யும், பரிசுத்தமாகியும், மிருதுவாகியும், நிருவிகற்பங் க ள்னைத்தினுக்கும் நிலையாகிய பிருக்கின்ற செல்வமி குந்த இர்தப் பிரமபதத்தில் ஆந்தமாகி னுக்க நீங்கி னாயோ? ஆத்மஞானத்தில் தெளிவடைந்தாயோ? வ ராரின்ற பிரமை நீங்கினாயோ? அறியத்தக்கதை ந ன்றாயறிந்தாயோ? பார்க்கவேண்டியதைப் பார்த்தா யோ? வென்றுகேட்டார். — அரசனாவன், அதற்குச் சொல்லுவார். பகவானே? உமதுகிருபையினால் ம காசம்பத்தாகிய விற்பத்தினால் மிகவுமகத்தாகி சகல த்துக்கு முயர்வாகி மிஞ்சியபரமபதத்தையறிந்தேன், அகோ! அகோ!! பிரமஞானத்தைத் திடமாகப்பெ ற்ற மகத்துக்கள் குழாத்தையடைந்து தெளிவான வ முதமாய்ப் பேராந்தத்தை நிறையக்கொடுக்கின்றவ ரமாகிய வுமதுசங்கத்தினால் ஒருபொழுதுங்கிடையா த்பராவமுத்தத்தை அடையப்பெற்றேன். — ஆளவி ல்லாததாகிய இர்தப் பராவமுதமானது அடியேனு க்கு பூர்வத்தில் அரியதானதென்னவென் றரசன்கே ட்க, கும்பமுனிசொல்லுவார். மனதில் சாந்தமடை ந்து போகத்திற் கசப்புலந்துவலிய விந்திரியங்க ள கத்திற்றிரும்பி மன வஞ்ஞான நசித்தபோதே, வன த்திலுண்டாகும் சிவந்த சூசம்பாசலமானது களங்க மற்றவஸ்திரத்தில் ஒளிவடைவதுபோல, சீடனுடை யமனதில் மேன்மையான சற்குருவாக்கியம் கலந்து நன்மையாகும்; தேகத்திலுள்ள களங்கங்களும் விரு கூத்தினது கனிகளைப்போல நழுவிப்போகும். — மனதில் இரண்டென்றும், ஒன்மென்றும், நினைத் தலே யஞ்ஞானமாம்; இவ்வரண்டி நீங்குதலே ஞா னமாகும், தெளிவான பரகதியுமதுவேயாகும். தெ ளிவுற்று மோகூத்தையடைந்தாய், மனதையுந் தவி ர்த்தாய், ஞானசம்பத்தையுடையவனாய் துள்ளப்பட்ட களங்கத்தைவிட்டு மகா மெளனியாய் தனித்திரு ப்பாயென்று கும்பமுனிசொல்லவும், சீவனமுததா கள் கொள்ளப்பட்ட செயல்களைத் தும் மனதினு லல்லவா, கொள்ளப்பட்ட மனதை யன்றி நடக்குந்

† இ-ம் சந்தேகம் விபரீதமின்றி யாத்மஸ்வரூபத்தைத் தரிசித்தானென் பதாம்.

கரு. அ. சமாதி
யிற்றியாவிதநல்
முதலிய தொழி
ல்மனைத யன்றி
மெய்களைய் கூ.பி
மெனி லதற்குத்
தரங்குறல்.

தன்மை யாது,-- சொல்லமென்றிடுமென்று ஆசனஞ்
னவன்கோடக, ஞம்பமுனி சொல்லுவார். மனமென்
றுசொல்லியது மறமுன்னுமல்ல; அவ்வற்றா சமந
மகனோக்கெடுக்கின்ற வாசனோமேயனமாய்; காணப்
பட்ட தன்மைத்தெரிந்துகொண்டால் ஆந்தவச்சாதி
ல்லே; இவையறப்பார்த்தவர்கள் கருவங்கனிற் சஞ்ச
ரிக்கின்ற சுத்தவாசனோமறுமலத்தைக்கொண்டது ஆன்
வுயர்வுள்ளமனைதை சாத் துவிதமென்று சொல்லுவார்
கள்; ஞானபில்லாதுமனைதை மனமென்றவான்பார்.

கரு. இதுவுமது

ஞானமுள்ள மனைதை, சாத் துவிதமேயென்றுகொ
ல்லுவார்கள்; ஞானபில்லாதவர்கள், மனநிலை மா
லிஞற்படார்கள்; ஞாநயற்றஞானவான்கள், சாத் துவி
தத்திலிருப்பார்கள். யாதொன்று சுவர்க்குற மே
சுழமுமாயிய இளைக்கனோத்தையும் கொடுக்கின்ற
தோ ஆகிய வச்சகலத்தையும்தள்ளி சமயமான சயம்
பாசாசமாஞல் எதாமின்னாயோ, இன்னிடத்தில் ஆது
மேயுனது என்னுபயமாயும். சமயமாயிதாந்தாய்கள்
ஞன்றையும் வைகாசப்படுத்தாமல் மனோசலனை மில்

கரு. பிரமத்தினுண்டானையு
ரணம் பிரமமாய் விளங்கு தென்
பதைக் கையாண்டே தெருமை
யாய்த் சமாதியுடைய பிபித்தஞ்
சலனானமென்றி யாய்க்கியாய் கூ.
மெய்த மெய்களமெனி லதற்கு
த்தரங்குறல்.

லாமல் திடமாக இருப்பாய். * --
மனபில்லாதவர்கள் பிறவி வெறு
தாத்திற்சொல்லும், மீண்டிப்பிரிவில்
துன்பமானது சற்றுமேகிடாது; உய
ப்படுகின்றமனமானது சஞ்சலத்திலு
ண்டானதாலும்; ஆனதுதான் ஆன
யாவைகருவாயிய இரண்டையு வெந்

கரு. இதுவுமது

ன்றாக்கி சஞ்சலத்தைக்கொடுத்தாஞானமாயும் மரு
நிப்பாமென்று ஞம்பமுனிகொல்ல, ஆசனசொல்லு
வான். ஆய்க்கொய்வான் னென்பார? ஆனவுமையா
மையாய் ஞானமெனவொன் றின்பார. சொல்லுவா
வொன்றாசனமே, ஞம்பமுனிகொல்லுவார். --சமு
த்திரத்தின் கலத்தைப்போல சமயமனோத்தாய் என்
மாயிய மெய்யாத் திரமேயாலும்; ஆய்க்கொத்திரமா
னது, புத்தியைவிடிக் தவினில் மிதாந்தவானானது
மேயுமேயினால் ஆனதென்ற தன்மைமையுமேயால், சஞ்
சரிக்கும்; பிவமுன், மெய்யாத் திரமுன், சுத்தியமுன், பி
ரமமுதலாயிய ஆமேயககாங்கனோ மனமாயதாய்கொல்
லிய பாவனையுனை உலகமென்றுமதித்து, மித்தனை.

* இம். வாசனஞ்ஞானமனபிரண்டிலிதான் மனத்தன், இரகத தாமதத்
துடன் க.ப. வெளிமுதத்தில் ஆகியின்மையாகக் கொய்யுத் தொழிலாற்பவத்தை
க் கொடுக்குமனதுஞ்ஞானமென்றுமே. சுத்துவந்ததுடன் கூறாய சமுதத்தின்
ஞானமயமாய்ச்செய்யும் மிதியையால் ஞத்தினையுக்கொடுக்கு மனதுக்கு மன
மெனப் பெயரின்முமாதலா லல்லிணை யுய்க்கி மனவாக் கொய்த்துப்பார. சல
னானபின்நிச் சுயஞ்சோதியே நியாய் விளக்குறாயென்பதாய்.

யற்றமுடர்கள் பார்ப்பார்கள்; சித்தானது கொஞ்ச மசைந்தமாத்திரத்தில், சுகசிருட்டியுண்டாகும். —

ககஉ. பிரமத்திலுண் டோன்றின சுகசிருட்டியை ஞானசுகமாகப்பார் டானஸ்புரணம்பிரம த்தால் அது இறந்துபோகும்; திடமாகவறியாதத மாய் விளங்குதென்ப ன்மையினால், புழுதையில் சம்பமென்பவர்களைப் போல, திரிஸ்யமாகப்பார்த்தார்கள். ப்ரத்யக்ஷமா தோருமையாய்ச் சம கின்ற ஞானசாஸ்திரங்களினாலும், சாதுசங்கத்தின லியடையு நிமித்தஞ்ச கின்ற ஞானசாஸ்திரங்களினாலும், சாதுசங்கத்தின லஞ்சலனமின்றிய யி லும், தடையற்ற அப்பியாசத்தினாலும், சிலகாலத்தி க்கியங்கூடும் விதமெ ல் மனமானது விமலமாகசந்திரனைப்போலின்றி ன்னான மெனி லதற்கு ல் பழமையான அனுபூதியமமாகவேஞானசம்பத் ததரங்குறல். துள்ளவர்களுக்கு இந்ததிருஷ்டிகோற்றம். § —

ககங. சமாதியிற் றனது ஸ்வா சுகத்தினுடைய உற்பத்திலயத்தின் லுபூதியினின்று ஸ்புரிக்கின்ற ஸ்பு தத்துவத்தைச் சொன்னேன்; இந்த ரண மெதிரிடாமற் றன்மயமாக்கி துத்துத்தை சுகமுண்டாக வப்பியா க்கொள்ளெனச் சமாதியில் வைத் திருத்தத்தை சுகமுண்டாக வப்பியா துத்து கூடுதலித்தற் தனியே வைக் ககினைத்தல். சித்த சிந்தித்துவழுவாமல் விரும் பியபடி நீங்குதலில்லாமல், நேரிட்

டவனைத்தையும் பிரமபதத்துக்காகச் செய்திருப் பாய். சுகலத்துக்குந் திலதமாதிய சுவர்க்கலோக

ககச இதுவுமது

த்தை யானடைவேன், இதுவே, காலமாம், — சத்தியலோகத்தி னின்றும், தெய்வலோகத்தைய

டைந்து அவ்விடத்தி லென்னைப்பார்க்கானாயின் என துபிதவாகிய நாரதமுனியானவர், படிப்படிப்படி

கோபிப்பார்; அன்புள்ளசீடர், மேலான வாசாரிய ரை கோபம்வரும்படிசெய்ய எவ்வளவுக்கூடாது, அ

ரசனே? மயக்கமில்லாமல் வேற்றுமையைக்கெடுத்து சந்தோஷித்து, இந்தத் திருட்டியி லிருப்பாயென்று

கும்பமுனிசொல்லி,† — யாம் போகின்றேனென்று கும்பமுனியானவர் மறையவும்: அரசனுனவனினைக்

கின்றான். குளிர்ச்சியாகியும், பரிசுத்தமாகியும், உப சார்தமாகியும், தெளிந்த வழுதலுற்றுக் கொப்பாகியு

மிருக்கின்ற இந்த வொப்பற்ற பதவியானது; எனக் குள்ளிருந்தவிதம் ஆச்சரியமாச்சரியம்!!! குற்றமற்ற வென்னை சாத்தாமாத்திரத்தில் விஸ்வரூபியடையச்

செய்ததென் றரசன்சொன்னான்.—உண்டாகிய வாத னைகளிறந்து சலனமற்று நிலையினீங்காதவனுய் மௌ

னமாகியும், நிருவிகற்பமாகியும், இச்சையனைத்துமற் ற இடத்திலமர்ந்து கல்லைப்போலவும், மரத்தைப் போலவும், மதிலைப்போலவும், சமாதியிலிருந்தான்.

§ இ-ம். உத்தியும் புனலும்போலச் சயஞ் சைதன்யமு மதன்ஸ்புரணமும் விளங்குதேயன்றி வேறின்றெனக் காரணத்தைத் தரிசித்ததுவாக சித்திந்தாரி யமு மதுவாக விளங்கு மப்போது சலனசலன பின்றி யலிக்கியமான நிருவிக த்பசமாதி கூடுமென்பதாம்.

† இ-ம். நிருவிகற்பசமாதி கூடுநெய்யையிலித் தகன்றனரென்பதாம்.

ககரு. நிறத்தி யிங்கண்டபேரா நந்தபோத மே தானுகவியப்பது தல்.

ககங. வியப்பு ற்பபடி. சமாதிகூ டல்.

கௌ. ஆசாரி
யர்சென்று பின்
னமெழுந்தருளு
தல்.

கௌ. சாமாதி
யிலைவாழ்ந்து
லைப்பாந்து ஆ
லோமித்தல்.

கௌ. இதுவுமது

கௌ. இதுவுமது.

கௌ. மனமித
ந்த ஸ்வரூபமொ
ழிந்தததுவசை
ட மென்மனமிரு
க்குமெனல்.

கௌ. தோமி
மித்தஞ் சத்துவ
சேடமிருக்கு
மெனல்.

சென்ற சூம்புமொழியென்று ஓடா லையானவன் மு
ன்னாழிய பட்டக்கொடி போன்ற தன ஹ்ருவானை
ந்து, 11 --- ஆசாரித்திற்போய் அந்தபுறத்தில் புரூந்
தான் ; பூமிபாலையின் கருவாபாமென் றியட்டித்தான்
முன்னாழியுடன் சென்றது. பிறப்பாவன் சூம்புமொழி
யாய் தலைவையிருக்கின்ற வனத்தைவகைப்படுத்த ஆசாரி
டத்தி லக்கைவகைப்படுத்தான் ; தாலோசம்போல நி
ருவிசுந்தாமா பிறி லிருக்கைவகைப்படுத்தும், --- கருவா
வானைத் தெரிவிப்போமென்று பின்னத்தொலியி
னில் சத்தித்தவனானும் ஆதித்ததில்லை ; கோலுமே
லுசுந்தித்து, இத்தக ஓடா லையானவன், ஆசாரி கரு
மொழித்தவனாய் கிழிந்தபுறத்தொலிப்பின்ன ; இ
தென்னென்னா பிராமண வாய்விக்கின்ற சூம்புமொ
ழித்ததாயுடைய --- உத்தமரூபவானை, பிராமணத்திற்
கலந்தான், சத்திசாயம் 111 இத்தத்தலிவாயானவன் சத்
தை நோக்கினால், இறுகயத்தில் ஆதிவுக்குவனதையா
யை சத்துவசேட மிருக்குவாயின் கருவகைச்சேர்
ந்து மிருதுவாக பிராமண வாய்விக்கின்ற ; சத்துவசேட
மில்லாவிடின் கருவ பெண்ணுருவத்தை விட்டிடு ---
மொழிப்பின்ன ஆசாரிபுறத்தொலி சூம்புமொழி பிராமண
த்தைவகைப்போய். பின்னாழியென்னா பின்னத்து
பரிசுத்தினாலும், கண்ணினாலும், ஆசாரிவன் ஆதிவு
க்கு விகையாகப்பெருந்திய சத்துவசேட பானாது
கெடுதலில்லாமல் இறுகயத்தில் இறுகத்தைப்பாற்
தாமென்னா பின்பு மொழிசொல்ல, 12 --- இதைக்கே
ட்கவும், பூமிபாலையெல்லாவும் செல்லையாட்டாமல்
துமுமுதும்கெட்டி, கண்ணாழிவகைப்போய் பரி
சத்தவான ஓசானிருத்தொலிவகைப்போய் இன்
விடத்திற் சத்துவசேட பானாது வாய்விக்கின்ற மெ
ன்மனமே, தன்கெல்லாத ஆதிவிப்பிடுக்கு வாய்
டாமொழியானவன் செல்லாவான். --- விதைக்குள்
புட்டபுறம், புறக்களும், பெருந்தி மிருப்பதுபாலை,
இறுகயத்தில் ஆதிவுக்குவனதையா யை சத்துவசே
டமிருக்கும் ; சீவன்முத்தையும் பகைவனதையுள்
வகையாய்விக்கின்றபாலை ; கோகல்வாய்விப்பொழு
திய கருவகைப்போய் ஓடாமல் சூம்புமொழியுள் 13 ---

11 இம். ஆசாரிய சந்நிதிக்ந்தி வகையான தனது ஸ்வரூபமிதாந்திர
மாய் மிருகித்தபொழி யனைக்கொண்டபதாம்.

12 இம். இச்சமாதி சீவன்முத்தும், விதேயமுத்தமெனல் ஹ்ருத்தானந்தி
பார்க்கின் சீவன் முத்தித்தவனையி லிவக்கைத்தைக் கண்டன மென்பதாம்.

13 இம். சத்துவசேட மிருக்குத்தலிவகை வினாவினதற் முத்தான் கருவின
தாம். சத்துவசேடமென்பது, ஆதிவுக்கு வித்தாயிதில் ஆதிவசு சீவன்மு
த்திபரிபந்தம், கருவாமலையி னுண்ணிதாய்மிஞ்சி மிருத்தலிவகை வகை.

களங். சித்தா
ய்ச்சென்று சத்
திலுடங்கியிருந்த
சித்தவெளிப்ப
டுத்தல்.

களசு. சத்தினி
ன்றுஞ்சித்துவிச
த்தல்.

களநி. ஆரந்த
ந்தோடு மாசிரிய
ரைத்திரிசித்து வ
ணங்கித் து தித்
தல்.

களங். சீடன்
சமாதி சுகந்தை
க்கண்டு சந்தோ
டித்தல்.

களங். ஆசிரிய
ர் அவ்வனுபவவி
லாசத்தை நான்
குவிதமாநப் பகு
த்து வினாவுதல்.

ச. அ. இதுவும்.

களங். அனுபவ
விலாசத்தைச்

ஆதலினால், ஸ்ரீராமா ? அத் தெய்வகன்னிக்கொப்
பான சூடாலையானவள், அக்கும்பவடிவத்தை விட்டு
குற்றமற்றதாய் ஆகமத்தியாந்தரகிதமான சித்தினு
ள்ளேபுகுந்து, மேன்மைபொருந்திய சத்துவசேட
மடைந்திருக்கின்ற அரசனதுமனதை சலிக்கச்செ
ய்து, குற்றமற்ற தனதுசரீரத்தில், கூண்டிலடைகி
ன்ற பட்சியைப்போல, திரும்பவந்தடைந்தனள். —

கும்பமுனிவடிவமாய் பூமியில் தன தாசனத்திலி
ருந்தவளாய் பிள்ளாங்குழலிப்போலபாட சாமகா
னஞ் செய்துகொண்டிருக்க, கட்டையைப்போலிரு
ந்தவரசன் சரீரத்தில், சாத்துவிதகுணத்தை யடை
ந்திருக்கின்ற ஞானமானது, வண்டுக்கொப்பாக பாடி
கின்ற சாமகானத்தைக்கேட்டு, மெல்லமெல்ல ஆதி
த்திரணத்தைச்சார்ந்த தாமரைமலரைப்போல விக
சிதமாய் அவனுடையமனது நிலையாகி, — கும்பமு
னியைப்பார்த்தனன். இன்பமிருந்த மனதையுடை
யவனுய் தடையற்ற கிருபையினால், என்னைச் சுகிக்
கச்செய்யும்பொருட்டு முன்பெழுந்தருளியிருந்
தன் சுயமாகவேவந்தாரென்று, நல்லபுட்பங்களைச்
சொரிந்து வணங்கித்துதிசெய்ய, பூமிக்கரசனைப்பின்ப
ந்தக்கும்ப முனியானவர்பார்த்துச் சொல்லுவார். ॥

இவ்விடத்திலிருந்து நீங்கினான் துடங்கி இன்
மைபவரைக்கும், உன்னிடத்தி லென்மனமானதுபிரி
வற்றிருந்தது ; தெய்வலோகமும் உனது சங்கத்தை
ப்போல இன்பமல்லவென்று கும்பமுனிசொல்ல,
பெருமையிற்றிந்ததெய்வமே ? உம்மாம் சுகத்தைய
டைந்தேன் ; பரிசுத்தமாகி சுகசமாதியில் துன்பமற்
றேன் ; — நிருவிகற்பசமாதியிலுள்ள ஆரந்தமானது
புண்ணியரிதைந்த சுவர்க்கத்திலுமில்லை ; தனிமை
யாகி அவ்வாறந்தத்தையடைந்து தெய்வலோகத்தி
லும், பூலோகத்திலும், உலாவுவனென்று வேந்தன்
சொல்ல, கும்பமுனிசொல்லுவார். அரிதான பிர
மாந்தவாழ்வில் வருத்தங்களனைத்து நீங்க சுகித்
தாயோ ? — வேற்றுமையேயுருவமாயிருக்கின்ற துய
ரங்களைக் கெடுத்தாயோ ? வரும்பொழுது இனிமையா
கிய சங்கற்பத்தில் கொண்டசுகத்தை குற்றமென்று
மூலத்துடன்கெடுத்து சமநிருஷ்டியை அடைந்தா
யோ ? எதிலும் விடுதலும் பற்றுதலுநீங்கி நேர்ந்த
காரியங்களைச்செய்து சுகமடைந்தாயோ ? — இப்படி
யென்று கும்பமுனிகேட்ட, உமது கிருபையினாலும்

॥ இ-ம், சமாதியி லிரகியாரந்தமாய்க் கரைந்த வழிவழி வனுபவத்தோடும்
வெளிப்பட்ட டாசிரியரை யந்தவடிவமாகத் தரிசித்ததாம். [வினதாம்.

† இ-ம், சுட்டறப்பெற்றச் சுகானுபவத்தைச்சட்டிற்றிரிசிக்கப் பகுத்துவினா

சொல்லுதல்.

கஅ௦. அனுபவ விலாசத்தைச் சொல்லுதல்.

கஅ௧. சகசதிருட்டியினம் சாக்ஷாத் காரவஸுபவமுண்டாகும் பொருட்டாகியிருஞ் சீடனும் ஒன்றாகச் சஞ்சரித்தல். கஅ௨. தாங்கள் கொண்ட கோலமே கோலமாகச் சஞ்சரித்தல்.

கஅ௩. முன்பு ஞானமும் போகமும் வீடு மின்றளிப்பே நென்ற படி ஸவருப ஞானத்தைக் கொடுத்தது போகம் கொடுப்பதற் கநின்பற்று நீக்கப் பரிசோதிக்கச் சிந்தித்தல்.

கஅ௪. ஸ்திரீயிச்சையைப் பரிசோதிக்கச் சிந்தித்தல்.

என்பங்கிலுள்ள தேவாதினத்தினாலும், திரிஸ்யமலேத்து நீங்கினவதிதத்தில் மனநிலையாயிருந்த சம்சாரத்தினது முடிவைப்பார்த்தேன் ; வரப்பட்ட இலாங்களைத்தையும் திடமாகவடைந்தேன் ; கேட்பதற்கும் பார்ப்பதற்கும் விரும்புவ தொன்றுமில்லை எப்பொழுதும் பூரணமானேன் ; துன்பநீங்கினேன் பவநீங்கினேன் ; —பயமற்றேன் ; மோகமற்றேன் ; பற்றற்றேன் ; சமமாய்நின்றேன் ; மேன்மையடைந்தேன் சகலமமானேன் ; ஒருதொழிலுமில்லாதவனானேன் ஆகாயத்தின் மன்மையைப்போத்த தெளியையுடையவனாய் உபசாரத்தையடைந்தேன். மயக்கத்தினது தொழிலையெல்லாம் தாண்டினமனத்தையுடைய சித்தத்துவசனென்னு நாமத்தையுடைய அரசன்சொன்னான். ॥ — அப்படியே இருவரும் ஆன்மதத்துவத்தினது அழகான விசாரணையினாலும், தெளிகின்றவசனங்களினாலும், அழிவில்லாதவன்பின் மிகுந்தவகள்தங்களிற்றுகள். அறிந்துகொண்டு, விருப்பத்தையுடைய கானகங்களிலும், தடாகங்களிலும், மலைகளிலும், வேற்றுமையின்றி எவ்விடத்திலுஞ் சுகித்தார்கள். —சபாவமானஞானத்திலும், அன்புள்ள தொழில்களிலும், ஒப்பில்லாதவர்கள், இராகமும் துவேடமுமாகிய மயக்கத்தை யொருங்கேயொழித்து தெற்றாகற்றுக்கு சலியாத மகம்மேருவுக் கொப்பானவர்கள், சொல்லப்பட்ட சரிதத்தில் ஒருபொழுதுவிழ்ந்தையுப்பெருமையாகத்தரிப்பார்கள் ; ஒருபொழுதுவசனையுள்ள சந்தனத்தைத்தரிப்பார்கள். —கொஞ்சகாலம் கூடவேவாடாந் திருந்து, மதுரவசனத்தை யுடைய சூடாலையானவள், அரசனை மனநிற்பார்த்து, தன்னைப்பிரிந்திருக்கிறண்டலைவனான சிகித்துவசன் அனுபூதியில் மிகவுமுறுகியுள்ளவனாய் துன்ப நீங்கினான். மிகுந்த அழகையுடைய இளமையாகிய சம்பத்தும் புட்டங்கணிற்றந்த வரண்மனையுமாகிய சகலமும் இல்லாமையைப்போல சுகிக்கின்றவர்க ளில்லாமையினால் வீணாய்ப்போகும். — பூரணஞானத்தையடைந்தவர்கள் சபாவமாக வலியவந்ததை தவிரும்படியாக வடுவார்களானால் தத்துவத்தை அறிந்ததென்ன, சல்லமார்க்கமுள்ளவரசன் நம்மிடத்தில் கலியாணஞ்செய்ய

॥ இ-ம். நீங்கவேண்டினபேதநீங்கியடையவேண்டின வபேதமடைந்ததைப் பதினேந்துவிதமாகப் பகுத்துச் சொல்லியதாம்.

† இ-ம். இராகத்தவேடமின்றி யேதேதெப்படியோ வதுவதப்படியாய் விளங்கினனெனவறிந்ததாம்.

க.அ.திருவிழைவக்குறித்துச் செல்லவேண்டுமெனல்.

க.அ.ச.சகசுமாதியிலிருந்திச்செல்லுதல்.

க.அ.எ.அரசாட்சிசெய்து வருதல்.

க.அ.அ-ஓர் பாசாங்குரைக்க முகம்வாடிநிற்றல்.

க.அ.க.அரசன்மேற்றுதல்.

க.க.0. பிரார்த்த கன்மசேட மனுபவித்து நீக்கவேண்டு மென்பதை யுறுதிப்படுத்து நிமித்த நீக்காத தேக கன்மத்தை நீக்கும்படி நினைத்து வருந்துவார்களெனல்.

வதற்கு உண்டாகிய பொருத்தியை அழிவற்றவுணர்வினால் இவ்விடத்தி லுண்டாக்குவோ மென்று மனதினைத்து, — நாயகனைப்பார்த்து கும்பமுனியான சூடாலேசொல்லுவான். தேவலோகத்தில் இன்றையதினம் ஒருநிலைபெறும்படிசெய்யும்திருவிழாவுண்டு; அவ்விடத்தில் பொருந்திய நாரதருடன் நானும், அசைவர விருக்கவேண்டும்; மேலான நியதியின் பலத்தை யாவர்செயிப்பார்கள்; அஸ்தமன பர்வதத்தின்மேல் சூரியன் போகின்றசமயத்தில், இதோ சீக்கிரமாக இவ்விடத்தில்வருவேன்; —நீங்குதம் கரியவறிவுடன் நீ இவ்விடத்திலிருப்பாயென்று, ஒருவாசனை பரிமளிக்கும் புட்பக்கொத்தை சிகித்துவ வரசனுக்குக்கொடுத்து ஆகாயத்திலெழும்பினான்; அவன்கண்ணுக்குத் தெரியாதவரைக்கும்போய் சுமந்தரும்பென்கின்ற சரீரத்தைவிட்டு தனது சூடாலேவடிவமுள்ளவனானான். —தேவேந்திரனானவன், இருக்கின்ற தெய்வலோகத்துக் கொப்பாகிய தன் அரண்மனையிற் புகுந்து யாவருமறியாதபடி அரசநீதியில் இராசகாரியங்களை முறைமையாகச்செய்து, சந்திரனைப்போல குளிர்ந்தமுகத்தையுடைய சூடாலையானவன், திரும்பவும் கும்பமுனிவடிவமர்கி நாயகனிடத்தில்திரும்பி மிகவுஞ் சுருங்கினமுகத்தை யுடையவனோப்போலாகி, — பனிமூடிய சந்திரனைப்போலவும், தாமரைமலரைப்போலவும், சோம்பலாய் மிகவும் வதனஞ்சுருங்கி மனதிற்றுன்பமற்ற கும்பமுனியானசூடாலையானவன் சேர்ந்தவளவில், பரிசுத்தமுள்ளகணவனான சிகித்துவசனும் கும்பமுனியைப்பார்த்து, சீக்கிரமாக வெழுந்து பிரார்த்தனைசெய்து எனது பிதாவே? துன்பமடைந்தவர்களைப்போலக் காணப்படுகின்றாய்! துன்பமென்ன, கெடுப்பாயென்று, — உண்மை ஞான மடைந்தவர்கள் தளரார்கள்; சந்தோஷியார்கள்; தாமரையிலையானது கூடியிருந்த சலத்தில் பொருந்துமோ, என்றரசன் சொல்லவும், வஞ்சகவடிவத்தையுடைய கும்பமுனி சொல்லப்பட்ட வேய்ங்குழலினைசையைப்போலஅதிசயமாகஒருசரித்திரத்தை சிகித்துவவரசனுக்குச் சொல்லுவான். —திரமாகச்சமத்துவமனதில்சேர்ந்தவர்கள், தேகமிருக்கும்படி கன்மேந்திரியங்களோடும் பொருந்தார்களாயின், ஞானிகளல்லவஞ்சகராவார்கள். சுயமாகவேவந்தடை

து-ம், மாபோகத்தைக்கொடுக்கு நிமித்தம் பரிசோதிக்கத்தொடங்கினதாம்.

கக௭. தேவமு
ந்நாட்டு மவத்
தை நீங்காதென
ல்.

கக௭. கன்மரி
கன்ம தென்னும்
விதியைச் சொல்
கதல்.

கக௭. அறிஞ
ர் விதியைக் கத்
தை யனுசரிப்பா
ர் கவனம்.

கக௭. தன்மு
லத்தகன்முதை
க் கொல்லத்தொ
டல்சல்.

கக௭. அருமை
சமுதாயத்தொ
டல் கற்பித்துக்
கொண்டதல்.

கக௭ இதுமறு

நின்ற அவஸ்தையை சொல்லுதல்பற்றி. கருதி ஓநா
னாவிலா தவர்கள் விருதாவாக விளைந்துவருந் துவார்
கள் — என் னுள்வாய்மட்டும் நீங்காத வெண்வெண்மையி
யோல சீராயிருக்குமனவும் நாகரிகத்தானை வைத்துத்
தன் நீங்கவாட்டாது ; பற்றுதலில்லாமல் இவ்வைத்
தையைக்கொண்டவர்கள் ; அன்புடன் கட்டாதவரையா
த்குத அராவோ ? கத்திரிதலில் அதுபாவங்களுக்கொ
ட்பாடும். மலசீர்த்துக்குள்ளே பருவதுவப்பத்தைதான்
மேகத்தியா நிக்கிரகத்தால்க்கில், அந்த ஓவாததாற்
செய்யும் தேக துக்கமித்தியாகவானை வதற்கு இவ்வா
யானைகருவாட்டாதுமே — தேகத்துக்கு ஒருபாகத்
தில் ஓவான்கிதியத்தோடும், ஒருபாகத்தில் கன்மே
ந்தியத்தோடும், வருவித்தறந்த முன்பு யாழிருக்கின்ற
பிரகார முறையையே பாவமுந் தெளிவுள்ள குணத்தை
யுடையவாறாயினும், சீரானைத்தவானது நீங்காதெ
னாறதில் கதித்து நீங்காதில் சமயவிய நிபதியைக்க
மாய் — கற்றுணர்ந்த ஓவானவர்களுந், அந்தஓவா
ல்களுந் பாவத் திதியை வைத்துக்கொள் பொருந்நியதா
ல், சமுத்திரத்தினுள்ள சைத்தையக்கோல நிபதியின்
வசத்திற் செல்லுமவர்கள். நாயோதும் ஓவானவர்க
ள் சமயவா வழியின் நிர்வாத்திலும் கசாபவையகச
ல்கள் பொத்திருக்கின்ற சீரானவது நீங்காப்பிளந்த
ம் நீங்காத நிபதியை அதுவாயிப்பவர்கள். — அந்தஓ
லிகள் கல்கமுறந்து கருதுக்கருகலிவரித்தும் தேக
மனேகவெடுத்தும், அனைவலிலும் நினைந்தவிதியை
யனுசரிப்பவர்கள் ; பிசுவுஞ்செய்க்கோன் மன்க்கத்தி
ல் பாவப்பட்ட துபாத்தைக்கொட்டாய், அரங்கு
க் கொட்டமிய துபாத்தை அன்புள்ளவர்களுஞ்
க் கொள்ளும் சக்தியாகவதோ. † — பர்ப்பக்கைத்
தகக் கொடுத்த சக்தி நீங்கி ஆவாயத்திற் சென்
து தெய்வலோகத்தில் கன்மவாயுள்ள பிரகாரை ய
னாந்து தேகமெந்தியை சமயவிலி த்திற் பேராய்
திருப்பவன் இப்பெத்தில் வறுந் பரபகர் கித்தித்து
தவையுடாத வையாத்திலிவற்றிக்கி குடியாகட்டல்
த்தினது பங்கத்தில் வையிவது விவானவா மய்க்க
த்திலும் இப்பெத்தில் வந்தவைய வறுந்நொருட்டி
அறநுள்ள இத்த வித்தில்கையன், — மேகவாக்க
மாவப் போவாய். துருவாசசெய்கின்ற நிதியை
கேளோகவா, ஆவாயத்தில் அவவற்ற பெருவையுள்ள
பாத்தில்கவாக்கி, பின்பு முவிவாய்ப்பாத்து நீங்க
பிவனெந்தித்தைத் தரித்தாய், துர்த்துருட்டை இர்

† இ-ம், யாவாவினும் பிரகாதகன்ம மனுவித்துத் திரவெண்ணென்பாய்

ககள். தூருவா
சமுனிசபித்தகா
க க க ற்பித்துச்
சொல்லுதல்.

ககஅஇதுவுமது

ககஅஇதுவுமது

உ௦௦. இரவிற
பெண்வடிவம் வ
ருதல்.

உ௦௧. பெண்
னைய வங்க
னக்காட்டுதல்.

உ௦௨. வந்தக
ன்ம மனுபவிக்க
க்கடவதென்றிர
க்கமுற்றிருத்தல்

சிக்கின்ற விபசாரிகளைப்போல போகத்தொடங்கின
யென்றுசொல்லிய வெண்ணை, அந்த ரிஷியானவர் மிக
வுங்கோபித்து, — நீ இங்ஙனமிசைத்தலால் இரவுக்
ள்தோறும் அழகிய வாபரணங்கனையணிந்த பெண்
னாகி இருப்பாயென்று மூதுணர்ந்தமுனிவன் சாப
மிடவும், அந்த வசனத்தைக்கேட்டமுது முனிவன்
து பாதபங்கயத்தை துதித்து, வேண்டிக் கொள்வத
ற்கு சிந்தித்தேன் ; நொடியில் முனியானவர், மறை
ந்துபோனார். அதைப்பார்த்து மனம்வருந்தி இவ்வி
டத்தில்வந்தேன் ; பெண்ணாகுக்குணம் எனக்கு நீங்
காது.—ஆசாரியர், தேவர்கள், முனிவர்கள், முதலா
னவர்கள் குழாங்களைத் தரிசிப்பதற்கு நானாமல் இ
ராத்நிரியில் பெண்ணாகி எப்படியிருப்பேனென்றுகு
ம்பமுனிசொல்லவும், சிகித்துவ வசனானவன் தேவ
ர் பயப்படாதிரும் ; இரங்குதலால் வருகின்ற ப்ரயோ
சனமென்ன ; நியதிவல்லமையினால் வருவது வரட்டி
ம் ; சரீரத்துக்கல்லாமல் களங்கமற்ற வாத்தம் ஞானத்
திற்பொருந்தாது — ஞானத்தினுள் முதிர்ந்த நீர், ஆ
யிரினிடத்தில் மூழ்குதற்குரியதாமோ ; அறிவில்லா
த மூடர்களல்லவா மனதிற் அன்பப்படுவார்களென்
று தெளிவித்து, தங்களிற்றாங்கள் பிரியாமல் சுகது
க்கங்கள் பேதுமில்லாமலிருந்தார்கள். அவ்வளவில் நீ
திறிமைந்த கும்பமுனிக்கு பெண்வடிவம் தரச்செல்
வதுபோல சூரியன்மறைந்தான். ௧ — மாலைப்பொழு
துவரவும், நித்தியகன்மங்களைசெய்திருந்தார்கள் ; அ
க்காலத்தில், முன்னேயிருக்கின்ற வேந்தனது முகக்
தைப்பார்த்து கும்பமுனியானவர், தளர்வுடன் கூறு
வார். இச்சரீராவானது பூமியில் விழுவது போலும்,
பெண்குறிகள் மேலெழுகின்றதுபோலும், விளங்கு
வதுபோலும், மிகுந்த வெட்கத்தோடுங் கூடிய பெ
ண்தன்மையானது அரசனே ? என்னைவந்து சுற்றி
க்கொண்டது ; — அளகம் வளருகின்ற தைப்பார், த
ன்ம வளர்கின்றதைப்பார், கூடவருகின்ற வஸ்திரத்
தைப்பார், நெருங்க முன்குறியும் பிண்குறியுமுடைய
பெண்வடிவமானதைப்பார், அரசனெயென்று துக்க
ப்பட்டவனாய் உபசாரத்தமுள்ள கும்பமுனியுமிருந்தா
ர். அரசனும், சோர்வுற்றிருந்த வர்சிரியரைப்பார்த்
து, — ஞானவானாகிய நீர் நியதிமார்க்கத்தை நன்றாக
த் தெரிந்தனை ; வரத்தக்கது வந்தால் துன்பப்பட்ட
தேயென்று வேந்தன்சொல்ல, மேலான கும்பமுனி
யுஞ்சொல்லுவார். இனிச் செய்யவேண்டியதென்ன!

௧ இ-ம். இரவிற பெண்வடிவு வருதலேநோக்கி விபசனமாகக்கூறினதையா
த்மாவிக் குண்டோவெனத் தேற்றினதாம்,

உ.௧௮. ஏகாச
னத்திற் பரிபித்
திருத்து மாவண்
த தன்னைவையத்
தெரிதல்.

உ.௧௯. புணரு
ம் வே தின்பு
வே வென்ப தளி
பிரமித்த மண்
விசே வேட்டல்.

உ.௨௦. ஆடுபி
யாபிப் பிளையப்
புறாசு னைமற்
திருத்தல்.

உ.௨௧. புறஞ்
தற் றைத்தல்.

உ.௨௨. மணஞ்
செய்தல்.

உ.௨௩. புணர்
த்துமதித்தல்.

தவனுநியுதியை ஆததென்பார்கள் ; இராவில் சரீரம்
பெணவழவையாய், ஆனபாங்கு வகை வேணென்றதுசொ
ல்லி, தீ—ஆவநிபாத்திரி ஒழுசாயதத்தில் அப்பாய்க் கா.
டி, கித்திரை செய்தார்கள். உதயவகையில், ஆனபா
டு பெணவழவத்கைகெட்டி திருமயக் குப்பரபுலி புற
வாண, இத்தபாசாபர் இராவில் மாதகவுள், இராக்
காலகித்திரை குப்பரபுலியாகவுள், ஆனபாங்குவித்த
வைய வெட்டால் துடவையவைகள் வில நாட் காடிபி
ருத்தாய்—ஆக்தன் குடவையாவான், குப்பரபுலி வ
டிவத்கை புண மாவைய ஒழு மத்திரவகையில் வே
ந்தகோட்டமத்தது, ஆசகோ ? நாடோடியும் இராவிற்
பெணபுணவையுறையின், பெணவகித்தவையாவல்
வைய எத்தகைகாவிரிபுத்தது. ஒழுசாயவையாவா
வேண்டும், ஆனபாங்குதிரைபுண மாவையாவையால்
திரிவேகத்திரைமத்திரவையாய் நாடோடியும்தான்—
கலையகத்திரைபுணவைய இராவில் எப்போது
என்றே வேற்றுக்கொள்குறைய. இப்படியும் உத
ச்செய்தால் நாக்கவந்தகையிப விசேண்டும் இல்லையெ
வ்வ குப்பரபுலிசொல்லவும், ஆக்திரைபேட்ட மல்லதெ
ன்றவகைகொள்க, குப்பரபுலியாவான் ஆக்தக்கே
ட்டவையில், ஆசகோ ? இவ்வகைக்கு ஆனபாங்கு
புணம், மாவையித்திரை, மாவையும்திரை, —சு
தினோடிவகையில் கலையகத்திரைபுண கா கலிதன்
வகைகொள்க, ஆனபா கலையகையுடைய வேந்தகை
கொன்று, திரிவையித்திரை இத்திரைபாணவகையுள்,
சுத்தவந்தகையுள், உயர்வையிப மாவையும்திரைபு
வெண்கொள்குடைய பரிபித்தவையிப கலையகையுடைய வே
கலையில் அப்பகைக்குள், உயர்ந்த வேதவந்தகை
திரைபுத்தவந்தகையுள், திரிபுத்தகையுள், புலியிப
கலையகையுடைய மாவையும்திரைபு—தெய்திரைபு
பிரையும்திரைபு பிளையகைகை திரைபு மாவையு
மாவ இவர்கள், பிரையிப அப்பகைக்குடையகை
கொள்கோட்டமாவ உதிரைதன் ஆக்திரைபுக் கை; ஆயி
வ உயர்ந்திரைபுத்த வந்தகைகலையிபிபுமாவையுள்.
புணவந்தகைபுண வந்தகையுள், கொள்கோட்டமாவ
வையவையுடைய கருவந்தகைபு கலையகைகை
கொன்று ஆப்பெ மருதேதிபித்த தவையகை ஆனபாண
கலையகைகைபுத்தான்—இவ்வகைகைபுமந்தகை
மலையிபிபுத்தில் கலையகைகைபுத்தான், இவ் விரு
புள் பற்றில்லாத கலையகைபுத்தான், மலையுடைய
த இவ், பெணவழவத்கைகெட்டி மாவையுதன்மையுத் தெரித்தவகை
புணம்.

உக. இடைவி
லாசசெய்தல்.

உக. செல்வத்
தி லீராக முள
வோ வெனப்பரி
சோதிக்கத் தொ
டங்கல்.

உக. இதுவுமது

உக. இதுவுமது

உக. இதுவுமது

உக. இதுவுமது

ழந்த வனங்கள்தோறும் சிவந்தவாயையுடைய மயி
ல்போன்ற சூடாலையும் சிகித்துவவரசனும் சஞ்ச
ரித்தார்கள். மும்மூன்றுநாளில் கொடிய வாளாயுதத்
தையுடைய வேந்தன் நித்திரைசெய்கின்றமசமயத்தில்
சூடாலையானவன், — அடிக்கடி போய் அரசனது தே
சத்தை நீதியாக நடப்பித்து, படுக்கையில் நீங்காதவ
ளைப்போலத் திரும்புவன். விவாகஞ்செய்த மதனிகை
யென்னு நாமத்தையுடைய பாரியாளாகிய சூடாலை
யானவன் இப்படியிருந்த சித்திரநாளின்பின்பு, மன
திலொன்றைச் சிந்தனைசெய்வான். — இவ்வுலகத்திற்
பொருந்திய போகங்களில் இவ்வரசனுக்கெப்போது
ம் ஆசைபொருந்தாது ; மிகுந்த தேவபோகங்களி
னால் சோதிக்கவேண்டுமென்று நினைத்து, தானப்பி
யாசஞ் செய்திருக்கின்ற அணிமா முதலிய வித்தைக
ளினால் நான்குபுறத்திலுந் தேவர்கள் சூழ்ந்துவாதே
வேந்திரன் இந்தக் கானகத்திற் றேற்றும்படியாக
ஒரு மாயைசெய்தான். — வந்திருக்கும் தேவேந்திரனை
அரசனானவன்பார்த்து நமஸ்கரித்து முன்னே வாரா
தனைசெய்து, முதன்மையானவரே ? நீ நிவ்விடத்தி
ல்வர என்னதருமத்தை முன்செய்தேனோ வென்று
சொல்ல, தேவேந்திரனும் அச் சிகித்துவ வரசனைப்
பார்த்து அன்பினால் இவ்வண்ணஞ்சொல்லுவான். —
உமதுகுணத்தி னன்மையினால் தேவர்களோடு மியா
ன்வந்தேன் ; தேவலோகம் உமக்கேயாகக்கூடவ தெ
ன்று அவ்விடத்திலுள்ளஸ்திரீகள் உமது வரவைப்
பார்த்திருக்கிறார்கள் ; அரம்பைமுதலிய தெய்வஸ்
திரீகளது அம்புசமலரைப்போல முகமானது விகி
க்க சூரியனைப்போல் வருவாய். — கம்பகாலமட்டுமிரு
ந்து தேவபோகங்களனைத்தையும் விசித்திரமாகப்பி
க்க, சீவன்முத்தியையுடைய வரசனே ? கூடினநேர
ந்தங்காமல் வருவாயென்று அழைக்கும் பொருட்டு
வந்தேனென்றுசொல்லிய தேவேந்திரன் சொல் விசி
த்திரங்களைக்கேட்டு, மேலான வரசன் கூறுவான். —
அவ்விடத்திலும் சுவர்க்கத்திலுள்ள சுகங்களை யெல்
லாம் எனது பிதாவானதேவனே ? யானறிவேன் ; இ
வ்விடமென்றும் அவ்விடமென்றும் பேதமில்லை, அ
டியேனுக்கு எவிடத்துந் சுவர்க்கமேயாம், எவ்விட
த்திலும் மிகுந்த சுகமேயாம். தேவலோகத்தை ஆத
லால் விரும்பேன், நீர் வாசஞ்செய்யாரின்ற இடத்
துக்குப் போயினென்று எவ்வளவேனு மிச்சையின்

† இ-ம், தனதின்மமாக மாதரின்ப நீங்கினுனென் றறிந்தன னென்பதாம்.

உ.க.நி. அபிமா
ன மகன்வார மா
னது மேட. மூல
வோவெனப் பரி
சோதித்தல்.

உ.க.நி. தானே
சோதனையில்
உடல்.

உ.க.நி. அரண்மனை
மகிழ்தல்.

உ.க.நி. தார்த்தன
லக்கணம் துடல்
எதிர்சாரித்தல்.

உ.க.நி. அரண்மனை
குளிர்த் துறைத்
தல்.

உ.க.நி. கோரத்
தைச் சமீக்கவே
ண்டுமெனல்.

உ.க.நி. துஷ்டம்

நி யாசன்கொல்ல, 1—நிறுப்பிக் தேவனுதரங்கள் வ
ந்துவார்க்கத்திற்செல்ல, தெய்வம்வா நின்றுவாமைநிறு
ல் நானாவிதமாகக் சோதனைசெய்யவும், மனவித்த
தைப்பார்த்து, பக்கத்தில் ஒருவரைய வித்தையினால்
விசாலவாயி கண்களையுடைய நயிப்போன்ற ஒரு
லையானவர் எகர்த்தவா மொருசோதனைசெய்தான். —
சந்திரோதமாவன சமயத்தில், கங்காதிப் பத்திற்செ
புத்திசெய்து பரிசுத்தமுள்ள விதித்துவா வாசலினால்,
நயிலுக்கொண்டவாய் ஒரு லையானவர் புறம் மகிப
கொடி. விட்டித்தென், நு கோக்துமலர்சினு விசாரி
ய அழறிய மொருசமயத்தில் விக்கிப்பெற மொருதா
த்தபுருடனே தானுண்டாகி க.டி.என். — சந்திரம
னஞ்செய்து மதலிகையானபெண்ணை மலைமக்கள்
செல்லாந்தேடி வாப்பிட்டமக்கத்தில், க.டி.ககலிக்
கின்ற அவர்களைப்பார்த்து, மனோவிசாரமலிலையால்
மனமழிதப்பியாய் அவ்விடத்தி லெங்கோ மூல னது
பலித்தப்பாராப் விக்கினையில்லாமல் நீங்கள் புறார்
வொன்று சொல்லிப்போனார். — மறைந்துபோய் இர
ண்டுகாழிலை கழித்தபின்பு இத்த மதலிகையுள் கோ
டுக்கையுள் மொனவையிப வாசலி. த்தில் விசாரிப
ல்லாமையா பார்த்துமறு போய், பக்க. ககலித்தே
பட்டம் அழிவாழும் அழிவாழ்வாழ்க் தேவந்நாய்
இராசபோயி முன்புதலிபி வென் கத்தா ன் வணக்க
முற்றியித்தான் — மதலிகையெனது நாமத்தையு
டையுடையோய் இவ்விதமாய்க்கொண்டவியானதை
யவா டுக்களைப்போலித்தல், அரண்மனை சமயிதான
நிநிறுத்தான், சமயிதானிப. ப. தியவந்த விதித்துவா
ன் மதலிகையாகக்கொடி கோமலிலையால் சமத்தமு
ள்ள ப. தியித்தல் பிழறுவாய்க்கொண்டவன், — புறா
தாரித்த நாமலையிப. ப. தியவந்த வந்ததென்கை |
வியிதான. விசாரிப்போலித்த கங்கலையுடைய வெ
ண்ணே ? நிறுப்பிப்போய் ககத்ததை மிதாப்பார்பெண்
து அரண்மனைசமயத்தில், மதலிகையெனது
வான், முற்றமத்தவன்வன் மூலகனது பலமுற்றம்கோ
ச் சமீப்பது மேலானித்திப்போய். — பெண்களு
டைய குணவானது அருந்தபோதவானவன்வன் ; ஆ
ணையெனவென்றான் எட்டிப்பக்கம் ; ஒருகாரியமுக்
தெரியவாரிட்டார்கள், ஆதலினால் என்துவையா வரி
தான தப்பித்ததை சமீத்தமுள்ளவென்று மதலிகை

1 இ-ம். தனது மனையாற் மென்கிறான் முதலிகையாக வாகவந்து தேவ
போகக்கொடுக்கப் பிசார்த்தித்ததைத் து மனவொரு கக மகத்தி. சமத்தமுற்ற
அரண்மனைச் சமீத்தித்ததைத் தெரித்தனவென்பதாம்.

உஉஉ. அரசன் சமதிருஷ்டியி லிருத்தல்.

உஉஉ. சின்மாதிரி மாயச் சகல பற்றையுக்கினைனல்.

உஉச. இனிப்பரி சோதிக்குக் கருத்தையும்போதிக்கவர் தமறவையு நீக்கிச் சூடாலையாக நிர்மல்.

உஉரு. அரசன் வினாவுக் குத்தாகுகூறல்.

உஉஉ. மறுவேடக்கொண்டவந்தவ ளுமேயேனெனல்.

உஉஎ. ஞானிருஷ்டியாற் றெரிந்தானெனல்.

உஉஅ. துதித்தாலி க்குனஞ்செய் தாரத்ததின் மூழ்குதல்.

உஉக. கைம்மா

சொல்ல, ஞானபாரகனான சிகித்துவசன், மதனிகையான பாரியாளுக்கு இந்தவசனத்தைச்சொன்னான். ஆகாயத்தில் விருட்சமுண்டானாலும் கோபமென்னிடத்தில் வரமாட்டாது, சத்துக்கள் நிந்திப்பார்களென் னுன்னுவதேயன்றி, அன்னத்தைப்போல நடை யையுடையவளே ? உன்னைமேலாகவிரும்பி மனைவியாக இச்சிக்கிலெனென்று சொல்லி சிகித் துவசனானவன் குறைவில்லாததான ஒப்பற்ற சமத்துவமுள்ள திருஷ்டியுட னிருக்க, 1 — பார்த்திருந்த சூடாலையானவனும் மனதினாற் சிந்திப்பான் மிகுந்த காமத்தையும், குறோதத்தையும், மூலத்துடனகெடுத்தான் ; மிகுந்தபோகங்களும் சிமந்தசித்திகளும் இவ்வரசனையடையமாட்டாது. வலியபுசத்தையுடைய வரசனானவன், ஞானத்தினது முடிவைத்தரித்தடைந்தான். மறைந்திருப்பதுபோலும். அப்போது மதனிகையென்னுமுருவத்தைவிடுத்து தனக்கு முறைமையாயிருக்கின்ற சூடாலையடிவத்தையுடையவளாய் எதிரேநிழ்ப்பென்னென்று நினைத்து அரசன்முன்னே சூடாலையாகத்தோற்றவும், இச்சூடாலையை உபசாரத்தத்திலிருந்தவன்பார்த்து நல்லவதிகையத்துடன் சொல்லுவார. — உருவமும், வசனமும், அடக்கமும், இன்னமுண்டாகிய சகலகுணங்களும், அளவற்றிருக்கின்ற சூடாலையைப்போல என்முன்றோன்றினாய் ; நீண்டகண்ணையுடையவளே ? நீ யாரென்று அரசன்கேட்க நீர் கலியாணஞ்செய்த சூடாலையானவள் யானென்று சொல்லி, இன்னமுஞ் சொல்லுவாள். — நான் கும்பமுனி வடிவத்தையும், மதனிகை வடிவத்தையுங்கொண்ட, என்னுந்நாயகனே ? உனதாற்ற்மஞானத்தை யறிவித்தேன் ; ஞானத்தினது நிச்சயத்தை இவ்விடத்தில் மாயையினால் பரிசோதித்தேன் ; இவைகளை நிரூபிக்கற்பமாதியில் பார்ப்பாயென்றுசொல்ல, — சைதன்னியத்திலயிக்கியமான கருத்தினால் அரசன் பார்த்து, மாட்சிமைப்பட்ட நகரத்தை நீக்கினாள்முதலாக தானேவந் தனுபவத்தை விளக்கின சூடாலையாகத்தோற்றின பரியந்தம் ஒன்றுங் குறைவில்லாமற் சமாதியிலிருந்து சகலத்தையுமறிந்தான். — சமாதியை விட்டு நல்லபுளகாக்கித் திறைந்தவனுய் பலம்பொருந்திய புசத்தினால் தயவும் ஆசையும் இதென்ன வென்று சொல்லும்படியாக பரகாசிக்கின்றசூடாலையினது தனதுகிரியைத் தழுவி வெகுநேரமிருந்து ஒன்மையு மேற்சொல்லாதவனுய் நீதியுள்ளவரசன் ஒருசூணம் ஆரந்தத்தின் முழுதினான். — துடையின்

1 இ-ம். அபிமான வகங்காரமின்மையைக் கண்டன னென்பதாம்.

தங்காவா வெண
நிறஞ் சூதல்.

உ.ந.0 இதுவரையில்

உ.ந.க. அகங்கரம்
உ.ந.க. அகங்கரம்
உ.ந.க. அகங்கரம்
உ.ந.க. அகங்கரம்
உ.ந.க. அகங்கரம்

த.ந.ப. பதினா
விடாந்துபெற்ற ம
இழந்தினை மருதா
தீதல்.

உ.ந.க. ௨௨௭௭

பா.நா.த. அத்துமீ
வாயோசத்தா ஸா
நிரியனா வானம்
இதல்.

உ.க.நி. பிரபாகர்
தகவன்மையுடன்
நீதிமன்றம் (பொது) உடல்
சான்றிதழ் (பொது)
உ.க.நி. (பொது)
உ.க.நி. (பொது)

4 இ-ம். தலைநிலையத் தலைவர்கள் பொறுவதும் சகாப்தவர் முகமன்மதன்
த்தோடி மகிழ்க்கிறுத்ததாம்.

சிட்டம்.)

கசன்கதை.

௩௬௬

௨௩௬. துறவும
துசென்ம மாத
லாலதை நீக்குத
ற்கடையாளமா
கப்பட்டாவி
ஷேகஞ் செய்ய
வெத்தனஞ் செ
ய்தல்.

௨௩௭. முடி
சூட்டல்.

௨௩௮. சதுர
ங்கசேனையும் க
ற்பித்துப் பட்ட
ணத்துக் கேரு
தல்.

௨௩௯. சேவன்
முத்தியையும்வி
தேக முத்தியை
யுங் கொடுத்தல்.

௨௪௦. இராகவற்கு இக்கதையை
ச்சொல்லி இவ்வண்ணம்பெற்றால்
ஞானமுஞ் சேவன்முத்தித்தன்மை
யிலுள்ள போகமும், விதேகமுத்தி
யும், பெறலாமென்றுபதேசித்தல்.

யாம் சிலகாலம் இந்தப் பரகாரஞ் சேவன்முத்தனு யி
ராச்சிய பரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டிருந்து, பின்
பு சரீராதத்தில் ஆந்த விதேக கைவல்யத்தை ஆ
டைவோமென்று சூடாலையானவள் சொல்ல, நீதியிற்
செல்லாநின்ற வரசனும் சம்மதித்தான். சூடாலையெ
ழுந்து குறிப்பாகக்கொண்ட சங்கற்பரியமத்தால் இ
வையிவைகளைக்கொண்டு வந்தாள். — சத்தசமுத்திர
த்தின் தீர்த்தங்கணிமைந்த இரத்தின சும்பங்களின
ல் இவனை யபிடேகஞ்செய்வித்து, ஒளிபொருந்திய
இரத்தினசனத்தில் ப்ரகாசிக்கும்படியிருந்தி, வாழ
க்கடவாயென்று சூடாலையானவள் பட்டாபிஷேகஞ்
செய்தாள். கஜங்களினாலும், தூரங்களினாலும், இரத
ங்களினாலும், பதாதிங்களாலும், ப்ரகாசிக்கும்படியா
க அளவற்றபடைகளையு முண்டாக்கினாள். — இப்ப
டிப்பட்ட சமயத்தில், மனமொத்து சுகத்தையேசெ
ய்கின்ற அப்படிப்பட்ட மனைவியான சூடாலையும்,
இராசனும், எழுந்திருந் தலங்கரித்த யானேமேலேறி
னார்கள். அழகிய பட்டணத்தைப்பார்த்து புத்தஞ்
செய்கின்ற மிகுந்த சதுரங்கசேனைகளோடும் சந்தோ
ஷிக்கத்திருப்பினார்கள் — பட்டணத்தை யடைந்தவ
ளவில் பட்டணத்திலுள்ள சதுரங்கசேனையை நடவு
மென்று சாமாந்தர்கள் நடத்த, கிரமமாக எதிர்ப்பட்ட
இரண்டுசேனையும் விளங்க, அன்பினுற் பட்டண
த்தையடைந்தவர்களாய் பதினாயிரமாண்டு நாயகியு
டன் கூடியிருந்து விதேக கைவல்ய
த்தை பின்படைந்தார். ॥ — ப்ரீரா
மா? இம்முறைமையினால் காரியங்க
ளிற்கூடி துள்ளாநின்ற விடயசுகமி
ல்லாத உபசாந்தஞானமானது சதா
காலமும் தொடரில், தெளிவான
போகங்களும், மோகனமும், கிடைக்குமென்று தெ
ளிந்தமனதையும், மகாதவத்தையுமுடைய வசிட்டம்
காமுனியானவர் சொன்னார்.

சிவத்துவசன்கதை முற்றிற்று.

கசன்கதை.

அவதாரிகை.

முற்கதையில் ஆசிரியர்கேட்கும் வினாவைக்கொண்டு அரிதாயுதித்
தவகம்பாவ நீக்கமாகிய சித்தத்யாகமென்னுஞ் சுகலத்யாகத்தாற் சர்வ

॥ இ-ம். பதினாயிரவருடஞ் சேவன்முத்தரா யரசாங்கஞ்செய்து மேல்விதே
கமுத்தியை யடைந்தனரென்பதாம்.

ம் பிபாபாபாபாய் விளக்கினதை யறிவித்து, அவ்வகம்பாவத்யாபாபாபாய்
பித்தப்பாகமே சகலப்பாகவாந்தி வேலின்மென்பதைச் சுருப்பிலறிவி
க்ருமிபித்தம் கசன்கதைவை நிரூபிக்கிறார்.

க. துதற்காப்
பாளகசன்கதை
வையும்குறுதல்

தெனியிலிபித்த மோலான பித்தத்துவவாசனது க
தைவாய் சொன்னோன் ; இத்தப்பாகாய் கலிவாச நி
ன்னுமாலுல் அரியதுன்பத்தை யடைபாபாபாய். அ
வனது பார்த்துக்கொண்டோலுளியித்த வதனத்தையு
வைய தேவகுருவின் பத்திராடியை கசன் அறிந்தன
ன். அதைக்கொதி அறிவாபெனது விரித்தமுலிகொ
ல்ல, பத்திராடியை அக்கா வறித்திருக்கின்ற பார்த்
தத்தை சொல்லுமாயென்று, — பத்திராய்கே கவுந்
விரித்தமுலியானவர் சொல்லுவார். குறுபத்திரா
ன கசனோலும் பெயராயுமாய்வார், தெனியாய்.
ப. பத்திராய்க் கசன் பதார்த்தத்தைத் தெனியவாரான க
சுபுதலி, தேவகுருவின்முன்புசென்று பித்தந்த கசக
மென்கின்ற கசன்குறுத்துபிராணசொன்னவர்கொ
டிய பானைபுறந்தித்தெல்லுதற்கு துருத்தப்பாகா பி
பாபுசொல்லென்று கேட்கவும், தேவகுரு சொல்லு
வார். — அவத்தப்பாபாய் மனவாசன்களுக்கு விரித்தி
தலி பாவி பிபாவின் பித்திய இத்தம் கசகமுத்தி
பத்ததை, சனத்ததான ஓய்ந்த கசக திராத்திபுலு
தான். வாயென்று குறுவானவர்கொல்ல, சொன்ன
முதல் ஆயிராய்வாயுமிதி தனித்தவாராய், கசன
னவர்கொய் கசன்குத்திலைத்து எட்டெருபபித்த
தார் ; திருப்பது மவருவைய தந்தையான குறுவக்
தார். — வந்த பிதானவத்தொழுது, பாவையுமிதி
எட்டெருபம் மவையுத்திருத்தம் துன்பத்தை நீக்கில
ன் ; பிபாவவானவர்கே துதென்ன கசன்கொன்று
துன்பமுத்த கசமுலியானவர் சொல்லவும், பாவையு
ந் தன் குறுவாய்க்கொல்லி திருப்பாய்மாயினன்,
பிதானவன்கொன்றபித்த மசவுரி வந்தபிதானவன
பாவையும்துருக்கெய்யுத்தான். — ஆரியதுவர், சந்
திராயும், மெய்யும், கசத்திராபுமதலையிப பத்தந்த
சாத்தலத்திப ஆகாயத்துக்கொய்யாது. தனியன
ய் கசமுலியாய் திருப்பாய் கசன்குத்தில் தந்தையா
னகுருவான ஆன கசன்குறு அன்புக்குப் பாதத்தைவ
னையி துன்பமாய்ந்து கசன் தரித்திருக்கின்ற மசவு
ரிமதலையிப பாவையும்துருக்கெய்யுத்தினன் ; —
எவதகீக்கபும் எவ்கிபத்தில் பித்தந்த யடைத்தி
லன் ; இனிப் செய்யவேண்டிய தென்ன வேன்று க
சன்கேட்க, பிதானவனவர் சொல்லுவார். மனதை
யே உயர்ந்தோர்க வனைவரும் சகலமென்று சொல்

ப. பாவைக்குறா
ய்க்கப் பாதகொ
வையும்குறுதல்

க. பாதகொ
ய்க்குதெனிகசக
தப்பக மென்ன
அன்புமே பாத
பாதகொறுதல்

க. அஃது ம
ன் மென்குதவ
ய்மீத முதலைய
வையு நீக்குதல்.

இ. புறப்பத்து
நீக்கத்தைக் கச
தப்பாகுதென
தெனென்.

க. அகப்பத்து
நீக்குப் ப. அ. ம
கொநீக்கமேசக
லத்தாகமென்

எ. மனமிதென விசாரித்தலுக்ககம் பாவமே மனமெனல்.

அ. அகம்பாவ மெகவனங் கெடுமெனிலுதுசு னுவிற் கெடுமெனப் பரம்பாவனை போதிக்கத் தொடங்கல்.

சு. பிரம்பாவனை யாலகம்பாவ நீங்கிவிஸ்ரங்கியுண்டா மெனல்.

கர. தத்துவபாவனை யாலசத்தாண்வகம்பாவமேங்கேயிருக்குமெனல்.

கக. விடயதோற்றமின்றிச் சயஞ்சித்தாய் விளங்கி நிற்பா யெனல்.

லுவார்கள் ; ஆதலினால் மனதைநீக்குதலே சகலமுநீக்குதல் ; அச்சகலத்யாகத்தினால் துன்ப நீங்குமென்றுசொல்லி குருவானவர் நீங்கினார். விளங்கா நின்ற கசமுனியானவர் இதைச்செய்தார். — மனமியாதென றாராய்ந்தனன் ; தெரிந்திலன் ; சரீரமுதலான சகலமும் மனமல்லவானால் குறைவுசெய்யாது ; இச்சரீரமுதலியவைகளை யான்கியும் என்னப்பரையோசனம். சித்தமானதெதுவென்று தேவகுருவி னிடத்திற் போய் கேட்கவும், அத் தேவகுருவானவர் மனமானது மனதையறிந்த சத்துக்கள் அகம்பாவமென்று சொல்லுவார்கள். — பிராணிகளனைத்தையும் அகத்திற் பொருந்த நானென்று நினைக்கின்றபாவனையே, குற்றஞ்செய்கின்ற மனமென்று தேவகுருசொல்லவும், இவ்விடத்தி லிதை நீக்குவது மிகவும் வலிமையாம். இப்படிப்பட்ட வயிரமானது நீக்குவதெப்படி. யென்று கசன்கேட்க, திரும்பவும் தேவகுருசொல்லுவார். காய்கின்ற துன்பமானது அற்பமுமில்லை ; அகங்கார நீக்குதற்கு மிகவுமில்லையாம் ; — புட்பத்தைக் கசக்குமுன்னும், இமைத்தலுக்குமுன்னும், அகங்காரத்தை நீக்குதல்களுவாகும். பலசொல்லவேண்டியதென, ஒன்றாகியும் முடிவில்லாததாகியும், பரமஞானமாகியும், பொருந்திய பரிசுத்தமாகியும், ஆகாயத்திலுஞ் சொச்சமாகியு மிருக்கின்ற பூரணவஸ்து விருக்கும் ; சஞ்சலமில்லாமல் அவ்வாத்மாவைத் தியானித்து உபசாந்தத்தையுடையவனாய் துன்பநீங்குவாய். — முழுது மசத்தியமேயாதலால் அகங்காரமானது கெட்டுப்போகும் ; சத்தியமாகிய ஆத்மாவைச் சிந்தித்தலினால் ஞானத்தில் அகங்காரமெங்கே யிருக்கும் ; மிருதுவானசலத்திற்றுளியும், அக்கினியில் சலமு முண்டாயிருக்குமோ ; நித்தியஸ்வரூபத்தை சிந்தித்து இவனென்கின்ற மெய்மையுடையது. யிருப்பாய். — திசையும் காலமும் முதலாகியவைகளின் வசத்திற் பொருந்திய அற்பமாகிய வடிவமில்லாமல் துக்கமானது நிறையும்படி அப்படிப்பட்டவைகளால் மறைவுபடாமல், சூட்சுமமாகியும், சொச்சமாகியும், மேலான சயஞ்சோதியாகியும், எல்லாமாகியும், ஏகமாகியுமிருக்கின்ற தத்துவஞானமான தொன்றேயாகும். தகுந்த இந்தரிச்சயம் உனதாத்மா ஸ்வரூபமென்றநிந்த தில்நிற்பாயென்று முதன்மைபான வுபதே

கஉ. ஸ்ரீராகவந்தித சத்தை பிரகஸ்பதிபகவான்சொன்னான். — சீவன் வுபதேசஞ்செய்தல். முத்தனாகிய நிலைமையடைந்து அகம்பாவம்விட்டு இம். உள்ளதானஸவானுபூதி திஷ்டியினுல்லாததான வகம்பாவநீக்குமெனே சகலத்யாகமென்பதை யறிவித்ததாம்.

க. அகம்பா
வமோர் பொரு
ளன்னுதலா லக்
தைப் பற்றுவதல்
விடுதல் க. ர. ர
வெனல்.

யானெனதென்று சொல்லாமல் அகப்பற்றானது கெ
ட்டுப்போய், புகுதியில் விசுற்பங்கனியாவு நீங்கி ஆத்
மபாவனைமுதிர்த்த கசமுனியிருந்த நிலையில், பூரீரா
மா ? நீ இச்சையானது நீங்கும்படியிருப்பாய். கைவ
ல்யத்தில் இந்த அகம்பாவமானது மித்தையோயா
ரும் ; இதைவிடுத்தலும் பிறத்தலும் உணர்வுவேண்ட
டாம்.—மித்தையாபுருடன்கதை முதற்கொண்டிருந்த பிற
த்தலும், விடுதலும், கருவியாவியாவும், என்னதாரியிய
கோ ? பிரமபொருளாயின பூரணத்தில் வேண்டுமா
வருகின்றவிதமென்ன, அசுத்தியாயின பாவபாவனை
யை அடைதல் அகம்பாவனையானதாயும் ; சந்தேகநிலை
லாத ஒன்றான ஸ்வரூபபாவனையில் அபிபுத்தலே சாக
ந்திர்தலென்று விளிட்டமுனிசொன்னார். 5—

கசன்கதை முற்றிற்று.

மித்தையாபுருடன்கதை.

அவதாரிகை.

முற்காலத்தில் ஆகம்பிசாத்திலுதித்த வகம்பாபுருடனான சகல
தபாகத்தாம் சர்வம் பிரமபாவமென்றறிவித்து, அவ்விசாராநிலி யகம்ப
கார நீங்காதவிடத்திற் நிமிர்ந்துபாரா யதனாவிக்ஞாண்டபின்னரே யுதி
விஞ்ஞாபித்த மகம்பாவ வருவனமாக மித்தையாபுருடன்கதையை நி
ரூபிக்குறர்.

க. பேதகீட்டு
யகயஞ்றித்திற்
கூடுப்பாயெனல்

உ. அகம்பா
நீங்கற் பொருட்
டதன் விசாரத்
தைச் சாராவி
யமா யறிவிக்க
த்தொடங்கல்.

இரண்டிடன் ஒன்றையுந்தள்ளி இருந்தவாழ்ந்ததா
ன்கதையையென்று பாவகந்தையான வாய். மித்தைய
யாபுருடனோடுபோல, பூரீராமா ? வருத்தப்பா. வேண்ட
டாரென்ற விளிட்ட முனிசொல்லவும், என்னதாரியா
வான விளிட்டமுனியே ? மித்தையாபுருடனானவன்,
இர்பாயோசனமுதில்லாமல் தன்பமுற்று அவனை
ந்தவிதமென்ன ? — ஞானவாயாவமுந்ததினால் நன்
மையுண்டாக விதைந்தகாலும், நானறியும்படியா
க இத்தந்தன்மையைச் சொல்லுவாயென்று இராகவர்
கேட்க, மாட்டிமையுள்ள விளிட்டமுனியானவர், சொ
ல்லுவார். இராகவோ ? மிரிப்புக்குக் காரணமாயின
இத்தக்கதையை நான்செப்புவது மிகவு மதிசயமு

5 இ. ம. அறிவினுண்மையைப்போதித் தகம்பாவத்தை நீங்கித் தென்பதாம்

நட. குணியத்தி
றுண்டான வக
ம்கா' எனால்.

அ. குறியைத்
தில் வளர் இன்ற
வண்ணால்.

இ. ஜகந்நாதன்
மகாக்கோவாக்க
நகரம்.

ஈ, வீடுகெட
விண்மேடா நா தெ
நா வாழ்ந்தல்.

எ. மகேசுவரன்
விண் விளம்பு பத்
தில்லாத்தல்.

அ. வினாறு நுக
... விண் ணும்கி
ந்வி னுமபகாப
த்தலை... த்தல்.

அ. சூர்ப்பாய்நெ
ட. அய்யாணிணன் ஐய்யம்
வராய்க்கிம் சூர்ப்பாய்
தந்தி லதை. — தந்தல்.

பட்டையது.—சிதாகாசமான வேளரிடத்தில் பரபஞ்ச மில்லாமற் மனித்தவரிடத்தில் விசேடமில்லாதவரிடத் தில் உண்டாகி அந்த இடத்திலிருப்பவன் மாயாயே ந்திர மயத்தைபுடைய ஓராண்மகனுண்டு : அவன ஞ்ஞானத்தைபுடையவன் ; ஈனமாகியும் குழந்தையி ன் மண்மையாகியும் அற்பமாகியுமிருக்கின்ற புத்தி யையுடையவன் ; மிகுந்த மூடத்தன்மையையுடைய வன் ; —ஆகாயத்தில் சுருண்டுதோற்றுகின்ற மயிற் சுருளைப்போலவும், அளர்ப்பூமியிற் றோற்றுகின்ற கானற்சலத்தைப்போலவும், அந்தமித்தையாபுருட ன் உண்டாகி, கலந்திருக்கின்ற சூனியத்தில் சூனிய மேயல்லாமல் வேறொன்றுமில்லை ; அவ்விடத்தில் ஏதொன்று உண்டானதோ, மதுகுலத்தில் பிறந்தவ னே ? அதுவுமந்த மித்தையாபுருடனே. அவனதுவ ளர்ச்சியும் அவ்விடத்தில், — பரபஞ்சத் துக்கு வே ருகளே எக்காலமும் பரகாவிக்கின்ற சித்தினது சுபா வற்றை அவன்பாராதவனாய், அவன் ஒரு சங்கற்பத் தையடைந்து ஆகாயத்தைவிரும்பி இடையூறில்லா மல் வைப்போம் இதுமேலானதெயென்று மனதினி னேத்து, திடமான சந்தோஷத்தோடும் ஆகாயத்தை காவல்செய்யும்பொருட்டி ஒரு வீடுகட்டினான் —

அவ்வீட்டில் ஆகாயத்தைவைத்து காக்கின்றோமென்று, அவ்விண்ணில் இச்சைகாட்டப்படவும், அவன்மனையாராது வெறுகாலத்தினால் நாசமடைந்து, இறந்தகாற்றிலுலைய மலையைப்போலவும், சரரிதுவின் அந்தத்தினால் மறைபையைப்போலவும், கெட்டுப்போக : அந்தத்திதையா புருடன்பார்த்து ஆகாயம்போய்விட்டதென்று அழத்தொடங்கினான்—மனையிலிராமல் ஆகாயமே ஒருசுண்ணத்தில் நீ எங்கேபோனாய் இல்லாததானென்று கிரகாகாயத்துக்கு மிகவுமழுது, கொடியமனதினால் திரும்பவு மவ்விடத்தில் ஒருநாதனமான கடபத்தையாண்டாக்கி, ஒருவருங்கெடுக்காமல் இதனிடத்தில் வைப்போமென்று கிணற்றாகாயத்திற் பற்றுள்ளவனானான்.—சிலகாலத்தில் கிணறானது அழிந்தமாதத்திரத்தில் மிகவுந் துன்புற்றுத்தறினான். திரும்பவு மவ்விடத்தில் அவ்வாகாயத்தை இரட்டிப்பதற்கு ஒருகுடத்தைச்செய்து அழகையுடையதென்று சந்தேகாவித்து அக்கடாகாயத்திற் பற்றுள்ளவனானான். கறுத்தமேகம்போன்ற பூராமா ? அக்கலசமும் நடக்குங்காலத்தாலுடைப்பட்டது.—மிகவுந்மிகிக்கையுந்துபெற்றவனைத் தும் கெட்டுப்போக, மிதந்தையாபுருடன் அந்தக்கடாகாயத்துக்குப்பலம் பி அதன்பின் ஒருகுதியை அவ்விடத்திற்கேறண்டி.

கௌ. குண்டன்
கெட வல்லிண்
ணுக்கிரகிதாற்
சாரகங்கட் டிய
தில்லைத்தல்.

கக. நாற்சாரக
ங்கெடவதற்கா
ங்கிக்குதிரசெய்
தடைத்தல்.

கௌ. இதுவுமது.

கக. இத்திரு
கட்டாந்ததின
பிப்பிராயன் க.
தத்தொடங்கல்.

கக. இதுவுமது.

கௌ. இதுவுமது.

நிலையென்று ஆக்குண்டாகாயிற்றுப் பற்றுள்ளவனுய்
அடைந்தான். அப்பள்ளத்தையும் நெருங்கியவிரியுட்
டைக் கெடுக்கின்ற பிரகாசத்தைப்போல யானையாவி
ய காலநிழித்தது — சூழியாகாசத்துக்குப் பல்லியின
யின்பு, வலையாண் நாற்சாரி மகையைக்கட்டி. அளவற்
றவெருடையிருந்து அதுபற்றிள்ளவனுக்கு வாழ்த்தான்.
அந்தவீட்டுடையுள் அண்டங்களைப்பெல்லாம் ஆழிக்கு
ன்றாகாலானதுகெடுக்க, அதுநெருங்கியவையிடமிடெ
ருங்காற்றிலகட்டப்பட்ட உலர்ந்த இலையையோலையோ
ர்வற்றிலேந்து, — விகாலமுள்ள நாற்சாரியாகாயிற்று
க்கு அழைது, பின்பு அந்தவாகாயிற்றுக் காவல்செய்
வதற்கு ஒருநாளைச் செய்து, விகாலமுள்ள சூழியிற்
ப்பாவேறித்து அவைகெடுக்க, இக்குகையையும் காலன்
பிப்பித்தான். உடனே சூழியாகாயிற்றுக் கலறினான்,
ஒன்றுதானே வீட்டாகாயும், குதிராகாயும், சூழி
யாகாயும், கடாகாயும், நாற்சாராகாயும், என்
கின்ற வினைகளினால் வெளுகாலம் துன்பத்தையடை
ந்தான். — ஆகாயத்தை வீட்டிலடைத்துவனுய் பிரகா
காயானது தன்மையுய் மனந்தன்மையையடைந்த மி
ருந்ததுக்கந்தினால் ஒவ்வொருகாலத்தில் உலர்ந்தவ
னாகவும் பிழைப்பவனாகவும் மினைத்து, இரண்டின
யிப்பித்துவென்றபிரகாச இத்தப்பாருடன் தெரியா
தவன், என்னதெருமருபினான் விரித்தமுனிசொல்ல,
புரீதாமன் சொல்லுவார். “மித்தைப்பாபுருடனா
டைய கதையினாலென்னசொன்னார்? ஆசாரியசே ?
மித்தைப்பாபுருடனே, இவனாகாயிற்றுக் காவல்செய்
தானென்று சொன்னதெனினென்று அருள்செய்தா
பென்றபிரகாசனேக்க, உண்மையான விரித்தமுனி
சொல்லுவார். மித்தைப்பாபுருடனென்றவொல்லிய
இதன் கிரியிற்றதையுடைய வேண்டியவன்ற ஒருவிய
வாகாயத்தில் உண்டானவனாகாயான் — இச்சகங்க
ளையேற்று மிருக்கின்ற இவ்வாகாயெனினொ அதுபூ
தனமாய் முடிவில்லாததாய் மிருத்தருக்கு முன்னைய
காயமாகவேயிருக்கும், முடிந்தாய்? அதனிடத்தில் அ
கம்பாவமானது காற்றிற் பரிசுமுண்டானதுபோலமு
ன்னமே யுண்டாகி, பிரகாசமான அற்புதவைக்காடி
பதற்காக சூனியானவனாகாயான் முடிந்ததான். —
கெள. நாம், சூழியும், கடமும், நாற்சாரியும், குதிர
ம், என்னுமெல்லப்பட்டனவைய சரீரங்களைப்பெ
ருந்த பலவிதமாகவுண்டாக்கி திரும்பத்திரும்ப மிழ
ந்து துன்பமடைந்தான் ; சரீரங்களைப்பெறும் பிரகாச

“இ-ம். வீடுமுதலியவைகளை மரித்தலை விண்ணிறத்தாக மினைத்து வருத்தி
னதென்பதாம்.

கக. இத்திரு
ஷ்டார்த்தத்தினை
பிப்பிராயக் கூ
றத்தொடக்கல்

க௭. தேவநீங்
கொலுஞ் சித்து
நீங்காதெனல்.

கஅ. தானெ
ன்பதறிமைத்து
கானென்பதிறக்
குமெனல்.

கக. செகத்
கொலுஞ் சித்தே
யெனல்.

உ௦. அகம்பா
வத்தை யறிவிற்
கெடுக்க வேண்
டுமெனல்.

வாத்மாவைக் காவல்செய்தேனென்று பூதாகாயபா
வனைக்கு நிலையானான் ; வீணாகவருத்தப்பட்டு பதை
பதைத்தான்.—பூதாகாயத்தை நானென்றுகாவல்செ
ய்து, கிரகாகாசமுதலானவைகளில்பொருந்தித்தளர்
வடைகின்ற மித்தையாபுருடனைப்போல, தாமரைக்
கண்ணான ஸ்ரீராமா ? துன்புறமல் நீக்கக்கடவாய்
ஆகாயத்திலும் மிகவும் வியர்பகமாகியும் மாசில்லாத
தாகியும், சொச்சமாகியுமிருக்கின்ற நினைவினா லடங்
காத அழிவற்ற சிவமே, சுபாவமான ஆத்மதத்துவ
மாம். ॥—அந்த வாத்தமத்துவமானது, தரிசிக்கப்ப
டுமோ ; யாவர்க்குங்கிடைக்குமா ; இப்படியிருக்க, ச
ரீர மரித்தால் இதயம்பரமாத்மரமானவை அரச
னே ? நானிறந்தேனென்று விவேகமற்றவர்கள் தள
ருவார்கள். தவிராத வாகாயமானது கடமுதலியவை
கள் கெட்டபோது நீங்கிப்போமோ.—குடமுடைந்
தால் ஆகாயமானது பிரியமாட்டாது, சரீரம்நசித்
தால் ஆத்மாவான தழியமாட்டாது. பெருமைபொ
ருந்திய சின்மாத்மரமாகியும், சத்தாகியும் ஆகாயத்
திலுஞ் சூட்சுமமாகியும், அணுவுக்கணுவாகியுமிருக்
கின்ற பிரமஸ்வரூபமானது, குழந்தாய் ? அனுபூதி
யின்மட்டே வியாபிக்கும் ; யானென்றுசொல்லிய வ
கங்காரமானது கடத்தைப்போலழியும்.—எதுவும்,
எப்போதும், எந்தவிடத்திலும், மரித்தலும், செனி
த்தலும் இல்லாததாகும் ; சொல்லப்பட்ட வில்வரு
வத்தினால் சகமாய்பிரமமேவிர்த்தியடையும் ; ஆதலி
னால் இச்சகங்களனைத்தும் ஆதியும், மத்தியும், அந்த
முயில்லாமலும், பேதாபேதாமில்லாமலும், பாவமு
ம்பாவமுண்டாகாமலு மிருக்கின்ற பரவஸ்துவென்
றெண்ணினுன்ப நீங்குவாய்.—ஆபத்துக்களைத்திற்
குமிடமாகியும், அறித்தியமாகியும், வசமில்லாததாகி
யும், விவேகமில்லாததாகியும், பாபங்களுக்குமுதலா
கியு மஞ்ஞானமாகியும், சநநபீசமாகியும், நாசத்தை

॥ இ-ம். உள்ளதான சிதாகாயத்தி லில்லாததாயுதித்த வகம்பாவமே, மித்
தையாபுருடன் சிதாகாயத்தைக்காக்க நினைத்தல் விண்காக்கநினைத்தல் தேவர்
முதலிய சரீரங்கள் வீடுமுதலியன சநநமரணமே, அவைகளுண்டாகி யழிதல்
நீங்காத சிதாகாய நீங்கினதாக விரங்குதலே, வீணைக்கநினைனெனக்கூறி யிவ்
வகம்பாவத்தால்வருந்தாமற் சிவஸ்வரூபமாய் விளங்குவாயென்பதாம்.

॥ இ-ம். வீடுமுதலியவைகள் நசிக்குமா மதி லகப்பட்டதுபோலத் தோற்றிய
கிரகாகாசமுதலாகச் சொல்லுஞ் சத்தமிறந்ததேயன்றி, யதனருத்தமான பூதா
காச மிறவாததுபோலத் தேகாதிக்கணசிக்கண மதிப்பந்தப்பட்டதுபோலத் தோ
ற்றின சத்தரூபமான சிதாபாசனான வகம்பாவ நீங்குவதேயன்றி யதனருத்த
மான சித்தநீங்காவென்பதாம்.

யுடையதாயிற்று, துன்பத்திற்குக் காரணமாகிய பித்தம்
வின்றி ஆகம்பாவத்தை, இச்சையற்ற வாழ்வுதான்
தினில் கெடுப்பாயினால் அவ்வகையாக நிறந்தபின்
மே தின்பலமான சிவன்முத்திப்பதாம். ||—

பித்தையாபுருடன்கதை முற்றிற்று.

விரதசூதையகதை.

அவதாரிகை.

முன்கதையில் ஆகம்பாவத்தால் விஞ்ஞானவந்தாவதை நிஷ்டாம்
தப்பிவிட்டு, அஃது கிச்சர்வம் பிரமாயாவாய் விளங்குமென்பதை யறி
வித் திவ்வானுபவமியுறவிற்குஞ் சான்று காணெனென்று மகாகந்தத்தின்
முதலியவற்றால் விளங்குமென்பதை யறியவிரும்பினதும் விரதசூதைய
கதையை நிரூபிக்கிறார்.

க. சிற்றா கா
சுமே சகந்தாக
விளங்குதெனல்

உ. அபேதா
பலமுதாதல்.

க. பிரமசுந்தர
மே மனமுதலிய
சகமாகத் தேற்
யுதெனல்.

அதனினால் சகந்தினிச்சையானது, இத்தாய்க்கா
கேவலமும். ஆதற்கொன்றில் சகவானது, சகந்திற்
சுற்பமுண்டாவதுபோல விதித்தேவதவையாவது
நெருண்டினுண்டாவதில்லை; சூரியனாகிய பிரமாவா
னது வேதில்லைமென்று பாவனை கொடுத்தவர்களுக்கும்
கிரணமே வேற்றுமைமில்லாமற் சூரியனுக்கும்; சொ
ல்லாமிடத்தில் இதுவேவேறுபட்டது. நிரூபிக்கப்
படாது. — கனகத்துக்கு கோளணியானது வேறு
பாடில்லமென்று பாவிக்கில் மென்மென்றுமேயாம்;
இவ்வாறானதேயே நிரூபிக்கப்பெண்டது சொல்லு
வார்கள். சூரியனென்றும் பிரமனென்றும் வேறுபாடு
இல்லால், பாவாபிக்கின்ற பிரமத்தின்மேல் சூரியனுக்கு
மேவற்றுமைமையாப்போதுத் தேற்றும். மகாவிரதமா
கமென்றவிய பலவிதம்மென்றவியில் சகந்தினை தனது
கூடுகொன்றில் பூதாவா? நீ தெனிக்கிறாயாய். ||—

சங்கற்பமென்கின்ற சலனத்தினால் பிரமமென்கி
ற்றகாற்றானது சலனத்தைச்செய்துத் தன்மையையப்
போல, தன்மொன்றாகவந்தித்தபொழுதில் அச்சுந்தி
மனது பரந்தவையானது வேறுபோலாவிட உலகத்து

|| இ-ம், நித்தேசகந்தாய் விளங்குதென்றபின்னைதேயா மென்ற
வகீகிச் சர்வமுந்தானாகவே விளங்குமென்பதாம்.

† இ-ம், கிரணமென்று மபாவமென்று வேறுபித்தப் பாராமற் சூரிய
னாகும் பொன்னாகும்பார்க்கி னவைகளாய் விளங்குதுபோலச் சகந்தேவே
யுபித்தப்பாராமற் சிவமாத்நிரமாகப்பார்க்கி லத்தாகவேயாய் விளக்கு
மென்பதாம்.

சு. அனுவா
ச்சியமான சகத்
துமுதலிய சர்வ
மும் பிரம மாந
கவே விள க்ரு
தெனல்.

இ. சைதன்ய
வியாபக முரைத்
தல்.

ஊ. அகம்பாவ நீ
க்கி யாசாங்கு
செய்வாயெனல்

எ. பிரமமயமாயி
ருந்து விபகரிக்கு
ம்பொருட்டு மா
கர்த்தன் முதலிய
வற்றைச் சொல்
லத் தொடங்கல்.

அ. பிருங்கீசன்
றனது மயக்க நீ
ங்கும்பொருட்டு
பாமேஸ் வரனை
வினாவுதல்.

உருவமாகிதன்னைத்தானேபார்த்து பொலிவுள்ளமன
மாகும்; அதன்சங்கற்பமயமாக இச்சகத்தைப் பார்
க்கக்கடவாய். — சகமானது எப்போதும் சத்தியமு
மல்ல, அசத்தியமுமல்ல, கனவின் கூட்டைத்தப்போ
லத்தோற்றும். காண்பவனும், கேட்பவனும், பேசுப
வனும், பரிசிப்பவனும், வாசனைகொள்ளுபவனும், நட
ப்பவனும், திரும்புபவனும், சொல்லப்பட்டசகலமும்
நாதனமாகவுண்டானதல்ல; சகலமு முண்மையென்
று அறிவாய். செய்கின்ற உனது செய்கைக ள்ளைத்
தும்புகளங்கமற்ற ஞானமயமானவஸ்துவேயாம்.* —

மகத்துக்கு மகத்துருபமானது பிரமஸ்வரூபமே
யாதலால், "சகத்தென்பது வேறொன்றுமில்லை. வஸ்
துக்களைத்தும் சித்தின்வடிவாகி தங்குதலினால் இ
ச்சகங்க ள்ளைத்தும் கரிய மேகமே சின்மாத்நிரமே
யாம்; கற்பிதம்வேறில்லாததினால் பார்க்கப்பட்டவஸ்
துக்களில் சித்துண்டாயிருத்தலின், விஷயமாகிய ச
கல்முமில்லை; † — ஆகையினால், பெத்தமுத்தி எங்
கேயிருக்கின்றது; முத்தியிதுவென்றும் சேர்ந்திருக்
கின்ற பெத்தயிதுவென்றும் நினைப்ப தனைத்தையும்
உறுதியாகத்தள்ளி, அபிமானமானது அற்பமும்ல்லா
மல் குற்றமற்றமெளனியாகி, இந்திரியங்களைச் செபி
த்து, அபிமானமும் செருக்கும் நீங்கியமேலானவ
னாய்சொல்லிய வுனதுதொழிலைச்செய்து, ஸ்ரீராமா ?
அகம்பாவந் தவிர்ந்திருப்பாய். ‡ — மயக்கத்தினால்
வராதின்ற சந்தேகங்களைத்தூரீக்கி நிச்சயமானரு
ணத்தை முழுதும்பிடித்து, மகாகர்த்தனாகியும், மகா
போகியாகியும், மகாத்யாகியாகியும், நீ வாழக்கடவா
ய், என்று வசிட்டமுனிசொல்ல, முகிலுக்கொப்பா
கிய ஸ்ரீராமர், இந்தமுன்றுருணங்களும் யாது சொ
ல்வாயென்றுகேட்க, உபாயந்தெரிந்த வசிட்டமுனி
யானவர், அந்தமுன்றுருணங்களையும் தோற்றுமபடி
சொல்லத்தொடங்கினார். — மூவகையான நோன்
பென்கின்ற இந்த அருத்தத்தை, பிருங்கீசனாவர்,
தனது மயக்கக்கெட உண்டான பாமார்த்தத்தை அ
றியவேண்டு மென்கின்ற பிரியத்தினால் மகம்மேருவி
னுத்தாசிகர்த்தையடைந்து, சிதாகாசத்துக்கொப்பா

* இ-ம். சைதன்யந் தனதுல்லாசத்தினுற்றானே சகமுதலியவைபோலத்
தோற்றி மகிழ்தலையென்றி வேறின்றென்பதாம்.

† இ-ம். காணப்பட்ட சகலவஸ்துக்களுஞ் சைதன்யமாய் நிறைந்திருக்கின்
றபடியா லதைத்தவிர வேறுவஸ்து வில்லையென்பதாம்.

‡ இ-ம். புற்று வீடுமுதலியயாவும் பிரமத்தைத் தவிரவில்லையென்னு மனுப
லத்தினு லகம்பாவத்தையீக்கி இராசப்ரவிர்த்தியைச் செய்வாயென்பதாம்.

சு. மோகனீக்
கும்படி. விரதத்
திறைய மர வா
யெனல்.

க0. மாகத்த
லிலக்கணங் கூ.
றல்.

கக. இதுவுமது.

கஉ. மாகத்தனி
லக்கணங் கூ. நி
மாரோவியிலை
க்கணங் கூ.றல்.

கங. இதுவுமது.

கிய பரமேஸ்வரனை வணங்கிப்போற்றி, இந்தச் சநந
மயக்கத்தைப்பார்க்குது தோற்றப்பட்ட. ஓரானத்தில்வி
ஸ்வராதியில்லாததினால் மயக்கமுற்று ஆலைத்தேனெ
ன்றுஞ்சொல்லி, — இவ்வுலகமாயிய சீரணமானளி
ட்டில் விஸ்வராதியடைந்து யான் சஞ்சரிப்பதென்ப
டி, எப்போதும் பயிரில்லாமலிருக்கின்ற நிச்சயமான
மார்த்தத்தை அணுகிக் கஞ்ச செய்வாயென்று அன்பி
னாகேட்க, நிச்சயமாகப் பரமேஸ்வரன் கிருபை
செய்வார். சந்தேகங்களனைத்தையும் கெடுத்துப் பூர
வான நிச்சயத்தைப்பெற்றதால், துறக்கப்பட்ட மகா
கத்தனும் மகாபோவியும் மகாத்யாவியும் ஆவாயென்
றுசொன்னார். * — இந்த மகாகத்தனும் மகாபோ
வியும், மகாத்யாவியும், என்னுஞ்சொல்லிய இக்குணங்க
ளை, தெரியும்படியாக வருள் செய்வாயென்று வினாவி
ன பிருங்கீசருக்கும் பரமேஸ்வரன் சொல்லுவார்.
கொடி, தாகிய விருப்பு, வெறுப்பு, சுகதுக்கமும், தரு
மாதருமமுமாகிய இவைகளில், தவறுதபலமு மாக
முமாகிய விவைகளில் இச்சையில்லாமல் இயத்துப
வனே ஒப்பற்ற மகாகத்தனும். — மெளனமாய் ஆக
ங்காரமும், ஆபிரமானமும், ஆச்சரியமுநீங்கி, கைக்கு
மெலியாமல் குறைவற்றவைகளைச் செய்பவனும், என்
விடத்தும் பற்றா சாட்சிமென்று சொல்லும்படியாய்
ஒன்றிலுமாயசையா தொழிலைச் செய்பவனும், பாயமு
ம், சுகமும், துட்டுப்படாதவனும், ஆவிய சாவாக
சொச்சமானசெயலினால் துன்பமற்று சந்தோஷமு
றியாதவனுமாகிய விவனே மகாகத்தனும். † — பிறி
பிலுபிறப்பிலும், தோற்றுதலிலும், மறைதலிலும்,
சாமாய் மனதொத்தவன், மாகத்தனென்று தெளிந்
துகொள்வார். மாரோவியினது குணத்தைச் சொல்
லாவிடத்தில், கோடாரணைந்து ஒன்றையுந்தள்ளாதவ
னும், ஒன்றையும்விரும்பாதவனும், இரால்பாகவந்த
தை முழுதுர்ப்பிப்பவனுமாகிய விவனே முன்சொ
ல்லிய மகாபோவியாம். இவனதுபெருமையை திரும்
பவும் யாஞ் சொல்லக்கேட்பாய். — மிகவும் பயப்ப
டுதலும், சுகமும், இல்லாதவனும் பிரமையெயுண்
டாக்ருவதான் சுகதுக்கங்களை அனுபவித்து ஆனை
களாற் கலங்காதவனும், முடிவற்றதனும் தொடராதி
ன்றவாபத்தும், பிரந்த வாசாயுதியும், தாரித்திரங்க

* இ-ம். பவப்பினிதீன்குற்பொருட் டிவ்விரதமுன்றைய மனுட்டித் ததன்
மயமாவாயென்பதாம்.

† இ-ம். சந்திதிமாத்திரத்தின் விளக்கையாவிலும் பற்றற்றதற்குச் சாட்சி
யாக நின்றவானைநடத்து நானென்றதைத்தானெனு மனுபவமாய் நடத்தி
விப்பதே மாகத்தனென்பதாம்.

கசு. மாபோகியி
னிலக்கணக்கூறி
மாத்யாகியி நில
க்கணக்கூறல்.

கடு. இதுவுமது.

கசு. இதுவுமது.

கசு. இத்திரு
ஷ்டியி னின்று
யாவுஞ் செய்வா
யெனல்.

கஅ. பாவனை ய
னைத்துமின்றி எ

னும், நல்லதென்றனுபவிப்பவனும், புளிப்பும், கசப்
பும், உறப்பும், உவர்த்தலும், சொல்பைப்பட்டவிவைக
ளின் சந்துஷ்டி யசந்துஷ்டியின்றி சமமாயுண்பவ
னும், மகாபோகித் தன்மையையுடையவன். ௧ —

உப்பின் தன்மையைப்போல நன்குதீங்காகிய இவ்
விரண்டிலும் சமமாகி சேர்ந்திருப்பவன், பரிசுத்தம்
பொருந்திய மகாபோகியாகும். மகாத்யாகியின் தன்
மையை மொழியக்கேட்பாய். குற்றமற்ற தருமாதரு
மமும், துன்பவிற்பமும், மரித்தல் செனித்தலாகிய
வனைத்தையும், ஒருமிக்கத்தள்ளாரின்ற செவ்வையா
னபுத்தியையுடையவனே, மகாத்யாகியென்று அறிந்
துகொள்ளுலாய். — சகலவிச்சைகளும், சகலசந்தே
கங்களும், சகலசெய்கைகளும், சகல நிச்சயங்களுமா
கிய எல்லாம் திணையனவேனும் அடையாதவறிவை
யுடையவனே, மகாத்யாகியென்று சொல்லுவார்கள்.
மற்றுள்ள தாகிய தருமாதருமமும், மனதும், சிந்தனை
யும், செயல்களுமாகிய யாவையும் உள்ளத்தில் நீங்கி
னவனே, வணக்கமுடையவரான பிருங்கீசனே, மகா
த்தியாகியென்று சுருதிசொல்லும். — திரிஸ்யத்தினி
னைவாக பார்க்கின்ற விவைகளெவ்வளவோ அக்கூட்
டங்களினைத்தும் களங்கமில்லாமல் நன்றாக விட்டவ
னே மகாத்யாகியென்று, கிருபாஸ்வரூபியான பரமே
ஸ்வரன், உரித்தாகிய பிருங்கீசருக்கு முன்னுளிற
சொன்னார். இம் மேலானபார்வையை பழக்கஞ்செய்
து நீபற்றிக்கொண்டு சுகத்தையிரட்சிக்கின்ற தாம
ரைக்கண்ணையுடைய இராமா? துன்பநீங்குவாய்.* —

சுதோதயமுள்ள தும், ஆதியான தும், முடிவிலலாத
தும், நின்மலமான தும், ஒன்றான துமாயிருக்கின்ற அ
ப்படிப்பட்ட பிரமஸ்வரூபமே யுள்ளது, வேறுநினை
வுமற்றொன்றுமில்லை. இந்தப் பகாரமென்று பாவனை
செய்து களங்கமில்லாதவனாய் ஆகந்தத்தை யடைந்
து முயற்சிக்குகின்ற தொழில்கள் பரிசுத்தமாகி நின்ம
லமான உபசாரத்தமுண்டாக ஸ்ரீராமா? அனைத்தை

யும்பொருந்துவாய். † — குற்றமுள்ள துன்பநீங்கிய
பிரமமாகியும், கற்பனைகளினைத்தும் பொருந்திய கிரி

௧ இ-ம். விருப்பவெறுப்பின்றிச் சகலபோகங்களும் துனதாந்தானுபவமாக
ப்போகிப்பவனே மகாபோகியென்பதாம்.

* இ-ம். தனக்கெதிராயுள்ள யாவையும் பிரமமாகவறிக் தஃது தான்மாத்தி
ரமாய் விளங்கி யனவகளைத்தையுந் தள்ளினவனே. மாத்யாகியென்றீஸ்வர
னனுக்கிரகப்படி. நீ விளங்குவாயென்பதாம்.

† இ-ம். பிரதிசயாந்தவடிவமாய் நின்று சகலதொழிலையுஞ்செய்யிற் செய்
துஞ் செய்யாததென்பதாம்.

பட்டோதுஞ் சின்
மாத்திரமே விள
ங்குதெனல்.

கல. பிரமத்
தைத்தவிர வற்ப
மறங்கேதின்நெ
னல்.

வாய்வொன்றுக்கும் உயர்ந்தவென்பதொன்றும், பரமநாதர்
மஸ்வரூபமாய்வு, மகாநாதமாய்வு, மேலானமகத்தாமி
யும், பருத்தபாவனைகளோற்றும் நிறைவதாய்வு மிகு
க்கின்ற ஓர் ஓசைகளெனவே, அதுவே எப்போதும்
மறாண்டாயிருக்கின்றது. வெய்துறையினாலோ தூய்மை
மா ? இவ்வாறுதான் அற்புதம் வேண்டுமா மில்லை
வெள்ளையெனவெனவாம். — ஆயினும் ஒருவிடத்தில்
தும் மதம் மறப்பில்லைவெனவாம் எப்போதும் அசுத்
தியுமாம் சத்தியமும் நெருங்காமல் உடனேதான் உள்
வே திடமிக்கையாய் அன்புபாவத்தைக் கொடுத்திருந்
தாம். உன்னில் அசுதமாதத்தை யுடையவாய்வு மறப்பில்
ல வறுமையாய்வு உலகமும் ஒற்றுமையென்பது மிகு
மிக்கவென்பதென துன்பமாய்வுமாய்வு, வறுமையென்ப
து அசுதமாதத்தை தூய்மை ? நீ நீக்கக்கூடா தென்ப
து சொன்னார். * —

விரதநாயகத்தை முற்றிற்று.

இடதுவாசகத்தை.

அவதாரிதை.

முற்காலத்தில் மாகந்தத்தவாழ்ந்தவிய மூன்றினுள்ளுள்ள நெய்நீர்
ன்றிச் சுகசுநீர்வைப்பினும் சர்வம் பிரமமாய்வென்பதை நெய்நீர், இம்
வறுமையின் திரமாய்வெனும் இடதுவாசகத்தைவாய் மிகுமிக்கமுன்.

க. வறுமையி
ன் அலக்கையின்
விசாரித்தல்.

தன்மயங்கலேதெனவாம் அறிவாய்வின்ற வாய்வு மூ
வியை ? சொல்லாய்வு அசுதமாதத்தைப்பெயருத்தா
மிக்கவாய்வெனவாம் தன்ன இவ்வாற்றைவாய்வுமிகுமிக்க,
அற்புதவாய்வுமிகுமிக்க அற்புதவாய்வு மததுவாய்வுக்கு
பெயர்வை வாய்வுமாய்வுமாய்வு ? சொல்லுமாய்வென்பது
எப்போதுமாய்வு தூய்மையென்பது, வாய்வு மூவாய்வு
சொல்லுமாய்வு வறுமையுக்க மாகந்தத்தவாய்வுமாய்வு
குள்ளுமாய்வுமாய்வு. * — திடமாய்வு அசுதமாதத்தி
ல் இருப்பவையே அற்புதத்தின்பேரில் உண்டான
அசுதமாய்வுமாய்வு வாய்வுமாய்வுமாய்வு வறுமையாய்வு
பட்டோது, எல்லாமாய்வு முற்றிவதெனவாய்வு சந்தையாய்வு

உ. அசுதமாய்வு
வாய்வுமாய்வுமாய்வு
கூறல்.

* இம். தன்னேத்தவிர வற்பும வேய்வுமென்பதென வறுமையாய்வுமாய்வு
மிகு வாய்வுமாய்வுமென்பதென தன்மயமாய்வு வாய்வுமாய்வுமென்பதாய்வு.

† இம். விடயமாய்வுமாய்வு பிரமமாய்வுமாய்வு சஞ்சலிக்கு மாய்வுமாய்வு
பட்டோதுவான குறியாய்வுதென விசாரித்ததென்பதாய்வு.

ந. அனுபவிம
னதிலக்கணங்
கூறல்.

ச. இதுவுமது.

இ. இதுவுமது.

க. சாத்தமனதி
நிலக்கணஞ்சொ
ல்லித்தனனையறி
யாதவனையிசுழ்ந்
து அறிபவர்கள்
விசாரலிலக்கண
ஞ் சொல்லுதல்.
எ. இதுவுமது.

கள் வதனத்திற் சந்தரமாக வற்பமுநீங்காது; பாலங்
களனைத்துங்கெடும்; வாசனையினதுபந்தமானதுமிரு
துவாகக்கெடும்; § — கோபமானதழியும்; ஆசையு
ள்ளகுணமுமினேக்கும்; காமவிகாரத்தின் குணங்கெ
டும்; மயக்கமானதுபோய் எவ்விடத்தி லொளிக்கு
மோ, பஞ்சேந்திரியங்களும் வலிமையாக ப்ரகாசியா
து; துன்பமான தெழுந்துவருந்தாது; இன்பமும
திகரித் துண்டாகமாட்டாது; துன்பநீங்க அகமகிழ்
ந்து எந்தவிடத்திலும் சமத்துவந்தோற்றும். † —

துக்கமுதலியவனைத்தும் வதனத்திற் றேற்றுமா
லுலும் தோற்றக்கடவது; வலியின்றிய அச்சுத்துக்க
ங்கள் மனதைவருந்தாது; மனமாத்திரநசித்தால்தே
வர்களும் அவனையன்பினும் சினேகிப்பார்கள்; ஆநந்
தமுண்டாகும்; அவ்விடத்தில்சமத்துவமாகியவறிவு
ண்டாகும்; அஸ்நிகுளிருகின்றசாந்தமானவழகுண்
டாகும்; அளவற்றமாட்சிமைப் பொருந்தும். § —

யாவரும் வணங்குதலும் விளங்குதலும் சொச்ச
மும்பொருந்திய சூற்றமற்ற நின்மலஸ்வரூபமுண்டா
கும். துன்பமற்ற சத்துக்களை சமசாரப்ரமையானது
மகத்தானவதிசயமானாலும் அடங்காத உற்பத்திரா
சத்தினால் அலைக்கப்பட்டாலும் சுகதுக்கங்க ணூறு
கோடியானாலும், கிருபையுள்ளவிசாலமான சுண்ணை
யுடைய இராமா? ஒன்றுஞ்செய்யமாட்டாது. † —

ஞானநிருஷ்டிக் ககப்படுவதாகி சொல்லப்பட்ட
அபத்துக்களைத்து மரித்த இப் பாலஸ்துவை, ஆ
சையினால் அடையாதவர்கள், சி-சி, கீழ்ப்பட்டவர்க
ளையாம். தொந்தமாகிய சிலகாலப்பற்றினற் றேற்
றுந் துன்பமென்கின்ற இரத்தினங்கணிதைந்த பந்த
மென்னும் பவசாகரந்தாண்டிங்குணம் விரும்பினவர்
களது கிரமத்தைக்கேட்பாய். — மாமிசநிறைந்த பவ
சமுத்திரத்தை தாண்டிபவர்களுக் குறித்தாயிருக்கி
ன்ற விஸ்வரூபையுடைய யானார், இவ்வுலகமான
தெப்படிப்பட்டது, தேடும்பரமமெவனும், நீங்காத
விடயபோகத்தினால் உண்டாவதென்ன, என்கின்ற
விசாரஞானமே ஆகிய மேலானவுபாயமென்று, சத்
குணத்தை யுடைய ப்ரீராமா? தேவங்கள் சொல்

§ இ-ம். ஆத்மாவிற்குக்குமனைதே மோகமுதலிய சூற்றங்களணுகாமன் ம
யத்திரியாகுணங்கள் விளங்குமென்பதாம்.

† இ-ம். இராகந்வேடமுதலிய குணங்களிறந்து சமதிருஷ்டியாய் விளங்கு
மென்பதாம்.

§ இ-ம். சுகதுக்கமின்றிச் சாந்தமானதேசசாய் விளங்குமென்பதாம்.

‡ இ-ம். நின்மலமா யாதுவரினு மதனும் சுகதுக்கமடையா தென்பதாம்.

அ. இங்ஙனம் விசாரித்த இடச்சுவாஸ்துதை யைச் சொல்லத் தொடங்கல்.

க. தனித்திருந்து சுகந்தராவ மிபாதென விசாரித்தல்.

கௌ. பிரமண வணங்கித் துதித்தல்.

கக. இப்பவமோ கரிங்ளும் பொருட் டிச்சுகந்தை யாது விதமாகப் பிரித்து வினாவி னானை.

கௌ. (க-உ)சுகந்தகாரணமு மத னுருவமுமுதைத் தல்.

கக. இதுவுமது.

இம். ௧. — மேலான உனதுருஸ்துக்கு முதன்மைபாடிய இடச்சுவாஸ்துதென்கின்ற ஆசனஞானவர், ஞானவெண்ணு மேலான மேலாசனத்தை ஆனந்த விராஜத்தைக்கேட்டார். மிருகையுள்ளவர்கள் தேரந் தத்தைபாடிய தனது பூரிமை பழமைபாணவர் க்கத்தில் நடமாத்துவின்ற காலத்தில், மேலானவன் தினால் தனியானே இருந்து விட்டபாணர் —

முப்பிறப்பையுந், சுகந்தங்களுந், பிரமைகளுந், மயங்களுந், அளவிடாதவினாயகம் காணப்பட்ட னவும், ஆளவில்லாதவுகத்துக்கு குற்றமுந்நகராண மெதுவென்ற, பூபதியானவன் விழுந்தித் திந்தித் தான். வளவிலாந்த சுகந்தாரணத்தை திந்தித்துந் அழிந்திலன், ௧. — சுகந்தியிலாகத்தினின்று வந்து பொருத்திய முதல்பவனுமாயி பகவானைத் தரிசித்து மொத்தினுலாசாதித்து, மிருகையினோ? இப்போது நீ இவ்விடத்திலெளிதானவந்து முயர்விலினை தருந் செய்த வுமது மிருகையினால் மயக்க நீங்கி மிலையாசி ருக்குப் பாயோசனத்தினால் எனது ஸ்வரூபத்தை ய ஸ்கந்திப்பாயென்று வணங்கி, மண்ணைச் சொல்லு வாண்—

இந்தச் சுகந்திபுரியானது எவ்விடத்திலே முந்துதித்தது? இச்சுகந்தினுருவென்ப முப்பாது? வெடாமின்ற சுகந்தென்பது? மதாசாரபாடியது? எ க்காலத்தில் இவ்வென்காரணத்தினுருண்டானதெ ன்று அறிவித்து, உயர்ந்துதாழ்ந்த இச்சுகந்தின்மி ளுந்தமயங்கத்தை, விலையினின்று நீங்கியுட்பட்டியாய் போல, நீங்கியுந்நித்ததைச்சொல்லுவாயென்று இட் சுவாஸ்துக்கேட்டார். ௧. — இப்பவமென் தாசன் சொ ல்லவும், மிகவுயர்ச்சியாயும், அளவில்லாதகாலத் தேரமிந் நீ வினையிழந்தினால் கேட்ட சங்கையே மித்தையாகச் சொல்லிய மாயா வஸ்துவைக் கெட்டிப் பிக்குமென்று மறுவானவர் சொல்லுவார். அப்பா ண்பார்க்கின்ற இச்சுகந்தங்கந்தம்மகாரம்போலவும், அளப்பூரியிற் றேனாறுந் தானத் தலம்போலவும்,

எவ்வளவுபில்லை. — அப்படினும் இத்திரிங்களுக்கெ ட்டாததாயிதும், ஆகாயத்தினுந் தூக்கமாயிதும், வேறு அந்தரத்தில் ஸுதாவில்லாததாயிதும், அழிவி

இம். ஆம்மாயது, சுகந்தது, இது நீங்கியபிரமம் வாதெனவிசாரித்த லே மேலான விசாரயுத்தியென்பதாம்.

இம். சுகந்தி மித்தியத்தையார்ந்த ததற்குக்காரணமான நித்தியத்தை விசாரித்துத் தெரிந்துகொண்டதாம்.

இம். மாயாசுகமுண்டானவிடமு, மதன்வடிவமு, மதன்முடிவு, மலேத டையவனு மஃதுத்தகாலமும், காரணமும், விசாரித்தறிவென்பதாம்.

கச. (௩-ச) ச
தத்தினள வுரை
த்தல்.

கரு. (௪-௩-ச)
சங்கைக்கு உத்த
ராக் கூறல்.

கசு. இவ்வாறு சங்கைக்கு முத்
தரஞ்சொல்லி மேலாத்தமான் பல
முண்டாகும்பொருட் டாத்மசங்
கற்பமே சேவனாயிற்றெனல்.

கௌ. சநதுக்கஞ்
சங்கற்பத்துக்கே
யன்றி யாத்மாவ
க்கின்றெனல்.

கஅ. ஆந்மாவை
யுமநாத்மாவையு
மறிகின்றவிலக்க
ணமுரைத்தல்.

கக. அநாத்மா

ல்லாமல் எப்போதும் இருந்ததே ஆத்மஸ்வரூபமா
கும். மேலான அந்தப்பெருங்கண்ணாடியில் திரிஸய
மாகிய விரிந்தவிஷயமான பாஞ்சபூத சிருட்டிகளனை
த்தும் ப்ரதிபலித்தொளிரும். ‡ — பிரமசம்பந்த மா
யும், ப்ரகாசரூபமாயும், உண்டாகிவிளங்கிய புரண
சத்திகள்சேர்ந்து பிரமாண்டத்தினுடையவடிவமாகி
சிலசத்திகளிருந்தன; பல சிவக்கூட்டங்களின் வடி
வமாய் சிலசத்திகளிருந்தன; தேவலோகமாய் சில
சத்திகளிருந்தன; தேவனுக்கின்ற சகத்தி னுண்மை
யிதுதான். ¶ — பெத்தமுமில்லே, முத்தியுமில்லே, து
ன்பபில்லாத பிரமமேயுள்ளதாகும்; அவ்வொருமை
யுமில்லே, இருமையுமில்லே, ஞானமே வளர்ந்தெழுந்
தது, சக்தத்திரத்தலையினது வேறுபாட்டினால்விளங்
குக்கின்ற சலத்தைப்போல, முடிவில்லாத ஞானஸ்வ

ரூபமே ப்ரகாசிக்கும், வேறொன்று
மில்லையாம். † — பந்தம் வீடென்கி
ன்ற எண்ணங்களைக் கூடாமற்றுரத்தி
உனதுவசமாகி முன்னான பவத்தி
ன் அச்சங்களனைத்தையும் முழுதும்
நீக்கி நிலையாயிருப்பாய். அப்படிப்

பட்ட நீ சங்கற்பமுள்ள மனதைச்சேர்ந்தால், சின்
மாத்திரஞானமானதுசலம் அலையாவதுபோல உண்
டாவிச் சேவத்தன்மையை யடைந்தது. — முதற்
காலத்திலுண்டான சநநத்தில் அந்தச்சிவர்கள்சமுலு
கின்றார்கள். சொல்லப்பட்ட கசுதுக்கங்களின் பிர
மையானது மனதுக்கேயல்லாமல் ஆத்மாவுக்கில்லை;
மேலேதெரியாத இராகுவானவன் சந்திரனையடை
ந்து காணப்படுவதுபோல, அனுபூதிமாத்திரமான
வாத்மாவானது திரிஸயமாய் தோற்றப்படும். — ஞா
னசாத்திரங்களினாலும், ஆசாரியராலும், பார்ப்பதற்
கரிய பிரமமானது, முதன்மையாகிய சக்துவஞ்சேர்
ந்த தனதறிவினாலும் தன்னாலும் நிலையில் வெளிப்ப
டும் மார்க்கத்திற் செல்லுபவர்கள் மார்க்கத்திற் சே
ராரின்ற திரிஸயங்களில் புத்திசென்று பார்ப்பதில்
பற்றற்றிருப்பதுபோல, பகையாகிய இந்திரியங்க

லைப்பார்ப்பாய். — இப்படிப்பட்ட இந்திரியங்களைவி
டும். ஆத்மாவின்மீது சகந்தோற்றுமா மஃசிவருவங்கானற்சலம்போ
லத் தோற்றமாத்திரமா மென்பதாம். [ளவாமென்பதாம்.

¶ இ-ம். பாஞ்சபூத பௌதிகமாகத்தோற்றிய சிற்சத்தியினளவே சகத்தின
† இ-ம். சின்மாத்திரமே யுள்ளதென்னு மனுபவமில்லாததனை யுடையதென்
து மில்லாதுபவ மில்லாதபோதுதித்து என்ந் பில்லனு வம் நவநவமாய்விளங்
குமித்த முண்டானதென்றுமறிந்து இஃதுசின்மாத்திரமா யிருக்கின்றதென்
தறிந் தயலென்னுந் சற்பனையை நீக்கவேண்டு மென்பதாம்.

§ இ-ம். அநாத் பாவை யாத்மாவினும் வெளித் தனவாயிருப் பிச்செயின்பது. சுஞ்சரிப்பாயென்பதாம்.

[illegible]

ப்பேதபாவணையே துக்கபாப்பரைக்கு விதைமாதிரும். ஆக்துவிந்தானது சமபாவணையான வாக்வினில் எரிந்தொழிந்தால் துன்பத்துக்கு இடமேதும். சாதாரணமான கண்மைநிலையென்னும்பேதத்தை அபாவமென்பவின்ற சுந்திரிநிலை நானாவிதமானிய புருஷப்பிராயத்திற்குத்தினால் மிகுதுவாக மனத்திற்றியாயும். || —

ம.ப. சன்மத்தா ஞ்செய்து வினே கந்தாற்பாபத்ததைப்பெற்றிருப்பாயெனல்.

எண்ணத்தினால் நிகழவேற்றப்பட்ட கண்மென்கின்ற பெரிய கொடியானத்தை ஆலங்கிக்குறையே யுடைய இடவாளுமென்பின்ற அரசனே? நீயாவனேமிகுல் மென் டி. பாபத்தந்தையான கந்தாநீயிய உன்னுடைய வினேகந்தைப்பெறுந்தி எப்பொழுதும் நிலையாகிருப்பாய். — சகத்தினதுமெரியை தனக்குள்ளாக்வி நிகழ்கின்றபேத நிகழ்குக்கு அப்பாலாய், கல்கந்தைமென்கின்ற பெண்களும் பொன்னுமென்பின்ற ஆக்செய்தி யானென்பின்ற ஆக்து ஞானகிருவீரீயி வினேகந்தைப்பெறுந்தைச் சேராயின்றவனே, பிரமநகந்தமானது பாகாநிகழ் பெற்றவனும்,

ம.ப. ஞ்ந்தாவைத் தரிப்பித் தவென யானத்த ஞ்ந்தான்கெநி யான ஞான துபினைச்சொல்லைத் தொக்தி மூத்திபுதியான கெபி ச்சைமைக்கூறுதல்.

அனேககாலம் இவனே துக்கநிலை தவனும். † — உபசாந்தனுடியும், சமநிலையாயும், மிகவுட்க சொச்சமநிபுரிந்து ஞானவெளவுத்தை, அரசனே? எப்பொழுதும் திரையிப்பா பொன்னு மனவானவர் திருப்பவருக்கு சொல்லுவாய். ஆராய்ந்தறிந்து ஞான சாஸ்திரம்க வினாலும், சத்துக்களினாலும், ஞானத்தை மூன்று வளாக்செய்யவேண்டும். பொருத்திய ஞானத்துக்கு இக்கமேய்ச்சையே மூதற்பூதியானும்; கண்மென்கித றுங்கிலே — தனக்குற்ற வந்தவகொருபேத ஞானபாம்பூதியானும்; ஆக்சமநிலையே மூன்றுக்கு மியானும்; சொல்லப்பட்ட கண்மகாம்பூதியான வினே மெனியே வளருகின்றவாசனையை பற்றிலையங்கெடு க்கும்; மயக்கநிலைத பரிசுத்தமானிய கல்வ ஞானம யான அகந்தைவளபுமே ஞந்தாம்பூதியாய்; மித்தி மையம் மிதிப்பாய்நிலையில்லாத ஞானே தொபாச நின்ற மேன்மூத்தியாய். — அநிகளில்லாவையேவுருவ மாகிபூரணமானவோராகத்தினைனும் மிகுந்தவற வமாய் அருத்தியவந்தைமையே மை வினக்குகின்ற மேலான வாழும்பூதியாய், மிதிவற்றாய்மையாய், சொ

ம.ப. வினேயை தவெனகந்தை வாய்த்தியசந்தி தியென்னு மின் னுக்கு பூதியை புஞ்சொல்லுதல்.

பென்னுமாய். ஞானயந்தறிந்து ஞான சாஸ்திரம்க வினாலும், சத்துக்களினாலும், ஞானத்தை மூன்று வளாக்செய்யவேண்டும். பொருத்திய ஞானத்துக்கு இக்கமேய்ச்சையே மூதற்பூதியானும்; கண்மென்கித றுங்கிலே — தனக்குற்ற வந்தவகொருபேத ஞானபாம்பூதியானும்; ஆக்சமநிலையே மூன்றுக்கு மியானும்; சொல்லப்பட்ட கண்மகாம்பூதியான வினே மெனியே வளருகின்றவாசனையை பற்றிலையங்கெடு க்கும்; மயக்கநிலைத பரிசுத்தமானிய கல்வ ஞானம யான அகந்தைவளபுமே ஞந்தாம்பூதியாய்; மித்தி மையம் மிதிப்பாய்நிலையில்லாத ஞானே தொபாச நின்ற மேன்மூத்தியாய். — அநிகளில்லாவையேவுருவ மாகிபூரணமானவோராகத்தினைனும் மிகுந்தவற வமாய் அருத்தியவந்தைமையே மை வினக்குகின்ற மேலான வாழும்பூதியாய், மிதிவற்றாய்மையாய், சொ

ம.ப. பதார்த்தபாவனை அரிய மெ னு மின் வினே துபினையுந் கூறுதல்.

|| இ-ம். மனதின் கண்ணுள்ள பேத துன்பங்களை மறப்பின் கண்ணுள்ள வ பேதகந்தைத் தெடுக்க வேண்டு மென்பதாய்.

† இ-ம். பாவனா கண்மய்களை யபாவணையாத் தெடுத்துச் சகலமந்தனது வி யாபகத்திற் கதைத்துப் பிரமநகத்திற் கெடுப்பவனே துன்ப மந்தவனாவ னென்பதாய்.

சமரிகியும், நல்லதாகியும், உபசார்தமாகியும், சுத்ததுரியமாகியும், கைவல்யமாகியமோக்ஷமே ஏழாவதான ந.எ. ஞானபூமிகா ஸ்வரூப பெருமைபொருந்திய பூமியாம். 1 — மான பிரமபுருடனுக்கைத ஐ விடயங்கள் நீங்குதலினால் பேராந்தந்தவத்தையாகச் சொல்லத்தொ த்தில்வாழும் இந்த வேழாம் பூமியை டங்கி முதற்பூமி மூன்றையுள் மோட்சஸ்வரூபமாய் சித்தான துரியா சாக்கிரவவத்தையெனல்.

ந.அ. நான்கா ம்பூமிசொற்பன ம்ஜாதாம்பூமிச முத்தி யாரும்பூ மி துரியமெனக் கூறுதல்.

ந.க. ஏழாம்பூ மி துரியாதீதமெ னல்.

ச.0. ஞானபூமி யற்பியாசத்தின ற்சத்தியோ முத்த னாவனெனல்.

ச.க. துரியாதீ த வனுபவியெக் றனமிருக்கலுஞ் சுகியேயனநி து ன்புற னெனல்.

வேறாக இவ் வேழுபூமிகளில் முதற்கண் சொல்லிய அவத்தைகளான மூன்றுபூமியும், தொடராரின்ற சாக்கிரவவத்தையாக நினைப்பதாகும். — உலகங்க ளானவை சொர்ப்பனத்தைப்போலத் தோற்றுவன வாகிய தன்மையுடைய நான்காம்பூமியே சொற்ப னாவத்தையாம். ப்ரகாசியாரின்ற ஓராந்தத்தினாலு ம் நிறைந்த வருவமானதை ஐந்தென்றுசொல்லியபூ மியே சுழுத்திய வவத்தையாகும். அறிதல்லலாத வாந்தமே ஸ்வரூபமாய் விளங்காரின்ற வாரும்பூமி யை சிறப்புள்ள துரியவவத்தை என்றுசொல்லப்படு ம். — சலனமானமனதும் வாக்கும் எட்டுதற்கிரிதா கியும் தனது ப்ரகாசமாகியும் சத்தருவமாகியுமிருக் கின்ற துரியாதீதப்பதமான வவத்தையே பரிசுத்தம் பொருந்திய மேலான வேழாவதுபூமியாகும். நீங்கா மல் அகத்தின்வசமாகிய சித்தநிரோதனத்தினால் தெ ரியாததாய் பார்க்கப்பட்ட திரிஸயக் கூட்டங்களியா வும் நீங்குமானால், 2 — அப்படிப்பட்ட மகாசத்தை யினால் அவனே சீவன்முத்தனானவன், சந்தேகமில் லை. வந்திருக்கின்றபோகங்கள் இன்பதுன்பவிதங்க ளினால் தாக்காமல் மிகவுநிறைந்திருக்கின்ற அறிவை யுடையவனாய் ஆத்மாவிட்கலந்து மகிழ்ச்சியுற்றிருக் குமாயின், இப்புருட னிச்சயத்திற்கு மேலானமோ க்ஷமானது இவ்விடத்திற்கேற்றும். — மிகுந்தசெ யலை யடைந்தவன், தொழிலற்றவன், கிரகஸ்தன், துறவி, சரீரமுள்ளவன், தேகமில்லாதவன் என்று சொல்லப்பட்டாலும், அவனே சீவன் முத்தனாகும். எவ்விடத்திலும் மரிக்கேன், பிழைக்கேன், இல்லா தவனு முண்டானவனு 'மல்லாதவன், இவனென்ப தும், நானென்பதும், அற்பமுமில்லாதவன் என்று

1 இ-ம். ஞான சத்தபூமியின்ருத்தத்தை யற்பியாசிக் குக்கிரமமறிவித்ததாம்.

2 இ-ம். மூன் மூன்றுபூமி யற்பியாசத்திற் சகமுள்ளது போலத் தோற்றுத லினால் சாக்கிரமென்றும், நான்காம்பூமியிற் சகமுள்ளபுரண ரூபமாகத் தோற் றுதலால் சொற்பனமென்றும், ஐந்தாம்பூமியிற் சகஞ்சுருபமாய்த் தோற்றுத லிற் சுழுத்தியென்றும், ஆறாம்பூமியிற் சகமறிதலிற் துவிளக்குதலிற் துரியமெ ன்ன்றும், ஏழாம்பூமியிற் சகமகோசரமான சாக்ஷாத்காரமாய் விளக்குதலிற் துரி யாதீதமென்றும், இதுவேயாத்மார்த்தமென் றறிவித்ததாம்.

ச.அ. ஞானம
ற்பமாயுதிக்கினு
மகண்டமாப் வ
ளரு மெனல்.

ச.க. ஆதமசத்
தையே சத்தாக
விளங்கு தெனல்

இ.க. ஆதமசத்
கிச்சையுண்டா
தனு மழிநனங்
கூறல்.

இ.க. ஆதமசத்
கிச்சையே பந்த
ம் அதன் விநிதி
யே முத்தியென
ல்.

இ.க. அகம்பா
வமுள்ளவ விழி
வுடைதல்.

இ.க. அகம்பா
வ மற்றவர்களி
னுயர்வு கூறல்.

ப்ரகாசிப்பன் ; உலகவிபவகாரங்களில் வருந்திச்சுழ
லாநின்ற நவத்துவாரமுள்ளதேகமென்னு மிலவமாத்
தில் பொருந்திய சஞ்சிதகாமியமென்னும் வினைப்ப
ஞ்சானது அறிவென்னுஞ் சண்டமாருதத்தினால்வே
கமா பொருபக்கத்திற் பறந்துபோம். — சனிக்கின்ற
சிவர்களுக்கு எண்ணமெல்லாம் அடிக்கடி யம்பியா
கிக்காததினால் இறக்கும், நேத்திரமாகிய ஞானமுள்
ளகல்வியானது ஒருபோதுண்டானாலும் உழவுசெய்
திருக்கின்ற நல்லவையில் விரைத்த விதையானது ப
லங்கொடுப்பதுபோல மெய்யன்பினால் மேன்மையா
க மிகவும் விருத்தியடையும். — எல்லாருபங்களாயு
ம் ஏகமாயுமிருக்கின்ற வாத்மாவானது, நிறைந்தவா
ற்றிலும் சமுத்திரங்களிலுமுள்ள நீரைப்போல சகல
சக்திகளிடத்திலும் இருந்து ப்ரகாசிக்கும் ; நீங்காத
வெண்ணத்தினது சமுகமில்லாததாய் ஏகமாயிருக்
கின்ற சம்பாவத்தில் எல்லாவுலகங்களையும் தழுவா
வின்ற பங்வினாவாக அறிவாய். ¶ — இப்படியெ
ன்கொல்லி மனத்திரும்பலுஞ் சொல்லுவார். இ
ரைத்தவிடையான போகவிச்சையில் இருந்த தெந்த
மட்டுடா அந்தமட்டுமே ஆக்வானது சிவனென்னு
நாமத்தையடையும் ; அறிவேகத்தினால் அந்த விடய
விச்சையுண்டாகும் ; அரசனே ? தானேயுண்டாக
மாட்டாது ; விவேகத்தினால் அவ்விச்சையானது, நா
சமடையும். — இச்சை எப்பொழுது நீங்குமோ அ
ப்போது கடைய சிவத்தன்மையாகி கும்மமற்ற
மேலான பிரமத்தின் தன்மையை ஆத்வானது
அடையும் ; இந்த வாத்மாவானது வெகுதூரம், து
ண்டமாக சுவர்க்கத்திலிருந்து நாகத்துக்குவரும், நாக
த்திருந்தும் சுவர்க்கத்திற்செல்லும். † — பவமென்
னாம் பெரிய எற்றத்தினது நிற்குனெயன்னுங்கயிற்றி
ன் கடமரகாதே ; இதென்னுடையது, இதற்கு நா
னே கருத்தாகவென்று உறுதிப்படுத்தத் தொழிலாகி
ய மயக்கத்தில் நெருங்குபவர்களியாவர், அக் குற்ற
த்தையடைந்திருக்கின்ற வஞ்சகரானவர்களே, ஒப்ப
ற்ற வேலாயுதத்தையுடையவரசனே ? கீழேயிருந்து
ம் கீழேபோகத்தக்கவர்கள். ‡ — இதற்கு நானுடை
யவென்னென்றும், இதெனக்குள்ளதென்றும், அவனெ
ன்றும், இவென்னென்றும் நானென்னுஞ் சொல்லப்பட்

¶ இ-ம். கன்மரிவிர்த்தியு ஞானவிருத்தியுஞ் சகத்தபின்னத்துவத்தையு மறி
† இ-ம். இச்சாத்யாகம் வாவேண்டுமென் றறிவித்ததாம். [வித்ததாம்.
‡ இ-ம். அகம்பாவத்திற் கட்டுபட்டு மயங்குபவர்களே கீழுக்குக்கீழான சந
நத்தை யடைவார்களென்பதாம்.

நா. நித்துறுவை
மத்து விதுமகவி
ளங்குமெவ்வல்.

(௩௩). குநாநாதி
 குஷ்டபிஷா பெ
 குநாநாதி

இருள், வெளக்திவினி
லக்கணைஞ்ஞெனல்
வெய்தி, க் கருவ
மொன முத்திவெய
க்கருவல்.

தெர, திரைப்பட
 த்த வலிமைகளை
 க, அந்தி தா...
 சாத்திர வாய்
 திரைப்பட வாய்
 வந்தவா, திரைப்பட
 அந்தி திரைப்பட
 கள்.

¶ இ-ம். அகம்பாஸத்தை யழிவினெடுத்தவர்களை மோதம்முமென ஸுத்தியை யடைவதென்பதாம்.

இ-ம், கிவன் முதலியோர் ஈழா வரமுரிது என்பதைத் தெரிவித்ததாம்.

† இம், எதிர்ப்பாசலம், அல்லது, எது தன்மையிலாவதென்பதற்கு 128 வரிகள் உள்ளவன் சுயத்துக்கிடையா தென்பதாம்.

† இம். இச்சகலர்த் தமயிநினைவாகச் சொல்வதற்கு வில்லதாம், சுற்றியுள்ளவர
யாவதுள்ளதும், விவரமுள்ளவாதலா ஸ்ரிஷம், பரவாநிதிக்கிதா பரவா ஸ்ரிஷா
னாயம், பேதமாகத் தொத்துகின்றபடிவா ஸாத்ம ரூபமும், ஆதாமாவதத் தவி
வில்கலாதடியா ஸயதாமஸல் வெனக் கூறினதாம்

அ. சீவன்முத்
திலைக்கணக்கை
நீதொடங்குகா
தர வாசனைமு
விய யாவுநீங்கி
நீதிருக்கடியிற்
பெப்பாணெனல்
நீக. கன்மத்
தகன்கூறல்.

அ. கருமபல
கவிட்டவனிலக்
கன்கூறல்.

அ. அனைத்து
பத்தியின்பற்றா
முக்கின்ற வில
கன்கூறல்.

அ. சாத்நருமஞ்
செய்துஞ் செய்
ததவனெனல்.

அ. சீவன்மு
தன்சரித்திரஞ்

இ-ம் அகம் பாவமுதலான பேதநீங்கிச் சமதிருக்கடியிற் சகல இரியையுஞ்
செய்யாவனே யெதிரற்றசுகியாய் விளங்குவனென்பதாம்.

† இ-ம். வருணச் சிரமதரும முதலியவைகளை யனுபவமாய் நீக்கினவனே
செய்யப்பற்ற ஞான பாகாசமாய் விளங்குவனென்பதாம்.

‡ இ-ம். பலாபேட்சையின்றிக் கருமஞ்செய்யவனே பாமசுகத்திற் சுகிப்பவ
னென்பதாம்.

§ இ-ம். பலனையுத்தேசியாமற் செய்யுமாறுத்தார் சுகதுகத்தை யடைவா
னென்பதாம்.

* இ-ம். சீவன்முத்தனுக் கியல்பான நடைபைக் கூறினதாம்.

கும்.— அவன் நாசமற்றசமமாகிய ஆத்மாவாகவிருந்
து ஆநந்தத்தையடைவான். ஏதாகிலு மொன்றைப்
தரிப்பவனாகியும், ஏதாகிலுமொன்றைப் புசிப்பவனா
கியும், நினையாமல் எவ்விடத்திலாகிலும் ஓரிடத்தில்
அறிதுயிற் செய்கின்றவனாகியுமிருகின்ற அவன்முன்
அழகிய பூவுலகத்தை சக்கிரவர்த்தியைப்போலப் பர
மாசிப்பன். ¶ — இருப்புக்கூட்டினின்று நீங்கிய சி
ங்கத்தைப்போல கன்மாஸ்திரங்கள் நடத்துகின்ற
வண்ணச்சிரம தருமநெறியின் நடைபைவிட்டு நசிக்
கின்ற சுகத்தின்கணக்கி, அரசனே? வசனங்களுந்
ரு எட்டுதற்கரியவன், தன்னேத்தேடிப் பிறவியைநீக்
கினவன், மேகமறைந்தசுரங்காலத்திலுள்ள ஆகாயத்
தைப்போல ஒப்பற்ற சாந்தியையடைந்தவன். † —

தெளிவும் ஆழமுமுள்ள மலையைச்சேர்ந்த பெரிய
ருளத்தன்கொப்பானவன்; களிப்பையுடைய பிரமா
நந்தவிராசமாகிய தன்னிடத்திற்குளே சலக்கமுமும
ல் எளிதாகாமிப்பவன், கன்மபலங்களைத்தையு நீ
க்கினவன்; ஈசியாமற் பாகாசிக்கின்ற பூரணானவ
ன்; இருவினைமுதலிய விகற்பங்களுள்ளும் தாக்க
ப்படாதவன்; ஒன்றுஞ் சேராதவன். ‡ — பஞ்சவ
ன்னங்கள் ப்ரதிபலித்தும் அகப்பற்றில்லாத படிசும
ணியைப்போல கன்மபலமானது ப்ரதிபலித்தும் அ
கத்திற்பற்றுவான்; அநேகமாக நரர்களுடன் கூடி
யும் பத்தியினு லாராதனைசெய்தாலும் விரோதத்தி
னுல் சரிந்தையறுத்தாலும் ப்ரதிபலனத்தை யடை
ந்ததுபோல சொல்லப்பட்ட சுகதுக்கங்களை யறியமா
ட்டான். § — தோத்திரங்களும், தேவயர்கங்களும்,
தொடர்பாகப் பூசிக்கப்படுவோனும் பூசைகளுமில்
லாதவன்; வேதவிதிப்படிசெய்கின்ற நீதிநடையைப்
பொருந்தியும் பொருந்தப்படாதவன்; எதிரிடப்பட்ட
டதின்னூல் சுகத்திலுள்ளவர்கள் எவ்வளவு மச்சப்ப
டாதவண்ணமிருப்பவன் சுகத்திலுள்ள லொன்றினு
லும் பயப்படாமல் வாசஞ்செய்பவன். * — பூரணம
னனுடையவன் ஆசையும், கோபமும், அச்சமும், சந்

அ. சீவன்மு
தன்சரித்திரஞ்

இ-ம் அகம் பாவமுதலான பேதநீங்கிச் சமதிருக்கடியிற் சகல இரியையுஞ்
செய்யாவனே யெதிரற்றசுகியாய் விளங்குவனென்பதாம்.

† இ-ம். வருணச் சிரமதரும முதலியவைகளை யனுபவமாய் நீக்கினவனே
செய்யப்பற்ற ஞான பாகாசமாய் விளங்குவனென்பதாம்.

‡ இ-ம். பலாபேட்சையின்றிக் கருமஞ்செய்யவனே பாமசுகத்திற் சுகிப்பவ
னென்பதாம்.

§ இ-ம். பலனையுத்தேசியாமற் செய்யுமாறுத்தார் சுகதுகத்தை யடைவா
னென்பதாம்.

* இ-ம். சீவன்முத்தனுக் கியல்பான நடைபைக் கூறினதாம்.

சொல்லியவானெ
நம்முள் மயிர்க்கின்று
முத்திரிய யானை
வானெனநல்.

கூற, அன்புபா
வாழ்வுரை பத்துமீள்
விடயிவாய் விள
கிவிளவிலேயான
ஞாய நாதிக்கத்த
க்கிதனல்.

சுரு. அனந்தராம
சுரு. அனந்தராம
சுரு. அனந்தராம
சுரு. அனந்தராம

[illegible][illegible]

பெரிய அளவுக்குள்ளே (பெரிய அளவு).

மாதுமேளத்தொத்த.

... 9/11/2001 ...

[illegible]

¶ இம். முத்திரையுட்பமுள்ளவர்க ளெல்லாம் முத்திரைப் புதித்தனதாய்
வேண்டுமென்பதாம்.

† இ-ம், பிரமபுத்தேசத்தா. விஞ்ஞவாகுவுஞ் சீவன்முத்திப்பதத்தை மனம்-ம்
என்பதாம்.

க. அணிமாதி
முதலிய சித்திக்
ளில்லாத சீவன்
முத்தருக் கற்புத
மியாதென வினா
வுதல்.

உ. ஆத்மாந்
தத்திலிசியிப்ப
வனணிமாதிசிக்
திகளி லிசியிக்
கானெனல்.

ங. சித்திமுத்
தியிலிக்கணங்
கூறல்.

ச. சீவன்முத்
தரிலக்கணங் கூ
றல்.

ரு. சிற்ப்ரகா
சமாய்விளங்கிய
சீவஸ்வராணங்
குக் காரணமின்
றெனல்.

சு. சீவர்களபி
றத்தற்குக் கார
ணமுரைத்தல்.

இவ்வண்ணமிருந்தால், சீவன்முத்தனாகி இனிமை
யாயிருக்கின்ற அறிவையுடைய இவனுக்குள்ள பு
துமையான வியப்பானது முடிவற்ற பிரமத்தைத் த
ரிசித்தவர்களுக்கு யாதென்றுகேட்ட அழகுள்ள இ
ராமருக்கு, பழமையான வேதத்தையுடைய வசிட்ட
முனி சொல்லுவார். — சமானமில்லாத ஞானவானு
டைய புத்தியானது, ஒன்றான ஆக்மாவினிடத்தில்
வியப்பையுடையது. குற்றமில்லாமற்பூரணமாய், உப
சார்த்தமுடையவனாய், அச் சீவன்முத்தன் ஆத்மாவி
னிடத்திலிருப்பான். சொல்லப்பட்ட மந்திரங்களும்,
தவங்களும், உபாயங்களும், சிந்தித்தவர்களுக்குகை
வசமாகின்ற ஆகாய கமனமுதலிய கன்மத்திலிசிய
மென்ன. † — சகமாகப்பரவிய இவர்களாலும் மு
றைமையாக விரிந்த ப்ரயாசையினாலும் பயனயிருக்
கின்ற அணிமாமுதலிய வஷ்டசித்திகளும் செய்யப்
படும். ஆகையால் ஆத்மஞானிகளுக்கு இச் சித்தியி
ல்லையாம்; இந்தஞானிகளுக்கு ஒரு விசேடமுண்டா
யிருக்கின்றது; இழிவுள்ள மூடமதிகளைப்போல அ
ல்லாதவனாவன், எவ்விடத்திலும் இச்சையற்றதனால்
இவனுடைய மனம் நின்மலமாகும். ‡ — வருணச்சீரம
க் குறிகளில்லாதவுருவமாய் சநமரணத்தில் அநேக
காலங்கொண்டிருந்த பிரமையானது நீங்குதலினால்
பின்னமற்ற சுகபோதனுக்கு சொல்லப்பட்ட வடை
யாளமானது இம்மட்டல்லவா; வாசனை மிகுந்தவி
ச்சையும், கோபமும், துக்கமும், உலோபமும், ஆப
த்துமாகியவவைகள், நிபுணமாகத் தினங்கடோறும்
அற்பமாகத் தேய்ந்துபோகுமென்று சொல்லி வசி
ட்டமுனி திரும்பவுஞ்சொல்லுவார். § — ஒருபிரா
மணன் தனது பெருமையைவிட்டு சூத்திரனாகி மா
புநீங்குவதுபோல, ஈசனைவன் சீவனென்று சொல்
லும்படி யுண்டாயினன், கிருஷ்டிகடோறும் நிறைந்
திருக்கின்ற நீண்டபிராணிகளானவை மட்டில்லாமற்
ப்ரகாசிக்கும்; காரணமான அறிவின்சலனத்தினால்வ
ழிகள்தோறும் அச் சீவவிசருண்டாகும்; தொடரா
நின்ற காரணமானது இவ்விடத்திலல்லையாம். — ஈஸ்
வரனிடத்திலிருந்து உண்டாகி வளர்ந்த சீவர்கள்,
தாங்களசெய்த கன்மங்களினால் மேலுமேலும் சநந

† இ-ம், சீவபாவநீங்கிச் சிவமாவதற் கேதுவல்லாத வாகாயகமன முதலிய
வை புறவைத்தொழிநுக் கொப்பென வதிசயிக்காரென்பதாம்.

‡ இ-ம், மாயாசகிதத்தாலடையு மணிமாதிசித்திக்கு மாயாசகிதத்தாலடையு
முத்தி மிகவும் விசேடமாமென்பதாம். [மாமென்பதாம்.

§ இ-ம், காமக்குறோதாதி யசகலகன்மங்களு மிறந்திருப்பதே யடையாள

எ. அகாசன
மாயுண்டான சீ
வர்களுக்குப் பி
ன்வந்த காரண
ங்களைக் கூறுதல்.

அ. சங்கற்பத்
தைக்கெடுக்கவே
ண்டுமெனல்.

க. இச்சாந்திய
யாகமே முத்தி
யெனக்கூறுதல்.

கௌ. இச்சைய
ற்பமுன் கூடா
தெனல்.

கக. பற்றறக்
செய்யுள் கண்ம
மகம்பாவ மாகா
வெனல்.

ங்களைப் பொருந்தும் ; தேயத்தைபுடைய பூரீசாரமா ?
காரியகாரணத்தினொழும்பு இஹவேயாம். பழிக்கத்
தக்க பவமுன் கருமமு மென்கின்ற இரண்டிக்கு மிக்
தப்பிரகாரமே. † — பிரபலதத்திலேருந்து நிகழ்கா
லையாய் விளிக்த சிவர்களைவரு முதிக்குள், உண்டா
னதன்பின்பு ஆவ்வழிர்கள் அலைவர்க்கும் தாங்கள்
செய்த கணபங்களைவை உபிவையவை கருதுக்க
கருத்துக் காரணமாயும். ஆதலான யதிரபாத ரப
க்கத்தில் உண்டான சங்கற்பமானது, சொல்லப்
பட்ட கணபங்களைவை காரணமாயும். ‡ — பத்தத்
தும் காரணகாரணமானது சங்கற்பமல்லவா ; ஆதல
தீ பற்றில்லாமற் கெடுப்பாய். முதகன்வையான சங்க
ற்பமொழிந்தால் பிரகாசமானதுவேயாம் ; ஆச் சங்க
ற்ப நாகத்தை அறிவினால் பழக்கஞ்செய்வாய். விட
யமுன் விடயத்தைக் கிரிவிப்பவனாம் வந்தால், முழந்
தாய் ? மெய்வாக எக்காலமுந் சங்கற்பத்தைமுதலாய்
ற்கெடுப்பாய். § — கிரிவிக்கப்படுகின்ற விடயமாகவு
வேண்டாம் ; கிரிவிப்பானுகிய ஞானதானின் உருவமா
கவுண்டெனாம் ; மிதிக்கின்ற சங்கற்பங்களைத்
தையும் கெடுத்து எதாவதின்றிதோ அதுவேயாவா
ம். விழுந்தபட்டா, வெறுவிடயாத்தக்கதை பற்றி
ந்திரிசங்களைபுறமாயும், ஆவ்விடத்திற் கொள்ளா
ன்ற வாகையையுடையதே பந்தமாயும், பிரக்காதி
நபற்றில்லாததே பிரகாசமானது. — ஆற்பமனது உ
க்கொரு வஸ்துவிலேஷ்டமானது ஆவ்விச்சையாற் ப
வத்திலகப்பட்டாய் ; ஆழகையுடைய பூரீசாரமா ? உ
னக்கொருவன்வஸ்துவும் இன்மனை யாதென்றால் ப
வத்தை மீய்க்கொள் சாரணமாயிவ வஸ்துக்கப் பங்க
ளில் உனக்கு அருள்முதலாக கனகமுதலான வஸ்த
வங்களில் கொஞ்சமுன் விழுந்திருக்கின்றாய். ¶ —
ஆசையில்லாமல் எதைப்பிரிவின்றாய், எதைச்
செய்யின்றாய், எதைவிடுவின்றாய் ; பிரபலத்தின க
ருத்தாவும் போக்தாவும் ஆல்ல ; நீயே உபசாரத்த
தை புடையவன், மன மிழந்தவனாயும் ; பிரதானத்
சத்துக்கள் போனபொருளுள் பிரகாசமாய் வாய்கள் ;

† இம், சிவர்களுத்தத்தற்குக் காரணமின்றியவரு செனித்து மரித்தவர்க்குக்
கணபகன்மமே யெனவதுக்கொன்று காரணமாயிற்றென்பதாம்.

‡ இம், பிரபலபிரப மாத்திரமாயுண்டாயிருக்கின்ற சிவர்கடாஞ்செய்யுந்
சங்கற்பத்திற் கருமமுந் கருமத்திற் கருதுக்கைகளு முண்டாமென்பதாம்.

§ இம், பத்தத்துக்குக் காரணமான சங்கற்பத்தை யெப்போதுங் கெடுக்க
வேண்டுமென்பதாம். [ன்பதாம்]

¶ முற்றுப்பற்றறுத்ததே முத்தியாதலா லொன்றையு மிச்சிக்கவேண்டாமெ

கஉ. மனதை
மனதினற் கெடு
க்கவேண்டு மெ
னல்.

வருவனவாகிய பொருளை மதித்து நினைபார்கள் ; மு
ழுதும் வர்த்தமானகாலத்துப்பொருளை ஒழுங்காகவ
டைந்து கைவசப்படுத்துவார்கள். — செருக்கும்,
மோகமும், இச்சையும், முதலானவைகள் மனதிற்க
ட்டிய பாசங்களேயாம் ; தீரமாகிய மனதை கீவேக
மனத்தினால் அறிஞர்களால் கெடுத்துவிடலாம். உரி
மையான நீண்ட மகாவிவேகத்தினாலும் இரும்பாவி
ரும்பையறுப்பதுபோல் நர்நாவிதமானமனதை ஒரு
ப்பட்டமனதினற் சநநமயக்கந்திரக்கெடுப்பாய். † —

கங. சேவனுக்
குள்ள மூன்றுவ
டிவ முரைத்தல்.

அறிவுள்ளவர்கள், துகிலின்களங்கத்தை உவர்தமண்
முதலிய களங்கத்தினற் கழுவுவார்கள் ; கொலைசெ
ய்கின்ற அக்கினியாஸ்திரத்தை வருணஸ்திரத்தினற்
றடிப்பார்கள் ; தீண்டும்வழுவாகிய விஷத்தை அவி
ழ்தமாகிய விஷத்தினால் நீக்குவார்கள்போல உயர்வு
ள்ளசேவனுக்கு மூன்றுவடிவமுண்டு ; இரண்டு தூல
மென்றுஞ் சூக்குமமென்று மிழிவுள்ளதாம் ; ஒன்று
மேலான பிரமமாம். இப்பிரமத்தையடைந்து அத்

கச. அவைக
ளிற்தூலஞ் சூக்
குமமென்னுமிர
ண்டுவடிவி னில
க்கணங் கூறல்.

தூலசூக்குமமான விரண்டையு நீக்குவாய். — முகி
லுக்கொப்பான ப்ரீராமா ? கரசரணேத்திரமு மே
விய இச்சரீரமே போகத்தை அனுபவிக்க புமானுக்
கு பொருந்திய தூலச்சரீரமாகும் ; பிரிவுள்ள சங்கற்
பாகாரமாய் சம்சாரபாவனையைச் செய்கின்ற துன்ப
முள்ள மனமானது ஆத்மாவுக்கு சூட்சுமமானவாதி
யாகியவடிவமாம். — தத் துவமாய் ஆதியந்தமில்லாமல்
வேறுபாடில்லாத ஞானமாத்திரமே, நிறைந்த சிவ
சமுகத்துக்கு மூன்றாவதான பிரமஸ்வரூபமாம். தா
மரைமலரைப்போல கரங்கனையுடைய ப்ரீராமா ? ப
ரிசுத்தமான துரியபதமானது இதுவேயாம். இத் து
ரியபதத்தில்மூழ்கி களங்கமுள்ள முன்சொன்ன விர
ண்டுவடிவங்களையும் கெடுத்து அவ் விரண்டையும்
நாடுனென்று சொல்லவேண்டாம். § — இப்படியென்
றுசொல்லிய வசிட்டமுனியை ப்ரீராகவனு நோக்கி
எனதுபிதாவே ? சாக்கிரசொப்பனசமுத்திகள், அவ்
வலத்தைகளாயிருக்கின்ற மூன்றில், தோற்றாரின்ற
அப்பிரமமாயிருக்குந் துரியபதத்தைநினைத்து விசே
டம்பொருந்த, மேலானமுனிசிரேட்டரே ? சொல்லு
வாயென் றிராமன்கேட்க, நிறைந்த வமுகவருடத்
தைப்போலும் வசனத்தினால் வசிட்டமுனிசொல்லு

கரு. மூன்றாவ
தான பாவடிவி
னிலக்கணங் கூ
றல்.

கசு. துரிய வி
லக்கண மியாதெ
னவினுவதல்.

† இ-ம். மனமிறந்தகம்பாவ நீக்குமுபாய் மறிவித்ததாம்.

§ இ-ம். ஆத்மாவுக்குப் போகநிமித்தமுண்டான தூலதேகத்தையும், பவபா
வனைசெய்கின்ற சங்கற்பமாகிய சூக்குமதேகத்தையுந்தள்ளி, ஆதிமத்தியந்தரகி
த சின்மாத்திரமான துரியமே தனதுபரவடிவமாகத் தியானித்த வித்தாமயமான
னகாரணதேகத்தைக் கெடுக்கவேண்டு மென்பதாம்.

சிட்டம்.]

நிருவாணப்பிரகாசனம்.

ந.க.௭

உ.உ. துரியதி
ருஷ்டியில் விட
ய நிருஷ்டியின்
றமெனல்.

உ.௩. திருஷ்டாந்
தஞ்சொல்லி து
ரியத்தைத் தவிர
வேறின்றெனல்.

உ.௪. அவத்தா
ந்திரய விலகந்
ணமே துரியமெ
னல்.

உ.௫. துரியப
தத்திற் சுசிப்பா
யெனல்.

கின்ற யாங்கள் தவசிகள்கூட்டம்; சகத்தின் ரொழி
லைச்செய்கின்ற சூழ்முள்ள வகங்காரம் யாங்களாக
மாட்டோம்; விடயத்திற் சேர்க்காரின்ற விந்திரியங்
களினது விலகாரங்களானதையும் கிரியியர்நின்ற ம
னஞ்செய்வதல்லவா. — அதனால் அகங்காரவடிவமா
கிய அந்த மனமானது மெய்யாக திரமாய்விடுபட்டு
வெகுதாலமாயிற்று; நனவும், கனவும், சுழுத்தியவ
த்தையுமாகிய அவைகளொன்றுந்தெரியாது; மே
லான துரியநிலையாமினன். நானாவிதமாகவிருக்கின்
ற திரிஸ்யங்கள் நின்மலதுரியத் தில்லையென்றுசொ
ன்னார். † — சூழ்மமற்ற தபசையுடையவர் சொல்ல
ப்பட்டவருத்தங்களை அறியாத வேடனாவன், அவ்
விடம்விட்டுநீங்கினான்; ஆகவினாக்கேட்பாய்; துரிய
பதத்துக்குவேறாக வொருநிலையுமுள்ளதல்ல; சூழ்ம
ம்பொருந்திய வேற்றுமைகளைத்து நீங்கிய ஞான
மே துரியமாகும்; இதையல்லாமல் இவ்விடத்தில்,
ஸ்ரீராம! ? வேறொன்றுமில்லை. — கண்டிருக்கப்பட்
ட சாக்கிரம் கோரவிர்த்தியாகும்; சொர்ப்பனம் சா
ந்தவிருத்தியாகும்; சுழுத்தியேமூடவிருத்தியாகும்.
சொல்லப்பட்ட இந்த மூன்றவத்தையுடைய பகுத்தம
னத்தின் உருவமாகும். இம் மூன்றவத்தையுடைய நீ
க்கினால்மனதுநீங்கும்; மனதுநசித்தால் சத்தாகி அ
துவிதமான சமநிலையுள்ளதாகும். — அந் நிச்சயத்
தையே ஞானவான்கள் அரிதாக அப்பியாசித் தடை
கின்றார்கள். மசத்துக்களாகியும், மேன்மைபொருந்
திய இருடிகளாகியும், பந்த மில்லாதவர்களாகியுமிரு
க்கின்ற அபேதத்தையுடைய பழமையான சீவன்மு
த்தர்கள் நீங்காமல் எந்தத் துரியபதத்தில் வசிப்பார்
களோ; துன்பத்தைச்செய்யும் சங்கற்ப விகற்பங்க
ளிறந்த அத் துரியபதத்தில், சூழ்ந்தாய்? திரமாயி
ருந்து துன்பத்தினின்று நீங்கக்கடவாய். ‡ —

மாலுவேடன்கதை முற்றிற்று.

நிருவாணப்பிரகாசனம்.

அவதாரிகை.

முற்கதையில் ப்ரத்யேகாத்ம ஸ்வரூபமான துரியானுபவிக்கி வாகி
யத்திற் திரிஸ்யநிருஷ்டியின் திருக்குஸ்வரூபமாய் விளங்குவதைய

† இ-ம், அகம்பாவநீங்கிச் சமநிருஷ்டியி லிருப்பவர்களுக்குத் துரியமன்றி
விடயந்தோற்றத்தென்பதாம்.

‡ இ-ம், இவ்வனக்கூறிய துரியத்திற்சுக்கி லதுவே துரியாதீதமான விதே
சுழுத்தியைக் கொடுக்குமென்பதாம்.

நிலித்து, இங் துரியமே சர்வம் பிரமமயமென்னுந் துரியாதீதமாய் விளங்குவதை யறிவிக்குமிடத்திற் பிறந்த ஞானசாஸ்திரார்த்தம் ஞானபூமிகாசார மானபடியா லஃகின் ஸ்வரூபத்தை விளித்துப் பதினான்கு கலாதின் சாரமான நிருவாணப்பிரகாசனத்தை நிரூபிக்கிறார்.

க. சர்வம் பிரமமயமாய்விளந் துதலே யன் நிவேதின்மெனல்.

உ. இப்பிரமத் தையே மதாந்த ரங்களினுமேத க்களாக நிச்சயி க்கப்பட்டிருக்கு தெனல்.

ங. வஸ்துநிச் சயங்குநியஃதா ய்விளங்கு முபா யமுந் கூறல்.

ச. சித்தநாப கவுடாயகூறல்.

ரு. சு+துக்கந மத்துவமாயிருப் பாயெனல்.

சமஸ்த ஆத்மஞான சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்ட நிச்சயமெதுவென்றால், எல்லாவற்றையும் சொர்ப்பனமாகப்பார்ப்பதல்லவா. இவ்விடத்தில் அநித் தையுமில்லை ; தொழிலினது துன்பங்களைச்செய்கின்ற கொடியமாயையுமில்லை ; தினையளவு துன்பமுமி ல்லாமென்று உபசாரத்தன்மையாயிய இதுவேவி ளங்காவின்ற பிரமஸ்வரூபமாக. * — உபசாரத்தாகி யும். திதாசாசாமாயும், சமமாயும், சொச்சமாயும், ஆக்ஷாவாயும், தரிக்கப்பட்டதத்திகள் அநந்தநாகி யும், பிரமமென்னும் நிரிக்குன்ற நாமமுடைய தாயு மிருக்குன்ற இங்குப் பிரமத்துக்கே சார்ந்திருக்குன்ற வநேகநிச்சயங்களைச்செய்து, நிலமதஸ்தந்தர் ஞானிய மென்றசொல்லுவார்கள் ; சிலமதஸ்தந்தரபரமேஸ்வ ரனுடைய வடிவமென்று சொல்லுவார்கள் ; சிலமத ஸ்தந்தர் மகாவிஞ்ஞானமாக பாகாதிக்குமென்றுசொ ல்லுவார்கள். † — ஆகலாஸ்கலத்தையுமொழிந்து மகாமவுனத்தினிற்கக்கடவாய். மோகத்தையுடைய வரூப பொல்லாங்கைச்செய்யுமென்று நீங்கி நித்தரீங் கிபுந்நிநீங்கி நானென்பதுநீங்கி பேசாதஞ்ஞானபதனக் கும், அந்தகனுக்கும் செவிடனுக்கும், ஒப்பாகிப்பிசுத் தமாகிய ஆன்மாவில் அகமுதத்தையடையவனுய் எ க்காலமும் சொச்சமாயும் பூணஞானத்தை யுடை யவனுயும் நிற்கக்கக்கடவாய் ‡ — சாக்நிரகமுந்நியி னது தன்மைமையுடையது நன்னாகசகலத்தையுமு ள்ளேதள்ளி தன் நிச்சாபாகாரம் வந்ததை வெளிபி த்செய்வாய். மனமுண்டாயில் நிரூந்ததுன்பமாகும், மனபிறந்தால் பேராபந்தமாகும், மனதை உனதுவா மாக்கி உணர்வின்மையால் ஞானஸ்வரூபமாய் நீங்கு வாய். — துன்பமாயிருக்குன்ற இதுகிதங்களை ஈழ்ந்து ருந்தும் சமத்துவமாகி பிரிவில்லாயல் கல்லைப்போல பொருந்தியிருப்பாய். அநந்தசுநந்தங்களினது மயக்கமீ ற்குவின்ற அதுபரியந்தும் முயற்சிக்கின்ற தனது எ

* இ-ம், சுகலவேதார்த்த சம்மதமான நிச்சயமொழைய முதலியவாகுந் கன வைப்போலக் கண்டுகறி யாகுந்தனது ஸ்வானுபூதி சாஷாந்காமமாக விளங் குவதென் றறிவதென்பதாம்.

† இ-ம், ஸ்வானுபூதியையே ஞானியமுதலியவஸ்துவாக நிச்சயிக்கப்பட்டிருக் குவதென்பதாம்.

‡ இ-ம், மகாமவுனத்தா லாத்மாவிற் சுருத்திருப்பாயென்பதாம்.

க. இவ்வனுச
தானத்தால் மு
தியுண்டா மெ
ல்.

த்தனத்தினால், மலைக்கொப்பாகிய ஸ்ரீராமா? இன்ப
துன்பம் சுகாசுகமும் நீ நாடாதே.—இவ்வளவாகிய
தனது முயற்சியானது துன்பமில்லாத முடிவற்ற பி
ரமபதத்தைக்கொடுக்கும். இதறாநின்ற அமுதக்கலை
ணிமைந்த சந்திரனைப்போல குளிர்ந்த அமுதமான
துள்ளத்தின்கண்ணிழைய அவ்வறிவை யுடையவன்
சுகத்தையடைவான். சுகங்களினது வஸ்துசத்தை
யை முன்னேதெரிந்து தொழிலைச்செய்துந் செய்யா

எ. அபரோகஷ்ஞானபவத் தவனாய் மோகஷத்தையடைவன். 1—
தப் பெறுதற்கு முக்கியகார ஞானபூமி யேழுக்கும் செய்யுமப்பியா
ரமான ஞானபூமியி னற்பியா சங்கள் எப்படியாகும்; ஆகிய இந்த
முமுகை யடைந்தவர்கணில ஞானபூமிகளையடைந்த ஞானிகளுக்கு
கணமு மியாதெஸ்ம வினுவில் என்ன வடையாளங்கள்; மயக்கமற்றவ
மதல்வினுவக் குத்தரன் கூறத் தோடங்கி ப்ரவிர்த்தி நிவிர்த்த
னன விருவருண்டெனல்.

தவனாய் மோகஷத்தையடைவன். 1—
ஞானபூமி யேழுக்கும் செய்யுமப்பியா
சங்கள் எப்படியாகும்; ஆகிய இந்த
ஞானபூமிகளையடைந்த ஞானிகளுக்கு
என்ன வடையாளங்கள்; மயக்கமற்றவ
ரே? சொல்லுவாபென்று கேட்க, வ
சிட்டமுனி யானவர் ஸ்ரீராமருக்குச்
சொல்லுவார். போகவசத்திற் செல்லு

அ. ப்ரவிர்த்த
ரிலக்கணக் கூ
ல்.

பவனென்றும், திரும்பினவனென்றும், ஆத்மாக்களி
ரண்டிவிதமாம். — போகமோகஷங்களை மிச்சித்து
தொடராரின்ற அவர்களுடைய அடையாளங்களைக்
கேட்பாய். மகிழாரின்றமோகஷமானது எவ்வளவாகு
ம், சுகத்தினொழுங்கே மேலானதாமென்று ஒங்கியரி
ச்சயத்தினால் செய்பவன், பெரிதான போகத்தில்தெ
ல்லும்ப்ரவிர்த்தனும், யாவர்க்கும் விவேகமடைந்தி
ருக்கின்றசநநமானது அடைதற்கரிய தன்மையை யு

ஈ. நிவிர்த்தனில
கணக் கூறல்.

டையது —கடலிற்கிடக்கும் துகத்தடியின் துவாரந்
தினுள் ஆமைக்கழுத்துப்புருவதுபோல், கொடியவி
ந்திரியங்களுடைய அநந்தஞ்சநந்தில் ஓர்புருடனான
வன் விவேகியாகச்செனித்து, கெடாரின்ற சநநமான
து ப்ரயோசனமில்லாதது, இந்தமயக்கம் போதும்,
செய்யப்பட்ட கன்மங்களினால் அடையும் ப்ரயோச
னமென்ன, இக்கன்மங்களினால் நாள்வளைத்தும்வி

ஓ. இதுவுமது.

ணைப்போகும். —கன்மத்தினது மிகுதுகெட்டு மே
லாகினுன்பநீங்கும்; அந்தப்பதமெதுவென்று மனதி
லழிவற்ற நிச்சயமுள்ளவனே, முழுதும்விட்டு திரும்
புநிவிர்த்தனாகும். நீங்காதமயக்கநீங்கி சநநமுத்திர
த்தை தாண்டிவ தெப்படிவென்று நினைக்கின்ற தவி
ராத விசாரணையினால், தினம்பேண்டாமல் துறவு
முகூர்த்தங்களினால் லகத்திற்பொருந்துவன். 1—

1 இ-ம். பிரமாற்பியாசத்தாற் பிரமாபரோகஷ முண்டாமென்பதாம்.

2 இ-ம். சுவர்க்காதிபோகங்களைக்குறித்துக் காமியகருமங்களைச் செய்பவன்
ப்ரவிர்த்தனென்று நித்காமபுண்ணியபலத்தினால் லகதிவரனாகப் பலக்கடலைக்
டக்க நிராசைபிறந்தவனவிர்த்தனென்றுங் கூறியதாம்.

சகல, இயல்பு, உயர்வு.

இன்னுமொரு திசையாகவாக்கியிருந்து மேலாகவாகத் துருக்க
லோ அதுவாசரிப்பான். மேலாகவான ஓரானசாத்திரங்களை எ
வ்விடத்திலாவதுபேராய் விருப்பத்துக்கொண்டிருப்பது
அப்பியாகத்தெய்வமான். கூடியிருக்கின்ற சம்பாஷத்
தைக் கெடுப்பதற்கு நிச்சயித்து இத்தெய்வமான்மைய
ப்பெற்றவனோ மேலான ஐதத்தூரியை யறிந்துகொ
ளுந். இன்னலியைப்பற்றிச் சம்பாஷிக்கத் தி னுள்ளவன்த
ருந்த மேலானவனான். 11 --- அநிபாவமாவில்லாத வி
சாரணையென்பின்ற பொலையுடைய இரண்டாவது
தூரியை அடைந்துகொளுந். மேலங்கலில் தருமதால்
கலையுந், மல்லகலையுடையுந், தாண்டியையுந், மல்ல
தியானங்கலையுந், சம்பியுத்தியங்கலையுந், கேட்குந்
பொருட்டி, காலகாலம் வாக்விடமாத் தங்கலோ பாகாச
த்தெய்வம் நீர்த்தியையுடைய பண்டிதருக்குந் மே
லான சத்துக்கலோ இலியையுடைய சேர்த்து, --- இவ்
த நித்தியமித்தியமயம்மூலிங் பாகத்தெய்வத்தெய்வ
செய்யின்றகலியங்கலையுத்தெய்வமாத கலியங்கலையுந்,
செல்லவொயி வீட்டிக்குமாயவனவன், நிபகலித்தி
யங்கலையுதிவதுபேரல் அநிவான். அநிவித்திர தெரு
க்கும், பொருவையுந், அகங்காசுமந், ஆவையுந், ம
யங்குமாமாயி வளைக்கையுந், அநிவித்திரவையிங் வச
மாகவந்தாலுந், சம்பாஷாதுசமுதாயத்தெய்வமிவது
பேரல் அப்தமாகலிக்குவான். --- அநிவான் இவ்வன்ன
முடையவன் ஓரான சாஸ்திரங்கலிக்குவன், வளைக்க
த்க ஆசாரியாலுந், சத்துக்கலாலுந், அநிவான

¶ இ-ம். வைதீசனிருத்தியின் பழிழ்ச்சியும், வெளாசேனிருத்தியினிச்செய்யும், பிரமநிபணாவாகப் புள்ளியாகவெய்தக்கூக்சிச் சமத்தையும், பாஸத்தூக்குச்சமப்பயிதையும், போகமயச்சுவிநிதத்தூஞ் சாஸ்திரவிசாரமுஞ் சாஸ்தர்கள் சங்கமுமுத்தியிருப்பமுமுள்ள நிமிர்ந்தனே முதத்தூயியை யடைந்தவ வெண்பதாம்.

கௌ. மூன்றாம் பூமியான தனுமாதநியையடைந்த போதுள்ளவிலக்கணம் கூறல்.

கஅ. இதுவுமது.

கக. மூன்றாம் பூமியான பற்றின்மையை நான்குவிதமாகப் பகுத்துக்கூறல்.

உ௦. சாமானியப் பற்றின்மையிலக்கணங்கூறல்.

உக. சாமானியத்திற் சாமானிய

இரகசியமான சர்வார்த்தங்களினது நிச்சயத்தையுணர்பவனும். அதன்பின்பு முதிர்ந்த பற்றின்மையென்று சொல்லுகின்ற நாமத்தையுடைய இந்த மூன்றாம் பூமியை, நூதனமாகிய புட்பங்களாற்செய்த மிருதுவான வமனியிலடைந்திருப்பதுபோல சேர்ந்திருப்பான். — உள்ளடங்காரமே சாஸ்திரார்த்தங்களின் ஆசாரத்தை நிலையாகக்கைவசமாக்கி, நீங்காதபெருமை யினை யுடைய தபசிகளிடங்களெல்லாம், ஒருவாட்டமுமில்லாத தத்துவஞானத்தை தெளிவாகச் சொல்லுகின்ற கதைகளைக்கேட்டும் மார்த்தங்களினால் நெடியவாயுனைத் தள்ளுவான். சயனஞ்செய்வதற்கும் வாசஞ்செய்வதற்கும் விசாலமுள்ள பாறைக் கல்லையே ஸ்தானமாகக்கொள்வான். — மனமானது அடங்கியிருக்கின்ற நன்மையினால் பற்றிலாததாகத்தினால் சமத்துவமாய் கானகங்களிற் சஞ்சரித்து காலங்களை செலுத்துவான். ஆராய்கின்ற ஞானசாஸ்திர வப்பியாசத்தினாலும், புண்ணியகன்மங்களைச் செய்தலினாலும், மனிதருக்கு இவ்வஸ்துதிருஷ்டமானது உள்ளவண்ணம் பரகாசிக்கும். § — மூன்றாம் பூமியையடைந்து அறிந்த ஆவனே அனுபவிக்கின்ற பற்றில்லாமையானது இரண்டுவிதமாகும்; யாமியவிடத்தில்திரித்துச்சொல்லக்கேட்பாய். முதிர்ந்த சாமானியமென்பதொன்றுமுதிர்ந்தசிரேஷ்டமென்பதொன்றாகும்; இந்தவிரண்டும் ஒவ்வொன்றில் மனுரூபத்தை யுடைய ஸ்ரீராமா? இரண்டுவிதமாகும். † — வஸ்துக்களிடத்தில், நான் காத்நாவுமல்ல, நான் போகத்தாவுமல்ல, தெளிபவனாகியபிடினும், தெரிவிக்கின்றவாசிரியரும், நானல்லேனென்று சொல்லிய சங்கமற்றரூண்மே சாமானியவிரத்தியாம். புரிக்கப்பட்டதுக்க சுகங்களனைத்தும் பழைய நிதியினுண்ணடாகும்; அப்பொழுதேகிருபைசெய்யாநின்ற ஈஸ்வராநினமாம்; கருத்தாவாகுவது எனக்கேது. ¶ — பொல்லாத போகமிருதிகளியாவும், கொல்லுவதாகிய பெருவியா

‡ இ-ம். இவ்வனங்கூறிய குணங்களனைத்தோடுகூடி யாசிரியருபதேசவாங்கியார்த்தங்களினாலும், வேதாந்த மகாவாக்கியார்த்தங்களினாலும் மாத்மஸ்வரூபநிச்சயமுண்டாவதே இரண்டாம் பூமியை யடைந்தவ னிலக்கணமென்பதாம்.

§ இ-ம். முன்விசாரணையா விச்சயித்த வாத்மஸ்வரூபத்தைப் பரிசீலனஞ்செய் தகற்றறவோடு மனந்தேய்த்து சாந்தியுற்றிருப்பதே மூன்றாம் பூமியை யடைந்தவ னிலக்கணமென்பதாம்.

† இ-ம். சாமானியப்பற்றின்மை சேட்டப்பற்றின்மை யென்பதொவ்வொன்றிரண்டாக நான்காமென்பதாம்.

¶ இ-ம். ஒன்றும் நாமல்லவென்னும் பற்றின்மையே சாமானியப்பற்றின்மையென்பதாம்.

உ.எ. முதற் பூமி
யின்விசேடந்
தோன்றக்கூறல்

உ.அ. இதுவுமது.

உ.க. ஞானபூமியி
ந்கேட்ட இராமன்மூடர் முதலி
யோர்க் கிம்மூன்முபூமி யுண்டா
தலு மிதிலிறந்தவன் கதியுமியா
தென் வினாவதல்.

ந.உ. இதுவுமது.

ந.க. முதல் வி
னாவிலுக் கிரண்
டுவிதமாகவுத்தா
ந் கூறல்.

ஒப்பற்ற தாமரையரும்பானது, உள்ளத்தின் கண்
சார்ந்திருக்கின்ற விவேகமென்னுஞ் சூரியனால் விக
சிதமாய், இத் தனுமாநசியென்கின்ற மூன்றாம் பூமி
யை சேட்டப்பற்றின்மையானது ப்ரயோசனமாகக்
கொடுக்கும். — மயக்கமற்ற சத்துக்களது சங்கத்தி
னாலும், முதிர்ந்த நிட்காமதருமத்தின் சங்கத்தின
லும், காகதாலியனாயத்தைப்போல, சுபேட்சையெ
ன்னு முதன்மையாகிய ஞானபூமியானது, மனதிலு
ண்டாகும். அகத்தில் அமுதமுனைக்கிணையாக உதய
மாகவும், ஒன்றான விவேகமாகிய சலத்தைப்பாச்சி
முயற்சிசெய்து இதைக்காத் திரட்சிக்கப்படும். —

பற்றின்மையினால் இந்த முதற்பூமியானது வளரு
ம். விசாரணையினால் அப்பற்றின்மையை களங்கமற்
ற பள்ளர்கள் தங்கள்பூமியி னெல்முனையை வளர்ப்ப
துபோல தினந்தோறும் வருத்தப்பட்டு வளரச்செய்
ய, கெடுதலில்லாத அடித்தபூமிகளுக்கு இம்முதற்
பூமியான தொன்றுமே சநநபூமியென அந்தத்தில்
வெளிப்படும் ; அதினின்றும் இரண்டாம்பூமியாகிய
விசாரணையையும் தனுமானசியாகிய மூன்றாம் பூமி
யையும் அடையலாகும். 1 — சேட்

தவனென்று வசிட்டமுனிசொல்ல, பரீராமர் சொல்
லுவார். இழிவானகுலத்தைபுடையவனும், அறிவில்
லாதவனும், பந்தத்தொழிலை புடையவனும், பொல்
லாதவனும், ஞானமில்லாதவனும், — இக்குணமுள்
ளவர்களுக்கு சொல்லப்பட்ட முத்தியாவது எப்படி
புண்டாகும் ; இதுவிருக்க, இந்தப்பிரகாரம்மேலான
ஞானபூமிகளில் முதற்பூமியையாவது இரண்டாம் பூ
மியையாவது மற்ற மூன்றாம்பூமியையாவது வருத்த
ப்பட்டடைந்தவனது சீவன் பிரிந்தால், சேர்ந்தடை
கின்ற கதியென்ன. குற்றமற்றமகானே ? சொல்லு
மென்றுகேட்க, அறிஞனாகிய வசிட்டமுனிசொல்லு
வார். 1 — மூடனாய் அநேகம்பிழைகள் சூழுகின்றவன்
னுக்கு பலவிதமாகச் சொல்லப்பட்ட அநேகசநநமு
ண்டாகும் ; முதன்மையானபூமியானது கிடைக்கின்

1 இ-ம், சாதசங்கநிஷ்காமதபம் வித்தாகவுண்டான சுபேச்சையென்னுமா
த்மார்குரத்தை விவேகவிசாரமான சலத்தைப்பூரித்த முயற்சியாற் கார்க்கின்
பற்றின்மையான தனுமானசியினுற் றழைக்குமாதவி னம்முதற்பூமியே கார
ணமாகமென்பதாம்.

† இ-ம், இராமன் வினாவுக்குத்தாஞ்சொல்லத் தொடங்கினதாம்.

௩௭. மூன்றுபூமி
யிலுதிக்கும் பய
னைக்கூறுதல்.

௩௮. மூன்று பூ
மியின் அப்பியா
சத்தா லஞ்ஞான
நீக்கி ஞானமுதி
க்கு மெனல்.

௩௯. நான்காவ
நான சத்துவாப
த்தி சொற்பன
வற்றை யெனல்.

௪0. ஐந்தாவ
நானவாசம் சத்தி
சமுத்தி யவத்
தை யெனல்.

௪௧. இறுவுது.

௪௨. ஆறும்பூ
மியான பதார்த்

னெவனே அவனே யுயர்ந்தோனாகும் ; முயற்சிக்கின்
ற வாசாரத்திலும், சாஸ்திரவழிப்பிராயத்திலும், மு
தன்மையான நிச்சய விவகாரத்திலும், மேகவண்ண
னான ஸ்ரீராமா ? உள்ளப்ரகாரம் அமையுமவனே யுய
ர்ந்தவனாகும். — முதலான ஞானபூமியில்முனைக்கும்,
இரண்டாம்பூமியில் மலரும், மூன்றாம்பூமியில் ஒப்ப
ற்ற ஆசிரியனுதன்மைபலிக்கும். ஞானவியானவனி
ந்தப் பூமிகளினிற்கும்போதில் மரித்தாலநேககாலஞ்
சுவர்க்கத்திலிருந்துசுத்தசங்கற்பத்தினால் கொடாநின்
றபோகங்களைப்புசித்து ஞானியாய்திரும்பச் செனிப்
பன். — மூன்றுபூமியினப்பியாசத்தினால் அறிவின்
மையான நிறந்தமாத்திரத்தில், மாகூலமையான ஞான
முதித்து ஆதியந்தமில்லாமல் வியாபகமாய்பூர்ணசந்
திரோதயம்போல மனதில்போதமடைய திரமாகிய
ஞானத்தோடும் சேர்ந்த மனதையுடைய யோகிகளு
க்கு விளங்கும். ௧ — நான்காவதுபூமியை அடைந்த
வர்கள், சமத்துவமாக கனவைப்போல உல்கத்தின்க
ண் சுகலத்தையும் அமரப்பார்ப்பார்கள். முதன்மை
யான மூன்றுபூமிகளும், ஸ்ரீராமா ? சாக்கிரவலத்தை
யாம் ; சொல்லப்பட்ட நான்காம்பூமியானது சொப்
பன்வலத்தையாகும் ; நின்மலமனமானது சரற்கால
த்திலுண்டான முகிற் கூட்டங்களைப்போல நசிக்கு
ம். ௨ — விசேடமான சம்பாவமே மிஞ்சினதென்றி
ருப்பார்கள். மனமானது மரித்ததினால் விகற்பங்கள
னைத்துமுண்டாகாது. நித்திரைசெய்யும் சுழுத்தியவ
ந்தையென்று சொல்லப்பட்ட ஐந்தாம்பூமியிற் செ
ன்றுருணமான விசேடங்களைல்லாங்கெடுமபடி அத்
துவித நிச்சயமாத்திரத்தில் இருப்பன். — துவித
மென்கின்ற அந்தகாரமானது நீக்கி உள்ளத்தின்கண்
ப்ரகாசிக்கின்ற பூரணஞானமுடையவன், அருமை
யாகிய சுழுத்திரிலையையுடையவனாய் எப்பொழுது
மிருப்பன். ஒப்பில்லாத அந்தர்முகத்தி லிருப்பன்.
பெரும்முடித்தில்கிரிகைகளைச்செய்தாலும், ஏகமான
வுபசார்த்தத்தினால் நித்திரை யதிகரித்தவனைப்போல
காணப்படுவன். ௩ — அமுத்தமான துரியமென்கின்ற
பெயரையுடைய ஆறாவதுபூமியை கிரமமாகச்சேர்

௧ இ-ம். இம்மூன்று பூமியினவத்தையு மதையடைந்தவன் நிறமு மதனால்
ஞானமுதிப்பதுவ் கூறியதாம்.

௨ இ-ம். மூன்றுபூமியி னப்பியாசத்தினால் ஞானமுதயமா யதனும்சுக்கு
சொற்பனம்போலத் தோற்றுதலி னிப்பூமி சொற்பனவலத்தையென்பதாம்.

௩ இ-ம். மூன்பூமியிலுதித்த ஞானத்தினால் மனோராசமாய்ச் சுழுத்தியவத்
தையைப்போலச் சுகமாகச்சுந்தோற்றுதலிற் சுழுத்தியவத்தை யென்பதாம்.

தபர்வணை துரியா
வத்தை யெனல்.

ச.ந. இதுவுமது.

ச.ச. ஏழாவதா
ன துரியமே துரி
யாதீத வவத்தை
யெனல்.

ச.ந. துரியா
தீத விலாசத்தை
கூறுதல்.

ச.ச. இப்பூமி
களினற்பியாசிக
ளி னிலக்கணங்
கூறல்.

ந்து உண்டாகிய நானாவித வாசனை யில்லாதவனாய்,
இவ் வாறும்பூமியில் அப்பியாசஞ்செய்வன். நா
னென்பதும் நானென்பதல்லாததும் உள்ளது மில்
லாதுமாகிய விவைகள் நீங்கி, கேவலமாய் மனமில்
லாதவனாய் பேதாபேதங்களைப் பாரான். — அகாய்
காரமுடிச்சும் சந்தேகமுநீங்கி சீவன்முத்தத்தன்மை
யினால் கேவலமான நிருவாணமல்லாதவனும் நிருவா
ணமுண்டானவனுமாய் சித்திரதீபத்துக்குச் சமான
மானவன், நீங்காத வாகாயத்தில் சூனியகடத்தைப்
போல வேறுகிய ப்ரபஞ்சகிருட்டியானது வாகியபார்
தரங்களின்றி, அலைகள்வீசாரின்ற சமுத்திரத்தில் மி
றைகுடம்போல, எவ்விடமுமான பிரமதிருஷ்டியால்
வாகியாந்தரங்களிற் பூரணனாயிருப்பான். 1 — இப்
புருடனே கொஞ்சமுள்ளவனாய் அவ்விடத்தில் இவ்
னே கொஞ்சமு மில்லாதவனாவான். குறையாத வா
றாவது பூமியில் தனிமையாயிருந்து ஏழாவதுபூமி
யை அந்தச் சீவன்முத்தனே யடைவான்; அடைவி
ன்ற விதேகமுத்தியும் அந்த வேழாம்பூமியேயாகும்.
கிரிகிக்கின்ற சாந்தமும் வசனத்துக் கெட்டாததுமா
கிய மேன்மையான ஞானபூமிகளின் அளவிதுவா
கும். 2 — விதேகமுத்தியென்று சொல்லப்பட்ட
வேழாவதுபூமியை விசாரணைசெய்து வேறுவேறு
கப்பிரித்து, சிலமதஸ்தர்கள் ப்ரமசிவமென்றுசொல்
லுவார்கள்; சிலமதஸ்தர்கள் சூனியமென்றுசொல்
லுவார்கள்; சிலமதஸ்தர்கள் விஞ்ஞானமென்றுசொ
ல்லுவார்கள்; சிலமதஸ்தர்கள் காலமென்றுசொல்லு
வார்கள்; சிலமதஸ்தர்கள் பிரகிருதியென்றுசொல்லு
வார்கள். 3 — பிறர்கள், தமது விகற்பத்தினால் ஓரூ
றுதுயில்லாத வேற்றுமையினால் ஒரு தன்மையினு
லும் இதுவென் றறிவிப்பதற்கு அகோசரமான வி
ந்த விதேகபூமியை, மிகவும் வருத்தப்பட்டு முய
ற்சியை யுடையவர்களாய் தெரிவிப்பார்கள்; சொ
ல்லப்பட்ட இந்த ஞானபூமியேமும் மயக்கமற்ற கு
ணத்தினால் அப்பியாசஞ்செய்தால், துன்பமானது

1 இ-ம். முன்னந்தாம் பூமியிலுண்டான சுகத்தைவிளக்கும் விளக்கமாகச்
சுகத்தோற்றுதலிற் துரியவவத்தை யென்பதாம்.

2 இ-ம். முன்பூமியிற் சுகபோதமாய் விளங்குமதீதமே துரியாதீத மாதலா
லதுவே துரியாதீதவவத்தை யென்பதாம்.

3 இ-ம். துரியாதீதமான விதேகமுத்தியே சிவன்முதலான நாமங்களாகச் சி
லர்பகுத்துரைக்கின்றன எனப்படும்.

சள. ஞானபூமியி னிலக்கணக் கூறி, யத்தெடையு முபாயமுங்கூ றத்தொடங்கி இச்சையைமதயா னையாகவுருவகப்படுத்தியஃதைக் கெடுக்கிலிப் பூமியின் முடிவைத் தெரிசிக்கலாமெனல்.

அற்பமும் வரமாட்டாது. 1 — மதங் கொண்டு மதசலத்தை வருஷித்துமி ருதுவாக இனிமையாகிய நடையையு டையதாகி, புள்ளிகளையுடைய தம்பிக் கையின் முனைதுடித்து சங்குக்கொப்

சஅ. அவ்வா னையைக் கெடுக் கும்பொருட்டஃ துயாதெனவினா வுதல்.

பாகிய தந்தங்களையுடைய யானையான துண்டு ; அநர்த்தஞ் செய்கின்ற அது சொல்லப்படுமா? அப்போதே ஆநந்தமாக சீக்கிரத்தில் மானிடர்கள் முன் சொல்லப்பட்ட ஞானபூமியின் விரிவனைத்தையும் தாண்டிவார்கள். — மதசலங்க ளொழுதுகின்ற பெரிதாகியயானையை பலத்தினால் கொலைசெய்யாதி ருக்குமட்டும், இழிவுள்ள துன்பநிறைந்த யுத்தங்களத் ல் எவன் மகாவீரனாவான், என்றுசொல்லிய வசிட்ட முனியைப்பார்த்து, நீர்சொல்லிய பலமுள்ளயானை யாது? யுத்தகளமியாது? அதுகெடுத்தன்மைபாது? அது வாசஞ்செய்யும் ஸ்தானமியாது? கிருபாவடிவ மான ஸ்ரீராமர், அனுக்கிரகஞ்செய்வாயென்று கேட் டார். — வசிட்டமுனிசொல்லுவார், இதெனக்குண் டாகவேண்டுமென்றல் உருவமாய், துன்பத்தைவி னைக்கு மாசையென்று நாமத்தையுடைய பொழியா நின்ற மகாமதசலத்தையுடைய கொடியயானையான து, சரீரமென்கின்ற பெருங்காட்டில், மிகுந்த களிப் பையுடைய லீலையை மிகவுஞ்செய்யும் ; கோபமும் தழுமுள்ள இந்நிரியங்களாகிய கொடியகுட்டிகளை உ டையதாகும் ; — இனிமைபாக நாக்கினால் வசனிக் கும் மனமென்கின்ற துர்க்கமான வனத்திலடங்கும் ; நடுக்கஞ்செய்கின்ற கொடிய விருவினைகளாகிய இர ண்டுகொம்புள்ளதாம் ; அநேகவாசனையாகிய மதத் தைப்பொழியும், எப்பொழுதும் எவ்விடத்திலும்ப ரவுகின்றவுருவத்தையுடையதாம் ; உணர்வில்லாதச ம்சாரதிருஷ்டிகளே சினத்தினாற்கொல்லுகின்றயுத்த களமாகும் ; பலமுள்ளவாசையே மதயானையாம். 1 —

சக. யானையி னுருவக த் தை வெளிப்படுத்தல்.

௫௦. இதுவுமது.

௫௧. வீறள்ள விவ் விச்சையே

செயமும், அபசெயமும், மேலுமேலுங்கொடுத்து ஆசையென்கின்ற கோபத்தையுடையயானையானது,

1 இ-ம். ஞானபூமிகளினற்பியாச மயக்கமுள்ளவர்களுக்கு வருத்தமும்ஃதில் வாதவர்களுக் கஃதெவ்வளவுயின்றென்பதாம். இன்னுஞ்ஞானபூமியேழையு மைந் தவத்தையாகக்கூறினபடியா லைந்துசரீரமு மைந்த்விமரணியுமுண்டெனக் கொ ள்ளப்பட்டது. அவையாவன, முன்முன்றுபூமியுந்நூலம், அபிமானியற்பியாசி நான்காம்பூமி சூக்குமம், அபிமானிபிரமவித்தன். ஐந்தாம்பூமிகாரணம் அபிமா னிபிரமவரன். ஆறாம்பூமி சைதன்னியம், அபிமானி பிரமவறியான். ஏழாம்பூ மி அதீதம், அபிமானி பிரமவரிட்டெனப்பதாம்.

2 இ-ம். இச்சையென்னு மியானையானது வினைகளென்னுந் தந்தங்களையும், வாசனையென்னுமதங்களுடன் நேகமென்கின்ற வனத்திலிருந்தித்தியமென்னு ன் கன்றுகளோடும் பவட்பார்வையென்னும் யுத்தகளத்தில் வசிக்குமென்பதாம்

யாத்மத்தரோக
ஞ் செய்யுமென
ல்.

ருஉ. எவ்விதத்
திலு மிச்சாத்தி
யாகஞ் செய்ய
வேண்டுமெனல்

ருங். இச்சை
யேபந்தம் அதி
விவிர்த்தியே மு
த்தியெனல்.

ருசு. இச்சாத்
யாக வுபாயங்க
றல்.

ருரு. இதுவுமது.

எளியரான சீவகோடிகளை சங்காரஞ்செய்யும், நிலை
யாயிருக்கின்ற விருத்தியையுடைய வாசனையும், பா
வனையும், மனமும், புத்தியும், சங்கற்பங்களும், ஆ
சைகளும், மற்றவைகளும் இதனதுநாமங்களான தி
ரவியங்களாய் அந்தக்கரணத்திலிருக்கும்.— தைரிய
மென்கின்ற மாட்சிமைப்பட்ட அம்பினால் மிகுந்தப
லத்தினால் விளையாட்டாக அளவற்ற வஸ்துக்களை
த்துமாய் நெருங்கி பொன்னுறிய ஆசையென்கின்ற
யானையை, அச்சமில்லாமல் எந்தப்ரகாரத்தினாலும்
ஞானியானவாச்செயிப்பது நன்மையாகும்; சஞ்சலத்
துடன் இதனைக் குண்டாக வேண்டுமென்பது மன
தில்வளர்ந்தால், அதைக்கேட்பாய். — சொல்லப்ப
ட்ட இவ்வாசையான திருக்கும்பிரியந்தம் சம்சாரமா
கிய விடவிசையானது ஸ்ரீராமா? அழியமாட்டாது.
ஞானசங்கிரகமான விதைக்கேட்பாய். பந்தமடைய
இதனைக் குண்டாகவேண்டுமென்று விரியாரின்றம
ளதே பழிக்கின்ற சம்சாரமாகும்; இந்த மனோநாச
மே மோகூமமாகும்; இவ்வளவுதான். † — மருட்சி
செய்கின்ற மயக்கந்தீர்த்த நின்மலசித்தனான சிஷ்ணி
டத்தில் தெளிவாகத்தெளிந்த உபதேசத்தைக்கொடு
த்தல், கண்ணாடியின் புறத்தில் தயிலத்தாளிபோல
விஸ்ரந்தியடையும். தெளிவுள்ளஞானத்தினால் இச்
சநமயங்கத்தைவிட்டு ஆசையே முனையாக வடிவமா
கியமனது உணர்விலாமைமாத்திரத்தால் (அசம்வே
தனத்தினால்) அற்பமுந் தோற்றமாட்டாது. * —
கெடாத அநந்தத்தைக் கொடுக்கின்ற ஆசையா
னது, ஒருபோதுவந்தாலும் அக்கணத்தே நீங்காத

† இ-ம். இச்சாத்யாகஞ் செய்யும்பொருட்டு அதன்மன்மைகளைப் பகுத்துச்
சொல்லியதாம்.

* இ-ம். ஆசாரியருபதேசார்த்தத்தைச் சிந்திக்கச்சிந்திக்கச்சிந்தித்தனாகபோ
த வுதயமான வசம்வேதனத்தாலிச்சாத்யாகம் வருமென்பதாம். ஆசாரியருப
தேச வாக்ஷியார்த்தத்தைக்கேட்டு இருந்தது தெரிந்தபடியாற் சந்தேசித்தென்
றுந் தெரிவுசுகமா யெழுதின்றயடியாற் சித்தேயானந்தமென்று மாந்தமே
யாவருக்குஞ் சுபாவமாய் விளங்குதலா லதுவே சித்தென்று மச்சித்திலியாவ
ருஞ் சஞ்சரித்திருத்தலி னதுவேசத்தென்று மிங்ஙனஞ் சச்சிதானந்த வயிக்கு
யஸ்வரூபமே தனதுஸ்வரூபமெனச் சிந்தித்து, சிந்தித்தபடி காஷியுற்றுத்தெ
ளிந்து தெளிந்தபடியதுவாய்ச் சுகித்திருக்குஞ் சமாதியடைந்து, அச்சமாதி
யினின்றுவெளிப்படும்போதி லேகதேயவிடயாந்தக்கணீங்கி யேகாகாரமான
பிரமாந்தமாகவுமேகதேசமான் விடயஞானரீங்கி யேகாகாரமாக பிரமஞான
மாகவுயிவ்விரண்டுமொன்றான நிரதிசயாந்த சைதன்னியமே. சுவானுபூதிப்
ரத்யபக்ஷமர்கச் சிந்திக்கச்சிந்திக்கச் சிந்தித்தமான சுகபோதமாக விளங்கிய
சாக்ஷாத்காரமே யசம்வேதனமென்பதாம்.

இ.க. அசம்
வேதனத்தை ய
டையு முடையங்
கூறல்.

இ.க. சந்திர
காசனே சிவமா
மெனல்.

இ.அ. அறிவறி
யானவரின்வா
நிலாய் விளங்கு
காயெனல்.

இ.க. இராமபு
முப தேவத்தை
முநிக்குப்பொரு
ட்டி சபையைப்
பார்த் ததிகயித்
கூறல்.

சு.0. சபையைப்
பார்த் துரைத்தி
யாகவ விடமாய்
முநிக்குத் தொட
மானது.

விடயத்தில் அசம்வேதனமாகிய அதனாற் கெடுப்பா
ய். பலவிதமான ஆசையானது அநேகவுருவாய் கோ
ற்றுக்கொண்டிருந்தாலும், இச்சரீரத்தின் நீங்காமலி
ருக்கின்ற வாசனையை அசம்வேதனமானது நீங்காம
லிராது. 1 — பிரேதக்கூட்டங்களை இச்சியாததுபோ
ல, ப்ரம.வில்லாமலிருக்கின்ற இந்தவாசனையை விரு
ம்பாமல் நீக்குவாய். தெளிவாகிய பிரத்தியாகாரமெ
ன்னும் காரணத்தினால் வாசனையைவிரும்புகின்ற வா
சனேரினளவாகக்கருதி ஆசிடாதிருக்கும்; அக்காலே
மனஞ் சம்மாவிரும்பும்; அதுவே யசம்வேதனத்
தை அடைவென்ற முயற்சியாகும். 2 — இது என
தென்னின்ற அறிவை, துன்பம்பொருந்திய கற்பனை
பென்று சத்துக்கள் சொல்லுவார்கள்; ஞானபாவனை
யினால் காணப்பட்ட சகலமும் நீங்கினால், களங்கம
ற்ற இராசரவே? மேலாகியசத்துக்கள் கற்பனைகள்
நிதித்தென்றுசொல்லுவார்கள். மனோபாவமே சங்
கற்பவாரும்; மனநினது பாவனையற்றதே சிவமாகு
ம். 3 — விஷயத்தைத்தாவி உணர்ந்ததும், உணரா
துதுவாகிய இரண்டையும், பாவனைசெய்வதே பாவ
னையாகும்; பட்டுப்போன விருஷத்தைப்போல இந்
து வறியானை இரண்டிலும் பொருந்தாநின்ற பா
வனையைவிட்டு, சுழலாநின்ற சகலத்தையும் சீக்கி
ரத்தின்மறந்து, பேரறிவையுடையவனாய் நிலவாமா
கத் தேவாநுதலில்லாத குணத்தோனாய் நிலைபெற்
பிருப்பாய். 4 — இவன் கேட்கின்றவனென்று சொ
ல்லும்படி ஒருவரு மனனாகத்தினால், புச்சுள் உயரு
மாடி. காந்தைத்தூக்கி சகலருக்கு மிந்த அருத்தந்
தேதாற்றுப்படியாக இருந்து வசனிக்கின்றோம், திரு
ம்பாருதாய சங்கற்பாவமே நிர்மலமாகிய பரமபத
மாரும். அவ் வசங்கற்பத்தை மெளன்மாக அகத்தில்
என் பாவனைசெய்யமாட்டார்கள். 5 — நெருங்கிய
பூமியெல்லாம் ஆளுகின்ற சக்ரவர்த்திப் பதமும்
துரும்பென்று சொல்லும்படியாயிருக்கும். பிரமபத
மாரும், மானது, மனனமாயிருக்கின்ற விருப்பினால் அடைய

1 இ-ம். இச்சாவாசனே யசம்வேதனத்தாற் கெடுமென்பதாம்.
2 இ-ம். சுகபோதவயிக்கித்தி லசைவற்றிருப்பதே யதிதமுண்டாகுநெறி
வென்பதாம்.
3 இ-ம். ஞானபாவனையா லதன்சங்கற்பரூபமாகிய விடயக்கணிக் கிற் சர்வ
ம்பிரமமயமாய் பாகா கிக்குமென்பதாம்.
4 இ-ம். விடயத்தையறிதலுந் தன்னையறியாததுமான விண்ணையுநீக்கத்தா
னோடானால் விளங்கியசுகபோதமான பிரமஞானமாக விளக்குவாயென்பதாம்.
5 இவ்வனம்போதித்துவந்த வாக்கியார்த்த ரூட்சமம் வெளிப்படும்பொருட்
பிலிஸைவற நிற்றல்சுகமாயிருக்க, வாய்மனநிலாததேனோ வென்றிரங்கிக்
கூறினவென்பதாம்.

கிச்சக ச ி ட்
டையைக் கூறு
தல்.

சுசு. வாக்கியா
ர்த்த சங்கிரகம்
கூறுதல்.

சுசு. சகபோ
தமாகச் சஞ்சரி
ப்பாயெனல்.

சுசு. சாக்ஷா
த்கார திசையை
கூறுதல்.

சுசு. நூலின்வா
லாறுரைத்தல்.

ப்படும். மகாநகரத்துக்கு மார்க்கத்திற்செல்லும் புரு
டனுக்கு இரண்டுபாதமும் நினையாதிருக்க நடப்பது
போல, பொலிவுமிருந்த தனதுசெய்கையானது சே
ராமம் சும்மாயிருக்கவும் நடந்துவரும். ¶ — இவ்
விடத்தில் சொல்லுகின்ற பலவற்றினாலென்ன ப்ர
யோசனம் ; சொல்லாரின்ற சங்கிரகமான இந்த அ
ருத்தத்தை நீகேட்பாய். சங்கற்பமே சம்சாரபந்தமா
கும் ; சங்கற்பநாசமேமோக்ஷமாகும் ; பிரிவில்லாமல்
முடிவும், நாசமும், சலனமும், சம்சாரமும், இல்லா
மல் உபசாரந்தமாகின்ற ஞானஸ்வரூபமே, பரிசுத்த
மாகிய வுலகங்களென்றுபார்த்து, நிரதிகையானந்தமெ
ப்படி விளங்குகின்றதோ அந்தப்ரகாரமிருப்பாய்.†:-

நீங்காத நிலைமையாகிய உபசாரந்த ஞானமென்று
சொல்லுவது, அசம்வேதனமாம். முடிவில்லாத ஞா
னநிலையையுடையவனாய் கிரிக்காரின்ற வரசையை
விட்டு உனக்குள்ள செய்கையைச்செய்வாய்- ஈனமா
கச்செய்யப்படாத மனோநாசமான ஞானமே அசம்
வேதனமாம் ; இந்தநெறியினால் அவ் வுபசாரந்தஞா
னகாரமாய் ஆந்தித்தப்ரகாரமே சீக்கிரத்திலிருப்
பாய். § — இது எனக்கென் கின்ற அறிவுடைமை
துன்பத்தைவிட்டிநீங்காது ; அசம்வேதனம் சுயப்ர
யோசனமான மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கும். உனதுபிரி
யம் யாது, இவ்விடத்தி லதனைச்செய்வாய். உதியா
த சுயம்ப்ரகாசமான சிவமானது எவ்விடத்திலு மி
ருக்கின்ற சத்து அதுவே சகலமும் விடுபட்டிருக்கி
ன்ற வுபசாரந்தமான மங்களகரமாகிய நிரதிகையானந்த
ம், அதுவே சதோதயமான ஞானஸ்வரூபம் என்
றுசொல்லப்பட்ட கனமாகிய அந்த அத்துவிதப்பாவ
னையே, ஸ்ரீராமா ? கருமந்யாகமாகும். † — இப்படி
யென்று வசிட்டமுனியானவர் ஸ்ரீராமருக்குச் சொ

¶ இ-ம். அசம்வேதனத்தாற் பரமபதத்தையடையி னதன்சந்நிதானத்திற்ச
கலகிருத்தியங்களுந் தானேநடந்துவருமென்பதாம்.

‡ இ-ம். காணப்பட்டயாவஞ் சைதனியவடிவமாகப் பார்க்கும்போ துதய
மான சுகஸ்வரூபமாய் விளங்குவாயென்பதாம்.

§ இ-ம். இக்கணமே யாகந்தாதீதமாக. விளங்கும் போதாகாரமாய்ச் சகல
கிருத்தியங்களுஞ் செய்வாயென்பதாம்.

† இ-ம். நித்தியசுகபோதமான சிவஸ்வரூபமே யாவுமாய் விளங்குதென்ன
ம் ஸ்வானுபூதியே கருமந்யாகமென வாக்கியார்த்த வுபதேசத்தை வசிட்டமு
னி முகித்திந்தப்ரகாரஞ் சீவன்முத்தித் தன்மையிலிருந் திராமா வரசாக்ஷத்
துக்குரிந்தான துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனஞ் செய்வாயென்றபடியே,
ஸ்ரீராமர்செய்து பின்விதேகமுத்தியை யடைந்தாரென்று பரத்துவாசமுனி
க் கு வான்மிகமுனியனுக்கிரகஞ்செய்ய, வந்தப்ரகாரமே பரத்வாச்சுரு நிரதிகையா
ந்த சைதன்ய சாக்ஷாத்காரமான சீவன்முத்திப் பதத்திற் சுகித்திருந்து பின்
விதேக முத்தியடைந்தாரென்பதாம்.

ன்னொரென்று இலட்சங் கிரந்தங்கணக்கினால் பரத்து வாசரிஷிக்கு வான்மீகமுனியானவர்கொன்னார். பிற காலத்தில் அந்த இலட்சங்கிரந்தத்தில் ஆரூயிரங்கி ரந்தத்தை இவ்வண்ணம்சுகத்திலுள்ள வாத்மாக்கள் பிரமாநந்தத்தில்வாழும்படி, சுயமாயுண்டான வேத த்தை ஆராய்ந்தறிந்த காஸ்மீரபண்டிதனென்னு நா மத்தையுடைய பரமருவானவர் பிரித்தெடுத்தார்.

சுரு. தூலின்மதி மையுரைத்தல்.

ஞானவாசிட்டமென்னும் இந்துலே ஞானசாஸ்திர ங்களிற் பெரியதாகும் ; இதுவே விசாலமுள்ள காவி யங்களில் பெரியதாகும் ; இதுவே தத்துவஞானமாத் திரத்தின் மார்க்கத்தினால் மகத்தானதாகும் ; இதுவே ஞானதிருஷ்டியில் சத்துக்களுக்குசங்கரிதி, பத்மநிதி யைப்போல மகத்தானதாகும் ; சூரியனது கோத்திர மென்னும் கனகபாத்திரத்தில்பாய்ந்த அமுதாகும். -

சு. பிரமன்மு தலிய வாசிரிய னாவாழ்த்துதல்.

பங்கயாசனன்வாழக்கடவது ; சரஸ்வதிவாழக்கட வது ; வசிட்டமுனிவாழக்கடவது ; அரசாங்கஞ்செ ய்கின்ற ஸ்ரீராமர் மிகவும் வாழக்கடவது ; மேலான வான்மீகமுனியானவர் வாழக்கடவது ; நன்மைநிறை ந்த பரத்துவாசமுனிவ ரெந்நானும் வாழக்கடவது ; ஞானவாசிட்ட மாத்மாக்களுக்குப்ரயோசனமாக வா ழக்கடவது ; காஸ்மீரபண்டிதரென்னு நாமத்தையு டைய இருஷியானவர்வாழக்கடவது. — தேன்கணி மைந்த மிருதுவாகிய தாமரைப்பூவில் வீற்றிருக்கும் பிரமாவின்னது பதத்தைத்துதிப்பன ! தெளிந்திருக்கி ன்ற வசிட்டமுனிபாதத்தைத் துதிப்பன ! ஸ்ரீராமரு டையதாமரைமலர்போன்ற பாதத்தைத்துதிப்பன ! இயல்பையுடைய வான்மீகமுனிவரது பாதத்தை தேரத்திரஞ்செய்வன ! கீர்த்தியையுடையபரத்துவா சமுனிவரது பதத்தைத்துதிப்பன ! வாசிட்டமென் னும்பெயரை பெற்றிருக்கின்ற ஞானசாஸ்திரத்தின து பதத்தை யதிசயிப்பன ! யானடைந்திருக்கின்ற பரமபதத்தை நன்றென்று சொல்லுவன ! — பிரம ஸ்வரூபமாயிருக்கின்ற வசிட்டமுனியானவர், மேகவ ண்ணனை ஸ்ரீராமருக்கு, பிரமஞானத்தைப் போதி த்த மாட்சிமைப்பட்ட ஞானவாசிட்டமென்னு ஞா னசாஸ்திரத்தை, நிலையாகக்கற்றமாத்நிரத்தில்சீவன் முத்திப்பதத்தை அடைவார்கள் ; ஞானமாத்நிரமா க உள்ளத்தின்கட் டெளிபவர்கள் அடைகின்றவிலா பத்தை எப்படிசொல்லுவது : ?—

சு. பிரமன்மு தலிய வாசிரியர் வடிவந் தனதுவ டிவமா யிருத்த லின், ஆரைவண ங்குவேனெனல்

சு. அ. இந்துலைப் பெற்றவர்களின் பேறுரைத்தல்.

நிருவாணப்பிரகாணம் - முற்றிற்று.

ஆக பிரகாண மாறுமுள்பட கதை-சுரு.

§ இ-ம், தனதுநிரதிகயானந்த சைதன்யத்தை வெளிப்படுத்தின சுருதிருரு ஸ்வானுபவத்தை வியந்துரைத்ததாம்.

இத்நூலாசிரியர் மரபுகூறல்.

தாளவந்தமலரோன்மன் மனத்துதித்தவசிட்டனயன்மன்பாற்
நாளவந்தான்போகாதவிராமனுக்கங் குபதேச நல்கி யிங்கே
யாளவந்தான் வீரையின்மா தவப்பட்டனங்க்சுவவ தாரமாநி
யீள்வுந்தான் வந்துதமிழ் வசிட்டரா மாயனமும் விளம்பினோ

தண்டையுடைய மாதவனாயிலுதித்த தாமரைப்பூளி
மாகிய பிரமதேவனது மனதிலுண்டான வசிட்டமுனியானை
மாவினிடத்தில் இந்த ஞானார்த்தத்தைக்கேட்டு, தினங்கள் வ
கழியாத ப்ரீராமருக்கு அவ்விடத்தி லனுக்கிரகஞ்செய்து, இ
த்தில் ஆளவந்தாரென்னு நாமத்தோடும் வீரையென்னு
தில் மாதவப்பட்டர் குலத்தில் அவதாரஞ்செய்து, திரும்ப
னேவந்து தமிழில் இந்த ஞானவாசிட்ட வமலராமாயனந்
அருளினார். ‡ —

வெண்பா.

வாசிட்ட மென்றளவில் வாழ்வுதரும் வாசித்தா
னேசித்த தெல்லா நிரம்புமே—யோசித்து
அர்த்தமுணரி லருட்படுமங் கந்நிலையிற்
சித்தநிற்கின் முத்தியுமாந் தேர்.

ஞானவாசிட்டம்.

முற்றிற்று.

‡ இ-ம். பிரமனே மிகுந்த காரணயத்தினு லிப்பூமியின்கண்ணாவ
ன்னு மாசிரியராக வவதரித் திந்நூலைத் திராவிடபாஷையி லருளிச்
சென்பதாம்.

